

REVISTA

PADURILOR

IANUARIE 1938

ANUL 50, — Nr. 1

ORGANUL SOCIETĂȚII
„PROGRESUL SILVIC”

SUMARUL :

Studii :	
Contribuții la studiul laricelui	V. V. Vasiliu
Referate — Comentarii :	
Anul forestier 1937	D. A. Sburlan
A început declinul exploatărilor în regie	Alf. Nahlik
Origina parcului Snagov	Ef. Petrescu
Problema delictelor silvice în 1887	C. Dragu
Problemele zilei :	
Impozitele forestiere	
Impozite forestiere	I. Moldovanu-junior
Impozitele silvice	C. Criveanu
Cifre edificatoare	At. Haralamb
Insemnări :	
A doua înflorire	S. Pascovschi
O stațiune nouă a lui Evonymus latifolius Scop	S. Pasc.
Cronica :	
Bismarck și pădurile	Gh. I. Ionescu
Unde mergem?	At. Har.
Contribuțiuni bibliografice	C. Cristea
Mercuriale :	
Cronica lemnului	V. N. Filip
Recenzii — Informațiuni — Revista Revistelor — Informațiuni — Necrolog — Publicațiuni.	

SOMMAIRE :

Études :	
Contributions à l'étude du mélèze	V. V. Vasiliu
Rapports et commentaires :	
L'année forestière 1937	D. A. Sburlan
Le déclin des exploita- tions en régie	Alf. Nahlik
L'origine du parc Sna- gov	Ef. Petrescu
Le problème des délits forestiers	C. Dragu
Problèmes à l'ordre du jour :	
Les impôts fores- tiers	
Chronique — Mercuriales — Les livres — Informations — Revue des revues — Nécrologie — Publications.	

INHALT :

Abhandlungen:	
Beiträge zum Studium der Lärche	V. V. Vasiliu
Mitteilungen :	
Das Forstjahr 1937	D. A. Sburlan
Die Waldnutzung in eigener Regie im Schwanken begriffen	Alf. Nahlik
Entstehung des Parks Snagov	Ef. Petrescu
Das Problem der Forst- frevel im Jahre 1887	C. Dragu
Tagesfragen:	
Die Forstbesteue- rung	
Chronik — Bücherschau — Die Zeit- schriftenschau — Nachrichten — Nachruf	

Edwin L. Wittmann

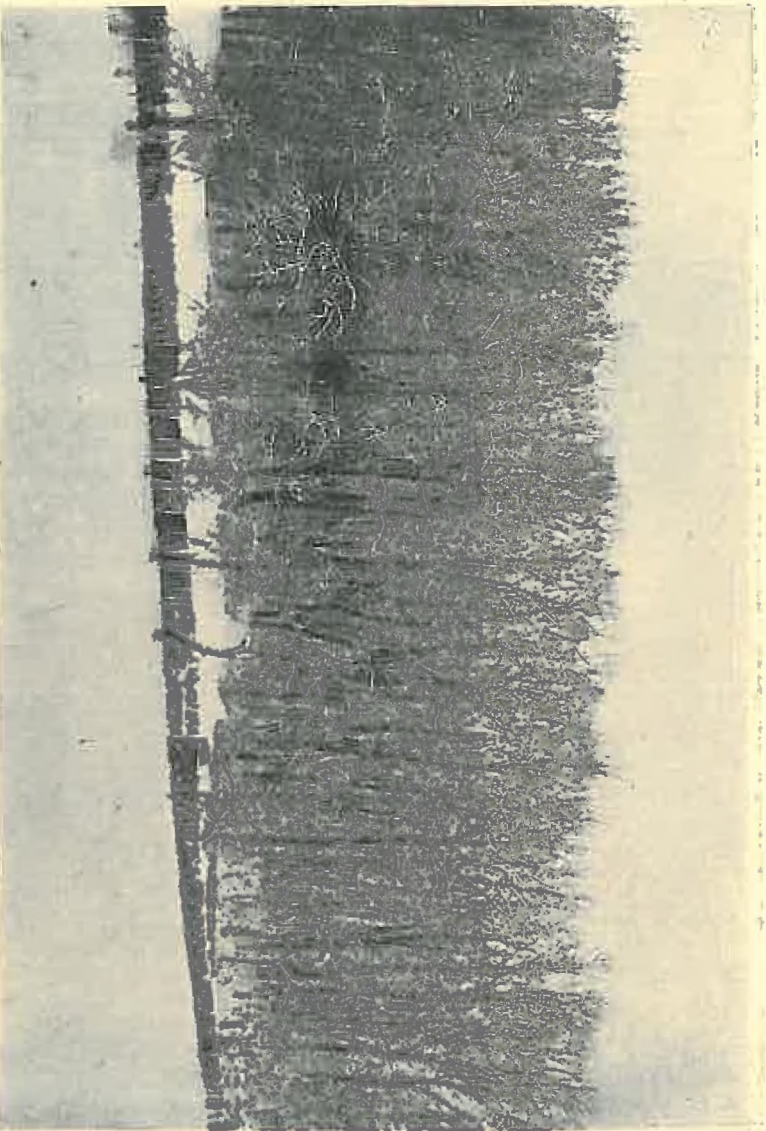
Parco de cacciatori Sibirici (Siberia).
La parte de caccia Sibirici (Siberia).
Una Wildschütz con Sibirici-Sibirici.

Cișeu I. Wrblischi

Parcul de vânătoare Șarlota (Banat).
Le parc de chasse Șarlota (Banat).
Das Wildgehege vom Șarlota-Banat.

Pădurea Pișchia (Banat) amenajată pentru vânatoare.
Forêt Pișchia (Banat) aménagée pour la chasse.
Pișchia-Wald (Banat) zur Jagd eingerichtet.

Clujen I. Wrditschi

S T U D I I

CONTRIBUȚIUNI LA STUDIUL LARICELUI

de V. V. VASILIU

Laricele este cunoscut și sub denumirile vulgare de zadă, crin, dăcrin sau chiar de pin.

În țara noastră el formează arborete mai importante pe Ceahlău și în munții Bucegi. În munții Lotrului a fost semnalat de d-l profesor Drăcea și cercetat de d-l insp. silvic M. Rădulescu. Alți specialiști însă nu au avut cunoștință de existența în Oltenia a laricelui. Astfel, nu se face nici o mențiune în lucrarea d-lui P. Enculescu (Zonele de vegetație lemnoasă în România, Buc. 1924) în care se arată — după tăcerea în această privință a botaniștilor Brândză și Grecescu — că în munții Olteniei nu ar exista larice.

Nu am văzut arboretele semnalate în celelalte părți ale țării, însă cred — după statistica pădurilor — că în munții Lotrului aflăm stațiunea cea mai bogată de larice din țară.

În munții Lotrului astăzi laricele este concentrat pe munții Târnovul-Mare, proprietatea obștei din comuna Mălăia și Târnovul Mic proprietatea moșnenilor Vaideeni. Se găsește apoi răspândit în rare exemplare și pe munții învecinați și anume:

în punctul Gorgăni, proprietatea moșnenilor Mălăeni, 400-500 bucăți;

în curmătura Mălăei, proprietatea moștenitorilor Popescu, vreo 20 bucăți bătrâni, până la 1 metru diametru și câțiva tineri, până la 30 cm diametru;

în muntele Repezile-Părăginosu, proprietatea adv. Crețeanu, ceva puiezime și tineret până la 20 cm. diametru:

în munte Vânăta, răspândit pe față, din pârâul Fagului și până la pârâul Fetei;

pe Rădureasa, Cioaca și Arsuri, proprietatea moșnenilor Ciungeteni, răspândit pe o suprafață de câteva pogoane în exemplare tinere și rare;

pe fața muntelui din fața Voinesei, vreo câțiva;

pe muntele Balindru, în special plantații.

Munții Târnovul Mare și Târnovul Mic, pe cari se află cel mai important masiv, sunt situați la sudul apei Latorița afluent al Lotrului. Spre nord către apa Latoriței, versantele sunt abrupte, stâncoase, întrerupte de padini; spre sud se lasă în pante mai line.

Formațiunea geologică și petrografică, după cum se vede din schița anexă¹⁾, aparține așa numitului grup al Parângului și are la bază alături de masivele calcare, cristaline sau criptocristaline, roci eruptive — granogneis — și cristalofiliene — amfibolite, epidiorite, etc. De aci rezultă că laricele nu e o esență categoric calcicolă.

Solul este superficial, întrerupt în foarte multe locuri de stânca aparentă.

Climatul este aspru, cu ierni lungi, geruri timpurii toamna, târzii primăvara. Vânturi puternice din spre nord.

Altitudini dela 600 m în satul Ciunget, până la 1850 m în vârful muntelui Târnovul Mare.

În trecut, acești munți erau acoperiți cu o pădure bătrână de molid și larice, care a fost exploatată prin anii 1903—1905 de Petre Raux și Ștefan Gaillac în patru parchete, lăsându-se rezerve cari, bine înțeles conform spiritului ce domnea pe atunci, nu au fost din cele mai alese exemplare.

Lemnul scurtat în bușteni de 4,50 m a fost transportat, prin plutire liberă, pe apele Latoriței și ale Lotrului, până la Brezoi, de unde a luat calea exportului spre Venetia.

1) Extrasă din „Etudes géologiques et pétrographiques dans les Munții Lotrului” de St. Ghika-Budești, București 1932.

Prin anii 1903—1904 s'a iscat un incendiu care a cuprins aproape tot muntele trecând și în muntele Repezile-Părăginosu, distrugând resturile exploatărilor și mistuind în picioare arbori cari ardeau ca lumânările și din cari, parte și azi se mai văd uscați în picioare. Au rămas atunci totuș destui arbori, situați însă în locuri atât de rele încât nici focul nu i-a putut ajunge. Sămânța produsă de aceștia, răspândită grație vânturilor și vârtejurilor ce bântue regiunea, a ajuns în cele mai ascunse și inaccesibile locuri unde găsind o fărămitură de pământ, a încolțit umplând locul cu o puiezime azi în vârstă de 18—25 ani. Această însămânțare naturală s'a continuat an de an, astfel că în anul 1934 am găsit puieți proaspăt eșiți din sămânța împrăștiată în cursul iernei ce trecuse.

În 1928, Obștea proprietară a vândut deghizat—exploatare în asociație cu un capitalist pentru acoperirea nevoilor moșnenilor—cu 80 lei metrul cub de larice pe care apoi l-a cumpărat societatea Carpatina. Pentru această exploatare făcută fără amenajament și contrar prescripțiunilor codului silvic, s'au dresat atunci acte în contra Obștei, totalul amenzii după concluziuni ridicându-se la câteva sute de mii de lei față de care, pentru stingerea procesului, s'a încheiat o tranzacție cu 8000 lei. S'au tăiat atunci — în 1928 — vreo 4000 larici bătrâni situați în poziții mai accesibile, mai rămânând în picioare câteva exemplare numai, mărturii vii ale vechei păduri de larice.

Pe munte laricele e situat în părțile cele mai accidentate, instalat pe șancuri de piatră inaccesibile, de unde domină întreaga vale a Latoriței. E de notat observația interesantă a unui moșneag localnic care-mi spunea: „Cum păstrăvului îi place isvorul de munte, așa pinului îi place șancul de piatră“. [În localitate laricele e numit pin, pinului i se spune zădar, bradului nemeș sau brad alb, iar molidului molid].

Pe muntele Târnovul Mare, laricele pe versantul nordic se găsește dela jumătatea coastei în sus în amestec cu fag, mesteacăn și frasin iar aproape de culme împreună cu molid sau în masiv pur. Pe valea Vătăjelului se coboară ceva mai jos, iar pe versantul sudic se apropie de creastă. Ar fi în mun-

tele Târnovu Mare, în suprafață totală de 800 ha, cca 250 ha acoperite cu larice. În muntele Târnovul Mic se găsesc în mult mai mic număr, mai mulți către valea Latoritei și foarte puțini pe față, în total o suprafață cam de 5 hectare.

Arboretele de larice, rezultate ale însămânțării naturale, sunt astăzi încheiate și au nevoie de lucrări de degajare care să le dea lumina atât de necesară laricelui. Numai cu mari greutăți, uzând de presiuni, am putut să fac să se execute sub directiva subsemnatului astfel de degajări pe o suprafață de numai cca 5 ha prin ciuntirea mesteacănului și a esențelor moi.

Fig. 1. — Schița geologică și distribuția laricelui în regiunea studiată.

În plus aceste arborete au absolută nevoie a fi protejate în contra pășunatului care se exercită în mod abuziv cu caprele de către moșneni în fiecare an, distrugându-se prin „dorbitoruri” câte o nouă suprafață de pădure.

În anul 1932, trecând din nou pe munții Târnovului, am recoltat multă sămânță de larice. Lipsa de experiență pe de o parte, iar pe de altă parte faptul că acești munți se găsesc cu totul în afară de sfera de influență a șefului de ocol, au făcut ca în această primă campanie de recoltare, să nu am rezultatele pe cari contam și aceasta în următoarele împrejurări:

S'au recoltat 840 kg conuri. Cunosând că un hl cântărea 50 kg, am avut în total aproape 17 hl din cari conform datelor din agende contam să scoatem câte 5 kg sămânță desaripată de hl sau în total 85 kg, date constatate și de mine personal. Or cu ocazia recoltării, consemnul fiind de a se culege cât mai mult, s'au cules și conuri mici cari nu conțineau semințe; uscătoria nefiind utilată și cu un tambur care să desghioace și sfărâme conurile, multă sămânță din cauza rășinei abundente, nu a putut fi extrasă din conuri. În felul acesta am ajuns să scoatem numai 1,4 kg sămânță desaripată la hl de conuri sau în total 23 kg. Prețul de recoltare a fost de 110 lei pe kg.

Deși cantitatea nu corespundea așteptărilor noastre, totuși, date fiind condițiunile vitrege în cari s'a executat lucrarea, (a fost prima campanie de lucrări de această natură la ocolul Râmnicul-Vâlcei), putem afirma că, față de experiența câștigată, bine organizate, recoltările ar merge în viitor în progres, în ceea ce privește cantitatea, reducându-se și prețul de recoltare.

Cu ocazia recoltării conurilor am observat că avem trei feluri de conuri :

a) conuri de culoare castanie închisă cu vârful carpelelor îndreptate spre axul conului, în lungimi de 2,5—3,6 cm., grosimi de 1,5—2 cm. cu vârful carpelelor ciuntat și uneori chiar scobit (vezi fig. 2 a).

b) conuri de culoare brună deschisă cu vârful carpelelor verzui, lungi de 3—4,2 cm., groase de 2,5—3,5 cm., având vârful carpelelor recurbat în afară, carpelele mult mai mari cu marginea superioară ușor dințată (vezi fig. 2 b).

c) conuri ce întruneau caracterele celor două feluri descrise mai sus.

Aceste observațiuni făcute asupra seminței, ce se prezenta în trei moduri diferite, ne-au deșteptat bănuiala că am putea avea a face cu diferite varietăți de larice, bănuială ce concorda și cu remarcă ce mi s'a făcut la Ciunget de un locuitor, cum că la pârâul Fagului pe muntele Târnov, ar fi două feluri de larice.

Intre 10 și 15 Aprilie 1934, am trecut din nou pe muntele Târnov unde, sub zăpada care cădea viscolită de vârtejuri, am găsit laricele în haină de primăvară cu mugurii desfăcuți și frunzele date odată cu florile.

La florile bărbătești nu am putut observa nici o deosebire. În schimb, am găsit mari diferențe la florile femele și anume.

- a) Flori de culoare roșie-violacee;
- b) Flori de culoare verzue;
- c) Flori de culoare roză.

Fig. 2. — Conuri de larice cu carpele și semințe.

Cu ajutorul conurilor din anii trecuți, perzistente încă pe ramuri, am găsit că florile roșii aparțineau indivizilor a căror conuri au carpele concave; florile verzi celor cu conuri a căror carpele sunt retroflexe, iar florile rozee indivizilor a căror conuri prezentau caracterele ambelor tipuri.

De aci deducțiunea că în muntele Târnov, am avea trei varietăți de larice:

siberian cu flori verzi,

European (comun) cu flori roșii-violacee și în sfârșit. ○ a treia varietate, corcitură poate între cele de mai sus, care tinde să pună stăpânire pe teren și care ar putea fi considerată prin caracterele sale, ca o varietate locală specifică pentru Carpații Olteniei, sau care ar fi var. polonica Racib.

Cuvântul este acum al botaniștilor cari au datoriat să elucideze această chestiune a laricelui oltenesc.

Laricele, esență foarte prețioasă pentru munte, este pentru rășinoase ceea ce stejarul e pentru foioase.

Esență de lumină prin excelență, figurând în această privință în primul plan, dă un acoperiș foarte slab, care permite instalarea sub el și dezvoltarea unui puternic covor de erbacee.

Este caracteristic portul său, finețea crăcuțelor sale mlădioase, culoarea frunzelor sale de un verde palid primăvara. Conurile persistă pe ramuri 2—3 ani.

Vegetează pe orice fel de soluri, preferă însă pe cele fertile, profunde, afânate; în solurile prea compacte și argiloase, lăncezește.

Condițiunile de vegetație sunt neprielnice, își formează coronament neiloidal; când creșterea în înălțime încetează sau când condițiunile de vegetație sunt neprielnice, își formează coronament paraboloidal sau chiar elipsoidal.

Creșterea anuală în înălțime variază în tinerețe între 0,30—0,40 cm. la umbră (sub acoperiș) și 1—1,50 m. la lumină în stare de dominant.

În Târnov au fost exemplare de larice care au atins 65 m. înălțime, la diametre de 1,50—2 m. la înălțimea pieptului.

În grosime, cele mai mari creșteri anuale corespund decadelor a doua și a treia în cari, inelele anuale ajung și întrec chiar 1 cm pe rază. În Târnov au existat indivizi cari au ajuns 2—2,50 m diametru. Pe tulpina unui larice tăiat în 1928, în diametru de 1,54 (vezi fig. 3) am numărat 532 inele anuale, rezultând astfel că acel larice era puieț mic pe vremea (1396) lui Mircea cel Bătrân.

La exemplarele cercetate am găsit:

la	18 ani	diametrul	cu coajă	0,10 m,	înălțime	7 m.
"	25	"	"	0,18	"	12 ..
"	47	"	"	0,52	"	20 ..
"	532	"	"	1,54	"	62 ..

Proporția coajei față de alburn și duramen fiind:

la	18 ani	coaje	7%	alburn (10 inele)	76%	durament	17%
"	25	"	18%	4	46%	"	36%
"	47	"	17,64%	17	7%	"	18,94%
"	532	"	7,54%	18	3,71%	"	88,75%

Fig. 3. — Tulpina unui larice de 532 ani.

Lemnul, cu densitatea verde în mijlociu 0,81, uscat în mijlociu 0,60, este foarte puțin contractabil. Când e verde, proaspăt tăiat, ajunge să aibă un mc 1000 kg, și mai bine, ceea ce îl face inapt plutitului; astfel și acum se mai găsesc pe valea Latoriței bușteni tăiați în 1898 și cari datorită greutateii lor nu au putut pluti, și s'au îngropat în prundiș, constituind azi cea mai bună mărturie a trăinicieii acestui lemn.

Foarte durabil, rezistă intemperiilor grație cantității mari de rășină ce conține care-l face aproape împutrescibil, dându-i totodată un parfum agreabil.

Tot din cauza rășinei abundente, nu poate fi tăiat decât numai în gaterile elvețiene, a căror pânză este udată în tot timpul tăierii, căci ajunge să se înroșească din cauza fricțiunii prea mare produsă de rășină și rumeguș.

Fig. 4. — Larice pe valea Vătăjelului din Târnovul Mare.

Cheresteaua de larice este cotate mult mai scump decât a celorlalte rășinoase. Astfel de Soc. Carpatina s'a vândut mc cu 4000—5000 lei.

În 1928, Obștea necunoscând valoarea materialului ce vindea, l-a dat cu 80 lei mc capitalistului asociat (!) un oarecare Naum, pe care-l privea doborîtul, trunchiatul și corhănitul, cubajul făcându-se lângă apa Latoriței.

Culoarea alburnului este alb-gălbuie iar a duramenului este castaniu deschisă. La arborii bățâni sau la trunchii tăiați

de mai multă vreme, ia culoarea brun-roșcată până la roșu închis. Nodurile sunt roșcate sau brune, neregulat dispuse, căci ramurile nu sunt dispuse în verticile regulate.

Dacă fusul este curățit de crengi, are proprietatea de a da ramuri adventive căpătând astfel o formă caracteristică (vezi fig. 4), cum am găsit multe exemplare pe calea Vătăjelului, toate crăcile depe fus fiind tăiate ca nutreț pentru capre.

Fig. 5. — Larice cu fibra torsa.

Lemnul e casant; astfel bătrânii își amintesc de larici cari tăiați, la cădere s'au făcut țândări nema putându-se nimic alege din ei; se pot vedea și acum lângă budulăul *) depe valea Vătăjelului, cioata și țândările arse dintr'un larice bătrân care, trăsnet acum vre-o 20 ani, s'a spart tot în țândări.

Lemnul, bun pentru toate utilizările, servește tot atât de bine pentru construcțiunile acoperite cât și pentru cele expuse întemperiilor. Ca stâlpi de gard și pentru lucrări menite să fie îngropate în pământ sau afundate în apă, este aproape împu-trescibil. E mult întrebuințat la construcțiunile rurale precum

*) Budulău se numește o gaură despre care se crede că n'are fund, excavațiuni des întâlnite în terenurile calcare.

și la dogărie, confecționându-se doage și vase cari pe lângă că sunt foarte durabile, dau un parfum și un gust agreabil lichidelor ce conțin. Am văzut la locuitorii bătrâni din Ciunget vase de larice pe cari le au în bună stare, deși le folosesc neîntrerupt din tinerețea lor. Se întrebuițează și la fabricarea de mobile și piese de interior, păstrând mult timp un miros plăcut de rășină.

Fig. 6. — Versantul sudic al munților Târnovul Mare (în primul plan) și Târnovul Mic (în al doilea plan). În fund muntele Nedeia (2100 m).

Când „umblă“ și se poate despica bine, se face din larice șită care însă e lăsată ceva mai groasă. Se găsesc însă multe exemplare cari nu pot primi această utilizare din cauza torziunii fibrelor (vezi fig. 5).

E recomandabil ca de îndată ce vor fi suficienți puișii apti de plantare, să se facă încercări de a planta această esență atât de prețioasă prin calitățile sale pe pășunile de munte și pe întinsele suprafețe ocupate azi de pinul târîtor, redând astfel folosinței terenuri cari nu produc nimic.

Până la masivul de larice de pe munții Târnov care merită să fie vizitat, se poate ajunge:

Până la Brezoi cu trenul (stațiunea Gura-Lotrului) sau cu autobuzele R.-Vâlcea—Sibiu (R.-Vâlcea—Brezoi 50 lei). Dela Brezoi se poate ajunge:

a) Fie până la Voineasa (41 km) cu automobile de cursă (80 lei) și de aci călare peste munte (teren accidentat) la Ciunget $2\frac{1}{2}$ ore de mers încet (40 lei);

b) Fie chiar până la Ciunget care de 2 ani are șosea de legătură cu gura Latoriței (7 km + 34 km până la gura Latoriței).

Din Ciunget pe Târnov se poate urca în 3 ore călare prin Vătăjei; caii se plătesc cu 40 lei pe zi.

Noaptea se poate rămâne pe munte la stânilor bogat instalate. În Voineasa se poate foarte comod găzdui în casa Soc. Carpatina.

Dată fiind importanța masivului de larice depe munții Târnov și față de vitregia cu care a fost tratat în trecut din cauza inconștienței proprietarilor și nepăsării noastre, pentru a-l feri pe viitor de aceeași soartă, dacă nu e posibilă declararea lui ca monument al naturii, în orice caz merită toată atențiunea și protecțiunea noastră.

Beiträge zum Studium der Lärche.

Contributions à l'étude du mélèze.

En Roumanie l'aire de distribution du mélèze est assez restreinte.

Dans les montagnes de la région traversée par la vallée de Lotru se trouve une des plus importantes stations de mélèze.

L'auteur estime qu'on s'y trouve en présence de trois espèces de mélèze, soit: *Larix europaea* (L.) DC, *L. sibirica*, Led, et *L. polonica* Racib.

Une série de considérations de sylviculture viennent de compléter cet étude concernant la végétation du mélèze dans la région mentionnée.

REFERATE - COMENTARII

ANUL FORESTIER 1937

de D. A. SBURLAN

Rememorarea la începutul fiecărui an nou a faptelor mai de seamă petrecute în anul expirat în câmpul de activitate pădurăresc a devenit, de mai mulți ani, o frumoasă tradiție a „Revistei pădurilor“. Fără îndoială, cel ce dorește să cunoască mai de aproape activitatea și realizările instituțiilor noastre silvice, precum și pe acelea ale Societății „Progresul silvic“ sau ale membrilor săi s'ar putea documenta și răsfoind voluminoasa colecție a celor 11 caete ale revistei, apărute în cursul anului.

Privirea retrospectivă a evenimentelor petrecute în acest timp oferă însă puțința de a judeca mai obiectiv importanța lor, atât prin considerarea lor în cadrul general al diverselor măsuri luate succesiv cât și prin urmărirea rezultatelor.

Spre a înțelege mai bine modul cum a evoluat gospodăria silvică românească în anul ce s'a încheiat, este necesar, credem, să revedem, în câteva cuvinte, situația generală economică și politică a țării.

Din punct de vedere economic, trebuie să amintim că anul agricol a fost mediocru, din care cauză puterea de cumpărare a micilor agricultori a fost în general slabă. Aceasta a avut efect, în oarecare măsură, o activare a exportului de lemne, favorizat între altele, în primele luni ale anului, prin cererea mare de material lemnos pentru piața engleză.

Acest fapt, precum și tendința generală de scumpire a principalelor articole de primă consumație au condus la urcarea cu multe procente a prețului lemnului.

Această sporire s'a datorit însă și unor cauze mai adânci, mai organice: Pentru prima oară dela război s'a putut constata în cursul acestui an o ofertă mai mică de lemne, din partea producătorilor, ca urmare a împuținării rezervelor de păduri particulare exploatabile și a lichidării ultimelor resturi de materiale provenite din defrișările de păduri ale Statului pentru islazuri.

Un fapt este indiscutabil: piața internă s'a resimțit de această reducere a producției. Lipsa lemnului de foc și aprovizionarea marilor orașe cu acest combustibil popular a devenit astfel o problemă din ce în ce mai dificil de rezolvat. Incercările oficiale de a oprima tendința de urcare a prețului lemnului de foc, prin decretarea unor prețuri maxime s'au dovedit cu totul ineficace. A fost nevoie să se recurgă la alte mijloace (reducerea tarifelor de transport pe CFR) spre a nu se ajunge la prețuri inaccesibile populației nevoiașe.

Din punct de vedere politic, anul 1937 a stat oarecum sub semnul apropiatei schimbări de regim. Grija de zilele grele ale opoziției și dorința de a atrage simpatii și sufragii din mediul țărănesc au îndemnat guvernul să acorde populației rurale tot mai multe avantaje pe seama patrimoniului silvic al Statului: amnestii pentru delictе, cu ocazia diverselor festivități naționale, păduri ieftine de exploatat pentru cooperativele așa-zise țărănești, pășunat și... noi islazuri din păduri!

În această din urmă privință munificența cărmuitorilor a trecut adesea peste limitele prudenței și a grijei pentru interesul general. Cum am putea judeca altfel „vânzările“ masive de păduri ale Statului pentru constituiri de islazuri, dela Arad, Hunedoara, Bacău, etc. ?

Este interesant de marcat, că ocărmuitorii nici nu-și mai dădeau osteneala să justifice prin cuvinte de circumstanță, sacrificiul greu impus Statului pentru nevoile lor electorale, ci-l prezintau ca o „realizare“, cu care credeau că se pot mândri și pot pretinde voturile alegătorilor.

Din propaganda desfășurată în preajma alegerilor din Decembrie am putut constata cu tristețe, că nici unul din partidele aflate în luptă nu renunță la ideea de a se sacrifica mai departe păduri, pentru nevoile de islazuri ale satelor. Știri primite din toate părțile țării ne arată că dimpotrivă de data aceasta mai mult ca oricând pădurile Statului au fost obiectul tuturor poftelor și promisiunilor.

Cum putea fi altfel, când însuși șeful guvernului găsea potrivit să enumere, printre înfăptuirile regimului una ca aceasta: „Am vândut din pădurile Statului, cu preț de expropriere, comunelor rurale pentru completări de islazuri, peste 95.000 ha“. Iși făcea merit guvernul, că în decurs de numai 4 ani a lichidat a douăzecea parte din suprafața pădurilor Statului, pentru a crea noi râpi și ponoare! Și aceasta, după 15 ani dela votarea Legii de Reformă Agrară, a cărui termen de aplicare în domeniul privat a expirat de mai bine de 10 ani.

Prin inventarea acelei diabolice proceduri de ocolire a prevederilor ocrotitoare pentru păduri ale acestei legi, anume, de a considera exproprierea recente din domeniul silvic al Statului drept „vânzări prin bună învoială, cu preț de expropriere“, întinderea pădurilor Statului se macină neconținut fără a se încasa cel puțin justa valoare a acestei averi irosite.

Și când ne gândim, că țări vecine ca Jugoslavia, Cehoslovacia, Bulgaria, n'au clintit un arbore și n'au defrișat o palmă de mărăcniș pentru „îndestularea nevoilor de pășune“ ale unor tot așa de numeroase și paupere populații rurale, ne cutremurăm de ceace pot spune străinii, ce trec pe la noi (de ex. silvicultorii bulgari, ce ne-au vizitat) și văd cum ne lichidăm sistematic pădurile!

Dar, fiindcă vorbim de amputarea neconținută a domeniului silvic al Statului, trebuie să adăogăm, că tot în anul expirat guvernul a dus până la capăt ideea de a împroprietări unele mănăstiri cu păduri. S'a votat deci legea în chestiune și s'au afectat acestui scop un prim lot de 17.000 ha păduri, care s'au atribuit unui număr de 25—30 mănăstiri (din care unele nici nu mai existau: Comana, Antim), lăsându-se deschisă poarta a noi „dotări“ și pentru alte mănăstiri, ce n'au beneficiat de această împărțire.

Cât despre prevederea legii, că exploatările pădurilor astfel cedate se va face în regie proprie și sub controlul atent al organelor silvice, noi cunoaștem și alte asemenea înțelepte dispoziții cari au fost pur și simplu nesocotite sau ignorate, și cari au dus la pustiirea pădurilor țării. Până la urmă lumea se va convinge că nu interese personale au îndemnat pe silvicultori și Societatea „Progresul silvic” să ia poziție contra acestei opere a guvernului. Și nici lipsa de pietate sau de înțelegere a nevoilor spirituale ale neamului. Ci, grija ca pădurile Statului să nu fie distruse sub fie ce pretexte, iar venitul pădurilor să fie bine și cu rost utilizat.

Iată însă, că aceea ce noi prevăzusem mai dinainte s'a produs mai repede de cât era de așteptat: Pădurile recent încredințate, spre folosință exclusivă și cu bine determinate scopuri, unor instituții cu caracter religios, au ajuns a forma obiectul unor urâte speculații comerciale. Credem că e suficient să amintim, în această privință, articolele d-lui prof. Iorga („Israel subt patrafir”), în care pana sa de foc înfierează reaua gospodărie a celor 10.000 ha cedate unei mănăstiri.

Nu va fi oare prea târziu, când se vor desmeteci generații donatori de azi? Și nu se putea face înzestrarea mănăstirilor și în alt chip, decât dându-le bunuri atât de greu de păzit, de administrat și de pus în valoare?

Tot pe planul politic, anul trecut s'a mai caracterizat și prin alt aspect îngrijorător: acela al „excesului de autoritate” sau, ca să-l definim mai exact, al excesului de amestec din partea conducătorilor politici în treburile ad-ției noastre silvice și al dreptului de a dispune de averea Statului. Astfel, în ultimile luni ale acestui an, numărul miniștrilor și subalternilor lor imediați (subsecretari, etc.), cari dădeau ordine „valabile” la Casa Pădurilor era de 10, fără să punem la socoteală recomandările și intervențiile ce veniau și din alte părți.

Cum a putut duce povara atâtor amestecuri „asinul cu zece stăpâni” care a fost Casa Pădurilor, nu e greu de înțeles. În asemenea condițiuni, a te mai preocupa de programe, de realizări cu efect mai îndepărtat devenia absolut inutil, totul reducându-se la acel „sauve qui peut” al ultimei rezistențe.

Dacă aceasta a fost atmosfera în care s'a lucrat la Caps, nici celelalte principale instituții silvice ale Statului n'au fost cruțate de dificultăți. Direcția Regimului silvic și aceea a Ameliorărilor s'au străduit să-și desăvârșească în 1937 organizarea, delimitându-și domeniile de activitate și încadrarea cu personal. Lipsa acestuia din urmă, în special a personalului silvic superior a luat la un moment dat un caracter acut, paralizând încercările de statornicire a diverselor servicii și dând naștere la inevitabile fricțiuni între autorități.

Singur serviciul silvic al Ministerului Cooperăției a lucrat oarecum din plin, grație sprijinului tot mai mare acordat de guvern cooperăției forestiere. În ce măsură însă au putut corespunde menirii lor, camarazii noștri cooperatori, sub presiunea necesităților electorale, numai ei pot să o spună. E de văzut, dacă trecerea Ad-ției Casei Pădurilor sub oblăduirea acestui Minister va aduce o clarificare de raporturi și o mai bună armonie sau va înscăuna pentru mult timp de aci înainte primatul intereselor electorale.

Intru promovarea ideii forestiere, Societatea „Progresul silvic” în frunte cu președintele ei și mulți prieteni ai codrilor printre cari cităm pe d-nii prof. Mehedinți și Macovei, au luptat să câștige și să capteze cât mai multe bunevoini. Comunicările dela adunarea generală a Societății Regale Române de Geografie au fost și anul acesta prilej de pledoarie caldă, în fața M. S. Regelui, pentru apărarea oropsitelor și mult încercărilor noastre păduri. Iar cele 3 lecțiuni făcute de d-l prof. Drăcea la Ateneul Român, precum și conferința dela aceeași instituție, din iarna anului trecut, tratând despre importanța domeniului păduros al țării au deșteptat un viu interes în publicul numeros ce le-a urmărit.

Propaganda pentru cauza pădurilor la Radio a fost deosebit de bine servită, prin conferințele d-lor Drăcea, Tr. Heroiu, I. Simionescu, Cristea și Ștefanopol.

În cercuri mai restrânse au fost rostite interesante comunicări de d-nii Drăcea și I. C. Demetrescu la congresul ing. agronomi, de d-nii Drăcea, Stinghe, Ciurileanu, etc. la con-

gresul inginerilor cadastrali, de d-l M. P. Florescu la Societatea „Politehnica“ și de d-l Cezar Cristea la Universitatea populară din Vălenii de Munte.

În fine la Cercul de studii forestiere, în cadrul reuniunilor săptămânale au conferențiat d-nii: prof. Stinghe și I. Popescu-Zeletin despre probleme în legătură cu evoluția amenajamentului; C. Chiriță despre soluri; Agapie despre cadastru; prof. Georgescu despre phytopatologie; Eliescu despre entomologie; Dinu despre politică forestieră, V. Filip despre Problema exportului nostru forestier și Ivanovici despre expoziția dela Paris și importanța ei forestieră.

Membrii corpului silvic au participat activ la congresele tuturor asociațiilor profesionale din țară, unde au expus păreri și doleanțe de ale noastre, iar d-nii V. Dinu, prof. D. Drâmbă și prof. Drăcea au avut delegații oficiale în străinătate, primul la congresul silvicultorilor germani, secundul la congresul tehnicei lemnului dela Paris și al treilea la ședințele Comitetului internațional de silvicultură întrunit la Budapesta.

Între manifestările inginerilor silvici trebuie să cităm la loc de cinste, adunarea generală anuală a Societății „Progresul silvic“, care s'a întrunit acum pentru a 51-a oară. Pentru prima dată s'a întâmplat ca la o astfel de întrunire, la care odinioară participa însuși capul Țării, să nu fie prezent nici unul din numeroșii miniștri de rezorț. Prinși de treburi politice mai presante, ei s'au lăsat reprezentăți printr'un funcționar superior din Minister (d-l Fianu). Participarea altor personalități din asociațiile profesionale la ședința festivă a fost însă și de data aceasta remarcabilă, iar cuvântul d-lor prof. Stratilescu (Politehnica), Antonescu (Agronomi), Nichita (Med. veterinari), Ciurileanu (Cadastru) și a d-lui prof. Manoilescu, președintele Agir-ului, ne-a dat satisfacție, de a nu ne simți izolați, în uitarea în care ne-au aruncat oficialitățile.

Adunarea generală din acest an a avut să cerceteze și să ia hotărâri în chestiunea spinoasă a modificării statutelor, care din cauza unor inovații îndrăznețe (conferirea titlului de membru de drept conducătorilor instituțiilor silvice ale Statului și de membru de onoare celor cu vechime de peste 16 ani în Consiliul de Ad-ție) au suscitât ample discuțiuni.

La ordinea de zi a ședințelor următoare au fost proble-

mele: „Necesitatea consolidării proprietății forestiere (raportor I. C. Demetrescu) și „Pășunatul și pădurile“ (rap. Ath. Hara-lamb), probleme discutate și altă dată, iar în cursul acestui an și la Congresul Agricol. Abordând aceleași subiecte silvicultorii au înțeles în acest fel să le adâncească mai mult și să stăruie pentru aducerea la îndeplinire a desideratelor lor.

Nu putem trece cu vederea remarcabila activitate a membrilor Societății noastre în câmpul literaturii de specialitate. S'a observat, în cursul anului expirat un vădit spor al interesului public pentru problemele noastre silvice și din tagma scriitorilor de fiecare zi, a ziariștilor, am reușit să ne câștigăm multe și trainice prietenii. Articolele pline de miez ale talentatului director al ziarului „Curentul“, d-l Pamfil Șeicaru, precum și ale atâtor inimoși colaboratori ai d-sale (d-nii Roșu, Vrânceanu, Dimitrescu, etc.) au creat o adevărată mișcare de opinie, în favoarea năpăstuitei noastre gospodării silvice. Iar „colțul forestier“ creat în cadrul acestui mare cotidian prin stăruința și osârdia camaradului Cezar Cristea și a d-lor M. P. Florescu și V. C. Filip a reușit a păstra interesul pentru chestiunile silvice în tot timpul anului încheiat. .

Și alte ziare, precum Universul, Buna-Vestire, Porunca Vremii, etc. au abordat în multe numere ale lor probleme în legătură cu apărarea, ameliorarea sau valorificare avuției noastre silvice.

Relevăm deasemenea, munca temeinică desfășurată în câmpul publicațiilor și documentării de specialitate de cele două reviste scrise de inginerii silvici „Revista pădurilor“ și „Viața forestieră“, precum și apariția nepretențioasă, dar mult utilă a „Cuvântului forestier“, o gazetă bi-lunară de informații, luptă și armonie profesională. În provincie au apărut: „Prietenii codrilor“ foaie condusă de d-l Ing. I. M. Pavelescu dela Ocolul Roșiorii de Vede și „Ocolul silvic“, organul colegilor din Ad-ția Fondului bisericesc din Bucovina.

Lucrările importante de specialitate silvică apărute în cursul anului expirat au fost: „Technica împăduririlor“ (de d-nii Przemetchii și Gr. Vasilescu, editată de Societatea „Progresul silvic“); „Metoda controlului“ (de G. Biolley, traducere

de G. Antonescu); „Codul silvic adnotat“ (C. Ivanovici), precum și alte publicațiuni mai mici datorite d-lor Petcuț, Chiriță, Dinu, Demetrescu, Haralamb, Cezar Cristea, etc.

Academia Română a distins cu o parte din premiul Demetrescu-Vergu teza de doctorat a d-lui I. Popescu-Zeletin. „Die Kontrollmetode“ apărută în 1936 în Germania.

Cele două edituri de cărți de specialitate: aceea a Soc. „Progresul silvic“ și a grupului „Viața forestieră“ promet să sporească, în cursul anului viitor numărul acestor lucrări cu câteva importante publicațiuni, aflate sub tipar.

În fine, spre a încheia caleidoscopul anului forestier 1937 vom aminti, că grija de mai bine pentru viitor a îndemnat Institutul de cercetări forestiere să trimită 3 tineri camarazi (Toma, Bălănică și Vintilă) să facă studii de specializare în Germania. În acelaș scop s'au acordat concedii de studii și d-lor N. Tănăsescu și G. Pană pentru Franța, în timp ce un tânăr coleg (Bârdeanu) se află, cu mijloace proprii, la studii de perfecționare în Anglia. În acest fel, numărul celor ce se străduiesc să acumuleze peste hotare cunoștințe noi pentru promovarea carierei noastre a crescut la 10, cel mai mare contingent dela război încoace.

În cursul anului expirat au părăsit câmpiile înflorite ale vieții, bunii noștri camarazi: Gostovici, Moțoc, Slăvescu, Drăgan, Mihăileanu, Nicolae Stinghe, Massim Lenș, Frâncu, B. Pretorian, G. Dumitrescu, Apostol Dumitrescu precum și bătrânul profesor ai atâtor generații de silvicultori, Nicolae Saegiu.

Firul vieții se deapănă fără încetare, ducându-ne pe toți spre inevitabilul sfârșit, dincolo de care, numai ecoul frumoaselor fapte mai răsună în amintirea urmașilor.

Fie ca anul ce începe așa de promițător sub semnul naționalismului și al crucii, să aducă și pentru mult încercata noastră gospodărie silvică așezarea temeinică pe care să putem clădi edificiul impunător al pădurii românești, crescute, îngrijite și tăiate pentru folosul fiilor acestui neam.

Das Forstjahr 1937**L'année forestière 1937**

L'auteur envisage les faits les plus importants survenus dans le cours de l'année dernière, et qui se rapportent aux forêts et à l'économie forestière.

Le bois roumain destiné à être exporté a connu l'année dernière comme d'ailleurs dans tous les pays exportateurs une hausse des prix de vente. De même, le marché intérieur a marqué une augmentation des prix, car aujourd'hui on exploite beaucoup moins que dans le passé.

Au point de vue de la politique forestière roumaine nos forêts se sont trouvées sous le signe de l'incertitude. Le domaine forestier du pays a continué à être diminué par de nouveaux défrichements en vue de constituer des pâturages communaux.

Mais comme toujours, les forestiers aidés par beaucoup d'amis de la forêt ont développé une ample action pour leur cause, et on peut constater avec satisfaction que l'opinion publique lui offre, de plus en plus, un vif intérêt.

A INCEPUT DECLINUL EXPLOATĂRILOR IN REGIE

de ALF. NAHLIK

Ideia exploatărilor în regie, ce a luat ființă cu un puternic avânt în anii 1930—1933, a fost îmbrățișată cu un entuziasm poate puțin obișnuit la funcționari ai Statului, de către generația inginerilor tineri, îndrumați fiind de cei bătrâni cu inima tânără și mintea mereu gata de a primi sugestii noi.

Numai datorită acestui fapt, exploatările în regie au putut lua într'un interval scurt o atât de mare desvoltare, încât Casa Pădurilor să reprezinte astăzi un factor important și cu cuvânt hotărîtor pe piața de lemne a țării noastre. Dar nu numai entuziasmul a fost factorul determinant în realizarea acestei idei, ci și libertatea de inițiativă a elementelor tinere din fruntea Ocoalelor, libertate încurajată și îndrumată de șefii cu răspundere.

Încetul cu încetul, dar sigur și de netăgăduit, starea aceasta de lucruri s'a schimbat simțitor. Entuziasmul s'a stins, biruit de o muncă istovitoare și prea încărcată de răspundere, neîncurajată nici din punct de vedere material, iar în ultimul timp — ceea ce e mai grav — nici din punct de vedere moral.

Libertatea de acțiune a șefului de Ocol e stânjenită în avântul ei când ajunge la Direcția respectivă; — aceasta la rândul ei întâmpină aceleași dificultăți la Casa Pădurilor, care prin îndoita-i conducere de Administrație și Comitet, flancată de Minister și Control Financiar, reprezintă o piedică serioasă în rezolvirea promptă a unor probleme ce de fapt ar trebui să fie de resortul Direcției și Ocolului.

Astfel, pincipiul diviziunii muncii cu descentralizarea competențelor respective nu este respectat în organizarea ac-

tuală a Casei Pădurilor. Dimpotrivă, o centralizare excesivă micșorează tot mai mult drepturile în decideri la Direcții și Ocoale.

Șeful de Ocol nu mai poate lua aproape nici o hotărâre definitivă, prea puține lucruri se mai rezolvă de Direcțiile Regionale, toate merg sus la Casa Pădurilor, Comitetul de Conducere sau la Minister. Chestiuni urgente sunt rezolvate târziu, în general altfel de cum au fost propuse și-și pierd în parte eficacitatea aplicării pe teren. Drepturile s'au dus, dar în schimb au rămas întregi obligațiunile și răspunderile. Șefii de Ocoale resimt greu această stare de lucruri. Ei sunt primii cari răspund de bunul mers al lucrărilor, exploatărilor și aprovizionărilor la timp, într'un cuvânt: de bunul mers al Ocolului. Măsuri ce se impun a fi luate neîntârziat și după vederile Șefului de Ocol, care răspunde de ele, sunt anticipat cenzurate de Inspectorul de Control, interpretate de Direcție, tălmăcite de CAPS, de multe ori temporizate luni de zile în delegația Inspectorilor Generali de Control, pentru ca în cele din urmă să fie aprobate altfel de cum au fost propuse. Se înțelege dela sine că în acest caz rezultatul nu mai poate fi cel așteptat. Urmarea acestui procedeu este, că la adăpostul său s'a dezvoltat un sistem laș de biurocratism, cu forme perfect îndeplinite, dar cu răspunderi diluate și împărțite pe toată ierarhia silvică, astfel încât nimeni să nu mai poată fi sancționat efectiv pentru greșelile comise.

În atari împrejurări, rezultatul lucrărilor de exploatare în regie, care pretinde: drepturi, inițiativă, măsuri urgente și răspundere, nu poate fi decât în plin regres. La declinul acestui sistem de exploatare contribuie în mare parte și lipsa tot mai acută de personal ingineresc la CAPS. Elemente tinere și de valoare dezertează din cauza unei situații hotărât superioare ce li se oferă la Dir. Regimului, Ameliorări, etc. iar condiția pusă de Ad-ția CAPS de a-și aduce fiecare un înlocuitor înainte de a pleca, nu rezolvă problema ci dimpotrivă o agravează.

De aceia, cred că a sosit timpul de a face grabnic primele propuneri de îndreptare. Răul a pătruns prea adânc și nu poate fi îndreptat decât prin măsuri radicale. Bazat pe experiența

îndelungată ce o am în exploatare, îmi permit să viu cu câteva sugestii în acest sens:

a) Ridicarea actualului Șef de Ocol la rangul unui Administrator de Ocol cu drepturi și competențe corespunzătoare obligațiilor ce va avea și cu deplina răspundere a activității sale, activitate pe care o va justifica cu rezultatele obținute și care va trebui să corespundă drepturilor ce i-au fost acordate.

b) Reorganizarea funcției de Inspector de Control — care azi apare ca o dedublare a șefiei de Ocol — în sensul ca tinerii ingineri să fie însărcinați cu administrația Ocoalelor, iar cei mai în vârstă cu un control reorganizat al acestora. Azi, Inspectorul de Control călătorește o săptămână după alta, dela ocol la ocol, cu o geantă plină de acte, fără să aibă, cu toată osteneala ce-și dă, posibilitatea materială de a le verifica amănunțit. Și cu toate acestea, el este obligat să aplice pe acele acte vestita ștampilă „verificat și atestat sinceritatea”, sinceritate, pe care încearcă să o ghicească deseori pe fruntea și în ochii Șefului de Ocol, atunci când semnează. Nu e oare mai rezonabil ca Inspectorul de Control să-și aleagă din complexul de acte câteva la întâmplare, pe care să le verifice cu deamănuntul și îndelungat atât pe teren cât și în scriptele Ocolului? Și nu e mai indicat să urmărească la ocol o singură exploatare, începând cu felul cum s'au întocmit actele de punere în valoare, continuând cu examinarea tăierilor, transporturilor, manipularea în depozite, expediția materialelor și terminând cu comparația dintre plățile efectuate și lucrările real executate pe teren? Din verificarea actelor alese la întâmplare și din controlul amănunțit al unei întregi exploatare, Inspectorul de Control poate să informeze în mod precis Dir., de capacitatea și corectitudinea unui Șef de Ocol și să-și împlinească astfel și misiunea de bun îndrumător. Semnătura sa depe acte să ateste numai că lucrările sunt în conformitate cu prevederile programului, cu regulile tehnice, că sunt legale și corespund întocmai aprobărilor Dir., iar de sinceritatea plăților să răspundă singur Administratorul de Ocol.

c) Mărirea competenței Directorului Regional, întrucât acesta singur are posibilitatea materială de a aprecia just nevoile Ocoalelor sale și urgența măsurilor ce trebuiesc luate.

Ad-ția din București este mult prea îndepărtată de Centrele de activitate exploatazivă, ca să poată da directive cu promptitudinea posibilă unei Direcții. Ca exemplu dau pe Directorii Soc. Particulare, cari întotdeauna își au domiciliul chiar în localitatea întreprinderii și deci în mijlocul uzinelor, fabricelor și pădurilor respective. Activitatea exploatazivă comercială pretinde din partea conducătorului său măsuri urgente, cari implică atât o prezență imediată cât și drepturi depline și potrivite răspunderilor ce apasă pe umerii săi.

d) Incurajarea materială a inginerului silvic dela CAPS, care să fie retribuit cu o primă de activitate, proporțională cu răspunderea ce are și cu quantumul de lucrări de exploatare efectuate. Inginerilor cari conduc Ocoale cu o activitate exploatazivă redusă și cari deci nu pot spera în obținerea unei prime de muncă, să li se încredințeze lucrări particulare de amenajări, lucrări cari azi sunt toate efectuate de colegii dela Regim.

Concluzii:

Prin înmulțirea drepturilor viitorului Administrator de Ocol, prin încurajarea lui morală și materială, se va reînvia dorul de muncă și spiritul de inițiativă la ocoalele CAPS.

Prin reorganizarea funcției Inspectorului de Control, Casa Pădurilor va dispune pe deoparte pentru conducerea Ocoalelor, de elemente mai în vârstă, apte și cu experiență, iar pe de altă parte prin simplificarea controlului, numărul Inspectorilor necesari serviciului va fi simțitor redus.

Iar prin lărgirea competenței Directorului Regional, se va asigura Ocoalelor o soluționare urgentă și eficace a tuturor chestiunilor cu privire la exploatarea în regie.

Posturile de conducere menționate mai sus, sunt posturi de răspundere și drepturi mărite, cari reclamă elemente selecționate, destoinice și absolut corecte. Inginerii inapți pentru postul de conducere să fie încadrați în Comisii de Amenajare, de ridicări în plan și ca ajutoare la diverse servicii și chiar la Ocoale, iar cei incorecți să fie sancționați cu asprime.

Cele câteva sugestii ce mi-am permis să dau sunt bazate pe experiența îndelungată ce mi-am câștigat-o la exploatarea în regie atât în serviciul particular cât și la Stat.

Totuși, nu știu dacă cele scrise de mine în acest articol nu vor fi primite de mulți dintre cei ce-l vor citi, cu neîncredere, zâmbete și ironii. Sunt însă convins că inginerii tineri, șefi de Ocoale, cari ca și mine au îmbrățișat meseria de silvicultor cu dragoste și cu dorința sinceră de a realiza cât mai mult, vor fi alături de mine în această luptă de a îndrepta răul acum când încă nu e prea târziu.

Le déclin des exploitation en régie commence.

Die Waldnutzung in eigener Regie im Schwanken begriffen.

L'exploitation en régie des forêts propriété de l'Etat roumain, a pris un grand essor dans la période 1930—33. Depuis, la situation a commencé à changer.

Après un examen des causes qui y ont conduit, l'auteur propose les moyens à employer pour remédier la situation.

ORIGINA PARCULUI SNAGOV, NUMIT ȘI „PRINCIPESA MARIA“

de EF. PETRESCU

În trecut pădurea Snagov era străbătută de vechiul drum de veacuri numit al Porojenilor, care se forma din drumul Comorei, ce trecea prin pădurea Ciolpani, cam pe unde e azi șoseaua București-Ploiești.

Acest drum al Porojenilor își arată la orice pas vechimea lui, fie prin arborii ce stau mărturie cu conformația lor, fie prin traseul lui adâncit în pământ, bătătorit numai prin urmele trecutelor convoaie de care, călăreți și pedestri, ce îi mâna, pe acest drum spre Snagov și Gherghița, interese sau porunci.

Până la sfârșitul Secolului al XIX-lea, prin cuvântul Snagov se înțelegea, în afară de pădure și lac, și insula cu mănăstirea construită pe dânsa.

Aci se abăteau toți cei ce călătoreau dela București spre Gherghița, sau cei ce veneau dela Gherghița peste apa Ialomiței, prin podul Tircului, pe la Turbați.

Acest drum avea direcția dela Nord-Est la Sud-West. O direcție paralelă cu a lacurilor Snagov și Bălteni, prin care trecea.

De când aceste lacuri au început a fi stăpânite de tehnica modernă, prin drumuri împietruite și poduri cari să servească fără înconjur centrele principale ce între timp se dezvoltaseră — București și Ploiești — șoseaua București-Ploiești impun căi noi de comunicație locale și astfel se formează șoseaua Turbați—Țigănești la Nord de pădurea Snagov și șoseaua Isvorani—Ciolpani la Sud-West, la Sud de lacul Snagov, șoseaua Gruiu—Tâncăbești.

În dreptul satului Dobrești care se află situat pe celălalt mal al lacului Snagov, în pădurea Snagov, se află un lac cu un mal nu atât de înalt, între Coada Rece și Coada Lungă, pe unde în timpul iernei se făcea și trecerea pe gheață în pădure și care în timpul varii servea de adăpătoare pentru vitele ce pășunau în trecut în cirezi și unde în cele din urmă s'a construit și un canton de pădurar, numit dela Coada Rece.

Lângă acest canton, vechea adăpătoare lipsită de vegetație, poenită, nu mai putea rămâne așa, astfel că în anul 1904, șef al ocolului silvic din Țigănești, de care ținea Pădurea Snagov, fiind Apostol Cristu și pădurar Voicu Alexandru, se plantează specii de agrement: molift, calta și subarbuști. pe margini de alei, ce se deschid, formându-se un parc căruia i se dă numirea de „Parcul Principesa Maria“, ca un omagiu pentru Principesa Maria, mai apoi Regina Maria a României.

Odată cu aceasta, se deschide prin pădure, din acest punct, o linie somieră spre West și alte două, perpendiculare pe ea, dela Nord la Sud.

Mai apoi, linia Est-West se deviază dela jumătatea ei spre Nord-West, pentru ca prin locul luat în schimb la marginea pădurii, să formeze un drum de ieșire la șoseaua București-Ploiești.

Toate aceste linii se transformă în șosele și se pietruiesc, dându-li-se denumirea de șoseaua Principesa Maria, Șoseaua Principele Ferdinand și Șoseaua Principele Carol.

Plantația din Parcul Principesa Maria, făcută în intervalul 1904—1905, de Șeful de Ocol dela Țigănești — Apostol Cristu, din inițiativa și cu grija sa întreținută, punându-se mușchi la rădăcinile puieților, udați cu apă cărată cu sacaua din lac de pădurarul Voicu Alexandru, ferită de prejudicii, se dezvoltă și ajunge azi centrul principal de recreație al tuturor, cunoscutul Parc Snagov. Acesta însă nu este altul decât Parcul „Principesa Maria“, creiat de Apostol Cristu, cu deosebirea doar că prin legea de înfrumusețarea împrejurimilor Capitalei nu mai aparține Casei Pădurilor, ci Primăriei Municipiului București, adăogându-se la adevăratul parc, care nu avea decât 1,20 ha, întreaga pădure de 1500 ha.

Deci pentru 1,80 ha. plantație de parc, 1500 hectare de pădure seculară a trebuit să iasă din grija Administrației Pădurilor Statului și să treacă pe mâna unei administrații nepregătită pentru astfel de gospodărie.

Mai repede va dispărea pădurea Snagov de pe fața pământului, decât să se transforme toată în parc sau să rămână tot pădure.

În amenajamentul Pădurei Snagov, întocmit de C. I. Ionescu, aprobat cu Decretul Regal No. 3764 din 1906, se amintește de existența acestui parc și a șoselelor de care am vorbit mai sus, astfel:

1. La pagina 5 sub titlul „Locuri înfundate“.

Se amintește de locul luat în schimb, în partea de West, pentru a se construi șoseaua de acces, în șoseaua București-Ploiești.

2. La pagina 7 sub titlul „Căi de comunicație“.

Se vorbește despre șoselele existente în pădure, care sunt cele pe care le-am arătat.

3. La pagina 8 sub titlul „Diferite ale construcțiunii“.

Se spune: „La cantonul din capul șoselei Principesa Maria, în poiana cu acelaș nume, pe o suprafață de 1,80 ha. se află un parc de plantațiuni de rășinoase și foioase, alei și drumuri principale, cu scopul ca, acest punct, în vedere că se află situat chiar lângă balta Snagov și cum de aci e șoseaua pietruită până în șoseaua București-Ploiești, să devină un loc de recreație pentru locuitorii din București și Ploiești“.

4. La pagina 31 sub titlul „Descripțiunea parcelelor“.

La descrierea parcelei 120 coloana „Natura, configurația și starea de vegetație“ ultimul aliniat stă scris: Prezintă o poiană spre Est lângă cantonul de pădurar, unde s'a plantat cu rășinoase acolo un parc numit Principesa Maria.

Acesta-i adevărul istoric.

L'origine du parc Snagov.

Entstehung des Parks Snagov.

PROBLEMA DELICTELOR SILVICE IN ANUL 1887

de C. DRAGU

La ancheta „Revistei Pădurilor“, asupra delictelor silvice, au răspuns mai mulți colegi cu articole documentate, dornici să aducă contribuția lor prețioasă la cunoașterea chestiunii.

În ciuda concluziilor la cari au ajuns aproape toți colegii, noul guvern, prin glasul primului ministru, a anunțat, printre punctele principale ale programului de lucru, anularea tuturor delictelor silvice.

Așa dar, cei cari s'au declarat împotriva amnistiiilor și grațierilor, au regretul să constate că oamenii politici nu vor să țină seamă și tăgăduesc vreo valoare reală concluziilor lor.

„Revista Pădurilor“, este însă perfect consecventă în atitudinea ei, căci răspunsurile publicate cuprind aproape în întregime observațiile pe cari sub-inspectorul silvic M. Mihailescu le făcea în anul 1887, sub titlul:

„O ochire asupra delictelor silvice comise în pădurile Statului“.

Redăm mai jos cuprinsul acestor observații făcute la 1887:

Atențiunea ce dela un timp încoace se dă pădurilor noastre, atât în domeniul public cât și cel privat, ne îndeamnă a vorbi în câteva linii despre un alt mijloc distructiv al arborilor, și anume despre delictele silvice. Prin codul silvic, astăzi în vigoare, s'a căutat cu oarecare dispozițiuni — deși nu tocmai complete — a se pune o stavilă devastațiunilor cari bântuiau pădurea, acest important avut național. Tăierile ilicite cari s'au petrecut cu toate acestea pe seama pădurilor fiind încă multe la număr, suntem datori a le examina cu atențiunea care merită. Resumăm pentru aceasta în următorul tablou synoptic, mersul delictelor comise specialmente în pădurile Statului pe un period de șase ani:

Observându-se acest tablou — întocmit după registrele ținute în secțiunea pădurilor din Ministerul Domeniilor — se poate vedea, că în anii 1881, 1882, 1883, s'a comis un număr de 4.786 delicte, reprezentând o sumă de lei 802.319 bani 37, (despăgubirea civilă după tariful anexat la codul silvic, plus amenda conform art. 19 din citatul codice); iar în anii 1884, 1885 și 1886 s'au comis 6208 delicte, specificate pe categorii, toate însumând lei 2.530.342 bani 04, adică valoarea despăgubirii și amendei. Din acestea rezultă că, în cei dintâi trei ani delictele s'au urmat pe o scară mai mică decât în cei din urmă trei. Cari au fost motivele că ele în loc să diminueze au sporit în mod așa de simțitor? Aceasta provine de acolo că legea silvică pusă în aplicațiune în anul 1881, deși destul de severă pentru represiunea delictelor, nu a avut încă timpul de a-și putea produce efectul asupra populațiunii rurale, deprinse din trecut a considera pădurile aproape ca niște bunuri ale lor, și din cari la orice trebuință căutau a se folosi fără temere de pedeapsă. În parte se mai datorează și indulgenței justiției care a căutat a' mai îndulci severitatea legii prin interpretarea ei în favorul delicvenților, acordând în unele cazuri numai despăgubirea, nu și amenda și viceversa, cum și prin achitări pronunțate, mai ales când actele de constatare nu erau temeinic formulate. Acestea au mai putut da loc la încurajarea chiar și a celor timizi de a repeta asemenea fapte și a-și face împreună cu cei îndrăsneți aproape o meserie la decimarea pădurilor Statului.

Totodată s'a mai observat, că pe lângă cauzele mai sus arătate, cari au contribuit la sporirea delictelor silvice, se mai poate enumera și aceea că procesale intentate delicvenților, chiar după acte bine dresate, nu sunt totdeauna susținute cu îngrijire înaintea instanțelor judiciare, și ce este mai mult, în unele cazuri, Statul nici nu este reprezentat în susținerea pretențiunilor sale civile. Din acestea decurge, că delicvenții sunt achitați de multe ori, și prin urmare sunt încurajați de a comite noi delicte.

Afară de acestea, Statul cu toate sacrificiile ce face astăzi, totuși nu este în măsură de a avea asigurată o bună pază la unele din pădurile sale, în raport cu întinderea lor.

Dela sporirea relativă a personalului tehnic al exploatărilor care exercită și controlul asupra poliției pădurare, se remarcă oarecum, că actualmente cu toată insuficiența numărului de guarzi-pădurari și chiar de guarzi-generalii, delictele ce se comit sunt constatate mai bine, pe când în trecut multe rămâneau neobservate.

Dacă mijloacele noastre bugetare ne-ar permite o organizare a serviciului forestier ca în Franța — după cum ar fi de dorit de oarece Statul posedă mai aceeași întindere păduroasă — atunci am putea ajunge nu numai a conserva aceea ce avem, dar a și exploata în mod rațional și la timp toate pădurile cari reclamă imperios a fi exploatare. Am putea ajunge la o exploatare sistematică atât din punctul de vedere al regenerării lor, fiind ajunse la maximum de creștere, cât și din punctul de vedere economic, mărindu-se astfel venitul Statului și pentru această ramură de producțiune, care astăzi nu raportează aceea ce ar putea produce.

Afară de delictele propriu zise, provenite din tăieri de arbori în mod fraudulos, pădurile Statului mai sunt bântuite pe o scară destul de întinsă de pășunea vitelor, cari se introduc într'insele, prin contravenire la art. 23 din codul silvic. Acestea, după constatările făcute de agenții forestieri, s'au înscris în tablou pentru cei trei ani din urmă cu sume destul de însemnate (valoarea prejudiciilor cauzate plus amenzile prevăzute de codice) urmând din diversele categorii de vite ce au fost găsite în pădure la facerea constatării.

Continuarea acestei rele deprinderi a săteanului de a-și băga vitele la pășune în pădure, chiar cu rizicul amendei, făcând mult rău pădurilor mai ales celor tinere, se atribue în mare parte unui vechiu obicei moștenit din tată în fiu, slabelor mijloace de pază la care erau lăsate pădurile, și rapacității arendatorilor de moșii cari căutau a trage din toate, cele mai mari beneficii posibile și în timpul cel mai scurt. În unele localități aceste rele deprinderi sunt rezultatele lipsei de islazi propriu zise și insuficienței livezilor naturale de fâneată, în raport cu numărul vitelor din localitate.

Această din urmă chestiune angajează pentru viitor la

crearea de livezi artificiale pe moșiile Statului, — spre a se cruța pădurile sale de acest flagel, ce pe nesimțite duce la o ruină sigură. Acest remediu se poate cu înlesnire aplica, în deosebi pădurilor dela moșiile de câmpie, la cari trebuința se resimte mai mult, introducându-se în contractele de arendare o condițiune specială pentru crearea de livezi artificiale trebuitoare exploatării moșiei. Acestea se pot face fără mari sacrificii, când se va alege, afară de trifoi și alte plante furajere, cum este lucerna, care are o durată de 5—6 la 8 ani, și care cu simpla îngrijire de a fi grăpate în fiecare an, primăvara, mai cu seamă în ultimii ani, pot fi cosite de 2—3 ori în cursul verii.

În ce se atinge de incendii, delictele se văd înscrise în tablou cu o sumă mai mică, în raport cu celelalte sume, grație dispozițiunilor salutarii ale legii, care a contribuit la diminuarea lor.

Terminând trebuie să spunem, că codicele silvice în vigoare fiind pe cale de a se modifica în unele din dispozițiunile sale fundamentale, cum este și aceea privitoare la delictele silvice, vom ajunge poate a umplea lacunele rămase dela votarea lor din 1881. Să sperăm că cu ameliorările ce se vor introduce la revizuirea acestui codice, se vor completa și mai multe alte lacune strecurate la întocmirea lor, spre a putea da roade mai salutarii pentru asigurarea în viitor a pădurilor noastre.

Das Problem der Forstfrevel in Jahre 1887 und heute.

Le problème des délits forestiers en 1887 et aujourd'hui.

Le présent article n'est qu'une préface à une étude plus ample sur le problème des délits forestiers en Roumanie.

Cette fois, l'auteur, reprenant les opinions des forestiers roumains en 1887, constate qu'elles ne diffèrent pas de celles des forestiers d'aujourd'hui

---

PROBLEMELE ZILEI

IMPOZITELE FORESTIERE

IMPOZITE FORESTIERE

de I. Moldovanu-junior

Regimul fiscal, căruia-i sunt supuse veniturile proprietăților păduroase, a fost stabilit în anul 1923 prin legea de unificare a contribuțiilor directe. Dispozițiile acestei legi au suferit aproape an de an modificări prin majorarea cotelor de impunere în afară de anul 1932 când, în urma depresiunii economice îndelungate, sistemul de impunere a fost adaptat împrejurărilor schimbate încercând o ușoară scădere a valorilor anterioare.

În urma acestei lipse totale de stabilitate legea de bază a fost de atâtea ori prefăcută, în cât s'a creat un labirint întreg de legiuiri, din cari nici chiar oamenii specialiști în materie nu se prea pot descurca.

Pe lângă impozitele directe către stat mai există o sumedenie de alte sarcini cu cari impozitul de bază aproape se triplează. Nu se găsește administrație locală, care să nu-și ceară partea de contribuție fie că este echitabilă, fie că este arbitrară și dictată de despotismul câte unei satrapii provinciale.

Între acestea amintim cotele adiționale către județ, comună, cameră agricolă, drumuri, cărora în ultimul an li s'a adăogat contribuții la fondul sanitar al județului și către Ministerul Agriculturii.

Alte sarcini, mai creiază pădurilor, legea taxei ad-valorem și cea pe cifra de afaceri și uneori contribuții la întreținerea drumurilor comunale, cari cu toate că grevează asupra produselor fasonate, ce intră într'o localitate oarecare, în ultima analiză tot pădurea se resimte de ele.

În această ordine de idei nu putem ignora nici tarifele C.F.R.-ului, în cari se mai face o repetiție a dărilor de drum pân'la sume egale cu cota încasată odată în cadrul așa numitului „impozit agricol“.

Un apreciazabil tribut mai dă pădurea, statului, prin taxa de înregistrare a contractului de vânzare, care în prezent se cifrează la 7% din valoarea contractului.

Urmând ordinea de succesiune a diferitelor taxe și dări vom încerca în cele ce urmează să facem o analiză a lor indicând în procente cotele după situațiile cum au fost fixate de fisc pe anul 1937—38 cu mențiunea, că baza de calcul o formează prețul de vânzare al pădurii, la care se mai adaugă eventualele sarcini impuse cumpărătorului, cari sunt de așa natură încât pot fi considerate ca venituri ale pădurii, precum: curățirea parchetului, regenerarea suprafețelor exploatate, oesiunea gratuită a unui anumit număr de m³ de material lemnos, etc.

1. Prima operație fiscală, care constă în prezentarea contractului la Administrația financiară pentru a fi înregistrat și taxat, însemnează o sarcină de 7%

Această prezentare trebuie făcută în decurs de cel mult 30 zile dela data semnării contractului.

Pentru întârzieri se aplică o amendă egală cu de trei ori taxa de înregistrare.

2. Înainte de începerea exploatării parchetelor anuale, proprietarul pădurii este obligat a face declarația de impunere la „impozitul agricol“ chiar și în cazul când s'a convenit, ca acest impozit să fie în întregime plătit de exploatator având în vedere, că numai proprietarul pădurii este impozabil, nu uzufructuarul vremelnic al produselor lemnoase; adică exploatatorul. Nerespectarea acestei obligațiuni impusă de art. 3 și 6 din legea contribuțiilor directe constituie contravenție în sarcina proprietarului.

a) Cota acestui impozit direct către stat este în prezent de . . . . .

De reportat

8%

15%

Report 15%

La acesta se mai adaugă adăionalele stabilite de administrațiile locale cari variază din loc în loc.

In jud. Brașov ele sunt în prezent următoarele:

b) Către județ	3 %
c) „ comună	2 %
d) „ Camera de Agricultură	1,5%
e) Pentru Fondul Sanitar Județean	3 %
f) „ drumuri	2 %
g) „ Ministerului Agriculturii	1 %
h) Adăionale suplimentare	1,5%
	14 %

14%

In total . 29%

Datorită unui concurs stupid de împrejurări această cotă de douăzeci și nouă la sută mai suferă o apreciazabilă majorare de	<u>8,5%</u>
devenind astfel	<u>37,5%</u>

Intr'adevăr, de curând, aproape în toate contractele de vânzare, proprietarii de păduri transmit obligațiile lor către fisc, cari derivă din încheierea transacției, asupra cumpărătorului manifestându-și prin aceasta nestrămutata dorință de a evada din haosul creat de legiuirile fiscale, dispoziții asupra căror nu sunt orientați și nici nu se pot dumiri fără asistență judiciară costisitoare.

Nu puțin contribuie la această tendință de eliberare din mrejele fiscului atitudinea vexatorie ce găsesc de cuviință să o ia organele financiare în raporturile lor cu contribuabilii impunându-le adeseori sarcini stabilite cu vădită rea credință și susținute cu argumente scoase din domeniul fantesiei. Numai astfel ne putem imagina cazuri de impuneri stabilite de organele fiscale locale de constatare la suma de circa 350.000 lei și reduse la prima ședință a comisiei de Apel prezidată de un magistrat la suma de 183.000 lei. (Impunerea pădurii Valea Stâniei proprietatea comunei Zărnești, jud. Brașov).

Cu o singură propoziție introdusă în cuprinsul contractului de vânzare proprietarul se pune la adăpost de aceste inconveniente fără ca să-și bată capul cu situația dificilă a cumpărătorului, căruia nu-i se pun la îndemână mijloacele necesare pentru a-și susține interesele față de fisc, ale cărui decizii nu le poate ataca el nefiind impozabil.

Să presupunem, că aceste neajunsuri se pot aranja de cumpărător cu intervenții pe lângă proprietar de a i se comunica procesul verbal de impunere, apoi cu alte ploconeli de a semna apelul contra acestui proces verbal și înfățișat cu rugămintă fierbinți de a-l susține în fața instanței de apel. Un singur lucru nu poate fi aplanat spre satisfacerea părților din contract, ci deocamdată numai în favorul fiscului și anume: majorarea provocată de trecerea obligațiilor către fisc asupra cumpărătorului având în vedere, că organele de constatare ale statului se cred îndrituite a percepe impozite și pe impozitele plătite de cumpărător.

Aceasta este circumstanța, căreia i se atribue majorarea de 8,5%, de care am amintit mai sus și trebuie să admitem, că interpretarea dată de fisc nu pare a fi fără temei, fiindcă aceste sarcini impuse cumpărătorului constituie un venit real, care altfel și-ar găsi expresiune sigură într'o majorare proporțională a prețului de cumpărare al pădurii, după care proprietarul ar trebui să plătească un impozit egal cu cel analizat mai sus socotit cu procentele scăzute de 29% însă după o sumă impozabilă majorată cu 8,5%; un cerc vițios care ne dă de fapt același rezultat în favoarea fiscului.

Această anomalie este controversată de mulți oameni de drept; la instanțele din București s'a provocat chiar casarea deciziilor date de fisc, în cari se percepeau impozite după impozitele plătite de cumpărător. Cu toate acestea acest fel de calculare mai perzistă, fără perspective de a fi combătut cu eficacitate, în regiunea Brașovului, astfel încât cei interesați sunt nevoiți a ține seamă de situația de fapt a chestiunii și a nu o omite din devizele ce le întocmesc când proiectează cumpărarea unei păduri.

Cu neglijarea acestor 8,5% nelămuriți încă pe deplin, rămâne la acest capitol . . . . . 29 % drept cota cu care se impun pădurile statului și acelea ale căror proprietari sunt persoane juridice (județe, comune, composesorate, obștii constituite, biserici, școli etc.);

Pentru păduri particulare mai există un impozit special, numit „supracotă”, care este fixată în lege cu cote progresive ascendente. Spre exemplu:

Pentru lei	100.000	se percepe lei	2.300,	adică	2,3%		
„	„	500.000	„	„	50.000	„	10 %
„	„	1.000.000	„	„	155.000	„	15,5%
„	„	5.000.000	„	„	1.100.000	„	22 %

Am arătat aici numai vr'o câte-va sume rotunde; în lege sunt fixate cotele pentru valori rotunjite din zece în zece mii.

La calcul se scad din valoarea contractului mai întâi impozitele de pân'acum; adică taxa de înregistrare și impozitul agricol formânt numai restul suma impozabilă la „supracotă”. Spre exemplu, dacă valoarea contractului este de lei 1.000.000 scădem 29% și vom obține un rest de lei 710.000, care constituie suma impozabilă trecută pe tablou cu lei 93.000 drept supracotă adică 9,3%.

Din cele relatate reese în mod evident, că este greu să stabilim un procent mediu, cu care acest fel de impozit grevează asupra pădurii; pentru considerațiunile ce le vom face ulterior avem neapărată nevoie de el, de aceea în convingerea că nu exagerăm îl luăm cu 10%.

3. Cu cote mai mici, însă totuși demne de relevat, mai grevează asupra pădurii, „taxa ad-valorem”, care nu poate trece de 2%₀ asupra prețului de piață al materialului lemnos fasonat.

Această taxă se percepe de comunele pe teritoriul cărora se desfășoară operațiunile de exploatare și transport sau de cele în a căror rază intră de aiurea materialul lemnos pentru a fi prelucrat mai departe sau pus în vânzare pe piața locală. Dreptul comunelor la acest arunc (impozit) comunal este bine

stabilit de „Anexa la Legea Administrativă“ publicată în Monitorul Of. No. 73/936 astfel, că orice tentativă de anulare în apel și recurs este iluzorie.

Cu mai mult succes se pot combate în fața instanțelor de apel hotărârile unor consilii comunale, cari ar vrea să satornicească noi contribuții pân'la concurența sumei ce variază dela lei 1—4 de m³, sub titlul de taxă de folosință a drumurilor comunale, pe cari urmează a fi transportat lemnul cu vehicule.

Ar rămâne așadar taxa de doi la mie care se cifrează la numai lei 1 de m³ (cu lei 500 de m³), adică la 0,2%.

4. Printre dispozițiile tarifare din ultimii ani ale C.F.R.-ului găsim ca inovație o nouă taxă numită taxă de drumuri de lei 75 de 10.000 kg pentru lemne de foc și lei 100 pentru lemn de rășinoase ceea ce echivalează cu lei 5 de m³, adică 1%.

Bănuim că această taxă de drumuri nu este instituită de C.F.R. din inițiativă proprie, ci la solicitarea stăruitoare și în folosul aceluiași Minister de Lucrări Publice, care mai beneficiază de o altă taxă de 2% impusă aceluiaș lemn în cadrul cotelor adiționale ale impozitului agricol.

5. La comercializarea materialului lemnos mai apare încă odată spiritul hrăpăreț al fiscoșului în forma impozitului pe cifra de afaceri stabilit cu o cotă parte de 3% asupra prețului de vânzare al materialului lemnos și al impozitului pe venitul comercial în cadrul căruia imaginația și spiritul inventiv al agentului fiscal își găsește o largă aplicație fiind vorba de derivarea prețului de cost al lemnului exploatat și de beneficiul realizat de comerciant; chestiuni, cari nu cad în cadrul preocupărilor zilnice ale organelor de constatare; motiv, pentru care venitul este de obicei mult supraevaluat.

Baza acestui impozit, adecă venitul realizat este supus unor capricioase fluctuațiuni. Numai cota de impunere în prealabil stabilită, care în prezent se cifrează cu adiționale cu tot la 20% din venitul comercial, rămâne neschimbată. După aprecieri făcute în baza unor cazuri concrete socotim că sub acest titlu pădurea are de suportat o sarcină de 3%.

Făcând la capătul acestor expuneri de detaliu o recapit-

tulare, vom vedea că pădurile statului și ale persoanelor juridice sunt impuse de fisc la un impozit de

$(29 + 0,2 + 1 + 3 + 3) = \dots \dots \dots 36,2\%$

iar cele particulare la $(36,2 + 10) \dots \dots \dots 46,2\%$

În lumina acestor cifre putem afirma cu toată hotărîrea, că nu există ramură de producție în economia noastră națională, care să fie jăcmănită de stat în proporții atât de uluitoare ca proprietatea forestieră.

Această spoliație ni se înfățișează însă numai atunci în măsura ei adevărată, dacă vom ține seamă, că venitul asupra căruia se aplică procentele de impozite, nu este venitul net, ci cel brut, adică prețul de vânzare integral fără a se lua în considerare și a se scădea nici una din cheltuelile investite.

Aici apare monstruoza legislație: să ignorezi capitalul sol, investițiile făcute cu înființarea pădurii, îngrijirea, paza și administrarea ei, iar la recoltare să vii și să reclami aproape jumătate din profitul brut realizat, fără a ține seamă că această operație sfidează moralitatea. Aceasta chiar dacă gospodărirea pădurii apare deficitară.

Singură pădurea se bucură de acest regim vitreg al Statului, care trage atâtea și atâtea foloase de ordin public de pe urma ei. Tocmai pentru aceste motive Statul ar fi obligat să-i acorde o largă protecție și un neprecupețit sprijin, creîndu-i astfel de condiții, pentruca să constituie un permanent îndemn pentru proprietar de a o'ndrăgi și cultiva cu grijă și devotament.

Admitem, ca la noile proprietăți forestiere ajunse în urma operației de expropriere în situația juridică în care se găsesc în prezent, să nu se ia în considerare cheltuelile de regenerare. Nu putem însă înțelege cum ar putea fi ele ignorate la unele domenii, cari nu posedă păduri virgine și cari depun un zel demn de admirat pentru menținerea și îngrijirea pădurii lor, precum nu putem înțelege cum se poate trece peste toate celelalte cheltueli cari sunt factice la oricare categorie de proprietari.

Să examinăm cum se prezintă chestiunea punând în calcul toate cheltuelile împreunate cu gospodăria unei păduri, ce va-

loare pot avea produsele anuale ce le poate ea da, și făcând bilanțul acestor valori, care este venitul curat care ar trebui să formeze baza oricărei impuneri.

În acest scop, luăm ca exemplu pădurile comunei Zărnești (jud. Brașov), cari au o suprafață de 5587 ha, constituite din fag în proporție de 80% și rășinoase în proporție de 20%, fiind tratate în codru cu tăieri rase.

Cheltuelile de administrație și pază sunt de lei 201.791.

La capitolul cheltueli vom aminti:

1. Capitalul sol evaluat la lei 300 de ha, care capitalizat până la sfârșitul revoluției de 100 ani cu un procent de $2\frac{1}{2}\%$ cu formula $C_n = C_0 \cdot 1.0 p^n$ ne dă lei 3540 la ha

2. Cheltueli de înființarea pădurii. Vom lua la rășinoase 20% din 1500 (actuala garanție de regenerare), iar pentru fag numai lei 100 pentru prepararea terenului și eventuale complectări, adică în total lei 400 la ha. Aplicând aceeași formulă de capitalizare obținem . . . lei 4.720 la ha

3. Cheltuelile de administrație și pază revin la lei $(201.791 : 5587 = 36$ de ha, cari se repetă an de an. Aplicându-li-se formula de capitalizare a rentei anuale temporare $(C = \frac{R \cdot 1.0 p^n - 1}{0,0 p})$ ne dă lei 15.570 la ha

Totalul cheltuelilor la sfârșitul perioadei face lei . 23.830 la ha

Față de cheltueli opunând numai valoarea produselor principale obținute din vânzarea materialului lemnos din parchetele anuale în suprafață de 55.87 ha. cari după înregistrările din ultimii 20 ani ne pot da $415 m^3$ la ha, adică $23.186 m^3$ dintre cari $5450 m^3$ rășinoase

à lei 200 . . . . . lei 1.090.000
și $17.736 m^3$ fag. a 20 lei m^3 . . . . . lei 354.720

Total lei 1.444.720

Repartizat asupra unui ha vom obține 25.859 la ha

Beneficiu net lei 2.029

care ar trebui să fie baza impozabilă după care ar urma să se încaseze (cu 36,2%) lei 734.

După legile financiare în vigoare impozitele cuvenite fiscului nu se așează asupra venitului net, ci asupra celui brut, adică asupra sumei de lei 25.859, revenind statului lei (25.859 × 36,2%) 9360, în loc de 734 lei.

În acest fel proprietarul ajunge la un deficit de lei 9360 — 2020 = 7331 la ha.

Iată la ce sold imposibil ne duce sistemul de impunere actual.

De dragul echilibrării bugetului, să renunțăm la primele două poziții din capitolul cheltueli și să plăsmuim drept motiv, că valoarea capitalului sol n'a fost niciodată achitată de proprietar și că nici împădurire nu s'a făcut pe acea vreme, adică, acum o sută de ani. Făcând astfel operația, ne rămâne la capitolul cheltueli suma de . . . . . lei 15.570 iar la venituri brute aceeași sumă de . . . . . „ 25.859 ceea ce însemnează un venit curat de . . . . . lei 10.289 din care fiscul își trage partea lui de . . . . . „ 9.360 lăsând pe proprietar cu . . . . . lei 929

Fiscul încasează deci 92% dintr'un venit net forțat în felul cum am văzut.

În cazul când ar fi vorba de proprietatea particulară, care se impune și la supracotă cu încă 10%, bugetul pădurii apare deficitat cu lei 1667 la ha.

Nu este aceasta o dovadă eclatantă a lipsei totale de rațiune din legiuirile noastre fiscale în materie forestieră?

În lumina acestor cifre nu apare Statul ca un jefuitor fără milă al pădurilor?

La un rezultat și mai dezastruos am ajunge, dacă am încerca să ilustrăm situația cu exemple luate înainte cu doi ani, adică pân'la anul 1935 când nu s'ar fi realizat din parchetul suszis nici jumătate din valoarea actuală, adică cu 50% mai puțin, câtă vreme impozitul ar fi fost numai cu 4% mai scăzut.

Fiscalitatea aceasta dusă la extrem este departe de a servi drept stimulent pentru ocrotirea pădurilor existente; cu atât mai puțin pentru înființarea de noi păduri și împăduriri

de terenuri inproductive, când proprietarul știe, că ori ce investiție, ce ar face în pădure, este definitiv pierdută pentru el.

Nu arare ori șeful de ocol, care este totdeauna și încasatorul cheltuelilor de administrație și pază, este pus în situația dificilă de a constata, că pădurea administrată de el nu produce din valorizarea posibilităților anuale nici atâta venit cât este necesar pentru acoperirea acestor cheltueli curente și se vede nevoit a găsi căi și mijloace pentru a crea noi venituri din valorizări extraordinare, cari de cele mai multe ori sunt în contradicție cu prevederile amenajamentului și nu respectă raportul susținut.

În schimbul acestor sacrificii dureroase, pe care le face administrația pădurilor, vine statul și-și reclamă pentru sine aproape jumătate din venitul brut, făcând parte din el și altor fel de instituțiuni, cum sunt spre pildă Camerele agricole, cari n'au nici o legătură cu pădurea și în consecință nici un drept de a profita de pe urma ei.

Pe cât de necruțător se arată fiscul față de păduri, pe atât de condescendent apare el față de proprietatea agricolă, a cărei impunere se face pe singura bază rațională imaginabilă, aceea a profitului net, care este stabilit cu destulă considerație la anii cu recoltă rea. Spre documentare relevăm, că în județul Brașov, unde recolta anului curent este considerată de mediocră, venitul net al unui ha de pământ arabil, cu producția medie pe județ de 1400 kg cereale, este de 2800 lei.

Impunerea la impozitul agricol se face după un venit stabilit numai la 460—170 lei, cifrându-se la 20% din acest venit, adică la 92—34 lei de ha. Aceste sume raportate la venitul real de lei 2800, fac 3—0,8%, cote derizorii față de procentele aproape astronomice aplicate pădurilor.

Cauza acestei anomalii trebuie căutată în incompetența celor cari decid sub raport fiscal de soarta pădurilor. De aceea, atât noi, cât mai ales proprietarii de păduri au datoria să se folosească de toate mijloacele posibile pentru a impune consultarea autorităților silvice competente la stabilirea veniturilor pădurilor, ale căror sarcini fiscale trebuie reduse, punân-

du-le de acord cu a celorlalte produse ale pământului românesc.

Inființarea unui Minister al Pădurilor și al Apelor ne-ar dispensa de dependența sufocantă de problemele agricole și ne-ar aduce și într'alte privințe reale foloase.

IMPOZITELE SILVICE

de C. Criveanu

I

Impozitele silvice erau până prin anul 1930 un subiect necunoscut — fiindcă nici nu existau — pentru Ocoalele silvice de regie; iar pentru Ocoalele de antrepriză, ele constituiau un divertisment, fiindcă singurele impozite ca agricol și comercial, cădeau exclusiv asupra antreprenorului (deși prin legea impozitului agricol viza pe proprietarul pădurii, totuși prin contracte se prevedea ca toate dările să cadă în sarcina cum-părătorului).

Câteva anemice și timide proteste s'au produs în decursul a 8—10 ani (1924—1932) în cele 2—3 articole din Revista Pădurilor contra impozitelor agricol și comercial, arătându-se că sunt oneroase. Cum poate nici autorii lor nu erau convingși de dreptatea cauzei, totul s'a dat apoi uitării, ne mai vorbind ni-meni despre ele. Impozitele au rămas ca bune percepându-se cu tot concursul grațios al antreprenorilor impozabili.

Alarmismul vechi s'a prescris deci, cu toate că acum procentual impozitele au crescut.

Astăzi antrepriza este impozabilă la:

1. Impozitul proporțional 7% din prețul de vânzare, plus taxele fondului de educație, ameliorare și toate celelalte sarcini bănești; deci cu un procent mai ridicat față de 6% cât era în 1929 și cu un procent mai jos față de 8% cât era în 1934.

2. Impozitul agricol (fonciera) ce se percepe:

8,0% la stat

11,5% adiționale, și

2,0% drumuri.

Total 21,5% din

valoarea de vânzarea a pădurii (prețul de adjudecare, plus ta-

xele fondului educației, ameliorare, eventuala obligație de reimpădurire și orice alte sarcini bănești către proprietar).

Impozitul agricol nu se percepe imediat — cum se întâmplă uneori — chiar la vizarea contractului, ci numai după ce antreprenorul va face o declarație la Percepție și mai legal chiar, după ce proprietarul vânzător va comunica Percepției — cum îl obligă și legea — despre tranzacția încheiată.

El se plătește global ori eşalonat pe anii exploatării.

3. Impozitul comercial ce se percepe asupra câștigului net efectiv și se compune din:

9% la stat

9% adiționale

2% drumuri și supra cota de 7-8‰ (când venitul anual este dela 10.000—20.000 lei). Deci mai mare decât cel din 1929 și 1934 de 16%.

Deși aparent aceste impozite de mai sus, puse pe antrepriză, sunt mari, totuși ele fiind fixe, plătibile odată — vorba aceea dai și scapi — fără multă bătaie de cap și formalități, sunt acum unanim admise și se consideră aproape ca firești.

În consecință, în cazul exploatării în regie, proprietarul pădurii — exclusiv Statul — va plăti impozitul agricol ca orice alt proprietar funciar și în plus impozitul proporțional și comercial; în cazul antreprizei, antreprenorul va debursa sumele impozitelor de mai sus, cari însă au fost copios scăzute din prețul de vânzare la analiza de prețuri amănunțită de estimatori, până la disecare.

Este exclusă deci o nerentabilitate a antreprizei din cauza impozitelor în speță. De aceea antreprenorii serioși nici nu s'au plâns contra acestor impozite.

II.

Impozitele de mai sus [proporțional, agricol și comercial] sunt impozitele mari, puse pe antrepriză, văzute direct de Percepție și urmărite comod odată ce contractul încheiat a fost vizat. Dar droaia de impozite mărunte — prea multe — cum ar fi indirectele — și cari se țin de exploatator la tot pasul, ca scaiul, implacabile și cari la urmă se îngrămădesc și cresc de

întrec orice închipuire, acestea sunt cele mai greu suportate de economia silvică de regie.

1) Pentru lucrători:

a) Prevăzute în legea impozitelor directe, ele sunt:

4% impozite pe salariu	}	din suma netă plătită, adică ceiace trece de 37,50 lei la zi (minimum neimpozabil) sau 750 lei lunar (când lucrează peste 20 zile).
3% adiționale, drumuri		

și 5‰ Camera Muncii, din suma brută plătită.

Deci dacă plata pe zi este sub 37,50 lei, când a lucrat până la 20 zile, într'o lună, sau sub 750 lei când a lucrat peste 20 zile, atunci impozitul pe salariu și adiționale drumuri nu se percep; iar impozitul pentru Camera Muncii se percepe chiar dacă plata pe zi este sub 37,50 lei, ori cât de mică ar fi.

La cele 3 impozite de mai sus este supus orice lucrător și dela ori ce fel de lucrare (exploatare, reimpăduriri, construcții, amenajări, etc.) și indiferent de durata lucrării, fie o zi, fie un an.

b) Legea asigurărilor sociale obligă pe patroni și lucrători dela orice fel de lucrări, cu excepția celor de reimpăduriri, ce sunt asimilate muncilor agricole scutite de Casa Cercuală, să plătească la Casele Cercuale în părți egale, cotizația fixă conform claselor de cotizare, ce reese din împărțirea sumei câștigate la numărul zilelor lucrate (efectiv) sau numai la 25 zile dacă a lucrat o lună.

Pentru timbrul T. B. C. (ce se varsă tot în numerar) se ia 2 lei pe săptămână dacă plata pe zi nu trece de 100 lei și 4 lei pe săptămână dacă plata zilnică este mai mare de 100 lei.

Atât cotizația la Casa Cercuală cât și timbrele T.B.C. se percep pe săptămâni întregi, chiar dacă dintr'o săptămână a lucrat numai o zi. In acest ultim caz, Casa Cercuală absoarbe 26% din cei 50 lei plătiți pentru o zi, adică 13 lei, la care mai adăogând impozitele fiscale cam 5 lei, înseamnă că lucrătorul primește în mână numai 32 lei.

2. Pentru cărauși:

a) La transporturi, căraușii nu se consideră ca salahori, ci profesioniști (art. 53). Deci ei trebuie să plătească:

7% asupra câștigului net (ce se taxează cam la 25—65% din suma totală încasată),

6,5% adiționale	}	asupra câștigului net
2% drumuri, și		
5% Camera Muncii (din suma brută).		

Pentru acest soi de impozite, cărăușii de fapt ar trebui să facă declarații la Percepție, însă pentru că ei se fac că uită, patronul trebuie să le facă reținerile și să le verse la Percepție.

Aici este de discutat dacă cărăușii angajați de Ocoale sunt impozabili sau nu, fiindcă în unanimitate cărăușii din pădure sunt locuitori din satele vecine care se ocupă tot anul cu agricultura și creșterea vitelor și sunt numai niște cărăuși accidentali ce fac câte 2—3 transporturi la pădure și este cert că legiuitorul nu i-a vizat pe ei.

Dintr'o imprecizie a textului de lege, organele fiscale interpretează articolul, că chiar un singur transport este impozabil.

b) și transporturile ce scăpaseră până la 1 Aprilie 1937 de Casa Cercuală — pentru motivul că nu implică riscuri de muncă — sunt acum impuse de legea Asigurărilor Sociale, dar calculul taxelor se face numai după 1/3 din câștigul total; deci această treime se împarte la numărul zilelor lucrate și apoi se stabilește cotizația după categoria în care cade.

3. Fie că se face plata prin listă de plată, fie prin chitanță, impozitele în speță totuși trebuiesc reținute de patronul lucrării (exploataorul) și vărsate Fiscului.

Dacă se întocmește listă de plată (ce se aseamănă unei chitanțe globale) atunci fiecare lucrător trebuie să puie semnătura de primirea sumei, pe timbre de 3 lei fiscale plus 2 lei aviație (ca la o chitanță individuală) conform legii timbrului.

III.

Dar povestea cu impozitele care se vede că nu e o glumă, ci o halima întregă ca cea din 1001 de nopți, nu se termină ci tot continuă și anume:

Conform art. 15 al. 3 din Legea Timbrului, listele de plată pentru lucrările în acord (cu bucata) trebuiesc timbrate cu taxa proporțională de 1,4% din sumă.

Până la 1 Septembrie a. c., articolul de lege de mai sus — foarte vag — nu a fost aplicat, dar cu ordinul CAPS. No. 50.703/937, 2 Sept. ni se ordonă executarea.

Cine a lucrat la Ocoale, știe că numai la pepiniere, plantații și degajări, se angajează lucrători cu ziua, deci se execută lucrările de regie propriu zis, dar încolo toate lucrările se fac numai în acord și în special cele de mare anvergură: Fasonările, transporturile din parchete, drumurile, c. f. f.-urile, semnele de hotar etc.

Așa dar la toate listele de plată în acord, pe lângă toate reținerile impozitelor de mai sus, de subt C. III, 1, pct. a, b și pct. a, b, mai trebuie reținut și aplicat timbrul mobil de 1,40%; iar dacă timbrul trece de 100 lei în valoare (deci listele mai mari de 7000 lei) suma trebuie vărsată în numerar la Percepție, căreia trebuie să-i prezentăm spre vizare originalul și 2 copii ale actului justificativ (la care mai adăugând originalul și 2 copii înaintate la Direcție și apoi una copie rămasă la ocol, rezultă că ocoalele trebuie să întocmească listele de plată în câte 6 exemplare) și formal ar trebui ca fiecare lucrător din lista de plată să facă declarația de vărsare a sumei de 1,40%, declarație ce trebuie timbrată legal cu 8 lei plus 1 leu.

Faptul este atât de grav încât până acum credem că la niciun ocol din țară, nu s'a aplicat timbrarea cu 1,40% a listelor de plată, ceea ce dovedește că este inoperantă, imposibilă chiar.

Și înșiși organele fiscale locale, susțin că numai la concesiunile mari de lucrări (de ex. se dă fasonarea unui parchet sau a unui lot, ori transportul a 1000 m. etc. la 2-3 asociați, fără să se încheie contracte scrise — căci dacă ar fi contracte, aplicarea timbrului proporțional s'ar face automat la vizare) listele de plată respective trebuiesc timbrate cu 1,40%.

Totuși Caps-ul a restituit la unele Direcții câteva dosare de acte justificative, ca fiind netimbrate cu 1,40%.

Vedem deci cum se adeverește vorba bătrânească că „să nu dea Dumnezeu Românului, cât poate să rabde“.

IV.

Tot un fel de impozite — acestea ar fi veritabilele indirecte — mai trebuiesc menționate și timbrările sutelor de mii de bonuri de vânzare ce le face Caps-ul la populație și anume cele ordonate cu ordinul Caps Nr. 47.915/936 din 16.VIII, cu 3 lei fiscale duble, 2 lei aviație duble și 1‰ proporțional de aviație până la valoarea bonului de 10.000 lei, etc.

Iar în cazul vânzărilor pe credit, când bonul se face netimbrat, nefiind nici o sumă avansată de cumpărător, trebuie să se timbreze la fel chitanțele când se încasează suma debitată.

V.

Dar ceea ce face din aceste impozite silvice puse pe gospodăria silvică, o adevărată dramă, este că toată avalanșa de impozite de mai sus, exorbitante și direct vexatorii, cu care batem recordul față de alte țări, lovesc direct și exclusiv pe Caps, fiindcă antreprenorul particular face plățile fără să ia acte dela lucrători, astfel că eludează legea fiscală, dar Caps-ul care trebuie să justifice fondurile cu actele de plată, trebuie să reție dela lucrători impozitele.

Ori cum, lucrătorul a fost angajat că va fi plătit (în mână) cu 40 lei sau 50 lei ziua de ex., înseamnă că toate impozitele aferente trebuiesc adăogate la suma netă, tocmită cu lucrătorul și înscrisă ca atare în lista de plată ca sumă totală de plată.

Deci pe lângă denaturarea în acte comisă de agentul executor (exclusiv ocoalele) rezultă că toate impozitele le debursează de fapt Caps-ul, iar nu angajații (lucrătorii) săi.

Și cum aceste impozite cifrează în medie cam 7% din suma de plată, rezultă că anual Cps-ul ar trebui să plătească fiscului sumă de 40—50.000.000 lei, sumă ce nu se poate resfrânge și recupera dela consum, prețurile fiind și așa ridicate.

Subliniem că ar trebui să plătească, căci de fapt a plătit

cu o fracție mai puțin, datorită ignorării art. de lege și a tardivității comunicărilor Ministerului de Finanțe.

De fapt, a fost și este o luptă surdă dusă între conștiința legalității și inima noastră silvică ce ne îndeamnă să mai ocolim puzderia de impozite silvice directe și indirecte cari ne sufocă; și este o reacțiune față de un haos de impuneri mobile dela an la an și chiar în decursul aceluiași an, legiferate vag în art. succinte, interpretate arbitrar și care pun în impas organele fiscale, când se contrazic între ele.

VI.

Situația actuală este aceasta:

1. Reținerile Casei Cercuale trebuiesc făcute în mod absolut și la leu, pentru că controlorii lor, cointeresați legal cu 50% din amenzile aplicate evaziunilor, sunt funcționărași cu 4—8 clase de liceu, tenaci și ireductibili.

2. Impozitele fiscale sunt practic perfect eludabile pentru că Fiscul se complace într'o quasi absență față de perceperea lor și controlul fiscal este prea ocupat cu impozitele fiscale comune asupra masei de contribuabili, astfel că până acum cred că nu s'a mai pomenit vreun control de-al fiscului la ocoale, deși teoreticește controlul este efectuabil oricând; atunci șirul de contravenții fiscale ar fi nesfârșit.

Cei mai loviți ar fi șefii de ocoale, acești pionieri ai muncii tăcute, care trebuiesc să fasoneze și transporte lemnele, să cultive puietii și să reimpădurească; golurile în orice condiții chiar cu piedicile insurmontabile cari sunt impozitele.

Caps-ul are o datorie ca să intervină la Ministerul de Finanțe în privința impozitelor puse pe regii, ca:

a) Timbrarea cu 1,40% a listelor de plată să se facă numai în cazul concesiunilor mari a lucrărilor către antreprenorii de profesie, iar nu și a lucrărilor unde se angajează cu zecile și sutele de lucrători din populația rurală.

b) În rest, ca toate celelalte impozite silvice mai mult sau mai puțin legale, în caz că nu se pot desființa prin lege, să fie înglobate într'o sumă aproximativă pe care Caps-ul

să o plătească anual, odată forfetar, ca să deblocăm ocoalele de noianul actual de forme, formalități și șicane inerente.

Formula pare cam întrepridă, dar este singura soluție eroică a răului incurabil al impozitelor silvice.

CIFRE EDIFICATOARE

de At. Haralamb

Problema impozitelor, pe cari le suportă pădurea și exploatarea forestieră, prezintă, în adevăr, o mare importanță.

Răspunzând solicitării acestei reviste, Societatea Reșița, care dispune de un frumos și îngrijit domeniu forestier, sub formă de tablouri, ne arată impozitele pe care le-a plătit, pentru acest domeniu, în cursul anului 1936. Datele sunt scoase din registrele oficiale ale Direcției silvice dela Oravița ¹⁾.

Societatea are în proprietatea sa o suprafață de 96.036 ha, repartizate astfel:

88.245 ha.	—	păduri
3.351 „	—	fânețe
1.270 „	—	pășuni
2.090 „	—	improductive
457 „	—	arături
350 „	—	locuri de casă, grădini, intravilane
51 „	—	pometuri
65 „	—	vii
157 „	—	luminișuri

În același an 1936, Societatea a realizat din produse principale 386.862 m³, material constituit din următoarele sortimente :

lemn de foc (361.941 s.)	. . . . .	325.747 m ³
lemn de mină	. . . . .	23.747 „
lemn de construcție	. . . . .	35.303 „
traverse	. . . . .	1.554 „
șindrila	. . . . .	196 „
stâlpi de telefon	. . . . .	100 „
diverse	. . . . .	215 „

1) Datele ne-au fost transmise prin d-l Bârcă, funcționar al Societății.

Ea a plătit, în anul 1936, pentru acest domeniu forestier, impozite care se urcă la cifra de 9.298.724 lei.

Iată, mai jos, cum se repartizează această sumă :

DETALII	Sumele plătite			
	Agricol Lei	Adiționale Lei	Drumuri Lei	Total Lei
Impozit agricol după pământ	169.061	232.459	56.352	457.872
„ „ „ pământ expl.	250.320	234.681	62.580	547.581
„ „ „ „ later.	42.264	52.832	14.088	109.184
„ pe clădiri	164.119	117.304	32.978	314.401
„ comercial și industr.	126.859	126.859	35.388	289.106
„ de echivalență	—	—	—	392.681
„ minier (cariere)	—	—	—	18.517
„ pe automobile	—	70.750	42.300	113.050
„ proporț. și taxa de timbru	—	—	—	957.060
Impozit pentru timbru de a- viație	—	—	—	250.000
Impozit pentru folosința apei	—	—	—	40.000
„ pentru contr. sanitar	—	—	—	30.000
„ pentru traversarea șoselelor cu diverse instalat.	—	—	—	38.500
Impozit pe cifra de afaceri	—	—	—	1.182.222
„ pe salariile angajaților	—	—	—	773.284
„ „ „ muncitorilor	—	—	—	637.211
„ „ „ preoților	—	—	—	3.892
Taxe comunale	—	—	—	696.022
Cotizații de boală la Casa Cercuală	—	—	—	1.427.635
Cotizații pentru pensii (subf.- muncit.)	—	—	—	378.780
Accidente	—	—	—	640.726
Total	752.623	834.885	243.686	9.298.724

Repartizând suma de 9.298.724 lei pe cei 386.862 m³, rezultă că m³ este grevat cu 24 lei.

Dacă ținem însă seama că lemnul de lucru este cam de 3 ori mai valoros decât cel de foc, impozitele plătite se repartizează astfel:

18 lei pe m³ de lemn de foc

54 lei pe m³ de lemn de lucru.

Expunând aceste cifre, lăsăm în seama altora comentariile ce trebuiesc făcute asupra lor și asupra întregii probleme

a impozitelor forestiere, problemă care, așa cum se poate citi în anunțul revistei din Noembrie anul trecut, este „bogată în consecințe pentru însăși cultura pădurilor, pentru tehnica exploatărilor, pentru prețul materialului pe piața internă”.

Sub povara unor așa de mari biruri, este de mirare cum mai pot fi suportate și cum nu s'a produs până azi o mișcare care, arătând cât sunt de împovărătoare, să ceară reducerea lor la cifre rezonabile.

Continuând astfel, economia forestieră nu poate ajunge decât la ruină.

Die Forstbesteuerung

Les impôts forestiers

Les impôts sur le produit bois constituent pour l'économie forestière roumaine une très grande charge.

A la suite d'une enquête ouverte, la revue a reçu trois articles bien documentés.

Dans le premier article, Mr. Moldovanu soumet à un examen critique les diverses taxes payées à l'occasion de la mise en exploitation d'une forêt et arrive à la conclusion suivante :

a) les entreprises dans les forêts appartenant à l'Etat, aux communes et aux divers établissements publics payent 36,2%, calculé sur la valeur de vente du matériel;

b) l'exploitation de celles des propriétaires particuliers paye 46,2%.

Mr. Criveanu, l'auteur du deuxième article, en dehors des taxes envisagées par Mr. Moldovanu, y ajoute d'autres, plus exigües — c'est vrai — mais très nombreuses, qui grèvent aussi la propriété forestière, soit: l'impôt sur les salaires des ouvriers de toute sorte, les assurances sociales, etc.

Enfin, Mr. Haralamo, d'après les données fournies par Mr. Bărcă montre que la Société Reșița, en 1936, a payé 9.298.724 lei pour son domaine forestier de 96.036 ha, qui lui a fourni 386.862 m³ de bois. Ces impôts grèvent de 18 lei un m³ de bois de chauffage et de 54 lei un m³ de bois de grume.

A DOUA INFLORIRE

Ing. S. PAȘCOVSKI

Despre această înflorire anormală din timpul toamnei găsim în fiecare an informațiuni în ziare cu multe amănunte; bineînțeles se discută în special cazul diferitelor plante de grădină.

Chestiunea se prezintă cu fel de fel de comentarii, de obicei în sensul că ar prevesti o toamnă lungă și frumoasă. Se pare că are loc destul de regulat, mai în toți anii, și probabil se datorește unor particularități ale climei din țară.

În toamna 1937, la Timișoara și în împrejurimi, fenomenul s'a produs pe o scară destul de întinsă. Astfel, dintre plantele lemnoase am notat în primul rând sânțerul (*Cornus sanguinea* L.). La 24 Septembrie am găsit în pădurea Lighed mai multe exemplare cu boboci, flori deschise și fructe proaspăt formate; interesant era unul, care avea și fructe vechi coapte și fructe noi. Cu câteva zile mai târziu am observat multe exemplare înflorite prin grădini din jurul Școlii Casa Verde. La 28 Septembrie s'a găsit în parcul Școlii un prun (*Prunus domestica* L.) care a dat frunze noi și a înflorit. La 3 Decembrie am văzut tot în parcul Școlii câțiva aluni (*Corylus avellana* L. & *C. tubulosa* Willd.) la cari s'au deschis mugurii cu înflorescențe femele și stilele au ieșit afară; florile bărbătești însă nu s'au desfăcut.

Dintre plantele ierbacee, în pădurea Casa Verde, în tot cursul lunilor Septembrie și Octombrie, se puteau observa fire izolate de *Viola silvestris* L. înflorite a două oară. La sfârșitul

lui Octombrie — începutul lui Noembrie a înflorit abundent în aceeași pădure *Veronica chamaedrys* L. În pădurea Bezdin la 31 Octombrie am găsit câteva fire din nou înflorite de *Viola silvestris* L. și *Ajuga reptans* L.

O STAȚIUNE NOUĂ A LUI EVONYMUS LATIFOLIUS SCOP.

Ing. S. PAȘCOVSKI

Am mai avut prilej să scriu asupra acestui arbust; pare a fi foarte rar în țară și ar merita să fie inventariate toate localitățile, unde a fost găsit.

O stațiune necitată încă în literatură se află în pădurea Șoimoș (în apropierea satului cu acelaș nume) din jud. Arad. Aici, în fundul pârului Ilea, la o altitudine de ca. 600 m, într'un arboret bătrân de fag, am observat câteva fire pipernicite, târâtoare pe pământ.

C R O N I C A

BISMARCK ȘI PĂDUREA

„Hotărârile mele cele mai importante le-am luat în singurătatea pădurii“.

„Omul“ care a condus destinele poporului german neîntrerupt timp de douăzeci și opt ani, reușind să-i realizeze unitatea și să înalțe Germania la rangul de imperiu, a fost un mizanthrop. Dominator, mândru și autoritar, sgârcit în afecțiunea lui față de oameni, Bismarck a fost temut și urit, dar nu iubit, de contemporani. Sufletul complex al acestui mare om de Stat german — care a influențat profund în secolul trecut viața politică a Europei — a fost dominat de un sentiment puternic: iubirea de pădure.

În cartea „Bismarck“ a lui Emil Ludwig întâlnim numeroase dovezi și mărturii ale acestui sentiment, pe care apreciem că este bine să le consemnăm în paginile revistei noastre, cu speranța că ne va fi dată ocazia să înregistrăm dovezi asemănătoare și din partea conducătorilor treburilor publice românești.

Dragostea lui Bismarck față de pădure a fost constantă, prezența ei fiindu-i totdeauna scumpă: în tinerețe a contemplat-o, ca om de Stat a căutat-o spre a-și reface forțele și limpezi gândurile, iar la bătrânețe și-a ales-o ca refugiu, cu dorința de a-i fi loc de veșnică odihnă.

Într-o scrisoare trimisă soției, la începutul carierei sale de om politic, se găsesc următoarele impresii notate în parcul din Tiergarten: „Arșarul cel mare și frumos are acuma frunzele ruginite. Teii, alunii și alți copaci își scutură pe cărări frunzele lor galbene și fosforescente“. Iar mai departe, vorbind despre vânzarea lemnului din pădurea ce are pe domeniul Kniephof (Pomerania), scrie: „Pentru moment am lăsat lemnele noastre pe loc. Mi-e așa de milă de ele“ (pag. 118). În toiu unor frământări politice, când urma să intre în guvern. Bismarck scrie din Berlin fratelui său că, dacă poate, se va duce întâi la țară, pentru a-și vedea pădurile. „Ideea mea fixă este să plantez stejari pe teren nisipos; Olandezii fac asta cu 20-30

florini pogonul pe cel mai prost teren care există", adaogă Bismarck în aceiaș scrisoare (pag. 200).

Ajuns cancelar al Confederației germane, Bismarck se smulge, de câteori poate din mijlocul treburilor publice, pentru a se refugia la Varzin — domeniu dăruit de națiune după războiul cu Austria — unde-l atrag pădurile (pag. 340). În răspunsul dat unui cunoscut, își mărturisește astfel dragostea de pădure, de natură: „Imi place viața la țară, pădurea, natura" (pag. 347), așa precum în tinerețe declarase: „Deabia în fundul pădurii mă simt în largul meu, acolo unde nimeni și nicio telegramă nu mă poate ajunge" (pag. 142). Referindu-se la un domeniu, denumit Burgstall, care aparținuse în trecut familiei Bismarck și fusese luat cu 300 ani înainte de către casa Hohenzollern, regretă nu atât faptul în sine, ci că „pe atunci erau pe aici de două ori mai multe păduri decât sunt astăzi" (pag. 349).

Chiar în ajunul unor hotăritoare momente istorice și anume în ajunul declarării războiului franco-german, Bismarck se retrage la țară, în pădurea de pe domeniul Varzin, și într'o epistolă ce adresează soției, nu uită să scrie și despre pădurea lui dragă: „Bruma a ruginit câțiva fagi tineri și a înnegrit câțiva stejari", pentru ca mai departe să adauge și alte impresii și observațiuni similare: „Aninii pe care i-ai plantat la Balta-Albă au răsărit, dar au degerat. Pe sub pinii sălbateci pământul era presărat cu mici flori albe înalte de trei picioare, ca niște mirți în floare. Îți trimet și ție câteva: se cheamă Sedum palustre, adică rosmarin sălbatec..." (pag. 356).

Pentru a ne da și mai mult seama de intensitatea și profunzimea dragostei pe care „Cancelarul de fier" a purtat-o pădurii, redăm o impresionantă pagină din lucrarea biografului Emil Ludwig: „La Bismarck dragostea de patrie se mărginea la Pomerania, dar sentimentul naturii trecea dincolo de această provincie nordică. Patria lui era pădurea. În orice țară ar fi fost, în Ungaria, în Rusia, în Danemarca, pădurea îi era dragă. Sachsenwald, din primele zile, îi deveni tot atât de familiar ca și domeniile bine cunoscute dela Varzin. Acum ca și în tinerețe el își exprimă poetic pasiunea:

„Imi plac copacii bătrâni, Sunt ca niște strămoși. Dacă n'aș iubi așa de mult copacii, nici n'aș ști cum să mai trăiesc. Bucuria în fața naturii e un dar dela Dumnezeu, pe care nu ți-l poți oferi, nici dobândi tu însuși. Am un fel de teamă față de oamenii cari nu iubesc natură. Când dorm bine, visez pădurii de brazi, de un verde proaspăt de primăvară, umede de ploae — și apoi mă trezesc vesel și voinic. Pe aici poți să te plimbi ceasuri întregi în trăsură cu privirile pierdute în verdeață, fără gânduri și fără griji". Totuși gândurile îl frământă și aici, căci altădată spune: „Hotăririle mele cele mai importante le-am luat în singurătatea pădurii".

În pădure Bismarck n'are față de cine să-și arate mizantropia; cel mult se mînie când vede un copac răsturnat sau vreun argat care bate un cal; atunci se repede la argat și-l lovește cu cravașa. Pentru fiecare copac discută cu pădurarul: „Cum, zici că vârful copacului e

uscat? Dar și eu am capul uscat", și își arată cu mâna capul pleșuv. În pădurea dela Friederichsruh Bismarck și cu fiii lui împușcă crengele ucaite, ca să nu le vadă pădurarul. El, în fața căruia toată lumea tremură când dă un ordin, are nevoie de acest siretlic, ca să-și apere favoritul de propriul lui slujbaş" (pag. 497).

Pădurea îl face bun și drept, pe el care „a comis multe nedreptăți ca ministru", după cum se exprimă autorul biografiei. Și pentru a evidenția aceasta, E. Ludwig ne povestește următoarea întâmplare: Pe când era la Varzin, Bismarck aude vorbindu-se de niște braconieri. Pe temeiul unei simple bănueli, el pleacă urmat de musafirii ce-i avea și dojenește aspru pe morar. Întors acasă, cheamă pe pădurar și acesta îi spune că bătrânul morar n'are armă și că fiul lui a murit în războiu. Bismarck foarte mișcat spune după o clipă de tăcere: „În cazul acesta să ne mai aștepte puțin cu dejunul și d-voastră, Domnilor, faceți-mi plăcerea și mai veniți odată cu mine". Ajuns din nou la moară, cheamă pe morar; acesta nu vrea să vină și atunci Bismarck coboară din trăsură, intră în moară cu musafirii după el și cere scuze morarului. Întâmplarea este unică în viața lui și a impresionat pe cei cari erau de față (pag. 499).

Pădurea continuă să-și exercite farmecul asupra lui Bismarck. până în ultimii ani ai vieții sale, după cum singur confirmă: „Un singur refugiu mai am: pădurea" (pag. 644). După cum spune Ludwig, câmpul nu-l interesează; ceea ce îl atrage sunt „brazii pe care i-u plantat cu atâția ani în urmă, apoi plantațiile noi, în sfârșit, părțile cele mai bătrâne în care foșnesc copaci centenari". Iar mai departe, urmându-i pasiunea pentru pădure, biograful continuă: „Intr'adevăr, el își iubește mai mult copacii decât musafirii. Da, Bismarck își iubește copacii mai mult decât Germania. Sunt niște strămoși, a spus el odată. Acuma chiar el ar vrea să-și facă din ei un loc de odihnă. A descoperit doi brazi uriași și-i arată, spunând: „Aș vrea să mă odihnesc acolo sus în vârful copacilor, să mă las desmierdat de razele soarelui și de suflarea vântului. Gândul la cutia aceea strămlă în care va trebui să stau mă îngrozește". El vorbește apoi de vechii Germani și de Indieni, care-și atârnavu morții de vârful copacilor. Totuși el știe bine care-i va fi mormântul. În mausoleu princiar, pe care epitaful e gravat de pe acum: dar bătrânul lui suflet e cu uriașii pădurii" (pag. 644).

Gh. I. Ionescu

UNDE MERGEM ?

Schimbarea de guvern din Noembrie anul ce-a trecut, a adus cu ea un titular la Ministerul de Agricultură și Domenii: d-l G. Ionescu-Sisești, directorul Institutului național agronomic din țara noastră.

Instalarea d-sale a fost pentru noi silvicultorii o bucurie. Prin venirea sa la acest departament vedeam sfârșindu-se o epocă de mare

tristețe pentru noi, de mari sacrificii și suferințe pentru pădure. Vedeam începând o nouă epocă, de liniște, de reconstrucție. Căci noi cunoșteam încă de mai înainte părerile d-lui Sisești față de problemele pădurărești. L-am ascultat, de pildă, în discursul dela Academia Română, despre care am făcut mențiune, la timp, în această revistă¹⁾.

La instalare, a ținut să arate că prin d-sa în adevăr se va începe o epocă nouă — de conservarea pădurilor ce ne-au mai rămas „pentru a nu îngusta dreptul la viață al generațiilor viitoare, și pentru a stăvilii distrugerea solului“.

Șederea-i în fruntea departamentului la care fusese pus, a fost însă de prea scurtă durată. Rezultatul alegerilor parlamentare dela 20 Decembrie a dus acolo.

Predând puterile succesorului său — numai interimar însă — d-l Sisești a ținut să accentueze din nou asupra acestor nevoi ale pădurii. „Problema fundamentală a epocii de față este problema țărănească. Populația dela țară crește, aspirațiile ei de viață mai bună se accentuează tot mai mult. Cu creșterea populației, proprietatea țărănească se pulverizează. Presiunea asupra patrimoniului public — pădurile și regiunea inundabilă a Dunării — devine tot mai mare. Am ajuns însă ultima limită cu sacrificarea acestui patrimoniu public. A continua să-l micșorăm, însemnează a crea situații grave, a răpi puțința de viață a generațiilor viitoare, a distruge elementele cari asigură o evoluție normală a agriculturii și o statornicie a țărănimii însăși pe pământul țării. Chiar de pe acum am intrat într'o perioadă de greutăți în ceea ce privește aprovizionarea cu lemne și pește. Patrimoniul forestier trebuie apărat cu dărzenie în interesul țăranilor înșiși. Nu mai putem pune la dispoziția țărănimii noul suprafețe de teren. În schimb trebuie folosit pământul în adâncime“.

S'a dus și interimarul — d-l V. Potârcă — la ministerul ce i-a fost destinat.

La Agricultură și Domenii avem azi un nou titular și un nou subsecretar. Nu le cunoaștem programul de lucru.

Dar mai este un Minister — cel al Cooperației — care deasemeni ne interesează îndeaproape, căci de el ține — odată cu instalarea actualului guvern, Casa Pădurilor Statului. Nici despre intențiunile titularului dela Cooperație nu avem cunoștință.

Câteva măsuri luate îndată cu instalarea, ne dau totuși foarte mult de gândit și ne face să ne întrebăm: unde mergem?

Ne zbatem de ani de ani să aflu lumea toate nevoile pădurii. Strigăm în lung și în lat, spre pildă, că a se continua cu iertarea delicvenților, însemnează să ajungem curând la epuizarea pădurilor noastre. Ori, una din măsurile luate este tocmai iertarea delicvenților. Distingiunea care se face — privind numai pe săteni — nu ne poate determina să fim mai puțin îngrijorați.

O altă măsură de natură a ne întrista este și aceea prin care se

1) Revista Pădurilor din 20 Septembrie 1937.

permite — chiar și în mod temporar — populației rurale să ridice gratuit, cu sarcinile, vreascurile și uscăturile din pădure. Măsura este periculoasă. Noi cunoaștem o încercare făcută în anul trecut la un ocol din câmpia Munteniei, care a dat rezultate dezaștoase.

Am însemnat acestea cu strângere de inimă. Purtăm totuși nădejdea că vom avea prilejul să putem să ne descrețim frunțile și să scriem aici pagini de însuflețire.

Până atunci nu putem însă — gândindu-ne la o frază a d-lui Sîsești amintită mai sus — să nu inserăm în acest loc următoarea informație luată din „Universul” din 25.XII.1937. Iat-o: Ministerul de Agricultură a fost autorizat, prin decret regal, să vândă comunei Dumbrăvița din jud. Arad, o suprafață de 600 jug. cad. din pădurea statului Dumbrăvița-Groși, același județ, cu prețul de expropriere, pentru constituire de pădure comunală.

Iar într'un ziar care purta o dată din jurul lui 25 Ianuarie a. c. am putut afla că s'a dat, aceleiași comune, alte câteva sute de jugăre și pentru islaz comunal.

A se vinde pe preț de expropriere, noi știm că este aproape același lucru cu gratuitatea. Și se mai miră o anumită lume că veniturile pădurilor Statului sunt așa de mici!

Și pentrucă suntem încă la capitolul intereselor generale sacrificate pentru interesele individuale locale, se cade să facem mențiune despre un articol al d-lui A. Corteanu publicat în ziarul „Universul” cu data de 17.XII.1937.

Deși acest articol, la data când a apărut, a precedat alegerile generale dela 20 Decembrie, anul trecut, se potrivește și azi, așa cum se va potrivi și mâine, dacă nu se va schimba mentalitatea guvernanților.

Lupta dintre conducătorii partidelor de a pune mâna pe cât mai multe voturi țărănești (căci țărănimea constituie patru cincimi din populația țării) spune d-l Corteanu, duce la zdruncinarea principiului de autoritate în stat și la o greșită interpretare a înseși intereselor țărănești. Aceste interese sunt de 2 feluri: imediate și individuale și îndepărtate și generale. La alegeri, politicianii-orășeni nu se ocupă decât de cele individuale și imediate, căci ele pot determina imediat simpatia și votul. Aceasta face ca să avem o supralicitare între diferitele partide promițându-li-se, cum zice românul, marea și sarea, fără să se mai țină seama de interesul general. Pentru a-și ilustra spusele, d-l Corteanu dă exemplul pădurilor. „Să ne oprim de pildă la pădurile statului. O mare avere națională care trebuie conservată, pentru a putea da în eternitate randamentul ei normal și binefacerile laterale, pe care le aduce pădurea. Cu toate acestea, interesele electorale le macină, deși toată lumea vede și știe că se face o faptă rea pentru ziua de azi, dar mai ales pentru ziua de mâine”.

D-l Corteanu spune lucrurilor pe nume, scutindu-ne astfel de comentarii

„Semnalele de alarmă“ se trag din toate părțile. Măsurile de îndreptare întârzie însă să vie.

În ultimul timp n'a fost revistă sau gazetă — dela cea mai mică până la cea mai mare — care să nu fi scris pagini de îngrijorare în privința pădurilor. Noi aici, am trecut la răboj ori de câte ori vreo publicație, despre care nu avusesem cunoștință că ar fi scris ceva în această chestie, a luat poziție pentru păduri. Avem prilejul acum să menționăm și revista „Sfarmă-Piatră“ care în numărul dela 18.XI.937 publică un articol intitulat „Maramureșeni în prada disperării“. D-l Septimiu Bucur, autorul lui, arată mizeria în care se sbate populația maramureșană. Arată cum românii din Borșa, lipsiți de o pădure de 2500 jugăre, care se exploatează de elemente străine, se sbat în cea mai neagră mizerie.

Congresul oierilor.

Pentru a treia oară, oierii constituiți în Uniune s'au strâns în congres. După Sibiu și Tg.-Jiu, a venit la rând C.-Lungul Muscelului.

Și tot pentru a treia oară, subscriitorul acestor rânduri semnalează, la această rubrică, manifestarea, arătând, cu fiecare prilej, care sunt revendicările ciobănești, căci de florile mărului nu coboară ei de prin satele unde locuiesc.

Ca și în trecutele congrese, după obișnuita ședință de deschidere, la care au luat parte oficialitățile orașului și județului, și după discursurile de rigoare, s'au prezentat referatele privind chestiunile puse în discuția congresului.

Între problemele cercetate, n'a putut lipsi, se înțelege, aceea a pășunatului „la munte, la baltă, în plantații, pe islazurile comunale, pe șanțuri, etc...“, problemă care pentru oierit este de o „importanță deosebită“. S'a afirmat în această privință că deși oierii au o legătură trainică cu pământul țării, ei „au fost lăsați pe dinafară de către reforma agrară“.

În afară de aceasta s'a mai debătut:

chestiunea industrializării laptelui, care necesită înființarea de stâni școli, unde să se formeze baci buni;

cooperativa oierilor;

valorificarea lânii la prețuri rentabile și prin fabrici românești.

Ca în toate împrejurările asemănătoare, s'a votat o moțiune ce urmează să se prezinte celor în drept și în măsură să soluționeze revendicările oierești.

Congresul viitor va avea loc, la aceeași dată de 21 Noembrie, la Brașov.

Conferință despre păduri.

În amfiteatrul de geografie dela Facultatea de Litere din București, a avut loc — la 15 Noembrie anul precedent — obișnuitul colocviu al profesorilor de geografie. A conferențiat d-l Popescu-Spineni despre „Pădurile României“.

D-sa arată că interesul pentru pădurile țării noastre datează din timpuri vechi. Cantemir, în „Descriptio Moldaviae“ nu scapă din vedere să se ocupe și de ele.

Arată apoi rolul jucat de imenșii noștri codri în luptele rate dealungul veacurilor, de strămoșii noștri, împotriva popoarelor ce ne-au râvnit țara.

Omul însă, stăpânit de egoism, a distrus pădurea pe capete. Din vestiții codri ai Tîgheciului, n'a mai rămas nimic. Dar din codrii Maramureșului și ai Munților Apuseni, ce-a mai rămas? Conferențiarul face un sumbru tablou al domeniului nostru forestier de azi, încăput pe mâinile inconștiente ale politicianilor.

Inchee, arătând necesitatea luării măsurilor de stăvilirea râului, până ce nu va fi prea târziu.

La sfârșitul conferinței, au luat cuvântul d-nii M. P. Florescu, D. Drămbă și prof. S. Mehedinți.

At. Haralamb.

CONTRIBUȚIUNI LA BIBLIOGRAFIA FORESTIERĂ

Spicuirii din presă, pe luna Decembrie 1937

- Argus**, 1 Decembrie: H. Brauner: Scăderea exportului de cherestea; deficitul exportului de lemn tare; piața Palestiniană.
- Ordinea**, 1 Decembrie: Mănăstirile ortodoxe au fost înzestrate cu 4376 ha păduri. Ministerul Domeniilor și al Cultelor cer CAPS-ului punerea în posesie imediată.
- Intre comunicatele oficiale și „lipsa lemnelor“.
- Argus**, 2 Decembrie: ing. agr. Tălășescu: Cronică agricolă, lucrările de iarnă; și de ce sunt scumpe lemnele?
- dr. Gh. Manolescu: Bogăția Zootehnică o problemă națională.
- Buna Vestire**, 2 Decembrie: L. C. Constantinescu: Cine distruge plantațiile de nuci din Jiblea (Vâlcea).
- Ordinea**, 2 Decembrie: D. I. Atanasiu: Cu d-l „Greeraș“ M. Berceanu, Subsecretar de Stat.. Industrial, despre lemne.
- Curentul**, 1 și 2 Decembrie (pag. economică): V. C. Filip (I și II) Organizarea economică a muncitorilor din porturi (situația specială a muncitorilor din porturile dunărene în sezonul mort, când îngheață Dunărea.

- Curentul**, 2 Decembrie: **Ion Dimitrescu**: Se suprimă curbele, dar viața se tot scumpește (alimentele, lemnele, Țaful și incuria).
- Universul**, 3 Decembrie: Vizita în Banat a d-lui Ministru Ionescu-Sisești, la stațiunea Cenad; constituirea de perimetre, păduri de protecție și goluri alpine în jud. Severin.
- Prof. dr. **E. Grințescu**: Societăți de întreprinderi agricole.
- Dr. **C. Ville Sandu**: Ingrijirea livezilor de pomi, iarna.
- Curentul**, 3 Decembrie: (colț forestier): Dr. **Ilie C. Demetrescu** (II) Politica, țaranul și pădurile.
- Plata salariilor întregite a funcționarilor va începe la 16 Decembrie.
- Creierea bursei lemnului.
- Ordinea**, 3 Decembrie. Bursa lemnului va începe să funcționeze de astăzi. Dar specula și incuria?
- Curentul**, 4 Decembrie: Amenzile silvice vechi se vor plăti cu titluri din împrumutul de înzestrare, tranșa B.
- În atenția Ministerului Agriculturii și Domeniilor: CAPS și lemnele IOV.
- Universul**, 4 Decembrie: **Islazurile electorale** (articol fond); Panama cu pădurile Moșești, la Justiție.
- Prezentul**, 4 Decembrie: **Gh. D. I.**: Majorarea tarifelor de transport la exportul de lemnărie, tariful No. 18 și 16.
- Export de cherestea pentru Abisinia.
- Timpul**, 4 Decembrie: „Timpul Vânătorilor“: Insp. Dr. **I. Bolboca**: Tot despre examenul de vânător.
- Cum a împușcat Suveranul un lup în Muntele Seaca: Războiul și Vânătoarea.
- Excelsior**, 4 Decembrie: Chronique de bois: l'Exportation des produits forestiers en 1937 (Situția pe țări și specii; tranșacții forestiere).
- (Recenzie): Politica forestieră a României — în Buletinul AGIR și Congresul Asoc. „Deuscher Forstverein“ de dr. ing. **Valeriu Dinu**.
- Curentul**, 5 Decembrie: **Dragoș Vrânceanu**: Drumuri peste munți — Vrancea.
- Lemnele nu vor fi scumpite.
- Străjerii plantează pomi.
- Universul**, 5 Decembrie: **Adrian Maniu**: Inzestrarea Mănăstirilor.
- Instituțiile publice nu mai au voie să aducă lucrători și specialiști streini. (Ministerul Muncii — către Ministerul Agriculturii — și regiile sale autonome).
- Curentul**, 6 Decembrie: **E. P.**: Neglijarea intereselor românești în comisia Polono-Română a Ceremușului; exploatarea forestiere și plutăritul României reprezentată prin ingineri minoritari: Huber, Mülldorff, Schindle, Novak et Co.
- Agitația a 2500 lucrători forestieri la Soc. Goetz—Buzău.
- Marele Voevod Mihail la vânătoare în regiunea Crișului.

- Cum a fost repartizat fondul pentru incurajarea agriculturii.
- Porunca Vremii, 6 Decembrie:** Pădurile Vrâncenilor se prăbușesc sub securea jidanilor — Societ. „Ardeleana”.
- Unde sunt lemnele I.O.V.? Ce răspunde CAPS?
- Universul, 6 Decembrie:** Profesor Gh. Nedici: In jurul expoziției de vânătoare dela Berlin și înfrângerea țării noastre.
- Curentul, 7 Decembrie:** Ing. N. Aloman (recensie): Două reviste silvice: „Revista Pădurilor” și „Viața Forestieră”.
- A. G. Tutoveanu: Congresul conductorilor silvici.
- Argus, 8 Decembrie:** H. Brauner: Cronica lemnului: stabilizarea pieței engleze; piețele română și jugoslavă ferme; marfa geluită e căutată cu prețuri în Finlanda.
- A. Tălășescu: Cronica agricolă, muncile de iarnă; sămânța de salcâm.
- Prezentul, 8 Decembrie:** G. D. I.: Exportul de produse forestiere în primele 10 luni din 1937.
- Cum se va organiza expoziția agricolă?
- Licitatii noi silvice.
- Universul, 8 Decembrie:** Lemnul are noi întrebunțări.
- Adunarea generală a Asoc. conductorilor silvici — Moțiunea votată.
- Curentul, 8 Decembrie:** (Colțul Forestier): Ing. Cezar Gr. Cristea: O necesitate vitală — propaganda în favoarea lemnului.
- Ing. Șt. Demetrescu-Gârbovi: Semne îmbucurătoare.
- Inchiderea Congresului conductorilor silvici — doleanțe și moțiunea.
- Gh. Nedici: Răspuns — în jurul Expoziției de vânătoare dela Berlin. — precizări.
- Argus, 9 Decembrie:** Exploatările forestiere și agricultura în Franța.
- Curentul, 9 Decembrie:** Problema salarizării inginerilor agronomi.
- Se fac înaintări în corpul silvic.
- Examenele de subinspectorii silvici.
- Exportăm 50 vagoane brazi „pomii de Crăciun” pentru Ungaria și alte țări.
- Porunca Vremii, 9 Decembrie:** Ce se petrece la Direcția Comercială a Casei Pădurilor?
- Jaful jidovesc din Munții Sibiului, firma „Mersing Lessel”. — fabricile românești de cherestea și lucrătorii români în-cătușați.
- Curentul, 10 Decembrie:** Al. G. Tutoveanu: Un nou regim al pădurilor particulare administrate de Stat; se vor armoniza dispozițiile contradictorii din legile în vigoare; intervenția d-lui Ministru T. Moșoiu.
- Plata debitelor vechi din delictele silvice, dispozițiunile Ministerului de Finanțe.

- Argus**, 10 Decembrie: **A. Corțeanu**: Industrializarea țării.
— Exportul lemnului românesc în Franța; măsurile luate de francezi, împiedică orice vânzare.
- Le Moment**, 10 Decembrie: Notre exportation des produits forestiers pendant les dix premiers mois.
- Epoca**, 10 Decembrie: 1000 lei mia kg lemne; dar CAPS-ul ce face?
- Curentul**, 11 Decembrie: **Ion Dimitrescu**: Scumpetea traiului și nepăsarea guvernelor; Titanosaurii, trusturi, voturile, ucazuri pentru leftinirea combustibilului pădureț: 1000 lei mia de kg.
— Protestul AGIR-ului contra mutării abuzive (electorale) a inginerilor din administrațiile publice, în timpul alegerilor.
- Prezentul**, 11 Decembrie: **S. C.**: Sezon activ în comerțul de mobile de lemn; urcarea prețurilor de cost; micșorarea beneficiilor comerciale; concurența, a crescut consumul mobilelor-studio.
— Prețurile produselor de export pe piața franceză (lemnul).
— Export de chierestea în Bulgaria.
- Frontul**, 11 Decembrie: **I. O. Suceveanu**: Ne chiamă pădurea!
- Timpul**, 11 Decembrie: Timpul vânătorilor: **C. A. V. Popescu**: examenul de vânător; vânăatul interzis în jud. Arad (M. Ofic.).
- Excelsior**, 11 Decembrie: Ing. silvic **I. Dumitrescu**: Paradoxul situației noastre economice.
— Chronique du bois: L'Exportation des produits forestiers (situația prețurilor de import).
— Prețurile produselor românești de export (și lemnul) pe piața franceză.
- Argus**, 12 Decembrie: Anglia și comerțul de lemne; importul forestier englez din Ianuarie—Septembrie 1937.
— Lemnele de foc pentru CFR și cele sosite zilnic în Capitală.
- Viitorul**, 12 Decembrie: Aprovizionarea cu lemne de loc a primăriilor din raza Municipiului Capitalei (200 vagoane lemne destinate cetățenilor săraci de sărbători).
- Neamul Românesc**, 12 Decembrie: **Sandru Sassu**: Un om rar: Prof. Ioan Simionescu. Jaful cu pădurile din Basarabia — Ce trebuie să se facă? Ministerul de Domenii a oprit executarea defrișerilor și contractele încheiate de CAPS cu evreii exploatați.
- Curentul**, 13 Decembrie: **M. P. Florescu**: Statul cumpără plătind 9 milioane lei pentru o pădure din jud. Arad, care-i aparține de drept.
- Argus**, 13 Decembrie: **Florian Văsușiu**: Crește prețul lemnului.
- Curentul**, 14 Decembrie: (Colțul Forestier în pag. economică): **M. P. Florescu**: Să se anuleze cumpărarea domeniului dela Secaș
— **V. C. Filip**: Pădurea este un bun al poporului! Hotărâri salutare pentru generația de mâine.
— **Eugen Popovici**: Ofensa streinilor la hotarele de miez-înnoptate. Ce e în Comisia Ceremușului?!

- Curentul**, 15 Decembrie (Colțul forestier): Ing. Cezar Cristea: Pădurile în fața legilor și a necesităților războiului.
- **M. D. Drăcea**: Industria forestieră cea mai instrăinată.
- Argus**, 15 Decembrie: **H. Brauner**: Cronica lemnului; cu Germania facem afaceri bune; aprovizionarea fabricilor de cherestea; Importul din Rusia a scăzut.
- Dreptatea**, 15 Decembrie: O scandalosă afacere cu pădurile Statului, CAPS-ul transformat în întreprindere pentru căpătuiala politicianilor.
- Concesiuni acordate cooperativelor camuflate: „Negovanul”, cedat „Ofei”; Zorile, cooper. exploatează prin Kauffman et Iacobowitz; cooper. „Moțul” dă pădurile Someșul Rece Soc. „Stefag” Cluj, Cooper. „Sfinții Arhangheli” pădurea Arad pentru d-l Grunstein dela „Bihoreana”.
- Curentul**, 16 Decembrie: (pagina economică): **V. C. Filip**: Exportul produselor noastre forestiere pe Ianuarie—Octombrie 1937.
- Ordinea**, 16 Decembrie: (Masca de fier): Isprăvile CAPS-ului „muma pădușilor”.
- Neamul Românesc**, 16 Decembrie: Devastatorii pădurilor continuă (Evreii) operează sub paravanul cooperativelor: Zorile, Sfinții Arhangheli, Negovanul și altele.
- Dreptatea**, 16 Decembrie: Jaful în pădurile Statului. Ce e federala „Codru” din Chișinău?
- Unde apare Soc. maghiară „Foresta” și d-l Tillea? Continuăm cu cooperativele camuflate: „Cloșani” la T. Severin, „Vălea Fiadului” prin „Foresta”, iar „Codrul” prin Wald Cernăuți!
- Curentul și Universul**, 17 Decembrie: România la expoziția de vânătoare dela Berlin (comunicat oficial).
- Buna Vestire**, 18 Decembrie: **C. Răsmiriță**: Eparhia, șantier al Bucovinei. Un singur inițiator: Mitropolitul Visarion și colaboratorii lui Ing. Petre Ioan, prof. univ. Alexanu, arhitect Ionescu, ș. a.
- Timpul**, 18 Decembrie: Timpul Vânătorilor: **Al. Barteș**: Disparația vânatului; pericolul câinilor vagabonzi și braconierii.
- **C. A. V. Popescu**: Trofee românești la expoziția din Berlin; masa vânătoarească.
- Buna Vestire**, 19 Decembrie: **C. Răsmiriță**: Bătălia lemnului de foc în Bucovina.
- Cum sunt tratați muncitorii la Soc. „Carpatina”.
- Lupta**, 19 Decembrie: **Jack Zaharia**: Este adevărat? În jurul Casei Pădurilor Statului (CAPS) persistă o atmosferă ce se cere a fi risipită.
- Contractul de reprezentanță dintre CAPS și un simplu particular.

- Curentul**, 20 Decembrie: Comunicatul Direcției Pășunilor: distribuirea seminței de lucernă și plante furajere pentru islazuri.
- Argus**, 20 Decembrie: Nouile burse de lemne încep să funcționeze; cum sunt organizate? Cine poate face operații în bursele de lemne de foc?
- Premii pentru răspândirea plantelor de nutreț.
- Curentul**, 21 Decembrie: Conferința D-lui Ing. C. Ivanovici la cercul inginerilor silvici: „Lemnul și pădurea la Expoziția Internațională din Paris”.
- Universul**, 21 Decembrie: Octav Cielioveanu: România la Expoziția vânătoarească din Berlin.
- O întâmpinare a Uniunii Oierilor din România.
- M. Tican: Pădurile din Misiones (Uruguay).
- Curentul**, 22 Decembrie: Ing. Gh. I. Pană: Lemnul punct de atracție la Expoziția Internațională din Paris.
- Ordinea**, 22 Decembrie: Compensarea în contul redevenții CAPS — datorată Statului și ce i se datorează Casei Pădurilor pentru lemnele furnizate; lichidarea până la finele exercițiului.
- Prezentul**, 23 Decembrie: M.: Majorarea tarifelor de transport la lemn și petrol; prețul chereștelei în scădere, exportul.
- Licitațiile, lichidarea compensației CAPS; prin Galați s’au exportat într’un an 20.000 vagoane de chereștea. Controlul circulației materialului lemnos—vânzarea materialului confiscat; sancțiuni.
- Viitorul și Universul**, 23 Decembrie: Păduri declarate de „protecție națională”: jud. Maramureș, Arad, Cernăuți și Suceasa integral.
- Vânzarea brazilor-pomi de Crăciun în piața 8 Iunie; 160 vagoane lemne la săracii Capitalei.
- Curentul**, 24 Decembrie: Ing. M. P. Florescu: Pădurea Statului din Tazlău (Neamț) în pericol de a fi acaparată de streini, cu concursul cooperativelor forestiere.
- Curierul silvic**, no. pe Decembrie: Gh. Davildescu: Pomul de Crăciun în cadrul politicii noastre forestiere.
- Universul**, 25 Decembrie: M. P. Florescu: Ni se distrug și pădurile dela frontiera de Vest (Arad și Bihor) pentru islazurile electorale.
- Curentul**, no. festiv de Crăciun, 25 Decembrie: Cezar Cristea: Bibliografie economică — die Kontrollmethode, teza ing. J. P. Zeletin; Recenzii: Anuarul AGIR, Revista Pădurilor și Viața Forestieră (de Cezar Cristea).
- Porunca Vremii**, no. festiv, 25 Decembrie: Agricultură românească pe făgașul progresului; realizările ofensivelor; administrarea pădurilor particulare, împăduriri, Direcția ameliorărilor.
- Realizările acțiunii pentru valorificarea pădurilor Statului (veniturile CAPS-ului).

- Porunca Vremii**, 28 Decembrie: **M. P. Florescu**: Pădurile bisericesti sunt oprite de canoane de a fi exploatate de jidani.
- Argus**, 29 Decembrie: **H. Brauner**: Cronica lemnului; Finlanda, exemplu de organizație și vânzările ei.
- **A. Tălășescu**: Cronica agricolă, probleme agricole, comasarea, plantații, nucl de Sibiușel.
- Adevărul**, 29 Decembrie: **C. Dinu**: Exportul de cherestea în Franța; o lovitură dată exportului nostru; intervenția la Paris; eliminarea concurenților din Europa Centrală.
- Curentul**, 29 Decembrie: Colțul forestier: **Șt. Dumitrescu-Gârbovi**: Pădurile maramureșene.
- **Sylvestru**: Delictele silvice.
- Universul**, 29 Decembrie: **Adrian Maniu**: Cântecul Muntelui.
- Prezentul**, 30 Decembrie: I. Germania prohibește importul de lem-nările românească? Se cer reduceri la preț; hotărîrea expor-tatorilor noștri; Intervenția Ministerului Industriei și Co-merțului.
- **Nouii licitații la Direcția Cluj și Inspectoratele de regim**: Lugoj și Brașov.
- Porunca Vremii**, 30 Decembrie: **M. P. Florescu**: Pădurile Statului din ținutul Sibiului în pericol de a fi acaparate de „Ofa” și „Negovanul”, cooperative camuflate.
- Curentul**, 31 Decembrie: O nouă politică în materie de păduri, având consilier tehnic pe Ing. Cons. M. P. Florescu.

Cezar Gr. Cristea.

SE CAUTĂ UN INGINER SILVIC

Cooperativa forestieră „Negovanul” din Sibiu, str. Honterus No. 6, angajează un inginer silvic cu experiență în exploatarea de rășinoase și folioase, cu începere dela 1 Ianuarie 1938, în condițiunile următoare: salariul lunar, 11.000 lei, locuință, luminat și încălzit într'o casă ce se va construi la serviciul exploatarea Valea Sadului, în primăvara anului 1938, diurnă pentru zilele executate în afara exploatarea „Negovanul” și primă de muncă la salariul brut anual conform statutului Cooperativei, în cazul că inginerul angajat se face membru la cooperativă.

CRONICA LEMNULUI

EXPORTUL NOSTRU FORESTIER IN ANUL 1937

1. Conjunctura generală a lemnului.

În atmosfera economiei de război, dezvoltată în mod vertiginos în anii 1936 și 1937, lemnul a devenit una din materiile prime căutate dintr'odată de diversele industrii, consumatori, de guvernele diferitelor state, atât pentru construirea edificiilor, lucrărilor de utilitate publică cât și pentru cazuri de război și formarea de depozite în vederea oricărei eventualități.

Odată cu dezvoltarea economiei de război a fost reluată și repriza economică mondială, ce-a contribuit la dezvoltarea accelerată a activității industriale și comerciale de pretutindeni. În acest timp, cursurile materiilor prime și valorile mobiliare s'au înscris într'o urcare continuă ce a culminat în luna Mai 1937 (vezi Cronica lemnului din Noembrie 1937, pag. 1184 și 1185).

Cererile pentru lemnărie au fost dublate.

În timp ce țările importatoare reclamau cantități mari de lemnărie pentru nevoile piețelor lor, țările exportatoare aveau să satisfacă cererile piețelor lor interne, ce-și majoraseră consumul de lemnărie ca o consecință a reprizei economice.

Cererile mari de lemnărie atât pentru consumul intern cât și pentru export, au dus la declararea unei adevărate crize de subproducție în industria lemnului.

Lemnul românesc a cunoscut în tot cursul anului 1937 o conjunctură excepțional de bună, mai bună chiar decât în perioada 1925—1929. Fabricile de cherestea au lucrat neîntrerupt pentru satisfacerea numeroaselor comenzi, nemai având timp să debiteze pentru depozit, așa că lagărele depozitelor lor de cherestea au fost mai mult goale.

Cererile crescânde din perioada Octombrie 1936 — Martie 1937, au provocat mărirea bruscă a prețurilor lemnului brut și industrializat, ce-au ajuns să fie chiar dublate.

Conjunctura excelentă a lemnului, a determinat pe importatori

să renunțe la toate exigențele lor speculative arătate în perioada 1930—1936. În anul 1937, uzanțele pentru sortarea lemnului de rășinoase, impuse de importatori în timpul crizei economice, au fost răsturnate și înlocuite cu uzanțe noi dictate de interesele fabricanților.

Sortarea — cheia rentabilității fabricelor de cherestea — a fost slăbită cu o clasă și generalizată la toate producțiile forestiere.

Tot în acest an a fost realizată și standardizarea dimensională a cherestelei de rășinoase destinată pentru export, datorită activității neobosite și continue desfășurată de comisiile de control a lemnului, ce funcționează în porturile Galați și Constanța, și cari depind de Asociația Industriei Forestiere.

2. Dublarea prețurilor lemnului.

În situația creată de conjunctura pieței internaționale, lemnul rotund de rășinoase a fost supralicitat de către societățile străine din țară.

Lemnul de rășinoase, care se vindea în 1936 cu 80—120 lei m³ loco pădure, a ajuns să fie plătit chiar cu 400 lei m³ predat pe rampa fabricelor de cherestea. Buștenii de rășinoase, aduși cu plutele la Galați, au fost vânduți în 1937 cu 650—750 lei m³ ab schelă, față de 420—450 lei m³ cât s'au plătit în 1936.

Prețurile cherestelei pentru piața internă și export au continuat să crească, începând încă din toamna anului 1936, pentru a atinge valorile maxime în lunile Mai—Iunie 1937.

Pentru a ne da seama de evoluția prețurilor obținute la lemnăria exportată, dăm mai jos prețurile cherestelei de rășinoase, plătite FOB Galați și Brăila, în intervalul August 1936 — Decembrie 1937:

Felul mărții	1936			1937				
	Aug.	Nov.	Dec.	Ian.	Febr.	Aprilie	Mai	Dec.
Cl. IV-a laț pt. Grecia	1150	1350	1450	1550	1620	1700	1850	1850
" V-a " " "	1100	1250	1300	1400	1500	1550	1750	1650
Specificație tip " Alexandria	980	1150	1300	1420	1500	1600	1700	1675
" " " Siria . . .	950	1100	1250	1350	1410	1500	1750	1600
Morali și mezomorali . . .	900	1150	1200	1360	1480	1480	1550	1500
Inguste (10—17 cm.) . . .	950	1100	1150	1300	1320	1400	1500	1450

Aceste majorări au fost arătate de noi în cronicile lunare ale Revistei Pădurilor, precum și în diferite articole săptămânale publicate în ziarul Curentul, în cari am demonstrat oportunitatea vânzărilor numai în partide mici și cu termene de livrare cât mai scurte.

Casele importatoare din Orient, cari au prevăzut creșterea rapidă a prețurilor pentru lemnărie, au angajat în lunile Decembrie 1936 și Ianuarie—Martie 1937 aproape toate cantitățile de lemnărie necesare pentru campania anului 1937, avansând sume mari la încheierea con-

tractelor de cumpărare. Prin această operație, firmele mari importatoare au cumpărat cheresteaua tip Alexandria pentru Egipt cu 1400 lei m³ FOB Galați, în timp ce firmele mai mici au plătit prețurile pieții.

Exportul de lemnărie, fiind mai mult în mâna importatorilor, intermediarilor și comercianților de lemnărie, s'a ajuns la situația că fabricanții de cherestea să cunoască situația pieții externe a lemnului din informațiile celor interesați, arătați mai sus, din cauză că nu avem nici o publicație în care să fie cotate cursurile lemnului.

Este necesară o publicație regulată asupra pieții lemnului, care să informeze pe toți producătorii asupra adevăratelor prețuri pentru diferitele sorturi de lemnărie.

„Cuvânt Forestier“ și-a luat sarcina de a scoate un supliment — la publicația sa care apare la 1 și 15 a fiecărei luni — referitor la piața internă și externă a lemnului. Subliniem importanța acestui supliment mercurial, care răspunde unei nevoi indiscutabile pentru orientarea rapidă și sinceră asupra pieții lemnului.

3. Organizarea exportului forestier.

Exportul forestier al României a urmat conjunctura pieții externe, fără nici o preocupare pentru viitorul pădurilor.

Exploatarea forestieră au fost conduse după interesele capitalurilor străine aciuete la noi, cari, prin aplicarea unor procedee coloniale, au realizat beneficii mari.

Exportul produselor forestiere s'a făcut mulți ani fără nici un control din partea organelor noastre oficiale, într'o atmosferă ostilă chiar intereselor românești, prin întrebuințarea celor mai specifice practici orientale.

Începând din anul 1934, exportul forestier a fost organizat și pus pe baze solide, prin acțiunea desfășurată de Asoc. Industriilor Forestiere, datorită măsurilor preconizate de președintele ei — d-l ing. N. Costinescu — și d-l director ing. I. G. Dumitrescu.

Un rol important l'au jucat comisiile de control a lemnului, dela Galați și Constanța, cari au aplicat cu toată strictețea măsurile pentru standardizarea dimensională și calitativă a tuturor sortimentelor de lemnărie ce s'au exportat pe calea maritimă. În nenumărate cazuri, aceste comisii au demascat pe speculanții de lemnărie, cari forțau pe fabricanți să le dea mărfuri sortate strict, ca să le poată vinde într'o clasă superioară. Nu puține au fost cazurile când intermediarii, cari nu au nevoie de capital, au câștigat 400—500 lei/m³, adică mai mult decât primește producătorul forestier pe materialul brut.

Să sperăm că prin organizarea mai avansată a exportului de lemnărie și stabilirea unei corelații strânse și desinteresate între principalii posesori de păduri de rășinoase — CAPS, Fondul Bisericesc din Bucovina și Fondul din Bistrița-Năsăud — se va ajunge la o valorificare mai corespunzătoare a produselor principale ce se exploatează anual din pădurile țării românești.

4. Spre o normalizare a exportului forestier.

Din studierea sortimentelor de lemnărie ce formează exportul nostru forestier, se constată că am exportat anual cca 75% lemnărie de rășinoase și numai 25% foioase, deși posibilitatea normală a pădurilor din România este formată din 25% rășinoase și restul foioase — lemn de lucru și pentru foc.

Consecințele acestui export anormal n'au întârziat să se producă:

— pădurile de rășinoase s'au împuținat, fiind atacate posibilitățile anuale până în anii 1950—1960;

— s'au tăiat anual de 2—3 ori posibilitățile normale ale pădurilor de rășinoase;

— avutul național a fost îmbogățit cu cca un milion hectare terenuri degradate, pentru a căror ameliorare se vor cheltui sume mari, de zeci de ori mai mari decât sumele realizate din vânzarea pădurilor, cari în multe cazuri au fost acaparate chiar cu 80 bani hectarul.

Avem în schimb rezerve apreciabile în păduri de fag, cari reprezintă 38 la sută din totalul pădurilor României, precum și păduri de sleau, ce pot furniza cantități apreciabile de lemnărie pentru export.

După calculele noastre, exportul lemnului de foioase, poate fi dublat, exceptând ștejarul care a ajuns să nu mai satisfacă nici nevoile pieții interne.

În anul 1937 — în primele zece luni — s'au exportat față de anul precedent, următoarele cantități de lemnărie:

	1937	1936
lemn de foc	182.502 m ³	131.278 m ³
cherestea de brad	987.774 m ³	929.314 m ³
„ de foioase	133.649 m ³	92.360 m ³
diverse	300.005 m ³	280.950 m ³
total	1.803.930 m ³	1.433.902 m ³

Exportul total al lemnului s'a mărit cu 12%.

Exportul cherestelei de rășinoase s'a majorat numai cu 5%, în schimb exportul cherestelei de foioase s'a mărit cu 45%.

Cunoscând cererile externe pentru lemnăria de foioase, cari se măresc în fiecare an, concludem că se poate mări exportul foioaselor paralel cu reducerea exportului de rășinoase. Prin această normalizare a lemnului nostru forestier, volumul total al devizelor, ce rezultă pentru țară, nu va fi micșorat.

5. Industria forestieră să fie subordonată posibilităților pădurilor noastre

Pădurile din România nu trebuiesc privite numai ca niște bunuri create pentru a satisface nevoile momentului. Exploatarea lor trebuie condusă după metode raționale și limitată la producția normală a capi-

talului lemnos, așa cum procedează CAPS-ul și Fondul Bisericesc din Bucovina.

Pentru garantarea unor exploatări raționale, este nevoie să se purceadă la stabilirea posibilităților normale ce le mai pot da pădurile situate în diferite bazine, și la reglementarea numărului fabricelor de cherestea în raport cu cantitățile de lemnărie ce s'ar mai putea exploata anual.

Aplicarea acestei măsuri va avea următoarele consecințe:

1. Exploatările în pădurile de rășinoase se vor reduce la jumătate;

2. Se vor suprima tăierile în delict a majorității pădurilor comunale, composesorale și particulare, cari au asigurat atâți ani lemnul necesar pentru funcționarea fabricelor dubioase din Transilvania, Moldova și Bucovina;

3. Fagul, ocolit până astăzi, deși are debușee și o piață bună, va deveni materia necesară pentru asigurarea rentabilității fabricelor de cherestea ce vor rămâne după revizuirea posibilităților normale ale pădurilor din România.

Considerăm reglementarea numărului fabricelor în raport cu posibilitățile normale ale pădurilor noastre, ca fiind cheia de boltă a acțiunii ce trebuie dusă pentru naționalizarea industriei și comerțului de lemnărie.

În această ordine de idei, d-l profesor V. N. Stinghe — decanul secției silvice dela Șc. Politehnică din București, în articolul „Raport susținut” publicat în R. P. din Dec. 1937, scria:

„Ceea ce trebuie să se facă însă, e să se potrivească puterea de exploatare și de debitare a industriei pe puterea de producție a pădurilor. E un imperativ al vremii... Și unei industrii forestiere, cu adevărat românești, i se poate cere, cel puțin de aici încolo, să dea o mână de ajutor pentru normalizarea situației pădurilor”.

Acest imperativ al vremii va fi îndeplinit prin acțiunea membrilor corpului silvic. Lupta este începută, însă reușita ei este în funcție de cadrele noastre, care sunt reduse.

PIAȚA LEMNULUI ÎN 1938

În lunile Octombrie și Noiembrie 1937, economia mondială a fost dominată de frigurile unei noi crize economice. Wall Street din New-York a dat primul semnal, bursa din Londra a inaugurat The black Monday și valorile tuturor materiilor prime și ale acțiunilor au început să cedeze tot mai mult.

În această atmosferă, piața lemnului din bazinul baltic a cedat cu 2 £/Sdts.

Piața lemnului din bazinul mediteranian a continuat să rămână neschimbată, deoarece țările exportatoare n'au parvenit să facă stocuri, și prețurile s'au menținut la același nivel.

Importatorii, aşteaptă ca şi preţurile lemnului nostru să scadă, după care vor începe cumpărături pentru 1938.

Reducerea la lemnăria de răşinoase, exportabilă, hotărâte de ETEC în conferinţele din 29 Septembrie 1937 şi 20 Ianuarie a. c., constituiesc o garanţie pentru asigurarea fermităţii pieţii lemnului european.

The Timber Trade Journal and Saw Mill Advertiser, ce apare săptămânal la Londra, îndeamnă pe importatorii de lemnărie să nu mai fie pesimişti, pentrucă preţurile vor reveni la nivelul atins în anul 1937.

Prin reducerea cantităţilor exportabile, piaţa internaţională a lemnului promite să fie bună.

În anul 1938, lemnul românesc are asigurate debuşuri pe pieţele vechi din Mediterană, Anglia, Abisinia, America de Sud, etc., dar mai ales în Germania şi Italia.

Germania şi Italia vor constitui în anul curent, cele mai mari pieţe pentru lemnul românesc, datorită golurilor produse de lemnul sovietic, care nu mai poate pătrunde pe pieţele acestor ţări, din momentul când s'a pus în aplicare acordul tripartit anticomunist intervenit între Japonia, Germania şi Italia.

Exportul lemnului sovietic a scăzut în 1937 la 7.978.532 m³ faţă de 9.928.661 m³ cât a fost în 1936. Diferenţa de 1.850.129 m³ provine din reducerea exportului în Germania şi Italia, cari, având nevoie absolută de lemnărie, vor căuta să angajeze cantităţi mari din România.

Germania, care acum trei săptămâni a cerut o reducere de 25% asupra preţurilor minimale avute în 1937, faţă de refuzul categoric al producătorilor de lemnărie din Bucovina, a acceptat noile preţuri fixate de Asoc. Ind. Forestiere.

Rezistenţa salutară a fost dusă de noua conducere a Fondului Bisericesc din Bucovina, care deţine 80% din producţia fabricelor de cherestea din ţara fagilor, cu toate svonurile false ce-au inundat piaţa Cernăuţi. În timpul luptei de rezistenţă, cozile de topor au făcut vânzări la preţuri inferioare, pe cari UGIR-ul le-a respins dela viză.

Acţiunea Fondului Bisericesc din Bucovina a hotărât asupra preţurilor lemnului de răşinoase, ce vor fi menţinute cel puţin până la 1 Iulie a. c.

NOUA CONJUNCTURĂ A LEMNULUI DE RĂŞINOASE

Depresiunea economică din toamna anului 1937, a determinat pe importatori să se abţină dela orice cumpărătură de lemnărie cu livrarea în 1938.

Comercianţii şi fabricanţii de lemnărie, lipsiţi de avansurile importatorilor şi temându-se de o piaţă proastă a lemnului, preconizată de cei interesaţi, au angajat cantităţi mult mai mici de lemn rotund decât în anul precedent. Prin această acţiune, oferta de lemnărie va fi inferioară.

La licitaţiile ţinute în toamna anului 1937 de instituţiile publice

— proprietare de păduri — pentru vânzarea parchetelor de pădure, s'au obținut prețuri mici, aproape jumătate față de prețurile oferite în anul precedent.

Dacă proprietarii de păduri ar fi cedat svonorilor de alarmă, am fi înregistrat căderea prețurilor la jumătate față de cele plătite în 1936.

Prețurile lemnului rotund de rășinoase — cca 350—420 lei m³ loco pădure — au fost menținute și pentru anul curent grație politicii de rezistență dusă cu deplin succes de către noua conducere a Fondului Bisericesc din Bucovina, pe care o vom desvolta într'un articol aparte.

Ținând seama de:

- 1) existența unor stocuri de lemnărie destul de reduse la fabricile de cherestea,
- 2) reducerea apreciabilă a tăierilor în pădurile de rășinoase,
- 3) asigurarea unor debușee certe pentru producția fabricelor noastre de cherestea,
- 4) garantarea unui consum intern de lemnărie mai mare decât în 1937,

piața lemnului de rășinoase promite să fie bună și destul de animată.

Garanția unei conjuncturi favorabile a lemnului de rășinoase o poate da mai bine Direcția Regimului Silvic, care procedează cu toată severitatea să nu se taie decât parchetele scadente și să fie excluse tăierile în delict silvic practicate de îndreptățiii pădurilor comunale și posesorale.

Numai printr'un control riguros al tăierilor și excluderea exploatațiilor de mai multe posibilități deodată, se va putea ajunge automat la mult trâmbițata reducere a tăierilor în pădurile de rășinoase.

Vasile C. Filip

C. I. B.

Viena, 16 Dec. 1937.

Comunicat pentru presă

Convenția lemnului de fag (E. B. C.) semnată la Viena la 13.XI 1937 a fost ratificată de toate statele semnatare, astfel că cotele respective atribuite pot fi acum comunicate publicului.

În momentul stabilirii contingentelor, s'a admis ca bază de estimare că nevoile de lemn de import ar atinge în 1938 cifra de cel puțin 450.000 m³. Ele vor fi acoperite de țările semnatare în felul următor:

Polonia . . .	56.000 m ³
România . . .	130.000 „
Cehoslovacia . . .	94.000 „
Jugoslavia . . .	170.000 „
Total . . .	450.000 m ³

Pentru a asigura totuși o stabilizare oarecare a pieței, contingentele de mai sus au fost reduse uniform cu 5% pentru toate țările par-

ticipante. Exportul total pentru anul 1938 va atinge astfel maximum 427.500 m³, și vor rămâne astfel sensibil sub exportul anului 1937.

Acordul stabilit la Viena a avut deja oarecare influență asupra vânzărilor izolate din ultimele săptămâni și a dat o tendință fermă pieței internaționale de fag. Această fermitate pare de altfel cu atât mai justificată cu cât stocurile sunt foarte mici în toate țările exportatoare, în timp ce nevoile continuă să fie mari și orice pericol de inundarea piețelor pare a fi îndepărtat grație noii convenții.

În adevăr, așa cum am semnalat-o cantitățile maxime de exportat sunt inferioare livrărilor efectuate în 1937 cu toate că se poate prevedea o creștere a nevoilor Italiei, Germaniei și Spaniei și că celelalte piețe importatoare nu vor consuma în niciun caz mai puțin lemn de fag ca în 1937.

Funcționarea permanentă a convenției va fi asigurată de un comitet executiv. Acesta se va reuni relativ des astfel ca să ia măsurile necesare unei bune evoluții a piețelor.

Pentru a atinge acest scop, membrii Convenției își vor comunica informații asupra vânzărilor la export contractate. Pe de altă parte British Hardwood și Brokers Assosiation, care asigură tot importul Angliei pentru țările semnatare ale Convenției, va colabora îndeaproape cu convenția.

Prima ședință a Comitetului executiv va avea loc la 17 Ianuarie 1938 la Varșovia.

C. I. B.

Viena 20.I.1938.

Comunicat pentru presă

Comitetul executiv E. B. C. (Convenția europeană a lemnului de fag) a ținut prima sa ședință la Varșovia în zilele de 17—19/I 1938. Au fost prezenți delegații ai celor 4 state exportatoare semnatare ale acestei Convenții — Polonia, România, Cehoslovacia și Jugoslavia, cât și British Hardwood Agents and Brokers Association.

Obiectul reuniunii l-a constituit realizarea practică a Convenției. S'a decis creierea unei statistici regulate a vânzărilor și a unui serviciu de informații economice, pentru a se putea avea o vedere generală asupra târgului internațional de lemn de fag și să faciliteze o stabilizare a acestui târg. Un examen aprofundat al situației a arătat că stocurile țărilor exportatoare sunt mai mici decât în anul precedent; s'a constatat, în Anglia și după reuniunea dela Viena, o fermitate a cotărilor diferitelor categorii, ale căror prețuri nu erau satisfăcătoare; s'a remarcat deasemenea că capacitatea de absorbție a acestei piețe continuă a fi bună. Celelalte piețe continuă a fi satisfăcătoare și tendința lor este bună.

Comitetul executiv a cărei sarcină este realizarea practică a Convenției și supravegherea constantă a târgurilor, a decis să țină ședința sa viitoare la Praga.

I N F O R M A Ț I U N I

In numărul pe Martie al revistei, la problemele zilei, se va discuta românilizarea capitalurilor investite în întreprinderile forestiere.

Revista pune la ordine de zi chestiunea de mare interes național rezumată în titlul enunțat mai sus, în convingerea că desigur mulți cercetători ai vieții noastre forestiere vor fi reflectat asupra ei și vor fi având un cuvânt de spus.

— În guvernul național-creștin, constituit la sfârșitul lunii Decembrie anul trecut, au fost numiți la departamentele în a căror competență intră și chestiunile privitoare la păduri, d-nii:

D. R. Ioanișescu, ministru al Agricultură și Domenii;

V. Prelipceanu, subsecretar de stat la același ministru;

Stan Ghișescu, ministru la Cooperație.

— Prin decretul lege prin care se hotărăște organizarea Ministerului Cooperației, Casa Pădurilor Statului este încorporată acestui ministru.

— D-l ing. insp. silvic D. A. Sburan a fost confirmat ca profesor la catedra de Instalații de transport, construcții forestiere, fierăstrae și industria mecanică a lemnului dela Școala Politehnică din București.

— D-l ing. consilier silvic D. Tomuța a fost numit „comisar al guvernului” pe lângă întreprinderea Regna dela Bistrița-Năsăud și Cooperativa centrală de îndrumare, organizare și control.

— La examenul ținut în toamna anului precedent, pentru propozabilii la gradul de inginer subinspector silvic, au reușit următorii ingineri șefi silvici:

Băltărețu Gh. Al., Bivol Vlad, Boeriu Valer, Boboc N., Costinescu P., Constantinescu A. Nic., Chirvăsuță I., Comșa Lucian, Dragomir Ion, Dârlău Ion, Dumitru Gh., Dobrescu Ion, Filip Vasile, Ghervasia C. P., Grecu Horia, Gereceze Al., Hunciac I., Ionescu C. I., Mihăescu I., Mircea I., Mășcan Aurent, Marchievici David, Nișescu V. C., Petrescu Alex., Preoțescu D. I., Popescu Pamfil, Profir C., Poclitariu I., Paly Emil, Petcu Gh., Popovici Sabin, Popescu C. D., Popa Gr., Roșu Tr., Rech Eugen, Săndulache Gh., Sabău V., Stan Tr., Spiridon C. V., Șara E., Simionescu D., Wrbitzky Iuliu.

— Au apărut cursurile de:

1) Economie alpină,

2) Rentabilitatea pădurilor predate de d-l prof. V. N. Stinghe la secția silvică a Școalei Politehnice din București.

R E C E N Z I I

Prof. Leo Hauska:

Wassertransportanlagen; mit Bei-
trägen von Dr. Ing. O. Härtel; Dr.
Ing. J. Duhm und Ing. G. Badu-
ra; Verlag C. Gerold's Sohn, Wien,
1936.

(Format 17×24,5 cm.; 384 pag., 440
figuri și 24 clișee; prețul lei 1770).

Instalațiile de transport pe apă
sunt socotite, pe drept cuvânt prin-
tre dispozițiile cele mai vechi de
scoatere a lemnului și reprezintă și
azi, în multe ținuturi, singura posi-
bilitate de a pune în valoare produ-
sul pădurilor. Cu toate că, din anu-
mite puncte de vedere, transportul
pe apă este socotit ca primitiv și
provocator de pagube lemnului și
malurilor râurilor, el rămâne totuși
în multe cazuri mijlocul de trans-
port cel mai ieftin și mai simplu.
Ca dovadă putem aduce faptul că,
chiar în țări cu o rețea de căi de
comunicație foarte densă și perfect
întreținută, cum sunt Austria, Bava-
ria, etc., se află încă în exploatare
mii de km de cursuri flotabile (1600
km în Austria, 600 km în Bavaria,
2000 km în Cehoslovacia).

În revistele de specialitate au a-
părut în ultimii ani numeroase
scrieri privitoare la instalațiile de
transport pe apă, executate în di-
versele țări ale Europei, la îmbună-

tăzirile aduse dispozitivelor de des-
chidere și închidere a opusturilor, la
economisirea apei în cursurile și ca-
nalele flotabile etc. O lucrare de an-
samblu însă asupra acestei materii,
cum a fost aceea a lui G. Förster.
„Das forstliche Transportwesen“ ti-
părită în 1885, n'a mai apărut între
timp în nici una din țările de pro-
movare a științei silvice.

Pe lângă aceasta, în multe țări, fo-
losirea apei pentru scopurile trans-
portului lemnului a fost supusă la
numeroase reglementări și restricții,
cu scopul de a asigura și interesele
unor ramuri tehnice și agricole, le-
guate de „gospodăria apelor“, pre-
cum: uzinele electrice cu căderi de
apă, irigațiile, alimentările cu apă
ale orașelor etc.

De aci a născut necesitatea de a
se edita o nouă lucrare, cât mai
completă, în ce privește transportul
pe apă, care să îmbrățișeze toate
chestiunile tehnice și economice în
legătură cu acest domeniu de uti-
lizare a cursurilor de apă.

Sarcina întocmirii acestei lucrări
a revenit cunoscutului profesor dela
Hochschule für Bodenkultur din
Viena, D-lui Dr. Leo Hauska,
inițiatorul acelei „Enciclopedii a
științelor ingineresti forestiere („Das
forstliche Bauingenieurwesen“) des-
pre care am mai amintit cândva în
paginile acestei reviste. Volumul de

față este al II-lea din această enciclopedie, primul fiind editat în 1934; menționăm apoi în afară de aceste 2 volume, că a mai apărut în 1935, încă unul (al VII-lea) care tratează despre torenți.

Volumul II, care se ocupă, după cum am spus de instalațiile de transport pe apă este împărțit în 5 secțiuni și anume:

Secția I: Noțiuni fundamentale privitoare la transportul lemnului pe apă, în canale naturale, cuprinde 83 pag.; ea este redactată de d-l ing. Badura și tratează problemele generale de hidraulică, ce interesează acest mijloc de transport și amenajările necesare ale cursurilor de apă.

Secția II: Opusturi (pag. 84—209), tratează despre digurile de pământ (ing. Badura), opusturile de lemn (ing. Badura) și despre barajele masive (ing. Duhm). Toate aceste dispozitive sunt studiate în mod complet, atât din punct de vedere teoretic cât și practic, arătându-se diversele procedee pentru determinarea dimensiunilor lor precum și sistemele de construcție mai des utilizate.

Secția III: Porți și dispozitive de închidere (pag. 210—264) este redactată de d-l Prof. Hauska și tratează importanța problemă a deschiderilor ce trebuiesc practicate într'un baraj, cu scopul de a folosi cât mai rațional apa reținută de acesta.

Secția IV: Greblele (pag. 265—337) redactată tot de d-l Prof. Hauska cuprinde o descriere detaliată a dispozitivelor de prindere, scoatere și acostare a lemnului plutite liber sau legat pe cursurile de apă, cu toate calculele și procedeele de construcție proprii fiecărui tip studiat.

În sfârșit, secția V-a: Amenajarea râurilor în legătură cu plutitul liber și legat al lemnului, datorită d-lui ing. O. Härtel, (pag. 338—378) se ocupă de probleme în legătură cu apărarea malurilor, a fundului, a construcțiilor de traverse (poduri) existente etc., precum și de modul de execuție al acestor lucrări.

Întreg acest volum, de altfel ca și precedentul (privitor la jilpuri și funiculare) este redactat cu multă îngrijire, avându-se în vedere pe de o parte progresele științei hidraulice și tehnicii construcțiilor în general, iar pe de alta necesitățile specifice ale transporturilor forestiere, toate coordonate cu preocuparea de a realiza o raționalizare a acestui mijloc de transport. O oarecare scădere o reprezintă modul cum sunt executate diversele desene și figuri, ce însoțesc textul, ele fiind adesea nu îndeajuns de clare și prea variate ca factură, dela un autor la altul. Editura putea folosi procedeul altor case germane (Ernst. Teubner, Springer), care au adoptat un mod standardizat de desenare și scriere a acestor figuri, menit să înlesnească cercetarea lor.

Considerată în totul, lucrarea înțocmită sub conducerea d-lui profesor Leo Hauska reprezintă un mare pas înainte în domeniul cunoașterii instalațiilor de transport forestiere și va însemna fără îndoială, o îmbunătățire sensibilă a acestora, ca și un reviriment în favoarea transportului pe apă, care luptă în ultima vreme cu multe și adesea neîntemeiate adversități.

D. A. Sburian

Prof. Karl Escherich:

„Die Erforschung der Waldverderber. Drei Jahrzehnte im Kampf gegen Forstschädlinge. Rückblick und Ausblick“. Paul Parey. Berlin. 1936.

„Cercetarea insectelor vătămătoare pădurei. Trei decenii în lupta contra insectelor vătămătoare pădurii. Privire înapoi și înainte“.

Lucrarea de față este o conferință pe care Prof. K. Escherich a ținut-o la Regensburg la 4 Iulie 1934 la Adunarea Asociației forestiere germane. Ea a avut de scop să facă cunoscut silvicultorilor, progresele realizate în combaterea insectelor forestiere. Entomologia forestieră a făcut uriașe progrese în ultimii 10 sau 20 ani, progrese realizate în primul rând din cauza schimbării concepției pe care entomologii forestieri o aveau mai înainte asupra insectelor forestiere. De unde înainte insecta vătămătoare interesa în primul rând din punct de vedere al ei (morfologic și bionomic) astăzi ea interesează din punct de vedere ale legăturilor ei cu mediul. Entomologia devine o știință: ecologia insectelor.

Trecerea aceasta s'a făcut după o riguroasă discuție în jurul influenței pe care o au factorii anorganici asupra insectelor. Această discuție a fost urmată de studii cari au dus cu ele un întreg nou bagaj de aparate necesare ecologiei din cari, în primul rând, termostatele pentru crescut la diferite temperaturi și umidități. Cel ce scrie aceste rânduri a avut satisfacția să fie de față la primele începuturi ale acestor experiențe în 1929—1930 în laboratorul Prof. Escherich din München. Astăzi modelul de termostat münche-

nez este unul din cele mai utilizate.

Prof. Escherich, pentru a evidenția marele aport al acestei noi metode de lucru, arată în lucrare o parte a rezultatelor obținute până acum în privința calamităților de Nonă (Lymantria monacha), una din cele mai vătămătoare insecte ale arboretelor de molid din Germania. Bazat pe aceste cercetări făcute de Zwölfer, Wellenstein, etc., poate deduce mai exact cauzele supraînmulțirii acestui fluture. Așa se constată că printr'o favorabilă climă în timpul ultimelor stadii larvare crește potențialul biotic (numărul ouălelor se mărește, la fel numărul femelelor care aduce o mai mare putere de înmulțire). De asemenea, vremea bună în timpul larvelor mici sau a ieșirii lor din ouă, micșorează mortalitatea. Insemnătatea acestor cercetări este foarte mare. Ele vor permite cu timpul să se stabilească viitorul mers al populației insectelor într'o pădure și se va ști astfel când va trebui făcută combaterea.

Prof. Escherich arată, apoi, progresele în materie de combatere și anume în combaterea prin prafuri de contact.

Ultima parte a lucrării se ocupă de viitoarele probleme, de ultimele țeluri ale științei ce, după Prof. Escherich, trebuie să devină o „higienă“ a arboretelor, așa cum există una a omului. Dar, în lupta de a întemeia această igienă, e nevoie nu numai de cercetări de laborator, ci și de teren. Prof. Escherich constată că „numai în strânsă colaborare a laboratoarelor institutelor, cu stațiunile din pădure, pot cercetările să fie ridicate la cea mai mare fructificare“.

Grigore Eliescu

Giovanni Tomè, Dr., Consul de la Milice nationale forestière italienne:

Enquête internationale sur la correction des torrents et sur la restauration des montagnes en Europe.

Rome: Institut International d'Agriculture, 1937, 209 pag. și 21 figuri în anexă. Prețul 20 lire it.

Lucrarea de față nu poartă pe copertă numele unui autor. Totuși, noi am menționat mai sus un atare nume. Dacă am procedat astfel, este pentru că suntem adversarul anonimului. Dorința de dezvoltare a spiritului critic și de responsabilitate și anumite considerațiuni de ordin practic, credem că îndreptățesc procedura noastră. De fapt, lucrarea este rezultatul unei oarecari colaborări. Paternitatea ideii îi revine primului Congres Internațional de silvicultură, ținut în 1928 la Roma. Formularca temei și a chestionarului este lucrarea Secțiunii forestiere a Institutului Internațional de Agricultură de la Roma. Autorul menționat, „gracieusement mis à la disposition de l'Institut par le Gouvernement italien“, a prelucrat, „avec beaucoup de compétence“, materialul primit de la diferite personalități în specialitate, guverne și instituțiuni.

Chestionarul de care s'a vorbit mai sus, și care a fost trimis guvernelor și diferitelor instituțiuni din țările europene cuprinde 6 puncte și o notă:

1. — Importanța problemei (date statistice asupra torenților și avizul asupra necesității restaurării munților și corectării torenților din țara sau regiunea la care se referă răspunsul);

2. — Legile (istoricul legilor și dispozițiunilor referitoare la chestiune; administrația și instituțiunile însărcinate cu aplicarea lor; avizul asupra necesității ameliorării acelor legi și instituții);

3. — Pagube (caracterul, intensitatea, cauzele);

4. — Păduri, fânețe, pășune și torenți (avizul asupra raporturilor dintre torenți și numitele folosințe ale solului);

5. — Executarea lucrărilor. Metode (natura și istoricul lor, rezultatul aplicării, etc.);

6. — Literatura națională.

Nota se referă la împlinirea celor de mai sus, prin observațiuni, adăugarea de fotografii, texte de legi, decrete, etc.

Au răspuns la chestionarul respectiv următoarele țări: și anume unele în mai multe exemplare, după instituțiunile cărora li s'a adresat chestionarul: Austria (1); Belgia (2); Bulgaria (2); Cehoslovacia (2); Elveția (2); Finlanda (1); Franța (1); Germania (2); Irlanda (1); Italia (1); Polonia (2); Scoția (1); Ungaria (2). Au răspuns că problema nu prezintă interes pentru teritoriul național: Danemarca (3); Estonia (1); Finlanda (1); Marea Britanie (4); Marele Ducat de Luxemburg (1); Norvegia (1) și Suedia (1). Menționăm că România nu figurează în nici un fel, nici în sens afirmativ, nici negativ.

Materia lucrării este dispusă în 6 captole după cele 6 puncte ale chestionarului, iar în cadrul capitolelor pe țări și pe instituțiile ce au răspunsuri. Avem de-aface deci cu o lucrare monografică, cu părți inegal dezvoltate, un fel de studiu comparat, de bună seamă, foarte utilă pentru cercetător, dar mai ales pentru practician și în oarecare măsură

pentru cel ce vrea să se instruiască. Foarte interesante sunt fotografiile din anexă, dintre care unele sunt perechi, înfățișătoare a stărilor dinaintea și după executarea lucrărilor de corecție a torenților și de restaurare a munților în diverse ținuturi europene.

Din punct de vedere românesc, suntem siliți să facem o dureroasă remarcă ca și în cazul altor lucrări monografice ale Institutului Internațional de Agricultură¹⁾: lipsa no-

astră totală, nici măcar cu a unui răspuns oarecare de elementară curiozitate, la chestionarul trimis. Este păcat că s'a scăpat un asemenea favorabil prilej, de a se arăta lumenul eforturilor îndelungate și serioase ce s'au făcut și se fac și la noi în materie de corecția torenților. Pe această cale s'ar fi putut face o bună, o adevărată propagandă. De bună seamă, acel chestionar n'a ajuns, din diferite cauze, la cunoștința autorităților și instituțiilor noastre competente. Suntem siguri, că altfel, contribuția noastră ar fi fost culantă și deplină. La congresele internaționale, noi românii am participat doară, din plin. La Congresul Internațional de silvicultură dela Budapesta, de pildă, am deținut recordul participăției numerice.

1) Cităm dintre acestea:

a) „Plans d'aménagement des forêts“, 1932, Revista Pădurilor, 1933, pag. 256;

b) „Enquete internationale sur les incendes des forêts“, 1933, Revista Pădurilor, 1933, pag. 822.

c) „Protection des forêts et des cultures agricoles contre le vent“, 1933. Revista Pădurilor, 1934, pag. 56.

Ilie C. Demetrescu

A APĂRUT.

CURS DE DENDROMETRIE

predat la Școala Politehnică din București
de d-l Prof. V. N. STINGHE

320 pagini scrise la mașină și litografiate.
Costul este de 90 lei exemplarul cartonat.

D-nii ingineri din provincie și-l pot procura contra ramburs dela
Librăria „Politehnicum“ Str. Polizu, București II, trimițând
un acout de 40 lei prin mandat poștal.

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 10/937.

G. Delevoy:

Le Dilserbosch.

Note historique et descriptive (22 pag).

Dilserbosch este numele unei păduri în suprafață de 22 ha situată pe teritoriul comunei Dilsen din regiunea Haute Campine. În 1899, când aparținea comunei amintite, nu era decât un mărăciniș. Trecând, prin cumpărare, în proprietatea Statului, a fost împădurită.

În 1933—34 s'au efectuat o serie de măsurători pe o suprafață de 10 ha. Autorul articolului comentează cifrele rezultate din aceste măsurători, după ce arată condițiile în care s'au făcut și metodele folosite.

Articolul va urma.

Les transports sur pneumatiques en forêt (6 pag).

Transporturile cu autocamioanele în pădure.

Se dau rezultatele experiențelor întreprinse de Soc. Centrală Forestieră din Belgia, privitoare la mă-

surarea eforturilor ce necesită diverse moduri de transport de lemne pe drumurile forestiere.

S'a putut constata că folosirea vehiculelor cu pneumatice realizează proprietarilor o majorare la prețurile, de vânzarea lemnului în picioare. În același timp, generalizarea acestor mijloace de transport în pădure ar scădea cheltuielile pe care le necesită întreținerea drumurilor.

M. G.:

La sélection des arbres forestiers.

Selecțiunea arborilor de pădure (9 pag.).

Azi când pădurile s'au împuținat ca întindere trebuind totuși să satisfacă nevoi din ce în ce mai mari, pădurea nu mai trebuie privită ca un produs al naturii sălbatice; ea trebuie să fie cultivată pentru a da maximum de producție și calitate. Pentru aceasta se cere însă să selecționăm și să ameliorăm speciile forestiere.

Autorul se ocupă de marea Stațiune de Selecționare dela Placerville în California și de rezultatele încercărilor la care s'a ajuns până azi.

At. H.

FORSTARCHIV.

Caietul 22, 15 Nov. 1937.

H. Gläser.

Was gibt es Neues an Geräten für Holzhauerei und Holzbringung?

Aparate noi pentru doborâtul și transportul lemnului. (14 pag.)

O privire de ansamblu asupra actualului stadiu al problemei aparatelor și instrumentelor întrebuințate: ferăstrae, topoare, grife, cârlige și părghii pentru ridicarea buștenilor, țapine, clupe, pene și ciocane, protectoare pentru lucrătorii care lucrează în genunchi când taie buștenii, căruțe pe două și patru roate (cu cauciuc) și autocamioane simple sau pe șenile pentru transportul buștenilor. Toate sunt analizate în forma în care le furnizează diferitele firme, arătându-se modu de lucru, avantajele și cusururile respective. La urmă, se citează o bogată literatură (utilizată) pentru a fi la îndemâna celor ce vor să aprofundeze diferitele chestiuni în legătură cu acest subiect.

Arnold Müller.

„Was ist Schneideholz?“

„Ce este lemn de cherestea?“ (1 pag.)

O replică la un articol publicat în Nr. 2 din F. A. de către Junack.

K. Junack.

Stellungnahme zu vorstehenden Einwendungen.

Răspuns la obiecțiunile precedente. (2 pag.)

Autorul își justifică aserțiunile din articolul criticat cu exemple

practice, numerice și dispozițiunile din „Horna“.

Recenzii:

Olbrich, A.: Handbuch der Baumschule.

Caietul 23, 1 Dec. 1937.

E. Stenzel.

Leistungsuntersuchungen mit Motorsägen im Hauungsbetrieb.

Cercetări asupra rezultatelor obținute prin întrebuințarea ferăstraelor cu motor în exploatarea (7 pag.)

Un rezumat al rezultatelor obținute în lucrările efectuate de Institutul pentru știința muncii din Eberswalde. Cercetările au fost făcute în arboretele de molid și brad din ocolul Wüstegiersdorf, de către Prof. Hilf și Forstassessor Gläser, folosindu-se ferăstraiele cu marca „Erco“. În acest scop, au fost alese două suprafețe în care s'a lucrat în paralel: manual și cu ferăstrae cu motor. Lucrul manual a fost, bine înțeles, organizat în condițiile cele mai bune posibile. Rezultatul: s'a dovedit superioritatea ferăstraelor cu motor, care au dat un randament de 200—400% mai mare decât ferăstraiele de mână. Totuși, dacă ferăstraiele cu motor permit un câștig de timp, o cheltuială mai mică și deci un randament superior, nu trebuie să se uite că rezultatele bune depind numai de o organizare rațională a muncii și în prealabil o deprindere a lucrătorilor cu aparatele de întrebuințat și cu tot ceea ce au de făcut.

K. Abetz.

Nachwort zu „Vorratswirtschaft und räumliche Ordnung unter besonderer Berücksichtigung südwestdeutscher Verhältnisse“.

Epilog la articolul „Vorratswirtschaft și ordinea în spațiu cu specială privire la condițiile din S.-W. Germaniei“. (½ pag.).

Intr'un articol (al lui R. Müller), publicat în F. A. se face o critică a lucrărilor lui Abetz (publicate tot în F. A.), care ar fi spus că... în Prusia ideile lui Gayer nu ar fi avut răsunet. Abetz, în replică, arată că n'a fost înțeles cum trebuie.

R. Müller.

Stellungnahme zu vorstehenden Ausführungen.

Răspuns la explicațiile de mai sus. (2 pag.).

R. Müller își precizează afirmațiile din articolul discutat și la urmă... e mulțumit că prin discuție problema a fost elucidată.

Recenzii:

Krüssmann, G.: Die Laubgehölze
Schmitt, R.: Die waldbauliche und bodenkundliche Bedeutung der Bodenflora des Buchenwaldes im Hochspessart.

Schimitschek, E.: Schlüssel zur Bestimmung der wichtigsten forstlich schädlichen Käfer.

Parchmann - Wrabec - Walbrecht: Die forst- und forstwirtschaftliche Gesetzgebung des Dritten Reiches.

T. B.

**FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT**

Caietul 10, 15 Mai 1937.

Prof. Dr. Ernst Münch.

Versuche über Wege und Richtungen der Stoffbewegungen im Baum.

Cercetări asupra căilor și direcțiilor circulației sevei în arbore (Articolul urmează).

Ing. Iulius Fröhlich.

Aus dem Buchenurwalde der Ostkarpathen.

Despre pădurea virgină de fag din Carpații Estici.

După ce face o serie de considerațiuni generale asupra răspândirii fagului în Carpații Estici, autorul arată cu ajutorul unor locuri de încercare care este distribuția exemplarelor pe diametre. În partea finală autorul se ocupă și de lucrarea de doctorat a subsemnatului, asupra fagului din Carpați, arătându-ne unele nepotriviri de vederi.

Caietul 11, 1 Iunie 1937.

Prof. Dr. Ernst Münch.

Versuche über Wege und Richtungen der Stoffbewegungen im Baum.

Cercetări asupra căilor și direcțiilor circulației sevei în arbore.

După cercetările întreprinse asupra circulației sevei în arbore, autorul ajunge la următoarele concluzii:

Circulația sevei nelucrate și a hormonilor se face numai dela bază în sus și în direcție oblică.

Asimilatele circulă înspre locurile unde este nevie de ele, fie în jos, fie în sus și la distanțe mari, după cum este necesar de departe.

La rășinoase, când începe înfrunzirea, mugurii își iau hrana nu numai dela acele aflate pe același lujer ci chiar dela ramurile vecine.

Creșterea în grosime a tulpinei poate avea loc când se secuește arborele, prin trecerea sevei din celulă în celulă, ocolind partea lipsită de liber.

Edgar Krausen.

Studien zur Forstgeschichte geistlicher Grundherrschaften in Südostbayern.

Studii în legătură cu istoricul pădurilor mănăstirești în Sudestul Bavariei (Articolul continuă).

Caietul 12, 15 iunie 1937.

L. Fabricius.

Ein Versuch mit biologisch-dynamischer Düngung.

O încercare cu îngrășământ biologic-dinamic.

În ultimii ani a apărut în Germania un curent ce se întindea din ce în ce mai mult.

El propăvăduia o disciplină nouă numită: „economia biologică-dinamică (biologisch-dynamischer Wirtschaftsweise)”. Această disciplină enunța între altele că, un îngrășământ (bälligarul) tratat după metoda ei, este mai eficace ca unul nătrat.

Spre a pune capăt acestor afirmații, prof. Fabricius a făcut o încercare cu puietii și semănătură de molift într'un teren îngrășat cu a-

semenea îngrășământ și altul cu îngrășământ obișnuit. Se constată după doi ani că nu este nici o diferență între puietii. Deci totul nu este decât o amăgire.

Hans Schwarz.

Das Holz der Roteiche.

Lemnul de *Quercus rubra*.

Câteva cercetări tehnologice asupra lemnului de *Quercus rubra*, conduce la concluziile că lemnul de gorun este superior celui de *Q. rubra*.

Edgar Krausen.

Studien zur Forstgeschichte geistlicher Grundherrschaften in Südostbayern.

Studii în legătură cu istoricul pădurilor mănăstirești în Sudestul Bavariei (Articolul continuă).

Caietul 13, 1 Iulie 1937.

Die Zweiflügler (Diptera) des Waldes.

Dipterele pădurei (Articolul continuă).

Dr. Kurt Mantel.

Waldverbreitung und Waldeigentum in deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuția pădurilor și proprietății forestiere în politica de reglementare a spațiului (pământului) german (Articolul continuă).

Caietul 14, 15 Iulie 1937.

K. Escherich.

Die Zweiflügler (Diptera) des Waldes.

Dipterele pădurii.

Grupa dipterelor cuprinde o mulțime de specii cari au mare importanță pentru pădure. Autorul trece în revistă aceste specii, aducând observațiunile asupra modului de viață și a arborilor pe care se găsesc.

Edgar Krausen.

Studien zur Forstgeschichte geistlicher Grundherrschaften in Südostbayern.

Studii în legătură cu istoricul pădurilor mănăstirești. din Sudul Bavariei.

Autorul cercetează cum au fost gospodărite pădurile, din timpurile cele mai vechi (1600), la trei mănăstiri din partea de Sud-Est a Bavariei.

Ant. V. Răd.

„HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF“

O nouă revistă a lemnului în Germania

Literatura privitoare la studiul lemnului se găsește răspândită în Germania, după temele pe care le tratează, în diferite reviste de specialitate, unele din ele destinate exclusiv lemnului, altele în care asemenea articole apar sporadic. O revistă care să se ocupe de toate problemele studiului lemnului a apărut abia în Noembrie 1936 cu numele „Holz als Roh-und Werkstoff. Revista apare lunar, format D.I.N.A., (210×297 mm), sub conducerea Prof. Dr. Ing. F. Kollmann din Eberswalde cu concursul multor personalități de seamă ce se ocupă cu studiul lemnului în Germania și străinătate.

Din programul revistei extragem

următoarele: „Ha. Ru. W.“ va comunica asupra proprietăților, prelucrării și îmbunătățirii lemnului și anume nu numai prelucrarea mecanică ci și cea chimică. Mici comunicări se vor ocupa de instituțiile de specialitate, noutăți tehnice din practică și rezultate provizorii ale științei. Contribuțiile asupra lemnului răspândite în publicațiile germane și streine vor fi sistematic referate în rubrica specială a referatelor asupra literaturii. Acesta este poate cel mai mare serviciu pe care îl aduce această revistă celor ce se interesează de studiul lemnului.

Un număr imens de reviste care apar lunar în toată lumea sunt cercetate pentru găsirea articolelor cu privire la lemn. Acest material este sistematizat după o clasificare zecimală elaborată de Prof. F. Kollmann și însușită până acum de majoritatea colaboratorilor revistei. Fiecare referat poartă indiciile de clasificare astfel că se poate foarte ușor organiza cu acest material o cartotecă a literaturii lemnului atât de greu de aranjat după clasificarea generală zecimală, care asupra tehnologiei lemnului nu și-a concentrat până acum atențiunea și nu a făcut o clasificare mai amănunțită în acest domeniu.

Privind această rubrică a referatelor putem avea o imagine completă a producției lunare literare în tehnologia lemnului și rămânem surprinși de mulțimea publicațiilor, deși acestea au trecut printr'o riguroasă selecționare înainte de referare.

O muncă extraordinară este de pusă pentru aceste referate care umplu cel mai mare gol existent până acum în literatura privitoare la lemn.

Revista își împarte materialul în următoarele rubrici: studii, mici comunicări, revista patentelor, rate asupra literaturii, recenzii.

Revista apare în editura Julius Springer, Berlin, în condiții de tehnică tipografică impecabile. Costul abonamentului este de 24 Rm (cca. 960 lei) anual. Costul unui caet 2,5 Rm (cca. 100 lei).

Până acum au apărut 2 caete, din care primul dublu, cu următorul cuprins:

Caetul 1/2, Octombrie—Noembrie, 1936.

Studii.

J. A. von Monroy.

Holz als Rohstoff der Weltwirtschaft.

Lemnul ca materie primă în economia mondială.

Se cercetează noile domenii de întrebuințare a lemnului, cerințele lor în lemn, creșterea necesității lemnului și producția mondială, circulația lemnului între diferite state probleme ale aprovizionării cu lemn. Între acestea autorul pune problema transportului, a măririi producției forestiere și a unei complete și raționale întrebuințări a lemnului prin mijloace pe care să le pună tehnica la îndemână.

Reinhard Trendelenburg.

Über Stammwuchsuntersuchungen und ihre Auswertung in der Holzforschung.

Asupra analizelor de arbori și a punerii lor în valoare la studiul lemnului.

Se arată modul cum se fac analizele de arbori, întrebuințarea lor

pentru studiul proprietăților fizice, chimice și tehnologice în legătură cu însușirile trunchiului și condițiunile biologice în care a fost crescut.

Otto Graf.

Wie können die Eigenschaften der Bauhölzer mehr als bisher nutzbar gemacht werden? Welche Aufgabebereich entspringen aus dieser Frage für die Forschung?

Cum pot fi făcute proprietățile lemnului de construcție mai folosibile ca până acum? Ce probleme isvorăsc din această întrebare pentru cercetare?

Autorul crede necesară în primul rând o statistică a proprietăților lemnului în funcție de structură și felul creșterii. Trebuie apoi să se știe întrucât procedeele de azi pentru stabilirea proprietăților lemnului sunt utilizabile pentru aplicarea cunoștințelor câștigate până acum. De asemenea, care rezistențe sunt hotărâtoare în îmbinarea lemnului și cum se pot pune în valoare încă mai departe proprietățile lemnului prin îmbinări de diferite feluri. Este nevoie ca să se stabilească din nou rezistențele admisibile pe baza cercetărilor noi.

F. Kollmann und W. Brunn.

Untersuchungen an Nonnenholz.

Cercetări asupra lemnului din arborii atacați de nonă.

Cercetările au fost provocate de faptul că lemnul rezultat după un atac de nonă se vindea pe un preț scăzut și din cauză că se credea inferior calitativ. Cercetările făcute asupra lemnului de molift rezultat din arbori verzi, cu acele pe jumă-

tate căzute și complet căzute, au arătat că nu este nici o scădere a proprietăților lemnului rezultat în urma atacului nonei. Singurele scăderi ale calității pot surveni din cauza atacurilor bacteriilor și ciupercilor asupra lemnului prost manipulat.

Edgar Mörath.

Eigenschaften und Verwendung von Kunstharzleimen.

Proprietățile și întrebuințarea cleiurilor din rășinoase artificiale.

Greutățile în aprovizionarea cu cleiurile animale sau vegetale cum și superioritatea tehnică — mare rezistență la absorbirea umezelii și la atacul bacteriilor și ciupercilor — au făcut ca întrebuințarea cleiurilor din rășini artificiale să fie dezvoltată.

Autorul arată constituția diferitelor cleiuri din această categorie, și însușirile lor. Se dau deasemenea rezultatele cercetărilor asupra rezistenței lemnelor contraplacate cu aceste cleiuri la atacul ciupercilor și bacteriilor.

O. Kraemer.

Neue Wege bei der Beurteilung von Sperrholz.

Căi noi la judecarea lemnului contraplacat.

Aprecierea lemnului contraplacat după caracterele exterioare trebuie completată cu o perfectă cunoaștere a însușirilor de rezistență. Autorul propune reprezentarea polară a acestor însușiri după care se poate foarte bine judeca felul de așezare al foilor, înclinarea și modul de fabricație al placajului.

G. A. Kienitz.

Buchenzellstoff nach alkalischem Aufschlussverfahren.

Celuloză din fag după procedul alcalic de dezagregare.

O descriere a încercărilor și rezultatelor de dezagregare de până acum a lemnului de fag precede studiul mai amănunțit al proprietăților celulozei din fag pentru fabricarea hârtiei și a fibrelor artificiale pentru tors. Se tratează apoi procedeu nou inventat de fierbere treptată cu alcali care dă o foarte bună celuloză de fag în special pentru fabricarea fibrelor de tors.

Heinrich Lüers.

Der heutige Stand der Holzverzuckerung.

Stadiul actual al fabricării zahărului din lemn.

Transformarea lemnului în substanțe zaharoase a ieșit din stadiul cercetărilor și a intrat în industria mare.

Autorul descrie diferitele procedee de fabricație — Scholles-Tornesch, Rheinau, Darboven, Hoch și Bohunek, Mitterbiller — ale zahărului din lemn și prelucrarea ulterioară a acestui material în: nutrețuri din hidrați de carbon, glucoză curată, alcool și nutrețuri din drojii. Deasemenea se arată cantitățile și proprietățile produselor secundare, pentosan, materii tanante, rășini și lignină, rezultate la fabricarea zahărului din lemn.

Mici comunicări:

— Asupra bilanțului lemnului german.

— Vânzarea anuală a lucrurilor manuale din lemn.

— Nouă mașină de curbarea lemnului.

— Incercarea lemnului.

Normele germane asupra lemnului s'au elaborat în anul 1934 și au un caracter provizoriu pentru a se vedea ce rezultate dau într'un număr de ani.

În urma progreselor extraordinare ale studiului lemnului și a experiențelor făcute până acum în practică, se simte nevoia refacerii acestor norme spre a fi în curent cu ultimele cercetări:

În această revistă se vor publica proiectele noilor norme. Acest număr cuprinde proiectul făcut de Prof. Otto Graf pentru „determinarea însușirilor de creștere“, noduri, mărimea inelului anual, mersul fibrelor.

Referate asupra literaturii.

Această rubrică cuprinde 200 referate asupra publicațiilor din domeniul studiului lemnului. Referatele sunt aranjate după clasificarea zecimală publicată tot aci.

Recenzii:

H. Meyer, Buch der Holznamen.

E. Schimitschek, Schlüssel zur Bestimmung der wichtigsten forstlich schädlichen Käfer.

W. Ehrmann und R. Seeger, Neue Untersuchungen über die Scherfestigkeit, Druckfestigkeit und Schlagfestigkeit von Kiefern- und Fichtenholz.

K. Egner, Neuere Erkenntnisse über die Vergütung der Holzeigenschaften.

Caetul 3, Decembrie 1937.

Studii.

Werner Klatt.

Japans Forst-und Holzwirtschaft.

Economia forestieră și economia lemnului în Japonia.

Date asupra suprafețelor de pădure, producției, consumului și importului de lemn din Japonia. Din citirea lor se vede că și în Japonia s'au distrus pădurile până acum fără milă, că pădurile statului sunt singurele care mai supraviețuiesc jafului, că măsuri de protecție drastice a pădurilor existente s'au luat în ultimul timp și o extraordinară campanie de împăduriri este începută și susținută cu dârzenie.

R. Schulze, G. Theden und O. Vaupel.

Röntgen-Interferenzuntersuchungen einheimischer.

Holzarten im gesunden Zustand und nach Pilzangriff.

Cercetări röntgenografice asupra esențelor lemnoase indigene în stare sănătoasă și după atacul ciupercilor.

Generalități asupra cercetărilor cu ajutorul razelor Röntgen, modul de lucru la cercetarea lemnului, structura lemnului în diagramele obținute cu raze Röntgen, diferențe de structură apărute în diagramele lemnului atacate de ciuperci.

J. Liese.

Zur Beurteilung der Dauerhaftigkeit überseeischer Nutzhölzer.

La judecarea trăinicieii lemnurilor exotice.

Se arată metoda de laborator pen-

tru cercearea rezistenței lemnului la atacul diferitelor ciuperci. Din cercetările făcute s'a constatat că lemnele exotice rezistă mai bine la atacul ciupercilor obișnuite în Germania, datorită faptului că au fost scoase din mediul în care au trăit și unde au avut dușmanii lor periculoși, iar ciupercile nu găsesc elementul lor cel mai potrivit de viață în aceste materiale.

E. Gaber.

Eigenschaften und Bewertung von in- und ausländischem Nadelnutzholz.

Insușirile lemnului de lucru al rășinoaselor indigene și străine și valorificarea lor.

Studiu comparativ al însușirilor lemnului de lucru din rășinoasele germane și străine.

F. Kollmann.

Eine neue Abnützungsprüfmaschine.

O nouă mașină de încercat la uzură.

Cunoașterea rezistenței la uzură a lemnului este foarte importantă pentru practică. Încercările făcute cu suflaiul cu nisip nu dau rezultate satisfăcătoare. O nouă mașină, care imită uzura prin mersul omului, a fost concepută de Prof. Dr. Ing. F. Kollmann din Institutul de Cercetarea lemnului, Eberswalde. În acest articol se descrie mașina și rezultatele obținute cu ea. Deasemenea se propune ca normele noi să cu-

prindă acest fel de încercare în locul suflaiului cu nisip dovedit ca neprecis.

W. Weltzien.

Zellwollen.

Lâni vegetale.

Date economice asupra nevoii Germaniei de fibre de tors și asupra lânii vegetale. Metodele de fabricare ale acestui nou produs și metodele de încercare sunt tratate pe larg în acest articol.

Mici comunicări:

Se continuă cu publicarea proiectelor de norme pentru înlocuirea celor provizorii de acum.

Revista patentelor:

Se dă lista patentelor aprobate și a patentelor anunțate în domeniul industriei lemnului.

Referate asupra literaturii:

Sunt cuprinse 92 referate asupra literaturii apărute în studiul lemnului în ultimele luni.

Recenziile.

B. J. Rendle, The growth and structure of wood.

W. and K. Findlay, Dry rot investigations in an experimental house.

C. R. Bergson, Beiträge zur Kenntnis des Sulfitzellstoffverfahrens.

P.-A. Koch, Kunstseiden und Zellwollen, ihre Herstellung, Eigenschaften und Prüfung.

N. Ghelmezio.

REVUE DE EAUX ET FORÊTS.

No. 9—10, Septembre—Octobre
1937.

L. Pardé.

**Coups d'oeil rapides sur quelques
forêts de la Suisse.**

Privire generală asupra câ-
torva păduri din Elveția.

Descrierea câtorva păduri vizitate
de autor în Iunie 1937, cu ocazia
unei excursii.

Aug. Barbey.

**Le pinsapo au service de la forêt
méditerranéenne.**

Pinul pinsapo în serviciul
pădurii mediteraneene.

Pentru evitarea incendiilor în pă-
durile din basinal mediteraneean, se
recomandă crearea de arborete de
pin pinsapo.

R. Blais.

**Réflexions sur l'aménagement des
reboisements résineux en Lorraine.**

Reflexii asupra amenajării
reimpăduririlor de rășinoase
în Lorena.

Discutarea diverselor probleme
pentru cel mai bun sistem de ame-
najare, a masivelor din Lorena, în
vedera regenerării lor.

Pierre Buffault.

Au sujet du mélèze.

Despre larice.

Exigențele laricelui asupra stătu-
nei, climei, luminei, etc.

**L'importance du bois en tout que
matière première et matériel.**

Importanța lemnului ca ma-
terie primă și material.

Reproducerea unui articol după
„Le Bulletin des Archives d'Econo-
mie mondiale de Hamburg” în care
autorul trece în revistă noile între-
buințări ale lemnului.

Congrès de la technique du bois.

Congresul tehnicii lem-
nului.

Rezumatul lucrărilor ce au avut
loc la acest congres.

Gr. Vas.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-
WIRTSCHAFT.

Bd. 4, Heft 12 (Septembrie 1937).

Eduard Krca, Dr. Ing., Prof.:

**Die Forstwirtschaft in der Tsche-
choslowakei.**

Economia forestieră în Ce-
hoslovacia.

Pana unui cunoscut autor de spe-
cialitate, ne dăruiește un cuprinză-
tor studiu (56 pag.), bine echilibrat,
de orientare generală, asupra stări-
lor forestiere din țara vecină și prie-
tenă.

Material este dispusă astfel: 1.
Geografia economiei forestiere; 2.
Exploatațiunea forestieră și bazele
sale; 3. Amenajarea, administrația și
supravegherea; 4. Politica forestieră
și a lemnului; 5. Invățământul silvic,
institute de cercetări forestiere, aso-
cizațiuni forestiere, publicațiuni pe-
riodice.

Gospodăria forestieră cehoslovacă
— sau mai exact cehă — se prezintă

la un înalt grad de cultură și bună rânduială, având în urma sa o foarte frumoasă tradiție sub toate raporturile. Incontestabil că îndelungata influență a culturii germane și aspra întrecere dintre cehii și germanii conlocuitori ai țărilor din Suedei, au constituit și constituie împrejurări foarte favorabile sub raportul acesta al progresului.

Indemnăm pe cetitorul român să consulte acest articol interesant. Nu

va avea decât de câștigat, și nu puțin.

Internationales Forst-und Holz-wirtschaftsbericht.

Raport asupra economiei forestiere internaționale și a lemnului.

Ca de obicei ni se prezintă mult material informativ din diverse țări și ținuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

In cartea „Despre vânatoare“ de d-l C. A. V. Popescu, se găsesc sfaturi practice cu referire la întreg domeniul vânătorei.

Lucrarea este ilustrată și cuprinde 320 pagini de text. Este legată cu scoarțe tari. Prețul: 200 lei, plus 15 lei spese de transport. (Contra ramburs, încă 16 lei).

Se poate comanda direct la autor: C. A. V. Popescu, Făget, Str. Horia Nr. 7, jud. Severin.

NECROLOG

B. N. PRETORIAN

1861—1937

Încă unul din bătrânii corpului nostru silvic a trecut în lumea veșniciei. Acesta este B. N. Pretorian, unul din ultimii doi membrii fondatori ai Asociației noastre cari mai supravețuiau în 1937.

Timp de mai bine de 30 ani, Pretorian a servit statului, neîntrerupt, depunând o muncă care a fost plină de rod. Aceasta a făcut ca în cariera sa să fie deosebit de apreciat de colegii și de toți cei ce l-au cunoscut.

Activ, energic, plin de sentimentul datoriei și entuziast, Pretorian acolo unde a pus mâna a creiat. Încă din primul an ai carierei lui se

face remarcant prin zelul pe care-l depune în vederea păstrării patrimoniului forestier și pentru creierea lui. Deaceia îl vedem apărând în Dobrogea unde lucrează la împădurirea stepelor acestei provincii.

În 1893, Ministerul de Agricultură și Domenii constituind o comisie de silvicultori, căreia i-a dat drept misiune studierea plantațiilor de molid din Bucovina, Pretorian a fost printre cei aleși.

A călătorit în Franța unde s'a interesat în deosebi de plantațiile de pin maritim din landele Gasconiei.

După aceste călătorii, stabilindu-se la Constanța ca șef de Regim Silvic, a și pornit la lucru. Rezultatele acestei activități se găsesc în publicația din 1906 a Ministerului de Agricultură și Domenii, intitulată: Împădurirea terenurilor cedate satelor din Dobrogea. El este autorul

impăduririi perimetrelor de la Murfatlar, Caraomer, Caramurat, Hasâncă, Sarighiol, etc. etc.

S'a născut la 9 Ianuarie 1861 în comuna Coțofenii din Față, județul Dolj. Liceul (7 clase) l-a făcut la Craiova. A făcut apoi Școala Specială de Silvicultură. În 1885 a fost primit în Serviciul silvic al Statului cu gradul de Gard general cl. II, încredințându-i-se în luna Noembrie, conducerea Ocolului Paulești (Prahova). Gradul de Gard general cl. I l-a obținut în 1886 (Decembrie 8), iar în Aprilie 1893 a fost numit Sub-inspector cl. III. După vizita din Bucovina a luat conducerea ocolului Sinai-Câmpina. La 1 Aprilie 1899 a fost avansat subinspector silvic cl. II, numindu-l agent de control la Regiunea II-a silvică din Bacău. Aici a lucrat până în anul 1901, când a fost trecut în Serviciul Central din București, unde a fost înaintat la gradul de subinspector cl. I pe ziua de 1 Aprilie 1908. La 1 Aprilie 1910 i s'a dat gradul de inspector silvic cl. II-a, fiind trecut la Regionala dela Constanța. În 1913 a obținut ultimul grad de inspector cl. I-a.

A primit ca distincțiuni: medalia jubiliară 1908 și Ordinul Coroana României în gradul de cavaler și ofițer.

Membru fondator al Societății Progresul Silvic, Pretorian a avut fericirea să fie față la sărbătorirea de o jumătate de veac a Societății, fiind și naș al drapelului ce s'a sfințit cu acest prilej.

A decedat la 16 Octombrie 1937, fiind incinerat la crematoriul „Cenușa” din București.

Să-i fie amintirea veșnică.

G. Nicolau

Inginer inspector g-ral silvic
pensionar

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENILOR
Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic. publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Volovăț, jud. Rădăuți, proprietatea comunei Volovăț, în suprafață de 243 ha, 7800 m.p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Sinica, jud. Vlasca, proprietatea P. Ștefănescu și Tr. Popescu, în suprafață de 144 ha. 9824 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 17 ani. Revizuirea după 17 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tr. Moșoiu.

No. 252594 din 5 Noembrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii Valea Seacă, jud. Sălaj, proprietatea comunei Ciumârna, în suprafață de 128 ha. 1386 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cetate, jud. Cluj, proprietatea Composesoratului Ion Coșa și soții, în suprafață de 117 ha. 4800 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 40 ani.

c) Amenajamentul pădurii Conop, jud. Arad, proprietatea Composesoratului din comuna Conop, în suprafață de 89 ha. 5700 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cărbunar și Brătila, jud. Someș, proprietatea comunei Tentea, în suprafață de 43 ha. 7700 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Vârșicilor, jud. Caraș, proprietatea comunei Vărădia, în suprafață de 25 ha. 5550 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani, cu întocmirea unui nou plan special după zece ani.

f) Amenajamentul pădurii Bucium, jud. Bihor, proprietatea comunei Bucium, în suprafață de 23 ha. 0200 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani, cu întocmirea unui nou plan special după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Măgurele, jud. Ilfov, proprietatea Academiei Române, în suprafață de 21 ha. 6100 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

h) Amenajamentul pădurii Ofrișeni, jud. Iași, proprietatea Scoalei de Agricultură Miroslava, în suprafață de 21 ha. 3800 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești.
No. 269508 din 23 Noembrie 1937.

---

a) Amenajamentul pădurii Gura Vulcana Seria I-a, jud. Dâmbovița, proprietatea Statului, în suprafață de 1423 ha. 6900 m.p. tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția normală 120 ani și o serie de crâng simplu cu revoluția normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Columbu Seria XIV-a, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 1091 ha. 6000 m.p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 120 ani. Revizuirea după 8 ani.

c) Amenajamentul pădurii Podari-Palilula Seria VII-a Harba, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 602 ha. 5800 m.p. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Probota, jud. Iași, proprietatea Statului, în suprafață de 105 ha. 8100 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Lunca Berești, jud. Iași, proprietatea Statului, în suprafață de 12 ha. 9000 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești.
No. 269509 din 23 Noembrie 1937.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii comunale Iacobeni, jud. Câmpulung, proprietatea comunei Iacobeni, în suprafață de 566 ha. 7100 m.p. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 100 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Pilipăuți, jud. Doro-hoiu, proprietatea Institutului N. Sofian, în suprafață de 354 ha. 6300 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea la finele revoluției normale.

c) Amenajamentul pădurii Cornet, jud. Caraș, proprietatea Composesoratului Gârliște, în suprafață de 64 ha. 8400 m.p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani.

d) Amenajamentul pădurii Vulturi, jud. Caraș, proprietatea Composesoratului Slatina-Nera, în suprafață de 44 ha. 8900 m.p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Cupen ș. a. jud. Argeș, proprietatea Maria St. Hagianoff, în suprafață de 41 ha. 6700 m.p. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția normală 25 și 20 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sîsești.

No. 269510 din 23 Noembrie 1937.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Clit, jud. Suceava, proprietatea Obștii Clit, în suprafață de 144 ha. 3400 m.p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea lui Câine, județul Gorj, proprietatea Bisericii Sf. Gheorghe-Părău, în suprafață de 74 ha. 2100 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Sanaieu, județul Bihor, proprietatea Composesoratuului Sanaieu, în suprafață de 57 ha. 6000 m.p. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani, — cu întocmirea unui nou plan special de exploatare după zece ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Părăul Iuteș, județul Mureș, proprietatea Bisericii: gr. cat. Chesler rom. cat. Ditrău, Chileni, Borsec și Bilbor în condițiunile Jurnal Cons. Miniștri No. 1751/1934 în suprafață de 40 ha. 2850 m.p. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 90 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Leșile Teiu, județul Argeș, proprietatea Maria Tuțuianu, în suprafață de 40 ha. 4000 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Fagu înalt, județul Cluc, proprietatea Bisericii gr. cat. Biczul Ardelean și rom. cat. Valea Strâmba și Bârzova — cu condițiunile Jurnal. Cons. Min. No. 1751/1934 în suprafață de 23 ha. 0200 m.p. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 90 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tr. Moșoiu.

No. 277679 din 1 Decembrie 1937.

a) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic Lozova, jud. Lăpușna, proprietatea Statului, în suprafață de 10.903 ha. 9700 m.p. tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive și revoluția normală 100 ani, trei serii de crâng compus cu revoluția normală 35 ani și una serie de crâng simplu cu revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Glăvănești-Țeposea, jud. Tecuciu, proprietatea Statului, în suprafață de 627 ha. 1000 m. p. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 30 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tr. Moșoiu.

No. 279712 din 3 Decembrie 1937.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Corneasca, jud. Dâmbovița, proprietatea D. și N. Ivănescu, în suprafață de 132 ha. 3760 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ticău, jud. Sălaj, proprietatea comunei Ticău, în suprafață de 51 ha. 4700 m.p. Regim și tratament crâng, simplu. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Golani Stănișoara, jud. Roman, proprietatea D. D. Negoescu, în suprafață de 47 ha. 5500 m.p. Regim și

tratament crâng compus. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea în anul 1962.

d) Amenajamentul pădurii Hrițca, jud. Orhei, proprietatea scoalei de Viticultură Saharna, în suprafață de 35 ha. 2500 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tr. Moșoiu.

No. 279713 din 3 Decembrie 1937.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Reșița de Sus, jud. Caraș, proprietatea Uzinelor de Fier și Domeniilor din Reșița U. D. R. în suprafață de 7607 ha. 9990 m. p. constituită în 5 serii de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 100 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Tr. Moșoiu.

No. 278993 din 3 Decembrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii Bucioagul, jud. Tutova, proprietatea Academiei Române, în suprafață de 530 ha. 4600 m. p. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pungești, jud. Vaslui, proprietatea Jaques Marco-Polo, în suprafață de 253 ha. 2600 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Grecii de Sus, jud. Ilfov, proprietatea Eliza O. Soare, în suprafață de 94 ha. 3904 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Grădiștei, jud. Vlașca, proprietatea Eugeniu P. Bănescu, în suprafață de 79 ha. 7000 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 5 ani. Revizuirea la finele revoluției.

e) Amenajamentul pădurii Dosul Muncelului, jud. Someș, proprietatea Iosif și Geza Florian, în suprafață de 75 ha. 9600 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Sescioreanu.

No. 293092 din 18 Decembrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii Putna, jud. Rădăuți, proprietatea comunei Putna, în suprafață de 829 ha. 7800 m. p. tratată în o serie de codru cu tăieri succesive și una serie de codru cu tăieri rase și revoluția normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bogdand, jud. Sălaj, proprietatea Dr. Degenfeld Maximilian, în suprafață de 234 ha. 7800 m.p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Sescioreanu.

No. 293093 din 18 Decembrie 1937.

a) Amenajamentul pădurii Forâu, jud. Bihor, proprietatea Composesoratului Forâu, în suprafață de 139 ha. 3400 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Sasa, județul Gorj, proprietatea Ana N. Măcelaru, în suprafață de 62 ha. 3750 m.p. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Cerbulu jud. Argeș, proprietatea Const. Ștefănescu, în suprafață de 20 ha. 790 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Fermei, jud. Ialomița, proprietate Fermei model Călărași, în suprafață de 20 ha. 5700 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Sescioreanu.

No. 293094 din 18 Decembrie 1937.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Hoisești, jud. Neam, proprietatea Moșt. Eliza Nevruzi, în suprafață de 111 ha. 0200 m.; Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii Soca-Poiana Târgului, jud. Alba, proprietatea Vincenti Catalina, în suprafață de 38 ha. 1740 m.p. Regim crâng. Revoluția normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Soca Sileș, jud. Alba, proprietate Zeik Gabriela, în suprafață de 27 ha. 5340 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Zovoii Velea, jud. Romanși, proprietatea Maria S. Zăgănescu, în suprafață de 28 ha. 0500 m. p. Regim și tratament simplu. Revoluția normală 10 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Sescioreanu.

No. 293095 din 18 Decembrie 1937.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor; pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eront sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

REVISTA PADURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1938 :

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Alimănișteanu Const.
Stinghe N. V.

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : Ionescu-Heroiu Tr.

Secretari : { Caragea N. N.
Haralamb At.

MEMBRII :

Bunescu M. C.

Butoi Al.

Comaniciu I.

Demetrescu C. I.

Emanoil C. C.

Florescu P. M.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu I. A.

Lazăr H.

Luțescu V. Gh.

Mînescu G.

Năstăsescu G.

Nedelcovici Ath.

Priboianu N. V.

Sburlan A. D.

Simionescu I.

Vâlceanu E.

Cenzori : Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.

Cenzori supleanți : Teodorescu St., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conducători și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T :

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuluior celor cari fac lucrări de pepinieră,
semănături directe și plantații.

REVISTA

PADURILOR

FEBRUARIE 1938
ANUL 50, — Nr. 2

ORGANUL SOCIETĂȚII
„PROGRESUL SILVIC”

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA

SUMARUL :

Editorial:

Măria Sa, Marele Voevod Mihai, la lucru în pădure.

Studii :

Opustul Oaşa. Observaţiuni de ordin tehnic . . . A. Mălăescu

Referate — Comentarii :

Experienţe în materie de amelioraţiuni alpine . . . At. Haralamb
 Conjunctura lemnului în 1937 . . . Gh. I. Ionescu
 Câteva date din rapoartele prezentate Congresului
 gazogen . . . N. Nedelcovici

Problemele zilei :

Problema muncitorească în întreprinderile
 forestiere.

Atenţie la muncitori . . . Tr. Heroiu
 Contracte şi sisteme de muncă . . . I. Moldovanu-Junior
 Realităţi din domeniul muncii în exploatarea delor
 munte, C.F.F. şi fabricile de cherestea ale Statului . . . I. Lungu
 Problema muncitorească la exploatarea de păduri . . . D. T. Teodorescu
 Aprovizionarea şi colonizarea lucrătorilor forestieri . . . I. Rătan
 Câteva aspecte ale problemei lucrătorilor în întreprin-
 derile forestiere . . . N. N. Tănăsescu
 Personalul şi muncitorii în întreprinderile forestiere . . . M. Prodanciu

Insemnări:

Un pin exotic rar în România . . . Anton Rădulescu

Cronica :

Se descretesc frunţile . . . At. Har.
 Tradiţie forestieră . . . R. Râşcanu
 Presa forestieră în Ianuarie 1938 . . . Cezar Cristea

Mercuriale :

Piaţa internaţională a lemnului 1937 . . . Gr. Vasilescu
 Cronica lemnului . . . V. C. Filip

Recenzii — Informaţiuni — Revista Revistelor — Cercul de Studii Forestiere —
 Societatea Progresul Silvic — Necrolog

SOMMAIRE :

Editorial:

Son Altesse Royale, Le
 Grand Voevod Mihai,
 au travail en forêt.

Etudes :

La Barrage en bois de
 Oaşa. — Observations
 d'ordre technique . . . A. Mălăescu

Rapports et commentaires :

Expériences en matière
 d'améliorations pasto-
 rales . . . At. Haralamb
 La conjoncture du bois
 en 1937 . . . Gh. I. Ionescu
 Compte rendu sur les
 rapports présentés au
 Congrès international
 du carbone carburant
 à Rome . . . N. Nedelcovici

Problèmes à l'ordre du jour :

Le problème des ouvriers dans
 les exploitations forestières.

INHALT:

Leitartikel:

Seine Königliche Hoheit,
 der Grosswoewod Mi-
 hai, bei Waldarbeit.

Abhandlungen:

Holzklause Oaşa. Tech-
 nische Bemerkungen . . . A. Mălăescu

Mitteilungen :

Meliorationsversuche in
 Alpwirtschaft . . . At. Haralamb
 Holzkonjunktur im 1937 . . . Gh. I. Ionescu
 Bericht über die Tätig-
 keit des in Roma ab-
 gehaltenen Internatio-
 nalen Kongresses für
 Motorbenzinersatz . . . N. Nedelcovici

Tagesfragen:

Die Waldarbeiter-
 frage.

Maria Ka. Mithis Voored Mithi, ia luera in picture.
See Alhena Ros de le Grand Voored Mithi, in travail en 1900.
Seine Königl.che Huber, der Grossen Voored Mithi, de Waldarbeit.

Măria Sa, Marele Voevod Mihai, la lucru în pădure.
Son Altesse Royale, le Grand Voevod Mihai, au travail en forêt.
Seine Königliche Hoheit, der Grosswoewod Mihai, bei Waldarbeit.

Trecându-se la aplicațiuni practice, Măria Sa Marele Voevod Mihai mănuește toporul, joagărul și maiul cu abilitate de invidiat.

La dotărirea Stejarului, cu mână sigură conduce ultima tăietură de ferăstrău, astfel că, trunchiul se prăvale falnic, tot astfel precum trăise.

Maiul pare o jucărie în mâinile Măriei Sale și sub lovitura-I hotărîtă pana se înfige adânc în tăietură.

La curățitul arborelui de crengi, Măria Sa este în fruntea colegilor, punând mâna harnic la lucru. Sub lovitura sigură și precisă, ramurile atinse de topor, care în mâna Măriei Sale este o uneltă docilă, sar și se înfig la distanță în zăpadă.

Curând, stejarul de 100 de ani e sortat și scurtat în piese pentru diferite întrebuințări, după calitatea lor.

Acum, la sfârșitul vieții, stejarul își desvăluie secretul pe care l-a purtat toată viața în el și arată, celor ce-l citesc, epoca când s'a născut, anii de prosperitate, precum și epocile de vi-tregie prin care a trecut.

Timpu trecut în pădure a fost plin de însuflețire.

În armonia adâncă a naturii care impresiona, Măria Sa sta în mijlocul Inginerilor Silvici, pădurarilor și muncitorilor și se pătrundea de rosturile pădurii.

Arborii bătrâni duc greul pădurii și-o luptă aspră pentru existență. La adăpostul și protecția lor se dezvoltă un tineret, o puiezime care asigură pădurii viitorul; totul se încheagă într'o armonioasă legătură între trecut și viitor, pădurea dând astfel oamenilor exemplul de colaborare, bună înțelegere și continuitate.

Înapoierea din pădure s'a făcut în acea atmosferă de bună dispoziție pe care o dă conștiința îndeplinirii unui lucru folo-sitor.

Caii în goană, parcă nu mai atingeau altul zăpezii. Măria Sa, mulțumit și ofelît de lucrul zilei, cu braț vânjos îndemna fugarii.

Dar ziua n'a putut trece fără ca și o faptă bună să se să-vârșească. La o cotitură, un car înșepenit al unui român nevoiaș e urnit din loc de umărul puternic al Măriei Sale, carul por-nind astfel ușurat de greaua prinsoare.

Măria Sa trece mai departe, surâzând mulțumit, iar săteanul al cărui car s'a urnit din loc, privește din urmă și nu-i vine a crede.

O ultimă etapă îl reține pe Măria Sa la reședința ocolului silvic Țigănești. Intr'o atmosferă intimă împreună cu d-nii Comandant T. Sidorovici, Comandor Fundățeanu, Maior Dimănescu, Căpitan Tomescu și colegii clasei Măriei Sale cari îl însoțesc, făcând cerc cu Inginerii silvici — consilier A. Nedelcovici, Matei Pandrea, M. Rădulescu, Eftimie Petrescu, Emanoil, Mateescu, în modesta casă a șefului de ocol, cinstită de bunăvoința Măriei Sale, — s'au recapitulat faptele zilei.

Virtuțile Măriei Sale, firea și felul Său, L-au așezat în inima tuturor.

Încă o clipă și de-acum Măria Sa a trecut mai departe, spre alte țeluri, spre alte îndatoriri.

20 Ianuarie 1938, rămâne ziua de „Merit Forestier“ a Măriei Sale.

REVISTA PĂDURILOR

S T U D I I

OPUSTUL OAȘA OBSERVAȚIUNI DE ORDIN TECHNIC

de A. MĂLĂESCU
ing. șef silvic la U. D. R.

În n-rul 1 din 1937 al „Revistei Pădurilor“ a apărut un documentat studiu al d-lui ing. insp. silv. D. Roșu, cu privire la lucrările de proiectare și execuție ale opustului „Oașa“ de pe Valea Sebeșului, studiu pentru care autorul merită toată grațitudinea cititorilor acestei reviste.

În cele ce urmează, îmi permit să discut acest studiu nu cu gândul de a-i diminua valoarea, ci în interesul unei mai ample documentări a camarazilor noștri în această chestiune.

Prin aceste rânduri încerc în prima linie să sporesc încrederea inginerilor silvici în calculele de rezistență, înlăturând în felul acesta supradimensionarea construcțiilor forestiere, care este însoțită întotdeauna de un spor considerabil de cheltuieli; pe de altă parte încerc să determin pe colegii mei, ca atunci când au de executat lucrări importante, să rupă cu tradiția, adică să nu folosească numai decât materia primă, care formează obiectul principal al activității lor, adică lemnul, atunci când alte soluții ar fi mult mai rentabile.

Pentru o mai bună înțelegere voi proceda metodic.

La pag. 12 din n-rul 1/1937 al „Revistei Pădurilor“ sub lit. g „Materialul din care s'a construit opustul“, se spune:

„Având în vedere, că opustul s'a proiectat a se construi la distanță de 64 km de orașul Sebeș, într'o regiune unde există în apropiere lemn de molid și piatră și unde aducerea altor materiale de construcție (ciment, fier) ar fi foarte costisitoare,

în vederea reducerii cheltuielilor, opustul de care ne ocupăm s'a construit din căsoae de lemn umplute cu piatră. Aceste baraje au şi avantajul că rezistă mai bine la izbiturile, la care le supun buştenii şi nu necesită fundaţii prea scumpe.

Pentru prelungirea durabilităţii construcţiei s'a prevăzut acoperirea ei cu şindrilă^{*)}.

Trecând la determinarea dimensiunilor opustului, se stabileşte grosimea coronamentului opustului după cum urmează:

$$b = \frac{I}{2} \cdot \frac{\mu}{\alpha} \cdot \frac{\gamma^2}{\gamma_1} = \frac{5,7}{2} \times \frac{1,60}{0,60} \times \frac{1.000}{1.800} = 4,25 \text{ m.}$$

μ = coeficient de siguranţă

α = „ „ „ frecare

γ = greutatea specifică a apei

γ_1 = „ „ „ a unui m³ din trupul opustului.

Se aminteşte, apoi, că pentru a spori rezistenţa construcţiei la răsturnare baza opustului s'a îngroşat până la 8,25 m.

Să vedem dacă a fost justificată această îngroşare a bazei opustului, care a scumpit lucrarea cu cel puţin 40%.

Supunem verificării la răsturnare, opustul având grosimea de 4,25 m rezultată din calculul de mai sus.

Presiunea hidrostatică $P = \frac{H^2}{2} \gamma^2$, tinde să răstoarne corpul opustului în jurul muchii D. (fig. 1). Acestei acţiuni corpul opustului îi rezistă prin greutatea sa $Q = b \cdot H \cdot \gamma$.

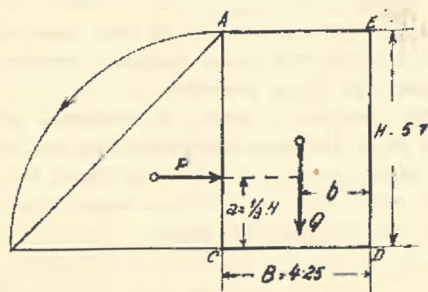

Fig. 1

Condiţia echilibrului este: $P \cdot a = Q \cdot b$. (1)

^{*)} Cu ajutorul acestei formule se calculează stabilitatea barajului, în contra alunecării.

În practică se aplică și un coeficient de siguranță n , care după profesorul Jankó¹⁾, în condițiuni nefavorabile este egal cu 2—2,5, iar în condițiuni favorabile cu 1,5—1,75.

Formula (1) se va transforma deci în: $n \cdot P.a. = Q.b.$ (2)

Înlocuind valorile respective, vom avea:

$$H = 5,7 \text{ m.}$$

$$\gamma^1 = 1000 \text{ kg/m}^3,$$

$$a = \frac{H}{3} = \frac{5,7}{3} = 1,9 \text{ m,}$$

$$b = \frac{B}{2} = \frac{4,25}{2} = 2,125 \text{ m,}$$

$$\gamma_1 = 1.800 \text{ kg/m}^3$$

$$P = \frac{H^2}{2} \gamma^1 = \frac{5,7^2}{2} \cdot 1.000 = 16.245 \text{ kg.}$$

$$Q = 4,25 \times 5,7 \times 1800 = 43.605 \text{ kg,}$$

din formula (2) aflăm:

$$n = \frac{Q.b.}{p.a.} = \frac{43.605 \times 2,125}{16.245 \times 1,9} = \frac{92.661}{30.886} = 3,$$

Rezultă deci un coeficient de siguranță mai mare decât cel maxim recomandat de specialiști și în consecință sporirea volumului și deci și a cheltuielilor opustului „Oașa“ în proporție de 40% este nejustificată.

Prin aceasta dispăre și singurul avantaj, al ieftinătății barajului de lemn, față de un baraj zidit.

În cele ce urmează vom arăta, că nici ideia alegerii unui opust de lemn n'a fost fericită, pentru o exploatare forestieră neîntreruptă de 30 ani, cum e cazul în Valea Sebeșului.

Exploatarea opustului „Oașa“, e prevăzută a avea un caracter permanent, dacă se va înlăptui înțelegerea cu uzina electrică din orașul Sebeș, în baza căreia, opustul va servi în timpul iernii la regularizarea debitului acestei uzine. Ori, în asemenea împrejurări, cu atât mai mult nu-si avea locul aci un opust de lemn.

1) Jankó S.: Instalațiuni pentru transporturile forestiere, 1920, pag. 55.

2) Prof. Dr. Leo Hauska: Berechnung forsttechnischen Bauwerke Heft I. pag. 47, consideră $\gamma^1 = \frac{3}{4} \gamma$ unde γ este greutatea specifică a materialului de umplură. În cazul D-lui Roșu $\gamma = 24 \text{ kg/m}^3$.

Se ştie, că toţi specialiştii ³⁾ sunt de acord în a recunoaşte opusturilor o durată de 10—15 ani.

Iată cum se exprimă Bogdánfy în cartea amintită în nota 3, la pag. 32, asupra barajelor de lemn:

„Barajele construite din lemn şi piatră servesc numai pentru crearea lacurilor artificiale provizorii şi cu o adâncime mică. Aceste baraje însă au un caracter numai de provizorat, deoarece lemnul supus alternanţei de umezeală şi uscăciune putrezeşte uşor, astfel că barajul se distruge repede, în 10—14 ani. Din această cauză nici nu se folosesc aceste baraje pentru producerea de forţă motrice, ci mai mult pentru nevoile plutirii lemnului. Anume, se ştie că plutirea lemnului este temporară şi durează numai până când se termină exploatarea într'o pădure oarecare. În asemenea cazuri se pot folosi cu succes barajele eftine construite din lemn şi piatră“.

Apoi, la pag. 35 repetă, că „asemenea baraje de lemn se distrug repede, în 10—15 ani. Podinele cari susţin umplutura de piatră putrezesc şi se prăbuşesc, iar greutatea pietrii distruge canalele porţilor şi după evacuarea apei din curtea barajului împinge în afară peretele frontal dinspre apă, care la partea superioară începe să se aplece în afară.

„Reparaţiunea barajelor de lemn este grea şi costisitoare şi după distrugerea lor, după o durată de 10—15 ani e mai recomandabil a reconstrui complet din nou barajul decât a-l cârpi“.

Se mai afirmă, în studiul sus amintit, că prin acoperirea opustului cu şindrila, durata lui va fi de 30 ani. Generaţia noastră va ajunge desigur să vadă desminţită această afirmaţie de realitatea lucrurilor. Deocamdată neîncrederea mea în această durată mi-o bazez pe experienţa făcută de antecesoara juridică a Societăţii „Reşiţa“, fosta Societate „St. E. G.“, care a practicat plutirea liberă a lemnelor pe râul Bârzava, din jud. Caraş, timp de 50 ani dela înfiinţarea ei (1855) până la 1904, când s'a construit actuala reţea de canale din beton, care deserveşte atât centrala hidro-electrică din Reşiţa cât şi plutirea lemnului.

Regularizarea debitului Bârzavei în vederea plutitului se făcea cu apa imaginată cu ajutorul unui opust de lemn (căsoaie umplute cu piatră) de 11,5 m înălţime, a cărui curte (bazin de retenţiune) avea o capacitate de 180.000 m³.

Acest opust (dela Vila Claus) a fost refăcut complet în anul 1896, acoperindu-l de asemenea cu şindrila. Cu toată această măsură de prevedere, la 1915, barajul fiind complet putred, a trebuit să fie demontat cu prizonierii ruşi, pentru a evita o prăbuşire a lui şi deci inundarea satului Văliug, situat la 8 kg în aval de baraj. (Observ că

3) Szécsi: Exploatarea pădurilor.

Bogdány: Energia hidrolică vol. II.

dela 1904 până la 1916 acest opust a servit la înmagazinarea apei pentru centralele hidro-electrice Bârzava și Reșița).

Prin urmare, durata acestui opust, construit tot din lemn rășinos și acoperit cu șindrilă, a fost de 18 ani, cu toate că acesta a fost prevăzut a avea compartimentele din spre apă goale, în vederea unei mai ușoare întrețineri a peretelui frontal, pe când în opustul „Oașa” n'a fost luată această măsură de prevedere, după cum rezultă din planșa II secțiunea A-B și C-D.

OPORTUNITATEA CONSTRUIRII DIN PIATRĂ A OPUSTULUI

Având în vedere, că piatra și nisipul se găseau din abundență în apropierea locului de construcție a barajului și că numai cimentul eventual trassul și varul ar fi trebuit transportate dela distanță, transportat care nu era imposibil, deoarece din planșa 1 a d-lui insp. Roșu rezultă că, între orașul Sebeș și locul Barajului există dealungul văii un drum forestier, voiu arăta în cele ce urmează, că dacă s'ar fi construit barajul în chestiune din zidărie de piatră cu mortar de ciment sau trass amestecat cu var gras, s'ar fi realizat o lucrare cu durabilitate de 10 ori mai mare, fără să se fi depășit cheltuielile avute cu realizarea barajului de lemn.

În motivarea alegerii barajului de lemn, în susindicatul studiu se mai amintește că aceste baraje rezistă mai bine la izbiturile, la care le supun buștenii.

Această afirmațiune este desigur exagerată, deoarece este știut că, într'un baraj cu apă înmagazinată, curentul debitului normal, ce sosește în curtea barajului nu mai exercită asupra corpului barajului aproape nici o acțiune dinamică, de oarece aceasta este amortizată de apa înmagazinată în dosul barajului, viteza curentului reducându-se aci aproape la zero.

Prin urmare și buștenii aduși de curent nu pot avea o viteză mai mare, din contră ei trebuiesc mișcați cu cângile și țapinele de muncitori speciali aflați pe lac, până la deversor.

Și chiar dacă apa care sosește la zidul barajului, ar mai conserva o viteză oarecare, acțiunea ei dinamică nu se manifestă decât asupra coronamentului barajului și anume, pe o adâncime de 0,5—1 m.

De aceea la determinarea secțiunii barajului din zidărie vom ține cont și de acest șoc și ca o măsură de prevedere în

plus, vom considera, de acord cu profesorul Hauska, barajul inundat pe toată lungimea lui cu o coloană de apă de 1 m grosime. Prin această presupunere acţiunea hidrostatică asupra corpului barajului se sporeşte cu 26%.

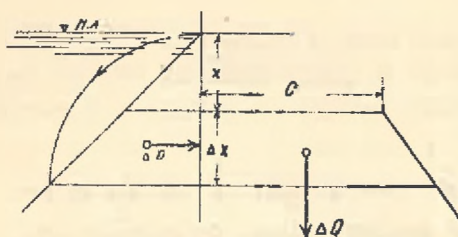

Fig. 2

1. Determinarea lății coronamentului barajului.—Dacă însemnăm cu ρ , coeficientul de rezistență, cu x grosimea coloanei de apă cu care este inundat coronamentul barajului, cu γ greutatea zidăriei și cu n coeficientul de siguranță, vom putea scrie pentru o lungime de baraj de 1 m, următoarea relație:

$$n\Delta D_r = \rho_1 \cdot C \cdot \Delta x \cdot \gamma \quad (3)$$

Presiunea hidrostatică este:

$$D = \gamma \left(x + \frac{\Delta x}{2} \right) \Delta x \quad (4)$$

de unde:

$$D_r = \gamma \left(x + \frac{\Delta x}{2} \right) \Delta x \cdot \left(1 + \frac{4}{100} \frac{v^2}{g} \right) \quad (5)$$

1) Expresiunea șocului hidraulic al unei mase nelimitată de apă asupra unei suprafețe φ este dată de relația:

$$S = (m + m_1) \varphi \gamma \frac{v^2}{2g}$$

$m = 1,19$ (coeficient pentru presiunea pozitivă).

$m_1 = 0,0$ (în cazul barajelor); (m = coeficient pentru presiunea negativă de pe suprafețele laterale ale corpului din masa lichidului).

Pentru $\varphi = 1/1$ avem:

$$S = 1,19 \times 1 \times \frac{v^2}{2 \times 9,81} \quad \gamma = 0,06 \gamma \cdot v^2$$

Presiunea hidrostatică a apei pe unitatea de suprafață în cazul

Inlocuind această valoare în expresia (3), obținem pentru lățimea căutată a coronamentului expresia:

$$C = \frac{n \cdot \gamma'}{\rho_1 \cdot \gamma} \left(x + \frac{\Delta x}{2} \right) \left(1 + \frac{4v^2}{100} \right) \quad (6)$$

Considerând barajul inundat cu o coloană de apă de un m grosime (caz care se poate întâmpla, atunci când o rupere de nori ar surprinde barajul cu porțile și deversoarele închise), vom avea:

$$v = \sqrt{2gh} = \sqrt{2 \cdot 9,81 \cdot 1} = 4,4 \text{ m/sec.}$$

Inlocuind această valoare în expresia (6), și luând $n=1$; $\gamma' = 1.000 \text{ kg/m}^3$; $\rho_1 = 1,0$; $\gamma = 2.200 \text{ kg/m}^3$; $x = 1$ și $\Delta x = 0,5 \text{ m.}$, obținem :

$$C = \frac{2 \times 1.000}{1 \cdot 2.200} \left(1 + \frac{0,5}{2} \right) \left(1 + \frac{4 \times 4,4^2}{100} \right) = 2,02 \text{ m.}$$

2. Dimensionarea barajului. — Se pleacă dela o secțiune triunghiulară, dând feței din aval o înclinare de 72%, iar celei dinspre apă un fruct de 3%. La vârf i se adaugă lățimea coronamentului rezultată din calculul de mai sus, care se racordează cu fața din aval a barajului într'un arc de cerc de rază convenabilă.

În felul acesta se ajunge la secțiunea de baraj din fig. 3.

Exprimând șocul hidraulic în procente din presiunea hidrostatică avem:

$$D : S = 100 : p, \text{ de unde}$$

$$p = \frac{100 S}{D} = 4v^2\%$$

Prin urmare atunci când în calculele statice vrem să ținem

unei inundări a coronamentului barajului cu o coloană de apă de 1 m grosime va fi:

$$D = 1 \cdot (1 + 0,5) \gamma' = 1,5 \gamma'$$

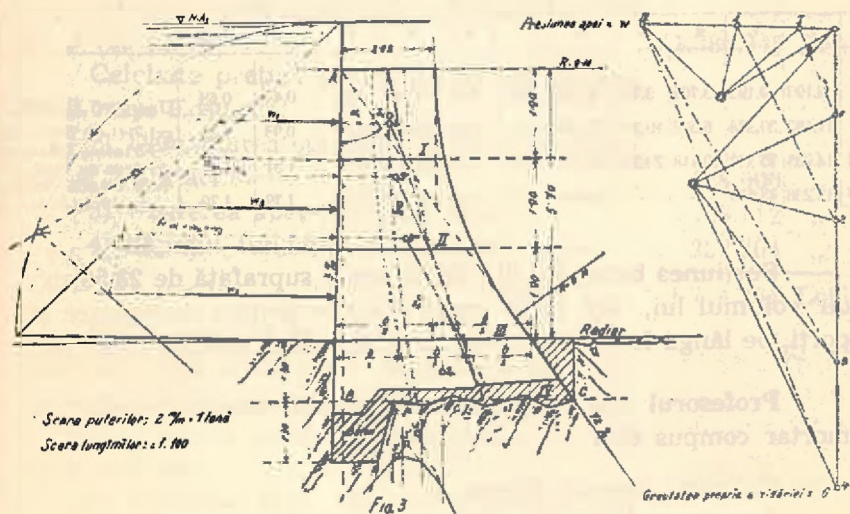
$$S = \frac{1,5 \gamma'}{0,06 v^2 \gamma'} \quad \text{de unde}$$

$$S = \frac{4}{100} v^2 \cdot D.$$

nem cont și de șocul hidraulic, vom adăuga la presiunea hidrostatică un spor de $p = 4 v^2 \%$, adică rezultanta va fi

$$D_r = D + \frac{D_r}{100} = D \left(1 + \frac{4v^2}{100} \right).$$

Deductiunea formulei de mai sus s'a făcut după Prof. Dr. Leo Hauska: „Berechnung forsttechnischer Bauwerke Heft I. Talsperren 1926“.

Această secțiune se împarte în mai multe fâșii orizontale supunându-se calculului de rezistență, plecând dela condiția principală, ca în nici un punct al corpului barajului să nu se nască reacțiuni de tensiune.

Această condiție este satisfăcută atunci, când pentru fiecare fâșie de baraj rezultanta forțelor exterioare cade în sâmburele central (în treimea mijlocie) al bazei.

Cu ajutorul rezultatelor respective se calculează forțele verticale și apoi reacțiunile verticale maxime.

Cunoscând reacțiunile verticale maxime se determină grafic reacțiunile principale care pot lua naștere în corpul barajului sau deasupra terenului de fundație.

În cazul nostru reacțiunea principală maximă este de 2,72 kg/cm², ori terenul de fundație, fiind rocă stâncoasă, rezistă la 10 kg/cm².

Rezultatele de detaliu ale calcului de rezistență sunt cuprinse în tabloul de mai jos.

Numărul Etapei	Greutatea proprie în tone		Prestunea apei în tone		Cazul bazinului gol			Cazul bazinului plin		Reacțiunea verticală maximă în secțiune orizontală în kg/cm ²		Observații
	Unitar	Total	Unitar	Total	Forța verticală	Excentricitatea în m.	Lățimea bazei în m.	Forța verticală	Excentricitatea în m.	$\sigma_v = \frac{P}{l} \left(1 + \frac{R \cdot e}{b}\right)$		
										Gol	Plin	
	Bazin											
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
I	9.193	9.193	3.703	3.703	9.193	0,05	2,35	9.446	0,28	0,44	0,69	$\sigma_{max} = \sigma_v (1 + k^2 \alpha)$ $= 1,79 (1 + 0,72^2) = 1,79$ $\times 1,5184 = 2,72 \text{ kg/cm}^2$ 0,3 roca de tond pe fund stâncă rezisă la 10 kg/cm ² .
II	11.182	20.378	6.503	10.213	23.378	0,22	3,00	23.878	0,50	0,93	1,31	
III	14.933	35.333	10.118	23.331	35.333	0,55	4,17	33.113	0,65	1,51	1,68	
IV	13.236	48.619	—	—	43.619	0,75	5,10	49.369	0,55	1,79	1,70	

Secțiunea barajului din fig. 3, are o suprafață de 23,59 m², iar volumul lui, fără să se scadă golurile pentru deversoare și porți, pe lângă lungimea de 80 m a barajului, este de 1.887 m³.

Profesorul Intze recomandă pentru barajele zidite un mortar compus din:

- 1 $\frac{3}{4}$ părți trass de Turda.
- 1 parte pastă de var gras
- 2 $\frac{1}{2}$ părți nisip.

În lipsa trassului se poate întrebuița și Cimentul Portland, când amestecul mortarului va fi compus din:

- 1 parte ciment Portland
- 1 parte pastă de var
- 3—4 părți nisip,

sau la un m³ de mortar:

- 295 kg ciment, 0,836 m³ nisip, 0,209 m³ pastă de var gras.
- sau 80 kg, var bulgări.

Cunoscând, mai departe, că un m³ de zidărie, de baraj reclamă 1,3 m st. piatră brută și 0,33 m³ mortar, costul unui m³ de asemenea zidărie ar fi fost în 1936 la locul de construcție al barajului „Oașa“:

Piatră brută 1,3 m st à 80 lei	104 Lei
Nisip 0,25 m ³ à 200 lei	50 „
Ciment ¹⁾ 100 kg à 3,3 lei	330 „
Var gras bulgări 32 kg à 2 lei	64 „
Manopera (zidari+salahori)	120 „
Regie 10%	67 „
Total .	735 Lei

1) Costul total al zidăriei ar fi fost de 1.887 m³ à 735 lei . . . . . 1.386.945 Lei
 Celelalte preţuri le menţinem din devizul d-lui insp. Roşu, ca:

2) Demontarea opustului vechi şi construirea a 2 barăci	126.000 „
3) Abaterea apei din albia râului	29.112 „
4) Săpatul fundaţiei şi pomparea apei	232.304 „
Total . .	1.774.361 Lei

5) La cele de mai sus se mai adaugă o placă de beton armat de 8 cm grosime sclivisită cu mortar de ciment pur 1:1, pe faţa dinspre apă a zidului, pentru realizarea etanşeităţii lui, 883 m² à 202 lei . . . . . 178.366 Lei

6) Rostuirea feţei din aval a zidului, 664 m² à 48 lei . . . . . 31.872 „

7) Pentru conducta de fund şi vana de închidere a lei . . . . . 100.000 „
 2.084.599 Lei

Dacă în loc de ciment s'ar fi folosit trassul de Turda, care este mult mai efitin, cheltuielile de mai sus s'ar fi putut reduce cu cel puţin 300.000 lei.

1) În 1936 cimentul dela Turda ne-a costat la Oraviţa 2,67 lei/kg, din care transportul lui pe CFR. pe distanţa de 382 km îi revenea 0,71 lei/kg. Până la Sebeş distanţa de transport fiind numai de 97 km costul transportului pe C.F.R. ar fi fost numai de 0,18 lei/kg, deci cu 0,53 lei la kg mai efitin ca la Oraviţa, adică preţul cimentului în 1936 ab Sebeş era de 2,14 lei/kg. La aceasta se mai adaugă costul transportului cu căruţa până la locul barajului, pe distanţa de 64 km, pentru care, am socotit, pe lângă o încărcătură de 700 kg, lei 1,14 lei/kg. În felul acesta preţul cimentului s'ar fi urcat la faţa locului la 3,30 lei/kg.

În afară de faptul, că trassul este mai efin ca cimentul Portland, în lucrările hidraulice este de preferat, pentru motivul că trassul leagă varul liber într'un silicat insolubil și pentru că cimenturile de trass fac priză înceată și dau un mortar foarte compact și impermeabil.

În ce privește rezistența cimentului de trass, acesta ocupă un loc intermediar între cimentul Portland și cel roman.

Pentru tencuielile impermeabile ale feței dinspre apă a barajelor se folosește un amestec de trass și ciment Portland, în proporție de 1 parte trass și 2 părți ciment Portland.

Din acest amestec se ia 1 parte pentru 2 părți nisip.

Mai observ că prețul manoperei de zidărie a fost evaluat de mine exagerat, dacă ținem seamă, că la construcția barajului-rezervor dela Văliug un zidar cu 2 salahori și o femeie au realizat 3—3,5 m³ de zidărie într'o zi. (În 1936 ziua de zidar am plătit-o cu 80—120 lei, de salahor bărbat 50—60 lei, iar de femeie 40—50 lei, astfel că manopera unui m³ revine la cca 100 lei).

De asemenea, nisipul s'a calculat cu 200 lei m³, ori într'o vale mare ca a Sebeșului cu siguranță că se găsește oriunde nisip din abundență, prețul lui putând fi acolo de cel mult 60 lei/m³.

Aceste plusuri s'ar fi întrebuințat pentru construirea radierilor sau a plutelor protectoare în aval de baraj și a altor lucrări mai mici neprevăzute.

Iar dacă lucrarea s'ar fi executat în regie de către inginerii locali ai C.A.P.S.-ului, atunci și o bună parte din cele 10% regie, ar fi rămas economie.

În acest caz barajul din zidărie ar fi fost chiar mai efin decât cel executat din lemn.

3. Calculul hidraulic al deversorului pentru plutirea buștenilor. — Menținând dimensiunile din studiul d-lui insp. Roșu de 6 m lățimea și 2,5 m înălțimea, aceasta va putea conduce un debit de:

$$Q = m \cdot b \cdot h \sqrt{2gh}$$

$$h = 2,5 \text{ m}$$

$$b = 6 \text{ m}$$

$$m = m' \left(0,70 + 0,185 \frac{h}{c} \right)$$

$m' = 0,443$ (coeficient de scurgere pentru deversorul cu muchia ascuţită).

$$m = 0,443 \left(0,70 + 0,185 \frac{2,5}{2,5} \right) = 0,378$$

$$Q = 0,378 \times 6 \times 2,5 \sqrt{19,62 \times 2,5} = 40 \text{ m}^3/\text{sec}$$

4. Calculul hidraulic al deversorului propriu zis.

$$Q = m \cdot b \cdot h \sqrt{2gh}$$

$$b = 5,4 \text{ m.}$$

$$h = 2,2 \text{ m.}$$

$$C = 2,4 \text{ m.}$$

$$m' = 0,443 \text{ m.}$$

$$m = m' \left(0,70 + 0,185 \frac{2,2}{2,4} \right) = 0,382$$

$$Q = 0,382 \times 5,4 \times 2,2 \sqrt{19,62 \times 2,2} = 30 \text{ m}^3/\text{sec.}$$

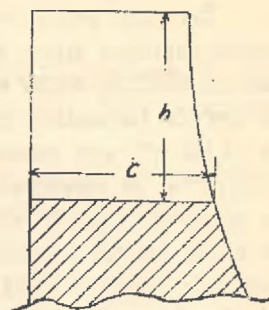

Fig. 4

5. Calculul hidraulic al conductei de alimentare. — Aşezând conducta la fund, mijlocul ei (centrul) se va găsi la 5,14 m sub coronamentul barajului, raza ei fiind de 0,56 m. Lăţimea bazei barajului este de 4,17 m (vezi fig. 3), iar lungimea conductei va fi de 5,5 m, pentru a se putea monta vana de închidere a ei în aval de baraj.

$$d = 1,13 \text{ m; } r = 0,56 \text{ m; } S = 1,0 \text{ m}^2; j = \frac{h}{l} = \frac{5,14}{5,5} = 0,93$$

Aplicând formula lui Kutter:

$$v = \frac{100 \sqrt{d}}{0,5 + \sqrt{d}} \cdot \sqrt{\frac{d}{4} \cdot j}, \text{ avem}$$

$$v = \frac{100 \sqrt{1,13}}{0,5 + \sqrt{1,13}} \cdot \sqrt{\frac{1,13}{4} \cdot 0,93} = 34,7 \text{ m/sec.}$$

$$Q = S \cdot v = 34,7 \times 1 = 34,7 \text{ sau rotund } 35 \text{ m}^3/\text{sec.}$$

Prin urmare, cele două deversoare și conducte de fund, conduc laolaltă un debit maxim de 105 m³/sec; deci nu mai era nevoie de o a doua conductă de alimentare, debitul extraordinar al Sebeşului fiind stabilit de către d-l ing. însp. Roşu, 100 m³/sec.

Relativ la calculele hidraulice din studiul amintit, am de făcut următoarele observațiuni:

La pag. 13, se calculează secțiunea deversorului, care să poată conduce apele extraordinare ale râului Sebeș de $100 \text{ m}^3/\text{sec}$, la $16/2,2 = 35,20 \text{ m}^2$; apoi se spune, că având în vedere, că în corpul barajului mai există un canal de fund cu secțiunea de $4,18 \text{ m}^2$, un canal de alimentare cu aceeași secțiune de $4,18 \text{ m}^2$ și un deversor (canal) de plutire cu secțiune de 15 m^2 , în total $4,18 + 4,18 + 15,00 = 23,36 \text{ m}^2$, această suprafață urmează să se scadă din secțiunea deversorului calculat, urmând ca deversorul propriu zis să aibă o suprafață numai de $35,20 - 23,36 = 11,84 \text{ m}^2$, adică $5,4/2,2$.

Aici cred că s'a făcut o eroare, deoarece altfel se scurge apa peste un deversor și altfel printr'un orificiu așezat la o oarecare adâncime sub oglinda apei, unde apa se scurge sub presiune.

Astfel în cazul din studiul d-lui Roșu, deversorul pentru plutirea buștenilor conduce un debit de:

$$Q = 2 \text{ m.b.h. } \sqrt{2gh}$$

$$m = m^1 (0,70 + 0,185 \frac{h}{c})$$

$$h = 2,5; b = 6,0; c = 8,25; m^1 = 0,443$$

$$m = 0,443 (0,70 + 0,185 \frac{2,5}{8,25}) = 0,337$$

$$Q = 0,337 \times 6,0 \times 2,5 \sqrt{19,62 \times 2,5} = 35,38 \text{ m}^3/\text{sec.}$$

Iar deversorul propriu zis conduce un debit de :

$$Q = \text{m.b.h.} \sqrt{2gh} = 0,33 \times 5,4 \times 2,2 \sqrt{19,62 \times 2,2} = 25,72 \text{ m}^3/\text{sec.}$$

Ambele deversoare laolaltă conduc:

$$35,38 + 25,72 = 61,10 \text{ m}^3/\text{sec.}$$

La rândul ei, poarta de fund conduce:

$$Q = \mu \frac{2}{3} b \sqrt{2 \cdot g \cdot (h_2^3 - h_1^3)} = 0,65 \frac{2}{3} \times 2,2 \sqrt{19,62 (5,7^3 - 3,8^3)} = 48,18 \text{ m}^3/\text{sec.},$$

iar poarta de alimentare conduce:

$$Q = 0,65 \cdot \frac{2}{3} \cdot 2,2 \sqrt{19,62 (4,9^3 - 3^3)} = 40,188 \text{ m}^3/\text{sec.}$$

Prin urmare, cele două deversoare împreună cu cele două porți conduc un debit total de $35,38 + 25,72 + 48,18 + 40,19 =$

149,47 m³/sec, deci superior celui maxim, de unde rezultă că o singură poartă era suficientă pentru conducerea apelor maxime împreună cu cele 2 deversoare.

La pag. 23 se spune apoi, că reglajul deschiderii porții „Abrudbányai“ se face cu ajutorul unor cuie, fără să se arate pe ce calcul se bazează acest reglaj.

De aceea vom da mai jos și acest calcul, din care vom trage concluzia, că porțile au fost mult supradimensionate.

Prin descompunerea masei de apă din curtea barajului în fâșii orizontale și prin integrarea scurgerii (debitului), adică

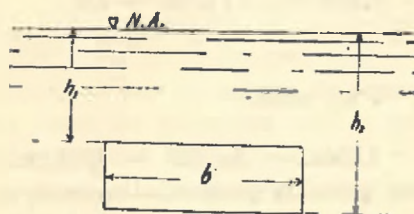

Fig 5

$Q = \mu \cdot b \int_{h_1}^{h_2} \sqrt{2gh} \cdot dh$, unde h înseamnă adâncimea fâșiei de apă sub oglinda apei din baraj, obținem:

$$Q = \mu \frac{2}{3} b \cdot \sqrt{2g} (h_2^3 - h_1^3) \quad (\text{vezi fig. 5}).$$

Aci b înseamnă lățimea orificiului; h_1 înălțimea oglinzii apei deasupra pragului superior al orificiului; h_2 înălțimea oglinzii apei deasupra pragului inferior al orificiului.

Din ecuația de mai sus obținem:

$$\frac{3Q}{2\mu \cdot b} = \sqrt{2g} (h_2^3 - h_1^3) \quad , \text{ de unde}$$

$$h_2^3 - h_1^3 = \frac{9 \cdot Q^2}{\mu^2 \cdot 4 \cdot b^2 \cdot 2g} = C = \text{constant},$$

și deci

$$h_1 = \sqrt[3]{h_2^3 - C}$$

În cazul dela „Oașa“, debitul normal necesar plutitului, ce trebuie trecut prin orificiul porții este de 12,26 m³/sec (în ipoteza că nu trece apă peste deversoare).

$$Q = 12,26 \text{ m}^3/\text{sec. } \mu = 0,7 \quad b = 2,2 \text{ m.}$$

$$h_2^3 - h_1^3 = \frac{9 \cdot 12,26^2}{0,49 \cdot 4 \cdot 2,2^2 \cdot 19,62} = \frac{1352,7684}{186,12} = 7,268 = C.$$

În cazul porții de fund, pentru $h_2 = 5,7 \text{ m.}$ avem:

$$h_1 = \sqrt[3]{h_2^3 - C} = \sqrt[3]{5,7^3 - 7,268} = 5,62.$$

Deci $h_2 - h_1 = 0,08 \text{ m.}$

Pentru $h_2 = 5 \text{ m.}$ avem:

$$h_1 = \sqrt[3]{5^3 - 7,268} = \sqrt[3]{117,732} = 4,9.$$

Deschiderea porții va fi de $h_2 - h_1 = 0,10 \text{ m.}$

Pentru $h_2 = 4 \text{ m.}$ avem:

$$h_1 = \sqrt[3]{4^3 - 7,268} = \sqrt[3]{56,732} = 3,84 \text{ m.}$$

Deschiderea porții va fi de $h_2 - h_1 = 0,16 \text{ m.}$

Pentru $h_2 = 3 \text{ m.}$

$$h_1 = \sqrt[3]{3^3 - 7,268} = \sqrt[3]{27 - 7,268} = 2,72 \text{ m.}$$

Deschiderea porții va fi de $h_2 - h_1 = 3 - 2,72 = 0,28 \text{ m.}$

Pentru $h_2 = 2 \text{ m.}$

$$h_1 = \sqrt[3]{2^3 - 7,268} = \sqrt[3]{8 - 7,268} = 0,9 \text{ m.}$$

Deschiderea porții va fi de $h_2 - h_1 = 2 - 0,9 = 1,10 \text{ m.}$

Pentru $h_2 < 2 \text{ m}$ expresia $h_1 = \sqrt[3]{h_2^3 - C}$ devine negativă, deci nu mai avem asigurat debitul constant de $12,26 \text{ m}^3/\text{sec.}$

În studiul d-lui insp. Roșu s'au determinat dimensiunile canalului de alimentare și ale celui de fund, de $1,9/2,2 \text{ m}$ în raport cu debitul normal necesar plutirii, adică $12,26 \text{ m}^3/\text{sec.}$

Ori, văzurăm mai sus, că atunci când oglinda apei scade sub 2 m înălțime, debitul de $12,26 \text{ m}^3/\text{sec}$ nu mai este asigurat, iar între 2 și 3 m înălțime a coloanei de apă din curtea barajului, am văzut că deschiderea porții trebuie să fie de $1,10/2,2 \text{ m}$ pentru a se putea scurge prin ea debitul de $12,26 \text{ m}^3/\text{sec.}$

Aceasta ar fi fost deci secţiunea de adoptat fiindcă cu cât e o poartă mai mică, cu atât se poate închide mai bine şi mai uşor.

La apele extraordinare poarta de fund cu secţiunea de 1,1/2,2 ar fi putut conduce un debit de:

$$Q = 2/3 \mu \cdot b \sqrt{2g (h_2^3 - h_1^3)} = 2/3 \cdot 0,65 \cdot 2,2 \sqrt{19,62 (5,7^3 - 4,6^3)} = \\ = 0,95 \times 41,51 = 39,43 \text{ m}^3/\text{sec.}$$

Cele două deversoare am văzut că pot conduce 61,10 m³/sec, iar împreună cu poarta de fund (cu secţiunea 1,1/2,2) ar fi putut conduce 61,10 + 39,43 = 100,53 m³/sec, deci nici în acest caz n'ar fi fost nevoie de poarta a 2-a.

6. **Concluziuni.** — Ca încheiere, ţiu să repet încă odată, că Opustul „Oaşa“ este o lucrare frumoasă, cu care colegii dela CAPS, cari au realizat-o se pot în adevăr mândri şi că studiul d-lui ing. insp. Roşu este de asemenea util şi interesant din punct de vedere practic pentru breasla noastră.

Mai ţiun să accentuez, că observaţiunile din studiul de faţă n'au avut scopul să diminueze câtuşi de puţin valoarea tehnică a lucrării hidraulice de pe valea Sebeşului sau valoarea ştiinţifică a studiului d-lui ing. insp. Roşu, ci ele reprezintă numai o modestă completare la studiul barajelor, folosite în exploatarea forestiere.

De asemenea, prin aceste observaţiuni am căutat să determin Corpul inginerilor Silvici, ca în viitor să prefere construcţiunile hidraulice solide şi cu caracter permanent, celor provizorii, deoarece primele nu numai că sunt mai sigure, dar prin durata lor mai mare, sunt şi mai eftine.

Holzklause Oaşa

— Technische Bemerkungen —

Le barrage en bois de Oaşa

— Observations d'ordre technique —

Dans le no. 1/1937 de cette revue, Mr. D. Roşu a fait publier un article concernant le barrage en bois construit par l'Administration forestière roumaine sur la rivière Sebeşul.

Cette fois-ci, se référant au même barrage, Mr. A. Mălăescu fait une série d'observations d'ordre technique. Il croit que pour les travaux ayant un caractère de permanence, il est à préférer les constructions solides en pierre et en béton dont le prix de revient ne dépasse pas celui des constructions en bois.

REFERATE — COMENTARII

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră

EXPERIENȚE IN MATERIE DE AMELIORAȚIUNI ALPINE

— Lucrări și rezultate preliminare —

de Ing. AT. HARALAMB

Economia noastră alpină trăește și azi din tradiții învechite și ca atare este în toate privințele foarte înapoiată. Pășunile epuizate prin pășunat prea intens, irațional, neîngrijite, se degradează pe fiecare zi până când cutropirea lor de părul porcului, ienuper, afinișuri, în alte părți de către jnepeni (pin târîtor), le face cu totul inutilizabile. Sunt regiuni unde abundența pietrelor, lipsa adăposturilor, adăpătorilor, fără a mai vorbi de stânilor cu totul primitive, fac aproape imposibilă folosirea rațională a acestor terenuri din munții înalți, cari astfel sunt ca și pierduți pentru economia națională.

Lipsa sau starea rea a pășunilor pune mereu problema noilor exproprieri de păduri, problema pășunatului în păduri și în plantațiuni, din care pricină economia forestieră a fost întotdeauna și în deosebi în ultimul timp, grav amenințată.

Des repetatele incendii în pădurile din munți și mai cu seamă în plantații și arborete tinere întemeiate cu multă greutate, au ca ultimă cauză neîngrijirea pășunilor.

Iată atâtea motive pentru cari trebuie să dăm o deosebită atenție problemei ameliorațiilor pastorale, pornind la o acțiune susținută de realizări în acest domeniu.

Pentru aceleași motive Institutul de cercetări silvice a luat în deaproape cercetare problema pastorală și a ameliorațiilor de adus.

În acest scop a obținut aprobarea să înceapă o serie de lucrări de această natură în munții aparținând Statului, din basinalul superior al Teleajenului și anume: Bobul, Babeșul, Bratocea, Roșu, Gropșoarele.

Institutul a început încă din toamna anului precedent, în muntele Babeșul, o serie de lucrări, al căror rezultat cu caracter preliminar îl dăm în cele de mai jos.

Muntele Babeșul, proprietatea Statului, aparținând de ocolul silvic Vălenii de Munte, se află în basinalul superior al Teleajenului și anume pe creasta principală a munților.

Din punct de vedere al orientării lui generale — fapt de o covârșitoare importanță din punct de vedere pastoral — distingem două părți: fața și dosul.

Fața Babeșului are aspectul unui amfiteatru care privește spre Sud-Est.

Aici limita pădurii, constituită din fag, urcă până la 1150-1200 metri altitudine ¹⁾.

Dela această cotă și până la creastă, se întinde golul alpin — în suprafață de circa 180 ha — pășunat în fiecare vară de oile locuitorilor satelor din județul Prahova.

Pășunea, neîngrijită, s'a acoperit încet, încet cu ienuperi (*Juniperus intermedia* Schur.), care acum cred că se întinde pe circa 30% din suprafață. El se prezintă mai ales sub formă de tufe izolate, unele din ele având o întindere apreciabilă, depășind uneori 15 mp. (Fig. 1). Mai rar se prezintă cazul când tufele se ating ca să formeze împreună un covor continuu.

Terenul acoperit de ienuper este absolut inutilizabil din punct de vedere pastoral, căci la umbra acestor tufe dese și târfoare, nu poate crește iarba. Doar în părțile mai rărite se instalează ceva *Vaccinium vitis idaea* și *Vaccinium myrtillus*, precum și rare fire de *Luzula campestris* D. C., *Polygonum bistorta* L., *Viola declinata* W et K, *Galium cruciata* (L.) Scop., *Campanula abietina* Gr., *Scorzonera rosea* W et K; toate nefurajere.

---

1) Altimetrul a marcat la cantonul Casei Pădurilor din satul Chela 850 m altitudine.

Dosul Babeşului oferă cu totul altă înfăţişare, din cauza expoziţiei sale nordice.

Aici pădurea, care este tot de fag, urcă până la 1300 m altitudine; nu ajunge însă până la creastă. Rămâne deci şi aici o porţiune neacoperită de pădure.

Tot acest rest este acoperit însă de o asociaţie de plante lemnoase de talie mică, constituită din *Juniperus intermedia* Schur, *Vaccinium myrtillus* L. şi *Vaccinium vitis idaea* L.

Fig. 1. — O tufă de *Juniperus intermedia*.

Pe sub această asociaţie se găseşte o saltea groasă de muşchi. Cei mai răspândiţi sunt: *Ptilium crista-castrensis* (L.) De Not. şi *Polytrichum juniperinum* Willd. Prezentrându-se pe un plan secundar, se mai întâlnesc ici colo tufe de *Deschampsia caespitosa* (L.) P. B. sau fire izolate de *Luzula campestris* D.C. Trebuie să mai cităm apoi şi alte câteva specii ca: *Soldanella montana* Wild, *Homogyne alpina* (L.) Cass., *Campanula abietina* Gr., *Antennaria dioica* (L.) Gärtn., *Melampyrum saxosum* Baumg., *Meum mutellina* (L.) Gärtn., *Scorzoneră rosea* W. et K., *Hypericum transsilvanicum* Celak., *Phyteuma orbiculare* L. Toate însă nefurajere, ceea ce fac ca întreagă această suprafaţă cuprinsă între creastă şi limita pădurii să fie absolut inu-

tilizabilă din punct de vedere pastoral sau, în cel mai bun caz, foarte puțin utilizabilă.

Golul Dosul Babeșului — inutilizabil din punct de vedere pastoral — reprezintă o suprafață de circa 40 ha.

Lucrările de ameliorare.

Printre lucrările de ameliorațiuni începute, am urmărit:

- a) Găsirea celei mai eficace metode de curățit suprafața pășunabilă;
  - b) Mijloacele de folosit pentru ca această suprafață să fie acoperită pe viitor cu ierburi furajere;
  - c) Cel mai mare randament la lucrările de curățire.
- Situația diferind dela o față la alta a muntelui, se înțelege că la rândul lor lucrările trebuiau să difere și ele.

Fața sudică.

Curățirea. Aici ne-am găsit pur și simplu numai în fața ienuperului singur.

Metoda folosită: tăierea dela suprafața pământului.

Uneltele întrebuințate:

- 1) târnacoape,
- 2) topoare,
- 3) tesle de cale ferată,
- 4) secere,
- 5) toporașe-cosoare,
- 6) crocuri (furci întoarse).

Primele 5 feluri de unelte — pentru tăiere, iar ultimele — destinate să înlesnească lucrătorilor un randament mai mare.

Din încercări făcute de mine cu alte prilejuri, am putut vedea că adesea tufele ce trebuiau tăiate, nefiind întinse și tremurând sub lovitură, nu erau retezate întotdeauna dela prima lovitură. Am presupus atunci că dacă s'ar folosi o uneltă care să prindă tufa dela colet și care mânăută în așa fel încât să-i descopere coletul și s'o întindă, retezarea ei s'ar putea face dela prima lovitură a toporului. Vedeam în acest scop utilizarea crocului (furca de fier întoarsă. Fig. 2 și 3). Presupuneam că lucrarea putea merge astfel mai repede, deci cu un randament mai mare. În plus, folosirea crocului dispensa pe lucrători de

a mai pune mâna pe tufe și deci erau feriți de înțepăturile acelor de ienuperi, fapt care — fără să le facă prea mare rău — putea totuși întârzia lucrul.

Incercările însă făcute cu crocul au corespuns numai în parte și anume numai atunci când am avut de a face cu tufe mici, cari nu au avut timpul să se întindă prea mult. Lucrările ne-au mai dovedit apoi că pentru utilizarea crocului este nevoie de o echipă compusă din două persoane: una care să mânuiască crocul și alta care să aibă unelta tăietoare. Acesta nu-i însă un

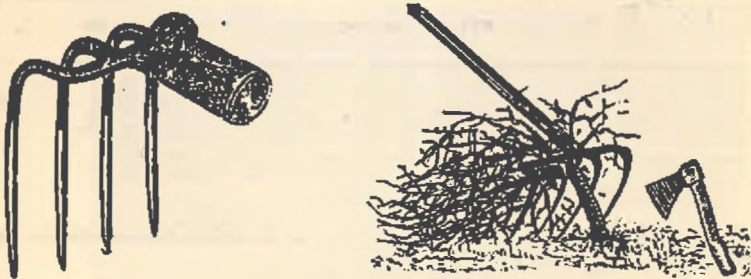

Fig. 2 și 3. — Crocul și folosirea lui.

inconvenient determinant pentru abandonarea lui, căci după cum vom vedea mai jos și în cazul când nu se folosește crocul, este bine să se formeze echipe de câte 2 persoane.

De cele mai multe ori însă o tufă nu poate fi tăiată așa de simplu cum ne-am închipui la prima vedere, căci ienuperul se ramifică chiar dela suprafața pământului, ramurile lui întinzându-se pe pământ de jur împrejur; numai vârfurile se ridică puțin dela fața pământului. Ceva mai mult, având facultatea de a marcota, ramurile cari ating pământul, capătă rădăcini (Fig. 4). Acestea ajung uneori destul de groase, pătrunzând adânc în pământ. În fine, din cauza acelor ce cad an de an, din cauza greutatei proprii și mai ales din apăsarea zăpezii, ramurile ajung de se îngroapă în pământ. Din această cauză lucrătorii au mult de lucru până să curețe pășunea de o asemenea tufă, trebuind ca fiecare ramură să fie tăiată în parte. Unui lucrător i-au trebuit 12 minute ca să taie o tufă ce se întindea de 10 m.p. suprafață, folosind târnacopul. În cazul acestor tufe, nu se poate utiliza crocul; lucrătorii, dispensându-se de el, se folosesc mai ușor de mâini.

Dintre uneltele tăietoare întrebuințate, am făcut următoarea constatare:

a) Cu cosoarele (fig. 5) se taie foarte greu; din această cauză au un randament mic. Deci nu sunt de recomandat.

b) Topoarele și târnăcoapele dau rezultate bune.

c) Tesla folosită la căile ferate pentru cioplit traversele în locurile unde se așează șinile (fig. 6), a corespuns și mai mult acestui scop. Are o curbură pe care nu o întâlnim la târnăcoape; are apoi partea tăioasă mai lată decât acestea. În plus

Fig. 4. — Marcotaj la ienuper.

fiind făcută dintr'un oțel foarte bun, nu se știrbește și nici nu se uzează în gură așa ușor ca târnăcoapele și topoarele.

d) Un rezultat neașteptat de bun au dat secerile fără zimți. Am folosit în acest scop o seceră americană și alta obișnuită. Ele taie bine ramurile subțiri de ienuper și mai ales rădăcinile, acestea din urmă putând avea grosimi duble decât crăcile (Fig. 7 și 8).

Tufele tăiate au fost așezate în grămezi, pe iarbă sau mai ales pe alte tufe de ienuper netăiate.

În cazul grămezilor făcute direct pe iarbă, tufele tăiate s'au așezat cu rădăcinile în sus, pentru a se evita o eventuală reînfrădăcinare.

Și într'un caz și într'altul, li s'a dat apoi foc.

De asemenea am dat foc la tufele izolate netăiate peste care nu am pus altele tăiate.

În primele două cazuri, focul ajunge de mistue mai tot materialul tăiat, precum și o bună parte din tufa netăiată de dedesubt. Marginile acestuia din urmă însă rămân mai totdeauna ne arse.

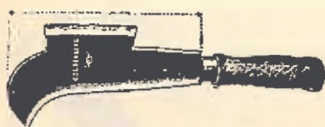

Fig. 3. — Toporaș-cosor.

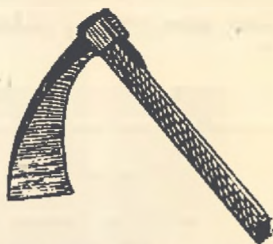

Fig. 6. — Tesla de traverse.

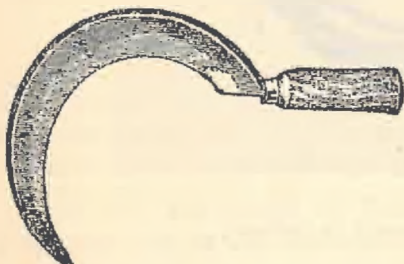

Fig. 7. — Seceră de Styria.

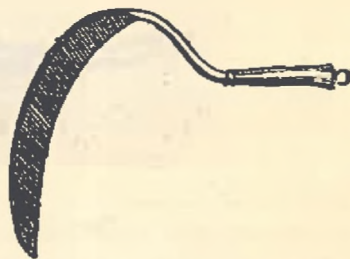

Fig. 8. — Seceră model american

Ca să nu se stingă focul, a trebuit să fie mereu întreținut. Din această cauză focul se cere concentrat într'un număr mai mic de grămezi, aducându-se cu brațele tufele mai mici tăiate. Această operație ar fi necesitat existența unor furci. În lipsă, ele au fost înlocuite cu crocurile, care au îndeplinit îndestulător lipsa furcilor.

În cel de-al treilea caz (tufele izolate netăiate) nu ard decât acele, crăcile rămânând intacte.

Aceste constatări privitoare la rezultatul pe care ni-l dă focul — pentru a căpăta adevărata lor valoare — trebuiesc completate cu următoarele explicații:

Deși ziua când am folosit focul a fost frumoasă și cu soare (28 Octombrie), totuși ne găseam după o perioadă de umezeală în regiune. Pe timp de uscăciune cred că focul ar da rezultate și mai bune: s'ar transmite, nu ar cere să fie prea mult întreținut și ar arde mai radical, mai ales în primele două cazuri.

N'a fost vânt. Slabele adieri, care veneau din când în când, făceau să anime focul și să nu mai fie nevoie ca lucrătorul ce era însărcinat cu aceasta, să observe să nu se stingă.

Fig. 9. — O mică parte din golul Babeșului.

Rămâne deci să se facă această încercare pe timp uscat și cu vânt.

Rămâne de asemenea să se folosească și metoda stropirii în prealabil cu gaz, cu ajutorul unor aparate de stropit, cum ar fi spre pildă Vermorelul și apoi incendiat.

În orice situație s'ar găsi, lucrătorul însărcinat cu aprinderea focului, trebuie să aibă o torță anume făcută care să nu se stingă ușor, să nu se consume curând și să aibă o flacără bogată. Aceasta este cu atât mai necesară atunci când se lucrează în locuri cu tufe depărtate unele de altele, pe timp umez sau după o vreme de umezeală.

Rămâne să mai adaug că pe o porțiune curățată cu ajutorul uneltelor tăioase, grămezile de tufe tăiate au fost lăsate pe loc fără să li se fi dat foc.

Locurile unde am avut foc au rămas acoperite cu un strat bogat de cenușă.

Randamentul. În condițiunile în cari am lucrat (cea mai mare parte din tufe tăiate și numai o mică parte netăiată peste care s'au pus cele tăiate) pentru curățirea unei suprafețe de 3500 m.p., acoperită numai pe 30% cu ienuper, unele tufe care au fost făcute vetre de foc nefiind tăiate,—a fost nevoie de 6 zile de lucru, ziua de lucru socotită 8 ore. Un hectar ar necesita deci 17 zile de lucru. Plătind ziua de lucru cu 50 lei, rezultă că operațiunea de curățire a unui ha cu 30% ienuper, necesită o cheltuială de 850 lei. Cred însă că lucrat vara pe timp uscat, cu ceva vânt, se poate ajunge la un preț mai mic la ha.

Organizarea muncii. Adoptându-se aceeași metodă a curățirii cu unelte tăietoare a tuturor tufelor și apoi incendierea lor, după ce s'au făcut grămezi oarecum concentrate — chiar și pe tufe netăiate — lucrul trebuie organizat astfel:

Echipe de câte 2 lucrători.

La fiecare 3—4 echipe câte un lucrător care să strângă materialul tăiat și să-l facă grămezi, aceștia fiind însărcinați și cu întreținerea focului. Pentru acest fel de lucru pot fi folosiți băiețandri sau femei.

La fiecare 6—8 echipe, un lucrător care să puie focul și împreună cu strângătorii să întrețină focurile.

Apoi, peste toți un supraveghetor.

Trebuie adăugat că este absolut necesar să se găsească pe teren, fie o tocilă, fie pile, pentru reascuțitul uneltelor cari, mai ales din cauza pietrelor, se știrbesc în gură și se îngroașă.

De asemeni să se aibă la îndemână apa necesară pentru lucrători; altfel se pierde vreme cu ducerea fiecărui lucrător după apă.

Fața nordică.

Curățirea. Afinișul amestecat cu ienuperul și cu saltea groasă de mușchi prezintă un caz deosebit de ienuperul de pe fața sudică.

Afinii ale căror rădăcini lungi se întind sub salteaua groasă de mușchi, unde se amestecă cu acelea ale ienuperului, ne dau foarte mult de lucru.

Operațiunea, în acest caz, nu se poate limita la curățirea suprafeței terenului de afini și ienuperi, ci trebuie să se extindă și la ridicarea păturii de mușchi. Aceasta mai întâi pentru faptul că prima nu se poate face fără cea de a doua: nu se pot afla și tăia rădăcinile afinilor și ienuperului fără a se înlătura mușchii. Apoi nu se poate spera în instalarea unui covor erbaceu fără înlăturarea acestor mușchi.

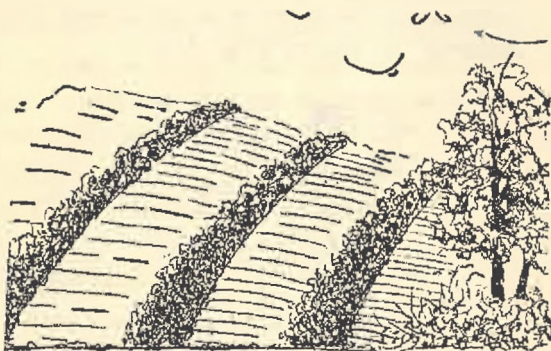

Fig. 10.— Curățirea afinișului și ienuperului pe o coasta.

Se înțelege că în acest scop trebuie să se folosească unelte care să curețe totul până la sol.

Târâncopul și tesla s'au dovedit a fi singurele indicate. Toporul, secera și toporașul-cosor nu se pot folosi.

Lucrarea trebuie executată în fășii așezate de-alungul coastei, late de 4—5 m, pornind din deal la vale. Materialul foarte mult și mai ales voluminos, urmează să se așeze în șiruri late de câte un metru de o parte și de alta a fășiilor curățate. (Fig. 10).

Pornind din deal la vale în cursul operațiunii, lucrătorii curăță trecând în spate, materialul rezultat. Cu vremea, acesta se îngrămădește așa de mult, încât lucrătorii sunt complet împiedicați de a lucra și chiar de a se mișca. De aceea trebuie să se oprească din lucru pentru a lua materialul cu brațele sau cu furcile și a-l pune în locurile sortite pentru depozitare. În

acest caz s'au dovedit a fi foarte utile crocurile, cu care se trage la vale sau se pune în șirurile de depozitare materialul rezultat din curățire. Cu această operație însă trebuie însărcinați alți lucrători decât cei cari taie.

Procedând astfel, am curățat locul de afini, ienuperi și mușchi. Au mai rămas însă resturi de afini (mai ales de *Vaccinium myrtillus* L.) ale căror rădăcini sunt mult mai adânc înfipte sub suprafața atinsă prin operațiunea curățirii.

Rămâne astfel pe loc o întreagă țesătură de rădăcini de afini, și chiar de ienuperi, amestecată și mai ales acoperită cu un strat de humus acid. Rădăcinile de afini sunt uneori așa de lungi, încât depășesc un metru (Fig. 11).

Fig. 11. -- Rădăcini de *Vaccinium myrtillus*.

Materialul rezultat din curățire și așezat în fâșii late de câte un metru în lungul coastei, a fost lăsat pe loc.

Randamentul. Operațiunea aceasta este incomparabil mai anevoioasă decât aceea a curățirii ienuperului singur, depe fața sudică. Randamentul lucrării în acest caz este mic. Într'zi de lucru de 8 ore, abia s'a putut curăța 80—100 mp. Rezultă că pentru un ha trebuiesc 100 de zile. Socotite cu 50 lei ziua, însemnează că un hectar de afiniș amestecat cu ienuper, necesită 5000 lei.

În cazul locurilor acoperite numai cu afini și mușchi, fără ienuperi, operațiunea poate merge cu siguranță ceva mai repede.

Trebue însă să adăogăm că lucrarea din Dosul Babeșului s'a executat pe un timp foarte urât: ceață deasă, mazăriche și zăpadă, fapt care, fără indoială, a împiedicat mult pe lucrători. Rămâne să reluăm lucrarea pe timp frumos de vară și s'o extindem pe o suprafață mai mare.

Ingrășăminte. În cazul expozițiilor nordice acoperite cu afini, ienuperi și mușchi, solul suferă o transformare. În generalitatea cazurilor, avem de a face cu soluri acide. Prezența afinilor și mai ales a mușchilor este o indicație.

Curățind locul de afini, ienuperi și mușchi, putem oare spera într'o schimbare a florei? Sau este nevoie de a interveni cu ingrășăminte? Dacă este nevoie de ingrășăminte, care anume trebuesc întrebunțate și în ce cantitate? Și dacă e vorba să folosim ingrășămintele, nu pot fi ele eficace și fără a face operațiunea curățirii? Iată câteva întrebări la care ni-am propus să răspundem prin lucrările — parțiale — întreprinse pe Dosul Muntelui Babeșul.

În acest scop, am folosit deocamdată două ingrășăminte: varul nestins și bălegarul de oaie, împrăștiindu-le atât pe terenul curățat, cât și pe teren necurățat. Bălegarul a fost luat dela stâna din Babeșul, iar varul adus din vale dela Cheia.

Rămâne să vedem cum va reacționa solul față de fiecare din aceste ingrășăminte și cantități, ce vegetație se va instala și dacă vechea asociație vegetală (afini, ienuperi și mușchi) se va mai reface.

Lucrările, asupra cărora am făcut această comunicare, nu sunt decât la început. Ele se vor extinde pe suprafețe cât mai mari, căutând să folosim cât mai multe modalități, pentru a putea ajunge să fim în măsură să aflăm pe cele mai eficace și mai economice, care să ducă la îmbunătățirea pășunilor noastre alpine.

Mellorationsversuche in Alpwirtschaft

Expériences en matière d'améliorations pastorales

En Roumanie, comme d'ailleurs partout, les pâturages, irrationnellement exploités, ont maigri et ont été envahi par les broussailles. Aussi, le bétail n'y trouvant plus une nourriture suffisante, on a recouru à la forêt.

Quant aux forestiers l'idée de la défense du domaine boisé les ont conduit à chercher les moyens les plus indiqués pour arriver à l'amélioration de ces pâturages.

C'est en raison de ces faits que l'Institut de recherches forestières de Roumanie a pris l'initiative d'une série de travaux et d'expériences.

D'un caractère tout préliminaire, l'auteur du présente étude expose quelques résultats des travaux entrepris en automne dernier. Il conclut que pour débroussailler une surface occupée par le genévrier, la hache, le pic et surtout l'erminette (fig. 6) sont à recommander. La faucille (sans dents) a aussi donné de bons résultats. Le débroussaillage des aîrelles est beaucoup plus difficile et les recherches sont à suivre.

CONJUNCTURA LEMNULUI IN 1937

de GH. I. IONESCU

După pierderile suferite în anii de criză 1930—1934, industria și comerțul lemnului românesc cunosc în 1935 un început de redresare, datorit pe deoparte urcării prețurilor de vânzare, iar pe de altă parte organizării factorilor interesați în economia lemnului.

În anul 1936, ca efect al reprizei economice generale și al febrei înarmării a unora din țările apusene, învierea industriei și comerțului forestier s'a accentuat, după cum se poate vedea din cifrele exportului României de lemnărie din perioada 1933—1936 ¹⁾:

1933	1.164.757 m ³	29.239.680 fr. aur
1934	1.583.148 m ³	43.807.800 „ „
1935	1.596.686 m ³	42.411.420 „ „
1936	1.883.975 m ³	48.493.290 „ „

Ameliorarea pieței lemnului s'a manifestat nu numai prin creșterea consumului, ci și printr'o însemnată ridicare a prețurilor. De asemenea, noile condițiuni ale pieței au îngăduit normalizarea treptată a sortării, apropiind-o de cea existentă în 1930.

Exportul. După datele preliminare culese dela Ministerul de Finanțe, exportul de lemn al României, pe principalele categorii, se prezintă în 1937, față de 1936, astfel :

---

1) După publicațiile C. I. B.

	1937	1936
	T	O N E
Lemn de foc	153.941	130.841
Bușteni p. debitat	48.106	59.654
Lemn de mină	23.542	12.204
Lemn de celuloză	8.305	18.550
Traverse	25.899	31.776
Cioplitură	87.992	73.823
Doage	4.232	4.517
Cherestea	752.754	700.542
Părți del azi	29.395	8.526
Total	1.134.166	1.040.533

Examinând cifrele de mai sus constatăm că plusul de 93.633 tone realizat în 1937, se datorește sporurilor înregistrate la următoarele sortimente: cherestea, lemn de foc, părți de lăzi, lemn de mină și cioplitură. În ce privește structura, exportul nostru forestier înfățișează unele tendințe ce se cuvin a fi consemnate. În primul rând, lemnăria de foioase începe să ocupe un procent tot mai însemnat, ceea ce poate conduce la însemnate concluzii referitoare la rezervele noastre păduroase și la posibilitățile de export în viitor. Participarea procentuală a foioaselor — fără lemnul de foc — în ultimii cinci ani a fost următoarea: 7,0% în 1933; 8,1% în 1934; 8,4% în 1935; 16,0% în 1936 și 19,0% în 1937.

Schimbarea configurației exportului nostru forestier este verificată și de faptul că încetează de a mai fi un export al cherestelei de rășinoase. Astfel, raportându-ne numai la volumul lemnului de lucru și prelucrat exportat, constatăm că, în anii de repriză economică 1936 și 1937, cherestea de rășinoase a reprezentat 67% și 61%, față de 87% în 1933, 1934 și 1935. Este locul să consemnăm că și în anii de prosperitate economică și cu export intensiv, cherestea de rășinoase deținea în comerțul nostru exterior de lemnărie un procent ce varia între 85—90% din volumul total al lemnului de lucru exportat.

Diminuarea importanței lemnului de foc în exportul forestier al României s'a menținut și în 1937, reprezentând un procent de 13% din volumul total de lemnărie exportat, pro-

cent care reprezintă, de altfel, și media anilor 1933—1936. În perioada 1920—1930, lemnul de foc a ocupat un loc important în exportul nostru. Astfel, în 1926 mai mult de 60% din volumul total a fost lemn de foc.

Cheresteaua de rășinoase. Urmărind exportul cherestelei de rășinoase — cel mai de seamă post al comerțului forestier românesc — constatăm că, din 1933 până în 1936, acest export a fost în continuă ascensiune. În 1937, s'a exportat 602.062 tone cherestea de rășinoase, față de 609.055 tone în 1936. În fruntea țărilor cumpărătoare de lemn românesc, găsim Anglia. De unde în anii 1933, 1934 și 1935 a importat din România, respectiv, 1.200, 12.500 și 13.500 tone de cherestea de rășinoase, în 1936 și-a mărit importul la 83.998 tone. Această dispoziție a pieței engleze s'a menținut și în 1937, mai ales în prima jumătate a anului. Volumul total al cherestelei de rășinoase plasat în Anglia în 1937 s'a ridicat la 121.805 tone.

Apariția Angliei ca mare cumpărătoare de lemn românesc a avut însemnate repercusiuni asupra economiei noastre forestiere. Piața engleză absorbind în 1936 și 1937 cantitățile masive arătate mai sus, oferta de lemnărie pentru consumul intern și la export în Orient a fost mult redusă, în așa măsură că la un moment dat cererile n'au putut fi satisfăcute. Ca o consecință firească, prețurile lemnăriei au marcat însemnate majorări. Pe de altă parte, politica de prețuri ferme inaugurată de Asociația Industriilor Forestiere încă din 1934 a putut fi dusă cu toată opoziția importatorilor, mai ales a celor din Grecia.

Față de 1936, exportul cherestelei de rășinoase efectuat în 1937 se prezintă, pe principalele debușuri, după cum urmează :

	1937			1936	
	T	O	N	E	
Anglia	121.805			83.998	
Ungaria	98.579			110.313	
Germania	77.620			109.696	
Egipt	68.075			65.550	
Palestina și Irak	48.731			27.676	
Statele-Unite	37.863			4.260	
Grecia	33.366			75.236	
Turcia	23.187			18.446	

Pierderile încercate de exportul nostru pe diverse piețe se explică atât prin funcționarea defectuoasă a convențiilor comerciale și de clearing, cât și prin fluctuațiile de curs ale mărcii, drahmei, etc. În cazul Greciei, în afară de cursul scăzut al drahmei tocmai în sezonul exportului, trebuie să adăogăm și abținerea caselor grecești de a importa marfă românească, în speranța de a provoca o reducere a prețurilor. Exportul în Germania a scăzut, deoarece, prețurile majorându-se, la cota de R.M. destinată lemnăriei românești a corespuns un volum mai mic.

Alături de Anglia, apar în 1936 Statele-Unite ca un nou debușeu pentru lemnul românesc cu 4.260 t. În 1937, exportul s'a intensificat, atingând 37.863 tone cherestea de rășinoase. Acest export nu poate fi privit ca ceva normal, ci accidental, și anume spre a face posibil un anumit import de mașini. În fapt, exportul a fost numai înregistrat prin U. S. A., dar marfa a mers în America de Sud, Africa de Sud și Australia.

Efectele sancțiunilor economice aplicate Italiei în 1936 sunt resimțite și azi în compartimentul exportului nostru de lemnărie. Dela circa 50.000 tone ce plasam pe piața Italiei, am ajuns la 875 t. în 1936. Situația a rămas la fel de dificilă și în 1937, nereușind să exportăm decât 4.053 tone cherestea de rășinoase.

Foioasele. Exportul produselor foioase de lucru și construcție — și anume a buștenilor și cherestelei — este delat 1933 la 1937, în continuă creștere, atât în volum, cât și în valoare. După publicațiile C. I. B., exportul de foioase se desfășoară în perioada 1933—1936, în modul următor:

	Bușteni		Cherestea	
	m. c.	fr. aur	m. c.	fr. aur
1933	11.023	482.880	92.380	4.382.640
1934	15.710	621.060	108.412	5.613.540
1935	17.423	629.550	106.324	5.369.280
1936	31.087	1.087.290	123.437	6.081.300

În 1937, cererea la export de lemnărie de foioase s'a ac-

centuat. Considerând numai principalele sortimente, exportul foioaselor în 1937 se prezintă, față de 1936, astfel:

Esențe	Bușteni		Cioplitură		Cherestea	
	1937	1936	1937	1936	1937	1936
Stejar	5.747	4.543	9.985	4.138	30.091	20.513
Fag	8.197	8.979			114.126	76.675
Alte foioase	16.851	18.491			6.472	4.543

În ordinea importanței, cele mai de seamă țări cumpărătoare de cherestea de stejar în 1937 au fost: Germania 10.262 t., Ungaria 4.146 t., Anglia 3.529, etc., iar de cherestea de fag: Egipt 29.958 t., Anglia 14.033 t., Germania 11.622 t., Ungaria 8.195 t., Turcia 8.087 t., etc.

Lemnul de foc. Rolul jucat de lemnul de foc în comerțul forestier exterior al României și-a pierdut din importanță după 1930. Plasamentul extern fiind limitat la Ungaria, exportul acestui produs este în funcție de nevoile pieței ungare. Prin acordurile comerciale româno-ungare de după 1931, exportul lemnului românesc de foc în Ungaria a fost contingentat. Pe lângă aceasta, guvernul ungar a majorat taxele vamale respective, iar desfacerea era concesionată unor organizațiuni maghiare care dețineau monopolul importului. Din prețul de vânzare, exportatorii români trebuiau să suporte scăderea unui comision ce mergea până la 50 Pengoe (1.250 lei) pro vagonul de 10 tone, în afară de fraht, taxe, etc. Tentativa autorităților ungare de a acoperi o cât mai mare parte din consumul intern cu producția pădurilor indigene, sacrificând cu anticipație posibilitățile mai multor ani, luând sfârșit, obstacolele puse în calea importului de lemn de foc au fost parțial abolite. La insistențele guvernului român, autoritățile ungare au desființat în Iunie 1937 soc. Faforgalmi, căreia-i concesionase monopolul importului de lemn de foc. Incepând dela 1 Iulie 1937, plasarea lemnului de foc în Ungaria se face — în cadrul contingentului anual de 250.000 tone — prin expositura înființată la Budapesta de către Sindicatul Exportatorilor de lemne de foc din România (S.E.L.).

Exportul lemnului de foc în 1937 s'a ridicat la 153.941 tone, față de 130.841 tone, în 1936.

Piața internă. Ameliorarea conjuncturei interioare a țării noastre și cererea mare de lemnărie la export au avut în 1937 urmări favorabile și asupra pieței interne a lemnului. Prin activă campanie de construcții publice și particulare desfășurată în 1937, precum și prin nevoile mereu crescânde ale diverselor ramuri industriale, consumul lemnului a marcat o sensibilă sporire, de natură a influența favorabil și prețurile.

Urcarea însemnată a prețurilor lemnăriei observată încă dela începutul anului trebuie explicată nu numai prin creșterea consumului și a exportului, ci și prin majorarea cheltuielilor de producție. Diferența de preț ce în mod normal există între prețul mărfii la export și la intern — la export plătindu-se orice produs mai bine — a fost redusă în 1937 la minimum, datorită jocului capricios al cursului monetar. Pentru a ne orienta asupra ridicării prețurilor cherestelei, vom arăta că, în București, cl. IV (10% brad) de 24 mm, 17—30 cm, 4—6 m. se vindea în Aprilie 1936 cu 1.225 lei mc, iar în Aprilie 1937 cu 1.650 lei. La Timișoara, prețul cl. IV molid de 24 mm, 17—30 cm, 4—6 m era în Aprilie 1936 de 1.325 lei, pentru ca, în Aprilie 1937, să ajungă la 1.800 lei mc.

Dar anul 1937 prezintă o importanță deosebită pentru economia forestieră românească și din alte considerațiuni. Lipsa lemnului de foc atât de violent resimțită în iarnă, nu numai în Capitală, ci în toată țara, a surprins neplăcut autoritățile superioare, care refuzau să acorde crezământ celor spuse și scrise că România a încetat de mult de a mai fi o „țară bogată în păduri“, și că o mai bună gospodărie a lor se impune. Măsura maximalizării prețurilor a dovedit că problemele economice nu pot fi soluționate pe cale de ordonanțe administrative. De sigur, că nu trebuie să exagerăm faptele, iar informația apărută într'un ziar că s'ar fi examinat posibilitatea unui import de lemne de foc nu poate fi privită decât ca o glumă. Problema se impune a fi examinată cu toată seriozitatea și integrată în acea problemă forestieră de Stat care a lipsit țării noastre.

Concluziuni. Deși în anul precedent cererea de lemn a crescut atât la intern, cât și la export, și deși prețurile au marcat simțitoare urcări, totuși rentabilitatea industriei și co-

merțului forestier nu a fost cea scontată. Cauzele sunt diverse și numeroase.

În primul rând, în urma creșterii prețurilor dela finele anului 1936, lemnul pe picior (în pădure) s'a urcat foarte mult, ajungând în unele locuri în Bucovina la 500 lei mc. Scumpirea vieței în general, survenită în anul 1937, a atras în mod firesc ridicarea cheltuielilor de fasonat, apropiat, transport, prelucrat, etc., cu peste 50%. De asemenea, transportul pe C.F.R. a fost majorat la 1 Mai cu 15%, iar navlurile au înregistrat — mai ales în toamnă — urcări necunoscute.

Fluctuațiunile cursurilor au pricinuit exportatorilor, apoi, foarte mari pagube. Este suficient să exemplificăm aceasta, relevând că drachina a variat în 1937 dela 0,84 lei la 1,15 lei, iar cursul Pengoe-ului a scăzut dela 27 lei, la 24,50 lei. Nu mai insistăm asupra greutăților și întârzierilor ce se pun la transferul valorii exporturilor.

În rezumat, se poate afirma că în anul 1937 a adus o ușoară ameliorare a industriei și comerțului forestier românesc. Reducerea transacțiilor și stagnarea prețurilor înregistrate în ultimele două luni — Noembrie și Decembrie — ne îndrituesc a privi cu îngrijorare anul ce vine. Perspectivele apar — dacă ne raportăm și la situația generală a pieței europene a lemnului — ca foarte puțin promițătoare, consumul fiind în declin, iar prețurile prezentând o pronunțată tendință de cedare.

Holzkonjunktur im 1937

La conjoncture du bois en 1937

En 1937 les exportations du bois roumain ont marqué sur 1936 une certaine augmentation. A leurs tour les prix ont aussi enregistré une hausse, sans qu'ils pussent suivre la même courbe ascensionnelle.

L'auteur croit que l'année 1938 présentera des perspectives moins favorables à l'industrie et au commerce du bois, car les demandes sont en regression.

CĂTEVA DATE DIN RAPOARTELE PREZENTATE CONGRESULUI GAZOGEN

de ing. N. NEDELCOVICI

În luna Septembrie anul precedent a avut loc, la Roma, cel de al 3-lea Congres al Carbonului Carburant, la care au participat reprezentanți din mai toate țările Europei și în special din cele lipsite de terenuri petrolifere.

În cele de mai jos, dăm câteva din rezultatele la care s'a ajuns până acum în acest domeniu.

Din rapoartele prezentate Congresului, rezultă că în 1937 au fost în circulație în Franța 4000 vehicule automobile cu gazogen. Ele sunt alimentate cu lemn, cărbune de lemn sau cărbuni minerali. În Italia circula la 31 Iulie același an 737 autovehicule cu gazogen, din care 624 obținute prin transformarea vehiculelor care inițial funcționau cu motoare cu explozie și 113 noi, fabricate anume spre a funcționa cu gazogen.

Lemnul, ca să fie bun de gazeificat trebuie să fie uscat, adică să conțină circa 15% apă, să fie tăiat în bucăți de 8 cm lungime și cu o secțiune ce poate varia dela 25 cm până la 36 cm.p

Esențele cele mai bune sunt stejarul, ulmul, salcâmul, fagul, castanul; etc. Lemnul trebuie păstrat în locuri uscate, adăpostite pentru a nu fermenta și prinde mucegai. Trebuie organizată aprovizionarea cu lemne și formarea de depozite unde autovehiculele să le poată găsi când au nevoie.

La gazogenele ce întrebuințează lemnul, s'a văzut că oțelul inoxidabil este un material care rezistă la lichidul corosiv rezultat din distilarea lemnului în partea superioară a gazogenului.

Cărbunii de lemn trebuie să fie lipsiți de praf, având o mărime de 10—20 mm. Să nu conțină umiditate; când au peste

20% sunt inutilizabili. Semicocsul și antracitul nu trebuie să conțină mai mult de 5% sau 6% cenușe.

Lemnul cu 10—15% apă are o putere colorifică de 3800—4200 calorii la kg, iar volumul ocupat de el în vrac în gazogen față de benzină în rezervor este în mediu de 5—6 mai mare. Volumul ocupat de cărbunele de lemn este aproape același ca și cel ocupat de lemn. Cocsul de cakerii cu 7800 calorii la kg și densitatea 0,5 ocupă un volum, față de benzină, de 2,2 mai mare, iar cocsul de gaz cu 7500 calorii la kg și 0,4 densitate, un volum de 2,8 mai mare ca benzina.

Motorul este bine să fie construit pentru a funcționa cu gaz, cu secțiunea tuburilor de alimentare mai largi cu presiunea 8, cu avans de aprindere. O soluție bună pentru tracțiunea cu gazogen este studierea ansamblului camion, motor, gazogen pentru a funcționa împreună în bune condițiuni.

Calitatea gazului produs de gazogen depinde de temperatura focarului după cum se vede din datele următoare:

Temperatura focarului	Compoziția gazului în volum		
	H ₂	Co.	C ₂
624°	65,2%	4,9%	28,9%
861°	59,9%	18,1%	21,9%
1125°	50,9%	48,5%	0,6%

Temperatura are deci o mare influență asupra calității gazului combustibil și introducerea tubului de conducerea aerului în mijlocul focarului cu viteză mare și deci de a da puțința de a avea focar cu temperatură ridicată a adus o ameliorare. Un constructor francez a avut ideea de a face ca viteza aerului să fie aproape constantă indiferent de viteza de rotație a motorului și de deschiderea clapei de admitere a gazului, construind o gaură cu deschideri variabile, comandată automat de o pedală de accelerație. Se pretinde că această modificare ar da un focar întotdeauna cald și gaze bogate în CO și ar permite o bună repriză a motorului.

La Roma pe liniile de autobuze, pe linia M. P., funcționează de 2 ani 130 autobuze cu gazogen din care 100 sunt cu lemn. Gazogenele sunt fabricate de Soc. Alfa Romeo care a cumpărat licența Imbert.

La Milano, Napoli, Toarmina, Riggio di Calalero etc. funcționează autobuze cu gazogen cu lemn sau cărbune de lemn.

Gaze naturale comprimate

Instalațiunile de gaz prevăd pe cele pentru captarea lui din emanațiunile spontane sau provocate precum și pe cele de compresiune. Gazul captat trebuie să fie curățit de gazolină (hidrocarburi ușor condensabile), cari ar provoca turburări aparatului de utilizare prin condensare. Gazul este trecut în aparate, unde curățirea se face de cărbunele activ, care absoarbe gazolina.

Comprimarea gazului se face la 350 atmosfere în recipiente de depozit. Din aceste recipiente fixe gazul este trecut în recipientele mobile la presiunea de 200 atmosfere și cari vor servi la alimentarea autovehiculelor.

Un litru din volumul recipientului, unde gazul este comprimat la 200 atmosfere, conține 2000 calorii, iar un litru de benzină 8000 calorii. Deci pentru acelaș număr de calorii va fi nevoie de un volum de gaz de 4 ori mai mare ca cel de benzină. Greutatea gazului comprimat în cilindri, plus greutatea respectivă a cilindrului, este deasemenea de patru ori mai mare de cât greutatea benzinei plus greutatea rezervorului necesar.

Aparatura necesară instalării pe vehicul se compune din grupe de cilindri fiși sau demontabili, din colectări deviatari, din reducători de presiune, pentru a aduce gazul dela 200 atmosfere presiune la presiunea atmosferică, din amestecătorul de gaz aer, din tuburile necesare, robinete, manometre, valve, etc.

În Italia, numărul autovehiculelor cari funcționează regulat cu gaz metan comprimat este de 200. Din acestea 10 sunt autobuze mari pentru persoane, 100 sunt autobuze medii cu motoare de 30—40 C.P., restul sunt autocare cu motoare de 10—35 C.P. Toate sunt de tip vechi și au motoare de benzină, transformate pentru gaz și ușor supra-comprimate. Sunt în curs de a fi prevăzute cu aparatura necesară funcționării cu gaz metan încă 50 vehicule.

Actualmente tracțiunea cu gaz natural se face în zona de dealungul versantului nordic al Appennino Tosco Emiliano, dela Piacenza la Torli. S'au realizat serviciul de transportul mărfurilor și persoanelor în comun, grație gazului natural comprimat. Consumul unui motor alimentat cu gaz natural este de 1 m.c. de gaz față de 1,5 litri de benzină

Gazul de iluminat comprimat

În Franța circulă 120 vehicule cu gaz de iluminat comprimat, care s'a dovedit că este un bun carburant de înlocuire. Vehiculele consumă 1,4 m.c. până la 1,7 m.c. de gaz față de 1 litru de benzină pentru îndeplinirea aceluiaș serviciu.

Hidrogenarea catalitică a cărbunilor la presiune și temperatură înaltă pentru a obține benzină și ulei de uns

Rezolvirea practică a transformării cărbunilor în carburanți lichizi nu numai că dă posibilitate țărilor cari au cărbuni să și-i fabrice, dar a ajutat la perfecționarea tehnicii de distilarea petrolului pentru a se obține produse superioare celor date de vechile procedee atât pentru carburanți cât și pentru lubrificanți. Variind procesul de hidrogenare, catalizare și regulând temperatura de reacțiune între limite bine diferite se poate controla și modifica constituția și proprietățile produselor sintetice așa fel ca să se obțină acel timp de structură moleculară care se pretează mai bine la necesitatea industriei automotorice.

Dintre procedeele cari servesc la fabricarea carburanților lichizi, cel care a luat cea mai mare dezvoltare, este hidrogenarea cărbunilor și uleiurilor minerale la presiuni și temperaturi înalte în prezența catalizatorilor pentru a obține în special benzină și lubrificanți.

Marile organisme industriale cari se ocupă de hidrogenarea combustibililor au încheiat un acord general în vederea schimbului reciproc de brevete, invențiuni și experiențe tehnice prezente și viitoare pentru a obține maximum de avantaje de enormele sume cheltuite în lucrările de cercetări, punând la dispozițiunea tuturor societăților rezultatele la cari orice grup le-a obținut industrial.

Astfel s'a fondat International Hydrogenation Patent Co. Ea cuprinde adeziunile lui Standard Oil Co., Royal Dutch Shell, Imperial Chemical Industrie, I. Cr. Farben Industrie și Azienda Nazionale Idrogenazione Combustibili.

Standard Oil Co. a fondat în Statele Unite societatea Hidro Patents, care cuprinde 80% din companiile petrolifere americane pentru

schimbul mutual al experților relativ la hidrogenare aplicate la produsele petrolifere. Intre Hidro Patent și I. H. P. există un acord bazat pe schimbul reciproc al experiențelor respective.

Această mare operă de colaborare internațională a dat și continuă să dea prețioase servicii companiilor interesate, permițând de a trece peste enormele dificultăți ale tehnicii de hidrogenare și a ameliora tot mai mult randamentul operațiunilor.

Fabricile ce aplică procedeele lui I. H. P. sunt cele din tabloul următor:

Tări	Localitatea	Compania	Materii prime	Capacitatea de producție în tone pe an
Germania	Leuna	I. G. Farben Industrie	Ligniți și gudroane	350.000
"	Bochlem	Brabag I.	Gudroane și ligniți	175.000
"	Magdeburg	Brabag II.	Idem	175.000
"	Scholven	Hiderma	Cărbune fosil	125.000
Anglia	Billingham	J. C. J.	Cărbune și gudroane	150.000
St.-Unite	Balton Rouge	Standard Oil Co.	Ulei mineral	250.000
"	Bay way	"	" "	250.000
Italia	Bari	A. N. I. C.	" "	benzină 125.000 lubrificați 30.000
"	Livorno	A. N. I. C.	" "	benzină 125.000 lubrificați 30.000
Total				178.500

În afară de aceste fabrici, sunt în construcție alte 4 noi pentru a produce iso-octan; două în Statele Unite (Standard Oil Co. din California și Guef Oil Co.), una în Iran (Anglo-Iranian Oil Co.) și una în Olanda (Royal Dutch) care vor avea o producție totală de 150.000 tone de super-carburanți de aviație.

În Germania s-au construit două noi societăți: la Gelsenberg Benzin A. G. și l'Union Vereingte Braun Kohlen Kraftstoff A. G., cari au în program de a produce prin hidrogenarea ligniților și gudroanelor circa 1 milion de tone de benzină și ulei Diesel.

Deci când toate aceste programe vor fi îndeplinite, producția totală de produse hidrogenate după procedeele I. H. P., vor ajunge la 3 milioane tone anual.

Statele Unite ale Americii, Rusia, Germania, Japonia, Franța, Anglia și Italia au consumat în anul 1938 o cantitate de petrol de 185,7 milioane tone.

Dacă Anglia ar dori să-și producă pe cale sintetică toate deri-

vatele de petrol de cari are nevoie în timp de pace anual, circa 10 milioane tone, ar avea nevoie de instalațiuni cari ar costa 20 miliarde de lire italiene.

Producerea benzinei pentru aviație

Indicele de octan a căpătat în ultimii ani o importanță decisivă și a devenit caracteristica principală de evaluare a calității benzinei pentru aviație, permițându-i o mai mare rază de activitate.

Benzina întrebuințată acum câțiva ani, care trecea rar de indicele de octan 60, a sărit apoi la 73 și azi se tinde la carburanți cu un număr de 100 octani.

Teddou a constatat că în motori cu compresiuni variabile, dacă indicele de octan al benzinei trece dela 73 la 100, puterea motorului se mărește cu 26%, iar consumul carburantului se reduce cu 29%. Lucru care se explică grație faptului că benzina cu un număr mai mare de octani permite o compresiune mai mare decât benzina obișnuită.

Hidrogenarea la temperatură joasă, care reprezintă cel mai recent progres în tehnica pentru producerea benzinei cu număr mare de octani, a fost posibilă grație întrebuințării de noi catalizatori, cari posedă o mare putere de conversiune și care în acelaș timp provoacă o dehidrogenare selectivă a moleculelor ciclice, astfel benzina obținută este bogată în nafteni, cari îi dă un număr mare de octani.

Producerea uleiurilor de ungere

Unul din aspectele cele mai interesante ale hidrogenării catalitice sub presiune, constă în obținerea de uleiuri de ungere de calitate superioară. O înaltă rezistență la oxidație, un înalt punct de aprindere, deasemenea nu trebuiesc să formeze depozite de cărbune sub acțiunea fenomenelor de oxidație și disociație la care sunt expuse în cilindru și o minimă variație de viscozitate cu mărirea temperaturii. Curba de viscozitate este sigur coeficientul cel mai important pentru un motor cu explozie, pentru că dacă viscozitatea variază excesiv cu temperatura, motorul nu va fi uns suficient la pornire sau ungerea

va fi defectoasă în timpul mersului; grație posibilității procesului de hidrogenare de a reforma structura moleculară a hidrocarburilor s'a obținut lubrificanți de tipul dorit, fără sulf.

Producerea alcoolului bun de a fi întrebuințat drept carburant

Prepararea din materii vegetale a alcoolului, care să servească drept carburant, a fost îmbogățită cu un nou procedeu—brevetul Crima—care dă alcoolul eterificat, un produs care corespunde foarte bine pentru a fi întrebuințat singur sau în amestec cu benzină, în motoarele ce utilizează benzina, fără să se facă nici o modificare motoarelor.

Concluziunile Ministerului de Marină care l-a încercat sunt :

1. Intrebuințarea alcoolului eterificat Crima, poate, din punct de vedere tehnic, să se substituie benzinei în motoarele cu explozie, asigurând o bună funcționare a acestor motoare.

2. Alcoolul eterificat Crima nu cere nicio modificare motorului.

3. Admite pornirea la frig ca și benzina. Rezultatele oficiale riguros controlate și controlabile ale concursului organizat de Automobil Club Regal al Italiei la 15-20 Martie 1937, au demonstrat că în practică o mașină normală consumă mai puțin și merge repede întrebuințând în loc de benzină carburantul alcool eterificat Crima.

Prepararea eterului etilic prin procesul catalitic Crima, care transformă o parte de alcool în eter, dând alcool etilic eterificat, care conține 77% alcool și 23% eter etilic, eteri superiori și acetali, cari dau produsului caracteristicile cerute pentru un bun carburant. El are un număr mare de octani 92, ceiace permite un raport volumetric de compresiune mare și deci un bun randament termic.

Intrebuințarea dimetilului acetal drept carburant

Transformarea alcoolului metilic în dimetil acetal, cu ajutorul reacțiunei catalitice în prezența acetilenei, dă un produs care prezintă foarte bune caracteristici pentru a fi un bun carburant și care se poate amesteca cu benzina în orice proporție.

Concluziune

Știința, tehnica și industria se ocupă în lumea întreagă din ce în ce mai intens de carburanții de înlocuire. Mulți sunt bine studiați teoretic, o bună parte din ei au trecut și în practica zilnică. Măsuri legislative de încurajare s'au introdus mai ales în Italia și Franța.

Bericht über die Tätigkeit des im Roma abgehaltenen Internationalen Kongresses für Motorbenzinersatz.

Compte rendu sur les rapports présentés au congrès international du carbone-carburant à Rome.

PROBLEMELE ZILEI

PROBLEMA MUNCITOREASCĂ ÎN INTREPRINDERILE FORESTIERE

ATENȚIE LA MUNCITORI

— Grija lor, un comandament național —

de Tr. Heroiu

În ultimele decenii s'a ridicat mai viu și mai mult ca oricând problema omului care muncește și care, prin străduința lui, contribuie la progresul culturii și civilizației.

S'a mers așa de departe în unele tendințe și concepții de viață socială, încât s'a fixat muncitorul centrul organizării vieții colective, cum este cazul comunismului.

Fără să admitem această doctrină, relevăm însă că o dreptate elementară cere, ca societatea să fie organizată în așa fel încât fiecare om să aibă putința să-și folosească facultățile sale fizice și spirituale prin muncă și să trăiască omenește, în raport armonios cu semenii săi.

Când viața este organizată în Stat, în care, fatal, găsim conducători și conduși, patron și lucrător, șef și subaltern, viața trebuie să se desfășoare cu cât mai mici diferențieri de tratament, cât mai uman pentru toată lumea, în tot cazul fără suferințe și dezacorduri.

Cei nedreptățiți își vor cere dreptul la viață când suferința va deveni insuportabilă. Atunci intervin fatal, turburări în viața socială, pentruca armonia — o realitate și lege firească — să-și facă loc.

Turburările pot fi însă evitate, când conducătorii, cu spiritul lor de dreptate și răspundere, previn nemulțumirile și intervin conștient și activ, în a dirija viața socială.

Muncitorii noștri forestieri, cei mai mulți din ei, necali-

ficați, sezonieri și neorganizați, s'au bucurat mai puțin ca oricare alți muncitori de recentele binefaceri ale operelor sociale muncitorești.

Am încercat, câțiva ani în urmă, să mă informez cum ce sumă s'a încasat de la muncitorii de pădure și ce s'a distribuit din aceasta sub formă de ajutoare sau tratamente de boală. A fost imposibil să obțin vreo cifră.

Nu sunt reprezentați nicăeri, pentru că nu sunt organizați și deci sunt încă sub grija întâmplării sau a unui noroc infim și sporadic și anume numai acolo unde s'ar găsi un om de inimă ori milă creștină.

Am putea spune, fără să greșim, — special pentru muncitorii de pădure — că suntem încă în perioada pregătirii ideologice a problemei. Și în această perioadă abia suntem la începutul ei, adică la existența câtorva oameni cari s'au ridicat la înțelegerea acestei importante chestiuni.

Mijlocul perioadei îl va forma evidențierea unui curent viguros de formare a demnității lucrătorului, înțelegând: conștiința lui asupra mării ce o are în viața socială, participarea lui la străduința colectivă pentru cultură și civilizație, integrarea lui în datoria supremă și generală de a munci pentru strălucirea Țării și Neamului.

Finele perioadei îl va forma nu atât realizările practice, cât evidențierea unei populații muncitoare, cât mai înstărită și mai sănătoasă la trup și suflet.

Când privim muncitorii noștri forestieri, fie cei din fabrici, dar mai ales cei din pădure, ne dăm perfect de bine seama ce distanță avem de la epavă până la: cetățeanul demn și reprezentativ al unui popor ce vrea să-și afirme la gurile Dunării geniul lui constructiv și contribuția lui la cultura generală.

Fără să avem pretenția a trasa aci linii de conducere în atacarea mai curajos a problemei, relevăm cele câteva precepte mari, cari s'au luat în considerare ori unde problema muncii și a muncitorului a fost tratată mai atent:

Seleționarea: Nu toți oamenii sunt apti pentru munca forestieră, dar fiecare om este bun pentru o muncă. Multe greșeli la lucru și multe accidente se datoresc tocmai acestei acceptări, la întâmplare, a oricăruia își oferă brațele sale. O

triare cât de sumară a muncitorilor, fără un pretențios studiu al însușirilor, ne arată că pe cei debili și cu evidente maladii organice, nu-i putem admite la muncă. Iar dacă totuși suntem nevoiți a-i admite, căci societatea nu este încă organizată spre a asigura și acestora traiul zilnic, îi vom întrebuița la munca cea mai ușoară și fără răspundere tehnică.

Pregătirea: Dacă orice muncitor are puterea fizică să depună o muncă, nu are și pregătirea intelectuală să o facă și bună. Așa se poate spune și despre munca la treburile pădurărești.

Oricât de necalificată ar fi socotită munca forestieră — și va veni un timp când se va socoti calificată — trebuie un minimum de cunoștințe pentru a lucra în pepinieră, a planta, a tăia și fasona un arbore, a degaja un semințis, etc. etc. Să sperăm că la data când se discută și se înființează „școli de baci“, se va vorbi și înfiripa centre de pregătire cât mai sumară a lucrătorilor forestieri.

Mijloacele de lucru: Oricât de selecționat și pregătit ar fi un lucrător, spre a fi pus în condițiuni bune de lucru trebuie să aibă unelte bune, prin care să-și ușureze munca, iar lucrul să fie cât mai eficient. Cu riscul de a se repeta, adăogăm și aci imperioasa nevoie a uneltelor bune, dat fiind că după cercetările moderne, munca la pădure și anume a tăietorului, este cea mai istovitoare. Așa de ex. tăietorul consumă în munca lui 400 calorii pe oră, față de un croitor care consumă 40 calorii¹⁾. Ne dăm seama deci ce binefacere ar fi pentru organismul lucrătorului un topor bun și permanent tăios, sau a unui mijloc modern de mișcat sau încărcat buștenii.

Dispoziția la muncă. Pentru ca munca să nu fie un chin sau o povară, trebuie să se facă cu plăcere, oricât de grea ar fi aceasta. Plăcerea la muncă stimulează toate resorturile ființei, dă putere brațelor făcând ca oboseala să nu cadă greu asupra sufletului muncitorului. Plăcerea la muncă imprimă

1) După datele Muzeului social de Fiziologie și igienă a muncii din München. (Echivalentul mecanic al caloriei: 427 kg.m, deci o energie care ar fi în stare să ridice 427 kg la 1 m; la 1 kgm = kilogramometru, este acea energie care poate să ridice 1 kg la înălțimea de 1 m).

întregului organism o vociune specială, care se exprimă cu deosebire asupra feței printr'o bună dispoziție. Plăcerea și buna dispoziție pot proveni dintr'o predispoziție specială a individului, datorită stării lui de conștiință, concepției lui asupra muncii.

Se pot însă și provoca, prin atitudini și măsuri de ordin moral și material.

Respectul muncii și muncitorului, apropierea de sufletul lui, participarea efectivă la greutatea muncii ce prestează, etc., etc., sunt atitudini ce nasc totdeauna în sufletul lucrătorului demnitate și încredere, înălțându-l sufletește.

Organizațiuni și măsuri de ordin practic, cari pot să-i îmbunătățească simțitor felul de muncă și de viață (unelte bune, hrană, adăpost, îmbrăcăminte, tratament în caz de boală ori accidente, etc., etc.) sunt prilejuri foarte eficace pentru mărirea plăcerii de muncă și bune dispoziții.

*

Pentru ca instituțiile noastre forestiere să facă un pas înainte în rezolvarea unei probleme de ordin național, cred nimerit ca, recunoscându-se nevoia unei atitudini mai ome-nești față de muncitorul forestier, să se însărcineze un organ care să se ocupe special de problemele muncitorești, coordo-nând toate străduințele în acest sens și racordându-le cu organizația centrală depe lângă Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor sociale.

Acest organ va face un program minimal de lucru și va activa în acest sens, căutând să avanseze în soluționarea problemei, treptat și în măsura posibilităților, numai prin realizări de ordin practic.

Stăruind pentru un muncitor mai demn, stăruim pentru însăși demnitatea Țării și Neamului, încadrându-ne astfel în datoria ce ne-o fixează, fiecăruia dintre noi, art. 4 din noua Constituție.

CONTRACTE ȘI SISTEME DE MUNCĂ

de I. Moldovanu-Junior

Problema muncitorilor din pădure este complexă. În cele de mai jos nu ne vom ocupa decât de 2 laturi ale ei: întocmirea contractelor de muncă și sistemele de muncă.

Contractele de muncă se vor întocmi astfel încât toate raporturile dintre patron și muncitori să fie bine lămurite. De aceea ele nu se vor opri numai la enunțări de principii generale îndrumând părțile la uzanțe tehnice și comerciale, ci vor intra în detaliile tuturor chestiunilor indicând chiar și uneltele cu care trebuie să fie făcută tăierea; apoi ce înălțime va avea tulpina rămasă, până la ce grosimi se vor fasona vârfurile și ramurile, ce grosimi minime de merteci (lemn rotund) se admit în figurile de ster, dela ce grosimi în sus se vor despica în două, în patru, în șase bucăți, etc., lemnele destinate a forma blanele, precum și multe alte amănunte, la care ne învață tehnologia forestieră.

Tot astfel contractele vor trebui să cuprindă relațiuni fixe asupra termenelor de începere și isprăvire a diferitelor lucrări, pecum: doborât, curățit și cojit pe de o parte, fasonat în bușteni sau alte articole de comerț pe de altă parte, apoi corhănit, mijloace de transport și exploatarea lor etc. Termenele recepțiilor și ai plăților, felul de alimentare și prețul alimentelor vor trebui să fie deasemenea bine clarificate.

Un capitol special se va rezerva descrierii pădurii și locului, care urmează a forma șantierul de lucru. În această privință se recomandă cea mai exagerată circumspecțiune. Nici situația pădurii, nici masivul însuși să nu fie arătate mai bune decât sunt în realitate pentru a micșora divergențele, cari se vor produce la fața locului înainte ca muncitorii să înceapă lucrul și cari sunt provocate cu singurul scop de a forța o majorare de preț. Acestei tentative nu-i putem rezista decât atunci, când afirmațiunile din contract concordă perfect cu realitatea și sunt conforme cu purul adevăr.

Sarcina patronului exploatator este mult ușurată când se găsesc muncitori localnici, cari deobicei cunosc condițiile de muncă și pot face ori când și fără prea mari eforturi recunoașteri la fața locului pentru a se documenta asupra felului cum se prezintă pădurea, astfel încât în momentul când se fac angajamentele să nu mai existe nici o necunoscută.

Invoielile ce se fac în astfel de cazuri sunt foarte scurte și se mărginesc adeseori numai asupra prețului unitar convenit, iar în cazul când este vorba de fasonat de ster și asupra acestei principale condiții se tratează și se convine numai verbal sau

cel mult dacă patronul scrie prețul într'un carnet al muncitorului.

Aceste avantaje precum și faptul, că localnicii nu lăcomesc la acoturi de mii de lei și prin urmare riscul exploata-torului este foarte redus, nu sunt apreciate la justa lor va-loare decât atunci, când am făcut experiențe cu muncitorii străini cu toate peripețiile, dezamăgirile și surprizele, ce ni le rezervă o astfel de încercare.

În acest domeniu un antreprenor din partea locului, so-bru, cinstit, modest și fără exagerate pretenții de câștig ne face servicii neprețuite și ne dispensează de multe din incon-venientele împreunate cu astfel de operații având în vedere, că el cunoaște în deaproape toate însușirile, ce ne interesează, ale muncitorului, precum: capacitatea de lucru, situația lui morală și materială, acoperirea și garanția pe care se poate conta în caz că nu se prezintă la lucru și ne poate da multe alte relațiuni, de care avem nevoie și cari adeseori ne prind bine.

A prevedea sancțiuni pentru reprimarea nerespectării con-dițiilor tehnice stipulate la învoielile de muncă este un lucru zadarnic și inoperant, pentru că ori cât de mică ar fi pedeapsa în bani, ce am încerca s'o reținem din câștig cu ocaziunea plă-șilor, vom întâmpina dârza împotrivire a muncitorului, care va rămâne profund nemulțumit în cazul când cu tot protestul lui vom aplica aceste pedepse. În locul ei găsim că este mai practic, dacă vom asigura îndeplinirea întocmai a contractului prin măsuri de prevenție supraveghind permanent lucrările și dând prin personalul nostru îndrumări neconținute și neobosite asu-pra felului cum trebuie executate lucrările și semnalând pe loc și fără întârziere orice eroare comisă. Cu vorbe bune și con-vingătoare, cu persuasiune putem face mai mult și ne putem impune mai ușor punctul nostru de vedere decât cu asprime sau cruzime având în vedere, că de cele mai multe ori este vorba de a înfrânge cerbicia și îndârjirea lucrătorului față de lucruri noi și față de inovațiuni, cari nu sunt din domeniul patrimoniului moștenit de el dela înaintași.

Câtă tenacitate și câtă risipă de energie ne trebuie până să convingem pe muncitori să nu lase tulpina mai înaltă de 1/3 din grosimea arborelui și să fasoneze vârful lemnului până

la grosimea de 10 cm, când el n'a lucrat până acum așa, ci a lăsat tulpina egală în înălțime cu întreg sau jumătate din diametrul trunchiului, iar vârful l-a fasonat până la grosimea de 14 cm $\ominus$! Câte alte deprinderi rele și neconforme cu cerințele moderne ale industriei forestiere nu trebuiesc schimbate și combătute, cu singura armă ce ne stă la îndemână: perseverența și tenacitatea în a face cu tact și blândețe operă de educație !

În industriile de orice natură este un lucru consacrat, ca să se angajeze muncitori ziuași (zileri), adică retribuiți cu ziua, fiindcă mașinile întrebuițate ne indică, după experiențe simple și cercetări scurte, minimum de lucrători indispensabili pentru a le deservi. Datorită faptului că șantierul de lucru — fabricile — se găsesc sub permanenta observație și supraveghere a conducerii tehnice, dispozițiile inițiale în ceea ce privește numărul muncitorilor angajați la diferitele categorii de lucrări pot fi verificate și eventual schimbate ori când.

În schimb, în exploatarea forestieră condițiile de lucru sunt de așa manieră încât numai în mod excepțional se fac angajamente de lucrători cu ziua, precum sunt: reparații de drumuri sau alte mijloace de transport, plutiri de lemne etc.; lucrările propriu zise de exploatare și transport nu se pot face și nu s'au făcut nici în trecut, când se putea conta pe lucrători supuși, loiali, harnici și cinstiți, decât numai cu muncitori retribuiți cu bucata sau cu metrul cub. Cu acest sistem, odată învoiala făcută, sarcina patronului este mult înlesnită, având grijă să controleze numai calitatea lucrului, nefiind nevoit să ție socoteala fiecărui om — dacă lucrează îndeajuns, dacă le-nevește și trage chiulul; aprecieri, cari atrag după sine conflicte, certuri și discuții vehemente, de pe urma cărora suferă ambele părți și mai ales lucrarea însăși.

Cu lucrări „în acord” putem fi siguri, că lucrătorii își vor da silința să-și pună la contribuție întreaga măsură a capacității lor de lucru muncind din zori de zi și până în noapte și isprăvind lucrul în termen având în vedere, că eforturile ce le fac își găsesc expresie sigură într'un câștig mai mare al lor.

Acesta este raportul direct, ce există între patron și mâna de lucru în ceea ce privește sistemul de lucru. Aplicarea acestui sistem pe teren diferă dela regiune la regiune, dela caz la caz

și este în funcție de metoda folosită de antreprenori. Unii iau lucrul în acord. În acest caz ei fac serviciul de șefi de echipă, angajând pe cont propriu muncitori cu ziua, muncind cot la cot acordanți și lucrători. Câștigul îl împart egal, sau după o anumită chee, plătind în plus destoinicia și dibăcia unora. Această metodă se încadrează perfect în principiile, cari stau la baza cooperăției.

Între aceste două metode mai sunt și intermediare, când mai mulți lucrători se asociază la un lucru oarecare angajat „în acord” și apoi la executarea lui își mai tocnesc și atâția muncitori cu ziua încadrându-i pentru o mai bună supraveghere între ei, de câți socotesc, că au nevoie pentru a isprăvi la timp lucrul.

Sistemul, mai multor muncitori asociați, cari solicită antrepriza unei lucrări este preferabil unui singur antreprenor atât din punct de vedere social cât și pecuniar, când avem lucrători localnici.

Se schimbă însă situația când lucrătorii trebuiesc aduși din alte părți; operație, care prezintă prea mari și multe riscuri dacă am face-o în regie și fără antreprenor.

PROBLEMA MUNCITOREASCĂ LA EXPLOATĂRILE DE PĂDURI

de D. T. Theodorescu
Inginer Inspector Silvic

Pădurea este o avuție pentru punerea căreia în valoare, este nevoie de munca omului.

Lemnul, fiind o materie puțin valoroasă, la locul de producție, se încarcă până la locul de vânzare cu o mulțime de cheltuieli rezultate din operațiunile de recoltare, fasonare și transport.

Pădurile azi au fost gonite de om în locurile accidentate și cu populație rară sau chiar depopulate, agricultura ocupând toate terenurile din jurul așezărilor omenești pentru cultura cerealelor și creșterea vitelor.

Sunt păduri azi încă quasi-virgine, scăpate de exploatarea nemiloasă a omului, numai grație faptului că au fost prea greu de exploatat, munca omului fiind prea grea și mijloacele de scoaterea lemnului prea costisitoare. Dar acestea vor fi și ele

atacate, îndată ce nevoia de lemn se va mări și munca omului va putea fi organizată în condițiuni satisfăcătoare, astfel ca lucrătorul angajat să fie bine aprovizionat cu alimente, oferindu-i-se în același timp un adăpost omenesc pentru locuință și adăpost pe timp neprielnic.

Condițiunile de recrutare, salarizare și coordonare a lucrului în pădure, nu sunt aceleași în tot locul sau în tot timpul. Ele variază mult cu regiunea unde este situată pădurea, cu natura proprietarului sau exploatatorului și cu condițiunile favorabile sau mai puțin favorabile ale pieței locale de desfacerea lemnului.

În regiunea de câmpie, unde pădurile sunt puține și populația este numeroasă, lucrătorii se găsesc din abundență, mai ales că pădurile se taie numai iarna când muncitorii agricoli nu sunt ocupați cu muncile câmpului. Greutatea aci rezidă în aceea că lucrătorii nu sunt profesioniști și n'au instrumente bune pentru fasonatul lemnului. Aici se întâlnește o mare rezistență la introducerea joagărului pentru a rețeza lemnul de foc în lungimi de 1—2 m.

Lucrătorii, fiind din satele apropiate pădurii, n'au nevoie de adăposturi în pădure; ei pleacă seara acasă. Din această cauză nici nu sunt preocupați de aprovizionarea cu hrană, pe care și-o procură singuri dela gospodăriile lor.

În regiunea de câmpie avem în schimb mult de lucru cu supravegherea lucrătorilor. Trebuie să se observe să nu plece seara acasă cu lemne și să se controleze atent acei membrii din familiile lucrătorilor cari vin ziua la pădure cu hrană sau apă.

În general, la câmpie, lucrul este ieftin și o exploatare serioasă în cece privește controlul lucrului este ușor de realizat.

Nici în regiunea colinelor nu se întâmpină greutatea la exploatarea pădurilor. Lucrătorii sunt ușor de găsit, ba chiar îi avem mai bine specializați din cauza desimii populației și pământului puțin prielnic agriculturii. Aici mulți săteni trăesc numai din lucrul la pădure ca stânenari sau chirigii.

La deal însă, începe să se pună problema aprovizionării cu alimente și în special cu porumb. Sunt rare cazurile când

este nevoie să se construiască locuințe pentru lucrători în pădure; ei se duc seara la casele lor sau dorm în pădure, în serile calde de toamnă și primăvară.

În regiunea colinelor înalte și în exploatarea pădurilor de fag și rășinoase dela munte, condițiunile de lucru sunt schimbate. Aci lucrătorii trebuesc aduși din depărtare și anume numai din cei specializați în astfel de lucrări.

Exploatatorul trebuie să se îngrijească de hrană și locuință pentru lucrători. Aci condițiunile acestea indispensabile pentru viața și sănătatea lucrătorilor variază mult dela pădure la pădure, dela Stat până la antreprenorul speculant al capitalismului internațional. Munca lucrătorului este preocupată, căutându-se să se stoarcă tot ceea ce se poate din munca brațelor omenești.

Dacă exploatatorul este o societate străină, atunci numai lucrătorii tăietori sunt români, toți șefii și cantinierii sunt străini, hrana este scumpă și de calitate rea, iar cârciumile cu alcoolurile falsificate abundă pe orice vale. Locuințele sunt neigienice și starea sanitară rea. Adevărate focare de infecție a tuturor boalelor sociale vin și se stabilesc pe văile unde începe să răsune fluieratul prelung al locomotivelor trenurilor forestiere.

Condițiunile de salarizare la unitatea de produse fasonate sunt acelea ce se obișnuesc mai adesea. La câmpie și în unele locuri dela podgorii se obișnuște și lucrul în dijmă. Dijma însă ar trebui limitată numai la operațiunile culturale, pentru a se lăsa la dispoziția antreprenorului singura comercializare a lemnului și a se evita furturile și abuzurile.

Angajarea lucrătorilor trebuie făcută pe bază de angajament; mai ales la munte, trebuie bine stabilite condițiunile de muncă și de preț, atât pentru munca lucrătorului cât și pentru alimentele necesare.

Se întâmplă de multe ori că lucrătorul este angajat pe un preț oarecare, în aparență avantajos, dar când ajunge la pădure, cheltuiala zilnică, impozitele și reținerile la care este supus micul său câștig, fac să n'aibă nici un folos din munca sa, cu care trebuie să întreție și familia rămasă acasă.

Ar trebui, din partea Statului, un control mai serios în ceea ce privește plata lucrătorilor și asigurările muncitorești. Organele Statului să fie preocupate de încasarea cotelor de asigurări, dar și de buna stare a sănătății lucrătorilor și de ajutorul imediat în caz de boală sau accidente de muncă.

Să ne îngrijim noi silvicultorii de lucrătorii pădurilor, ei fiind elementele de valorificare. În calitate de români să ne preocupe interesele superioare ale neamului nostru românesc, care până azi a fost strivit de interesele străinilor ajutați de lăcomia înstrăinaților români.

În exploatările mari, să fim mereu preocupați de randamentul lucrului, să aducem instrumente bune de tăiat, hrană suficientă și cât mai ieftină, să nu se caute un câștig mare de alimente, să ne preocupăm mult de adăpostirea igienică a lucrătorilor construind bărci și adăposturi încăpătoare, sănătoase și să înființăm posturi de ajutor în caz de accidente, iar în preajma cantinelor sau a fabricilor să înființăm câte o baie pentru curățenie.

Să colaborăm cu Căminele culturale din apropiere ca Duminica și în zilele de sărbătoare, lucrătorii să nu fie lipsiți de împărtășirea cuvântului preoților și învățătorilor, să organizăm mici serbări în folosul lucrătorilor și să căutăm, pe toate căile, să-i facem să calce cât mai puțin la cârciumi. Să ne preocupăm de cei rămași acasă ai lucrătorilor și îngrijind ca lucrătorii să le trimită bani.

Sfatul bun, prietenesc să-i însoțească în tot locul. Cu un lucrător bine condus și sfătuit se poate realiza mult, chiar foarte mult.

REALITĂȚI DIN DOMENIUL MUNCII ÎN EXPLOATĂRILE DELA MUNTE, C. F. F. ȘI FABRICILE DE CHERESTEA ALE STATULUI

de ing. I. Lungu

Cu ocazia introducerii exploatărilor în regie, pe o scară mare, la pădurile Statului, punctul central în jurul căruia s'a concentrat toată activitatea de organizare a fost acela al rentabilității. Aceasta justificat de împrejurarea că asupra întregii activități de comercializare plana afirmația că „Statul este un prost gospodar“.

Judecarea activității organelor de pe teren se făcea, în primul rând, numai pe baza rezultatelor financiare și munca prezenta un interes mai mult sub raportul dacă produsele exploatate au fost manipulate în condițiunile calitative cele mai bune și cu prețul cel mai mic. Din acest punct de vedere, principial, trebuie recunoscut că regiile Statului prezintă un avantaj față de regiile cooperatiste, în care elementul om este mai mult avut în vedere. Din această cauză, dacă aplicarea principiilor cooperatiste nu s'ar face cu atât de multe defecte, cooperarea ar trebui preferată.

În realitate însă lucrătorul cooperativei nu este cu nimic mai avantajat decât cel din exploatarea Statului, sau cele particulare. Chiar atunci când unele cooperative împart prima de muncă la lucrători, nu se va găsi la aceștia convingerea că au primit acest spor de salariu, drept o răsplată a efortului depus în comun cu ceilalți cooperatori.

Față cu situația din țara noastră, regia de Stat, în exploatarea forestiere, își justifică pe deplin existența, având însă obligațiunea ca să se preocupe mai mult și de latura muncitorească a problemei. Trebuie recunoscut însă dela început că, sporadic, organele de teren, în locurile unde CAPS-ul a avut regii mai mari și permanente, au adus îmbunătățiri destinate ridicării stării muncitorilor, demne de toată lauda. O directivă centrală cu instrucțiuni de aplicare însă nu a existat și poate că nici nu se putea da, de oarece modalitățile de lucru, în noua organizare, trebuiau create și adaptate noului organism.

Pentru aceasta, fiecare lucrare de regie începută se sprijinea, în ce privește organizarea de teren, numai pe practica persoanei căreia îi era încredințată conducerea. Chiar în cuprinsul aceleiași Direcții, detaliile de lucru pe teren variau și variază dela loc la loc. Ar fi interesant de cercetat imprimările și scriptele ce sunt folosite în aplicarea pe teren, ca: bonuri de avans, bonuri de cantină, fișe de lucrători, carnetele de zile, rapoarte asupra lucrului efectuat, registre de organizarea cantinelor, contracte cu lucrătorii etc. pentru a se vedea diversitatea formelor de a lucra. Studiarea amănunțită a acestora ne-ar duce la concluzia că multe eforturi se pierd pentru găsirea unor lucruri, cari într'altă parte sunt de mult aplicate și nu era nevoie să mai fie inventate, ci numai copiate și adaptate condițiunilor locale. Secretul meseriei ingierești stă în primul rând în aplicarea judicioasă a uneltelor

și mijloacelor cunoscute și numai în al doilea rând în descoperirea unor lucruri noi.

Ca preocupare centrală în domeniul muncii în exploatările dela Stat n'ași putea cita decât încercarea de organizare centrală a cantinelor pentru provizionarea muncitorilor, făcută în anul 1933, care însă n'a ajuns să se aplice și nici n'a fost primită cu simpatie de organele de teren, din cauza convingerii acestora că, față cu organizarea administrației noastre și mobilitatea ei nu prea mare, această organizare n'ar fi adus o ușurare, ci o îngreunare a activității de teren.

Ultimii 5 ani de lucrări în regie ne-au împins treptat dela regia directă, în care organele Statului vin în direct contact cu muncitorul, către o regie în care, între Stat ca întreprinzător și muncitor s'a interpus antreprenorul și nu rareori acesta era și strein. Această deplasare, dela regia directă către munca prin antrepriză, s'a făcut în special în exploatările dela munte și în domeniul industrializării; la căile ferate, în general, lucrându-se numai direct în regie.

Cauza regiei de muncă prin antrepriză a fost în primul rând criza de numerar, care a dus și la modalitatea de lucru pe o scară întinsă, a dijmei, în lucrările dela munte și chiar în transporturile pentru aprovizionarea autorităților cu lemne de foc etc. Este lucru bine cunoscut că, partea cea mai slabă a organizării regiei, a fost cea financiară.

A doua cauză, a dezvoltării muncii prin antrepriză, a fost aparența că darea lucrărilor în antrepriză, în activitatea comercială, garantează un preț de cost fix și destul de sigur pentru a putea fi luat în calculațiuni de organele centrale. De asemenea scutește administrația de o mulțime de formalități inerente regiei directe.

Siguranța prețului, arătată mai sus, în realitate este numai o iluzie, căci oridecâte ori antreprenorii au eșit în pagubă — pentru a nu se compromite rezultatul exploatărilor — a trebuit să se acorde majorări.

A treia cauză a acestei modalități de lucru a fost aceea că Soc. mari capitaliste, în special în ce privesc lucrările de exploatare dela munte, aplică în mod curent acest mod de a lucra.

Cercetând în fond chestiunea, găsim că la acestea totdeauna nu s'a lucrat decât având în vedere numai latura financiară a lucrării.

Întrebarea firească este: pentruce, față cu situațiunea de mai sus, organele locale și regionale nu se opun mai dârz acestui fel de lucru și nu vin cu soluții destinate a înlocui aceste moduri de a lucra, treptat, până la desființare? Cauzele sunt multiple și destul de bine cunoscute. Însă nu s'au luat și nu se iau măsuri de îndreptare.

În primul rând este o lipsă complectă de cadre pentru teren. La începutul regiilor, s'a crezut că prin trecerea inginerilor diurniști ca șefi direcți pe teren ai lucrărilor de exploatare, problema este rezolvată. Realitatea a fost însă că, nu după mult timp, tot acest personal a trecut la funcțiunile lui firești, conducerea lucrărilor de teren servindu-le numai ca o bună practică de teren. Nu s'au format și nu se formează de loc funcționarii destoinici, cunoscuți în exploatările mari de pădure sub denumirea de „manipulanți de pădure” sau „șefi de parchete”. Fără acest personal nu se poate vorbi de organizarea unei exploatări în regie directă la munte. De asemenea, când se lucrează în regie directă, nu se acordă personalul necesar pentru ținerea scriptelor cari trebuiesc în plus față de lucrarea în antrepriză. Astfel oricine cunoaște lucrările de teren, știe că numai pentru ținerea scriptelor cerute de Asigurările Sociale este nevoie de un funcționar special, etc.

În al doilea rând, lipsa de bani la timp constituie o racilă permanentă a lucrărilor de regie directă. Chiar în anul 1937, când s'a produs o schimbare simțitoare pe piața lemnului, șefii de ocoale n'au primit bani la timp pentru plata lucrărilor. Se întâmplă și se întâmplă și astăzi că particularii plătesc zilnic cărăușii și noi uneori nu reușim să facem aceasta nici lunar. De aci necesitatea antreprenorului, care prin creditul ce-l are pe piață, să procure numerarul pentru a face față plăților, pentru care nu s'au pus la dispoziție fondurile necesare la timp.

Pe lângă aceasta, lucrarea în regie directă este împreunată cu o serie întregă de cheltuieli generale inerente, pe cari în general administrația nu le recunoaște. Astfel este evident că, dacă lucrezi în regie directă, ai nevoie de un plus de imprimare — fără de cari nu poți să lucrezi. Ce trebuie să faci atunci când ți se răspunde: „S'a epuizat fondul imprimatelor”. Exploatarea în regie directă cere deplasare aproape zilnică pe teren a șefului de ocol. Ce să faci totuși când i se spune: „D-ta faci parte din categoria de șefi de ocoale cu 1000 lei pe lună cheltuieli de deplasare. Nu mai este fond disponibil, de unde să-ți plătim deplasările!”

O altă latură a regiei directe la munte este chestiunea riscului pe care administrația cu foarte mare greutate și-l însușește. E un lucru arhicunoscut că în timpurile de conjunctură, lucrători străini nu pot fi angajați fără să li se dea avansuri, precum de asemenea cunoscut este că nu sunt rare cazurile când lucrătorii cari au luat avansuri nu se prezintă la lucru. În asemenea cazuri, administrația noastră încarcă cu toată răspunderea pe șeful de ocol și acela care odată a fost amenințat să plătească sume avansate lucrătorilor, a doua oară nu va mai face nici o propunere de regie directă.

Afară de aceasta, neremunerarea muncii depuse în plus de șefii de ocoale cu regie directă va aduce cu sine reducerea din ce în ce a lucrărilor în regie directă. Primele de muncă trebuie să devină o realitate și să fie acordate în sume corespunzătoare.

A da unui șef de ocol o primă de muncă anuală de 1774 lei când conduce și are răspunderea unui buget de 6—10.000.000 lei, înseamnă a-i acorda numai o primă simbolică.

Astăzi au ajuns să fie cotate drept ocoale bune, acelea care în trecut erau considerate ca rele, adică fără activitate; iar fuga inginerilor tineri absolvenți ai Școalei, precum și a restului personalului dela regiile CAPS-ului, nu trebuie interpretată ca o lipsă de idealism a acestora, ci, ceea ce este în fapt: munca și sănătatea nu se pot cheltui decât în măsura în care sunt răsplătite!

Față cu cele de mai sus — care în aparență ating numai tangențial problema muncitorească în întreprinderile forestiere ale Statului — însă în fond constituiesc baza ei, să vedem ce ar trebui făcut pentru a evolua către o situațiune mai bună, fără să mai insistăm asupra concluziilor ce se desprind din observațiile critice de mai sus.

Indrumările se pot împărți în 2 categorii și anume: unele cu caracter general, iar altele specifice fiecărei naturi de activitate: exploatare în pădure, C. F. F. și industrializare.

Indrumări generale

Trebuie să căutăm a privi mai de aproape problema muncitorească și să preluăm atât îndrumarea ei ideologică, cât și cea de aplicare practică. În general, putem spune că în țara noastră, în materie de organizări muncitorești legale, s'a copiat după străinătate, iar organizările din proprie inițiativă a muncitorilor în sindicate etc. au fost privite mai mult ca un mijloc de a stingheri activitatea patronilor. Din aceste motive, nu le-am privit nici odată cu simpatie; poate că uneori, pe bună dreptate, căci; acei ce căutau să organizeze muncitorimea, numai în mod aparent căutau să o facă în interesul ei, urmărind de fapt interese streine, sau personale ale șefilor mișcării.

Primul pas, ce trebuie făcut, este acela de a acorda lucrătorilor din întreprinderile Statului toate avantajele acordate de legile muncitorești în vigoare. Printre acestea înțeleg: preavizele de concediere, respectarea celor 8 ore de lucru, plata

orelor suplimentare cu 25% spor de salar, acordarea de concedii plătite, plata primelor 7 zile în caz de boală etc. Să intervenim cu autoritatea noastră, în caz de nevoie, la Casele de Asigurări Sociale, pentruca toate avantajele acordate de legea asigurărilor sociale pe seama muncitorilor să fie respectate întocmai de acestea, și așa cum obligăm pe muncitor să-și execute datoriile față de Case, să-i asigurăm și drepturile. Cine a observat mai deaproape aplicarea legii asigurărilor sociale a putut constata că de avantajele ei se bucură mai mult lucrătorii dela oraș și cel mai puțin cei dela pădure. Să îmbunătățim această situație. În acest scop să ne îngrijim de ținerea Cărților chitanțe de asigurare ale muncitorilor la zi și să căutăm a-i convinge pe aceștia de importanța acestor cărți. În birourile noastre de regie trebuie introdus funcționarul care să se ocupe numai cu asigurările sociale.

Să facem pe lucrătorii noștri, în marea majoritate țărani, să iubească lucrările Statului, drept consecință a unui tratament mai bun decât la lucrările particulare. Noțiunile de: dreptate, cinste, respectarea angajamentelor luate, să fie sfinte, consolidând astfel ideea de autoritate a Statului.

Să ne facem un titlu de laudă din îmbunătățirile aduse condițiilor de trai ale muncitorilor și acolo unde este nevoie, să ne transformăm în educatorii lor, chiar dacă uneori reguli de igienă elementare — ca baia — trebuie să le transformăm în obligație.

Bugetul CAPS. să cuprindă un articol special intitulat îmbunătățiri muncitorești din care să se facă cheltuielile de investiții extraordinare. Este inadmisibil ca într'un buget de cca 1 miliard al unei instituții publice comerciale, atunci când în țară avem chiar un Minister al Muncii, să nu se cuprindă sume speciale pentru îmbunătățirile muncitorești.

Din acest articol bugetar să se facă cheltuieli pentru înființări de locuințe igienice muncitorești, acolo unde avem lucrători nelocalnici. Apoi săli de mese pentru lucrătorii cari au de luat masa în timpul lucrului; să se facă instalații sanitare ca: băi, W.C., săli de infirmerie, cameră de consultații pentru medic, etc. De asemenea localuri pentru cantine cu toate anexele.

Acolo unde este posibil, să se afecteze lucrătorilor, pe

lângă locuințe, mici terenuri de cultură pentru grădini de flori și zarzavaturi. Să fie înființate premii pentru locuințele și grădinile cele mai bine întreținute. Să se planteze arbori în coloniile muncitorești.

Pentru copiii lucrătorilor săraci să se acorde, din aceste fonduri, cărți de școală gratuit, iar cu ocazia sărbătorilor îmbrăcăminte etc.

Tot de aci să se acorde premii pentru diferite acte de curaj făcute în interesul întreprinderii de diferiți angajați, cum ar fi în cazul incendiilor, inundațiilor etc.

Organizarea cantinelor de asemenea trebuie să ne cadă pe primul plan și zilnic să controlăm modul lor de funcționare pentru a evita abuzurile, așa cum comandantul de regiment controlează la armată hrana soldatului.

Trecând acum în domeniul muncii propriu zise, să vedem care ese calea pe care trebuie să mergem.

Oriunde avem lucrări cari se pot socoti pe prețuri unitare și nu globale, să introducem lucrarea în acord. Acest mod de a lucra ne ușurează în bună parte recrutarea muncitorilor și supravegherea lor, iar aceluia care preia lucrarea în acord nu i se cere să vină cu aport bănesc, ci numai cu capacitate tehnică și de conducere; de asemenea nu are de îndeplinit formalitățile cerute de legea asigurărilor sociale și legile fiscale.

Pentru că adesea am observat că acest mod de a lucra nu este destul de cunoscut, voi explica 2 din formele lui cele mai obișnuite

O primă formă, a acordului, este aceea în care toți lucrătorii care lucrează în acord sunt renumerați cu același salariu; respectiv prețul obținut pentru lucrare se împarte în mod egal între locuitori ținând seamă și de numărul zilelor lucrate de fiecare.

Acest mod de a lucra, folosit la fasonat, retezat etc. se aplică în condițiuni optime atunci când sunt 2 lucrători în echipă, iar dacă numărul acestora trece de 3—4, atunci aplicarea devine defectuoasă, din cauză că este greu să se poată forma echipe din 4 oameni cu aceeași putere și capacitate de muncă și deci la fel remunerați.

În acest caz se aplică bine al doilea fel de acord, în care acordantul angajează lucrarea la un preț unitar și în condițiuni stabilite și după aceasta se îngrijește de procurarea muncitorilor cărora le stabilește plata pe zi după capacitatea de lucru pe care le-o cunoaște.

Funcționarul nostru încredințat cu supravegherea ține evidența exactă a lucrătorilor și zilelor lucrate, de asemenea și a șefului de

echipă, iar la socoteală, face o listă de plată, ca la regie a lucrătorilor, trecând la începutul sau la sfârșitul listei pe acordant cu numărul zilelor lucrate și cu plata globală, rezultată din diferența între numărul unităților lucrate, înmulțit cu prețul unitar și plata restului lucrătorilor. În cazul când prețul de acord a fost prea mic și acordantului îi rămâne o sumă prea mică, fiind în același timp convinși că a depus toată stăruința, se obișnuiește ca să se ridice prețul acordului în așa fel ca acordantului să-i revină salariul unui lucrător obișnuit. În ce privește plafonul maxim de câștig al acordanților este bine să fie fixat la o sumă inferioară celei pe care o câștigă funcționarul supraveghetor; adică prețurile de acord trebuie în așa fel stabilite, încât acordantul să nu câștige mai mult decât funcționarul, căci altfel această parte slabă a lucrării poate fi izvor de nereguli. Oricare ar fi felul acordului trebuie însă ținută evidența zilelor lucrate pentru controlul prețurilor.

Alegerea acordanților după criteriile naționale trebuie să fie preocuparea de căpetenie a conducătorului unei lucrări. Să nu uităm că timpul va face din mulți din acești acordanți, viitori antreprenori sau elemente economice de sine stătătoare. Poate că ar trebui ca să ne îngrijim și de o instrucție oarecare a lor, căci nu rare ori îi întâlnim pe acești oameni ca antreprenori sau ca mici exploatare cari în luptă cu elementele de origine etnică streină nu sunt destul de abili din cauza lipsei acestei instrucții.

O altă latură a muncii căreia trebuie să-i dăm toată atenția este și aceea a formării lucrătorilor specialiști de origine etnică română. Este bine cunoscut că, în foarte multe cazuri din lucrările noastre, acolo unde e vorba nu de munca unui ziuăș obișnuit, ci de oarecare specialitate, găsim elemente de origine etnică streină, care în urma acestui fapt încasează salariile cele mai mari. Să formăm deci lucrători traversari, cioplitori, lucrători la poduri, mecanici, lăcătuși etc. de origine etnică română. Chiar când anumite posturi le-am dublat cu elemente pentru școală, n'am făcut o cheltuială inutilă, ci am îndeplinit una din datoriile naționale.

Să schițez acum câteva din datele speciale ale îndrumărilor muncii:

Munca în pădure la munte.

Fie că este vorba de lucrări de exploatare, fie de plantații, munca în pădure, la munte, are următoarele elemente

fundamentale: este legată de sezon și chiar în cuprinsul aceluiași sezon este condiționată de starea meteorologică; apoi concentrează pentru timpuri relativ scurte un număr însemnat de lucrători, cari variază dela sezon la sezon, mulți fiind chiar din localități diferite.

Organizarea lucrării, încadrarea cu organe de conducere precum și organizarea muncitorilor, adăpostirea, asigurarea asistenței medicale în caz de boală sau accidente, etc. dau începutului și chiar lucrării ceva din atmosfera organizării unei lupte, cu deosebire numai că aici libera voință a lucrătorilor este un element hotărâtor, disciplinat doar de posibilitatea de câștig. De aci greutățile foarte mari cari se întâmpină la procurarea muncitorilor în timpuri de conjunctură pe piața lemnului, când munca este licitată și datorită unei mentalități colective, aproape nu poți sta de vorbă cu lucrătorii. Nu rare sunt cazurile când iau avansuri din 2—3 locuri și nu se duc în nici un loc.

Pentru remedierea acestor greutăți de procurare a lucrătorilor, n'ar fi rău să se legifereze în materie de muncitori forestieri ca angajarea lor pentru localități străine să se facă sub girul primăriilor comunale respective. Adică să se închee contractul în asistența primarului și odată contractul încheiat în cazul când muncitorul nu-și ține obligația să fie forțat de organele administrative să-și respecte angajamentul cel puțin până la acoperirea avansului primit, sau să restituie avansul dublu. În caz contrar să fie sancționat penal. Desigur că în epoca noastră de democrație va fi mai greu să se legifereze aceasta, totuși ar trebui să urmărim aceasta, în interesul unor raporturi cinste între lucrător și patron.

De asemenea ar trebui legiferat că, proprietarul unui material este solidar, pentru plata muncitorilor forestieri, cu antreprenorul, care l-a angajat; aceasta pentru protecția lucrătorilor.

În situațiunea de astăzi, cu procurarea lucrătorilor trebuie încredințat un funcționar destoinic, care să nu facă pentru prima oară această lucrare. În general este bine ca înainte de a angaja lucrători să ducem câte 2 delegați ai lucrătorilor care să vadă condițiile de lucru și să-i informeze și pe ceilalți. În special, este necesară aceasta când sunt condițiuni de lucru grele, de ex. exploatarea unor doborituri de vânt. Angajarea lucrătorilor în localitățile străine să se facă în fața primarului comunei, care să semneze pe contracte pentru asistență. De

asemenea este necesar să se întocmească contracte tip de lucru cu specificarea tuturor detaliilor.

Dela localitatea de unde i-am angajat până la locul lucrării, lucrătorii să fie însoțiți de un delegat al nostru care să fie foarte abil pentru a preîntâmpina orice dificultăți intervenite.

Transportul și așezarea în lucrare are ceva asemănător cu prinderea unui roi de albine într'un nou stup. La așezarea în lucru, conducătorul lucrării să fie neapărat față pentru a lua toate măsurile pentru rezolvirea cazurilor urgente și împărțirea lucrătorilor pe echipe.

După împărțirea lucrătorilor pe echipe și după ce au început să-și facă colibi și să doboare arbori, lucrătorii nu mai formează o masă de oameni și deci sunt mai ușor de condus.

Totodată se iau măsuri pentru construirea adăposturilor necesare în cursul lucrării, la care nu trebuie să precupețim, deoarece în marea majoritate, se fac din lemne de calitate inferioară — adică iescari — costându-ne efectiv numai manopera. Este bine astfel să facem un local pentru funcționarii noștri și eventual pentru cantină; apoi încăperi pentru acordanți, lucrători, grajduri, etc.

În nici un caz să nu lăsăm ca funcționarii noștri să locuiască în același loc cu acordanții, căci le scădem autoritatea.

Pentru locuințele în chestiune, este bine să ne îngrijim din timp de uși și ferestre, cari este bine să fie făcute după un plan tip, de asemenea de sobe și mobilier ca: mese, scaune etc. Casele făcute în pădure, drept adăposturi, se pot folosi cu succes la terminarea lucrării, acolo unde transportul este ușor cu CFF. instalându-se în coloniile de muncitori ale fabricii și CFF. unde întotdeauna este o criză de locuințe.

Pentru aprovizionarea muncitorilor acolo unde sunt CFF. se aplică cu succes sistemul vagonului cantină și anume: un vagon de marfă bine acoperit se amenajează pentru cantină și odată pe săptămână acest vagon este adus în marginea parchetului și toți lucrătorii se aprovizionează cu cele necesare. Se face în acest fel și o ordine în acordarea bonurilor de cantină și în activitatea lucrătorului de a nu umbla mereu pe drum după alimente.

Nu trebuie neglijat ca funcționarul nostru de pădure să aibă la el și o mică farmacie pentru cazuri urgente.

În timpul lucrului, controlul lucrării trebuie făcut pe teren permanent și sever, fără însă a aplica sancțiuni nedrepte. Să se reprime încercările de fraudă. Să fim însă atenți la instigatori cari ne pot creia multe dificultăți.

Lucrătorii pe cât posibil să nu fie lăsați să părăsească locul, ducându-se acasă pentru diverse interese, căci îi scăpăm de sub comandă. Sunt regiuni unde Sâmbăta și Lunea nu se poate lucra din lipsă de lucrători, cari pleacă pentru Duminică acasă.

La încărcarea materialului în vagoane, pentru aceste motive, să se angajeze numai echipe de lucrători streini de localitate sau, dacă sunt de cei localnici, să se condiționeze lucrarea față cu lipsurile de mai sus. Altfel administrația va încerca mari pagube din lipsa de transporturi ale C.F.F.

Încă din timpul fasonatului este bine să ne fixăm asupra lucrărilor următoare ce se vor face și să dăm parte din supravegheea lucrărilor de doborât și fasonare, viitorilor acordați, cari se vor îngriji astfel ca aceste manopere să se facă în așa fel în cât manoperile următoare să se poată face cu ușurință.

Să facem din timp instalațiile de scoatere din pădure ca: plănci, uluce, drumuri de tras, rampe de încărcare etc. Acolo unde aceste lucrări se fac cu lucrători streini, vom căuta să le dăm ajutoare localnice pricepute, care cu timpul să învețe meseria și deci să-i poată înlocui.

Paza contra focului trebuie să ne fie o preocupare fundamentală, mai ales în timp secetos sau de vânturi puternice. La nevoie se va angaja chiar un paznic special, mai ales când avem tăiere de vară și între epoca doborâtului și fasonatului avem 6 săptămâni lăsate pentru exsevere.

Desigur mai sunt multe lucruri de spus, însă privind mai mult latura tehnică a lucrării; totuși nu pot să închei fără să amintesc că procurarea fondurilor pentru plata lucrătorilor la terminarea lucrării, trebuie să fie una din preocupările fundamentale a conducătorului, altfel aceasta va fi un izvor de mari neplăceri, atât pentru conducător, cât și pentru lucrători. Nu rare ori vezi lucrătorii streini mâncându-și micul lor câștig prin cărciumi, în așteptarea plății.

Munca la Căile Ferate Forestiere.

La căile ferate forestiere munca poate fi împărțită ca și la CFR. în categoriile: întreținere, tracțiune și atelier, mișcare și comerț și administrație generală. Idealul muncitorului dela C. F. Forestiere este situația personalului dela C. F. R. așa că, dacă urmăriți din ziare situația ce arată că o are personalul C.F.R. vă închipuiți care este situația personalului C. F. Forestiere.

Situația cea mai analoagă cu cea dela CFR. o are personalul dela întreținere, cu deosebire că la C.F.F. nu prea i se respectă întotdeauna numărul orelor de lucru. Ceea ce se recomandă în special unui conducător de C.F.F. este controlul la lucru a lucrătorilor, altfel acesta fiind un mare izvor de ne-reguli.

Personalul cu serviciul cel mai greu este cel dela tracțiune și mișcare, adică: mecanicii, fochiștii, șefii de tren și frânarii.

Mai întâiu circulă pe o linie în general slab întreținută, de unde rezultă un permanent pericol de accidente, pe lângă o oboseală fizică, — care le consumă sănătatea. Apoi în general orele de lucru nu le sunt respectate. Trenul pleacă în pădure când se face ziuă și nu rare ori ultima cursă o termină la mijlocul nopții.

Parcul de locomotive și vagoane redus precum și anumite lucrări de sezon, nu rareori, fac ca acest personal să stea în serviciu în continuu până la 16 ore pe zi.

În urma acestor împrejurări o preocupare permanentă a conducătorului unei CFF. trebuie să fie aceea de a reduce pe cât posibil numărul orelor de lucru, iar personalul care îmbătrânește să-l treacă în ateliere etc., unde să-i dea o ocupație potrivită priceperii.

De asemenea trebuie să se îngrijească la pădure de locuri de adăpost, unde eventual să poată lua și masa.

În altă ordine de idei trebuie să ne interesăm a forma mecanici conducători de locomotivă de^e origină etnică românească — căci ei constituiesc poate categoria cea mai bine plătită dintre toți muncitorii forestieri.

În acest scop în ateliere CFF. trebuie să avem ucenici

care mai târziu să-i trecem ca fochiști și apoi să ne îngrijim de învățătura lor pentru a-i face mecanici.

Munca în fabricile de cherestea.

Aci avem 2 categorii de lucrători și anume: lucrători cu caracter permanent, ca gateriști, circulariști, sortatori, mecanici lăcătuși, fierari, etc. și lucrători în depozite cari variază după necesitățile de fabricație și expediție.

Principiile fundamentale cari trebuie să ne conducă la recrutarea, conducerea, aprovizionarea și adăpostirea acestor lucrători le-am arătat mai sus. Este însă nevoie să insistăm asupra laturei naționalizării, căreia nu i s'a dat în toate locurile suficientă atenție.

Concluzie. Pentru a păși hotărît la acțiunea de îmbunătățire a stării muncitorilor forestieri ai Statului, este nevoie ca în ansamblul de activitate al Casei Pădurilor această problemă să fie făcută de sine stătătoare, începutul fiind marcat de introducerea unui nou articol bugetar intitulat: **Imbunătățiri muncitorești.**

APROVIZIONAREA ȘI COLONIZAREA LUCRĂTORILOR FORESTIERI

de ing. I. Rătan

În aplicarea programului de naționalizarea economiei și în special a industriei forestiere, atât aprovizionarea, cât și stabilitatea muncitorilor este o problemă vitală pentru instituția respectivă. Deaceia la începutul oricăror lucrări din pădure cu caracter de durată, găsim aceste două probleme simultan atacate, nu însă și echitabil rezolvate. Abia după aplicarea regiei la CAPS, problema aprovizionării muncitorilor forestiere a fost și integral soluționată.

Să analizăm succesiv aceste preocupări de gospodărie silvică :

1. **Aprovizionarea muncitorilor forestieri** trebuie făcută direct, prin cantine proprii adică în cadrul administrativ al instituției, căci orice concesionare a ei, în favoarea unei alte

persoane, dă imediat loc la nemulțumiri și neînțelegeri între muncitori și respectivul concesionar, fie pe drept, fie chiar din motive imaginare sau invidie a lucrătorilor, asupra unuia care-i presupus că beneficiază, mai ușor decât ei, de un câștig.

Psihologia lucrătorului trebuie purtată în regimul de cât mai multă egalitate de tratament și în cazul oricărui concesionar, aceasta nu poate subzista.

O cantină de aprovizionare muncitorească trebuie să aibă la bază, pe lângă o cantitate de mărfuri curate, îndestulătoare, ieftine și substanțiale, și un mijloc de distribuire și contabilizarea creditelor, cât mai simplu și la înțelegerea lucrătorului și mai cu seamă, fără posibilitatea de interpretare, situație în care aproape toți muncitorii sunt înclinați să cadă. Neîndoelnic, este de dorit ca instituțiile mari să aibă o cantină cu alimente brute, cu o sală de mese încăpătoare și igienică.

Recrutarea cantinierilor să se facă din același mediu, adică din oameni onești și pricepuți (de preferat mai tineri ca să nu pregete la oboseală), apropiați ca mentalitatea de aceea a muncitorimii. Prin aceasta, pe lângă faptul că realizăm mijlocul de a se servi între ei, muncitorimea nu are de ce hrăni idei de ură și invidie asupra cantinierilor.

Prin aceste realizări, cu succes aplicate peste tot, pe lângă faptul că s'ar alimenta igienic muncitorimea, i s'ar da și o oarecare educație socială în cadrul de acțiune al instituției, și i s'ar creia posibilitatea ca din bruma de câștig, să-și economisească ceea ce a putut cu adevărat economisi.

Pentru instituție este economie de timp și asigurare de ordine și liniște, pentrucă un lucrător hrănit suficient și la timp, execută cuviincios munca sa.

Să nu uităm însă, că majoritatea muncitorilor simpli sunt români și toate străduințele noastre de naționalizarea industriei și întregii economii forestiere trebuie îndreptate cu toată hotărârea spre acest punct; deci aprovizionarea lor, este un mijloc de atingerea scopului, este o chestiune de înaltă etică socială, dacă ea se face din români și cu români, în condițiunile arătate. Așa face Administrația Pădurilor Statului și Administrația Fondului Bisericesc Bucovinean.

2. Colonizarea muncitorimii forestiere, prezintă aspectul celui mai de durată element din problemele activității silvice.

Noțiunea aceasta trebuie însă să treacă sfera obicinuitului, adică să cuprindă tot ceea ce se referă la stabilitatea lucrătorilor de pădure.

La noi colonizarea muncitorilor forestieri s'a făcut odată cu începuturile de industrializarea lemnului în stil mare, însă așa cum s'a făcut a avut darul ca să fie până azi, cuie străine în corpul țării. Astfel toți mecanicii, muncitorii calificați sunt străini, ba în general au fost aduși chiar din țările străine (Polonia, Ungaria, Slavonia, etc.) și au moștenit cu stricteță postul părinților, rudelor, lăsând pe dinafară elementul autohton.

În același timp, printre acești muncitori industriali și manipulanți de pădure, s'a strecurat neobservat și câte un băstinaș dintre cei mulți ce formau și formează și azi gloata muncitorilor de pădure, veșnic purtați de nevoi, din Maramureș în Vrancea și din Vrancea în Bistrița și la Câmpeni. Acestora din urmă, cărora li suntem datori toată atenția noastră, asigurându-le și de azi înaintea permanența și un trai mai liniștit, în locul vieții lor nomade și frământată de lipsuri.

Exemplul de stabilitatea lucrătorilor forestieri ai țării, ne este dat în parte de înaintașii exploatare și industrializatori ai pădurilor noastre, adică:

a) Asigurându-le ocupație permanentă;

b) Asigurându-le locuințe familiare igienice; aceasta însă numai la o mică parte din lucrătorii forestieri, adică numai la cei industriali, de oarece marea majoritatea a celorlalți, sunt săteni din văile noastre păduroase.

Dar, pentru rezolvarea problemei stabilității muncitorimii forestiere, se impune adoptarea celui mai intensiv sistem de gospodărie silvică, utilizând, pe cât posibil, populația munților noștri în tot timpul anului, începând cu lucrările de doborîre, fasonare, transporturi, extrageri de materiale prin aplicarea operațiunilor culturale, pază etc. și sfârșind cu plantările de primăvară și de toamnă, iar în industria forestieră să-i chemăm să ia locul străinilor. În acest scop este bine ca din săteni

onești, pricepuți și harnici, să recrutăm șefii de echipe pentru lucrări; din copiii paznicilor și pădurarilor să facem elemente de viitor pentru paza și controlul pădurilor; din fetele și flăcăii din sate să avem echipe continui pentru plantații și curățituri; dintr'un sat de munte să avem întreg personalul de lucru necesar regiunii respective. Ca să ni-i apropiem, e cazul să sprijinim uneori cauzele lor drepte și să le dăm ajutor în unele cazuri, asigurându-ne astfel încrederea lor. În câteva colțuri de țară acestea au devenit realități, dar în majoritatea cazurilor rămânem tributari acestei preocupări de ordin silvico-social.

Sunt știute de mult toate acestea, dar au rămas litere negre pe filele galbene ale cărților. Azi însă când economia forestieră tinde să ia o dezvoltare rațională și deci cât mai intensivă, este nevoie a proceda la stabilizarea lucrătorilor forestieri în centrele păduroase și a-i introduce sistematic și periodic în toată gama lucrărilor noastre silvice, fără a mai utiliza personal străin de localitate. Aci e cazul să insistăm asupra gospodăriei forestiere patronată de Regimul Silvic, unde naționalizarea și raționalizarea exploatărilor a scăpat în afara sferei de acțiune a acestei Administrații, iar Cooperația Forestieră a fost doară un paravan al străinismului.

Noi cei chemați a lucra pe șantierul pădurii, trebuie să tindem la soluționarea cât mai deplină a ei, căutând a ne apropia acești oameni, făcându-i ajutoarele noastre în toate lucrările. Procedând astfel economia forestieră ar avea următoarele foloase :

- a) Posibilitatea executării integrale și la timp a lucrărilor ;
- b) Un preț de cost mai redus al materialelor și produselor forestiere ;
- c) Posibilitatea selecționării lucrătorilor ;
- d) Reducerea delictelor silvice (ca urmare a posibilității de câștig prin muncă permanentă);
- e) Face posibilă o gospodărie intensivă și rațională a pădurilor.

CÂTEVA ASPECTE ALE PROBLEMEI LUCRĂTORILOR
IN ÎNTEPRINDERILE FORESTIERE

de Ing. N. N. Tănăsescu

Unul din factorii de producție dintr'o industrie oarecare este și mâna de lucru, care în cazul special al exploatărilor forestiere, capătă o deosebită importanță în raport cu valoarea materialului lemnos. În adevăr, lemnul sub dublul raport al volumului față de greutatea lui și sub cel al locului unde se găsește față de locul de consum, poate ajunge a avea o valoare derizorie. Cum pe de altă parte, toate aceste păduri, mult depărtate de centrele de consum, se găsesc de cele mai multe ori și la mari depărtări de centrele populate, e natural ca problema manoperei să apară pe primul plan al preocupărilor celui însărcinat cu exploatarea forestieră, mai ales că atunci ea intră în costul de producție cu un procent destul de important.

În această situație când pădurea, care se taie este cu totul izolată, când în jurul ei nu sunt sate sau alte centre populate, atunci pentru exploatarea sau în cazul pădurilor Statului, pentru șeful de ocol, mâna de lucru se prezintă sub următoarele principale aspecte: 1) procurarea lucrătorilor; 2) adăpostirea lor, și 3) aprovizionarea lor.

1. În ce privește procurarea lucrătorilor, socotesc că dela început trebuie făcută o deosebire după natura lucrului, pe care-l au de executat.

Când în pădure se exploatează material pentru fabrici de cherestea sau pentru alte industrii, care cer un lemn bun, rar în păduri, atunci lucrătorul specializat este neapărat necesar. Când se fuzionează lemn de foc, lucrul se poate face, mai mult sau mai puțin bine, și cu lucrători ocazionali nespecialiști.

Cum în Țara noastră, cele mai importante regiuni împădurite se găsesc la munte sau în locuri unde locuitorii nu-și pot satisface toate trebuințele din agricultură; prin forța lucrurilor, aceștia au ajuns a avea o mare aplicație la lucrul în pădure, devenind adevărați specialiști. Este un mare bine, căci prin întreținerea lor, mai ales la exploatarea lemnului de lucru, se evită mari pierderi de material și în același timp multe accidente.

În ce privește exploatarea și fasonarea materialului de foc, e de preferat să se întrebuințeze tot muncitori specialiști, chiar și în cazul când pădurile exploatare se găsesc mai puțin depărtate de centrele populate, la dealuri sau câmpie, unde ocupația obișnuită a țaranului este plugăria. Cu ei se pierde mult timp căci fiind gospodari, lucrează în pădure numai când nu sunt ocupați în gospodăria lor, încât nu rare sunt cazurile, când la sfârșitul sezonului de lucru în pădure, materialul rămâne în mare parte nefasonat. Apoi fiind lucrători forestieri necalificați, cei mai mulți urmărind să-și facă ceva bani de buzunar pentru cheltuieli ocazionale (sărbători, etc.), nu lucrează conștiincios. Pe de altă parte, cum supravegherea lucrului nu totdeauna se poate face ușor mai ales dacă parchetele sunt mari, întrebuințarea acestora este foarte riscantă.

În câteva cuvinte se poate spune că exploatatorul este la dispoziția lor, nefiind sigur dacă lucrul se va face bine și la timp.

Prin întrebuințarea specialiștilor, se înlătură toate dezavantajele arătate mai sus. În plus, de multe ori aceștia sunt și mai ieftini. Deci e bine ca niciodată să nu se ezite a se aduce lucrători buni forestieri, chiar dela distanțe mari, transportul lor cu trenul costând puțin, când sunt în număr mare. Cu ei lucrul se face în timp util, iar din punct de vedere tehnic, randamentul este maxim.

2. Când lucrătorii sunt aduși din altă parte, se pune problema adăpostirii lor.

Sistemul obișnuit este ca, aceștia să-și facă niște bordee în pădure și să locuiască pe șantier, cum ar spune un antreprenor, lucrând ziua și noaptea când timpul le permite, până la terminarea exploatării.

Natural, din punctul de vedere al randamentului, sistemul este ideal, căci se evită o mare pierdere de timp cu drumurile dela pădure la cantonament sau acasă, dacă lucrătorul este localnic. Din punctul de vedere al sănătății însă, sistemul lasă mult de dorit. Personal am avut ocazia să mă conving de aceasta în timpul diverselor exploatări făcute. De aceia cred că, este timpul să se dea o importanță mai mare adăpostirii lor, putându-se face ușor în niște barăci de bârne, în genul celor

dela munte, construite lângă cantoanele de pază și date în seama pădurarilor respectivi.

Atât construcția lor, de tipul cazărmilor având paturile suprapuse, cât și întreținerea lor, constând în schimbatul paielelor din paturi și dezinfectatul pereților cu lapte de var sau alt dezinfectant, sunt foarte ieftine. Numărul și mărimea lor vor fi condiționate de întinderea pădurilor și de valoarea materialului ce se fășonează.

Vedem deci că, cu mici cheltuieli, putem să le punem la dispoziție o locuință mai confortabilă și să le dăm posibilitatea unui trai mai omenesc. Adăpostirea nu este ideală, dar tot este ceva mai bună decât cea din bordeie.

3. Adăpostirea în băcăniile făcute lângă cantoanele de pază prezintă marele avantaj că aprovizionarea lucrătorilor cu alimente se poate face ușor. Aprovizionarea trebuie să cadă neapărat în seama exploatatorului.

Dacă ne gândim că trebuințele lor sunt foarte reduse, aprovizionarea cu articolele de primă necesitate este ușoară, sezonul de lucru fiind iarna când conservarea alimentelor alterabile este posibilă. Economia, pe care o fac având alimentele la prețul pieței, este importantă pentru ei și concludentă pentru justificarea acestei aprovizionări.

Acolo unde exploatările sunt permanente și sunt asociate fabricilor de prelucrarea lemnului, cooperativele de lucrători pentru aprovizionare sunt cele mai indicate, căci pe lângă economia făcută, au și un beneficiu la sfârșitul fiecărui an.

În afară de acestea, pentru lucrătorii forestieri, un deosebit interes prezintă problema asigurărilor pentru invaliditate de boală, accidente sau decese.

Cu altă ocazie ¹⁾, am arătat că în felul cum sunt ei asigurați acum, în special lucrătorii sezonieri din pădurile de deal și câmpie nu beneficiază deloc de avantajele legii. Afară de cazul nefericit al unui accident, lucrătorul forestier nu poate avea nici un alt avantaj, căci legea așa cum este făcută, impune condiția continuității muncii într-o întreprindere, lucru emi-

1) N. N. Tănăsescu: „Asigurările Muncitorești în Întreprinderile Forestiere“, raport la Congresul A.G.I.R.-ului dela Iași, 1936. Publicat în Buletinul A.G.I.R., No. consacrat Congresului.

namente imposibil într'o exploatare forestieră, care prin caracterul ei este sezonieră.

Dar chiar atunci, când prin cine știe ce întâmplare, pot beneficia de lege, de cele mai multe ori ei renunță la asistența oferită de Casele de Asigurare, totdeauna mult prea depărtate de pădure, căci cheltuielile făcute pentru a căpăta o consultație și medicamente gratuite, costă mult mai mult decât vizita la medicul de plasă apropiat.

Din aceste motive, cotizațiile, cumpărarea diverselor carnete și vizarea lor așa cum cere Legea Asigurărilor, constituie pentru ei un adevărat impozit disproporționat de mare în raport cu foloasele, pe care le pot avea.

Nu mai vorbesc de situația grea creiată pădurilor Statului și celor ale Așezămintelor de binefacere și nici de voluminoasa corespondență impusă de instituția Asigurărilor Sociale, care cere aproape numai pentru ea un funcționar special, la fiecare Ocol.

Cum în lege s'a făcut o greșeală asimilându-se lucrătorii forestieri sezonieri cu lucrătorii obișnuiți din celelalte industrii, urmează ca situația lor acum să fie îndreptată. Trebuie: sau să li se recunoască de fapt natura deosebită a muncii lor sezonieră și deci cotizația plătită de ei să fie mai mică decât a celorlalți lucrători industriali, avantajele legii rămânând aceleași; sau, plătind aceleași cotizații, să se stabilească pentru ei condiții de cotizare, astfel ca să poată beneficia de lege.

Din acest punct de vedere, Legislația franceză pentru asigurări, după care a fost făcută și ultima noastră lege, dă un bun exemplu, căci prin diversele decrete și circulări ministeriale dintre anii 1932—1935, a îmbunătățit situația lucrătorilor forestieri francezi, care mai înainte era aceeași ca a lucrătorilor noștri, acum.

Astfel, ameliorând condițiile de viață ale lucrătorului, prin intermediul căruia, pădurea poate fi valorificată, contribuim în primul rând la civilizarea unei clase aproape uitată a țărânimii și apoi folosim păduri, unde găsind o viață mai omească, lucrătorii vor lucra mai bine și totdeauna în număr mai mare.

PERSONALUL ȘI MUNCITORII ÎN ÎNTREPRINDERILE FORESTIERE

de ing. M. Prodanciuc

În cele ce urmează voi căuta să schițez, numai câteva din problemele actuale ale muncitorimii de toate felurile din întreprinderile forestiere.

Înainte de toate, ținem să afirmăm încă odată necesitatea că, atât exploatarea și comercializarea produselor lemnoase, cât și cultura pădurilor să ajungă sub conducerea și răspunderea inginerilor și personalului pregătit din punct de vedere forestier, căci numai astfel, cultura și exploatarea, vor forma un tot armonios.

Numai în acest caz muncitorimea forestieră va putea fi ridicată la rangul de breaslă conștientă de rolul pădurilor în stat și favorabilă formării unei „conștiințe silvice” în masele largi ale poporului.

În al doilea rând, facem o clasificare a lucrătorilor din întreprinderile forestiere:

Sub numele de întreprindere forestieră înțelegem o întreprindere pentru comercializarea și industrializarea lemnului dela tăierea arborilor și până la debitarea lui în fabrică și comercializarea cherestelei rezultate.

Lucrătorii de pădure: manipulanți, șefi de echipă, lucrători specialiști (repararea drumurilor, podurilor, corșitelor, constructori de uluci, țapinari, etc.), lucrători nespecialiști.

Lucrători pentru o primă industrializare a lemnului: lucrători pentru fasonarea lemnului de loc, lemnului de celuloză, șitelor, dranițelor, manelelor, drugarilor, doagelor, traverselor.

Lucrători în fabricile de cherestea: personal tehnic de execuție, funcționari contabili, șefi de depozite, șefi de gatere, mecanici; lucrători specialiști: fochiști, gateriști, circulațiști, sortatori, lucrători în fabrica de lăzi; lucrători nespecialiști.

Înainte de a trece la tratarea subiectului, se impun câteva probleme, la soluționarea cărora ar fi de dorit să contribuie, prin faptă și scris, toți silvicultorii cu experiență.

1. Empirism sau educație forestieră teoretică și practică?

În toate ramurile de industrie, educația sistematică științifică, unită cu experiența din practică, tind să înlocuească empirismul orb. Ca exemplu putem da căile ferate unde avem școli de tot felul: de picheri, de șefi de echipă, de acari, de frânari, etc.

În economia forestieră numai faza culturii pădurilor are la noi personal educat științificește: inginerii, conductorii și brigadierii silvici, pe când faza exploatării pădurilor și industrializării lemnului e dominată de cel mai primitiv și dăunător empirism cu excepția funcționarilor și lucrătorilor de altă specialitate cari își găsesc întrebuințare la noi precum: contabilii, mecanicii. Folosesc pentru ilustrare situația din industria lemnului bucovinean, situație care nu diferă de loc din acest punct de vedere de cea din restul țării.

Intr'adevăr din toate întreprinderile forestiere de până acum, în afară de cele ale regiilor publice, nu a fost întrebuințat un inginer silvic sau vreun brigadier sau însăfârșit orice om cu vreo pregătire de bază în această branșă:

administrator de fabrici de cherestea,
șefi de depozite (bușteni, cherestea),
șefi de gatere.

Toți cei existenți din personalul de mai sus, nu au avut înainte de a îmbrățișa meșeria lor nimic comun cu problemele lemnului decât calitatea de a face parte dintr'un neam, care la noi în țară a abuzat de ospitalitatea și de nepăsarea noastră, pentru a distruge cele mai frumoase păduri. Oameni cari nu au la bază decât 4 clase primare sunt mândri de „practica lor” și până acum câțiva ani nici un român cu ceva școală nu putea pătrunde în tagma celor „cu practică” pentru cari facerea unei note de tăiere („Spanung”) este o adevărată vrăjitorie reușită printr'un dar dela Dumnezeu.

La fel cu manipulanții de pădure. Rolul lor mărginindu-se, la societățile exploatoare, de a recepționa din pădurile instituțiilor un lemn cât mai bun, ei își adunau prin lucrul lor zilnic, neavând nici o bază de pregătire în acest domeniu, mai puține cunoștințe despre defectele și calitățile lui tehnologice în 10—15 ani decât avea un brigadier silvic

după un an de școală și după un an de practică în această direcție. Cu toate acestea și aceștia, deveniau renumiți pentru „practica lor“, renume menținut prin conjurația celor cari nu aveau nici un interes ca pădurile țării să fie exploatare de cei cari le cultivă și menținut prin nepăsarea noastră.

Trecând la lucrătorii specialiști și nespecialiști constatăm că și aceștia au fost folosiți până acum ca unelte inconștiente și exploatare în mâna neamului cu „experiență“ în toate, dar mai ales în arta de a exploata tot ce îi ese în cale. Lucrătorul forestier este unul din cei mai exploatați muncitori¹⁾. Despre o ridicare culturală a lui nu poate fi vorba în regimul întreprinderilor forestiere de până acuma în marea majoritate particulare și neromânești. Credem însă că trebuie să se isprăvească cu acest empirism retrograd și aproape superstițios, trecându-se la practica brodată pe o sumă de cunoștințe teoretice asupra pădurii și lemnului.

Administrator de fabrică poate fi foarte bun un inginer silvic cu practică în organizarea unei fabrici și sortarea cherestelei. Toate celelalte funcțiuni, afară de mecanici și contabili vor putea fi foarte bine îndeplinite de brigadierii silvici cu practică.

Un asemenea caz există la fabrica de cherestea din Brodina, exploatare de Fondul Bisericesc Bucovinean, unde avem ca șef de depozit de cherestea, un tânăr absolvent al școlii de brigadieri silvici din Rădăuți, care după o practică de 6 luni, este în stare să conducă un depozit de cherestea cuprinzând sortatul, manipulatul, sortatul mărții uscate și expediția vagoanelor de cherestea pentru interior, Orient și Germania. Cu atât mai mult, un brigadier silvic poate fi întrebuițat ca manipulant de pădure unde într'adevăr poate deveni ceea ce se numește un om cu o bogată experiență. Accentuez acest lucru pentru a demonstra că absolvenții școalelor silvice pot fi întrebuițați cu cel mai mare succes în toate întreprinderile forestiere întrucât au cunoștințe de bază așa că se pot forma sub o supraveghere înțeleaptă ca elemente de încredere în noua înfățișare pe care întreprinderile forestiere trebuie să o capete.

---

1) M. Prodanciuc. Lucrătorii de pădure. Rev. Păd. Nr. 7-8 din 1937.

Trecem la muncitorimea specializată. Cum am amintit mai sus, majoritatea gateriştilor, fierarilor, circulariştilor, lucrătorilor de pădure specializați (constructori de jilipuri etc.) erau străini. Formarea acestor lucrători precum și ridicarea lor culturală și socială era lăsată la discreția forțelor oarbe care caracterizează regimul individualist liberal. Deformarea lor nu putea îngrijora întreprinderile forestiere particulare care nu aveau caracter permanent ci mai ales caracterul unui val exploatator trecător. Afară de aceasta, nu se puteau îngriji întreprinderile particulare, întrucât funcționarii dela manipulantul de pădure până la administratorul de fabrică nu aveau cultura necesară ca să sistematizeze datele experienței lor de ani de zile ca să poată educa pe acești lucrători specialiști. Că vor fi existând și excepții laudabile, nu negăm. Din aceste motive până acum nu prea am avut a înregistra încercări sistematice de formare a lucrătorilor specialiști și de ridicare în acest mod a nivelului întreprinderilor forestiere.

Amintim cu acest prilej de o încercare a Fondului Bisericesc din Bucovina pentru creiarea unei școli practice pentru formarea personalului executiv dela exploatările de pădure și dela fabricile de cherestea. Școala aceasta a fost înființată la centrul Falcău (jud. Rădăuși); n'a durat însă decât un an.

Cu privire la lucrătorii nespecializați, socotim că mai ales în viitor când, potrivit unei concepții totalitare de stat, fiecare breaslă va fi concentrată permanent în vederea ridicării noastre ca neam, lucrătorii de pădure vor trebui supuși unei educații cari să-i lămurească asupra rolului pădurii în viața unui popor precum și asupra măsurilor de sănătate socială și morală cari vor trebui avute întotdeauna în vedere.

O propunere asemănătoare face d-l N. Ghelmeziu, referindu-se mai ales la perfecționarea lor din punct de vedere tehnic, cerând în acest scop editarea unor manuale elementare pe înțelesul lor ¹⁾.

În concluzie credem că:

1. Empirismul fără baze teoretice este cu totul insuficient mersului spre ridicare a țării noastre.
2. Personalul executiv din întreprinderile forestiere să se

---

1) *Viața Forestieră*, Nr. 5 din 1.VI.1937.

recruteze și să se formeze numai din absolvenții școalelor silvice sau comerciale, nu din elemente improvizate fără nici o pregătire specială.

3. Muncitorimea specializată și nespecializată să fie ridicată la rangul de breaslă forestieră conștientă, mărindu-i-se atât randamentul cât și valoarea sa socială și morală.

Realizarea acestor fapte nu se poate face, deocamdată, de cât prin intermediul întreprinderilor forestiere sub forma regiilor publice sau prin cooperative forestiere bine conduse, deoarece numai acestea servesc unor instituții al căror interes coincid cu interesul Statului.

Măsuri pentru traducerea în fapt a acestor lucruri se pot lua dela caz la caz după situația fiecărei instituții și fiecărui centru de industrializare.

Credem că aceste măsuri nu se pot generaliza ci trebuiesc luate de fiecare centru de industrializare în parte, așa că și aici întră într'o măsură foarte largă inițiativa și idealismul inginerilor dela centrele de exploatare și industrializare.

Credem că numai prin activitatea acestor ingineri și prin înțelegerea organelor superioare se pot lua și următoarele măsuri realizabile:

1. Să se formeze ingineri tineri în domeniul industrializării.
2. Să se formeze șefi de depozite potrivit unui program de cunoștințe teoretice și practice, elaborat de șefii de centre.
3. Să se țină conferințe cu acest personal asupra comerțului și industrializării.
4. Să se insiste asupra unui traiu cât mai igienic la lucrători.
5. Să se ție conferințe lucrătorilor asupra rolului pădurii.
6. Să li se explice rostul lucrărilor.
7. Să se răspândească printre ei publicații folositoare.

Natural că această activitate nu poate fi întreprinsă decât de unii cari sunt îndrăgostiți de meseria lor și de pătura lucrătoare a căror activitate e călăuzită de un comandament superior în spre care asimptotic tind să se înalțe. Aceasta e însă cu atât mai necesar cu cât trebuie să mobilizăm astfel energiile noastre ca să putem trece dela fabricarea de produse semi-in-

dustrializate la fabricarea de articole definitive a căror valoare să compenseze scăderea care va fi provocată de nesocotita epuizare a rezervelor lemnoase din trecut.

2. Muncitorii forestieri în întreprinderile particulare și cele ale regiilor publice

Cu cele scrise mai sus și cele arătate în „Revista Pădurilor“ din August 1937, credem că am arătat și aspectul acestei probleme.

3. Muncitorii din punct de vedere național și social

La cele de mai sus adăugăm că nu e necesară numai o educație și ridicare tehnică, ci educația trebuie făcută concomitent și din punct de vedere național și social, căci numai toți acești trei factori la un loc pot să formeze un complex activ și conștient.

Din punct de vedere social putem împărți muncitorii forestieri în următoarele categorii:

a) Muncitori forestieri stabili. Stabiliți dealungul unei văi cu gospodăriile lor, ocupația cei mai mulți dintre ei o găsesc în exploatările și cultura forestieră dela plantațiuni până la tăiere și dela simplu lucrător în fabrică până la mici comercianți de lemne.

b) Muncitori forestieri nestabili. Din regiuni sărace ei se duc la lucru în număr mare în regiunile cu exploatări intense de păduri (de ex. Maramureșenii). Apoi se întorc în locurile lor da baștină, unde își au satele lor.

c) Muncitori forestieri nomazi. Ei se recrutează din regiuni forestiere, cutreeră toată țara fie ca lucrători de pădure fie ca lucrători de fabrică fără un loc stabil (în unele locuri cei de pădure se numesc „baraberi“, în alte locuri și cei de fabrică). Acești lucrători sunt singurii „proletari“ din industria forestieră. Lucrătorii de fabrică din această categorie stau de obicei în coloniile fabricelor și sunt lăsați de fiecare întreprindere particulară ca moștenire firmei care îi urmează. Coloniile acestea de regulă nu sunt întreținute de loc în stare igienică.

Care categorii formează idealul de atins?

De sigur prima categorie în care munca forestieră constituie o parte din veniturile acestor familii, restul îl formează creșterea vitelor, etc.

Prin măsuri sociale și cei din ultima categorie vor putea fi aduși la prima. Lipsa de mijloace de trai în regiunile sărace ca Maramureșul va putea fi învinsă prin reforme în stil mare care să repună în drepturile uzurpate de străini pe acești locuitori ai munților.

Ca încheiere, accentuez încă odată că toate dezideratele de mai sus nu pot fi avute în vedere decât de o instituție permanentă. Precum regimul permanent al proprietății pădurilor este o instituție binefăcătoare, tot astfel un acelaș regim permanent de valorificare a lor nu va putea da decât rezultate satisfăcătoare.

Die Waldarbeiterfrage.

Le problème des ouvriers dans les exploitations forestières.

Récemment, le problème des ouvriers dans les exploitations forestières de Roumanie, et surtout celui des bûcherons, a fait l'objet d'une particulière attention de l'opinion publique. Réellement, il présente une très grande importance et demande des solutions.

A la suite d'une enquête entreprise la-dessus, la Revista Pădurilor a reçu de ses collaborateurs sept articles où on examine la question sur tous ces côtés: recrutement, sélection, salaires, logement, nourriture, assistance sociale, etc.

UN PIN EXOTIC RAR IN ROMÂNIA

de ANTON V. RĂDULESCU

Climatul țării noastre, din cauza iernilor aspre, ce sunt destul de frecvente, nu permite viețuirea speciilor mai sensibile la ger. Intre aceste specii se numără și *Pinus excelsa* Wall., numit în limba germană, pinul plângător, după picăturile de rășină secretate de conuri și de coaje.

Pinus excelsa în parcurile noastre este o raritate¹⁾, mai cu seamă ca exemplare în vârstă. Frumusețea acestei specii, datorită culorii brumării a acelor, mărimea lor; sunt de două ori mai mari ca cele de *Pinus strobus*, apoi conurile sale mari, care atârnă în jos, stând agățate multă vreme în arbore, fac, după spusa lui Beissner, să fie unul din cei mai frumoși pini pentru parcuri.

Patria de origină a acestui pin este în Sudul și Estul Himalaiei. Aci vegetează la o altitudine cuprinsă între 1600 m și 4000 m. Cere un climat dulce și multă lumină. Față de sol este aproape indiferent.

Fiindcă la noi îl întâlnim așa de rar în parcuri, cred că este interesant să atrag atenția asupra unui exemplar frumos găsit în Parcul Carol din București.

La câțiva zeci de metri depărtare de aripa dreaptă a Muzeului Militar, în imediată apropiere a obuzierului Skoda, se află două grupe de *Pinus strobus*, compuse din câte 5 exemplare fiecare. In grupul din spate, dominând ceilalți pini se

---

1) In No. 2 al Analelor ICEF, d-1 Dr. Georgescu descrie un exemplar de *Pinus excelsa* dela Doftana.

găsește pinul care ne preocupă. Muzeul Militar este așezat sus, pe prima terasă a Dâmboviței. Datorită acestei situații a terenului, pinul a putut scăpa de geruri. Se poate că ceva adăpost a mai avut și dela clădirile situate în apropierea lui.

Clișeu I.C.E.F.

Pinus excelsa Wall. în Parcul Carol din București.

Dăm mai jos descrierea amănunțită:

Diametrul la 1,30 m dela sol, 35,8 cm; înălțimea 12 m; coronamentul începe dela 1,70 m; diametrul coroanei aproximativ 8 m; creșteri în înălțime până la 1, într'un an; ramuri puternice, până la 12 cm grosime; la 10 m înălțime, tulpina are o deviere; vârful turtit, dă impresia că este degerat.

Asupra vârstei acestui pin, credem că nu greșim dacă o apreciem la 35—40 ani. Această apreciere o sprijinim pe faptul că plantarea a avut loc, probabil, odată cu amenajarea Parcului Carol din 1906.

În presupunerea că plantarea s'a făcut odată cu ceilalți pini, rezultă că *Pinus excelsa* a avut până în prezent o creștere în diametru mult mai mare decât au avut exemplarele de *Pinus strobus*. Dintre acestea numai un exemplar are diametrul de 27 cm la 1,30 m dela sol, restul sunt de 20—25 cm. Cum se vede este o diferență de aproape 10 cm, între diametrul lui *Pinus excelsa* și al celui mai gros dintre cei de *Pinus strobus*.

Altfel stau lucrurile în ce privește creșterea în înălțime. *Pinus excelsa* a început să fie întrecut de *Pinus strobus*, mai ales de când i-a pierit vârful.

În luna Decembrie când am văzut ultima dată, grupurile de pini, dintre toți pinii, cel de *Pinus excelsa* era cel mai încărcat de conuri. Rămâne de văzut dacă semințele sunt bune. Cu ajutorul acestor semințe, care poartă în ele un început de aclimatizare, s'ar putea să se extindă cultura lui în parcuri, aducându-se în acest fel o variație mai mare în compoziția speciilor arborescente din parcuri.

C R O N I C A

SE DESCREȚESC FRUNȚILE

Avem un nou guvern. Ingrijorările serioase provocate de măsurile trecutului ministru al pădurilor, în legătură cu soarta pădurilor noastre, au trecut, din moment ce în fruntea conducerii lor avem din nou pe d-l Ionescu-Sisești, ale cărui păreri le-am reamintit și în cronica din numărul trecut al revistei. Frunțile noastre, ale celor ce suntem chemați să ne ocupăm de ele, s'au descrețit.

Solicitudinea arătată de d-l ministru Sisești pădurilor se poate vedea și din alegerea drept colaborator al său, ca secretar general, a d-lui prof. Drăcea, post care urmează să-și recapete importanța lui de altădată, uzurpată de trecutele subsecretariate de Stat.

Pe de altă parte, regimul politic instaurat odată cu plecarea trecutului guvern, liberat complet de tirania electoralului, ne face să nădăjduim că a sosit în sfârșit și pentru pădure, liniștea cea mult dorită. Cu nădejde așteptăm deci roadele noii guvernări.

Conferințe.

În seara zilei de 30 Ianuarie a. c., a avut loc, în aula Ateneului Român, conferința d-lui M. P. Florescu inginer consilier silvic, intitulată „Sacrificarea Pădurilor“.

În prima parte a cuvântării sale, d-l Florescu a arătat aportul pădurii românești în timpul războiului de întregire. În partea a doua, d-sa a stăruit asupra expropriierilor de păduri făcute în vederea defrișării lor pentru constituire de islazuri comunale. S'a stăruit în special asupra erorilor grave săvârșite cu acest prilej. În acest scop, clișeele proiectate au fost pentru publicul numeros, care a ținut să asculte această conferință, convingătoare.

Politica populației munților.

Sub acest titlu d-l Dragoș Vrânceanu, într'un articol publicat în ziarul „Curentul“ din 19 Februarie a. c., grupează o serie de probleme specifice, „născute din lipsuri și nevoi identice tuturor satelor din regiunea de munte“. Între acestea, d-sa enumeră: drumurile, sănătatea, industriile locale, împăduririle, pășunatul, instrucțiunea.

Problema împăduririlor, spune d-sa, „este legată de soarta uneia din avuțiile de bază ale țării și în acelaș timp ea constituie cheia bunei stări a populației dela munte. Majoritatea regiunilor muntoase și în-deosebi faimosii munți ai Maramureșului, Apusenii și ai Vrancei oferă spectacolul tragic al stâncilor goale și sfărâmate. De ea se leagă pășunatul“.

Referindu-se la o serie de cunoștințe privind situația de dinainte de executarea lucrărilor de „bonifica integrale“ executate de italienii pe valea Aosta, d-l Vrănceanu constată că „dacă efectele depopulării nu se simt încă la noi, sunt prea vădite însă deficiențele condițiilor de viață ale țărănilor dela munte“.

În încheiere, cu gândul la marile lucrări de ansamblu ale italienilor, cari au cerut cheltueli mari, d-sa arată că s'ar mulțumi la noi „cu o grijă mai atentă și organizată“.

Inundații timpurii.

Timpul frumos care a domnit în țara noastră în prima jumătate a lunii Februarie a făcut să se topească zăpada dela câmp și dealuri, căzută în cursul lunilor precedente și să se desprindă ghețurile. Apele Dunării au fost primele care au reacționat. Un cartier din Galați, situat la un nivel inferior, a avut mult de suferit de pe urma apelor mari, iar Vâlcovul, din cauza zăpoarelor formate la gurile Dunării, a fost complet inundat, fapt care a provocat o panică justificată și intervenția grabnică a autorităților pentru evacuarea populației.

Din fericire inundațiile s'au limitat aici neluând un caracter general. A fost doar o svâcnire.

Capra neagră.

Gingașa sălbăticiune a munților noștri a format în ultimul timp obiectul unei deosebite atențiuni atât din partea oamenilor de știință, cât și din aceea a vânătorilor.

Primii, reprezentați prin Comisia Monumentelor Naturii, socotind că acest animal este amenințat cu dispariția, au hotărât să pună sub un regim de completă protecțiune capra neagră din Retezat și munții Rodnei.

Despre acțiunea celor din urmă, cetitorii Revistei Pădurilor au putut lua cunoștință din darea de seamă ce s'a făcut programului de acțiune întocmit de d-l ing. A. Comșa Inspectorul general al vânătoarei din Ministerul de Agricultură și Domenii¹⁾.

După un an de aplicare a măsurilor preconizate de d-l Comșa în programul său, organele de conducere ale Vânătoarei au provocat o reexaminare a situației. Cu acest prilej s'a făcut constatarea că ne găsim în fața unei ameliorări. Totuși rezultatul folosirii jandarmilor pentru paza caprei negre, se pare a nu fi fost la înălțimea așteptărilor,

1) Revista Pădurilor, nr. 9 din 1937, pag. 966-968.

întrucât cei aleși nu au fost întotdeauna oameni dela munte obișnuiți cu ascensiunile.

Pentru remedierea situației s'a hotărât constituirea unui corp special de poliție, recrutarea celor ce urmează să-l formeze trebuind să se facă din persoane crescute și obișnuite cu muntele. Echipați bine, plătiți cu salarii între 2500 și 3000 lei pe lună, stimulați cu premii în bani pentru cazurile de braconaj descoperit și instruiți într'o școală pregătitoare și concentrări periodice, noii paznici urmează să ducă la rezultatele așteptate de cei ce au luat această inițiativă.

Căinii dela turmele de vite și vânatul.

Între vânători, pe deoparte și crescătorii de vite pe de altă parte, există un vechi antagonism. Este aproape inutil să mai reamintesc aci că vânătorii socotesc căinii dela turmele de vite ce pășunează drept unii din cei mai mari dușmani ai vânatului.

Atitudinea aceasta este în parte justificată. Se găsesc uneori la turmele de vite așa de mulți câini — nejustificat de mulți — încât te inspăimântă. Se înțelege că în acest caz hrănirea și supravegherea lor devenind dificilă, câinii pornesc singuri în căutarea hranei și fatal va cădea victimă vânatul. De aici lupta împotriva câinilor hoinari și măsurile împotriva celor dela stâne, prevăzându-se aninarea „jujeului“ de gâtul lor.

Crescătorii de vite la rândul lor se plâng că prin limitarea numărului câinilor și prin aninarea jujeului, paza vitelor împotriva vânatului răpitor devine, dacă nu imposibilă, cel puțin dificilă. Aceasta cu atât mai mult cu cât ei au a se plânge că prin anumite măsuri de ocrotire, cum sunt cele luate pentru urs, acesta s'a înmulțit mult, aducând pagube mari crescătorilor de vite. Mărturie sunt în această privință moțiunile celor 3 congrese ale oierilor.

În legătură cu acest diferend, Direcțiunea Pășunatului din Ministerul de Interne a trimis de curând Prefecturilor următoarele îndrumări, ca urmare a unei intervenții a Serv. Vânătoarei din Ministerul de Domenii:

1. Fiecare turmă de vite nu va putea avea mai mult de 2—3 câini pentru fiecare sută de oi și maximum 5—6 câini pentru toată stâna.

Aici trebuie să facem constatarea că cel ce a dat această dispoziție este străin de realitatea vieții pastorale. Ca să dovedesc aceasta dau numai un exemplu. În munții noștri sunt stâne cari au uneori și 1000 de oi, împărțite în 4—5 ciopoare sau turme. Aplicând strict partea ultimă a dispoziției de mai sus însemnează că nu toate ciopoarele de vite dela o stână pot avea câini suficienți, ceea ce este o greșală.

2. A doua dispoziție este introducerea obligatorie a jujeului.

3. Proprietarul stânei răspunde materialmente de abaterile personalului său, în legătură cu prevederile legii vânatului, legii de purtat arme și cu dispozițiile contractului.

4. Interzicerea pășunatului cu începere dela 1 Sept. în pădurile pășunabile, sau numai în porțiuni din ele unde stau de predilecție cerbii în timpul boncănitului (goanei). Dispozițiunea aceasta urmează să se prevadă și în contractele de pășunat.

5. În cazul când vânatul răpitor devine supărător, urmează să se informeze Serviciul Vânătoarei pentru a lua măsurile de rigoare. Pentru eventualele pagube suferite de către crescătorii de vite de pe urma animalelor răpitoare, Serviciul vânătoarei urmează să acorde despăgubiri.

6. Distrugerea urșilor în acest caz va fi promptă, această obligație fiind impusă prin contract arendașilor terenurilor de vânătoare. În cazul când aceștia refuză să facă vânători pentru împușcarea lor, sau neglijează numai, atunci se va ordona vânători din oficiu, chiar și fără consimțământul lor.

At. Har.

TRADIȚIE FORESTIERĂ

Având cinstea să studiez la „Ecole Nationale des Eaux et Forêts” ca beneficiar al bursei Moșandrei, socot de a mea datorie să împărtășesc colegilor din România, puternica tradiție ce domină silvicultura franceză și care face să vibreze de emoție sufletul oricărui silvicultor.

Tradiție înseamnă legătură între trecut și prezent precum și puternică impulsivitate pentru viitor. Numai datorită tradiției poate evolua în mod normal cultura, fără a suferi pecetea nefastă a împrumutului și a superficialității.

Deschizând porțile ospitaliere ale Școlii Naționale de Ape și Păduri, am aflat că fac parte din promoția 112-a. Numai acest fapt este suficient să copleșească un suflet tânăr și să-l umple de admirație și respect pentru aceste vechi ziduri, unde de mai bine de un secol se propagă Evanghelia silviculturii.

Este o școală de elită. Elevii sunt sau ingineri ai vestitului Institut Agronomic sau absolvenți ai Școlii Politehnice din Paris și sunt salariați de statul francez. Ei vin civili; iar la începutul lunii Decembrie (în prima Duminică) îmbracă frumoasa uniformă forestieră în cadrul unei serbări înălțătoare. Această serbare se cheamă „La prise d'habit” Anul acesta ea a avut loc la 5 Decembrie. În această zi, în hallul Școlii s'a expus genealogia forestieră, căci toți silvicultorii francezi sunt străns legați prin rubedenie forestieră.

La ora 10,15 s'au adunat în careul Școlii profesorii, personalul didactic ajutător precum și „Les anciens”, toți în uniforme strălucitoare, purtând trese dela sublocotenent până la general. De asemeni au fost invitate și personalități din afară de cadrul forestier, care au ținut să onoreze cu prezența această sărbătoare.

La ora 10,30 apar elevii în uniforme, încinși cu săbii. Ei fac front la dreapta și la stânga plăcii de marmură, pe care sunt săpate pentru nemurire numele elevilor acestei Școli, ce au căzut pe câmpul de onoare. Șefii anilor I și II dispar pentru câteva minute, revenind apoi cu o frumoasă coroană de flori naturale, pe care o depun în fața plăcii de marmură. Cu glasul stins de emoție, șeful anului II citește numele eroilor; iar elevii răspund prezent.

Se păstrează apoi un minut de tăcere, în care timp asistența descoperită vădește o profundă emoție. Aruncându-mi întâmplător privirea am văzut lacrimi în ochii unui bătrân general.

Apoi ca o destindere se aude o duioasă melodie forestieră cântată din cornurile de vânătoare. Aceste cornuri de vânătoare sunt simbolul Școlii. Pe steagul verde al promoției se află cusut în fir cornul de vânătoare. Melodiile cântate sunt prelungi și cuprind par'că armonia mistică a pădurii.

La ora 11 se pornește în grup la Catedrală. Aici sărbătorirea „La prise d'habit” ia un caracter public, căci în Nancy se știe că serviciul divin din această Duminică este dedicat pădurii, iar în locul orgei se vor auzi melodiile cornului de vânătoare. În vasta Catedrală nu se mai află un singur loc liber. Cornurile de vânătoare, cărora pereții bisericii le dă o rezonanță mai pătrunzătoare, cântă în tribuna orgei.

Preotul se urcă în amvon și vorbește. Incepe prin a felicita pe forestieri și 'n special pe noii încadrați, admirând viața frumoasă de silvicultor, care poate oferi o lecție și pentru ceilalți oameni. Viața în mijlocul pădurii și a forțelor naturii în splendida lor deslănțuire, constituie acea armonie, care apropie pe om de Dumnezeu. Fiecare arbore contribuie la soliditatea pădurii și în dezvoltarea lui sălbatecă cântă imnuri de glorie trasând punte între pământ și cer; tot așa trebuie ca fiecare om să contribuie la soliditatea societății, care este necesară astăzi mai mult ca oricând.

Și după cum fiecare arbore are nevoie pentru dezvoltarea lui de un mediu propice, tot așa trebuie ca și dezvoltarea oamenilor să se facă în mediul Evangheliei și în jertfa pentru Christ.

„La prise d'habit” se sfârșește printr'o masă comună, la care participă elevii Școlii și „Les anciens”, într'o atmosferă de înfrățire ce nu cunoaște vârsta.

Romeo Râșcanu

CONTRIBUȚIUNI BIBLIOGRAFICE

Presa forestieră, pe luna Ianuarie 1938

Excelsior, 1 Ianuarie: Ing. Dr. V. Dinu: Economia forestieră în 1937: viața noastră forestieră, debușeurile și exportul României
 Universul, Curentul, ș. a. (31 Decembrie și 1 Ianuarie): Instalarea noilor miniștri al Agriculturii și Domeniilor (V. Potârcă) și al Cooperăției (Stan Ghițescu).

- Prezentul**, 1 Ianuarie: Ing. Gh. Ionescu: Anul forestier 1937, exportul forestier — cherestea de rășinoase, foioase, lemn de foc; piața internă
- Porunca Vremii**, 1 Ianuarie: Cooperația, cea mai bună armă contra jidanilor; românizarea industriei și comerțului la Sibiu.
- Excelsior**, 1 Ianuarie: T. Mandru. Agricultură în 1937, producția cooperativă, ameliorașlun, problema tehnică, economică și cea socială, în viitor.
- Curentul**, 1 Ianuarie: Cooperația și naționalizarea economică: rolul Băncii Centrale Cooperative.
- Realizări pozitive în domeniul agricol, 1937 un pas înainte; valorificarea produselor, administrarea pădurilor particulare.
- Curentul**, 2 Ianuarie: Ing. C. V. Filip: Exportul nostru forestier în anul 1937: din cauza conjuncturii favorabile a pieței externe, mare export din exploatări anormale; necesitatea reducerii exploatărilor de rășinoase și industrializarea fagului.
- Curentul**, 5 Ianuarie: Ing. M. P. Florescu: Anul forestier, Situația masivelor noastre păduroase.
- Curentul**, 13 Ianuarie: Ion N. Efstate: Casele exportatoare de cherestea din Galați se mută la Constanța? Taxele C. E. D., lipsa vapoarelor, regimul tarifar C.F.R. Anularea proceselor de delict silvice (Jurnalul Consiliului de Miniștri). Urmărirea debitelor dela Ministere și Instituții.
- Curentul**, 13 Ianuarie: Instalarea d-lui D. R. Ioanișescu la Ministerul Agriculturii.
- Acțiunea de replantarea pădurilor și terenuri degradate din jud. Arad.
- Prezentul**, 14 Ianuarie: Participarea României la Comerțul Internațional al lemnului. Rolul Asociației industriilor forestiere, valorificarea stejarului, standardizarea, apărarea intereselor noastre.
- Prezentul**, **Curentul**, **Universul**, 14 Ianuarie: Iertarea delictelor silvice săvârșite de săteni.
- Ordinea**, 15 Ianuarie: D. I. Atanaslu: Metode în specula lemnului (văzute și trăite).
- Excelsior**, 15 Ianuarie: Chronique du bois (în franțuzește): La situation de l'exportation des produits forestiers, și (în românește) Cronica lemnului: Exportul. Conferințele internaționale, menținerea prețurilor actuale, normalizarea exploatărilor forestiere, controlul circulației, industrializarea.
- Excelsior**, 15 Ianuarie: Ing. insp. silvic Ion G. Dumitrescu: Regimul comerțului exterior — devizele, controlul prețurilor și acordurile comerciale și de plăți.
- Prof. Gr. Mladenatz: Mișcarea cooperativă în 1937; autonomia frământărilor, camuflajul cooperației populare; cooperative de consum și producție.

- Viiitorul, 16 Ianuarie:** Un important decret de grațieri și reduceri de pedepse, cine beneficiază de ele; și infracțiunile la Codul Silvic.
- Prezentul, 16 Ianuarie:** I. B.: Noua scumpire a lemnului de foc; efectele maximalizării; lipsa lemnului, transporturile.
- Aprovizionarea cu lemne a Capitalei.
  - Italia cumpără în Iugoslavia lemne pentru celuloză.
- Curentul, 17 Ianuarie:** Urgentarea lucrărilor pentru inestrarea cu păduri a Mănăstirilor (Conferința Eforiei Centrale).
- Epoca de înflorire în industria lemnului în Ardeal.
- Argus, 19 Ianuarie:** Cronică lemnului: procentul de lemn tăiat în Cehoslovacia, exportul de lemn moale a scăzut; exportul spre Olanda, avântul afacerilor pentru lemn tare și fag.
- Patria, 19 Ianuarie:** Incuria dela CAPS — cine poartă vina lipsei lemnului, după ce a încasat cu anticipație costul lemnului: abuz, excrocherie și incurie.
- Timpul, 20 Ianuarie:** „Timpul Vânătorilor“: NEMROD: nu distrugeți vânătoarea; Prof. Univ. Gh. Giuglea: Ceva despre graiul vânătorilor noștri.
- Asociația pentru protecția caprei negre. Bourul și zimbrul.
- Viiitorul, 20 Ianuarie:** (Petronius) Gh. Tăușan: „O problemă de economie rurală“, studiul d-lui V. G. Bărcă.
- M. Negură: Cooperația și viața economică — precizări.
- Timpul, 20 Ianuarie:** Lemnele de foc se vor vinde cu 95 lei sută kg. în Capitală.
- Cuvântul, 20 Ianuarie:** Manole Stroici: Vânătorii și vânatul.
- Neamul Românesc, 20 Ianuarie:** Dar pădurile?
- Lemne pentru populația rurală: circulara d-lui Stan Ghițescu către oficiile silvice CAPS.
- Curentul, 21 Ianuarie (colț forestier):** Ing. V. C. Filip: Piața lemnului în 1938, producția noastră forestieră nu mai poate acoperi cererile externe și consumul intern, garantând fermitatea prețurilor. Necesitatea reducerii exploatărilor forestiere.
- Debușeurile lemnului românesc: care e realitatea?
  - Invalizii de războiu nu au lemne de foc.
- Argus, 21 Ianuarie:** Piața internațională a lemnului; înlesniri făcute exportatorilor jugoslavi și nesiguranța pe piața noastră; posibilități de vânzare pentru campania de primăvară.
- Frontul, 22 Ianuarie:** Evreii dela Forestiera „Mersing și Lessel“ Sibiu își fac de cap.
- Cuvântul, 22 Ianuarie:** Problema lemnului de foc.
- Excelsior, 22 Ianuarie:** (în română și franceză): Ameliorarea pădurilor: ce se va lucra, planta și recolta în viitoarea campanie?
- Nou procedeu pentru fabricarea hârtiei; Valorificarea trestiei din regiunea inundabilă a Dunării.
  - (Cronică lemnului): Piețele de import ale produselor noastre forestiere (conferința internațională dela Varșovia); exportul.

- piața internă, piața franceză, conservarea pădurilor de rășinoase. „Letea“ fabrică de hârtie.
- Comerțul exterior al României în 1937: importul, creșterea valorii exportului, pe când volumul său scade.
- Curentul, 24 Ianuarie: Restricții la exportul lemnului necesar aviației.
- Cuvântul, 24 Ianuarie: Pentru scăderea prețurilor la lemne (rolul CAPS și CFR).
- Serviciul vânătărei — închiderea sezonului de a vâna iepuri și fazani.
- Prezentul, 24 Ianuarie: MAR: Exportul de cherestea al României în scădere; diferite cauze și piedici cari trebuie să fie înlăturate.
- Curentul, 28 Ianuarie: Ordinele și transportul lemnului funcționarilor dela Comunicații, P. C. A.
- Curentul, 29 Ianuarie: Departamentul Cooperăției va deveni al Economiei Naționale.
- Ameliorarea terenurilor inundabile (la PARID).
- Excelsior, 29 Ianuarie: Chronique du bois (în franț. și rom): Rezultatele Conferințelor exportatorilor de lemnărie dela Varșovia. O nouă reducere a exporturilor; un „modus vivendi“ româno-german; Noul regim al exportului în Ungaria; stocurile țărilor exportatoare; depresiunea a trecut.
- Noulele tarife CFR la exportul de cherestea.
- Curentul, 30 Ianuarie: G. Enescu B.: Activitatea de străjer a Marelui Voevod Mihai (contactul cu nația, brazda și pădurea).
- Universul, 30 Ianuarie: 50 milioane lei pentru terminarea reformei agrare.
- Pentru d-l Ministru al Agriculturii: să se oprească licitația pădurilor Predeal-Bran.
- Arhim. Efrim Enăchescu: Scopul înzestrării Mănăstirilor.
- Buna Vestire, 30 Ianuarie: Un caz rezoltător la Gârcina (Neamț): Biserica Gârcina, CAPS și evreul M. Solomon.
- Comisiile de studiu ale partidului „Totul pentru Țară“; comisiile 7, 8 și 9 interesează Ministerul Agriculturii și economia națională.
- Doleanțele conductorilor silvici.
- O facultate internațională de studii agrare la Roma.
- Universul, 31 Ianuarie. Un arbore care strânge oase, în insula Thursday (Pacific).
- Cuvântul, 31 Ianuarie: Manole Stroici: Vânătărea.

Cezar Cristea

M E R C U R I A L E

PIAȚA INTERNAȚIONALĂ A LEMNULUI ÎN 1937

de Ing. VASILESCU GRIGORE

Inviorarea economiei mondiale observată în anul 1936, după o criză și o stagnare generală de peste 6 ani, a continuat în același ritm și în cursul anului 1937.

Febra înarmărilor tuturor statelor, în fruntea cărora se găsește chiar pacifica Anglie, provoacă cereri masive de lemnărie, pe toate piețele importatoare. În această atmosferă de războiu, în care începe anul 1937, materia primă, lemnul, e cerută pretutindeni, pentru lucrări de apărare, pentru crearea de stocuri mari de rezerve, spre a se face față oricărei eventualități. Concomitent cu cererile masive ale statelor importatoare, pe piețele interne ale țărilor exportatoare se produc cereri mari de lemnărie, din cauza aceluiași curent general de înarmare al statelor.

Din cauza cererilor de lemnărie, neobișnuit de mari, piața internațională a lemnului suferă din lipsă de materiale suficiente, pentru satisfacerea nevoilor. O adevărată criză de subproducție apare în industria forestieră și ca urmare prețurile sunt în continuă creștere.

Cu toate acestea, măsurile luate pentru limitarea exportului, în vederea adaptării cererii la ofertă, se mențin și pentru anul 1937.

La 1—2 Octombrie 1936 a avut loc la Stockholm adunarea generală a E.T.E.C.-ului (European Timber Exporters Convention). Obiectul principal al conferinței a fost fixarea cotelor de export pentru lemnul de rășinoase, pe anul 1937. La adunare au fost prezente toate statele membre: Suedia, Finlanda, U. R. S. S., Austria, Letonia, Jugoslavia, Polonia, Cehoslovacia și România.

Totalul volumului lemnului de rășinoase, de exportat pe 1937, s'a fixat în unanimitate, pentru cele 9 țări participante la 4 milioane standarde, după cum urmează (cantități în mil standarde): Finlanda 1.005; URSS 950; Suedia 820; Polonia 313; Austria 275, România 246; Jugoslavia 168; Letonia 127; Cehoslovacia 96.

Observăm că, cu toată cererea mare și conjunctura extrem de favorabilă, — cu excepția majorării cotei României cu 23.000 sds, care

pentru prima oară ia parte activă la desbateri, și stabilirea unei cote pentru Letonia, recent primită membru în E.T.E.C. — nu s'a modificat nici o cotă de export, față de 1936.

La începutul anului 1937, conjunctura favorabilă a lemnului se menține și câștigă în intensitate pe toate piețele. Cererile de lemnărie devin tot mai mari, sub perspectiva unei consumații susținute.

Anglia, care deține cca 40% din importul forestier european, continuă să ceară cantități mari. Intrucât statele exportatoare nordice (Suedia, U.R.S.S., Finlanda) nu pot acoperi complect, masivele nevoi ale Angliei, unele din ele având înșiși importante nevoi interne, Anglia solicită și în acest an, ca și în 1936, cantități considerabile de lemn românesc. Aproape întreaga industrie forestieră din Bucovina lucrează azi pentru piața engleză, iar lemnul este exportat în majoritate „via terra” pentru porturile Danzig și Gdynia.

Concurența lemnului canadian fiind exclusă și pe 1937, deoarece Canada continuă să-și plaseze lemnul în Statele-Unite, piețele importatoare din Vestul Europei nu pot să-și procure lemnul decât din statele exportatoare europene și în limita cotelor fixate de E.T.E.C.

Toate statele luând măsuri extraordinare pentru lucrări de apărare națională, cererile de lemnărie cresc foarte mult în primele 3—4 luni ale anului, iar prețurile se măresc mereu.

Cu toate cererile masive de lemnărie, în ședința ordinară a E.T.E.C.-ului, ce are loc la Londra la 22 Februarie 1937, se hotărăște menținerea cotelor fixate pentru 1937, neadmițându-se nici-o modificare a contingentelor. Statele membre depun toate eforturile ca să nu întrecă aceste cote.

Să analizăm pe scurt situația principalelor țări producătoare și consumatoare de lemn:

În U.R.S.S. cererile de lemnărie pentru refacerea construcțiilor sunt în continuă creștere, reducând prin aceasta, în aceeași măsură, capacitatea de export a Sovietelor. Având siguranța limitării cotelor fixate de E.T.E.C., U.R.S.S. se abține dela vânzări și așteaptă o nouă urcare a prețurilor. Față de conjunctura extrem de favorabilă, Sovietele nu se mai gândesc să plaseze lemnul lor în bazinul mediteranean, piețele continentale oferindu-le condițiuni mult mai avantajoase.

Viața economică a Finlandei e în plină dezvoltare. Industria a luat o mare expansiune iar activitatea comercială și creditul s'au dezvoltat în mod extraordinar.

În Suedia situația economică se prezintă de asemenea destul de bine.

În Germania cererile de lemnărie sunt susținute, datorită importanțelor investiții ce se fac pretutindeni.

Cehoslovacia și Polonia, grație îmbunătățirii situației lor agricole, își dezvoltă mult industria. Ca urmare, cererile de lemn pentru consumul intern sunt mult în creștere. Bazate pe experiența anului trecut, aceste două state imită țările nordice, ducând de asemenea o

politică reținută. Stocurile de lemnărie se plasează în cantități mici și la prețuri superioare.

În urma încheierii acordului cu Germania, Cehoslovacia își ameliorează și mai mult exportul forestier.

În Austria, piața lemnului se ameliorează mult și prețurile sunt în creștere. Grație acordului încheiat recent cu Germania, exportul forestier spre această țară se intensifică, iar în Ungaria și Italia se plasează lemnărie în limita contingentelor, cu prețuri superioare. De asemenea Austria plasează în Grecia, cantități de lemnărie superioare celor din 1936 grație reducerii exportului românesc în această țară.

În urma strângerii relațiilor cu Anglia, situația Jugoslaviei se îmbunătățește simțitor. Numeroase capitaluri engleze se plasează pe piața jugoslavă în vederea exploatării masivelor forestiere din Bosnia. În primele luni ale anului, Jugoslavia plasează de asemenea cantități însemnate de cherestea în Grecia, iar în urma încheierii acordului din 25 Martie 1937 cu Italia, această piață devine un însemnat dețuseu pentru lemnul jugoslav.

Olanda și Belgia trec printr'o conjunctură agricolă și comercială excelentă. Din această cauză consumul intern s'a mărit și necesită cantități considerabile de lemnărie, iar prețurile pe aceste două piețe sunt în creștere. Aceste state cumpără stocuri însemnate de lemn suedez cu prețuri superioare.

Franța importă multă lemnărie din Suedia și Finlanda. Prin reînnoirea convenției cu Austria, se plasează de asemenea pe piața franceză, însemnate cantități de lemnărie austriacă.

Situația agricolă și comercială în Ungaria a fost foarte bună. Pe piața internă a acestei țări se cere foarte mult lemn, iar importul forestier depășește pe cel din 1936.

Încercările făcute de Bulgaria în 1936 de a importa lemn românesc nu sunt continuate în acest an. Deși pe piața bulgară s'ar putea face mari plasamente (mai ales cioplitură și scânduri pentru ambalaje), totuși din lipsa unei convențiuni de schimb, nu pot avea loc relațiuni comerciale între aceste două țări vecine.

În basinal mediteranean cererea e de asemenea mare. Rusia retrăgându-se din această parte a Europei, țările mediteraneene sunt alimentate cu lemn, în primul rând de România și Jugoslavia.

În Egipt, cererile de lemn sunt foarte animate. Prin sporirea prețului la bumbac, puterea de cumpărare a țaranului egiptean a crescut și se manifestă printr'o nevoie mărită de lemnărie. Majoritatea lemnului e adus din România, piața egipteană fiind principalul nostru dețuseu din Mediterana.

Italia trece printr'o conjunctură agricolă și comercială înfloritoare. Deși puțin sdruncinată financiarmente, în urma războiului pentru cucerirea Abisiniei, Italia cere multă lemnărie, atât pentru metropolă cât și pentru colonii.

Prin acordul încheiat cu România în cursul lunii Februarie 1937, se fixează pentru noi, un contingent semestrial de 3.500.000 lire italiene, cioplitură și cherestea de rășinoase pentru metropolă și de lire 4.500.000 pentru colonii, precum și o cotă de 2.000.000 lire pentru foioase. Plata se face în clearing la cursul oficial, plus prima de 38%, exportatorii primind prețul lemnului exportat în lei dela B. N. R., în măsura disponibilului.

De aceste dificultăți de lichidare a conturilor profită Jugoslavia, care își mărește exportul său forestier, în urma acordului încheiat cu Italia la finele lunii Martie 1937.

Comerțul palestinian, care în anul 1936 fusese întrerupt de turburările naționaliștilor arabi, începe din nou să se desvolte. Campania de construcțiuni e reluată și cantități însemnate de cherestea sunt absorbite de această activitate. Exportul de lemn românesc în Palestina e foarte activ. Convenția de clearing încheiată de Palestina cu Polonia, stimulează de asemenea exportul de lemn polonez în Palestina.

În Siria, economia națională e în plină dezvoltare. Standardul de viață e în creștere iar cererile interne de lemnărie tot mai mari.

Grecia are nevoi însemnate de lemnărie. Până acum Grecia constituia unul din principalele noastre debușuri din Mediterana. În anul 1937 însă exportul forestier românesc în Grecia este aproape inexistent din cauza greutății nelichidării disponibilului de lei blocați la banca Greciei. De acest lucru profită Austria și Jugoslavia, care învadează piața grecească. Lemnul acestor țări e oferit la prețuri inferioare lemnului românesc însă și calitatea lor e inferioară.

Grecia s'a aprovizionat din Austria și Jugoslavia cam cu jumătate din nevoile sale în lemn. În urma încheierii acordurilor, Austria găsind debușeu în Franța și Jugoslavia în Italia, Grecia e nevoită să se aprovizioneze pentru rest, în cursul verii, cu lemn românesc, la prețurile cerute de noi.

În Statele-Unite consumul intern e în creștere și cererile foarte animate, iar Canada, a cărei situație agricolă s'a îmbunătățit, își plasează lemnul său la prețuri bune, în Japonia și Statele-Unite.

Revenind la țara noastră, repetăm că, posibilitățile de export ale lemnului depășesc în bună măsură puterea de producție a pădurilor țării. Din cauza cererilor mari externe și a situației favorabile din afară, provocată de situația agriculturii și industriei, în plină dezvoltare, piața lemnului românesc este foarte activă.

Campania de construcțiuni este activă iar puterea de cumpărare a țaranului nostru a crescut mult, grație recoltei abundente din 1936, valorificată la prețuri bune.

Prin standardizarea dimensională a moraliilor și mezzo-moraliilor care a intrat în vigoare la 1 Februarie 1937, se începe aplicarea reglementărilor dimensionale și calitative a exportului forestier.

Exportul spre Ungaria, Anglia și Germania e foarte prosper și depășește pe cel din 1936. De asemenea în basinal mediteranean ex-

portul e foarte activ, cu excepția Greciei, unde din cauza nelichidării leilor blocați la banca Greciei, este aproape nul. Exportul este mai ales susținut în Egipt, Siria și Palestina.

În ceea ce privește cheresteaua de fag păstrăm întâietatea pe piețele Greciei, Egiptului, Siriei și Palestinei, Jugoslavia neputând să ne concureze puternic în acest domeniu.

Limitarea exportului de rășinoase la cotele fixate de E.T.E.C. și cererea mare pe toate piețele, au provocat vânzări masive și prețuri mereu crescânde până în luna Iunie când prețurile ajungând la un plafon maxim, par a se stabili. Situația pieței internaționale a lemnului devine calmă iar activitatea comercială slăbește.

Această slăbire a activității e provocată de vânzarea rapidă a unei mari părți din cotele de export ale țărilor nordice (U.R.S.S., Suedia, Finlanda) care în prezent nu mai au interes să facă noi vânzări.

În primele 4—5 luni ale anului expirat, tranzacțiile internaționale încheiate, reprezintă cca 75% din contingentele de rășinoase fixate de E.T.E.C. Aceste mari cantități de lemnărie plasate pe piețele statelor importatoare au provocat independența exportatorilor, care au un avans de 3 luni înaintea lor, în timp ce importatorii au interesul să mențină prețurile, spre a-și putea plasa lemnul la prețuri convenabile.

Piețele occidentale (Anglia, Franța, Olanda, Belgia) deși își mențin conjunctura favorabilă, totuși par saturate de lemnul nordic și rusesc și nu mai arată interes pentru noi cantități de lemnărie.

În același timp însă se remarcă o cerere mare pentru Germania, Ungaria, Grecia, Italia, Palestina, Africa de Nord și America de Sud.

Germania are de acoperit importante deficite de lemn pentru industria grea, și pentru construcțiile de case pentru muncitori.

Italia necesită cantități mari de lemnărie pentru construcțiuni în Libia și Abisinia, pe care și le acoperă mai ales din Austria și Jugoslavia. Stocurile Italiei de rezervă sunt epuizate, iar industria forestieră indigenă nu poate acoperi decât 1/4 din nevoi.

Navlurile pe piețele nordice se măresc, așa că statele din basinelul mediteranean nu se mai pot aproviziona cu lemn decât din România, Jugoslavia și Austria. Prin excluderea lemnului nordic din Mediterana, România își consolidează puternic situația în acest basin.

La 10—11 Mai 1937, a avut loc la Viena a 8-a adunare generală ordinară a C.I.B.-ului, iar la 13 Mai 1937 ședința comitetului executiv al E.T.E.C.-ului, când se constată că până la acea dată se plasase 73% din cotele fixate.

La finele lunii Iulie, a avut loc la Paris a 3-a conferință a utilizării lemnului, la care au participat 24 state.

În cursul lunilor Iulie—Septembrie situația de acalmie se menține iar tranzacțiile pe piața internațională a lemnului sunt slabe.

Țările importatoare nu mai cer noi cantități de lemnărie, având de lichidat stocurile depozitate din primăvară, iar statele exportatoare nu depun insistențe deoarece nu dispun de rezerve.

Cu toată liniștea aparentă ce domnește pe piața internațională a lemnului, prețurile se mențin ferme. Importatorii stau în rezervă evitând încheierea oricăror tranzacțiuni, înainte de a vedea hotărârile ce se vor lua la conferința generală a E.T.E.C.ului.

La 27 Septembrie 1937 are loc la Stockholm conferința E. T. E. C.-ului, la care participă cele 9 state membre. Cu această ocazie s'a decis în unanimitate, ca cifra totală a exportului de rășinoase pe 1938 să se reducă cu 10% față de 1937, adică să atingă numai 3.600.000 sds.

Prin această reducere, cotele convenite fiecărui stat în parte sunt (în mii standarzi): Finlanda 904; U.R.S.S. 855; Suedia 738; Polonia 281; Austria 247; România 221; Jugoslavia 151; Letonia 114; Cehoslovacia 86. Total 3.600 sds.

Fiecare stat e autorizat să facă această reducere de 10% parțial sau total încă din acest an, ea fiind aplicată pe periodul 1 Octombrie 1937 — 31 Decembrie 1938.

Prin reducerea cotelor cu 10%, se garantează într-o oarecare măsură, stabilizarea prețurilor.

În urma acestei măsuri situația în Europa este următoarea:

Țările exportatoare nu se resimt încă deloc de această stare de acalmie, care durează de câteva luni.

Statele nordice (U.R.S.S., Suedia, Finlanda) și-au plasat deja cea mai mare parte din producție și piețele se menține ferme. Industria forestieră prezintă o situație financiară bună, așa că poate aștepta în liniște, fără a vinde lemnul cu orice preț.

În Austria situația economică s'a ameliorat simțitor, iar exportul forestier e în creștere.

Polonia are o piață internă foarte animată iar în Cehoslovacia activitatea construcțiilor e foarte mare și necesită cantități însemnate de cherestea.

România e numai puțin influențată de acalmia de pe piața internațională a lemnului. Cererea de lemn românesc pe piețele din Orient nu au scăzut, iar Anglia arată încă interes pentru cherestea noastră.

Siria și Palestina sunt cele mai bune debușuri pentru lemnul românesc, iar Egiptul și Africa de Nord sunt clienți excelenți.

Sezonul de toamnă se caracterizează printr-o sporire a cheltuielilor de exploatare, din care cauză costul de producție al lemnului industrializat s'a majorat cu 20—30%.

Piața internațională a lemnului marchează acum o tendință de slăbire, din cauza conjuncturii economiei mondiale, care este dominată de scăderea prețurilor materiilor prime. Prețurile lemnului nordic, în special finlandez și rusesc, sunt pe punctul de a ceda și numai decizia de a reduce cotele de export pe 1938 cu 10% a menținut prețurile ferme.

Piețele importatoare se rețin de a face tranzacțiuni și din cauza navlurilor care s'au urcat pe neașteptate.

Cu toată hotărîrea E.T.E.C.-ului de a reduce contingentele cu 10%, se menține tendința de scădere a prețurilor, provocată pe de o parte de speculația à la baisse a importatorilor, iar pe de alta de ideea că lemnul ca și alte materii trebuie să-și reducă prețul. Această evoluție a pieței este însă numai în țările occidentale pe când pe piețele continentale și sudeuropene, prețurile se mențin ferme și cererile insistente.

Consumul rămâne urcat iar stocurile se reduc în fiecare zi, ceea ce face să se considere trecătoare situația piețelor occidentale.

În Anglia, piața lemnului se menține încă nestabilă, deși rezultatul conferinței E.T.E.C.-ului a oprit începutul de scădere al prețurilor. Cu toată situația turburată, se încheie tranzacțiuni masive, mai ales cu Finlanda, nevoile anuale nefiind încă complet acoperite.

În Belgia dezvoltarea economică continuă a fi favorabilă. Piața lemnului a căpătat o oarecare stabilizare, deși tranzacțiile se mențin reduse.

Același lucru se observă și în Olanda, unde din cauza stocurilor încă mari cât și a instabilității pieții, cumpărătorii sunt rezervați.

Piața ungară continuă să fie bună, nevoile fiind încă importante. Austria a exportat în Ungaria tot contingentul său, iar România lichidează ultimele partide, menținând prețurile deasupra celor minime, fixate de U. G. I. R.

Situația pieței italiene se menține fermă. Lemnul austriac vine în cantități din ce în ce mai mari fiind bine apreciat, iar industria indigenă nu poate satisface decât o parte din cereri.

În Suedia și Finlanda vânzările au fost reduse, iar tranzacțiile pentru 1938 nu au început, chestiunea prețurilor nefiind încă complet elucidată.

Piatra internă polonă se menține activă pe când exportul de lemn e redus, din cauza situației rele din Anglia, cea mai importantă piață pentru lemnul polonez.

Situația pieței austriace este excelentă. Ca urmare a convenției încheiate cu Italia la 5 Noembrie 1937, exportul de lemn în Italia e în creștere. Suedia și Ungaria deasemenea sunt buni clienți pentru lemnul austriac.

Exportul lemnului jugoslav se dezvoltă favorabil. Italia ocupă primul loc în exportul forestier jugoslav urmată de Anglia și Germania.

Piața lemnului românesc se menține bună. Anglia se găsește în fruntea clienților, deși tranzacțiile s'au mai rărit în ultimul timp. Tranzacțiile cu Grecia și Italia se mențin reduse în timp ce Egiptul, Palestina, America de Nord și America de Sud au rămas buni clienți pentru lemnul românesc. Astfel situația exportului românesc este excelentă, iar exportatorii privesc viitorul cu încredere și liniște.

În cursul lunii Noembrie piața internațională continuă să fie slabă. Cu toate eforturile făcute de vânzători, tranzacțiile pe piețele occidentale și în special în Anglia sunt reduse din care cauză prețurile au fost micșorate.

Pe piețele Europei Centrale și Sudice, cererea se menține însă activă.

În cursul lunii Noembrie a avut loc la Viena conferința internațională a fagului, unde s'a încheiat o convenție între statele participante, fixându-se cotele de export pentru fiecare țară exportatoare de fag.

Vânzările în țările nordice (Suedia, Finlanda, Norvegia, U.R.S.S.) sunt reduse și unele stocuri vor rămâne neplasate.

La piețele Europei Centrale și Sudice prețurile se mențin ferme, deși se observă o ușoară reducere a tranzacțiilor, din cauza micșorării importului forestier în statele occidentale, în special în Anglia, Belgia și Olanda.

Mărirea cheltuelilor de fabricație, costul ridicat al materialului brut și lipsa de stocuri importante de lemnărie va permite ca prețurile să se menție și în 1938 cam la același nivel iar tranzacțiunile să fie destul de active.

De altfel, o nouă reducere a cotelor de export e pe cale să se încheie, ceea ce va micșora și mai mult oferta, punând-o de acord cu cererea.

Se poate spune că pe 1938 cantitățile de lemnărie pentru export se vor reduce dar prețurile se vor menține la plafonul atins la finele anului 1937.

CRONICA LEMNULUI

PREȚURILE LEMNULUI NU SUNT ÎNCĂ FORMATE. DIN CARE CAUZĂ VÂNZĂRILOR ESTE REDUS

Faptele și fenomenele economice produse în a doua jumătate a anului expirat, au neliniștit cercurile comerciale în legătură cu criza economică ce este pe punctul de a izbucni, sau care ar fi izbucnit, după cum susțin economiștii pesimiști.

Piața internațională a lemnului a urmat curba descendentă a majorității materiilor prime, și în lunile Septembrie—Decembrie 1937 a fost lipsită de vreo activitate mai importantă pentru noul an.

După Informatorul CIB-ului (caetul No. 12 din 10 Februarie a. c.), în luna Ianuarie a. c., au început să se facă vânzări extrem de reduse, cereri mai importante existând mai mult în Anglia.

Singură Germania, a făcut importante cumpărături din țările

nordice și a acordat licențe de import pentru mărfurile albe din România.

Țările din Europa Centrală au deținut piețe bune de desfacere în tot anul 1937, având plasamente mai ales în Grecia, Italia și mai puțin în Egipt, Siria și Palestina.

Din cauza reducerii vânzărilor în toamna anului 1937, prețurile lemnului baltic — producția finlandeză, suedeză sau sovietică — au pierdut 10—15 sh/m³ față de prețurile atinse în Iulie 1937; deși reduse, tot sunt însă cu cca 5 sh/m³ mai mari decât prețurile dela începutul anului trecut.

Pentru documentare, dăm prețurile cherestelei de rășinoase din Baltică, — arătate în Lstg per standards (4,872 m³) cotate în intervalul Aprilie 1937 — Februarie 1938:

		I.IV.1937	I.VII.1937	I.X.1937	I.XII.1937	I.I.1938	I.II.1938
Producție suedeză, fob Nederbotten							
lemn alb	3 × 9 U/	15.0.0	16.15.0	16.0.0	15.5.0	15.10.0	16.0.0
	2½ × 7 U/S	15.0.0	15.10.0	15.5.0	14.0.0	14.0.0	14.0.0
	2½ × 7 V-a	14.0.0	14.5.0	14.5.0	2.10.	12.15.0	13.0.0
Producție finlandeză, fob Finlanda de Sud							
lemn alb	3 × 9 U/S	16.15.0	16.15.0	16.0.0	14.0.0	14.0.0	14.0.0
	2½ × 7 U/S	15.0.0	15.0.0	14.10.0	13.0.0	13.0.0	13.0.0
	2½ × 7 V-a	14.0.0	14.0.0	13.10.0	12.0.0	12.0.0	12.0.0
Producție sovietică, cif Londra							
lemn alb	3 × 3 U/S	22.5.0	—	—	22.5.0	—	—
	2½ × 7 U/S	18.0.0	—	—	18.0.0	—	—
Polonia — marfă fob Danzig							
	3 × 9 U/S	16.10.0	14.15.0	14.0.0	14.0.0	12.10.0	12.0.0
	2½ × 7 U/S	14.15.0	14.5.0	12.10.0	12.10.0	12.0.0	11.10.0

Din compararea prețurilor de mai sus, se vede scăderea lor cu 2—3 Lstg. de fiecare standard. La prețurile din ultimele 3 luni s'au vândut partide mici, exportatorii continuând să ceară prețurile mari din anul trecut.

Prețurile lemnului din Cehoslovacia, Austria, Jugoslavia și România, au fost menținute la nivelul maxim atins în Iulie 1937, datorită cererilor constante a țărilor din Bazinul Mediteranean.

Se speră că prin aplicarea reducerii de 15% a exportului de rășinoase, preconizat de ETEC. pentru anul curent, prețurile cherestelei să fie redresate și consolidate la nivelul anului precedent.

Se constată că atât importatorii cât și exportatorii de lemnărie continuă să reziste în parte, din care cauză volumul angajamentelor este foarte redus. În cazul când exportatorii își vor putea impune prețurile din anul 1937, piața internațională a lemnului va lua aliura din 1937, spre mulțumirea... manipulanților și intermediarilor.

În cadrul internațional, situația lemnului românesc pare relativ bună, dacă luăm în considerație cererile ce avem din Germania, Italia, Ungaria, Abisinia, etc., și ținem seama de reducerea tăierilor de iarnă a rășinoaselor, produsă în atmosfera ultimelor evenimente politice.

Prin scumpirea cu 50—80 lei/m³ a transportului pe C.F.R., majorarea cheltuielilor de exploatare, personal și industrializare, prețurile lemnului românesc, calculate FOB sau franco frontieră, nu pot fi micșorate fără a amenința rentabilitatea redusă a fabricelor de cherestea.

Fabricanții de lemnărie, avizați numai la lemnul cumpărat în mod cinstit, fără a mai putea conta pe cel rezultat din delictul silvice și vândut la un preț derizoriu, continuă să ceară prețurile din anul 1937, mai ales că nu sunt stocuri.

Cercurile noastre oficiale privesc cu neîncredere rezistența exportatorilor, mai ales că s'au oferit mărfuri cu 100—150 lei/m³ mai puțin decât în 1937.

Dacă luăm în considerație reanimația cursurilor la bursa din New-York, programele pentru construcții anunțate de guvernele din U.S.A., Anglia, Franța și Germania cât și cererile pentru lemnărie ce vin din zona de război a Chinei de Est, putem să sperăm într'o redresare mult așteptată a prețurilor lemnului de rășinoase, dacă nu în semestrul Ianuarie—Iunie, cel puțin în al doilea semestru al anului curent.

Rezistența importatorilor, în special din Egipt, este considerată în lumea comercianților de lemnărie, ca fiind de natură subiectivă, piețele importatoare având nevoie de mărfurile românești.

Sunt înregistrate cereri mai numeroase din Grecia, care duce lipsă de mărfuri de bună calitate.

În compartimentul foioaselor, cererile sunt susținute. Industria fagului, mai ales, continuă să se desvolte, date fiind debușeurile create în ultimii ani de industria mobilei placate.

Lemnul rotund de anin, tei și plop, este tot mai căutat de Egipt, Siria, Palestina și Turcia, pentru fabricile de placaje și chibrituri. Se obține pe acest material până la 1800 lei/m³ fob Galați sau Constanța.

În lipsa unei organizații pentru vânzarea cherestelei de rășinoase, prețurile din anul 1937 sunt pe punctul de a ceda chiar cu 300—350 lei/m³. Noua politică de devize pe care B.N.R.-ul vrea să o aplice exporturilor de lemnărie pentru Egipt ar grăbi căderea prețurilor. Este necesară, în aceste momente, rezistența dărză a Asociației Industriilor Forestiere de a nu aproba vânzările ce le tratează unele societăți forestiere la prețuri mai mici decât în 1937, cu 200—250 lei/m³.

Exportul european al lemnului în 1937

Pentru a cerceta mai bine evoluția probabilă a comerțului de lemnărie în anul 1938, dăm mai jos cantitățile de lemnărie exportate de cele 12 țări exportatoare din Europa, în anii 1934—1937:

No. curent	Țara exportatoare	1937	1936	1935	1934
		m. c.	m. c.	m. c.	m. c.
1	Norvegia . . .	271.022	267.917	256.603	258.250
2	Suedia . . .	4.733.535	4.434.276	4.051.571	4.964.129
3	Finlanda . . .	8.876.388	8.620.121	8.314.329	8.517.732
4	Estonia . . .	3.669.358	1.910.011	1.797.228	2.396.064
5	Letonia . . .				
6	Lituania . . .	8.596.262	10.572.361	11.796.857	11.542.418
7	U. R. S. S. . . .				
8	Polonia . . .	2.913.179	2.509.973	3.031.900	3.515.647
9	Cehoslovacia . . .	2.084.864	2.322.885	2.594.711	2.630.124
10	Austria . . .	3.128.692	2.260.014	2.445.305	2.263.910
11	Jugoslavia . . .	1.714.268	864.314	1.431.377	1.687.469
12	România . . .	2.005.069	1.891.600	1.626.544	1.620.291
	Total . .	39.012.637	36.053.475	37.355.555	39.546.034
	Indicele de export 1934=100	96	91	94	100

Importul european de lemnărie a fost în anul 1937 cu 5,4% mai mare decât în anul 1936, influențând în mod defavorabil asupra pieții lemnului dela începutul acestui an.

Redresarea comerțului european de lemnărie a fost posibilă în anii 1935 și 1936 datorită restrângerii exportului cu cantități negliabile, însă destul de mari pentru a coborî oferta sub nivelul cererilor produse de curentul redresării economice și dezvoltarea industrială.

Menținerea prețurilor din anul 1937 este condiționată de reducerea efectivă a exportului cherestelei de rășinoase, cu cel puțin 15% asupra cantităților exportate în anul precedent. Influența reducerii cantităților exportabile se va simți mai bine în a doua jumătate a anului 1938.

Dacă U.R.S.S. nu va căuta să forțeze exportul lemnului său, peste cantitatea de cca 8 milioane m. c. exportată în 1937, prețurile lemnului în bazinul mediteranean ar putea să fie menținute, deși piața lemnului din Baltică a scăzut prețurile cu 300—400 lei/m³.

Exportul lemnului de foc s'a redus la jumătate din ceea ce s'a exportat în anul 1934.

Exportul părților de lăzi s'a dublat în intervalul de patru ani și se crede că se va mări, datorită extinderii culturilor de portocali și a comerțului internațional de fructe și diverse ce se dezvoltă.

Pe sorturi de lemnărie, exportul forestier al Europei în anii 1934-1937, s'a desfășurat după cum urmează:

Sortimentul	1937	1936	1935	1934
	m. c.	m. c.	m. c.	m. c.
lemn de foc . . .	567.863	410.122	740.163	1.003.286
lemn rotund pl. deb.	3.012.618	3.039.529	3.294.841	3.205.009
lemn de mină . .	5.368.906	4.239.389	4.28.798	4.156.466
lemn pentru coluloză	5.816.215	5.975.328	6.601.337	7.371.246
stâlpi de telegraf . .	535.651	6.0252	956.364	907.178
traverse	909.774	663.341	644.272	673.242
cioplitură	810.229	628.377	613.305	721.117
doage	61.897	78.769	6.296	63.880
cherestea	18.837.076	18.257.554	18.376.414	19.651.960
scânduri geluite . .	1.101.171	1.310.583	1.141.186	1.206.567
pâji de lăzi	991.192	770.231	611.526	579.483
total . . .	38.012.637	36.057.475	37.355.555	39.546.034

Este necesară reducerea apreciabilă a exportului cherestelei de rășinoase pentru a se putea menține prețurile din anul trecut.

Această reducere echivalează cu convocarea a noui cereri de mărfuri din România pentru Anglia, ceea ce ar duce la definitivarea pieții lemnului românesc, care continuă să fie incertă.

Exportul lemnului românesc în 1937

În cadrul european, România ocupă locul al 8-lea între cele 12 state exportatoare de lemnărie.

Exportul forestier al României în anul 1937, față de ultimii trei ani, s'a desfășurat după cum urmează:

Sortimentul	1937	1936	1935	1934
	m. c.	m. c.	m. c.	m. c.
lemn de foc . . .	252.233	201.293	191.653	210.615
lemn rotund pentru galere	60.380	77.433	75.411	31.072
lemn de mină . .	42.808	21.118	—	—
lemn pentru celuloză	25.858	35.000	—	—
stâlpi de telegraf . .	—	—	—	—
traverse	35.156	42.368	4.106	—
cioplitură	164.462	143.893	—	—
doage	5.645	5.086	3.769	7.739
cherestea	1.369.549	1.347.103	—	—
scânduri geluite . .	—	—	1.351.600	1.370.805
pâji de lăzi	58.978	18.104	—	—
total . . .	2.005.069	1.891.600	1.626.544	1.620.291
indicele export 1934=100	124	116	100	100

În timp ce exportul european al lemnului din 1937, este numai 96% din ceea ce s'a exportat în 1934, România a exportat 124% față de exportul din 1934.

În cazul restrângerii importului european de lemnărie în anul 1938 cu 10—15%, se va provoca o criză de subconsumație în industria forestieră din România, care va duce la scăderea prețurilor cherestelei de rășinoase mai ales, cu 350—450 lei/m³, și renta netă forestieră ar fi din nou 80—120 lei/m³, ca și acum 3—7 ani.

Comparând indicii de export ai Europei și României, cari sunt:

	1937	1936	1935	1934
Europa	96	91	94	100
România	124	116	100	100

conchidem că industria forestieră din România urmează conjunctura pieței externe, putându-se tăia cantitățile necesare, deoarece posibilitățile de producție ale pădurii au fost adaptate capacității de debitare a fabricelor de cherestea.

O normalizare a exploatărilor forestiere ar putea provocat o stabilizare a prețurilor lemnului, la un nivel cât mai mare, pentru a se asigura fondului forestier o rentă ridicată.

Nădăjduim că prin aplicarea legii asupra controlului materialului lemnos din păduri, ce se pregătește de către Direcția Regimului silvic, se vor desființa tăierile în delict silvic practicate de proprietarii pădurilor particulare, și prin această se vor diminua automat cantitățile exploatabile.

Până la reglementarea riguroasă și fără echivocuri a tăierilor anuale, vom continua să avem un comerț forestier nestabil, caracterizat prin specularea conjuncturii externe.

Vasile C. Filip

I N F O R M A Ț I U N I

Toate Administrațiile forestiere cunosc neajunsurile pe care le au de pe urma inclavelor — proprietăți străine aflate în mijlocul pădurii. Înlăturarea lor a preocupat mult Administrațiile forestiere străine, care decenii de-a rândul, pentru a ajunge la rezultate, au făcut chiar sacrificii.

Pentru a preciza neajunsurile pe care le vădește această formațiune și pentru economia noastră forestieră, pentru a găsi soluțiuni în raport cu condițiunile specifice ale țării noastre, Revista Pădurilor pune la dispoziția colaboratorilor săi coloanele dela rubrica „Problemele zilei” din numărul pe Aprilie.

— Odată cu constituirea noului guvern, al cărui președinte este I. P. S. S. Miron Patriarhul României, Ministerul Cooperăției s'a contopit cu cel al Agriculturii și Domeniilor.

Ca titular al Ministerului a fost numit d-l Prof. G. Ionescu-Sisești, iar ca Secretar general d-l prof. M. Drăcea.

— D-l ing. cons. silvic An. Nedelcovici a fost numit Administrator General al Casei Pădurilor Statului, în locul d-lui I. Simionescu, demisionat.

— Consiliul profesoral al Școlii Politehnice din București a hotărât,

în unanimitate, să cheme pe d-l V. N. Stinghe, ca profesor la catedra de „Dendrometrie, Estimație, Amenajament și Economie alpină” dela această școală.

— D-l ing. consilier silvic Corna Marinescu din Administrația Casei Pădurilor Statului a fost pus în retragere din oficiu pentru aranjarea drepturilor de pensie.

— Prin înaltul Decret Regal Nr. 4247/1937, d-nul ing. șef. silv. A. Prisdie, a fost numit în postul de șef al Circumscripției IV Silvice, a Eforiei Spitalelor Civile, București, pe ziua de 15 Octombrie 1937.

Colaboratorii „Revistei Pădurilor” sunt rugați să ne trimită articole cât mai scurte. Astfel, pentru „Studii” și „Referate-Comentarii” acestea nu trebuie să depășească 6—7 pagini de coală; iar pentru „Problemele zilei” 4-5 pagini.

R E C E N Z I I

Pflanzenschutz.
(1. Lieferung).

Parey. Berlin. 1937.

Lucrarea pe care o recenzăm acum, reprezintă prima fasciculă din volumul șase, ultimul din marea lucrare ce cuprinde cunoștințele actuale asupra vătămărilor de tot soiul ce se întâlnesc la plante, lucrare ce poartă numele de Handbuch der Pflanzenkrankheiten, întemeiată la 1874 de Sorauer și apărută astăzi sub îngrijirea Profesorului O. Appel.

Primele cinci volume cuprind bolile neparazitare (așa numita Patologie vegetală), agenții vătămători vegetali și vătămările lor (Botanica aplicată) și agenții vătămători animali și vătămările lor (Zoologia aplicată).

Urmează ca acest ultim volum să cuprindă sub numele de Protecția plantei măsurile pe care omul le ia împotriva diferitelor cauze ce pot aduce prejudicii plantei. Reprezintă cu alte cuvinte partea practică a apărării plantelor, în opoziție cu celelalte cinci volume care tratează rezultatul cercetărilor în legătură cu diferitele vătămări.

În această primă fasciculă se dezvoltă: 1) Însemnătatea economică a

protecției plantelor și (în parte) 2) Problemele protecției plantelor.

În fasciculele următoare vor fi tratate următoarele părți: 3) Mijloace tehnice ale protecției; 4) Valorificarea produselor; 5) Creșterea sorturilor imune; 6) Organizarea serviciului de protecția plantelor; 7) Legislația protecției plantelor; 8) Literatura protecției plantelor.

*

În prima parte, Însemnătatea economică a protecției plantelor — tratată de Dr. Morstatt — se studiază elementele ce au însemnătate pentru importanța economică. Întâi vătămările, anume cari sunt, cum pot fi estimate, ce metode se întrebunțează și în fine la ce valori pot ajunge asemenea vătămări. Se studiază apoi costul măsurilor protecționiste, apoi succesul acestor măsuri, deci importanța lor, despre asigurări și în fine despre rolul în stat al protecției plantelor.

În partea doua, Problemele protecției plantelor, se arată în această fasciculă un capitol ce tratează despre măsurile preventive sau igiena plantei, după cum o mai întitulează autorul unei părți ale acestui capitol, Dr. Braun. Autorul împarte capitolul în trei părți: măsuri culturale, măsuri de desinfectare și măsuri de carantină.

La măsurile culturale în general ni se vorbește întâi de influența stațiunii și ca urmare de măsurile preventive ce trebuiesc luate. Nu se pot da aci toate recomandările pe care această igienă le face. Dăm doar două exemple. Plantele (inclusiv arborii pădurei) trebuiesc crescute în optimul lor ecologic; trebuiesc alese anumite plante ce convin pentru fiecare loc caracteristic; etc. Se arată apoi influența climei și răspândirea speciilor (plantelor de cultură, a arborilor forestieri, speciilor de ciuperci și insecte vătămătoare) și se face recomandarea a se crește speciile în aria lor de vegetație; se arată influența solului și se recomandă ca plantele să fie crescute pe solurile caracteristice bunei lor dezvoltări, ca solurile „bolnave” să fie îmbunătățite (unele soluri predispunând la boli: ex. solurile lehmose la putrezirea roșie); apoi influența locului prin producerea găurilor de ger.

În al doilea rând ni se vorbește de îmbunătățirea stațiunii, de mijloacele de îmbunătățire a climei: gerurilor, căldurei, solului prin lucrarea lui și îngrășeminte.

În al treilea rând se studiază planta ca obiect imediat al măsurilor culturale, igienice, și anume schimbarea culturilor de pe acelaș loc, influența monoculturii, alegerea speciilor rezistente, selecționarea produselor, timpul de semănat, adâncimea semănăturii, depărtarea între plante.

Măsurile de dezinfectare prelucrate de Dr. Thiem, cuprind dezinfectarea solului și a semințelor și plantelor. Se arată metodele biologice, fizice și chimice utilizate.

În fine măsurile ce constituiesc carantina — opriri la import, la export, la vânzări a plantelor infectate

de diferite organisme vătămătoare sunt studiate de Dr. Braun.

Și această parte a lucrării se remarcă prin aceeaș grijă de o perfectă documentare, de o abundență citațiune de lucrări, ca și volumele anterioare, ceea ce face din acest monumental tratat o carte de consultare de fiecare zi, pentru protecționiștii plantelor.

Gr. Eliescu

Dr. Ion L. Ciomac și Valeriu Popa Neacșa:

„Munții Apuseni”.

Cercetări asupra stărilor economice din Munții Apuseni. 310 pagini (și o hartă). Tipografia ziarului „Universul”, București, 1936.

Problema Moșilor a fost și este ținută la ordinea zilei și numeroase sunt tentativele făcute pentru rezolvarea ei. Numărul comisiilor și anchetelor ministeriale întreprinse pentru ajutorarea acestor Români, cu un trecut așa de măreț în istoria poporului nostru, au rămas fără efect real și durabil, fiindcă problema Moșilor a fost privită mai totdeauna prin prisma electoralului, iar sacrificiile materiale ale Statului au folosit mai mult agitatorilor și politicienilor mărunți, decât populației nevoiașe și amarată.

Din lipsa unui program studiat și întemeiat pe stări de fapt, asistența și ajutorul guvernelor perindate la cârma țării n'au schimbat nimic din mizeria Moșilor. Mai mult, amnestiile și daniile din bugetul Statului i-au făcut să se socoată pensionari ai colectivității și feriți de sancțiunile legilor.

D-nii ingineri agronomi dr. I. L. Ciomac și V. Popa-Neacșa au primit în 1933 însărcinarea de a cerceta amănunțit „stările economice din Munții Apuseni și ai Maramureșului“, publicând rezultatul în studiul ce ne propunem a recenza. Regiunea cercetată de autori „este delimitată în mod natural, ca fiind cuprinsă între râul Mureș, râul Arieș, Crișuri, Câmpia Tisei și Câmpia Ardeleană, care de fapt în ansamblul ei este un podiș“ (pag. 33). Este de reținut că numărul comunelor studiate se ridică la 276, pe când „Moșii adevărați sunt numai locuitorii celor vreo 14—16 sate din jurul Abrudului și Câmpeniilor“, după cum arată d-l dr. Alex. Vaida-Voevod în prefața cărții. Mai jos, urmează Topii, iar la poalele munților, Mocanii (pag. 12).

După o serie de considerațiuni geografice, geologice și climatice, autorii folosind lucrarea d-lui prof. Borza „Vegetația și Flora Ardealului“, dau următoarele etaje de vegetație (pag. 32): etajul stejarului sau castanului (până la 850 m), etajul fagului sau montan (1200—1350—1500 m), etajul molidului sau montan superior (1760—1800 m), etajul subalpin (2100—2290 m) și în fine, etajul alpin (golurile de munte, etc.). Amintind influența omului asupra vegetației, găsim constatarea că așa se explică „scoaterea bradului alb din Munții Apuseni, esență prețioasă și înlocuirea lui cu salcâm, pin, mesteacăn sau alte esențe inferioare“ (pag. 33). Dintre elementele mediteraniene citate că se întâlnesc pe acele locuri notăm *fraxinus or-nus*. Descriind, apoi, forma regiunii, autorii afirmă că „din punct de vedere cinegetic, importanța Munților

Apuseni este redusă“, faptul explicându-se prin desordinea de după războiul mondial și defectuoasa aplicare a legii vânatului (pag. 41).

După ce se definește Țara Moșilor care aparține județului Turda, cu excepția unei singure comune Sohodol, în județul Alba și după o serie de elemente demografice din care relevăm cifra de 286.475 locuitori urmează mai multe capitole referitoare la culturile ce se fac în Munții Apuseni și la ocupațiile locuitorilor. Din capitolul consacrat pădurilor, aflăm că acestea ocupă 608.372 jugăre, reprezentând 45,90% din întinderea totală. Pe natură de proprietari, pădurile se repartizează: 30,33% Statului; 26,80% comunelor; 25,92% urbarialiştilor; 9,84% particularilor din comune; 4,76% particularilor din alte comune; 2,16% diferitelor confesiuni religioase; 0,19% aparțin școlărilor. Esențele predominante sunt (pag. 141): 46,55% fag, 24,83% rășinoase, 21,54% stejar.

Prelucrarea lemnului și industria casnică a lemnului constituind principalele ocupațiuni ale locuitorilor, procesele de delict silvic sunt foarte numeroase și „formează un însemnat subiect electoral, cu care dela Unire încoace se operează sistematic de către doritorii de voturi multe“, încât „acest procedeu aproape s'a patentat în regiune și astăzi nu se poate înțelege solicitare de voturi fără amnestia delictelor silvice de pe urma cărora, cel care pierde, este Statul și pădurea“ (pag. 150). Defrișarea pădurilor este astăzi cerută insistent și pentru creierca de pășuni, deși există suprafețe întinse. „Nepăsarea munteanului pentru pădurea lui“, după cum constată autorii „este un fe-

nomen care ar merita să fie studiat și din punct de vedere psihologic" (pag. 151). Și în sprijinul afirmațiunii ce fac, ne arată că pentru a găsi un brad care să crape bine, pentru donițe și ciubăre, munteanul tale mai mulți brazi, neinteresându-l ce se întâmplă cu brazii răsturnați degeaba" peste cari se așterne putregaiul și ciupercile de tot felul" (pag. 151). Despăduririle făcute în chip abuziv și nesocotit „pun în pericol viața economică a câmpiei și de aceea țările vecine au obținut prescripțiuni precise în privința acțiunii ce trebuie să ducem pentru oprirea dezastrelor a căror origină pornește din această regiune" (pag. 157). Pentru corectarea torenților din Munții Apuseni, cari a devenit o problemă de Stat, se fac anual sacrificii, plantându-se suprafețe întinse, construindu-se baraje, garduri, etc. Dar consecințele despăduririlor le suportă direct chiar locuitorii din Munții Apuseni „pentru că singură pădurea le asigură bună starea și dezvoltarea economică" (pag. 159) și de aceea ocrotirea pădurilor de către Stat n'ar trebui să-i nemulțumească, fiindcă pădurea constituie „un bun de care trebuie să se bucure și generațiile viitoare" (pag. 173).

Industria cea mai de seamă a regiunii o constituie industria lemnului, și anume fabricația cherestelei. Cele mai multe din instalații sunt fierăstraie de apă (fizeze). Cheresteaua produsă este transportată în târgurile apropiate unde locuitorii de cele mai multe ori o vând pe prețuri derizorii, nu atât din cauza calității inferioare sau a debitării defectuoase, cât din cauza boicotajului organizat de speculanții cari abundă în Munții Apuseni (pag. 182).

Deși agricultura este apreciată de autori ca „ocupația de căpetenie" (pag. 203), totuși, pădurea și lemnul dă de lucru la o însemnată parte a populației și „nici o regiune din țară nu ne arată o varietate mai mare de ocupațiuni în industria lemnului, ca Munții Apuseni", încât locuitorii „au devenit adevărați artiști, abili și plini de gust" (pag. 210). În industria casnică a lemnului se disting o serie de specializări: confecționarea vaselor de lemn, șindrilaritul, cercuitul, etc. Între cei cari lucrează vase (ciubărarii) se deosebesc: holongării cari-s ciubărari ambulanti și sfârnarii cari „cumpără ieftin și vând scump, transportând marfa în căruțe sau pe spina-re cailor (pag. 212).

O specialitate a locuitorilor din Munții Apuseni este cioplitul lemnului, ocupație aducătoare de frumos venit. La paginile 219—226 găsim o statistică pe specialități și localități, a celor ce se ocupă cu lucrul lemnului.

Dintre propunerile d-lor ingineri I. L. Ciomac și V. Popa-Neacșa pentru îndreptarea situației economice și sociale a regiunii Munților Apuseni, desprindem pe cele ce se referă la păduri: respectarea legilor silvice, însușirea dragostei de pădure, valorificarea pădurilor prin cooperatie, intensificarea lucrărilor de cercetarea torenților și împăduririlor, tarife raționale pentru transportul lemnului provenind din Munții Apuseni, etc.

În încheiere, ținem să aducem elogi autorilor pentru munca și dragos-

tea pusă pentru a contribui la o bună soluționare a problemei Munților Apuseni, atât de agitată și nemeritos speculată.

Gh. I. Ionescu

Holzprobleme der Gegenwart.

(Probleme de actualitate ale lemnului).

Mitt. Fachausst. d. H. S.

Holzfragen beim Verein deutscher Ingenieure und Deutschen Forstverein, Heft 17, 156 pag., 53 fig., Berlin, 1937.

Cartea cuprinde conferințele și discuțiile ce au avut loc la al cincilea congres al lemnului ținut la Berlin în zilele de 27-28 Noembrie 1937. Congresul a fost organizat de Comisia lemnului de pe lângă Asociația inginerilor și Societatea silvicultorilor germani sub președinția consilierului silvic Dr. Ing. F. Gernlein.

Lucrările acestei comisii, ca și ale congresului, au fost puse sub imperativele planului de patru ani, în economia căruia lemnul joacă un rol de mare importanță. Pentru împlinirea scopului fundamental al acestui plan — independența economiei germane în materii prime — deduce președintele congresului în cuvântul de deschidere pentru lemn următoarele teme:

1) Studiarea unor noi căi de întreținere a lemnului.

2) Studiul unor noi măsuri de economisirea lemnului în întrebuințările sale.

Lucrările congresului au fost împărțite în patru secțiuni.

I. — Însușirile lemnului, cu următoarele conferințe:

Dr. R. Trendelenburg, Noul cunoștințe asupra legăturii dintre condițiile de creștere și greutatea specifică a lemnurilor de rășinoase, completată cu discuțiile silvicultorului Seitz asupra variației însușirilor lemnului după rasele diferitelor specii.

Prof. Dr.-Ing. F. Kollmann, Asupra rezistenței lemnului la isbire și la solicitări repetate.

Dr.-Ing. W. Stoy, Dare de seamă asupra lucrărilor de normalizare terminate și în curs.

Prof. O. Graf, Cum trebuie judecată valoarea lemnului de construcție.

II. — Gazeificarea lemnului.

Dr. E. Schulz, Rezultatele curselor de încercare făcute cu combustibili indigeni pentru mașinile cu generatori de gaze din lemn.

Dipl.-Ing. N. Tormin, Gazul din lemn la automobile.

III. — Lemnul contraplacat.

Dipl. Ing. C. Schreve, Tăierea furniturii prin translarea și rotirea lemnului.

Dr.-Ing. E. Mörath, Chestiuni actuale la fabricarea lemnului contraplacat german.

Ing. H. Benz, Lemnul ca material de construcție în fabricarea avioanelor.

IV. — Conservarea lemnului.

Dr.-Ing. O. Hespeler, Cariul și lup-ta contra lui.

Dipl.-Ing. W. Erdmann, Construirea tavanelor din lemn apărate contra focului.

Dipl.-Ing. H. Schultze-Rhonnot, Cercetări asupra arderii lemnului de mină.

Ing. F. Kaufmann, Cercetări asupra comportării la foc a popilor și a grinzilor încărcate făcute din lemn

impregnat și neimpregnat cu substanțe neinflamabile.

Dr.-Ing. L. Metz, Judecarea metodelor de încercarea rezistenții lemnului la foc.

În afară de aceste lucrări cartea mai cuprinde o scurtă dare de seamă a conferințelor ținute la recepția din timpul congresului de von

Pidoll și D. Brauer asupra lanii vegetale.

Enumărarea acestor titluri de lucrări este suficientă spre a putea aprecia importanța materialului divers și de actualitate care se cuprinde în această carte de mare valoare pentru toți acei ce se interesează de studiul lemnului.

N. Ghelmeziu.

A APĂRUT,

CURS DE DENDROMETRIE

predat la Școala Politehnică din București
de dl Prof. V. N. STINGHE

320 pagini scrise la mașină și litografiate.
Costul este de 90 lei exemplarul cartonat.

D-nii ingineri din provincie și-l pot procura contra ramburs dela
Librăria „Politehnicum” Str. Polizu, București II, trimițând
un acout de 40 lei prin mandat postal.

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE DE BELGIQUE.

Nr. 11—12/1938.

Rifon.

Epicéa sur le plateau de Losheimergraben.

Molidul pe platoul Losheimergraben.

G. Delevoy.

Le Dilserbosch (14 pag).

Dilserbosch.

Urmarea studiului început în numărul precedent al revistei, privind pădurea cu acest nume.

Studiul va urma.

Activité de l'Administration des eaux et forêts en 1936 (15 pag.).

Activitatea Administrației pădurilor în anul 1936.

*
*
*

Les prix des bols sur pied en automne 1937 (4 pag.).

Prețurile lemnului în picioare în toamnă anului 1937.

At. Har.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT

Caietul No. 15, 1 August 1937.

Dr. Christoph Hofmann.

Tannenlaus und Tannensterben.

Păduchele bradului (*Dreyfusia nusslini* C.B.) și uscarea bradului.

Există în Germania o boală, care face ravagii în pădurile de brad. Cauza acestei boli este păduchele bradului. Această insectă atacă mai ales arboretele din stațiunile mai puțin favorabile bradului și culturile artificiale. Sunt atacați mai mult brazil tineri în stare de nueliș.

Combaterea cu mijloace chimice, dacă se întrebuițează, ceea ce nu totdeauna este rentabilă, trebuie să se facă toamna, nu primăvara cum era obiceiul până acum.

Dr. Kurt Mantel.

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuția pădurilor și proprietatea forestieră în dreptul de reglementare a spațiului german (Articolul urmează).

Caietul No. 16, 15 August 1937.

W. Grimm.

Beitrag zur Lösung des Lärchenrätself.

Contribuții la rezolvarea problemei laricelui. (Articolul urmează).

Dr. Kurt Mantel.

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuția pădurilor și proprietatea forestieră în dreptul de reglementare a spațiului (pământului) german. (Articolul continuă).

Caietul 17, 1 Sept. 1937.

Hertrich.

Rohhumusbildung auf Hauptbundsadstein des Pfälzer Waldes.

Formarea de humus acid pe gresie în pădurea Palatinatului.

Pentru combaterea humusului acid în afară de o prelucrare specială a solului, se recomandă și o alegere mai potrivită a speciilor ce urmează a fi cultivate. În afară de pin, care este indicat pe asemenea soluri, el putând suporta mai multă aciditate, este bine să se cultive în amestec și următoarele: molift, larice, douglas, stejar, fag și mesteacăn.

W. Grimm.

Beitrag zur Lösung des „Lärchenrätself“.

Contribuție la rezolvarea problemei laricelui.

Observațiile autorului conduc la concluziile următoare:

Laricele are nevoie de multă evaporație, deaceia cele mai bune stațiuni sunt cele fresce și profunde.

Din lipsa de transpirație, laricele poate fi ușor atacat de cancer.

În cultivarea laricelui trebuie să se țină seamă de aceste cerințe. Nu este recomandabil să se întemeze arborete pure. Amestecul laricei numai cu fag, nu este cel mai bun, din cauză că fagul este un concurent privitor la apa din sol.

Amestecul, pin-larice-fag, ar fi cel mai potrivit.

Comunicări:

Chr. Hofmann.

Nouneufalterkontrolle auf biologischer Grandlage.

Controlul călugăriței pe baze biologice.

Autorul descrie metoda de prindere a fluturilor de călugăriță întrebuințată de prof. Dyk în Cehoslovacia.

Într'o cutie de chibrituri se pune o femelă care servește de momeală pentru masculi, mirosul fiindu-le așa de desvoltat, încât vin dela distanțe mari. Arborii pe cari se găsesc cutiile se dau cu un clei care va prinde fluturii.

Caietul 18, 15 Sept. 1937.

Sturmschaden im Wald.

Untersuchungen der Bedingungen unter welchen Sturmwürfe und Sturmbrüche entstehen.

Stricăciuni cauzate de furtună în pădure.

Cercetări asupra condițiilor în care se produc doborâturi și rupturi de vânt.

Din observațiile asupra rupturilor de vânt și a unor experiențe în mic asupra vântului, autorul ajunge la o serie de constatări din care extragem:

1) Arboretele regulat rărite din tinerețe, sunt mai rezistente la vânt, dacă au coronamentele la același nivel.

2) Arborii al căror coronament este deasupra celor mulți (cazul crângului compus) expun pe cei din jurul lor a fi mai ușor ruși de vânt.

3) Arboretele cu consistență plină, rezistă numai dacă au o lizieră bine închisă.

4) Mare rol joacă asupra vântului arboretele care sunt întâlnite de vânt înainte.

Caletul 19, 1 Oct. 1937 și 20, 15 Oct. 1937.

Theodor Rădulescu.

Beiträge zur Kenntnis der Baumkrankheiten.

Contribuții la cunoașterea boalelor arborilor (A se vedea la recenzii pe luna Martie).

Dr. Kurt Mantel.

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuția pădurilor și proprietatea forestieră în dreptul de reglementare a spațiului german. (Articolul continuă).

Ant. V. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE

Nr. 1. 1938.

H. Badoux:

La pyrale grise du mélèze (Semasia diniana, Guenée). (5 pag.).

Semasia diniana a larice-lui (urmare),

Se arată aria ei de răspândire și câteva particularități ale aparițiilor sale periodice.

Lozeron:

La route forestière de Moron (5 pag.).

Drumul forestier din pădurea Moron.

Pădurea aparține cantonului Neuchâtel din anul 1855.

O cultură rațională nu se putea face decât dacă se făcea accesibilă; ceea ce s'a realizat prin drumul construit în 1937. Are 8 km lungime și 4 m lățime; a costat 494.582 franci elvețieni, adică 60 franci pe metru.

Aug. Barbey:

Le palais du bois à l'exposition internationale de Paris 1937 (5 pag.).

Palatul lemnului la expoziția internațională dela Paris 1937.

Descrierea palatului lemnului. ⁶

M. Kaiser:

Les travaux de défense contre les avalanches sur le flanc nord du Stanserhorn, exécutés de 1800 à 1910. (5 pag.).

Lucrările de apărare împotriva avalanșelor pe versantul Nord dela Stanserhorn, executate dela 1800—1910.

Cuprinsul unei conferințe ținută

la adunarea generală a Societății forestierilor elvețieni, cu subiectul de mai sus.

Nr. 2, 1938.

H. Badoux:

La pyrale grise du mélèze (Semasia diniana, Guenée) (4 pag.).

Semasia diniana de pe mëlèze. (sfârșit).

Despre mijloacele ei de combatere.

F. Grivaz:

Caisses de retraite dans le canton de Vaud (4 pag.).

Casele de pensionare din cantonul Vaud.

Aug. Barbey:

Le pin de montagne dans le cadre du parc national suisse (5 pag.).

Pinus montana var. uncinata în cadrul parcului național elvețian.

W. Nägeli:

Balals de sorcière sur l'épicéa.

Mătura vrăjitoarei pe molid (3 pag.).

At. Har.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band V, Heft 1, (Oktober 1937).

Schwarz Hans, Ing.:

Die klimatischen Bedingungen im natürlichen Verbreitungsgebiet von Pinus Strobus L. als Anbauweiser der Strobe für Europa.

Condițiunile climatice din aria naturală de distribuție

a lui Pinus Strobus L. ca indicațiune pentru cultura sa în Europa.

Introducerea acestui musafir american în pădurea europeană prezintă extraordinare avantagii din punct de vedere cultural și productiv. În încercările făcute până acum s'au înregistrat serioase deziluzii (răvagiile cauzate de ciupercile Peridermium Strobii, Agaricus melleus), din cauza necunoașterii cerințelor sale elementare de vegetație. Pentru evitarea pericolelor în cultura artificială, trebuie să se ție seamă atât de condițiunile sale naturale de vegetație, cât și de asociații săi naturali. Considerând aceste elemente în patria originală, autorul crede că, între altele, regiunile noastre Carpatice ar reprezenta localitățile optime de creștere ale acestui valoros arbore.

Sirakoff G.:

Inhaltsermittlung von Weiskiefernstämmen aus Höhe, Durchmesser in Viertelhöhe und Kronenprozent.

Aflarea volumului trunchiurilor de pin cu ajutorul înălțimii, a diametrului la un sfert din înălțime și a procentului coroanei.

Autorul acestui remarcabil studiu a făcut parte, fiind purtătorul de cuvânt, al misiunii noastre, silviculturii bulgari, din Septembrie 1937.

Se propune și se demonstrează o metodă mai practică pentru aflarea volumului trunchiurilor de pin, cotate și necotate, așezate în grupe mari, ca și la construirea de table de cubaj după sistemul factorului de formă.

Studiul este foarte interesant pentru specialitatea dendrometriei.

**Internationaler Forst- und Holz-
wirtschaftsbericht.**

Raport asupra economiei forestiere și a lemnului internaționale.

Un foarte bogat și interesant material informativ asupra diverselor stări și fapte cu caracter forestier din diferite țări și ținuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

**ZEITSCHRIFT FÜR FORST- und
JAGDWESEN.**

No. 5, Mai 1937.

Prof. dr. Lemmel:

Wirtschaftsziele.

Scopurile activității economice.

După părerea generală la stabilirea scopurilor economiei forestiere se punca problema între „venitul net al solului” și „venitul net al pădurii”. Peste 70 de ani a domnit această alternativă; o literatură enormă — cu caracteristica secolului trecut care căuta o lege generală în natură, în cultură și în tot ce înconjură pe om — a acompaniat această dispută, libertății voinței omenești nerămânându-i decât un spațiu mic.

Astfel a fost găsit legea rentabilității, care în economia forestieră era reprezentată prin „venitul net al solului” sau prin „venitul net al pădurii”. După una din aceste legi, trebuia să se îndrepte toată economia forestieră.

Dacă agricultura și silvicultura — spune autorul — ar fi supuse acestor legi, aceste ramuri ale economiei ar ajunge în scurt timp în decădere. De aceea la judecarea lor

trebuie luat în primul rând ca unitate de măsură folosul total pe care îl aduce, din punct de vedere național, social, cultural și al nevoilor economice ale poporului respectiv. O economie forestieră care răspunde tuturor condițiilor de mai sus și poate aduce și o rentabilitate de 1%—1½% poate fi considerată pentru starea actuală ca satisfăcătoare.

H. Kanzok:

Die Douglasie.

Douglasul.

Pe baza măsurătorilor făcute de institutul din Prusia s'a întocmit o tablă de producție până la 50 ani pentru douglas. Din curba înălțimilor fiecărei suprafețe s'au despărțit două bonități. O comparație între tablele de producție ale molidului și douglasului (cu toate că aceasta se găsea pe un sol inferior) ne arată producția considerabilă a douglasului.

Intensitatea diferită a răriturilor n'a arătat nicio deosebire în creștere. Producția douglasului în patria lui și în Anglia este cu mult mai mare.

Deosebirile în creșteri ale diferitelor proveniențe sunt uimitor de mari, 3—4 ori mai mari. Aceasta nu poate fi explicată decât prin deosebirea de rasă. Proveniențele care arată din tinerețe o creștere mare și o mențin și mai târziu. Proveniența continentală este mai expusă atacului de Rhabdoclina Pseudotsugal. De șer suferă în special douglasul de California, iarna iar de geruri târzii cea continentală. Douglasul adus din Columbia Britanică, din regiunile de coastă, a dat cele mai bune rezultate, foarte rezistent la

geruri și cu creșteri mari, la fel cel introdus din regiunile de optimum ale douglasului, din Washington coastele de Vest de Cascade la o altitudine de 170—500 m. Trebuie dată o atențiune deosebită provenienței.

Iunie 1937.

Dr. R. Ganssen:

Die Bedeutung des Bodentyps für Forstw. u. Praxis.

Importanța „tipului de sol” în silvicultură și practică.

După ce definește noțiunile de „natura solului” și „tipul solului”, precum și legătura dintre ele din punct de vedere morfologic și practic autorul analizează în alt capitol legătura dintre „tipul solului” și „tipul pădurii”. Trece apoi la importanța hărților pedologice și modul cum trebuie acestea întocmite.

I. Bartels:

Witterung und Bodenfeuchtigkeit im Jahre 1936.

Timpul și umiditatea solului în anul 1936.

În legătură cu comunicările anuale trecute, autorul discută observările și măsurătorile meteorologice zilnice și lunare făcute în Eberswalde. Comparându-le cu cele din restul Germaniei.

Prof. R. Albert:

Optimale Lärchenstandorte in Nordwestdeutschland.

Stațiuni optimale pentru larice în nordvestul Germaniei.

După ce Munch a arătat că pentru Germania numai laricele din Sudeți poate da rezultate bune, Albert dă soluțiile pe care laricele găsește con-

dițiuni satisfăcătoare de dezvoltare, în urma analizelor calităților mecanice și chimice ale tipurilor de sol din N-V Germaniei.

Iulie 1937.

Prof. Dr. A. Dengler:

Krönengröße, Nadelmenge und Zuwachsleistung von Altkiefern.

Mărimea coroanei, cantitatea acelor și creșterea la pini bătrâni.

În stațiuni asemănătoare se aleg pini de aceeași vârstă (150—160 ani) cărora li se fac analiza coroanei și a trunchiului. Din cifrele obținute se poate vedea că între natura solului, tipului de sol și creșteri există anumite relații, fiecare influențând producția într'un fel anumit. Rezultatele obținute coincid cu cele ale lui Burger și Stalfelt.

Keck.

Ist Hylarsol ein Gift für den Rüsselkäfer?

Este Hylarsolul o otravă pentru Hylobius?

În legătură cu articolul lui Prölss publicat în această revistă (Nr. 1, 2, 1937), autorul își explică nedumerirea dacă Hylarsolul este o otravă contra lui Hylobius sau numai un mijloc de îndepărtare al insectei.

Comunicări.

Bäume als Geschlechtsschreiber des Klimas.

Arborii croniciari ai climei.

Studiul cărții „Climatic Cycles and Tree Growth” (ciclurile climatice și creșterile arborilor) ale vestitului A. Douglass, astronom și directorul observatorului din Arizona.

Dr. Th. Rădulescu

Cercul de studii forestiere

I

C. IVANOVICI: LEMNUL ȘI PĂDUREA LA EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DELA PARIS, 1937.

La 15 Decembrie 1937 Cercul de studii Forestiere și-a reluat activitatea cu conferința d-lui ing. C. Ivanovici, având titlul de mai sus

D-se a arătat că lemnul și pădurea românească au ocupat în pavilionul românesc dela Paris un loc neînsemnat. În același timp, alte țări ca: Franța, Suedia, Canada și Jugoslavia au acordat lemnului, în pavilioanele lor, locuri de primă importanță; unele, ca de pildă Franța, au avut destinate lemnului pavilioane speciale, constituind pentru lumea care a vizitat expoziția puncte de atracție.

Ne limităm numai la semnalarea acestor idei capitale din conferința d-lui Ivanovici, trimițând pe cititori, pentru detalii, la un articol, cu același temă, publicat de d-l Ivanovici în „Revista Pădurilor” din Noembrie anul trecut.

La sfârșitul conferinței a luat cuvântul d-l prof. V. N. Stinghe, care a dat ample explicații privind organizarea pavilionului românesc dela expoziția din Paris.

At. Hr.

II

PROF. C. GEORGESCU: SILVICULTURA ȘI BIOLOGIA

26 Ianuarie 1938

Biologia ne învață a cunoaște viața pădurii. Silvicultura tinde să dea pădurii acele forme de viață, care să asigure scopul cultural propus și să-i mențină caracterul de permanență. Orice operațiune culturală trebuie deci să țină seamă de higiena pădurii, care are în vedere să realizeze acele informațiuni de sănătate necesare unei bune și nestânjenite producțiuni. În creerea și îngrijirea pădurilor, Silvicultura noas-

tră, care a pășit într'o etapă de intensive lucrări artificiale de regenerări, trebuie să țină seamă înainte de a păși la lucru pe teren, de buna igienă a arboretelor noi create, altminteri totul se face în zadar sau se vor aduce mari pagube economiei țării. În lucrările de plantare și reîmpădurire se investesc an de an sume tot mai mari și după rezultatele obținute vom avea a da socoteală de cheltuielile angajate și de modul cum s'a realizat scopul cultural propus.

Higiena pădurii are în vedere să prevină orice boală, — care ar putea surveni, — prin studiul aprofundat al particularităților stațiunii date. Câteva axiome curente ale igienei sunt:

'Orice plantă nu se dezvoltă în stare de perfectă sănătate, în tot cursul vieții sale, decât în stațiuni proprii. O dezvoltare favorabilă însă se realizează în optimul ecologic al acestor stațiuni.

Pentru a folosi particularitățile diferitelor stațiuni trebuie să aflăm pentru esențele principale de culturi rase cu proprietăți diferite și bine cunoscute. Pentru fiecare rasă de culturi se va stabili optimul ecologic și astfel prin cultivarea lor să se realizeze arborete cât mai sănătoase, cât mai productive.

Factorii staționali, pe care avem a-i lua în considerare sunt: clima, solul și natura vie înconjurătoare.

Dintre factorii climatici, care produc la noi imbolnăviri grave ale arboretelor sunt: uscăciunea (seceta) prelungită de vară, gerurile târzii și mai puțin cele timpurii, umiditatea scăzută a aerului, arșița.

Acțiunea noastră se manifestă în a cultiva, în locurile băntuite de unul din acești factori dăunători, rasa cea mai rezistentă și să influențăm cel puțin microclima (de ex. în pepinieră) astfel ca să se poată face cultura unei specii dorite.

Solul are o serie de factori dăunători ca plusul sau minusul de umiditate, bătătorirea și lipsa de aier, etc.; asupra solului intervențiunea noastră poate avea un deosebit succes, întrucât el se poate ameliora.

Mijloace de prevenire a boalelor sunt: alternanța speciilor, distrugerea plantelor ospitaliere complimentare, alegerea speciilor și raselor, selecționarea semințelor etc. Biologia ne arată că succesul multor fapte în natură atârnă de fenomene mărunte. Noi creem un edificiu grandios de organizare a economiei forestiere cu unități multe mari, altele destul de puține mici, care nu se vor putea menține decât în măsura cât va prospera pădurea.

Tot ce clădim se prăbușește dacă neglijăm cultura pădurii. Prea adeseori cu lucrările ce se execută se păcătuiește asupra igienei pădurilor și acolo unde a trecut exploatarea prea adeseori nu mai crește în loc nici cel puțin pădurea anterioară, fără ca să mai vorbim de o pădure ideală.

În lucrările de reîmpădurire se fac sistematic greșeli cultivându-se pe o scară întinsă arborete pure, se scoboară prea jos rășinoasele, se plantează prea adânc etc.

Să dăm strigătul de alarmă și să aducem tuturor chemarea „Înapoi la Silvicultură“.

III

ILIE C. DEMETRESCU: POLITICA FORESTIERĂ INTERNAȚIONALĂ

La 9 Februarie a. e. a avut loc cea de a 3-a conferință din ciclul organizat pe anul în curs. D-l Ilie Demetrescu și-a ales subiectul din domeniul preocupărilor sale.

D-sa a împărțit materia în patru părți și anume:

- a) economia forestieră internațională;
- b) politica forestieră internațională;
- c) factori de politică forestieră internațională;
- d) concluziuni.

D-sa, în timpul limitat unei conferințe, nu a putut decât să eboșeze tema aleasă; ulterior d-sa, va publica în toată dezvoltarea lui subiectul ales. În așteptarea acestuia vom face o scurtă expunere a conferinței ținută de camaradul nostru.

În partea întâia reamintește factorii geofizici, istorici și politico-economici cari determină repartiția și natura pădurilor pe suprafața pământului. Aceștia fac să avem de aface în producția forestieră cu specializări regionale care determină la rândul lor raporturi de interdependență între diferitele regiuni ale pământului și deci ca atare între state. Se nasc astfel legături atât de strânse încât ruperea lor dacă n'ar fi imposibilă, ar provoca fără îndoială mari perturbațiuni.

D-l Demetrescu arată că preocupările de organizarea economiei forestiere internaționale sunt hotărâte de nenumărate fapte:

1. Procentul de împădurirea solului național este mult prea scăzut față de nevoile de protejare a climei, regimul apelor, solului și chiar apărării naționale.
2. Tendința constantă de scumpire a lemnului, tratat cu scăderea producției și conjunctura generală;
3. Depășirea constantă a producției lemnoase printr'un consum activ;
4. Imposibilitatea de adaptare promptă a producției la un consum în creștere;
5. În fine, existența a o sumedenie de rezistențe pasive sau parazitare în calea schimbului internațional al lemnului.

Trecând la partea 2-a a conferinței se arată că în timpurile noastre politica forestieră internațională se dezvoltă pe mai multe planuri

Diferitele măsuri luate au urmărit în principiu următoarele ținte:

- a) să stimuleze și să ajute o mai bună organizare a economiilor naționale — componente, până la un anumit punct, ale economiei forestiere internaționale;
- b) să suplinească și să adapteze diferitele acțiuni de politică forestieră ale diferitelor state naționale, pe plan intern, atunci când asemenea acțiuni ar depăși puterile lor de înfăptuire.

Reglementarea comerțului exterior de lemne pe bază de convenții constituie calea cea mai bună.

Cei mai de seamă factori de politică forestieră internațională cunoscuți în epoca pe care o trăim sunt:

Societatea Națiunilor, Institutul internațional de agricultură dela Roma, Convenția internațională a lemnului cu sediul la Viena (C.I.B.), European Timber Exporters' Convention (E.T.E.C.), Liga forestieră mediteraneană.

Cu toate eforturile făcute de acești diverși factori, în vederea unei cât mai bune organizări a economiei forestiere internaționale, totuși rezultatele practice sunt minime.

În ceea ce ne privește pe noi Românii, ordinea și buna stare a pădurilor noastre, nu depinde decât de noi, de cuminența factorilor politici naționali, cari trebuie să știe, măcar de acum înainte, să înfrâneze abuzurile rezistând la orice fel de presiuni.

T. C.

Societatea «Progresul Silvic»

La urările prezentate cu prilejul anului nou 1938, Societatea „Progresul Silvic” a primit din partea D-lui I. Cudalbu, fost Ministru și fost Administrator al Casei Pădurilor, următorul răspuns:

Iubite Domnule Drăcea și Stimate Domnule Președinte,

Vă mulțumesc călduros Dv. personal și Domnilor membri al Societății „Progresul Silvic” pentru urările măgulitoare ce-mi faceți cu prilejul anului nou 1938.

La rândul meu, vă urez Dvs. și Societății „Progresul Silvic”, al căreia Președinte sunteți, ca munca dv. personal și domnilor membri a Corpului Silvic închinată țării prin păstrarea și cultura pădurilor a căror îndreptar firesc este Corpul Silvic, să fie rodnică deplin, iar acest Corp, astăzi organ de elită a Statului, să poată duce mai departe entuziasmul și dragostea pentru păduri, stări sufletești pe cari le-am apreciat, când am avut fericirea a fi capul Administrației Pădurilor.

Cunosc bine lăcomia cu care interesații ce năpustesc asupra pădurilor, unii pentru a se îmbogăți prin o largă nedreptate, alții pentru a-și face drum în viața politică, asigurându-și onoruri nemeritate. Cunosc însă tot atât de bine și puternica rezistență pusă de sufletul Corpului Silvic în apărarea pădurilor.

Între paznicii firești ai pădurilor—Corpul Silvic—și între aventurierii îndrăzneți și lacomi sprijiniți de politicienii fără scrupule, la devastarea pădurilor, a fost și va fi totdeauna o luptă îndârjită.

Izbânda va fi a Corpului de strajă al pădurilor, Corpul Silvic, atât timp cât fruntașii corpului nu vor primi trista sarcină să fie în mâinile politicienilor — cozi de topor.

Primiți, iubite domnule Drăcea, din partea aceluia care iscălește, asigurarea constantei afecțiunii pe care am avut-o pentru dv. și a dragostei și interesului cald care le păstrez pentru Corpul Silvic.

(ss) Teodor Cudalbu.

1. Ianuarie 1938.

PROCES VERBAL No. 29

Sedința de Luni 13 Decembrie 1937

Membri prezenți domnii: C. M. Bunescu, A. Butoi, N. N. Caragea, D. M. Drăcea, C. Emanoil, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Gh. Luțescu, Gh. Năstăsescu, M. Rădulescu și V. Stinghe.

Sedința se deschide la orele 21,30 sub președinția d-lui M. D. Drăcea, președinte, având următoarea ordine de zi:

1. Discuțiuni asupra problemei: „Desvoltarea cadrelor corpului silvic” (referent d-l At. G. Nedelcovici).
2. Premiile pentru împăduriri.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

La punctul 1. lipsind d-l Nedelcovici, se amână discuțiunea.

2. — Premiile pentru împăduriri.

D-l Marin Rădulescu: citește referatul cu privire la premiile pentru împăduriri.

Se aprobă propunerile, mărindu-se însă premiile celor doi brigadierii propuși la 2000 lei de fiecare.

D-l Președinte M. Drăcea aduce mulțumiri celor cari au emis părerea premierii lucrărilor de împădurire. D-sa propune să se dea câte o diplomă comunelor cari au făcut împăduriri. De asemenea, propune ca Societatea să intervină pentru înființarea medaliei „Meritul Forestier”.

D-l N. N. Caragea, propune ca, odată cu adresa de mulțumire, să se trimită comunelor și câte un număr de volume din Tehnica Împăduririlor de Przemetchii și Gr. Vasilescu, Arborii și pădurile noastre de Dr. D. A. Sburlan, cum și câte un număr de calendare, care să se împartă la sătenii cari au făcut plantații.

Pentru viitor, Consiliul numește o comisiune compusă din d-nii:

C. Emanoil și M. Rădulescu, cari să studieze și să propună ce anume lucrări urmează a se mai premia afară de împăduriri.

3. — Diverse — Administrative.

D-1 Președinte M. Drăcea citește o scrisoare a Societății Forestierilor Bulgari din Sofia către Societatea Progresul Silvic.

Consiliul hotărăște să se publice în „Revista Pădurilor”.

4. — Comunicări.

D-1 Secretar general Tr. Heroiu, citește raportul de prezentare către Societate a celor 5 stindarde mici și a dosarului cu actele făuririi stindardului.

D-1 N. N. Caragea cere să se mulțumească d-lui Tr. Heroiu, inițiatorul și însuflețitorul ideii.

D-1 Președinte M. Drăcea aduce aceste mulțumiri d-lui Heroiu pentru această inițiativă, prin care s'a făptuit simbolul unității noastre sufletești. Patru din cele 5 stegulețe se vor da la 4 cercuri regionale ce se vor înființa și unul va rămâne Societății.

D-1 C. C. Emanoil citește referatul cu privire la construirea unui sanatoriu al corpului silvic inferior la Amara-Ialomîța.

D-1 Președinte M. Drăcea propune, ca sanatoriul ce se va face să fie numai pentru brigadieri și pădurari, ca un act de generozitate al Societății „Progresul Silvic”. D-sa roagă comisia să găsească forma juridică pentru administrarea și funcționarea acestui sanatoriu, înainte de a se trece la construirea lui. D-sa propune să rămână proprietatea Societății „Progresul Silvic” și să se dea pădurarilor și brigadierilor numai spre folosință. Se însărcinează comisia, în care va intra și d-l Butoi, să facă toate demersurile și pregătirile în acest scop.

D-1 V. N. Stînghe cere să se tipărească de Societatea cursul său de Amenajament.

D-1 Gh. Năstăsescu citește referatul comisiei de editură, care conchide la tipărirea cursului de Amenajament în chestiune. Consiliul aprobă prin aplauze.

D-1 Președinte Drăcea, asociindu-se la aprobarea entusiastă a Comitetului adaogă următoarele:

În evoluția gândirii științifice a unui popor într'un anumit domeniu al gândirii omenești se pot distinge mai mult sau mai puțin clar următoarele trei epoci și anume:

a) epoca împrumuturilor puțin prelucrate și puțin adaptate sau epoca compilației din literatura și din practica altor popoare.

b) epoca scepticismului în care se constată că multe din cele împrumutate nu se potrivesc mediului în care au fost transplantate.

c) odată cu constatarea acestor nepotriviri doctrinarul își ascute spiritul critic și începe a se apropia de realitățile epocii și locului pentru care voiește a crea doctrina.

În toate domeniile de gândire și în toate ținuturile omul a început prin a compila, a imita. Peste tot însă a putut constata și urmări fazele schițate mai sus. Asemenea se și explică încetineala cu care un popor ajunge să-și creleze în anumite domenii doctrine proprii.

Lucrarea d-lui Stinghe apare într-o epocă târzie a evoluției științei noastre silvice și — datorită și înzestrării și experienței autorului în materie de amenajament. Ca atare, apariția tratatului d-sale de amenajament trebuie să fie salutată cu o deosebită căldură.

D-l Tr. Heroiu, citește referatul cu privire la propaganda silvică în anul ce expiră și cere aprobarea cheltuielilor în sumă de 47.060 lei. Se aprobă propunerile, dar se cere a se vedea în ședința viitoare și numele celor cari prin scris au contribuit la propaganda silvică, cum și modul cum se va repartiza suma de 47.060 lei.

Se aduc mulțumiri d-lui Tr. Heroiu.

D-l V. N. Stinghe remarcă propaganda ce se face prin miile de vizitatori ai muzeului silvic.

A. V. I. S. Lugoj trimite raportul asupra statutelor și activității spre a i se acorda o subvenție.

D-l Drăcea arată că e o idee ce trebuie susținută.

Se aprobă sumă de 10.000 lei. Soc. „Progresul Silvic“ va urmări activitatea Societății A.V.I.S. Lugoj și va fi mulțumită să vadă rezultate bune.

Societatea nu va fi însă în măsură să dea o subvenție anuală. Acordă acum 10.000 lei ca un stimulent pentru promovarea ideii de vânătoare.

D-l Președinte Drăcea propune să se facă o pagină cinegetică la „Revista Pădurilor“.

D-l M. Rădulescu, propune să se dea ajutoare de sărbători personalului de administrație al Societății. Se aprobă 1/2 din salariul lunar ca gratificație personalului prevăzut în statul de salarii al Societății și diverse ajutoare la personalul din afară de stat, cari au adus serviciul Societății în cursul anului 1937.

D-l Tr. Heroiu readuce în discuție chestia datoriei de 2970 lei a ziaristului Nestor, care a locuit o cameră la Govora și n'a plătit.

D-l C. Emanoil crede că nu trebuie să se creieze precedente cu gratuități la vilele Societății.

Se admite a se acoperi suma de 2970 lei dela fondul de propagandă.

Revista „Viața Forestieră“ cere restul de 15.000 lei pe anul 1937. Se aprobă.

D-na Eliza Savela, văduva defunctului membru fondator N. Savela cere un ajutor. Se aprobă 1.500 lei.

D-nelor Elena Trifănescu și Elena Teodorescu întrucât li s'a mai acordat ajutoare în cursul anului 1937, nu li se mai aprobă alt ajutor.

Inginerii silvici din Direcția IV Bacău mulțumesc pentru cei 5.000 lei ajutor acordat de Societatea „Progresul Silvic“ pentru înființarea unui muzeu silvic la Direcția Bacău. Consiliul ia act.

Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ianuarie 1938 a d-lor ingineri silvici: Ioan Lupe și J. Filipovici.

Consiliul aprobă d-lui inginer Cezar Cristea 2.000 lei costul zia-

relor cumpărate în cursul anului 1937 pentru bibliografia silvică. Tăieturile din aceste ziare cu articole forestiere se vor depune la biblioteca Societății.

Ședința se ridică la orele 23.30.

Președinte, (ss) **M. Drăcea**.

Secretar general, (ss) **Tr. Heroiu**.

PROCES VERBAL Nr. 30.

Ședința de Luni 20 Decembrie 1937

Membrii prezenți d-nii: C. M. Bunescu, N. N. Caragea, M. D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, At. G. Nedelcovici, V. N. Priboianu, M. Rădulescu și D. A. Sburlan.

Ședința se deschide la orele 21,30 sub președinția d-lui Prof. M. D. Drăcea, președintele Societății, având următoarea ordine de zi:

1. Discuțiuni asupra problemei: „Desvoltarea cadrelor corpului silvic” (referent D-l Consilier silvic At. B. Nedelcovici).

2. Diverse — Administrative.

3. Comunicări.

D-l Secretar general dă citire proceselor verbale din ultimele trei ședințe cari se aprobă.

Intervertindu-se ordinea de zi, se trece la comunicări cu caracter urgent.

1. D-l cons. D. Grozescu arată stadiul tratativelor privitoare la terenul, ce Societatea dorește să cumpere la Amara, pentru căminul personalului silvic inferior. D-l Președinte rezumând discuțiile este de părere ca în cererea ce se va adresa Ministerului de Domenii, să se arate scopul achiziționării acestui teren și să se caute a se obține cedarea lui în deplină folosință, fără nici una din condițiunile puse de d-l Director general Ionescu-Brăila.

2. D-l Președinte informează pe d-nii consilieri că statutele Societății, votate în Adunarea generală din 31 Mai 1937, vor intra în vigoare la 1 Ianuarie și cere să se desăvârșească formalitățile ce trebuiesc îndeplinite în acest scop.

3. În chestiunea propagandei silvice prin Radio, d-l Președinte arată că agronomii tind să acapareze tot ceea ce se referă la activitatea Ministerului de Agricultură și Domenii; de altfel, într'una din conferințele de Duminică am auzit rostindu-se unele sfaturi cu caracter forestier, cari nici nu erau, cel puțin, bine redactate. Crede că e cazul să ne mișcăm pentru a obține și noi câteva conferințe cu caracter silvic, în cadrul orelor de propagandă dela Radio.

D-l V. N. Priboianu crede că, utilizând unele relații personale, pe care membrii consiliului le au cu conducătorii Societății de Radio-Difuziune s'ar putea realiza mai mult, în această chestiune, decât dacă am căuta să ne adresăm lor pe cale oficială.

4. D-l Președinte comunică d-lor consilieri, că la Academia de Științe, d-l prof. Gh. Nedici a prezentat sub o formă interesantă știința Vânătoarei în România și crede că e bine ca și silvicultorii să se manifeste în acest domeniu, prin comunicări făcute în ședințele acestei Academii.

5. D-l Grozescu atrage atenția asupra alegerii dela AGIR, care va avea loc la 28 Decembrie a. c., unde unele asociații doresc să-și sporescă reprezentanța în consiliu. D-l Președinte spune că deși această adunare a fost rău plasată între sărbători, e încredințat că vom reuși să ne re alegem camarazii noștri în număr cel puțin egal cu cel actual. În acest sens trebuie făcută propagandă printre colegii din Capitală, ca să participe în număr cât mai mare.

6. D-l Președinte și d-l Bunescu arată că mult discutata problemă a sporului de salarii și a armonizării acestora cu acelea ale Corpului tehnic a fost rezolvată de Ministerul de Finanțe în sensul dorit de noi. Remarcă stăruința depusă în acest sens de șefii diverselor administrații forestiere ale Statului și propune să li se aducă mulțumiri.

7. D-l M. P. Florescu cere și Consiliul aprobă să se publice în Revista Pădurilor cu titlul de document memoriul întocmit de Societatea noastră cu ocazia votării legii pentru înzestrarea cu păduri a Mânăstirilor.

8. D-l casier M. Rădulescu spune că vizitând o expoziție de pictură a văzut un tablou cu plute pe Bistrița, care ar fi bine să fie cumpărat de Societate pentru ornarea sălilor sale. Consiliul îl delegă să trateze.

9. D-l D. Grozescu arată că între proiectele de lege, ce se studiază la Minister este și acela al Pădurilor administrate de Stat. Face un scurt expozeu asupra cuprinsului ei și propune studierea ei amănunțită într-una din ședințe, spre a putea cere modificarea articolelor ce nu par oportune.

După discuțiuni la cari participă d-nii Drăcca, Caragea, Emanoil și Iliie Demetrescu se hotărăște sa se împartă d-lor consilieri proiectul acestei legi, urmând a fi discutat în momentul potrivit.

Intrându-se în ordinea de zi, D-l Președinte dă cuvântul d-lui consilier At. G. Nedelcovici, care citește referatul d-sale referitor la „Chestiunea lărgirii cadrelor Corpului silvic”.

D-l Președinte mulțumește d-lui referent pentru judicioasa expunere a acestei probleme și arată că lărgirea cadrelor prezintă avantaje, dar și inconveniente. Deocamdată, ceea ce putem constata este că noi nu știm câți ingineri silvici sunt necesari pentru administrarea pădurilor țării. Pe de altă parte, în numărul actual n'avem o judicioasă împărțire pe grade (n'avem „clase de vârstă raționale”). Propune ca referatul d-lui Nedelcovici să fie multiplicat și distribuit spre a fi discutat pe larg într-o ședință viitoare.

D-l M. P. Florescu cere reînființarea școalelor de pădurari, cari azi se recrutează din drojdia satelor, după criterii pur politicianiste.

D-l V. N. Priboianu se raliază la propunerea de lărgire a ca-

drelor personalului superior și cere ameliorarea situației materiale a celui inferior.

D-l Tr. Ionescu-Heroiu: discută problema numărului inginerilor silvici, pe care îl găsește insuficient: deasemenea pe al personalului inferior.

D-l C. C. Emanoil spune că nu ne putem avânta într-o direcție, care nu știm unde ne va duce. Sporind numărul și salariile, umflând bugetele și cu organizația de azi a valorificării pădurilor (cedării sub preț la cooperării) nu vom avea de unde plăti. E bine să așteptăm, să vedem și ce tendință se dezvoltă în viitor în privința valorificării pădurilor și cum evoluează prețurile lemnului.

D-l Grozescu arată că lipsa personalului duce la supărătoare fricțiuni între diversele administrații. Citează cazuri, când inginerii dela Direcția Ameliorărilor au fost trecuți cu posturile lor bugetare Cooperației, deși nevoile acestei direcții erau foarte mari.

Cere să se facă intervenții pentru trecerea în bugetul anului viitor a școalelor de pădurari.

Răspunzând ante-vorbitorilor, d-l Nedelcovici constată că s'a discutat mai mult chestia gradelor, când nouă ne lipsește efectivul, cadrele. Crede și d-sa că mișcările de personal dela o instituție la alta nu pot fi decât păgubitoare pregătirii inginerilor și sursă de neînțelegeri în marea noastră familie silvică, în care ar trebui să domnească numai armonie.

În încheiere, d-l Președinte arată că numai cu discuțiunile din această ședință nu se poate da răspuns definitiv acestei importante probleme. Socotește că înainte de toate e necesară o mai bună utilizare a personalului existent. Sunt mulți cari nu prestează o muncă efectivă de specialiști și nu ies bucuroși pe teren.

În ce privește problema cadrelor, atâta vreme cât nu știm cum se vor dezvolta actualele instituții, nu putem face o raționalizare a numărului și serviciilor. Ar fi necesar să se stabilizeze organizația actuală, cel puțin pentru 10 ani. Nu trebuie să se uite că pe măsură ce noi dorim o sporire a cadrelor, veniturile pădurilor Statului scad, fiindcă ies prin alte uși.

II. — Diverse.

Se respinge cererea revistei „Curierul silvic” de a i se acorda un ajutor, deoarece i s'a mai dat unul în cursul anului 1937.

Se aprobă cererea d-lui ing. D. Stănescu, de a plăti numai câte 40 lei pe zi, pentru cele 51 zile locuite în căminul Societății.

Se aprobă d-lui Secretar general suma de 4320 lei (câte 360 lei lunar) ca despăgubire pentru cheltuielile de transport făcute în anul 1937, în interesul Societății.

La sfârșitul ședinței, d-l Președinte subliniind armonia și spiritul de colaborare ce a existat între membrii Consiliului în anul expirat ie mulțumește pentru munca depusă și le face călduroase urări pentru sărbători și Anul Nou.

Ședința se ridică la orele 24.

Președinte, (ss) M. Drăcea.

Secretar, general, (ss) Tr. Heroiu.

PROCES VERBAL No. 31

Ședința de Marți 25 Ianuarie 1938, orele 21

Membrii prezenți d-nii: Al. Butoi, N. N. Caragea, M. D. Drăcea, Ilie C. Demetrescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, Tr. I. Heroiu, Horia Lazăr, G. Minescu, Ath. G. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu, Marin Rădulescu, Eugen Vâlceanu și Ioan Comaniciu.

Ședința se deschide la orele 21,15 sub președinția d-lui Prof. M. D. Drăcea, președintele Societății, având următoarea ordine de zi:

1. Stabilirea membrilor de drept.
2. Constituirea biroului Societății pe anul 1938.
3. Desemnarea Redactorului șef la Revista Pădurilor.
4. Fixarea taxelor statutare.
5. Constituirea secțiilor.
6. Desemnarea diverselor comisii și delegațiuni.
7. Diverse — Administrative.

Domnul Președinte salută membrii Consiliului, le mulțumește pentru activitatea desfășurată în anul expirat și le urează spor în funcțiunea d-lor lor și în acest an.

Se citesc procesele verbale ale ședințelor din 13 și 20 Decembrie 1937 și se aprobă.

Intrucât pe ziua de 29 Ianuarie a. c. urmează să intre în vigoare noile statute votate de Adunarea Generală și publicate în Monitorul Oficial, ceea ce va atrage după sine o altă organizare a conducerii Societății, Consiliul în unanimitate alege același Comitet de Direcție ca și anul trecut.

Consiliul ia notă de felicitările primite de Societate dela diferite personalități. Dintre acestea, se va publica în extenso în Revista Pădurilor scrisoarea primită dela d-l T. Cudalbu, fost administrator al Casei Pădurilor Statului și fost Ministru al Agriculturii și Domeniilor.

După un schimb de vederi asupra ordinei de zi, se amână discutarea sa pentru ședința viitoare, reținându-se pentru astăseară numai ultimul punct.

D-l N. N. Caragea face o amplă expunere asupra diferendului dintre Societate și d-l Corani în chestiunea lucrărilor debitate la vila Sylva din Govora. D-sa susține să se facă recurs în Casație. D-l Priboianu propune să se amâne discuțiunea problemei pentru că într-o ședință viitoare comisiunea însărcinată să poată face propuneri concrete când d-l avocat va face comunicare în scris asupra evoluției procesului. Consiliul roagă pe d-l Caragea să facă diligențele necesare pentru valorificarea căilor de procedură ce mai stau deschise pentru Societate.

Ședința se ridică la orele 22.45.

Președinte, (ss) M. Drăcea.

Secretar general, Tr. Heroiu.

NECROLOG

---

† GHEORGHE DUMITRESCU

2.II.1861 — 9.XI.1937

Din rândurile bătrânilor silvicultori pensionari a mai trecut în lumea veșniciei inspectorul silvic Ghiță Dumitrescu.

Absolvent al Școlii de Agricultură și de Silvicultură dela Herăstrău, intră în serviciul silvic al Statului la 1.XI.1887, fiind curând avansat la gradul de silvicultor cl. II (la 1.XI.1888). La 1.IV.1897 fiind înaintat la gradul de silvicultor cl. I, este numit ajutor de șef de birou în Administrația Centrală. Aici a fost avansat la gradele de silvicultor sefclasa II (1.IV.1908) și silv. șef I (la 1.XII.1910). În anul 1911 îl găsim șef al ocolului silvic Comana-(Vlășca), unde nu a stat însă multă vreme,

pentru a reveni în Centrală ca șef al biroului de împăduriri. În timpul războiului 1916—18 a avut conducerea ocolului Târgoviște. După aceea a fost din nou readus în Centrală, tot în postul de șef de birou al împăduririlor. La 1.VII.1924 a fost înaintat onorific la gradul de inspector silvic cl. II. Ultimul grad căpătat a fost acela de inspector silvic, când a fost pensionat.

În timpul serviciului a primit Medalia Jubiliară și Crucea Serviciului Credincios cl. I.

Ghiță Dumitrescu a fost un funcționar conștiincios, îndatorător și bun cu colegii; obligațiile familiare l-au legat mult de București, locul lui natal, unde a și fost înmormântat în ziua de 10.XI.1937.

Să-i fie țărâna ușoară.

Gh. Nicolau

Inginer inspector g-l silvic, pensionar

† APOSTOL DEMETRESCU

9.II.1857 - 22.XI.1937

Abia o lună a trecut de când nemiloasa moarte a smuls din mijlocul nostru pe G. Dumitrescu, și altul dintre ai noștri a luat calea veșniciei: Apostol Demetrescu.

Născut în Craiova la 9.II.1857, Apostol Demetrescu, după absolvirea liceului, îmbrățișează cariera de silvicultor, urmând pentru aceasta Școala de Agricultură și de Silvicultură dela Herăstrău. Intră în serviciul silvic al Statului în urma unui examen special, cu gradul de guard ajutor, pe ziua de 1.VII.1881.

Atașat pe lângă Regionala silvică din Ploești, funcționează acolo până la 18.IV.1883, când a fost avansat guard general cl. II, grad care, azi ar echivala cu cel de „inginer silvic“. Primul ocol ce i s'a încredințat a fost cel dela Urlați (Pratova). La 1887 a fost avansat guard g-ral cl. I, încredințându-i-se conducerea ocolului Cotmeana (Argeș).

Luând ființă exploatarea în regie, Apostol Dumitrescu este numit șef al exploatărilor din Centrul Seaca-Optășani (Olt). Aici a avut ocazia să-și pună la contribuție cunoștințele sale. De felul cum a știut să lucreze, cu ocazia vizitării acestor exploatări de către forestierul francez G. Huffel, a primit mulțumiri elogioase. Incetând aceste exploatări (după aproape un an) este trimis ca agent de control la Regionala silvică dela Ploești, unde a funcționat până la 1.VII.1897. Aici este avansat la gradul de subinspector silvic cl. III. La 1.IV.1908 a fost înaintat la gradul de insp. silv. cl. II. La 1 Dec. 1910 este trecut agent de control la Regionala Constanța, cu care ocazie primește gradul de subinspector silvic cl. I. Aici i se dă conducerea părții de Nord a Dobrogei, luându-și reședința la Babadag. În această situație primește gradul de inspector silvic cl. II (1.IV.1914). În 1919 a fost scos la pensie.

Ca pensionar a colaborat la conducerea lucrărilor de clădirea palatului Societății „Progresul Silvic“.

În timpul serviciului a primit Medalia Jubilară (1902) și Ordinul Coroana României în gradul de Cavaler (1914).

Sfârșitul vieții i-a fost mult îngreunat de amărăciuni de ordin familial.

Odihnească-se în pace!

Gh. Nicolau

Ing. insp. g-ral silvic, pensionar

C. E. A. C. S.

CONVOCARE

Domnii acționari ai Casei de Credit, Economie și Ajutor a Corpului Silvic „CEACS” sunt convocați în Adunare generală ordinară, pentru ziua de 20 Martie 1938, orele 10 dimineața, în localul Societății „Progresul Silvic” din București, Bulevardul Take Ionescu No. 31.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă a Consiliului de Administrație asupra activității anului 1937.

2. Raportul Cenzorilor.

3. Discutarea și aprobarea Bilanțului, Contului de Profit și Pierdere precum și repartizarea beneficiului.

4. Aprobarea Bugetului pe 1938.

5. A hotări asupra Fondului de rezervă.

6. Alegerea a trei membri în Consiliul de Administrație în locul d-lor D. Grozescu, Al. Butoi și At. Nedelcovici al căror mandat a expirat.

7. Alegerea a trei cenzori în locul d-lor: Al. Bratu, Gh. Chercea și Gh. I. Ionescu al căror mandat a expirat precum și alegerea a trei cenzori supleanți.

8. Comunicări cu privire la transformarea Casei.

Membrii al căror mandat a expirat, precum și cenzorii pot fi realeși.

Membrii Consiliului trebuie să posede 30 de acțiuni iar cenzorii 20.

Votarea se face în conformitate cu art. 81 și 82 din Statute.

Potrivit art. 76 din Statute, dacă în ziua de 20 Martie 1938 nu se va întruni numărul de acționari cerut de Statute, Adunarea se amână pentru ziua de 27 Martie 1938, în acelaș local și la aceeași oră, fără nici o altă convocare sau publicație.

Consiliul de Administrație

GENERAL
Decembrie 1937

P A S I V

Capital social			
Deplin vărsat în 8000 acțiuni nominative	—	4.000.000	
Fonduri de rezervă			
Rezerva statutară	—	186.400	
Fonduri de amortizare			
Pentru creanțe dubioase	114.850		
Pentru mobilier	24.685	139.545	
Fonduri de ajutoare			
La dispoziția Consiliului	—	13.083	
Dobânzi nerealizate la creanțe dubioase			
Dobânzi restante la diverși. Efecte Protestate	—	335.877	
Depuneri spre fructificare			
Progresul Silvic	78.500		
Depuneri membri	228.120		
Depuneri la termen și la vedere	1.442.986	1.749.606	
Depuneri libere fără dobândă			
C.A.P.S. Fond Educație	963.791		
Diverse	295.999	1.259.790	
Dividende neridicate	—	198.121	
Conturi diverse	—	51.810	
Conturi tranzitorii			
Reportări pe gestiunea următoare. Impozite de plată	39.281 2.566	41.847	
Beneficiu net		241.411	8.217.490
Conturi de ordine			
Deponenți polițe în garanție	—	—	10.000
Deponenți cauțiuni statutare	—	—	—
	—	—	8.227.490

& O.

Contabil, (ss) Ch. Regiu

Cenzori: { (ss) Ing. A. Bratu
(ss) Ing. Gh. Chercea
(ss) Ing. Gh. Ionescu

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1938 :

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Alimănișteanu Const.
Stinghe N. V.

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : Ionescu-Heroiu Tr.

Secretari : { Caragea N. N.
Haralamb At.

MEMBRII :

Bunescu M. C.	Lazăr H.
Butoi Al.	Luțescu V. Gh.
Comaniciu I.	Minescu G.
Demetrescu C. I.	Năstăsescu G.
Emanoil C. C.	Nedelcovici Ath.
Florescu P. M.	Priboianu N. V.
Georgescu P. C.	Sburlan A. D.
Grozescu D.	Simionescu I.
Ionescu I. A.	Vâlceanu E.

Cenzori : Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.

Cenzori supleanți : Teodorescu St., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conducători și brigadierii	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

TEHNICA ÎMPĂDURIRILOR

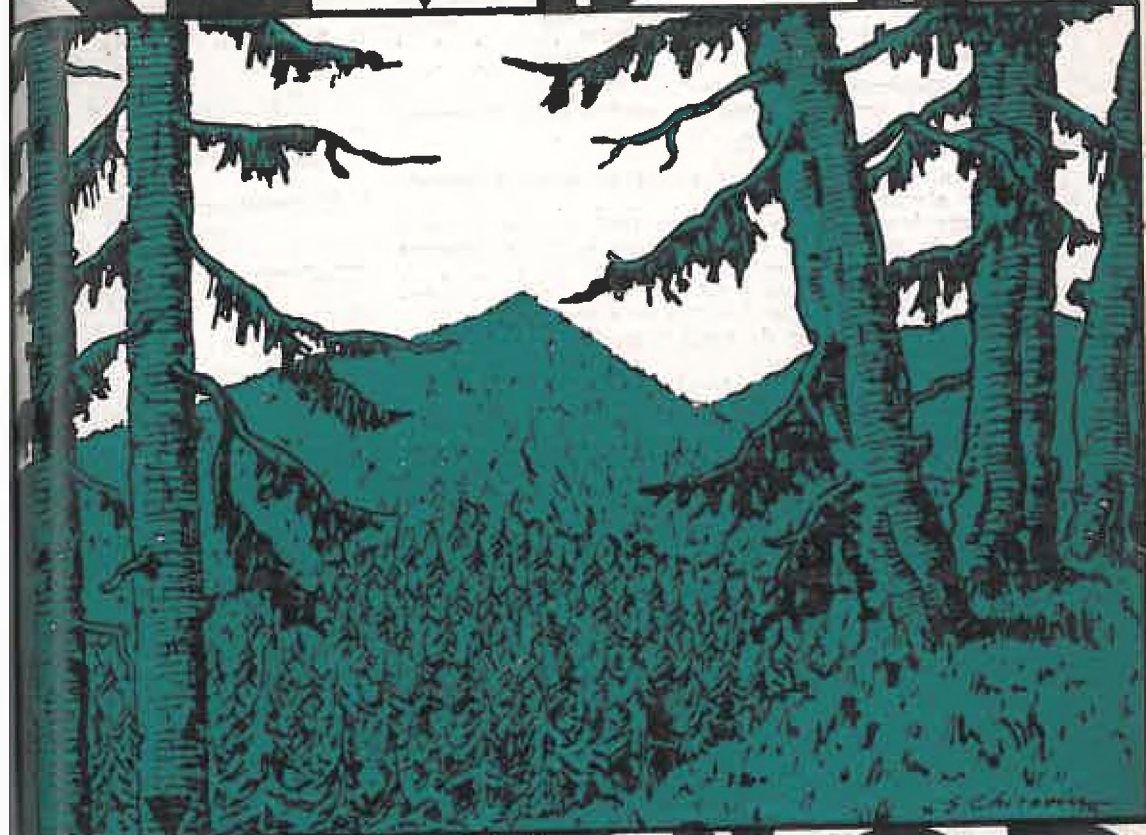
(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPĂDURI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră,
semănături directe și plantații.

INST. DE ARTE GRAFICE BUCOVINA I. E. TOROUTIU BUCURESTI

REVISTA

PADURILOR

MARTIE 1938

ANUL 50, — Nr. 3

ORGANUL SOCIETĂȚII
„PROGRESUL SILVIC”

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

SUMARUL :

Studii :	
Contribuțiuni la flora Cadrilaterului	S. Pașcovschi
Câteva plante interesante din Maramureș	A. Coman
Referate — Comentarii :	
Ridicările topografice speciale pentru studiul terenurilor în alunecare	D. Drâmbă V. Magdaș
Din cultura bradului	
Administrația pădurilor Statului și practica aprovizionărilor	I. C. Demetrescu
Câteva însemnări pe marginea legii pentru pădurile de protecție și a legii pentru pădurile necesare apărării naționale	Tib. Cernescu
Regimul proprietăților particulare intrate în patrimoniul persoanelor juridice prin testamente	I. Florescu
Producerea puiștilor de pomi în pepinierele forestiere	M. Rădulescu
Problemele zilei :	
Românizarea capitalurilor investite în întreprinderile forestiere	
Rom. cap. în întrep. forestiere	H. Manole
Cap. rom. în întrep. for.	I. Moldovanu-junior
Naționalizarea valorificării lemnului românesc	Gh. Ionescu
Rom cap. investite în întrep. forestiere	I. Lungu
Necesitatea și modalitatea românizării cap. din întrep. forestiere	I. C. Demetrescu
Cronica — Mercuriale — Recenzii — Informațiuni — Revista Revistelor — Cercul de studii forestiere — Societatea „Progresul Silvic” — Publicații.	

SOMMAIRE :

Etudes :	
Contributions à l'étude de la flore de Cadrilater (Dobroudja méridionale)	S. Pașcovschi
Quelques plantes intéressantes de Maramureș	A. Coman
Rapports—Commentaires:	
Levés topographiques spéciaux pour l'étude des terrains en glissement	D. Drâmbă V. Magdaș
Sur la culture du sapin. L'Administration des forêts domaniales et la pratique de l'approvisionnement des institutions publiques	I. C. D-trescu
Quelques observations sur la loi des forêts de protection et celle des forêts nécessaires à la défense nationale	Tib. Cernescu
Le régime des forêts, propriétés particulières entrées, par testaments, dans le domaine des institutions publiques	I. Florescu
La culture des arbres fruitiers dans les pépinières forestières	M. Rădulescu
Problèmes à l'ordre du jour :	
La nationalisation du capital des entreprises forestières	

INHALT:

Abhandlungen:	
Beiträge zur Kenntniss der Flora von Süd-Dobroudscha	S. Pașcovschi
Einige seltene Pflanzen in Maramureș	A. Coman
Mitteilungen :	
Besondere topographische Aufnahmen für das Studium ausruetschender Böden	D. Drâmbă V. Magdaș
Über die Tannenkultur Staatsforstverwaltung und Holzversorgung der Staatsbetriebe	I. C. D-trescu
Einige Bemerkungen über die rumänischen Forstschutz- und Landesverteidigungsgesetze	Tib. Cernescu
Die rechtliche Lage der Privatwälder die durch Testamente in öffentlichen Besitztum gelangt sind	I. Florescu
Die Zucht der Obstbäume in Forstgärten	M. Rădulescu
Tagesfragen :	
Die Nationalisierung der forstlichen Betriebskapitalien	

Chou-E. Puff

Les pays de l'ouest, le moulin Sarrasin, 100. Cotez 1120 m. 9/10.
Paysan d'Évry dans les drouettes Sarrasin, 100. Cotez 1120 m. 9/10.
Waterloo 100. Cotez 1120 m. 9/10. Bataille de Waterloo.

SUMARUL:

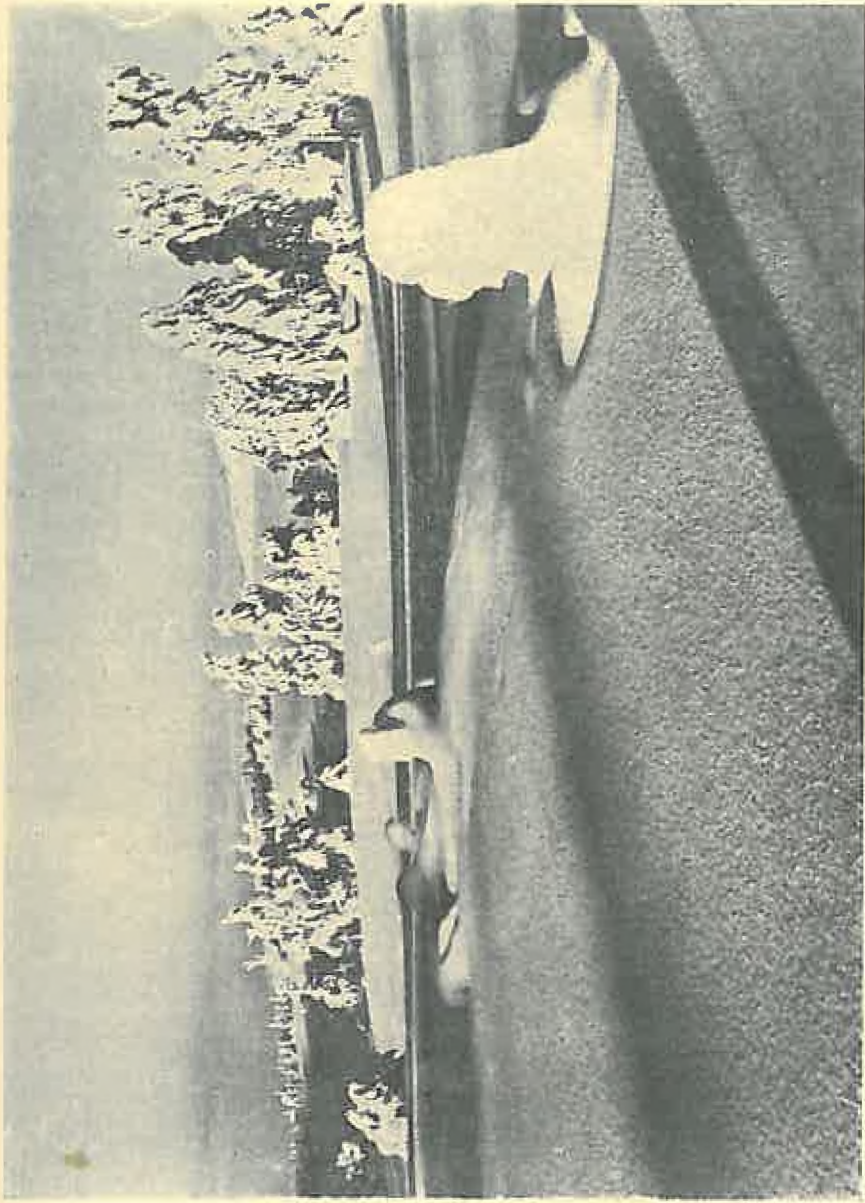
Originali:	
Contribuțiile la studiul Evoluției plantelor în zona Carpaților	S. Pașcovici
Comun. plântă interesantă din Maramureș	A. Coman
Notivale — Comunicări:	
Consiliile de pădure și serviciile pentru studii forestiere în România	D. Drămbă
Un cultiva broștură	V. Magdas
Administrarea pădurilor Statului și practica amenajărilor	I. C. Demetrescu
Căsuța lucrătoare pe marginea legii pentru pădurile de protecție și a regiilor pentru asigurarea necesităților naționale	Tib. Cornescu
Regimul gospodărilor particulare înainte de partinutul comunistelor juridice prin testament	I. Florescu
Problemele juridice de pe lângă depunerea testamentului	M. Hădărean
Problemele zilei:	
Modernizarea capitalurilor investite în întreprinderile forestiere	M. Mănuile
Rom. exp. în întrepr. forestiere	I. Moldoveanu-Judea
Cau. rom. în întrepr. for.	Ch. Ionescu
Naționalizarea valorificării lemnului	I. Enănu
Planul și dezvoltarea în întrepr. forestiere	I. C. Demetrescu
Necesitatea și modalitatea românilizării regiilor forestiere	I. C. Demetrescu
Comunic. — Mănuile — Comunic. — Informații — Revista Revistelor —	
Centrul de studii forestiere — Comunic. „Progresul zilei” — Publicații.	

SOMMAIRE

Etudes:	
Contributions à l'étude de la flore de Carpathes (Maramureș et Moldavie)	S. Pașcovici
Quatre plantes intéressantes de Maramureș	A. Coman
Notivale — Communiqués:	
Les conseils de forêts et les services pour les études forestières en Roumanie	D. Drămbă
Un type de brochure	V. Magdas
L'administration des forêts de l'Etat et la pratique des aménagements	I. C. Demetrescu
Le régime des forêts particulières avant le statut juridique des successions communistes par testament	Tib. Cornescu
Les problèmes juridiques de la déposition de testament	I. Florescu
Le problème de la modernisation des capitaux investis dans les entreprises forestières	M. Hădărean
Les Roumains dans les entreprises forestières	M. Mănuile
Le rôle des entreprises forestières nationales	I. Enănu
Le plan et le développement des entreprises forestières	I. C. Demetrescu
La nécessité et les modalités de la roumanisation des entreprises forestières	I. C. Demetrescu
Comunic. — Mănuile — Comunic. — Informații — Revista Revistelor —	
Centrul de studii forestiere — Comunic. „Progresul zilei” — Publicații.	

INHALT

Abhandlungen:	
Beiträge zur Kenntnis der Flora von Süd-Moldavien	S. Pașcovici
Einige seltene Pflanzen in Maramureș	A. Coman
Mitteilungen:	
Wälderverwaltungliche Aufgaben für die Studien aussehender Wälder	D. Drămbă
Über die Forstkultur und Holzverwaltung der Staatswälder	V. Magdas
Einige Bemerkungen über die rechtliche Lage der Privatforstwirtschaft	I. C. Demetrescu
Die rechtliche Lage der Privatforstwirtschaft durch Testament	Tib. Cornescu
Die Zucht der Staatswälder in Rumänien	I. Florescu
Tagesschau:	
Die Nationalisierung der Investitionen in den Forstwirtschaftsbetriebe	M. Hădărean
Die Rumänen in den Forstwirtschaftsbetrieben	M. Mănuile
Die Rolle der Nationalforstbetriebe	I. Enănu
Der Plan und die Entwicklung der Forstbetriebe	I. C. Demetrescu
Die Notwendigkeit und die Modalitäten der Rumänisierung der Forstbetriebe	I. C. Demetrescu

Clison F. Páll

Peisaj de iarnă în munții Semeniceului, jud. Caraș (1450 m. alt.).

Paysage d'hiver dans les montagnes Semenice, depp. de Caraș (1450 m. alt.).

Winterlandschaft über das Semenice-Gebirge (1450 m Höhe) Bezirk Caraș-Banat

Peisaj de iarnă în munții Semeinicului, jud. Caraș (1450 m. alt.).

Paysage d'hiver dans les montagnes Semeinic, dep. de Caraș (1450 m. alt.)

Winterlandschaft über das Semeinic-Gebirge (1540 m Höhe) Bezirk Caraș-Banat.

(Hessu F. Pall)

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră.

CONTRIBUȚIUNI LA FLORA CADRILATERULUI

Ing. S. PAȘCOVSKI

La sfârșitul lunii August 1937 mi s'a prezentat ocazia să fac o excursie de câteva zile prin Cadrilater. Interesul deosebit al acestei excursii se datorește faptului că am străbătut o regiune, în care aproape nu s'a făcut până în prezent nici un fel de cercetări botanice. Astfel am putut observa câteva fapte noi și interesante.

Am plecat la drum în tovărășia câtorva prieteni botaniști. La întoarcere am hotărît să împărțim între noi munca de prelucrarea materialelor adunate, după specialitatea ficăruia. Din această împărțeală mi-a revenit capitolul plantelor lemnoase. În articolul de față voi face o scurtă dare de seamă asupra observațiilor făcute în această privință.

De altfel m'am și interesat, pe tot parcursul executat, în mod special de vegetația arborescentă. Am avut și un obiectiv precis: studiul cât mai amănunțit al speciilor de *Quercus*, cu toate varietățile și formele, și mai ales studiul hibrizilor între specii. Am reușit să colectez un material foarte bogat. Nenorocul a fost că fructificațiile lipseau cu desăvârșire în această vară; deci prelucrarea materialului, mai ales în ce privește prea delicata chestiune a hibrizilor, devine foarte dificilă. Pe de altă parte am avut cunoștință că, actualmente se procedează de către un specialist cu renume mondial, Prof. O. Schwarz din Berlin, la revizuirea totală a genului *Quercus*; cu această ocazie este de așteptat că se vor aduce precizări noi și schimbări importante în sistematica acestui gen.

Din aceste două cauze am crezut indicat să las pentru moment în aşteptare cea mai mare parte din materialul de stejari adunat. Astfel în raportul de faţă, în ce priveşte speciile de stejar, am introdus numai constatările cele mai simple, asupra cărora nu poate exista nici o îndoială.

Punctul de plecare a fost oraşul Silistra, de unde am pornit cu un automobil pe şoseaua către Curt-Bunar. Prima oprire am făcut-o între km 27—28, într'o vale adâncă, în parte împădurită. Conducătorul nostru ne-a declarat că numele văii este Ghiulerchioi, probabil după numele satului din imediata apropiere; pe hartă însă este trecut numele de Secenta Canara. De altfel acest nume de Canara se aplică aici în mod generic tuturor văilor de o anumită formaţie, foarte curioasă. Terenul în această parte a Cadrilaterului este în general puţin ondulat, pe alocuri apare chiar şes, aproape ca în Bărăgan. Din loc în loc însă odată se deschide înaintea ochilor câte o vale foarte adâncă, cu versanţii repezi şi stâncoşi; aceste stâncării calcaroase ajung uneori să formeze adevăraţi pereţi verticali de înălţimi considerabile. Astfel de văi se numesc aici canarale. Pe hărţi însă găsim în multe puncte trecut „Canara”, ca numele propriu al văii. Revenind la canaraua dela Ghiulerchioi, mai menţionez că o parte din versanţii ei, precum şi vâlcelele afluenţe, sunt acoperite de pădure sau mai bine zis de un tufăriş tânăr, printre care se găsesc rar grupe mici ori exemplare izolate de arbori mai mari.

Vegetaţia este variată şi interesantă.

A doua oprire am făcut-o chiar în satul Curt-Bunar. Am cercetat pădurea Curt-Bunar, situată lângă sat. Această pădure însă, aşezată pe teren şes, prezintă un aspect monoton, cu un număr mic de specii. Aici am găsit şi arborete ceva mai bătrâne — nu trec totuşi de 30—35 ani, toată pădurea fiind tratată în crâng.

Dela Curt-Bunar am pornit în dimineaţa următoare cu o căruţă. Am mai vizitat o parte din pădurea de lângă sat; am trecut valea Ialoşman, o vale puţin adâncă şi aproape fără stâncărie, dar în care s'au găsit totuşi ceva plante interesante. De aci ne-am îndreptat spre satul Cogea-Olar, ca să ajungem

apoi în pădurea Cupeluc-Coru; am constatat însă repede că nu prezintă mare interes, asemănându-se cu pădurea Curt-Bunar. De aceea nu ne-am mai oprit aici, ci am continuat drumul înainte; am traversat valea Cheseigic, ca să ieșim în satul cu același nume, situat în apropierea șoselei Silistra-Bazargic (notez că pe hartă satul și valea sunt însemnate „Kisilgic“, localnicii însă pronunță ca mai sus). Valea Cheseigic are caracterul unei adevărate canarale, deși puțin adâncă; dar în punctul, pe unde am traversat-o noi, nu este împădurită ci doar acoperită cu rare tufișuri de vișin turcesc. Dela Cheseigic am ajuns în satul Saranebe, un sat mic pe un teren foarte accidentat. Lângă sat am vizitat un islaz de curând defrișat, iar azi acoperit cu tufăriș des, după care se putea judeca felul vegetației din trecut.

De aici a început partea cea mai interesantă a drumului, care s'a desfășurat prin locuri de o nebanuită frumusețe și sălbăticiie. Anume ne-am angajat într'o canara lată, întortochiată, extrem de adâncă și stâncoasă. Această vale își are origina tocmai în Bulgaria și cu puțin înainte avea un curs permanent de apă; a fost îndiguită în partea superioară, astfel încât astăzi curg prin ea numai apele din ploii sau din topirea zăpezii. Se varsă în Dunăre, prin regiunea iezelui Oltina. În multe locuri prezintă versanți compuși din stâncărie calcaroasă; ici și colo acești versanți iau înfățișarea unor pereți aproape verticali, ce pot ajunge la câțiva zeci de metri înălțime și sunt complet inaccesibili; în alte părți stânca s'a distrus în parte, formând grohotișuri de bolovani mari, dispuse pe o pantă foarte repede; toate acestea îți produc uneori impresia că te găsești la munte. În pereți se găsesc peste tot o mulțime de peșteri de mărimi diferite. Unele sunt așezate jos, la baza peretelui, încât pot fi ușor vizitate; în câteva din ele am găsit urmele turmelor de oi, ce se adăpostesc aici pe vreme rea. Alte peșteri se văd sus, la 10—20 m înălțime, servind de refugiu diferitelor păsări -- vulturi— hoitari, vinderei, porumbei de stâncă.

Locurile cele mai curioase se află chiar în dreptul satului Saranebe, unde valea face un cot mare, parcurgând peste 4 km, ca să ajungă iarăși aproape de punctul, de unde a pornit; versanții sunt despărțiți de o distanță de cca 200 m abia, iar între ei a rămas înălțat un perete stâncoș, foarte înalt și accidentat, cu grohotișuri în ambele părți. Aici se găsesc stâncării

de cele mai variate forme, precum și cele mai multe peșteri. Porțiunea ocrotită de vale are forma unei peninsule, puțin lărgită către cap. Acolo se pot observa urmele unor întărituri — valuri făcute din bolovani neciopleți, îngrămădiți unul peste altul; de sigur sunt resturile unei tabere fortificate. Stâncării sălbatice sunt destule și mai în jos; mai cu seamă în dreptul satului Arabagi, unde valea cotește de câteva ori, se văd iarăși pereții înalți, cu piscuri, stâlpi și platforme de cele mai bizare aspecte.

În cea mai mare parte a lungimii văii, versanții ei sunt acoperiți de pădure tânără sau de tufărișuri mai mărunte, formând desișuri greu de străbătut. În alte părți printre stânci abia își pot găsi adăpost tufe izolate ori în grupe mici. În albia propriu zisă, lată pe alocuri chiar și de 200—300 m, cresc deosemena grupe de arbori și arbuști, ajungând uneori chiar să formeze boschete mai mari.

Pe hărți acestei văi, ca și altor multe, i se zice simplu Canara. Nici localnicii nu cunosc vreun alt nume. Fiindcă ne-a impresionat atât de mult, am păstrat și noi acest nume special pentru ea. Lucrul acesta fac și eu în expunerea mea; deci de câte ori am scris „Canara“, se înțelege canaraua de la Saranebe.

Am parcurs în total prin Canara un drum de cca 17 km. studiind vegetația. Am ajuns astfel aproape până în dreptul satului Caragaciul Mare (pe hartă Goleama Karagaci). Aici am fost nevoiți să ne oprim din cauza apelor de ploaie puternic revărsate, care în mai multe locuri umpleau toată albia, din versant în versant. N'a mai fost chip să mergem cu căruța. A trebuit să ne întoarcem înapoi și să ieșim în satul Arabagi. Cu asta s'a terminat de fapt excursia. Mai departe am ieșit pe șosea și ne-am îndreptat spre Silistra. Am mai vizitat pădurea Duslen-Coru, situată lângă drum, dar n'am găsit nimic deosebit. De asemenea am examinat arborii izolați și tufărișurile, rămase pe ici-colo lângă șosea, resturile pădurilor de altădată.

Itinerariul parcurs a trecut prin două județe. Astăzi dintre localitățile amintite: Ghiulerchii, Curt-Bunar, Arabagi, Caragaciul Mare cad în Durostor, iar Cheseigic și Saranebe în Caliacra. Mai jos de Saranebe hotarul între județe urmează chiar firul văii Canara.

Dau mai jos lista completă a plantelor lemnoase observate, împreună cu localitățile unde au fost identificate. Sunt aranjate în ordinea sistematică, obișnuită azi.

Carpinus orientalis Mill., Ghiulerchioi abundant; Curt-Bunar rar; Saranebe; Canara, foarte abundant pe versanți, în multe locuri predomină; se găsesc și exemplare izolate pe grohotișuri și stâncării.

Corylus avellana L., Ghiulerchioi, rar pe versanți, mai abundant în văcele; Saranebe; Canara, mai mult tufărișuri din albie, dar și pe versanți chiar stâncoși.

Quercus robur L., Curt-Bunar rar; câteva exemplare bătrâne pe marginea șoselei dela Arabagi spre Silistra.

Quercus cerris L., Ghiulerchioi, Curt-Bunar, Saranebe, Canara, Duslen-Coru; exemplare bătrâne izolate lângă șosea. Peste tot abundant, iar în pădurile de șes absolut predominant.

Variază mult; în materialul colectat am putut identifica următoarele forme: *typica* Loud. și *austriaca* (Willd.) Loud., ambele abundente la Ghiulerchioi și Curt-Bunar; *bipinnatifida* Christ., Curt-Bunar; *laciniata* Petz. & Kirch., Canara lângă Saranebe.

Quercus lanuginosa Lam., Ghiulerchioi, Curt-Bunar, Saranebe (și pe stâncării), Duslen-Coru. Abundent peste tot. În materialul colectat s'au identificat: a) var. *undulata* (Kit.) Asch. & Gr. f. *elegans* (Vuk.) Asch. & Gr., la Ghiulerchioi și Curt-Bunar, abundentă; b) var. *subvelutina* (Schur.) Gürke, la Curt-Bunar, rară.

Desigur mai există mai multe varietăți și forme; studiul lor a fost amânat pentru motivele expuse la început.

Quercus conferta Kit., Ghiulerchioi rar; Curt-Bunar foarte rar; un exemplar mare lângă șosea, mai jos de Arabagi.

Ulmus glabra Mill., Ghiulerchioi, Curt-Bunar, Canara; în păd. Curt-Bunar s'a găsit și var. *suberosa* Mnch.

Ulmus scabra Mill., Ghiulerchioi, foarte rar. Specie până acum necunoscută din Cadrilater.

Clematis vitalba L., Ghiulerchioi, Curt-Bunar, destul de frecvent; pe marginea șoselei, mai jos de Arabagi, în tufărișuri.

Tilia tomentosa Mnch., Ghiulerchioi, Canara, Duslen-

Coru. Exemplarele colectate în primele două localități aparțin formei *inaequalis* Simk.

Tilia cordata Mill., Ghiulerchioi; Canara, pe stânci la cotul mare. Exemplarele colectate la Ghiulerchioi aparțin var. *typica* Beck. Specie nouă pentru Cadrilater.

Cotinus coggygria (L.) Scop., Canara, pe stânci în vreo 2 locuri, aproape de Saranebe. Exemplarele colectate aparțin var. *arenaria* (Wierzb.) Jáv.

Acer campestre L., Ghiulerchioi, Saranebe, Canara (și pe stânci). Foarte abundent.

Acer tataricum L., Ghiulerchioi, Curt-Bunar, Canara.

Evonymus europaea L., Curt-Bunar, rar; Saranebe; Canara, pe stânci. Toate exemplarele colectate aparțin var. *bulgarica* Vel.

Evonymus verrucosa Scop., Canara, mai ales pe stânci.

Staphylea pinnata L., Canara, numai 1—2 exemplare, pe grohotiș, la cotul mare.

Paliurus aculeatus Lam., Canara, numai un grup de câteva exemplare, în albia văii, aproape de satul Iurtluc.

Rhamnus cathartica L., Canara, mai ales pe stâncării; mai rară decât specia următoare.

Rhamnus saxatilis Jacq., Ghiulerchioi; Ialoșman, rar; Canara, abundent, mai ales pe stâncării. Predomină var. *tinctoria* W. & K.; în Canara s'a găsit și var. *typica* Beck.

Cotoneaster integerrima Medic., Canara, un grup de câteva exemplare pe stânci, aproape de Saranebe. Specie până acum necunoscută din Cadrilater.

Pyrus communis L., Chiulerchioi, Curt-Bunar, Cupeluc-Coru, Saranebe, Canara (chiar și pe stâncării), Duslen-Coru; arborii izolați pe marginea drumurilor, în multe puncte. Exemplarele colectate la Ghiulerchioi și Cupeluc-Coru aparțin var. *achras* (Gaertn.) Wallr.

Pyrus elaeagrifolia Pall., Curt-Bunar, foarte abundent; Cupeluc-Coru; Saranebe, rar; Deslen-Coru, rar; mai multe exemplare bătrâne pe marginea șoselei, mai jos de Arabagi. Materialul colectat aparține var. *typica* Cretzoiu & Neuwirth.

Malus communis Lam., Curt-Bunar; Saranebe; câteva exemplare izolate pe marginea șoselei, mai jos de Arabagi.

Sorbus domestica L., Ghiulerchioi, foarte rar. Specie nouă pentru Cadrilater.

Sorbus torminalis (L.) Cr., Ghiulerchioi, rar; Canara. Exemplarele culese din ambele localități aparțin formei *mollis* Beck.

Crataegus monogyna Jacq., Ghiulerchioi, Curt-Bunar. Ialoșman, Saranebe, Canara, Duslen-Coru; pe șosea mai jos de Arabași. Peste tot foarte abundent. Exemplarele colectate aparțin var. *typica* Beck.

Rosa canina L., Curt-Bunar, Duslen-Coru.

Rosa gallica L., Curt-Bunar, Duslen-Coru.

Prunus mahaleb L., Curt-Bunar, abundent; valea Che-seigic, tufe izolate pe stânci; Canara, foarte abundent peste tot, mai ales pe creste și versanți stâncoși, precum și pe grohotișuri. Exemplarele colectate aparțin var. *typica* Asch. & Gr.

Prunus spinosa L., Ghiulerchioi, Curt-Bunar, Duslen-Coru; abundent. Tufe izolate pe lângă șosea, mai jos de Arabași. Exemplarele colectate aparțin var. *dasyphylla* Schur.

Genista tinctoria L., Curt-Bunar. Exemplarele colectate aparțin var. *vulgaris* Spach. f. *latifolia* (Schur.) Asch. & Gr.

Cytisus austriacus L., Curt-Bunar, Cupeluc-Coru. În prima localitate s'a cules var. *danubialis* Vel., în cealaltă forma obișnuită.

Cornus mas L., Ghiulerchioi; Curt-Bunar, foarte abundent; Saranebe; Canara (și pe stânci).

Cornus sanguinea L., Ghiulerchioi.

Hedera helix L., Ialoșman, rar; Canara, destul de frecvent, pe stânci.

Fraxinus excelsior L., Canara, relativ rar, prin pădure, pe alocuri și tufărișuri pipernicite pe stânci. Cât s'ar părea de curios, dar până acum această specie n'a fost semnalată în Cadrilater.

Fraxinus ornus L., Ghiulerchioi, rar; Canara, destul de frecvent, chiar și pe stâncării. Exemplarele colectate aparțin var. *typica* Lingelsh.

Ligustrum vulgare L., Curt-Bunar, Canara.

Sambucus nigra L., Saranebe, Canara.

Viburnum lantana L., Ghiulerchioi, rar; Canara, destul de frecvent, chiar și pe stâncării.

LITERATURA

- H. Ascherson & P. Graebner: Synopsis der mitteleuropäischen Flora.
- A. Borza: Flora Romaniae Exsiccata.
- P. Cretzoiu & I. Neuwirth: Zur Kenntnis der Flora des Bezirkes Calliacra in Süd-Dobrogea In „Repertorium specierum novarum regni vegetabilis“. 1934.
- P. Cretzoiu & I. Neuwirth: Notă asupra câtorva plante din pădurile judeţului Durostor. In „Revista Pădurilor“. 1935.
- P. Enculescu: Zonele de vegetaţie lemnoasă din România.
- C. Hegi: Illustrierte Flora von Mittel-Europa.
- Z. Panţu: Contribuţiuni la Flora Dobrogei Nouă.
- I. Prodan: Flora pentru determinarea şi descrierea plantelor ce cresc în România.
- I. Prodan: Die Flora der Dobrudscha und ein kurzer Überblick über die Flora der Meeresküste Rumäniens.
- I. Prodan: Conspectul Florei Dobrogei. Part. II.

Contributions à l'étude de la flore du Cadriater (Dobroudja méridionale).

Beiträge zur Kenntniss der Flora der Süd-Dobrudscha.

Verfasser beschreibt einen Ausflug durch den sogenannten Cadriater (Süd-Dobrudscha) Zweck war die Untersuchung der Holzgewächse vom pflanzengeographischen Standpunkt.

Es wurden zwei Formationen unterschieden.

a) die artenärmer. Wälder der Ebene und des schwach welligen Terrains;

b) die artenreichen Wälder und Gestrüppe der steilen und felsigen Abhänge der Täler.

Zum Schlusse wird ein Verzeichnis des beobachteten und gesammelten Holzarten, nebst Fundorte gegeben.

Als am häufigst vorkommenden Arten des Gebietes, werden folgende angeführt: *Carpinus orientalis*, *Quercus cerris*, *Q. lanuginosa*, *Acer campestre*, *Pyrus communis*, *Crataegus monogyna*, *Prunus mahaleb* und *P. spinosa*.

Neue Arten für das betreffende Gebiet, die bisher in der Fachliteratur noch nicht angegeben sind, sind folgende: *Ulmus scabra*, *Cotoneaster integerrima*, *Sorbus domestica* (alle drei sehr selten), *Tilia cordata* und merkwürdigerweise auch *Fraxinus excelsior* (beide häufiger)

CÂTEVA PLANTE INTERESANTE DIN MARAMUREȘ

de Ing. A. COMAN

În cele de mai jos dau stațiunile a trei plante fanerogame, primele două noi pentru flora Maramureșului, iar cea de-a treia — *Trichophorum pumillum* — nouă pentru întreaga floră a țării noastre.

Asplenium Forsteri Sadl. (Syn.: *Asplenium cuneifolium* Viv). — E cryptogamă vasculară rară în flora țării noastre. După J. Prodan, Flora I, p. 11, se găsește în munții Parângului și în Banat, în regiunea alpină.

În Maramureș am găsit-o numai într'un singur loc, pe Pietrosul din Borșa. Cele două exemplare pe care le posed în herbarul meu au fost colectate pe stâncile calcaroase dela despărțirea punctului Corhele-Pietrosului de Arsicioara-Pietrosului, la o altitudine de 1715 m și expozițiunea Estică.

Probabil că mai crește și în alte stațiuni asemănătoare din munții Maramureșului.

Androsace chamaejasme Wulf. — Este deasemenea o plantă rară a creștelor înalte de munți. Posed din regiunea cercetată mai multe exemplare din următoarele trei localități: din Puzdrea-Borsaneasca, exp. N.-W. la o alt. de 1799 m; din Pietrosul, sub Jezer, exp. N. și alt. 1774 m și din Vârful-Muscheta (sau Vârful Cailor) la alt. de 1945 m.

C. J. Oehninger, în Atlas der Alpenflora, spune că în Europa se află numai în Alpi și Carpați, între 1400—3000 m alt.: în Alpi e comună pe sol calcaros.

Trichophorum pumillum (Vahl) Schinz. et Thell. Este o Cyperacee necunoscută încă din flora României.

În Maramureș am aflat-o în Puzdrea-Borșaneasca, spre vale, la cantonul funicularului, într'o mocirlă împreună cu

Salix hastata L., *Orchis cordigera* Fr., *Carex canescens* L. și *Eriophorum vaginatum* L.

S. Javorka, în *Magyar Flora*, dă ca distribuție geografică pentru această specie: Tatra-Fatra-Mare, în Carpații Cehoslovaciei și în Alpi. Mai departe, ajunge până în Asia și America de Nord.

Din stațiunea din care am colectat-o posed în herbarul meu 6 exemplare, culese în acelaș punct și în aceeași zi, la o altitudine de 1740 m și expozițiune West.

Einige seltene Pflanzen in Maramureș.

Quelques plantes intéressantes de Maramureș.

REFERATE - COMENTARII

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră

RIDICĂRILE TOPOGRAFICE SPECIALE PENTRU STUDIUL TERENURILOR ÎN ALUNECARE

de D. DRĂMBĂ
Ing. consilier silvic

INTRODUCERE

Problema stabilizării terenurilor în alunecare este una dintre acelea care se întâlnește cel mai des în lucrările de corecțiunea torenților și de ameliorarea terenurilor degradate.

După cum se știe, aceste alunecări pot fi de trei feluri:

1. Alunecări provocate numai de apele de infiltrațiune și de izvoare;
2. Alunecări provocate numai de mîncăturile longitudinale și transversale dela picioarele malurilor;
3. Alunecări mixte, provocate atât de apele de infiltrațiune sau de izvoare cât și de mîncăturile dela picioarele malurilor.

Pentru a se stabili proporțiile și gradul de intensitate al alunecărilor, înainte de începerea lucrărilor de fixare, se impune o ridicare topografică detaliată, care să aibă de scop determinarea amplitudinii deplasărilor punctelor în alunecare, prin reperarea lor față de anumite puncte fixe de pe terenul înconjurător.

După ce s'au executat lucrările de corecțiune sau ameliorare, și chiar în cursul lor, studiul topografic al terenurilor a căror fixare se urmărește, constă dintr'o serie de ridicări succesive, sprijinite pe ridicările anterioare lucrărilor de fixare, și continuate mai mulți ani de-a rândul, în scopul de a se determina scara variațiunii deplasărilor punctelor în alunecare, față

de reperile stabile, a căror poziție fusese determinată prin operațiuni topografice de mare precizie.

Aceste operațiuni topografice încetează atunci când deplasarea este nulă sau aproape nulă, ceea ce este un indiciu sigur că lucrările de corecțiune întreprinse au fost eficace și că și-au atins scopul. Astfel fiind, se poate spune că ridicările topografice, făcute în cursul și după executarea lucrărilor de corecțiune, constituiesc o verificare a eficacității acestora din urmă.

Pentru acest cuvânt, la Școala de Ape și Păduri din Nancy, operațiunile speciale, relative la studiul alunecărei terenurilor, ocupă un loc important în cursul de Topografie forstieră.

În cele de mai jos, voi expune modul cum se aplică metodele clasice topografice, în aceste cazuri speciale. În acest scop, voi folosi experiența forestierilor francezi reproducând, în unele părți, fără a schimba cu nimic îndrumările alpinistului încercat d-l Bernard, fost profesor de topografie forestieră la Școala din Nancy, strânse în notițele dela cursul său, și completându-le cu documentarea ce mi-am putut face personal la fața locului cu ocazia mai multor călătorii de studii făcute în Alpii francezi, în anii 1931—1936.

Scopul publicării acestui studiu este, în primul rând, de a pune la îndemâna inginerilor silvici români, rezultatele experiențelor de decenii, făcute de silvicultorii francezi în rezolvarea acestei probleme de topografie forestieră, dat fiindcă francezilor le revine meritul de a fi știut să asocieze, cei dintâi, lucrările forestiere cu acele de geniu civil.

GENERALITAȚI

Studiul unui teren în alunecare necesită, în prealabil, ridicarea unui plan topografic general, care să cuprindă nu numai suprafața masei în mișcare ci și suprafețele înconjurătoare stabile.

Intinderea suprafețelor de ridicat fiind în general de mai multe sute de hectare, suntem nevoiți, de cele mai multe ori, să acoperim zona interesată cu o rețea destul de deasă de puncte de triangulație, ridicate cu mare precizie, pe care se vor sprijini ulterior toate ridicările topografice de planimetrie și nivelement.

Aceste puncte de triangulație se ridică în plan cu teodolitul, după metodele clasice ale topografiei (reiterație cu ambele poziții ale lunetei), iar calculele și raportarea se fac cu mare precizie.

Ridicările topografice de detaliu se fac cu tacheometru ordinar sau cu tacheometru Sanguet sau chiar cu busola, după procedeele cunoscute în topografie, atât în ce privește operațiunile pe teren, cât și în ceea ce privește lucrările de birou (calculele și raportarea planurilor).

În afară însă de ridicările cu un caracter pur topografic, studiul alunecărilor unui teren, mai necesită unele operațiuni speciale, mult mai precise decât operațiunile topografice obișnuite și destinate să arate sensul și mărimea deplasărilor masei în mișcare, precum și variațiunile lor de nivel.

Aceste operațiuni speciale — cari consistă esențial din lucrările de nivelement transversal și din reperarea unor anumite puncte alese pe suprafața în alunecare — trebuie să se sprijine și ele la rândul lor pe puncte riguros determinate.

Aceste din urmă puncte precise, aflate întotdeauna pe terenul absolut nemișcător, sunt alese în general pe delăturile masei în mișcare și pe ambele țărmuri, astfel ca să formeze două câte două, aliniamente aproximativ perpendiculare cu direcțiunea presupusă a mișcării.

Având în vedere caracterul lor, aceste puncte trebuiesc să fie puncte trigonometrice, în care scop trebuiesc înglobate în rețeaua de triangulație.

Când aceasta nu este cu putință, ele se determină prin metoda ridicării înapoi (Pothenot).

CAP. I *)

Reducerea lungimilor la aceeași suprafață de nivel.

Ori cum ar fi, ridicarea și calculul unei triangulații presupune cunoașterea lungimei unei baze.

Ori, la munte, nu se pot măsura distanțe mari, cu o precizie suficientă. Asemenea lungimi nu le putem găsi decât pe

*) Indrumările din Cap. I—V, sunt extrase din notițele dela cursul Profesorului Bernard, Nancy.

fundul văilor, deci la altitudini mici. Cum prin forța lucrurilor, bazele de control sunt la altitudini diferite, pentru a se putea face controlul închiderei triangulației, toate aceste baze trebuie reduse la nivelul mării.

În ridicările terenurilor în alunecare, cele mai mici deplasări ale punctelor trebuind să fie înregistrate, se impune dela sine ca toate lungimile să fie reduse la aceeași suprafață de nivel, spre a se putea deduce, în fiecare caz, care este lungimea lor reală, la altitudinea unde se găsesc.

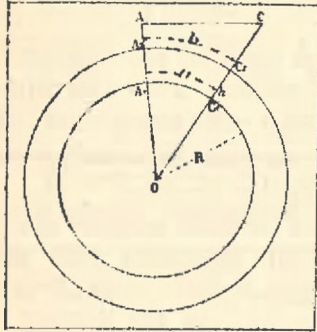

Fig. 1.

După cum se va vedea mai jos, această corecțiune nu este neglijabilă.

Intr'adevăr se știe că, atunci când se proiectează orizontal pe o suprafață, dacă această suprafață poate să fie asimilată cu un plan, toate proiecțiunile sunt identice,

oricare ar fi altitudinea planului de comparație; dar dacă se consideră suprafața de nivel ca sferică o aceeași dreaptă AC (fig. 1) se va proiecta, pe două dintre ele, după liniile A₁ C₁ și A₂ C₂ de lungimi diferite l₁ și l₂.

Dacă se înseamnă cu h diferența de altitudine dintre ele și cu R raza pământului, rezultă ușor relațiunea:

$$\frac{l_2}{l_1} = \frac{R + h}{R}$$

$$l_2 - l_1 = l_1 \frac{h}{R}$$

Se impune deci ca să se precizeze care e suprafața de nivel anume aleasă ca plan de comparație și, de aceea, în triangulațiile de mare precizie, între care se pot număra și acelea destinate să ne indice cele mai mici deplasări ale punctelor în alunecare, când s'au măsurat mai multe baze la altitudini foarte diferite, se impune ca să fie reduse la același nivel (nivelul mării), corecțiunea putând să fie apreciabilă. La o diferență de nivel de 300 metri și pentru o bază lungă de 1 kilometru, ecartul, potrivit formulei de mai sus, este cam de 5 cm;

prin urmare mai mare decât erorile admise în măsurătorile de precizie.

De multe ori, în loc de a măsura direct o bază, se ia ca bază distanța care separă două puncte trigonometrice care fac parte dintr-o triangulație anterioară sau din triangulația hărții țării. Valoarea distanței, luată din această triangulație, va servi ca punct de plecare pentru calculele operatorului și dacă acesta, ulterior, desfășoară o triangulație complementară pentru ridicarea profilului transversale și pentru reperarea punctelor în alunecare, va trebui să corecteze distanța dintre punctele acestei triangulații cu valoarea corecțiunii de mai sus și care întotdeauna este pozitivă.

Să dăm un exemplu aplicabil la terenurile în alunecare:

Să însemnăm prin h media altitudinilor celor două extremități ale unei laturi, exprimată în kilometri și prin l_1 , lungimea acetei laturi la nivelul mării, exprimată de asemenea în kilometri. Lungimea l_2 a acestei laturi, la altitudinea medie h , se obține adăugând la l_1 cantitatea $l_2 - l_1$, exprimată în metri, dată de formule:

$$l_2 - l_1 = \frac{l_1 \cdot h}{R} = \frac{l_1 \cdot h}{6,37}$$

CAP. II.

Jalonarea profilelor transversale.

Față de precizia cerută în asemenea lucrări, jalonarea profilelor transversale trebuie făcută cu teodolitul sau cu un tacheometru obicinuît, a cărei lunetă se poate da peste cap.

Dacă se ia anumite precauțiuni, se poate lucra și cu tacheometrul Sanguet, a cărei lunetă nu se poate da peste cap: în acest caz, se cere numai ca instrumentul să fie prevăzut cu o nivelă mobilă, care se poate așeza călare pe axa de rotație orizontală (axa secundară) a lunetei.

1. Jalonarea cu teodolitul sau cu tacheometrul a cărei lunetă se poate da peste cap.

Să presupunem că cele două extremități A și B ale profilului transversal, ce trebuie trasat, sunt însemnate cu precizie

pe teren, prin repere (borne, țărushi, etc.) care se pot ușor găsi. Dacă staționăm în A, de exemplu, cu intenția de a jalona profilul din A spre B, și dacă presupunem că punctul B se vede clar în lunetă și este determinat printr'un semnal, care nu poate da loc la nicio îndoială, în ceea ce privește precizia punctării, iată cum se succed operațiunile :

Punem teodolitul în stație în punctul A, așa fel ca axul principal (zis și axul general) să treacă riguros prin punctul A. după teren, servindu-se de mișcarea de translație a platformei trepiedului, care înlesnește mult o punere în stație rapidă și precisă.

Facem apoi toate verificările și rectificările instrumentului, cât se poate mai bine, având în special grija să facem o foarte îngrijită verificare și rectificare a nivelei.

Procedăm apoi la calarea instrumentului. Aceste două operațiuni sunt perfecte numai atunci când bula nivelei fixe va rămâne între repere, în orice poziție a instrumentului dacă îl facem să se învâртеască ușor, cu un tur complet de 400 grade în jurul axului principal.

Nu este numai decât nevoie să se facă și verificarea și rectificarea eclimetrului (orizontalitatea axei optice la zero), căci, după cum se va vedea mai departe, la măsurarea unghiurilor de înclinarea vizelor, nu se întrebuițează teodolitul.

Nu trebuie uitat că nivela fixă se deranjează foarte ușor sub influența loviturilor, chiar ușoare, pe care le poate primi instrumentul, când se introduce în cutie sau când se scoate precum și în timpul transportului. De aceea se recomandă ca verificarea și rectificarea să se facă din nou, pe cât posibil la fiecare punere în stație.

Deasemenea, nu trebuie uitat că rectificarea nivelei și calarea instrumentului (verticalitatea axei generale a instrumentului), nu rămân mai niciodată permanente tot timpul cât ține o operațiune de jalonare de oarecare durată, mai ales dacă se lucrează în soare, fără umbrelă. Această deranjare se produce în special din cauza încălzirii inegale a părților metalice ale instrumentului și a picioarelor trepiedului, care stau unele la umbră și altele la soare.

De aceea se impune ca rectificarea nivelei și calarea să fie revăzute din timp în timp. ori decâteori s'ar constata că

bula ar fi ieșit dintre repere în mod apreciabil (să zicem cu o diviziune a nivelei).

După ce am atras atenția asupra acestor fapte, să continuăm cu descrierea jalonării.

Eclimetrul instrumentului fiind așezat la dreapta, după ce am strâns bine șurubul mișcării generale, slăbim șurubul mișcării alidadei și vizăm punctul B, care va apare în câmpul lunetei; apoi cu ajutorul șurubului de mici mișcări al alidadei, facem ca intersecția firelor reticulare să coincidă cu punctul B.

Această operațiune odată terminată, nu ne mai atingem de niciunul din șuruburi, nici de mari, nici de mici mișcări, afară numai de șuruburile de înclinarea lunetei pentru a înlesni punctarea în înălțime la diferite puncte ale profilului.

Ajutorul va purcede la alegerea punctelor profilului începând, de exemplu, cu capătul profilului aflat de partea operatorului. Ajutorul va avea cu el o miră sau chiar numai un jalon, pe care îl va înfige în pământ cât se poate de vertical.

Operatorul, îi va arăta prin semne, sensul în care va trebui să se miște.

Piciorul mirei sau al jalonului vor fi considerate ca bine așezate, atunci când vor fi bisectate de firul vertical al reticulului, acesta din urmă fiind presupus perfect vertical.

E bine ca operatorul să nu utilizeze decât porțiunea din fir aflată în vecinătatea punctului de încrucișarea firelor, pentru a se evita eroarea care ar putea să rezulte din neverticalitatea perfectă a firului reticular denumit fir vertical.

Ajutorul va însemna, după aceea, pe fața pământului, printr'un țărș, punctul unde a fost mijlocul mirei sau piciorul (sabotul) jalonului; apoi se va duce mai departe pentru a determina un al doilea punct al profilului și așa mai departe, — operând întotdeauna în acelaș mod.

Deoarece unele profile trec de multe ori de un kilometru de lungime, distanțele dintre ajutor și operator, încep repede să ajungă destul de mari, astfel că operatorul nu mai poate transmite semnele cu vocea.

Pentru înlesnirea și pentru rapiditatea și bunul mers al operațiunii, e bine ca operatorul să aibă cu el un fanion, a

cărei pânză să aibă cel puțin 0,70 m lungime și al cărui băț să nu fie mai scurt de 1,20 m.

Va coborî fanionul dela Zenit la dreaptă sau la stânga lui, după cum va voi să facă să se miște ajutorul la dreapta sau la stânga sa. Ajutorul, ținând vertical jalonul, va trebui să stea în mod obligator cu fața la operator; în felul acesta, dreapta operatorului corespunde evident cu stânga ajutorului și invers. Urmează deci ca ajutorul trebuie să se deplaseze numai după semnele făcute de operator, fără să le interpreteze în raport cu poziția lui.

E bine să i se deie chiar un binoclu pentru a vedea cât mai bine semnele făcute de operator.

Când jalonul este bine adus în linie, operatorul va agita fanionul dela stânga la dreapta și invers, trecând prin Zenit. Numai în acest moment ajutorul va înfige ușor jalonul în pământ și apoi, scoțând jalonul, va bate în locul lui un țaruș.

Ca verificare, după ce s'a bătut puțin țarușul, ajutorul va pune din nou mira sau jalonul pe țaruș și operatorul se va asigura că punctul este bine așezat în linie. Dacă întâmplător se găsește o mică eroare de poziție, va fi ușor de corectat făcând noi semne ajutorului. Aceasta nu va trece la punctul următor decât după ce operatorul îi va fi agitat din nou fanionul dela stânga la dreapta sau invers, trecând prin Zenit.

Operatorul își va regula iuțeala și amplitudinea semnelor, ce va face, așa fel ca ajutorul să înțeleagă dacă trebuie să se deplaseze mult sau puțin, în sensul indicat.

Din timp în timp operatorul își va verifica nivela, va reface calarea dacă e locul, va viza din nou punctul B și va continua operațiunea până ce ajutorul va fi sosit la cealaltă extremitate a profilului.

Ajutorul nu se va înapoia numai decât la operator, ci va aștepta oarecare timp, până ce acesta îi va face semn, agitând fanionul după un sens convenit, dându-i să înțeleagă că operațiunea va fi reluată, însă în sens invers.

În genere, o a doua operațiune este necesară.

În adevăr, oricâtă grijă s'ar pune, nu se poate ajunge niciodată ca să se facă axa optică a lunetei perpendiculară pe axa ei orizontală de rotație (axa secundară) și ca aceasta din urmă să fie așezată perfect orizontală. De unde rezultă că axa

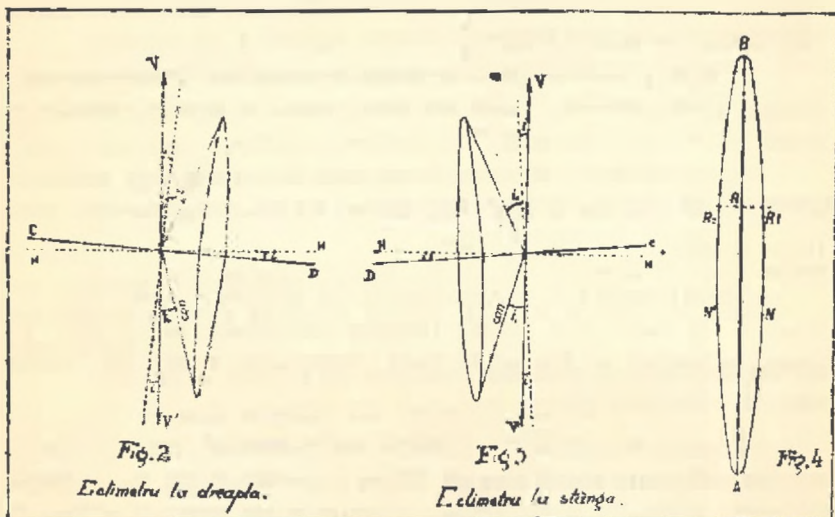
optică, întorcându-se în jurul axei de rotație a lunetei, nu se va mișca într'un plan vertical, ci va descrie în realitate un con de revoluție cu axa ușor înclinată în raport cu orizontul.

Din cauza aceasta, punctele însemnate pe profil (țărushi, crucile vâpsite pe pietre), nu se vor găsi riguros pe linia de intersecție a suprafeței terenului cu suprafață plană verticală ce trece prin punctele A și B (fig. 2 și 3).

Din potrivă jaloanele se vor înșira pe o linie curbă în plan, cum ar fi de ex. A N B (fig. 4). Se va obține astfel punctul R_1 în loc de R.

Dacă s'ar cunoaște simetricul punctului R_1 , în raport cu linia A B, adică punctul R_2 , s'ar putea găsi adevărata poziție a punctului R, căci punctul R se află la mijlocul lui $R_2 R_1$.

Pentru a găsi poziția punctului R_2 , n'avem decât să rein-

cepem jalonarea, după ce mai întâi am avut grijă să dăm luneta peste cap, aducând în acest caz eclimetrul la stânga.

În acest scop, după ce s'a jalonat linia A N B și s'a însemnat cu țărushi pe teren, operatorul va da luneta peste cap, va revedea nivela, va reface calarea și va face semn ajutorului să vină cu jalonul sau cu mira spre el. Însă în loc să traseze pe teren la fel linia A N B, operatorul va corecta imediat poziția fiecărui punct și va așeza jalonul pe adevărata linie A B.

Pentru aceasta, ajutorul înapoindu-se spre operator, se va opri la toate punctele prin care a trecut, cum ar fi de exemplu R_1 , și va așeza mijlocul mirei sau jalonului în spatele țărșului. Operatorul va da apoi viza la miră sau jalon, dacă nu există niciun defect de neperpendicularitatea axelor, intersecția firelor reticulare, va trece chiar prin mijlocul mirei sau jalonului.

Dacă defectele există intersecția firelor reticulare va veni în dreapta sau în stânga mirei sau jalonului, cum ar fi de ex. în punctul R_2 .

Operatorul va aprecia din ochi intervalul care există între jalon sau miră deoparte și punctul de intersecția firelor de altă parte, adică între R_1 și R_2 și va face semn ajutorului să miște mira sau jalonul până ce punctul corespunzător din mijlocul mirei sau jalonului va fi la mijlocul intervalului apreciat, adică în punctul R .

În acelaș mod va corecta pozițiile celorlalte punct ale profilului, revăzând din când în când, dacă e nevoie, nivela și calarea.

Punctele R_2 și R_1 , vor fi cu atât mai depărtate unul de altul cu cât viza va fi mai înclinată și cu cât distanța dela operator la ajutor va fi mai mare.

Observarea I. — Operatorul nu trebuie să scape din vedere că el vede prin lunetă imagini răsturnate și că deci, cu ocazia jalonării va trebui să facă, ajutorului, semne de deplasare în sens contrar.

Observarea II. — Odată instrumentul pus în stație, operatorul poate lucra singur. Nu este acelaș lucru cu ajutorul. Acesta are nevoie să fie ajutat de un auxiliar, care să prindă cu binoclu semnele operatorului și să i le transmită, și de unul sau doi auxiliari, cari să fie însărcinați să bată țărșii sau, în lipsa lor ori în imposibilitatea de a-i bate în stâncă, să caute anumite pietre pe care să facă cruci de vâpșea spre a le face distincte.

Jalonarea odată terminată, se va trece cât mai repede la ridicarea profilului transversal, căci țărșii bătuți pe aliniament pot să se miște dela o zi la alta, cu distanțe care nu sunt neglijabile.

2. Jalonarea profilelor transversale cu tacheometrul Sanguet.

Metoda rectificării profilului, descrisă mai sus, nu se poate aplica, cu tacheometru Sanguet, deoarece, după cum se știe, la acest instrument, luneta neputându-se da peste cap, nu se poate aplica metoda cu duble vizări.

Cu toate acestea, putem rectifica profilul și cu acest instrument. Se cere numai ca instrumentul întrebuințat să întrunească următoarele condițiuni:

1. Pe lângă nivela fixă adaptată la alidadă, să aibă o nivelă mobilă cu picioare în formă de furci, care să se poată așeza călare pe axa de rotație a lunetei;

2. Fuzele dela capetele axei de rotație a lunetei să se poată inversa adică axa secundară (de rotație) a lunetei să se poată scoate de pe suport.

Înainte de a începe operațiunea se va caia cu îngrijire tacheometrul, cu ajutorul nivelei fixe, după ce s'a avut grija să se rectifice; apoi, cu nivela mobilă, se aduce axa secundară (axa fusurilor lunetei) orizontal, cât se poate mai exact. Se va verifica și rectifica deasemenea centrajul lunetei.

Aceste precauțiuni odată luate, operațiunea se urmează astfel:

Așezăm instrumentul în stație în punctul A și începem jalonarea dela A la B, în acelaș mod ca și cum am opera cu teoloditul.

Punctarea spre B se va face acționând asupra șuruburilor de mari și mici mișcări ale cercului alidad, șurubul mișcării generale fiind blocat. Punctările în înălțime se vor face mișcând cursorul de-alungul scării de pantă, cu ajutorul șurubului de strângere și a șurubului de mici mișcări, aflat sub scara de pante.

Tot timpul cât durează jalonarea dela A la B, trebuie să observăm ca bula de aer a nivelei fixe și a celei mobile să rămână între reperele lor.

Înainte de a trece la verificarea și, la nevoie, la rectificarea profilului dela B spre A, se face darea lunetei peste cap în modul următor:

1. Se ridică nivela și se inversează fuzele axei de rotație a lunetei.

2. Se așează din nou nivela pe axa lunetei, inversându-se picioarele (piciorul care era în dreapta va veni în stânga adică în contact cu acelaș fus al lunetei ca și mai înainte).

Dacă bula nivelei mobile nu rămâne între repere, se aduce între repere acționând în sens convenabil asupra șurubului respectiv.

Aceste operațiuni terminate se va da viză la B și se va rectifica linia B A în acelaș mod cum se procedează și cu teodolitul și păzind aceleași reguli.

Observațiunile I și II din cazul Teodolitului rămân aplicabile și în cazul jalonărei cu tacheometrul.

(Va urma).

Besondere topographische Aufnahmen für das Studium ausrutschender Böden.

Levés topographiques spéciaux pour l'étude des terrains en glissement.

(A suivre. Le prochain numéro contiendra le résumé entier de cette étude).

DIN CULTURA BRADULUI

de V. MAGDAȘ
Ing. subinsp. silvic

Din câteva experiențe recente am putut deduce că bradul atât de greu de crescut în pepiniere, se poate cultiva într'o măsură cât mai mare, dacă aplicăm cele mai bune metode de protejarea seminței, de însămânțare la timp și de ocrotirea puieților tineri în pepiniere până devin buni de plantat. Odată puietul crescut în condițiuni normale, se poate planta — desigur în stațiunea lui — tot atât de bine și cu succes ca și molidul și atunci se naște întrebarea: Nu a sosit oare timpul să oprim năvala împăduririlor cu molid chiar și în parchetele, indicate pentru introducerea bradului? Se impune deci părăsirea obiceiului de a planta molid sub altitudinea de 1000—1200 m dela nivelul mării, acolo unde pădurile din împrejurimi sunt constituite din fag în amestec cu brad.

Până în prezent în asemenea parchete s'a plantat numai molid și ici colo câte puțin frasin, paltin pentru amestec, fiindcă molidul se crește ușor în pepiniere, nu reclamă o prea mare grijă, se cultivă foarte ușor și vorba cuiva, „numai cu vârful în jos să nu-l plantezi, că se prinde sută la sută dacă e timpul ploios“.

Ce frumos e să privești o porumbiște sau o holdă de grâu, cum a răsărit fir lângă fir! Cam așa răsare și molidul și se și menține. Cu bradul însă lucrul merge greu. Uneori creșterea bradului eșuiază complect dacă nu-i dăm o deosebită atențiune, dacă nu luăm o serie întreagă de măsuri preventive.

Acesta a fost motivul pentru care s'a păcătuțit atât de mult și atât de greu în contra bradului, înlocuindu-l în cele mai prielnice stațiuni ale lui cu molidul.

Dar acest molid plantat în asemenea stațiuni — observăm la plantațiunile mai vechi — nu se elaghează în condițiuni normale. Rămâne crenguros, chiar dacă a fost plantat mai des și se acopere de mușchiu și bureți. Cele mai multe frânturi provocate de zăpezi și de vânturi se găsesc în asemenea plantațiuni, pe când în stațiunea normală a molidului de pe la 1000—1200 m în sus, nu se află decât foarte rar. Zgâlțâie vântul molizii, îi îndoaie, dar nu-i poate frânge.

Sub altitudinea menționată, pe lângă frânturile dese și bolile cryptogamice numeroase, molidul creșteospăiat, fraged și cu inele anuale groase. Deci fără rezistență. Ca atare, materialul de construcție ce-l va produce va fi inferior molidului crescut la locul său, cu solul mai sărac, cu climă mai aspră, cu inele mai înguste, structură mai deasă și mai bine elagat, calități ce se cer lemnului de construcție.

Este așa dar sosit momentul să ne întoarcem la cultura bradului și să-l plasăm în optimul său climateric, ca împreună cu cel provenit din semințis preexistent, să formeze 70%—80% în amestec cu fagul natural, cu paltinul, teiul și frasinul introdus pe cale artificială.

Să nu se creadă că aceasta ar fi o imposibilitate. Din contră vom avea toate posibilitățile de reușită, dacă vom proceda cu trageră de inimă și cu stăruința necesară la aplicarea următoarelor măsuri:

1. Culegerea conurilor să se facă la timp.

Brazii seminceri trebuiesc aleși dintre arborii mai sănătoși și robuști și mijlocii ca vârstă, întrucât din experiențele existente cele mai multe semințe seci se obțin din bifurcați, gemeni, iescari, scorburoși și cei prea bătrâni sau tineri sub 40 ani.

Incepând din prima jumătate a lunii Septembrie, semincerii se supraveghează continuu de pădurarul cantonului și șeful ocolului spre a se stabili timpul cel mai favorabil culegerii conurilor, deoarece conurile prea coapte, se scutură, când le atinge culegătorul și nu mai rămâne din ele decât fusul.

În parchetele la rând de tăiere, semincerii se pot dobori pe la jumătatea lui Septembrie, iar conurile se mai lasă pe ei până la coacerea completă a seminței. Dacă brazii s'ar dobori când sămânța e coaptă în conurile îngălbenite, sămânța se împărăștie.

În multe locuri culegerea seminței se face pe la sfârșitul lunii Septembrie — jumătatea lui Octombrie. În timpul culesului atmosfera trebuie să fie uscată iar căratul conurilor să nu se facă pe timp ploios. Dezariparea să se facă repede și însă-mânțarea, fie în cuiburi sub masiv la buturugă, fie în pepiniere, să se execute necondiționat în aceeași toamnă.

2. Reușita depinde foarte mult de alegerea unei bune pepiniere. Pentru acestea vom prefera podișurile unde vom vedea sub umbra arborilor, ici-colo, pâlcuri, covorașe întinse de semințiș de brad tânăr, sănătos, vesel, de un an, de doi, de un verde-vinețiu ce pare că împrumută ceva din aspectul coloraturei splendide a cerului limpede azuriu. E locul cel mai potrivit pentru înființarea pepinierii de brad.

Asemenea pepinieră sub masiv se poate înființa și în pădurile pure de fag, unde solul este bogat în materii nutritive, iar coronamentele arborilor au crengile rare, permițând pătrunderea luminei solare, de regulă sub arbori bătrâni.

Sub asemenea veterani pensionari, solul a primit de veacuri frunzele căzute an de an, transformându-le în humus bogat, în care vor crește puietii de brad în cantitate cât de mare, sute de mii, milioane, dacă dorim.

Până acuma am căutat să înființăm pepinierele în câte o poiană undeva, iar dacă nu era poiană se raporta că nu se găsesc locuri potrivite pentru înființarea pepinierii. Dar în definitiv ce sunt poienile? Niște goluri mai mult sau mai puțin sterpe, sterile cu solul sărac în care n'a fost în stare să se instaleze nici un soi de arbore, nimic altceva decât iarbă. Ori nouă ne trebuie tocmai contrariul, locul cel mai fertil și cu acoperiș suficient pentru protecția puietilor tineri.

Pentru a se vedea cum se prezintă o pepinieră de brad sub masiv, alăturăm o fotografie privind pepiniera de brad sub masiv din Ocolul silvic Armeniș din Direcțiunea silvică Lugoj.

A fost înființată în toamna trecută, sub conducerea colegului Criveanu, pe atunci șeful aceluși ocol¹⁾. S'au însă-mânțat

---

1) Ideia a fost împrumutată dela fosta școală superioară de silvicultură din Schemnitz (Schueczbânia) prin brigadierul silvic Lungu dela Ocolul Armeniș, care în timpul războiului a lucrat la o asemenea pepinieră lângă Schemnitz.

140 kg brad în straturi, cu 4 şiruri dealungul stratului. În primăvară au răsărit complet toate şirurile din toate straturile. A urmat însă năvala şoarecilor cari au ros o bună parte din puieţii până când s'a luat măsuri în contra lor, stropindu-se abundant solul dintre şiruri — nu puieţii, căci se usucă — alternativ cu petrol şi catran, în urma cărei operaţiuni, roaderea şoarecilor a încetat complet. Astfel ne-au rămas 200.000 puieţi cari se dezvoltă foarte frumos.

Pepiniera de brad sub masiv dela Crăeul Lat din ocolul Armeniş.

La Rusca-Montană s'a cultivat şi se cultivă brad în pepiniere — (în afară de una situată sub poala pădurii de fag) — sub protecţia acoperişului artificial cu muşchiu pe rigole — până la răsărire, — şi prin împlântare de crengi pe marginea straturilor, pentru umbrire.

Pepiniere de brad excelente sub protecţia fagilor bătrâni. se mai găsesc în ocolul silvic Coşava ¹⁾, din Direcţiunea Lugoj şi la Luncani, „Poiana Ruzii“ cu 170.000 puieţi, dintre cari 80.000 de 3 ani şi 90.000 de 1 an.

Pepinierele sub masiv de fag au inconvenientul că arborii îşi scutură frunzele şi jirul peste straturi. Pădurarul le poate îngriji însă de acest neajuns. Avantajul cel mare însă este că nu se înierbează prea tare. Ca urmare plivitul este uşor şi ieftin.

1) Seful Ocolului Ing. silvic Nicolae Boboc.

3. Locul pepinierii odată stabilit, se îngrădește bine să nu poată pătrunde iepuri, căprioare, mistreți. Se sapă solul afund cu hârlețul, iar straturile se fac bine ridicate dela nivelul solului spre a nu suferi de năvala apelor. Apoi se procedează la prepararea seminței cu praf de minium de plumb. Pentru aceasta se așează într'un butoiu sau ciubăr când este în cantitate mare și peste ea se toarnă praf de minium după care se amestecă bine-bine, până ce toată sămânța se acopere cu un strat roșu-aprins. Muncitorii trebuie să se îmbrace cu haine cât mai rele, deoarece se colorează cu minium și nu mai iese culoarea decât foarte cu greu.

Cine cumpără miniumul, mai întâiu are să se convingă, dacă acela este minium de plumb sau minium de fier. Acesta din urmă are o culoare roșie închisă întunecată, ca și culoarea rocei de hematită și nu are niciun efect (vezi Jollyet). Miniumul de plumb are culoare roșie aprinsă deschisă și bate în portocaliu. Acesta este praful care are efect asupra șoarecilor. Dar mai are o însușire protectoare și în contra pasărilor: se sperie de căciulița roșie din vârful cotiledonului și nu se apropie de straturi.

4. Cel mai important moment care nu trebuie să ne scape nici când din vedere este constatarea bonității seminței, mai ales când se primește dela alte unități. Să fie pusă la germinare imediat, să se constate precis de ocol procentul de germinare indiferent de ceea ce arată procesul-verbal însoțitor de trimiterea seminței, deoarece este mai prudent să ne oprim la pierderea cheltuielilor de recoltare și transport, decât ca pe baza unor acte formalistice întocmite uneori în tempo rapid spre a se împlini scriptura, să acceptăm sămânța drept bună și pe urmă să sporim pierderile în bani cu continuarea tuturor lucrărilor până la un rezultat nul, ceea ce însemnează nu numai o pierdere materială dar și morală simțitoare.

5. Cu sămânță bună și preparată cum s'a arătat, se procedează la însămânțare în rigole în pepinieră sau sub masiv în cuiburi, întotdeauna toamna, fiindcă durata de germinare este numai de 6 luni. Sămânța se îngroapă cel mult la 2 maxi-

mum 3 cm adâncime și nu la câte 5—6 cm, de unde nu mai răsare.

În acest scop se va selecționa personalul de conducere a lucrării și în special lucrătorii cărora li se va atrage atențiunea în prealabil prin demonstrațiuni practice de felul cum ar trebui să se facă însămânțarea.

Pădurarul însărcinat cu supravegherea pepinierii, va inspecta la fiecare 3—4 zile starea puieților răsăriți, brigadierul de control, săptămânal, iar șeful ocolului de câte ori va avea ocaziunea se va interesa de starea pepinierii.

La pepinierele deschise, rigolele se acoperă peste iarnă cu mușchiu curat fără pământ. Pe timpul răsăririi puieților mușchiul se ridică și se așează între rigole iar straturile se acoperă cu cregi sau cetină înfipite pe marginea straturilor. Mușchiul se ridică dintre rigole numai după ce a trecut pericolul gerurilor târzii. Umbrișul rămâne însă cel puțin pentru anul întâiu. Apărarea puieților în contra șoarecilor se face prin stropirea solului între rânduri cu catran și petrol fără să atingă puieții, după cum am mai arătat.

6. Despre însămânțarea bradului în cuiburi sub masiv, s'a mai scris; însă credem că nu e rău dacă se mai repetă.

Cuiburile se plasează la gâtul tulpinii arborilor și din josul ei, între rădăcini dacă-i posibil, atât din punctul de vedere al protecției plantelor contra gerurilor, pășunatului, călcării din partea animalelor, și a frunzei și țărânei adusă de ploii, cât și pentru motivul că mai târziu prin putrezirea tulpinilor, solul se transformă în adevărată magazie de alimente nutritive, de care se va folosi viitorul arbore în acel loc.

Cuiburile nu se execută sumar, ca mici trocuțe concave cât palma cari repede se umplu de frunze și pământ încât după câteva luni nici nu se mai cunosc, ci se fac mari, bombate, cu diametrul de cel puțin 60 cm, semănând mai curând a musuroaie. Pe ele se seamănă împrăștiat, nu pe un singur rând — din cauza șoarecilor — și nu îngrămădite, căci se mucezesc, câte 20—30 de semințe la adâncimea de maximum 2 cm, chiar și atunci când sămânța este mai bună, când procentul de germinație arată 30—40% ¹⁾.

1) Procentul de germinație maximal la brad.

În parchetele tăiate ras nu se seamănă direct, ci — în stațiunea bradului — în asemenea parchete se plantează puieți de brad viguroși cari să poată rezista în lupta cu buruienile și extremele de intemperii.

Să trecem cu toată însufletirea la cultivarea bradului în pepiniere alese judicios, de preferință pepiniere sub masiv. În acest caz, am face mult mai bine și cu mai mulți sorți de izbândă, dacă am abandona însămânțarea în cuiburi și am crește cât mai mulți puieți, pe cari să-i plantăm în amestecul parchetelor tăiate ras și sub masiv. Însămânțările directe să le lăsăm în grija naturii, acolo unde se pot produce și să le favorizăm în parchetele tăiate ras, lăsând ici-colo câte un semincer bun producător. care prin împrăștierea seminței pe sub diferiți arbuști și seminșuri de fag, ar produce o operă de regenerare naturală. Această operă ar fi mult superioară însămânțărilor artificiale sub masiv, cari rămân pretutindeni timide încercări, și se vor continua ca atare și de aci înainte. Dar pentru lăsarea câtorva rezerve de brad, fie și unul la hectar, trebuie schimbată complect mentalitatea exploatărilor, prin mult curaj, energie și stăruință! Altfel nu vom mai putea menține nici proporția bradului actual acolo unde se află, dar încă să-l mai înmulțim.

Über die Tannenkultur.

Sûr la culture du sapin.

Dans la région naturelle du sapin, l'auteur recommande que les régénérations soient faites par des plantations de sapin, au lieu d'ensemencements à la demeure. Les plants nécessaires doivent être cultivés en pépinières. Celles-ci, sont à installer dans un endroit bien abrité et même sous l'ombre de la forêt un peu éclaircie.

ADMINISTRAȚIA PĂDURILOR STATULUI ȘI PRACTICA APROVIZIONĂRILOR

de ILIE C. DEMETRESCU

Intr'unul din ziarele noastre de mare tiraj, a apărut zilele trecute o notiță cu caracter de comunicat, având următorul conținut :

„Conducerea C.F.R. a trimis ieri Ministerului Agriculturii o energică întâmpinare, în legătură cu lipsa de traverse de stejar pentru căile noastre ferate. .

Se arată în acea adresă că ne mai putându-se întreține liniile curente, va trebui să se micșoreze sensibil iuțeala trenurilor, chiar pe liniile principale.

Se vor restrânge și transporturile pe liniile secundare, iar pe cele de mică importanță, se vor suprima cu totul.

Vor suferi și construcțiile noi, de care țara are neapărată nevoie.

Administrația Casei Pădurilor a cerut imediat Ministerului Agriculturii autorizația de a exploata special pentru aprovizionarea căilor ferate cu traversele necesare, toate parchetele de păduri care conțin materialul din care se fac asemenea traverse.

Asemenea material nu se va mai vinde pe viitor nici cooperativelor, nici particularilor pentru foc.

C. F. R. au nevoie deocamdată de 1.600.000 traverse pentru lucrările normale și 2.200.000 bucăți pentru lucrările necesare armatei¹⁾.

Nota respectivă — semnificativă pentru modul cum se face gospodăria publică în Țara românească — conține o seamă

---

1) Sublinierile din textul citat sunt ale autorului de față.

de elemente, demne de a fi relevate. Ne oprim asupra lor, în cele ce urmează, și pentru motivul că nu sunt ceva accidental, ci reprezintă un caz particular al unor maniere gospodărești mai obișnuite.

Prima remarcă ce ni se impune — deși nu interesează în principal discuția de față — se referă la anumite stări din Administrația C.F.R. Cum este cu puțință ca o așa de vastă, veche și încercată organizație să ajungă deodată în situația precară de a micșora sensibil iuțeala trenurilor, chiar pe liniile principale; de a restrânge și transporturile pe liniile secundare și de a suprima cu totul pe cele de mică importanță? Consumul de traverse este una dintre nevoile fundamentale ale exploatării respective, alături de șine, vagoane, locomotive. Determinarea sa — mai ales după experiența căpătată — este de o ușurință elementară. În nici un caz, nu se poate invoca dificultatea prevederii, în primul rând, pentru că o asemenea situație nu poate fi decât rezultatul unui lung proces de neîmplinire a îndatoririlor de întreținere a liniilor. Dinspre partea ofertei, lucrurile sunt deasemenea lămurite. Țara românească a fost și mai este încă, în oarecare măsură o țară de export în materie de lemn în general și chiar de lemnărie în strânsă conexiune cu confecționarea de traverse. Specialiștii în cele ale economiei forestiere trâmbițează de ani de zile urbi et orbi despre inevitabila criză a producției pădurii românești, din pricina nesăbuitelor supra-exploatări, practicate în trecutul apropiat.

Dar chiar în supoziția că situația alarmantă a C.F.R. ar fi căzut deodată din senin, ce este vinovat Ministerul de Agricultură să i se trimită întâmpinări energice și i se descrie tabloul sumbru al transporturilor pe C.F.R.? Există o mulțime de țări lipsite de păduri suficiente (Anglia, Germania, Belgia, Ungaria, etc.) care sunt silite să importe enorme cantități de lemnărie anual pentru îndeplinirea nevoilor, între altele, și pentru liniile lor ferate²⁾. Cu toate acestea, trenurile în țările respec-

2) În perioada 1925—1930, comerțul european exterior de traverse a variat între limitele de 2.060.000 — 3.440.000 sau în mediu 2.750.000 m. c., lemn brut, ceea ce ar veni la circa 16.500.000 bucăți traverse, dacă socotim 6 buc. la mc lemn brut. Locul prim între țările importatoare de traverse îl ocupă Anglia cu cca 7.500.000 bucăți medie anuală în aceiași perioadă.

tive merg cu iuțeli impresionante, iar traficul lor feroviar, în general, atinge cifre cu mult superioare față de al nostru.

Este adevărată că în ultimii 20 de ani s'a creiat la noi și o tradiție prin aprovizionările directe cu lemn și exploatarea de păduri în regie prin diverse autorități de Stat. Asemenea practici au luat naștere în vremea războiului. Ele erau justificate de stările cu totul excepționale ale timpului. Cu deosebire lipsa de fonduri bănești, cerute de regie, apoi lipsa de personal și de brațe de muncă, au îndemnat Administrația Casei Pădurilor să cedeze exploatarea parchetelor sale anule armatei, Căilor Ferate, comunelor, etc. Lucrul era justificat și prin tendința pe care o manifestă în genere economia națională în vreme de războiu de a se apropia de tipul economiei de acoperire și a se depărta de cel al economiei de schimb.

A continua cu asemenea sisteme și în timpuri altele decât cele de războiu este o mare eroare, cel puțin în principiu. Economia de acoperire reprezintă din punctul de vedere al economisirii forțelor, al cheltuielilor de producțiune, al perfecțiunii tehnice, o formă mai inferioară, mai neevoluată, față de economia de schimb. În țările occidentale, cu o sănătoasă și înaintată economie națională, nu se recurge la practici de domeniul economiei de acoperire decât cu totul excepțional, chiar în vreme de războiu.

La prima vedere, n'ar apărea nimic mai simplu și mai logic ca Statul proprietar de păduri să acopere nevoile în lemn de foc și de lucru ale instituțiilor și întreprinderilor sale, direct din producțiunea sa. Așa ar face, bună oară, și un proprietar particular oarecare. Dacă analizăm chestia mai profund, vedem că se cam schimbă lucrurile. Mai întâiu de toate, un om chibzuit, nu își acopere nevoile din producțiunea proprie decât numai dacă această cale i se pare mai convenabilă. Subscriitorul acestor rânduri, a cunoscut un proprietar de păduri în Ialomița, care își încălzea casa cu cărbuni, în timp ce vindea lemnul de foc exploatat în parchetul alăturat. Așa a socotit omul că e mai convenabil pentru bugetul său. La fel și în cazul Statului. Diversele sale instituțiuni și întreprinderi trebuie să-și păstreze perfectă independența în ceea ce privește raporturile lor de furnituri. Aceste raporturi trebuie să se bazeze numai pe socoteli precise și drepte. Prețul furniturilor

cată a se fixa de jocul nestingherit al cererii și ofertei de pe piață. Numai în acest fel, se dă cea mai bună utilizare a bunurilor.

Are Administrația Căilor Ferate nevoie de traverse, în cantități ordinare sau excepționale? Foarte bine. Să publice nevoia sa. Casa Pădurilor se poate prezenta la licitație alături de oricare alt furnizor de asemenea materiale. În funcție de prețurile atinse, C.F.R.-ul își va cumpăni nevoile sale, iar CAPS-ul își va putea fixa mai util, atât cantitățile de lemn de exploatat, ca și felul de sortare a materialelor respective. Nu nevoia, chiar foarte presantă, pentru traverse a CFR-ului trebuie să fie determinată la întocmirea programului de exploatare al CAPS-ului, ci considerațiunile de o cât mai bună valorificare a produselor sale. Și aceasta, privită à la longue și exprimată sub formă de venit maxim. Procedând așa cum se pare că reese din nota citată, este foarte probabil ca, sau bugetul uneia, sau al celeilalte instituțiuni să fie avantajat sau desavantajat. Ni s'ar putea răspunde că ceea ce pierde una dintre instituții, câștigă cealaltă. Ambele aparținând Statului, s'ar produce o compensare. Nu este chiar așa, deoarece atunci când e vorba să judecăm modul cum funcționează o asemenea instituție, trebuie să cunoaștem în mod precis efectul financiar al activității sale. Nu vom ajunge să facem bună gospodărire, atât timp cât ne vom legăna în vagul unor formule generale, cum ar fi de pildă, funcțiunile sociale, economice, etc.

S'ar mai putea întâmpla ca consumul de bunuri să fie neeconomic și în acest fel să se păgubească direct și indirect economia națională. Dacă CFR-ul primește traverse mai ieftine sau mai scumpe decât ar stabili concurența liberă, atunci consumul său de asemenea materiale este mai mare sau mai mic decât ar hotărî-o echilibrul general economic al bunurilor naționale. Acest lucru se va răsfrânge în chip neconvenabil mai întâi asupra celorlalte sortimente complementare ale materialului lemnos și apoi în general asupra tuturor bunurilor, în gradațiuni diverse.

S'ar mai putea întâmpla ca producțiunea de traverse prin regie de Stat să fie mai scumpă, decât prin jocul liber al concurenței, din cauza imperfecțiunei tehnice și a lipsei de interes suficient din partea organelor executante. Nu putem avea de

fel certitudinea că un ocol silvic care a primit ordinul de a confecționa neapărat un anumit număr de traverse, a făcut o mai bună treabă și din punctul de vedere mai restrâns al Administrației, și din cel mai larg, al economiei naționale, decât dacă ar fi dirijat lemnul acolo unde i se oferea un mai mare preț. Avem convingerea că metoda stabilirii dela centru a cantităților de traverse pe care are să le confecționeze diferitele ocoale este nepractic. Credem că procedeul invers, de a se face mai întâi cunoscută nevoia C.F.R. și de a se cere — chiar foarte urgent — ofertă din partea ocoalelor, ar fi cel normal. În Germania, de pildă, care în orice caz are uneori nevoi de lemn tot atât de presante ca și unele Administrațiuni ale noastre, nici nu s'ar putea concepe o altă cale de furnizare decât aceia a cumpărării pe cale licitativă.

Nu mai vorbim de perturbarea pe care o produc asemenea măsuri în gospodăria celorlalți proprietari de păduri, care dețin totuși cca 70% din suprafața totală a pădurilor Țării.

Trebue odată să ajungem ca ideea de calcul să devină elementul de bază în activitatea tuturor instituțiilor publice. Trebuie să ajungem odată să ne convingem că prețul este cel mai bun regulator al consumului economic.

Să nu uităm că Rusia sovietică însăși, a cărei economie este de Stat și are conducere centrală și unitară, organizează totuși diversele sale întreprinderi pe principiul independenței și al prețului de concurență. Dacă nu îi reușește acest lucru în mod deplin—din cauza naturii acestei economii—faptul acesta constituie tocmai viciul său fundamental.

Staatsforstverwaltung und Holzversorgung der Staatsbetriebe.

L'Administration des forêts domaniales et la pratique de l'approvisionnement des institutions publiques.

En Roumanie il y a une forte tendance de faire satisfaire les nécessités en bois des diverses institutions publiques par la Caisse Autonome des forêts de l'Etat.

L'auteur fait un examen critique de cette pratique, et montre aussi quelques inconvénients qui en résultent pour l'économie nationale et pour l'Administration.

CÂTEVA ÎNSEMNĂRI PE MARGINEA LEGII
PENTRU PĂDURILE DE PROTECȚIE ȘI A LEGII
PENTRU PĂDURILE NECESARE APĂRĂRII NAȚIONALE

de Ing. TIB. CERNESCU

Deși, după amplele și documentatele articole publicate în „Revista Pădurilor“ de d-nii Dr. Ilie Demetrescu și Dr. V. Sabău, referitoare la legislația noastră silvică din 1935, în legătură cu pădurile de protecție, îmi e foarte greu de a mai relua acest subiect; totuși cred că nu sunt fără de folos cele câteva observații, ce voi face pe marginea Legii pentru pădurile de protecție și a Legii pentru pădurile necesare apărării naționale.

1. Declararea unei păduri, ca pădure de protecție, în conformitate cu Legea pentru pădurile de protecție din 20.IV.1935 se face pe baza încheerii comisiunii județene specificate la art. II avizată de Consiliul tehnic al pădurilor complectat potrivit prevederilor art. III.

Avizul se supune aprobării Ministerului de Agricultură și Domenii, instituirea perimetrului de pădure de protecție făcându-se prin Decret regal.

Pădurile Statului considerându-se de drept supuse regulii de protecție specificat în legea susmenționată, prin publicarea în Monitorul Oficial, ceilalți proprietari de pădure pot face întâmpinare Ministerului de Agricultură și Domenii, în termen de 3 luni, în contra hotărârii de determinare a perimetrului pădurii de protecție.

Art. IV prevede că întâmpinările se voi aviza din nou de comisiunea dela art. III supunându-se aprobării Consiliului de Miniștri, după propunerea Ministerului de Agricultură și Domenii.

În primul rând, art. III nu amintește de nici o comisiune, ci numai de consiliul tehnic. Art. II e acela care vorbește de comisiunea județeană a pădurilor de protecție, așa că, sau e o greșală de articol sau ceea ce e mai probabil o greșală de nomenclatură, confundându-se noțiunea de comisiune cu cea de consiliu, căci e mai natural ca întâmpinările să fie avizate de Consiliul tehnic, iar nu de comisiunea județeană.

În orice caz, se impune corectarea cuvenită.

Apoi odată instituirea făcută prin Decret regal, cum se mai poate reveni asupra ei, numai prin aprobarea consiliului de Miniștri, fără un alt Decret regal și urmată de o nouă publicare în Monitorul Oficial ?

Oare n'ar fi fost mai bine, ca avizul Consiliului tehnic dat asupra încheerii Comisiunii județene să fie comunicat proprietarului respectiv, care în termen de trei luni, să poată face întâmpinarea cuvenită, care avizată de Consiliul tehnic și atașată dosarului anterior, să fie supus aprobării Ministerului de Agricultură și Domeniilor, dându-se cuvenitul Decret regal, care se va publica în Monitorul Oficial ?

2. Prin art. 3 din Legea pentru pădurile necesare apărării naționale din 13.IV.1935, în pădurile declarate ca atare, defrișările sunt oprite, cu excepția defrișărilor prevăzute la art. 13 al. e) și g) din Codul Silvic, adică:

e) când va fi necesitate să se construiască prin pădure, case de locuit și alte clădiri necesare exploatării, drumuri, sau alte mijloace de transport, să se creeze locuri de depozite pentru lemne și să se deschidă linii de amenajament, sau linii destinate să separe în caz de partaj, diferitele părți ale proprietarilor ce stăpânesc pădurea în indiviziune.

g) când întinderea porțiunii defrișate va fi compensată prin împădurirea prealabilă a unei întinderi egale de teren și când tinerele plante, cu vârsta de cel puțin 3 ani, reprezintă toată garanția de reușită a împăduririi.

Prin art. VI din Legea pentru pădurile de protecție, posibilitatea de defrișare este și mai mult restrânsă, ea fiind permisă numai pentru construcții de case de locuit, de exploatare, drumuri de trecere, de transport sau agrement, linie de partaj sau de amenajament.

Iată deci, că regimul la care sunt supuse pădurile de protecție, în ceiace privește defrișările, este mai aspru pentru acestea decât pentru cele necesare apărării naționale, cari numai datorită faptului, că conform art. I al. b din Legea pădurilor de protecție, intră în categoria acestora, nu se mai pot defrișa conform art. 13 al. g din Codul Silvic, după cum prevede art. 3 din Legea pădurilor necesare apărării naționale.

E ușor de înțeles, unde am fi ajuns cu pădurile necesare apărării naționale, fără corectivul art. VI din Legea pădurilor de protecție.

Am fi putut defrișa o pădure absolut necesară apărării naționale, de exemplu dela granița de Vest, dacă am fi plantat o întindere egală în județul Dolj.

Unde mai este rațiunea calității de apărare națională pe care o poate avea o pădure ?

Ce rost mai au prevederile art. 4, cari permit chiar exproprierea terenurilor a căror împădurire sau restaurare este recunoscută ca necesară apărării naționale. sau altor scopuri de interes militar justificat ?

3. Conform art. 2 din Legea pentru pădurile necesare apărării naționale se stabilește, că în pădurile declarate ca atare nu se poate face nici o tăiere, decât pe bază de amenajament. oricare ar fi natura proprietarului, iar potrivit art. V din Legea pentru pădurile de protecție, după ce interzice cu desăvârșire orice exploatare în pădurile prevăzute la art. I al. c adică, în pădurile declarate ca monumente ale naturii, precum și în rezervațiile cerute de Institutul de cercetări forestiere, indică normele de exploatare pentru celelalte păduri de protecție, după cum urmează:

Pădurile dela art. I al. b, d și e (la munte) adică:

- b) pădurile necesare apărării naționale;
  - d) pădurile necesare pentru igiena și starea sanitară a centrelor populate.
  - e) pădurile cari prezintă o însemnătate deosebită pentru estetică și turism și cele afectate pentru experimentația institutului forestier,
- se vor exploata avându-se în vedere regenerarea naturală din sămânță, excluzându-se tăierile rase, afară de cazul arboretelor

de molid, dacă consiliul tehnic va indica motivat altă modalitate de tratament.

Pădurile dela acelaș articol, al. a, c, f, g și h (coline și câmpie), adică:

a) Pădurile necesare menținerii și fixării solului în vederea apărării centrelor populate și garantarea siguranței circulației pe căile de comunicație;

e) Pădurile cari prezintă o însemnătate deosebită pentru estetică și turism și cele afectate pentru experimentația institutului forestier;

f) Pădurile necesare pentru asigurarea permanentă a debitului izvoarelor minerale din stațiunile balneare și a sănătății publice a stațiunilor climaterice;

g) pădurile destinate ca perdele de protecție și irigații aeriene în regiunea de câmpie;

h) pădurile ce se găsesc în bazinele de recepție ale terenurilor din jurul golurilor de munte, apoi acelea a căror existență este necesară pentru a împiedeca surpările, mișcările de terenuri, eroziunile, dislocarea pietrelor și a stâncilor, protejirea malurilor contra ruperilor și a mâncăturilor de apă, acelea care asigură cursul regulat al apelor și conservarea izvoarelor, precum și acelea care împiedică formarea nisipurilor zburătoare, precum și pădurile înființate prin împădurirea terenurilor degradate,

se vor exploata astfel ca regenerarea să fie asigurată pe cale naturală, cu rezerva de mai sus pentru arboretele de molid.

O primă observație.

La latitudinea noastră geografică nu prea avem arborete de molid la coline și câmpie.

Apoi, pentru pădurile necesare apărării naționale situate la coline și câmpie n'avem un regim special, ca pentru celelalte păduri de protecție, rămânând numai obligativitatea amenajamentului, deci a continuității exploatării indiferent de modul de regenerare. Aceasta, ținându-se seama, probabil, de regimul crâng care nu poate fi înlocuit în bună parte, în pădurile puțin întinse, din regiunea de câmpie și coline.

Pădurile prevăzute la art. I al. d, necesare igienii și stării sanitare a centrelor populate din regiunea de munte, sunt foarte reduse. Mult mai natural era, ca aceste păduri să fi fost tre-

cute pentru regiunea de coline și câmpie, unde se află cele mai multe centre populate, dacă nu aproape toate.

Pădurile, cari prezintă o însemnătate deosebită pentru estetică și turism precum și cele afectate pentru experimentație institutului forestier — art. I al. e — au fost supuse regimului special de exploatare, fie că sunt situate în regiunea de munte, fie că sunt situate în regiunea de coline sau câmpie, lucru foarte natural.

În timp ce art. V al. b plasează bine pădurile dela art. I al. f și g, în regiunea de coline și câmpie, nu acelaș lucru se întâmplă cu cele dela al. h, când se vorbește de pădurile din bazinele de recepție a torenților din jurul golurilor de munte, precum și cele ce urmează să împiedece dislocarea pietrelor și stâncilor, situându-le în regiunea de coline și câmpie.

O revenire asupra nepotrivilor dela art. V a Legii pentru pădurile de protecție o găsim pe cât de utilă, pe atât de urgentă.

Einige Bemerkungen über die rumänischen Fortschutz- und Landesverteidigungsgesetze.

Quelques observations sur la loi des forêts de protection et celle des forêts nécessaires à la défense nationale.

REGIMUL PROPRIETĂȚILOR PARTICULARE INTRATE IN PATRIMONIUL PERSOANELOR JURIDICE PRIN TESTAMENTE

de IOAN FLORESCU

În numărul din Octombrie 1937, la articolele „Concepția proprietății forestiere și apărarea ei” am arătat principiile de doctrină și în articolul: jurisprudența la art. VII L. mod. Cod. Silvic 1920 am arătat cum Inalta Curte de Casație în Secția unite prin Decizia No. 1218 din 1930 a consacrat tema: în fața intereselor generale ale țării nu se pot opune drepturi individuale și, în speță: un fragment dintr'o pădure moșnenească devenită particulară prin hotărâre judecătorească păstrează caracterul inițial de moșnenească în privința exploataării urmând a fi amenajată în bloc cu celălalt complex.

Mai jos expunem o soluție dată într'un caz invers: ce regim urmează o pădure fostă particulară când devine prin testament proprietatea unei persoane juridice.

Speța a fost următoarea:

Defunctul C. Cantacuzino-Pășcanu, prin testamentul aflat la Trib. Ilfov S. III-a C. C. No. 10/927 a lăsat venitul întregii sale averi soției sale Maria Cantacuzino-Pășcanu, (persoană fizică), iar nuda proprietate, comunei Roman (persoană morală).

În această avere intră și pădurea Dumești-Erbiceni compusă din mai multe trupuri în suprafață de 199,46 ha pădure și 48,67 ha poeni.

Pentru exploatarea ei s'a depus de uzufructuară Regulamentul de exploatare, adoptându-se crângul simplu cu o revoluție tranzitorie de 12 ani într'una normală de 25 ani.

S'a cerut avizul Consiliului de avocați ai Ministerului Domeniilor și apoi pe cel al Consiliului superior al avocaturii Statului, dacă uzufructuara unei păduri comunale poate pune în

exploatare o pădure altfel decât în condițiunile unei exploatări normale (tăieri continui cu raport susținut pe toată durata revoluțiunei de 30 ani cel puțin, adică a 30-a parte conform regulamentului Legei modificatoare a Codului Silvic din 1920.

Chestiunea a fost controversată între următoarele opinii:

Prima: „Nu poate influența asupra Amenajamentului sau Regulamentului de Exploatare, calitatea de comună a nudului proprietar, clauzele urmând a fi fixate în raport cu situația uzufructuarului“.

A doua: „pădurea poate fi exploatată printr'un Regulament iar nu amenajament, deoarece drepturile respective ale acestor beneficiari testamentari isvoresc din voința defunctului, care nu a putut înțelege decât că veniturile pădurii în chestiune să poată fi perceput de către soția uzufructuară în acelaș mod în care și el în mod normal îl percepea.

Că aceasta însemnează că defunctul a voit ca această pădure să fie exploatată tot printr'un regulament de exploatare, așa cum a exploatat-o și el în timpul vieții sale.

Că astfel fiind, trecerea nudei proprietăți a acestei păduri în patrimoniul soției, prin acelaș act mortis cauza, nu poate avea de efect transformarea pădurii supusă unui regulament de exploatare într'o pădure supusă amenajamentului, deoarece interpretând astfel voința defunctului ar însemna să se micșoreze într'o proporție importantă veniturile soției, ceea ce nu poate rezulta din interpretarea testamentului.

Că, desigur, conduse de aceiași idee, că drepul de exploatare aparține nelimitat soției defunctului, organele silvice au întocmit un regulament de exploatare iar nu un amenajament“.

Consiliul superior al Avocaților Statului cu Nr. 446/936, considerând și faptul că pădurea n'a avut regulament de exploatare în vigoare, fapt care față cu dispozițiunile categorice ale art. 5 din Codul Silvic ar fi schimbat temporar fața problemei, a dat soluție contrară, motivând:

„Având în vedere că din actele anexate la susmenționata adresă, rezultă că pădurea Dumnești-Erbiceni, aparține în nudă proprietate comunei Roman, iar uzufructul aparține d-nei Maria Cantacuzino-Pășcanu.

Având în vedere că, pentru a asigura conservarea și regenerarea pădurilor supuse regimului silvic, codul silvic a prescris anumite condițiuni și moduri de exploatare a acelor păduri, dispunând că ele nu pot fi exploatare decât pe baza unui amenajament sau a unui regulament de exploatare;

Având în vedere că în stabilirea acestor moduri de exploatare legiuitorul a avut în vedere numai calitatea proprietarului pădurii, (persoană fizică, persoană juridică, ceată de moșneni, etc.) indiferent dacă el sau autorul său a înstrăinat altei persoane dreptul de folosință.

Că, prin urmare, ceia ce este determinant în fixarea modului de exploatare, este calitatea proprietarului pădurii, iar nu a titularului dreptul de folosință.

Având în vedere că în ceia ce privește pădurile aparținând comunelor, art. 2 alin. a, din codul silvic, dispune că ele nu se pot exploata decât pe baza unui amenajament.

Că astfel fiind și întrucât pădurea Dumești-Erbiceni aparține comunei Roman, urmează ca exploatarea acestei păduri nu se poate face decât pe baza unui amenajament“.

Ministerul a adoptat vederile Consiliului Superior al Avocaților Statului, întrucât prin decizia dela jurn. 30462/936 a respins regulamentul depus de uzufructuară pentru a se înlocui amenajament cu tăieri continui și raport susținut pe toată durata revoluțiunii de 30 ani și apoi a se semna și depune de cei îndreptățiți.

Socotim soluția dată de Minister în cadrul normelor preconizate de doctrina silvică și în concordanță cu jurisprudența care și-a croit tot mai mult loc în ultimele 2 decenii că în fața intereselor generale cel particular trebuie să cedeze.

De altfel, chestiunea nu mai prezintă interes decât din punct de vedere doctrinar, de oarece după anul 1935 aplicându-se legile pădurilor de protecție și apărare națională; iar pădurea căzând în zona de apărare națională nu poate fi exploatată decât pe bază de amenajament.

**Die rechtliche Lage der Privatwälder die durch Testamente
im öffentlichen Besitztum gelangt sind.**

**Le régime des forêts, propriétés particulières entrées, par testaments,
dans le domaine des institutions publiques.**

PRODUCEREA PUIEȚILOR DE POMI ÎN PEPINIERELE SILVICE

de MARIN RĂDULESCU

Intre problemele fundamentale, ce preocupă zi de zi pe silvicultor și pe care e ținut să le rezolve cât mai potrivit cu împrejurările date, regenerarea pădurilor și ameliorarea lor progresivă (sporirea creșterilor și a procentului de specii prețioase), stau pe primul plan.

Fără îndoială cea mai bună regenerare e cea naturală, intru cât e ieftină, permite să se păstreze neștirbită puterea de producție a solului și dă arborete amestecate și trainice din sămânță, din speciile indicate de stațiune.

E starea ideală către care se îndreaptă în general gospodăria forestieră rațională.

Din nefericire natura lucrează încet și după legi, pe cari omul nu le stăpânește perfect.

De aceea regenerarea naturală adesea întârzie, sau se face incomplet.

Amenajamentul cere însă, ca pădurea să se regenereze la timp, ca exploatarea să nu sufere întrerupere.

Ca să prevină acest neajuns, silvicultorul intervine și seamănă sau plantează, acolo unde nevoia o cere.

În acest scop adună semințe, și înființează pepiniere, pentru producerea puietilor necesari. E o lucrare scumpă, care grevează cu mult costul lemnului la exploatabilitate și pe care silvicultorul, de câte ori are putință, o evită.

Cu toate acestea, în țările cu silvicultură veche, pentru bunul mers al gospodăriei forestiere, pepinierele se păstrează în limita posibilului ca pe un „rău necesar“.

În țara noastră însă, în care pădurile au avut și mai au încă mult de suferit, până ce poporul și conducătorii săi vor

ajunge să le cunoască și să le respecte, regenerarea naturală în multe părți este și va mai fi în suferință. Ca urmare silvicultorul va trebui să intervină energic să le regenereze și pe cale artificială. Cu alte cuvinte să culeagă semințe și să producă puieți în cantități foarte mari, ca să facă față împrejuărilor și să asigure permanența tăierilor.

Dacă la acestea mai adăogăm și faptul, că multe din pădurile noastre se taie și astăzi ras, chiar acolo unde scosul și transportul lemnului nu întâmpină prea mari greutateți și că în același timp trebuie să împădurim cât de curând și coastele degradate și prundișurile din lunca râurilor, spre a le fixa și reda producției, activitatea silvicultorului pentru culegerea de semințe și producerea de puieți, trebuie să fie din cele mai intense.

Acestea fiind zise, se pune întrebarea dacă silvicultorul n'ar fi cu cale să se ocupe și de producerea puieților de pomi în pepinierele silvice.

În adevăr, având în vedere nevoia imperioasă de a intensifica cât mai curând producția națională și de a pune în valoare multe din terenurile degradate dela coline, prin înființarea de livezi de pomi, desigur că producerea puieților din această categorie va trebui continuu sporită și îmbunătățită.

Lucrul e clar și el a fost înțeles la timp de serviciul nostru silvic. Probă e că s'au luat măsuri, ca ocoalele silvice să producă și puieți de pomi în pepinierele lor, spre a-i planta la cantoanele pădurarilor și brigadierilor și a veni în ajutorul populației rurale, unde nevoia o cere.

În unele părți ale țării s'au creiat și întreținut chiar și pepiniere speciale de pomi (Tighina, Deva și Dobra jud. Hunedoara, Ferdinand I jud. Constanța, Turda, Negrești jud. Satu Mare, etc.).

Această activitate a fost și este însă cu totul redusă și în cel mai scurt timp va trebui să înceteze pentru bunul motiv, că fiecare ramură de producție trebuie să fie neapărat condusă de cunoscători desăvârșiți.

În consecință silvicultorul va trebui să rămână silvicultor, iar cultura pomilor să rămână în seama horticultorilor, cari fac studii speciale în acest scop.

Astfel riscăm să cheltuim în altă parte sumele destinate pentru cultura pădurilor și să fim criticați pentru eventuale

greșeli de cultură, cari ușor ar putea fi aruncate în sarcina silvicultorilor, ca nespecialiști.

Sunt însă și pomi, de care silvicultorul s'a ocupat și se ocupă stăruitor. În primul rând cităm nucul (*Junglas regia*), care pe lângă fructele sale hrănitoare, produce și lemn prețios, foarte mult căutat în industrie, în special aceia pentru apărarea națională.

El e cultivat cu mult înainte de război în poeni și în curțile cantoanelor de pădurari și brigadieri și acum se dă gratuit sau cu preț redus la locuitori cu ocazia serbării „Sădirii arborilor“ pentru plantat în grădini sau pe coastele mai așezate și cu sol profund.

Spre a ne da seama de această activitate, vom aminti că în unele ocoale plantațiunile de nuc ating zeci de hectre, iar în pepiniere începând din 1934 numărul puietilor din această specie a sporit continuu, așa că în momentul de față e de aproximativ 1.000.000. În viitor însă, dacă avem în vedere și legea pentru protecția nukului și înființarea Direcției ameliorărilor din Ministerul Agriculturii și Domeniilor din 1937, care are de scop plantarea terenurilor dăgradate, numărul puietilor de nuc va fi în scurt timp dublat sau triplat.

În aceeași ordine de idei, trebuie amintit castanul (*Castanea vesca*) din depresiunea subcarpatică a Olteniei, din ținutul Hunedoarei, Beiușului și Baia Mare, unde această specie de Sud, cu lemn prețios, găsește condițiuni favorabile de climă și sol și pe care silvicultorul o cultivă în cantitate din ce în ce mai mare, în pepiniere.

Va trebui de asemenea să se dea atenție mai mare alunului (*Corylus avelana* și *Colurna*), ce crește în pădure și dă lemn prețios, cum și mărului (*Malus communis*), părului (*Pirus communis*) și vișinului turcesc (*Prunus mahaleb*) ce constituiesc foarte buni arbori de amestec în pădurile de antestepă și dau foarte buni port-altoi, — pentru horticulură.

O excepție în privința producerii puietilor de pomi ar putea s'o facă numai silvicultorul dela Camerele de Agricultură, unde la un loc cu agronomii și horticultorii va trebui să producă în scurt timp puieti mulți, buni și ieftini.

PROBLEMELE ZILEI

ROMÂNIZAREA CAPITALURILOR ÎNVEȘTITE ÎN ÎNȚEPRINDERILE FORESTIERE

ROMANIZAREA CAPITALURILOR ÎNVEȘTITE ÎN ÎNȚEPRINDE- RILE FORESTIERE

de *Horia Manole*

O problemă căreia ar trebui să i se consacre câteva volume, iar nu numai un articol.

Voi scinda această problemă, printr'o rapidă înfățișare, astfel:

Românizarea capitalurilor forestiere.

1. — În întreprinderi actuale.
2. — În întreprinderi de viitor apropiat.
3. — { A. În exploatări de păduri .
B. În exploatări de păduri și industrie.
C. Numai în industrii.
4. — { A. Păduri de Stat.
B. Păduri particulare.
C. Păduri controlate de Stat.

Ad. 1. — Nu văd nici o posibilitate de românizare, deoarece 95% din capitalurile cari lucrează, azi, în țara noastră sunt de proveniență streină; au păduri cumpărate pe termen îndelungat de exploatare, așa că nu-mi închipui care ar fi mijloacele de coercițiune, pentru a le determina să primească și capitaluri noi, naționale. N'ar fi nici practic.

Ad. 2. — Întreprinderile noi, ce s'ar crea, cu capitaluri românești, 10% (beneficiind de unele avantaje) s'ar putea înființa (dacă mai sunt păduri de exploatat!) fie prin lansarea lor de către Băncile românești, care ar canaliza subscrierile

anonimilor, fie prin formațiuni directe (cu mai puține șanse, însă, de reușită).

Intreprinderile forestiere mari, cer capitaluri uriașe. Acestea nu pot fi adunate decât dela cei mulți; deci, formula societății anonime nu poate fi ocolită (cu toate racilele de care suferă sistemul acesta).

Ad. 3/A. — Exploatarea pădurilor și — deci — procurarea de lemn brut (materie primă) nu poate aduce beneficii substanțiale. Aceasta echivalează cu ocupația de „antreprenor“.

B. — Este formula de preocupare aproape totalitară, cu riscuri și în bine și în rău; dar e preferabilă, căci numai astfel româнизarea se poate aplica la tot ce preocupă îndeletnicirea forestieră.

C. — Este soluție incompletă. Neavând materia primă la dispoziție, industria nu poate activa și e dependentă de furnizorul lemnului brut.

Ad. 4/A. — Capitaluri naționale, aplicate în exploatarea pădurilor de Stat, poate constitui forma de azi a CAPS-ului. Se cer însă, din partea acestei instituții fonduri colosale, de care CAPS-ul nu poate dispune, fără o cointeresare cu capitalul particular. Este — după părerea mea — singura posibilitate de a avea o ramură de producție națională, cu capitaluri exclusiv românești.

Combinând formula 3 B cu 4 A, din schema arătată, mai sus, se va fi realizat 36% din problema pusă, considerând că Statul deține o suprafață forestieră de circa 1/3 din aceea existentă azi.

La această formulă (3 B+4 A) se poate adăoga încă un element și atunci combinația devine 3 B+4 A+4 B, asociind pe acei proprietari particulari, care ar conveni să adere la o valorificare sistematică a propriilor lor masive.

Ad. 4 C. — Nu întrevăd o posibilitate de a româнизarea capitalurile ce s'ar investi în exploatarea (și industrializarea) acestui gen de păduri din cauza deținătorilor de azi (minoritari) ai masivelor (composesoratorilor).

Dar, dacă prin regia cointeresată a CAPS-ului, s'ar reglementa vânzările de păduri composesorale, către această instituție, atunci -- desigur -- problema se va fi rezolvat, în

sensul românizării capitalurilor, prin înlăturarea fabricanților de azi, cumpărători exclusivi ai lemnului posesorilor.

Și — în fine — mai sunt pădurile comunale, care ar putea, deasemeni, să fie afectate exploatării naționale, participând și aici tot capitalul românesc, adus în regia cointeresată a CAPS-ului.

Indiscutabil, opera aceasta este de proporții impresionante, dar nu trebuie să sperie pe nimeni, căci dacă exproprierea latifundiilor dela 1918 a fost posibilă (deși cu rezultate economice negative) nu înțeleg de ce nu s'ar putea înfăptui o altă operă, de ordin pozitiv, de data aceasta.

Dar, încăodată: fără constituirea capitalurilor masive, nu poate fi nimic întreprins.

Aportul acestora este de resortul cetățenilor, indivizilor naționali, fie direct, fie prin intermediul instituțiilor românești de credit.

Poate — într'o zi — se va păși la această formulă.

CAPITALUL ROMÂNESC ÎN INTREPRINDERILE FORESTIERE

de I. Moldovanu-Junior

Intreprinderile de orice fel din țară au fost și sunt chiar și în prezent un câmp aproape ermetic închis capitalului românesc. Manifestările pătrunse de un legitim curent naționalist au reușit să schimbe pe ici pe colo fața lucrurilor fără a putea ataca și modifica însuși fondul problemei rămas același, îmbibat de preocupări străine de aspirațiunile neamului românesc.

Faimoasele naționalizări în teritoriile alipite acum 20 ani, odată cu reîntregirea neamului, n'au însemnat cuceriri efective ale capitalului românesc, ci simple operațiuni mercantile făcute de capitalul strein cu scopul de a-și aservi nume neaoșe românești și personalități cu influență pentru a putea eluda cu ajutorul lor legi și regulamente.

Nici chiar sporadicele naționalizări, cari prin măsuri laudabile de românizare a personalului de toate categoriile n'au dat dovezi de reale înfăptuiri, n'au avut la temelie capital românesc particular, ci visteria Statului sub diferite aspecte; precum: furnituri, protecții vamale și de transport, schimburi valutare și alte știute și neștiute favoruri, din cari s'au acumulat cu timpul resursele necesare cu ajutorul cărora aparențele au devenit realități.

Domeniul întreprinderilor forestiere a fost și mai puțin râvnit de capitalul românesc datorită faptului, că până acum au lipsit energiile cunoscătoare în materie, cari să-și asume răspunderea riscurilor împreunate cu durata lungă a exploatațiunilor forestiere, cu nesiguranța rentabilității investițiilor și mai ales lipsei de stabilitate și de continuitate; factori în strânsă dependență de viitoare parchete de păduri, a căror achiziție nu poate fi nici odată sigură.

Așa s'a făcut, că industria mare a lemnului a rămas în stăpânirea aproape exclusivă a finanței internaționale, care opune și sub imperiul noilor postulate și curențe naționale o dârză rezistentă față de orice tendințe de a-i schimba structura financiară sau organizarea tehnică și administrativă.

Fată cu enormele exigențe de capital de investițiuni și rulment nici nu știm cum și unde am găsi fondurile de natură particulară disponibile pentru o eventuală naționalizare a întreprinderilor forestiere, când orice sumă de bani își găsește plasament mai sigur și în condiții mai avantajoase în oricare din industriile și întreprinderile comerciale de altă natură, împreunate cu mai puțin risc și cu beneficii de scadență mai scurtă.

Micile, însă cu atât mai laudabilele, întreprinderi forestiere românești existente în Oltenia, în Argeș și Muscel și isvorite din trebuințele unui admirabil spirit întreprinzător caracteristic populației acestui colț de țară; întreprinderi, cari duc și ele lipsă de capital, nu fac decât să confirme regula generală.

Ele trebuie să constituie o mândrie a noastră a tuturor și merită toată sollicitudinea, tot sprijinul și întreaga considerație a acelor, cari au un cuvânt de spus în soarta lor și pot contribui cu ceva la propășirea lor.

Româнизarea întreprinderilor forestiere internaționale dela noi din țară nu se poate face nici prin naționalizarea capitalurilor lor și nici prin înființarea de noi întreprinderi cu capital particular național. Activitatea lor se va putea însă îngredi și chiar paraliza prin desvoltarea și extinderea pe o scară cât mai largă a sistemului regiilor și cooperăției, cari au la temelie sprijinul material al statului posesor de domenii păduroase,

finanțări de lucrări acordate pe cale bugetară sau prin intermediul instituțiilor de credit etatizate.

Exploatarea în regie proprie a pădurilor în teritoriile alipite s'a reînceput în anii din preajma războiului mondial luând uneori ființă chiar din nucleele formate de utilajul industrial rămas dela exploatarea anteriori și trecut conform contractelor în patrimoniul proprietarului de păduri.

Lărgirea sferei de activitate a administrațiilor silvice și pătrunderea lor în industrie și comerț a făcut cu timpul progrese neîncetate, astfel încât în prezent au ajuns să-și exploateze singure fabricele, luând chiar în arendă fabrici străine pentru a-și putea prelucra în ele materialul lemnos rezultat din păduri proprii și a-l pune direct în comerț în formă de produse gata fasonate.

Când acest procedeu va fi generalizat și răspândit pretutindeni și în toate bazinele proprietăților păduroase ale Statului și marilor domenii și când CAPS-ul își va consolida și situația ce și-a cucerit în compartimentul lemnului de foc, atât ca exploatare cât și ca valorizare, naționalizarea unei considerabile părți a industriei forestiere va fi înfăptuită, în ceea ce privește formele ei exterioare.

În fond procesul de naționalizare al capitalului mai necesită multă stăruință și multă cheltuială de energie până ce se va putea spune, că este desăvârșit. Sub acest raport regiile au stat până acum sub necontenita tiranie a lipsei de fonduri, cu cari să poată face față plăților curente, astfel încât conducătorii lor au ajuns să-și macine și nervii și însuflețirea, cu care au pornit la luptă pentru triumful acestei idei.

Această situație nu mai este suportabilă și nu mai poate dura fără a compromite cu desvârșire regiile.

A demonstra utilitatea regiilor din punct de vedere național este de prisos; ele și-au dovedit îndeajuns dreptul la existență și chiar se folosele economice din anii 1931—1935 când au intrat în acțiune pentru a salva situația deficitară a pădurilor față de cari întreprinderile cu capital particular au practicat o politică de totală abținere dela vânzări.

Despre destoinicia tehnică și devotamentul profesional al tinerilor colegi, cari au activat în regii ne face mărturie trecutul; despre organizarea financiară reclamată de aceste regii urmează să ne facă dovadă viitorul, trăgând învățăminte din pășaniile trecutului.

Remedierea acestui neajuns, care înseamnă totdeodată și soluționarea problemei capitalului național forestier, o găsim în cele ce urmează:

1. Să nu se facă nicio furnizare de material, nici chiar către autoritățile de Stat, fără plată anticipată sau cu plată făcută deodată cu încărcarea mărfii în vagon.

2. Valoarea materialului expedit să fie încasată de regia care a făcut predarea, căreia i se va da dreptul de a-și face toate plățile lucrărilor în curs vărsând casieriilor regionale sau centrale și acte de portofoliu în loc de bani.

3. După ce budgetul centrelor de exploatare sau singuraticelor regii a fost aprobat, iar devizele de lucrări văzute și verificate, să se facă din vreme formele pentru ca sumele necesare să se poată ridica dela Administrațiile Financiare, ori când va crede directorul regional.

4. În limita bugetului anual aprobat să se dea drept directorilor regionali de a emite ordine de plată către autoritățile financiare locale.

În calea îndeplinirii acestor deziderate bănuim că se vor găsi piedici în legea contabilității publice, care ar trebui bine înțeles modificată în sensul arătat. Se modifică doar an de an atâtea legi de importanță secundară. Pentru ce nu s'ar putea schimba și reface o lege veche, care nu mai corespunde cu spiritul vremii?

Paralel cu regiile sau întregindu-se una pe alta, potrivit aportului ce îl aduce fiecare, ar trebui să meargă și cooperăția forestieră, lansată cu principalul scop de a acapara industria și comerțul forestier care se găsește în mâini străine. Prin însăși natura ei cooperăția are un aspect capitalist și organizare asemănătoare societăților pe acțiuni. Am fi deci în drept să presupunem, că ea este chemată a efectua naționalizarea capitalului investit în întreprinderile forestiere.

Față de enormele sume reclamate de această industrie însă, capitalul social al Cooperativelor poate fi privit ca inexistent și deci aproape în imposibilitate de a-și îndeplini misiunea, pentru care au fost create. Pentru complectarea acestei lacune și remedierea acestor lipsuri recunoscute dela începutul existenței Cooperativelor forestiere, a venit Statul să-și pună la contribuție nu numai girul său moral, ci și un larg sprijin

material, care în epoca și condițiile în care s'a produs a ajuns să angajeze banul public la sacrificii nebănuite.

Atât această împrejurare, cât și faptul, că cu timpul ele au devenit anexe ale cluburilor politice le-au făcut odioase în fața opiniei publice chiar și acolo unde au avut de înregistrat realizări frumoase și demne de relevat. Prea puține dintre aceste înfăptuiri se datoresc însăși cooperativelor locale, ci mai ales ajutorului acordat de Stat sub diferite forme ca păduri cu prețuri reduse, întâetate la vânzări, personal tehnic de îndrumare, credite, etc. Cel mai mare folos al Statului ca echivalent al sacrificiilor lui de tot felul este însă că s'a împânzit țara cu elemente inițiate în tainele industriei și comerțului forestier, cari dacă nu vor activa și în viitor în Cooperatie se vor dedica cu siguranță acestor îndeletniciri pe cont propriu servind același scop, adică naționalizarea acestor ramuri de producție ale țării.

În organizația economică a Statului, Cooperativelor li s'a rezervat un vast cadru de dezvoltare în viitor. Cu toate acestea ele suferă de multe neajunsuri a căror principală cauză o găsim în lipsă de capital și greutatea de a organiza și îndruma pe calea bună atâtea unități, câte răsar în tot momentul în întreg cuprinsul țării.

Din cauza acestor nevoi pe deoparte și a amestecului nefast al politicei pe de altă parte, multe din unitățile cooperative au ajuns să facă misie odioasă, care chiar și atunci este reprobabilă când ea se face cu aprobarea cercurilor de îndrumare și are ca singur scop sporirea resurselor și întărirea instituției, mai puțin când ea servește scopuri nemărturisite și streine de ideologia cooperatiei.

După unele semne și atitudini cari ni se par direct strănii, cooperatiea nu s'ar complăcea în rolul de a colabora mergând mână în mână cu regiile la acțiunea de suprimare și desființare a întreprinderilor forestiere cu capital străin, ci se pare că i-ar mai conveni de dragul unui stupid amor propriu să se năpustească asupra regiilor din pădurile Statului, să le sugrume și să se poată așeza ca un trântor la masa pusă de alții, rezervând un dispreț suveran antecesorilor, cari au depus muncă, trudă și suflet în opera pe care le este dat s'o vadă uzurpată de alții într'un mod atât de puțin demn.

Nu încapе îndoială, că astfel de erori de tactică sunt a se atribui machiavelismului politic, care în dorința de a parveni nu cunoaște scrupule și menajamente. Suntem siguri însă, că cercurile tehnice din sânul Cooperației sunt streine de asemenea acțiuni fiind convinse că locul lor este alături de regii și nu contra lor, pentrucă ambele sunt nevoite a se lupta cu acelaș dușman comun: capitalul străin, care văzându-și situația periclitată, se folosește de toate mijloacele pentru a se menține de poziție.

Pădurile composesoratelor, obștiilor și comunelor oferă un câmp întins de afirmare în cadrul căruia Cooperativele își pot desfășura programul fără a ajunge în colizie de interese cu regiile, a căror activitate se mărginește numai la pădurile Statului.

Cu toată reacțiunea finanței internaționale, lupta contra acestor două instituții, considerate intruse, a pierdut, în decursul anilor, de când a fost începută, mult din intensitate, astfel încât situația prezentă dă toată speranța că regia și cooperația, favorizate și de curentul naționalist care stăpânește întreaga țară, vor creia, în scurtă vreme, o nouă industrie și un nou comerț forestier, așezate pe baze exclusiv naționale, capabile să se substituie întreprinderilor forestiere deținute până acum de capitalurile streine.

NAȚIONALIZAREA VALORIFICĂRII LEMNULUI ROMÂNESC

de Gh. I. Ionescu

Organizarea Statului român necesitând mari fonduri bănești, exploatarea bogățiilor naturale ale țării — petrol, păduri, etc.— s'a impus din primul moment. Lipsind capitalul autohton, am fost nevoiți să recurgem la finanța, și în cele mai multe cazuri, și la tehnica străină.

Vechiul proces dintre redusa productivitate a pădurii și exigențele capitalului — care se cere remunerat la un procent cât mai ridicat și imobilizat cât mai puțin — s'a rezolvat, și în România, în dauna pădurii, cu atât mai mult, cu cât climatul

moral al vieții noastre publice de acum jumătate de secol era dominat de corupție.

Exploatările devastatoare practicate de întreprinderile străine neîntârziind să-și arate efectele, s'a încercat o stăvilire a răului pe două căi: cooperăția forestieră și regia.

Pentru inițierea și susținerea cooperăției forestiere, Statul a sacrificat multe păduri și mulți bani. Rezultatele obținute au fost cu totul opuse celor scontate, fiindcă — în marea lor majoritate — cooperativele au fost niște formațiuni parazitare care, speculând avantajele ce li se acordau prin legi au servit interesele unui contingent de profitori, aflați în solda întreprinderilor străine. Unele din ele au fost înființate cu un scop limitat la defrișarea de pădure pentru islazuri, creind acea categorie de cooperative denumite de colegul G. Minescu „islazofile“.

Cât de neserios a fost și este cooperatismul forestier în țara noastră ne-o spune tot colegul G. Minescu — unul din cei cari au slujit-o cu fidelitate și bună credință — când ne arată că, din 400 cooperative forestiere cari activează numai 30 (treizeci) au reușit „să aibă operațiuni cu o însemnătate deosebită și un număr de membrii corespunzător“¹⁾.

Această stare de lucruri a determinat pe d-l Ministru al Agriculturii și Domeniilor să anunțe o totală reorganizare a cooperăției.

Extinderea regiei în exploatarea pădurilor Statului, începută pe baza legii din 1930, nu trebuie privită numai ca o măsură destinată a mări venitul acestui domeniu politic, ci și ca un mijloc de a-i naționaliza valorificarea. Cercetarea modului cum au fost gospodărite pădurile Statului între 1930—1933 și avântul luat de regie arată că principiul românizării exploatărilor, industrializării și comercializării lemnului a fost urmărit fără încetare de conducerea CAPS. Modificarea suferită de legea organică a CAPS-ului în 1934 și pierderea autonomiei au dat posibilități întreprinderilor străine ca, direct sau prin in-

---

1) Ing. George Minescu: „Câteva considerațiuni privind cooperăția și economia forestieră românească“. *Analele Economice și Statistice*, Nr. 8—9/1937.

termeniul cooperativelor, să achiziționeze noi păduri din patrimoniul Statului. Pe această cale, multe din fabricele care erau amenințate cu închiderea, și-au asigurat existența pentru încă un număr de ani.

Româнизarea capitalului investit în întreprinderile forestiere — care trebuie înțeleasă și privită dintr'un punct de vedere mai cuprinzător, și anume: româнизarea muncii, tehnicii și capitalului din întreprinderile forestiere — se înscrie în fruntea preocupărilor ce frământă corpul silvic, fiindcă de modul de rezolvare depinde și soarta patrimoniului forestier existent astăzi.

Imprejurările prin cari trecem și oamenii din fruntea instituțiilor sub a căror autoritate stau pădurile, ne îndreptătesc să credem că, astăzi, sunt realizate condițiunile optime pentru naționalizarea valorificării pădurii românești.

Pentru atingerea scopului urmărit, preconizăm următoarele soluțiuni:

a) Valorificarea pădurilor Statului, ale Fondurilor și Comunităților să se facă numai în regie proprie sau regie mixtă, acolo unde este posibilă colaborarea cu cooperativele de muncă.

Lipsite de materia primă — lemnul — întreprinderile streine vor fi nevoite, după ce se vor epuiza contractele existente, să lichideze.

b) O verificare a tuturor întreprinderilor forestiere spre a-și justifica existența, decretându-se dizolvarea acelor întreprinderi care se alimentează din materiale rezultate din tăieri în delict sau achiziționări accidentale.

c) Procurarea de capital românesc administrațiilor forestiere de Stat și aflate sub controlul Statului, sub formă de împrumut, de către B. N. R. și C. E. C.

d) Iniințarea unui Credit Forestier, similar cu Creditul Agricol, Creditul Industrial, etc., care să pună la dispozițiunea proprietarilor de păduri împrumuturi pe termen lung și cu dobânzi reduse.

Găsim necesar să arătăm că nevoia unei organizațiuni de credit forestier s'a făcut simțită chiar în țările în care pădurile reprezintă o avuție de mai mică însemnătate.

Astfel, Primul Ministru al Greciei, într'un recent discurs, în care examinează problema valorificării pădurilor grecești, —

declară¹⁾: „Banca Agricolă, punând în aplicare o mare parte din programul nostru, a întreprins acum înființarea creditului forestier. Astfel, sunt puse bazele valorificării și a unei mai bune exploatare a bogăției forestiere a țării și consolidarea economiei populației din regiunile forestiere a căror mizerie economică este cunoscută“.

e) Asocierea Casei Pădurilor și a marilor administrațiuni forestiere controlate de Stat, în vederea coordonării activității și consolidării lor.

Propunerea de mai sus merită o atențiune deosebită, mai ales pentru faptul că rezervele forestiere ale țării se găsesc astăzi în proprietatea Statului, Fondului Religioasă și Regna.

f) Înființarea unui Consiliu Superior al Lemnului, care să aibă în studiu și observare toate problemele privitoare la exploatarea, transportul, industrializarea și comerțul lemnului, avizând forurile guvernamentale competente și asupra măsurilor ce se impun pentru apărarea intereselor economiei românești.

ROMÂNIZAREA CAPITALURILOR INVESTITE ÎN ÎNTEPRINDERILE FORESTIERE

de Ing. I. Lungu

Problema românizării capitalurilor din întreprinderile forestiere se încadrează în problema generală a românizării tuturor întreprinderilor economice ale țării.

Intrebarea care se pune este dacă latura forestieră a chestiunii, are o înfățișare asemănătoare cu a celorlalte întreprinderi. Dacă nu, care sunt diferențele cari cer o soluționare specifică ?

Această problemă — pentru toate întreprinderile — n'a fost actualizată de plângerea capitalurilor românești că sunt scoase de pe piață de capitalurile străine, ci de către împrejurararea că munca românească nu-și găsește plasament corespunzător, în întreprinderile economice. Toate eforturile făcute, chiar de autorități, de a impune în posturile principale din în-

1) La Sylviculture en Grèce — Revue Internationale du Bois. Januare 1938.

treprinderi, munca românească, s'au lovit de greutatea făcute în această privință, de capitalul străin.

De aci a izvorât necesitatea româнизării capitalurilor.

Capitalul investit în întreprinderile forestiere se împarte în 2 părți:

1. Capitalul din instalațiile de exploatare, transport și industrializare, denumit în economia politică, capital fix, și

2. Capitalul investit în valoarea la tulpină a materialului brut, apoi în cheltuelile de exploatare, transport, industrializare și comercializare, denumit capital circulant.

Ambele forme ale capitalului sunt importante și anume: Capitalul din investiții — ca: drumuri, căi ferate forestiere, instalații de plutărit, fabrici de cherestea, etc. — pe lângă cunoscătorul mare ce-l are într'o gospodărie rațională, se mai caracterizează și prin faptul că urmează a se amortiza într'o perioadă lungă. Aceste investiții condiționează fundamental toată gospodăria pădurii, în special în regiunea de munte.

Capitalul circulant are importanță pentru motivul că în marea majoritate a cazurilor, din momentul tăierii arborilor și până la ajungerea lemnului ca semifabricat pe piață, trece peste un an. Deci perioada de rulare este mare.

Dacă comparăm acum această situație din întreprinderile forestiere, cu cea arătată în știința întreprinderilor, care spune că o întreprindere economică lăncezește atunci când într'un an nu-și rulează cel puțin de 3 ori capitalul, ne putem da seama de greutatea intrinsece ale întreprinderilor forestiere, din punctul de vedere al rulării capitalului.

O caracteristică fundamentală a întreprinderilor forestiere mai este și aceea că-și găsesc o rentabilitate, numai sub forma de întreprinderi mari și numai excepțional ca întreprinderi mijlocii. În această privință întreprinderile forestiere au un punct comun cu gospodăria generală a pădurilor, care se poate face bine numai dacă acestea au întindere mare.

Foarte adesea auzim vorbindu-se chiar despre o asociere a proprietarilor depe aceleași vale, pentru a-și exploata în mod rațional pădurile, făcându-se amenajamente pe văi, respectiv pe guri de exploatare și nu pe pădurile diverșilor proprietari. Deși această idee o găsim exprimată chiar în legea de organi-

zare a CAPS-ului din anul 1930, totuși din cauza greutăților practice de aplicare nu am întâlnit-o încă nicăeri aplicată.

Când ne ocupăm de românizarea capitalurilor din întreprinderile forestiere, trebuie desigur să ne referim în primul rând și la proprietarii pădurilor, din ale căror produse se alimentează întreprinderile respective și aceasta mai ales în regiunile de deal și munte.

Printre proprietarii ale căror păduri trebuie să constituie o preocupare specială sunt:

- Statul,
- Fondul bisericesc din Bucovina,
- Fondurile grănicerești din Năsăud și Caransebeș,
- Pădurile altor instituții publice,
- Pădurile răzeșești, moșnenești, și ale Composesoratelor,
- Pădurile particulare cu suprafețe întinse,
- Pădurile particulare cu suprafețe mici.

Ne vom ocupa în special de pădurile proprietatea Statului.

Ideea românizării capitalurilor din întreprinderile forestiere cari lucrează cu lemn provenind din pădurile Statului, nu este numai a momentului de față. Ea a preocupat cercurile noastre de specialitate și mai înainte.

Soluțiile cari s'au dat și s'au aplicat, au fost: cooperația și regia publică. Deși vechimea ambelor a trecut peste perioada unui timp de probă, faptul că românizarea întreprinderilor forestiere este din nou la ordinea zilei, dovedește că soluțiile au fost incomplete sau rele.

Greutățile cu cari a luptat cooperația în realizarea scopurilor ei au fost: lipsa personalului de specialitate, mai ales în posturile principale de conducere a unităților cooperatiste, apoi lipsa de capital și în al treilea rând, lipsa unor legături comerciale întinse, pentru a putea să-și valorifice în condițiuni optime produsele lor. Marea majoritate a cooperativelor, din această cauză, au ajuns numai niște simpli intermediari între capitalul strein și Stat, ca proprietar de păduri.

Regia publică a suferit și suferă de următoarele greutăți: lipsa completă de capital, atât pentru investiții, cât și capital de rulment, apoi lipsa unor măsuri de ordin financiar care să

faciliteze circulația capitalului — printre acestea înțeleg pe aceea elementară de compensare a veniturilor cu cheltuielile. De asemenea suferă de lipsa unei descentralizări controlate, față cu situația de astăzi care constă într-o centralizare care pornește dela ideea că măsurile bune sunt numai acelea luate de centru.

Dată fiind lipsa capitalurilor particulare românești, care să fie investite în întreprinderile forestiere, precum și condițiile speciale ale întreprinderilor forestiere, singura soluție care ne poate duce la o românizare a capitalurilor din întreprinderile forestiere cari exploatează pădurile Statului, este intervenția Statului.

Mijloacele care sunt la dispoziție pentru realizarea acestui desiderat sunt tot regia de stat și cooperatia.

Capitalul din investiții, fiind în strictă legătură cu gospodăria rațională a pădurilor și condiționând-o pe aceasta, pentru perioade lungi, este bine să se investească numai prin regia de stat și în acest fel valoarea lui să se înglobeze în patrimoniul public al pădurilor. În urma acestor investiții, liber este apoi Statul să facă exploatarea prin regie publică sau regie cooperatistă, după cum interesele sale sociale o vor cere.

Trebue deci convins Ministerul de Finanțe să pună la dispoziție toate capitalurile necesare, pentruca în pădurile Statului să nu se facă de aici înainte investiții decât cu capitalul Statului; de asemenea să pună la dispoziție capital pentru achiziționarea tuturor investițiilor existente și cari sunt necesare gospodăriei viitoare a pădurilor.

În acest fel pădurile vor căpăta investiții potrivite unei gospodării permanente și nu unei gospodării care are în vedere executarea unui anumit contract de exploatare, de cele mai multe ori pe termen scurt.

În ce privește capitalul circulant, până la formarea unei bresle românești de specialiști în industria și comerțul lemnului, cred că ar trebui ca mai mult să se lucreze tot prin regie de stat și numai după aceasta să se recugă la dezvoltarea altor soluții cum ar fi cooperativele sau industriile particulare. În acest scop să se pună regiilor de stat la dispoziție suficient capital.

Să rămână exclusiv în sarcina regiei publice aprovizionarea tuturor autorităților publice cu lemn de lucru și de foc, inclusiv CFR-ul. Prin punerea la dispoziția regiei publice a capitalului necesar pentru lucrări întinse, se va putea duce și o politică a exploatării lemnului de foc pentru aprovizionarea orașelor.

Privitor la românizarea capitalului din investițiile celorlalte categorii de proprietari, în special cei cu caracter public, ar trebui ca tot Statul să le pună la dispoziție, capitalurile necesare investițiilor prin crearea unui credit forestier. Aceste investiții însă să se facă numai sub controlul autorităților silvice. Deasemenea capitalul de rulment ar trebui pus la dispoziție tot prin acest credit forestier.

În ce privește capitalurile din întreprinderile cari primesc lemn din pădurile particulare, mijlocul de finanțare, pentru a fi românizate, ar trebui să fie soluționat prin cooperatie.

O problemă care în mod tangent ar trebui soluționată odată cu măsurile ce s'ar lua în domeniul românizării capitalurilor din întreprinderile forestiere, ar fi și a capitalului necesar pentru investiții cari deserveșc mai multe păduri cu aceeași gură de exploatare.

Soluția care ar trebui dată acestei chestiuni ar fi la fel cu aceea aplicată de legea regimului apelor când dă concesiuni de plutărit și care în cadrul nostru de aplicare ar consta în:

Stabilirea prin organele silvice a căilor de comunicație cele mai rentabile pădurilor respective, apoi facerea lucrărilor respective prin organele de stat sau prin proprietarul cel mai mare de pe acea vale, în calitate de concesionar și apoi punerea pe cale oficială a celor interesați, la plata cotelor de amortisment respective, repartizate pe unități de transport și cantitate (mc. km. sau tonă km.).

În același fel să se procedeze și cu cheltuielile de întreținerea investițiilor.

Finanțarea acestor lucrări ar trebui făcută tot printr'un credit forestier.

Acestea cred că ar fi punctele de reper, cari trebușc avute în vedere la soluționarea problemei românizării capitalurilor din întreprinderile forestiere.

NECESITATEA SI MODALITATEA ROMÂNIZĂRII CAPITALURILOR DIN ÎNTREPRINDERILE FORESTIERE

de Ilie C. Demetrescu

Este în afară de ori și ce îndoială că punerea în valoare a lemnului românesc în genere, și cu deosebire mobilizarea marilor rezerve de lemn din păduri virgine, s'a făcut aproape exclusiv de capitalul străin.

Tot acest capital a prilejuit și nașterea și dezvoltarea până la hipertrofie a unei industrii de primă prelucrare a lemnului: industria cherestelei.

Tot acestui capital îi datorăm în mod exclusiv până mai bine de curând prezența noastră eminentă și nejustificată pe lista principalilor furnizori de lemnărie în Europa și chiar în afara granițelor acesteia.

Este în afară de ori și ce îndoială că aceste funcțiuni s'au făcut plătite cu vârf și îndesat¹⁾. După cum este tot atât de adevărat că, prin felul cum au fost lăsate să se exercite acele funcțiuni a rezultat pentru economia națională răni adânci, cu efecte directe și indirecte de foarte lungă durată și peste măsură de anevoie de vindecat.

Fenomenul acesta nu este specific țării noastre și mai ales nici ramurei de economie națională în numele căreia vorbim. Toate țările noi, cu rezerve naturale industrializabile, surprinse de vremuri, au trebuit să dea un greu tribut capitalismului, în schimbul serviciului de a le fi introdus și angrenat în economia de schimb mondială. Avem exemple nenumărate, mai vechi și mai noi: Statele-Unite Americane, Canada, etc. Apoi la noi acasă, găsim analogii tipice cu ceea ce s'a petrecut în economia

---

1) Trei dintre cele mai mari societăți de exploatare de păduri dela noi: Goetz, Argeș și Lotru, au acordat în 1913 beneficii de 18,70; 19,00 resp. 19,90%, fără ca acel an să fie nu numai excepțional, ci chiar mediocru, din cauza războaielor balcanice. Deosebit de aceasta trebuie ținut seama că „numărul cel mai mare de acțiuni, fiind deținut de puține persoane, cari au și direcțiunea generală a societății, cea mai mare parte a beneficiilor este preluată sub formă de tantieme mari, bonificări, gratificații, iar acționarilor li se dă un dividend modest“ (Eug. Ghering și Ernest Ene: Rentabilitatea exploatărilor forestiere în România, București, 1916).

forestieră, și în alte ramuri de producțiune, cum este în primul rând industria petrolului.

Atunci când vrem să aruncăm cu piatra în capitalul străin, nu trebuie să uităm că acest capital n'a venit singur. El a fost numai un instrument în mâna unor întreprinzători care ne-au mai adus tot odată: cunoștinți tehnice, comerciale și spirit de organizare.

De pe urma sa ne-am ales, ori cum, cu o creștere, mult puțină cât a fost, a capitalului național și mai ales cu inițierea și oarecare experiență în materie de industrializare și comercializare a lemnului. Și acestea în schimbul unui material foarte puțin apreciat la vremea sa. E ușor să privești lucrurile înapoi, după ce s'au consumat și e profund greșit să le judeci în funcție de mărimile și de părerile timpului nostru.

Mă întreb ce-ar fi Țara românească, dacă noi am fi avut puțința să ne aținem la granițe și să oprim orice încercare de pătrundere a întreprinzătorilor, specialiștilor și mașinilor străine? Ne-am găsi și astăzi într'un stadiu inferior de dezvoltare a economiei noastre naționale și în general, cel puțin a bunei stări materiale, deci cu atât mai ușor de stăpânit de popoarele înconjurătoare, înarmate cu posibilitățile moderne extraordinar de eficace.

Dacă n'avem dreptul aprioric, de a învinui fără rezervă capitalul străin în economia forestieră românească, îl avem incontestabil, pe acela de a cântări avantajile și dezavantagiile acțiunii sale și de a renunța la serviciile sale, în măsura în care avem puțința să-l înlocuim cu cel național.

Să vedem cum evoluiază lucrurile. Capitalul care a dat naștere primelor întreprinderi forestiere la noi a venit de peste graniță. Curând a început a i se asocia și capital dinăuntrul granițelor și anume din cel evreiesc. În ultimii ani premergători războiului celui mare, era manifestă o oarecare tendință de afirmare a capitalului pur românesc și în această ramură de producțiune. Anume, sub formă de cooperative de exploatare, pur naționale și de asocieri timide în marile întreprinderi, în primul rând pentru serviciile pe care le așteptau acele întreprinderi dela stăpânii capitalurilor respective, personalități cu trecere pe lângă autorități. Războiul a distrus aproape cu totul întreprinderile forestiere dela noi și cu acestea și bruma de început

românesc. După încetarea ostilităților, în dezorientarea, lipsa completă de capitaluri și specialiști dela noi, a găsit din nou foarte propice teren de acțiune spiritul de întreprindere străin. Perspectivele admirabile care se deschideau pentru un foarte fructuos plasament al lemnăriei, cerută insistent de reconstruirea ținuturilor pârjolate de război, au determinat o irezistibilă tendință de acaparare a pădurilor Țării din partea finanței internaționale. Este meritului d-lui Teodor Cudalbu, în calitatea d-sale de titular al Ministerului Agriculturii și Domeniilor, de a fi adus — de bună seamă, cu multe și grele rezistențe de învins — legea din 30 Iulie 1921 pentru reglementarea cumpărării de păduri destinate exploatării. În acest fel, s'a pus frâu unei foarte periculoase acțiuni a finanței internaționale.

La adăpostul legii amintite și cu sprijinul financiar al Statului, capitalul românesc a început să câștige continuu teren. Astăzi cu greu se mai poate vorbi de un capital străin, ci cel mult, de unul neromânesc în sens etnic. Complecta sa românizare și sub acest din urmă aspect, ar fi în sine foarte ușoară, dacă ar fi vorba de o problemă independentă. Băncile românești și casele de economie sunt supraîncărcate astăzi cu depozite de bani, pentru care abia dacă se plătește o dobândă de 3%. Statul n'a lipsit la rândul său dela datoria de sprijinire financiară a întreprinderilor forestiere românești. Ce-a fost altceva acțiunea de înlocuire a străinilor prin așa zisele cooperative forestiere? Câte zeci de milioane de lei n'a trebuit să sacrifice contribuabilul român anual, sub formă de credite nerambursabile, vânzări de materiale la prețuri scăzute, asistență tehnică și scutiri de taxe și impozite, în numele acelei acțiuni? Rezultatele obținute sunt mult prea modeste, față de sacrificii. S'a uitat că într'o întreprindere, capitalul nu e decât unul dintre instrumentele cu care lucrează întreprinzătorul priceput. Nu ne sfiim să afirmăm: Problema naționalizării capitalului este indiscutabil legată și anume chiar subordonată creierii unei clase de întreprinzători și tehnicieni naționali, la înălțimea celor pe care vrem să-i înlocuim.

Incontestabil, e mai lesne să ne legăm de capital, care e ușor sesizabil. Dar dacă vrem să rezolvăm o problemă, trebuie să încercăm a o diseca în tot adâncul său.

Statul a făcut mult prea mult în direcția naționalizării capitalului în întreprinderile forestiere. De acum vine rândul nostru, ca în cercul de acțiune al fiecăruia să incurajăm bunele și cinstitele inițiative. Nu vom putea ajunge să avem întreprinderi forestiere românești viabile, ca și în general în oricare direcție de activitate, dacă nu vom pune la loc de cinste pe întreprinzătorul cinstit, dacă nu ne vom elibera de nenorocita prejudecată a rușinei de a face comerț, atât de păgubitoare nației noastre.

Die Nationalisierung der forstlichen Betriebskapitalien.

La nationalisation du capital des entreprises forestières.

A la suite de l'enquête ouverte par la revue, sur le sujet ci-dessus mentionné, cinq collaborateurs ont exprimé leurs opinions.

D'une manière générale, trois (M-rs Ionesco, Moldovanu et Lungu) ont envisagé la régie et la coopération comme moyens d'aboutir à la nationalisation. Toutefois les coopératives doivent changer leur conception actuelle, en activant seulement là où il n'y a pas une régie d'État.

Mr. H. Manole préconise surtout l'association des grands propriétaires de forêts (État, autres institutions publiques et même particuliers) avec les sociétés à capital exclusivement roumain.

Mr. Dumitresco croit que la nationalisation du capital roumain est lié et même subordonné à la création d'une classe d'entrepreneurs et d'hommes de technique d'origine ethnique roumaine, qui soient aussi capables que ceux qu'on veut remplacer.

Mais, dans tous les cas, on ne peut rien faire sans l'aide de l'État qui doit accorder des crédits par l'intermédiaire de la Banque Nationale où d'un Crédit Forestier qu'il faut créer.

C R O N I C A

PROBLEMELE PĂMÂNTULUI ROMÂNESC

În primele zile ale acestei luni a fost convocat la București, Consiliul superior al agriculturii, despre al cărui rost și compunere ne-am ocupat deja în această revistă.

Potrivit dispozițiilor legii agriculturii care a dat naștere acestui organism de îndrumare. în acest for se discută și problemele economiei forestiere.

Cu acest prilej, reprezentanții silviculturii românești s'au ocupat de situația pădurilor și a economiei forestiere, propunând soluții de bună rânduială.

Astfel, d-l H. Lazăr, directorul Regimului Silvic, a arătat necesitatea ridicării planurilor pădurilor existente și a celor cari au fost defrișate, ca urmare a aplicării legilor de reformă agrară. În acest scop s'au prevăzut pentru anul în curs lucrări de 2 milioane lei.

Chestiunea amenajării pădurilor proprietate particulară a ocupat de asemenea loc de frunte în expunerea d-sale, arătând că s'au prevăzut 8 milioane lei pentru lucrări de această natură.

În fine, s'a mai relevat faptul grav că proprietatea forestieră se fărâmițează, proprietarii de păduri vânzând la țărani pădurile lor în loturi de câte 2—3 ha, pentru a fi defrișate și apoi transformate în locuri de cultură agricolă.

D-l Grozescu, directorul Ameliorării terenurilor degradate, a arătat situația dela noi. Constată cu bucurie că dela o vreme atât Ministerul, opinia publică cât și populația manifestă interes pentru această problemă. Cum era și natural să se releve, d-sa a arătat că în această materie este nevoie de continuitate, lucrările parțiale și neîngrijite an de an neducând la nici un rezultat.

D-l Comanici a expus lucrările executate de organizațiile silvice în vederea asigurării intangibilității domeniului forestier.

D-l V. Alimănișteanu a cerut să se înființeze și un Credit forestier, care să ofere împrumuturi cu dobânzi chiar mai mici decât cel agricol, pentru a se putea finanța opera de refacerea domeniului forestier.

Problema forestieră a fost apoi expusă în ansamblul ei de către d-l prof. M. Drăcea, Secretarul general al Ministerului Agriculturii, Domeniilor și Cooperăției.

Insfârșit, d-l ministru G. Ionescu-Sisești, în expunerea făcută Consiliului, a spus:

Exploatarea pădurilor să se facă rațional. De azi înainte se va aplica strict Codul silvic. Să se facă amenajamentele pădurilor cari nu au încă și să se tindă la desființarea pășunatului vitelor în păduri.

În ce privește patrimoniul forestier, acesta nu numai că trebuie păstrat intact, ci mai mult, trebuie mărit prin cumpărări de păduri — mai ales din cele exploatate — dela cei ce vor să le vândă.

Să se intensifice acțiunea de replantare atât la Stat cât și la particulari.

Să se facă perdele de protecție pe islazuri.

Să se planteze terenurile surpătoare.

Dintre problemele agricole menționăm pe cea zootehnică, a cărei rezolvare ne preocupă și pe noi în deaproape.

Din relatările ziarelor, se pare că există o contradicție între părerile d-lor Ionescu-Brăila și T. Mândru. Astfel, în timp ce primul spune că suntem săraci pentru că nu avem suficiente vite de muncă, cel de al doilea arată că n'avem lipsă de vite.

Lăsând deoparte această nepotrivire — poate numai aparentă — toți cei cari s'au ocupat în debaterile acestui for de problema creșterii vitelor — deci și d-nii Ionescu-Brăila și T. Mândru — au arătat necesitatea sporirii suprafețelor cultivate cu plante de nutreț:

D-l Garoflid a arătat că economia creșterii vitelor nu rentează, de aceea lumea crește grâu care rentează. Trebuie făcută deci rentabilă, dacă vrem să se desvolte. Eftinătatea este semn de sărăcie.

Iar d-l G. K. Constantinescu, spune că rentabilitatea acestei economii depinde numai de politica Statului. D-sa arată câte lucruri pot fi valorificate de pe urma creșterii vitelor.

Din întreagă această dezbateră noi trebuie să reținem că s'a insistat — odată mai mult — asupra necesității extinderii culturilor de plante furajere.

De altfel soluția intensificării plantelor de nutreț s'a mai ridicat și zece zile mai târziu după sesiunile Consiliului Superior Agricol, în cadrul unor conferințe mixte — silvică, agricolă, zootehnică — provocate în vederea găsirii soluțiilor necesare pentru a se evita pășunatul în păduri. Este fără îndoială calea care ne duce la rezolvarea problemei.

Sărăcia noastră, spune d-l Ionescu-Brăila la adunarea generală a Societ. Medicilor Veterinari, este legată de întinderile de pământ

prea reduse ce avem semănat cu furaje, 6% în total, față de suprafața cultivată cu cereale.

„O treime din proprietățile țărănești nu au plug de arat și mai mult de jumătate din numărul total al gospodăriilor țărănești nu au o vacă de lapte. Ce înseamnă aceasta altceva decât un popor subnutrit, pradă tuturor boalelor sociale, cu numeroase familii care nu-și pot hrăni copiii cum se cuvine”.

Indreptarea nu ne poate veni decât dela o vie propogandă pentru o tehnică agricolă mai bună și răspândind cât mai mult lucerna, trifoiul și nutrețurile semănat, în genere. Să ajungem cel puțin la 15% furaj semănat în timp de 5 ani de acum în colo. Așa se va putea aduce buna stare în satele noastre continuă d-l Ionescu-Brăila.

D-l Ministru G. Ionescu-Sisești în expunerea d-sale asupra programului agricol de înlăptuit, a ținut și d-sa să insiste asupra necesității cultivării a cât mai multe suprafețe cu plante de nutreț. Nu se poate face agricultură bună — spune d-sa — fără vite bune. Să învățăm pe țăran să se deprindă cu cultura plantelor furajere. Cu acest scop, să se dea premii în semințe. Să căutăm de asemenea să-l îndemnăm la folosirea îngrășămintelor, ridicarea producției la unitatea de suprafață fiind altă ținta capitală a agriculturii noastre. Se va căuta să se ieftenească îngrășămintele chimice.

În privința aceasta organele Ministerului duc din an în an o acțiune cât mai susținută, stăruind să se execute lucrări de ameliorarea islazurilor, folosindu-se toate căile cu putință: perdele de protecție, curățiri de buruieni și mărăcini, grăpări, culturi de plante furajere. Se stimulează apoi lumea ca și în afară de islazuri să cultive astfel de plante, acordându-se semințe cu preț redus și chiar gratuit, în afară de asistența tehnică necesară.

Conferințe.

În Universitatea populară a Ateneului Român, d-l Drăcea a ținut, în zilele de 15 și 22 Februarie a. c., două lecțiuni a căror temă a fost următoarea: Problemele și principiile fundamentale ale economiei forestiere.

Cei trei stâlpi ai gândirii și economiei forestiere sunt: perfecțiunea tehnică, rentabilitatea și permanența sau raportul susținut.

Într-o expunere din cele mai atrăgătoare, d. prof. M. Drăcea analizează pe fiecare din aceste principii, luând exemple atât din realitatea românească, cât și din țările străine.

Mențiuni.

Secțiunea științifică a Academiei Române a publicat, în volum, în anul 1937, o serie de articole, scrise de membrii ei, privitoare la „Viața științifică în România”

Printre acestea se găsește și studiul d-lui Tr. Săvulescu, intitulat

„Progresele biologiei vegetale în România”¹⁾. În acest studiu, d-sa se ocupă în special de însușirile poporului român de a cunoaște și folosi plantele, citând, în ordinea și după importanța lor, pe toți aceia cari s'au atașat studiului numirilor de plante cunoscute și utilizate de poporul român. Printre aceștia, d-l Săvulescu menționează și pe d-nii M. Drăcea, Ittu și Sburlan.

De asemenea, d-l S. Mehedinți, ocupându-se de dezvoltarea studiului geografiei la noi²⁾, atunci când vorbește de biogeografie, menționează la bibliografie pe d-l prof. C. Georgescu, cu un articol³⁾.

At. Har.

ROLUL PĂDURILOR ÎN PRODUCȚIA AGRICOLĂ

Rolul pădurilor în producția agricolă, a format subiectul conferinței ținută în ziua de 25 Februarie a. c., de către d-l inginer agronom Gr. T. Vrabie, la Universitatea populară din Chișinău.

În partea introductivă, conferențiarul, un distins agronom din serviciul Facultății Agricole locale și șef de lucrări la Muzeul Național, arată factorii naturali de producție a solului, insistând în același timp asupra faptului că pădurea are influența covârșitoare asupra factorilor climaterici în cultura agricolă. În această ordine de idei dă și unele exemple concrete prin care dovedește că împădurirea unor regiuni de stepă a avut drept consecință îmbunătățirea cliimei și deci îmbunătățirea cultivei agricole. Din contra, dispariția pădurilor a atras după sine înrăutățirea cliimei, ceea ce îngreunează agricultura.

Trece apoi la examinarea situației din Basarabia, unde în cursul ultimilor 100 ani suprafața pădurilor s'a micșorat cu circa 130.000 ha, adică cam cu 1/3 parte din suprafața totală. Consecințele despăduririlor se văd astfel, când recoltele agricole merg descrescând paralel cu reducerea suprafețelor păduroase.

În concluzie, conferențiarul arată că Basarabia este provincia cea mai săracă în păduri și deaceia aici acțiunea de împădurire trebuie extinsă cât de mult.

Termină prin îndemnul de a creia păduri acolo unde nu sunt astăzi, pe cele existente, prin pază și îngrijirea cuvenită.

Pe noi silvicultorii trebuie să ne bucure faptul că aici în Basarabia unde a treia parte din domeniul forestier s'a distrus pentru :

1) pag. 243—260.

2) S. Mehedinți: Quelques observations sur l'évolution de la géographie en Roumanie, pag. 329—371

3) C. Georgescu: Insulele de fag din Dobrogea. Rev. Păd., 1928.

ceda locul agriculturii, cel puțin acuma în ceasul al 12-lea, suntem ajutați în acțiunea noastră de trezirea în masele populare a conștiinței forestiere și de colegii ingineri agronomi.

ing. Gr. Colpacci

Din PASTORALA I. P. S. S. Patriarh al României Dr. Miron Cristea, Președintele Consiliului de Miniștri, la începerea Primăverii (Dum. 13 Martie), extragem :

„Plantați pomi roditori în grădini și soiuri nobile altoite, cari reușesc mai bine în acel ținut.

Plantați răpele și ogoarele cu arbori de pădure și salcâmi, care cresc repede și cu rădăcinile lor lungi întăresc suprafața pământului, fixează coaste, râpi și nisipurile.

Săpați până și răzoarele atât de late dintre delnițe și le plantați.

În Italia, am văzut printre loturi (delnițe) plantați pomi pitici, duzi și viță de vie, cari nu fac nici umbră prea mare și tot petecul de loc aduce rod.

Curățați pomii și arborii de omizi și insecte; și îngrijiti mai bine vitele, tovarășul de muncă.

Cruțați pădurile ce au mai scăpat de urgia seurei streine, căci — unde nu-s păduri, — se schimbă clima, pierе umezeala, ne năpădește seceta și cu ea sărăcia.

Reîmpăduriți locurile pustiite, căci pădurile pentru foloasele aduse omului, erau socotite chiar de cei vechi, drept cele mai prețioase daruri făcute pământului de către Cel-de-sus, Părintele Luminei.

Oamenii pricepuți ai Ministerului de agricultură și domenii și ai Camerii de agricultură: ingineri agronomi, ingineri silvici și medici veterinari laolaltă, sunt în mijlocul vostru.

Ei trebuie să vă sfătuiască și să vă ajute în toate tainele plugăriei la care nu vă pricepeți în deajuns. Cereți-le deci povața și ascultați-le sfatul, căci aceasta este datoria și slujba lor, ca și a noastră a tuturor, de a sluji pe alții, după cuvântul Domnului Hristos: „Cel ce voește să fie mai mare între voi, acela să fie tuturor slugă!“

Ministerul va da anul acesta 5000 premii diterite pentru bunii gospodari.

Prefecți, pretori, primari, preoți, învățători, străjeri, premilitari, jandarmi și armată, cu toții laolaltă, să ne îndreptăm spre brazda și glia care ne hrănește și care este temelia țării. Ne-am apucat întâi de înveliș, de acoperișul casei, și nu ne-am îngrijit — cum era firesc — de talpa țării, de plugărie.

În numele acestor dorinți sfinte, binecuvintez din adâncul Sufletului Meu câmpurile, ogoarele și pădurile, ce-și așteaptă muncitorii, precum și brațele celor ce pornesc la muncă.

București, ziua tuturor Sfinților, al vostru al tuturor, de binevoitor,

MIRON

Patriarh și Prim-Ministru

CONTRIBUȚII BIBLIOGRAFICE

Presa forestieră pe Februarie 1938.

- Curentul, 2 Febr.: Sacrificarea pădurilor, Conferința dela Ateneu a d-lui ing. cons. silv. M. P. Florescu.
- Argus, 2 Febr.: Cronica lemnului, exportul din România, prețurile pentru Grecia, cheresteaua de fag aburit și stejar.
- Curierul silvic, pe Ianuarie 1938: I. Sulea, Anul al 3-lea de apariție, cauza pădurilor și doleanțelor Corpului inferior silvic.
- Curentul, 3 Febr.: Cum se încasează debitele silvice; prelungirea tarifului redus; desăvârșirea lucrărilor de cadastrare; stabilirea noului regim al muncilor agricole.
- Universul, 3 Febr.: Inginer silvic împușcat de un brigadier (la Cons. de disciplină CAPS, Cernăuți). Se închid fabricile de cherestea din Gura Humorului. Incasarea amenzilor din delictele silvice (Instr. Min. Finanțe) și desăvârșirea lucrărilor de cadastrare.
- Argus, 3 Febr.: Cronica agricolă: lucrări în timpul iernei, ogorul sterp și valorificarea terenurilor sărate prin cătăină și măslin sălbatec.
- N. Românesc, 4 Febr.: Sandul Sassu: Bravo administrație silvică la fondul bisericesc. Știri și fapte, tot dela fond: Contracte și noi realizări: mori, cantine.
- Prezentul, 4 Febr.: Exportul produselor forestiere în 1937. un plus de 475.000 tone. Noui licitații; Numiri în Consiliul de Administrație al CAPS.
- Curentul, 4 Febr.: Programul și manifestul partidului liberal dizident (Hașist): Noui exproprieri și păduri comunale.
- Curentul, 5 Febr. (art. fond): Pamfil Șeicaru: Arvună electorală: învoirea la uscături în pădurile Statului. Dragoș Vrânceanu. Camerele de agricultură
- Prezentul, 5 Febr. Interzicerea întrebuințării lemnului de fag în Germania.
- Excelsior, 5 Febr.: (Cronica lemnului) Perspectivele de export ale produselor forestiere, în Egipt, Ungaria; Cheresteaua și piața internă.

- Ordinea**, 6 Febr.: Decretul lege de reorganizarea Ministerului Cooperației; dizolvarea Comisiilor Cooperatiste și cel mai bătrân arbore din lume.
- Gazeta**, 6 Febr.: Modificarea legii Cooperației.
- Curentul**, 6 Febr.: Al. G. Tutoveanu: Reorganizarea Ministerului Cooperației. Cuprinsul decretului lege. Dizolvarea Comisiilor centralelor cooperative; Ridicarea autonomiei CAPS, PARID.
- Semnalul**, 6 Febr.: Situația pădurilor Statului, suprafețe și exploatare.
- Universul**, 6 Febr. A. Corteanu: Țara și țărani, T. Păcescu: legea înzestrării unor mănăstiri. Consfătuirea agricultorilor, prima sedință a Comisiei de încadrarea elementului românesc în întreprinderi. Confer. d-lui dr. C. Băicoianu: rasele de animale rentabile pentru agricultura noastră.
- Universul**, 7 Febr.: S'a etatizat Cooperația; prin simplu decret organizațiile cooperatiste au fost încorporate Ministerului cooperației. Lichidarea debitelor pentru: islazuri, păduri și pompleri.
- Curentul**, 7 Febr.: Punerea în aplicare a decretului de reorganizare a Cooperației; primele măsuri la Cecopava, și alte dispoziții.
- Frontul**, 8 Febr.: D-l Stan Ghișescu, ministrul Cooperației, a pornit lupta pentru purificarea instituțiilor economice parazitare (Parid, Caps, Cecopava, ș. a.).
- Buna Vestire**, 8 Febr.: M. Dorneanu: Ministerul Cooperației încorporează direcțiile: Caps, Parid, Viticultura, Valorificarea grâului.
- Ordinea**, 8 Febr.: Ing. I. Scutaru. Compromiterea Cooperației.
- Cuvântul**, 8 Febr.: (Vânătoarea); Manole Stroici, paza vânătorului.
- Argus**, 9 Febr.: (Cronica lemnului): Anglia așteaptă lista prețurilor din Rusia; prețul lemnului în Canada și Scandinavia; vânzarea slabă; marfa poloneză și cea românească. Respectarea drepturilor câștigate la armonizarea salariilor și pensiilor.
- Curentul**, 9 Febr.: M. V. Pienescu: îmbunătățirea culturii pământului; constatări și experiențe din Basarabia.
- Cuvântul**, 9 Febr. Prof. Aristide Bazilescu: ce se petrece la Instituțiile cooperatiste? Scandalul continuă; acțiune în justiție, 26 jum. milioane lei volatilizate!
- Curentul**, 10 Febr.: Mircea V. Pienescu: Frământări în Cooperație.
- Epoca**: Prof. Dr. Gr. T. Popa: Alt falangist cu diplomă în goană: d-l ing agr. C. T. Popescu.
- Viitorul**, 10 Febr.: M. Negură: Guvernul și desființarea autonomiei Cooperației. Cum e primită de cooperație, abuziva măsură a guvernului.
- Frontul**, 11 Febr.: Ministerul agriculturii și domeniilor sprijină activitatea agricolă a tineretului în „Straja Țării”
- Timpu**, 11 Febr.: Prof. I. Simionescu: Wikingii români, oierii Mărgineri. Vânătoarea diplomatică dela Bialowicza-Polonia.

- Dreptatea**, 11 Febr.: In chestia pădurei din Valea Vlăsiei. Textul ofertelor Prințesei Șutu. Actele desmint afirmațiile primarului general al Municipiului.
- Neamul Românesc**, 11 Febr.: Prof. N. Iorga: O vânătoare la sigur... în codrii Poloniei: Regentul Horthy și col. Beck.
- Cuvântul**, 11 Febr.: (Pădurile-inaugural): Economie silvică. Decluctele silvice ne decimează pădurile (ss) Codrul.
- Răsăritul**, 12 Febr.: Cezar Petrescu: Cooperatiivele de paie.
- Curentul**, 12 Febr.: Al. G. Tutov: Rolul economic și social al proprietății.
- Viitorul**, 12 Febr.: Instalarea nouilor miniștri: G. Ionescu-Sisești la Agricultură, Domenii și Cooperatie.
- Timpul**, 12 Febr.: Timpul vânătorilor. A. Exarhu, Animalele sălbatice.
Al. Balteș, protecția prepelițelor; Căinele; bibliografie, reviste, informații.
- Excelsior**, 12 Febr.: Prof. G. Tașcă: Problema drumurilor; Consiliul Centralelor cooperative își reia locul vechiu.
Acțiunea Uniunii Sindicatelor agricole.
Variația anuală a creditelor industriale, inclusiv grupa lemnului (grafic).
(în rom. și fr.) Cronica lemnului. Contingentele de export în anul curent; repartiția pe țări; situația exportului în Ungaria și Franța, piața internă.
- Curentul**, 14 Febr.: Știri agricole: dizolvarea Comisiilor interimare a Camerilor agricole.
Secretarii g-rali de ministere: d-l Prof. M. Drăcea, secretar general la Agric. și Domenii.
- Neamul Românesc**, 15 Febr.: D-l ministru G. Ionescu-Sisești la departamentul agriculturii; programul de organizare și conservarea pădurilor.
- Frontul**, 15 Febr.: Solemnitatea instalării noului ministru al Agr. și Domeniilor D. R. Ioanițescu omul marilor realizări, cuvântarea d-lui Dăscălescu, dir. g-ral al contabilității.
- Curentul**, 15 Febr.: V. Politica populației și turismul de masse în munții Italiei. Regiunea Val d'Aosta, stația Pilla.
- Argus**, 16 Febr.: Ing. A. D. Carabella: Criza agricolă și criza a...
conf. d-lui N. Cornățeanu la Soc. centr. Agricole.
Conferința experimentală agricolă a d-lui Sisești la stațiunea „Bărăganul”.
Primul congres al crescătorilor de oi Karakul din țară.
- Curentul**, 16 Febr.: M. V. Plenescu: Contopirea Ministerului Cooperatiei cu Ministerul Agriculturii (Organizarea plugăriei prin cooperatie).
Puterea de cumpărare a agriculturii (din Bul. Asoc. pentru Studiul conjuncturei economice).

- Viitorul**, 16 Febr.: Consfătuirea dela Min. Agriculturii; prezentarea noului secretar general, prof. M. Drăcea.
Se va înființa la Amara, un Sanatoriu pentru personalul silvic inferior.
- Curentul**, 17 Febr.: Ioachim Botez (art. fond) Păduri și oameni (răspuns d-lui ing. Șt. Demetrescu-Gârbovi).
Un sanatoriu pentru pădurari și brigadieri silvici, sub auspiciile Soc. „Progresul Silvic”.
Stabilirea unei noi metode de lucru la Ministerul Agriculturii și Cooperăției.
- Frontul**, 17 Febr.: Soc. „Progresul Silvic” înființează un Sanatoriu pentru pădurari și brigadieri silvici.
- Argus**, 17 Febr.: Cronica Agricolă, proba încoțțirii, curățirea de omizi. Cronica lemnului; prețurile în Franța, noul tarif de fracht, negoțul de lemne e slab în Franța.
- Timpul**, 17 Febr.: Reorganizarea ministerului de agricultură și dom.
- Universul**, 17 Febr.: Const. Garoflid: Demagogie agrară.
Adrian Maniu: Talent și plugărie.
Unificarea Ministerelor agriculturii și Cooperăției; coordonarea lucrărilor; mai multă atenție pentru marea public.
Arborele care înțeapă, în Queensland.
- Porunca Vremii**, 17 Febr.: Fecioarele dela Cooperăție protestează; notificarea fostei conduceri a Băncii Centrale.
- Ordinea**, 17 Febr.: Ing. Ion Scutaru: Descătușarea vieții economice.
- Viitorul**, 17 Febr.: Problema extinderii legislației muncitorești în agricultură (desbaterile B. I. Muncii).
Naționalismul economic (confer. Constant Georgescu).
Fapte: dela domeniului și Un. cam. agricultură.
- Ordinea**, 18 Febr.: Ion Scutaru: Pentru o conducere unitară: Caps. Parid, Camerele de muncă și Cooperativele la Ministerul Agriculturii și Domeniilor.
Reinstalarea vechilor consilii cooperatiste. Audiențele la Minist. Agr. și Dom.
- Curentul**, 18 Febr.: Congresul internațional de îngrășăminte chimice la Roma. Bibliografice: lucrări agro-silvice. Demisia autorului g-ral dela Caps, d-l I. Simionescu. Modificarea art. 17 din Statutele Creditului agricol. Vânătorii își vor păstra armele pe baza permiselor legale. Al. G. Tutoveanu: Comercializarea pădurilor particulare ad-trate de Stat; aprovizionarea cu traverse. Conferința dela Min. Agriculturii.
- Neamul Românesc**, 18 Febr.: Consolidarea gospodăriei sătești.
- Dreptatea**, 18 Febr.: Lămuriri pentru d-l Garoflid la „demagogia agrară”. „Viitorul”, Cooperăția și românizarea.
Problema pământului arabil și repartițiile sale.
„Spiridoniadă” expl. pădurilor, nu prin licitație publică, ci prin contracte, bună învoială.

- Timpu**, 19 Febr.: Timpul vânătorilor. Al. Balteș, îmbunătățirea tirului la distanțe mici; proiectul Gakovenko. Restricții la vânat; Marea expoziție internațională de câini la Viena. Flagelul iepurilor; Ce este boala Tulasemiei?
- Curentul**, 19 Febr.: C. Cristea: Conferința prof. M. Drăcea la Univ. pop. Ateneu, despre: „Probleme fundamentale de economie forestieră”.
Th. M.: In lumea vânătorilor, Campania pentru redresarea caprelor negre.
Mірcea V. Pienescu: Instărirea țărânilor.
Dragoș Vrânceanu (art. fond) Politica populației munților: împăduririle, pășunatul, industriei locale.
- Buna Vestire**, 19 Febr.: C. Cr.: Probleme fundamentale de economie forestieră, Conferința prof. ing. M. Drăcea.
- Neamul Românesc**, 19 Febr.: O imensă avuție a țării, pădurea, devastată cu concursul politicianilor; Se impun cercetări și sancțiuni. Colaborarea dintre d-nii Prof. G. Ionescu-Sișești și M. Drăcea la Agricultură și Domenii.
- Argus**, 20 Febr.: Ingrădirea exportului de stejar, ce depășește puterile noastre.
- Universul**, 20 Febr.: Pentru salvarea pădurilor din România, propunerile organelor conducătoare ale Ministerului. Modificarea art. 17 din legea institutului național de credit agricol. Unificarea mării proprietăți (confer. I. Marian la Soc. Centr. Agricolă).
- Curentul**, 20 Febr.: Probleme fundamentale de economie forestieră, (confer. M. Drăcea).
- Prezentul**, 20 Febr.: O mare furnitură de traverse de stejar și fag pentru CFR. din pād. Statului (CAPS) și din pădurile particulare administrate de Stat (aplicarea art. 48 Cod. silvic).
- Prezentul**, 20 Febr.: Prețurile principalelor produse de export ale României pe piața franceză (la 7.II). In jurul alegerii rectorului Acad. agricole; profesorii de specialitate protestează. Modificarea Statutelor Inst. de credit agricol; lărgirea operațiilor de credit pentru unelte și sucursale.
- Gazeta**, 20 Febr.: Un vast program de împăduriri: semințe, pepiniere, perdele de protecție și plantarea drumurilor; 125 milioane afectate în acest scop.
La Praga va avea loc în Mai un congres agrar mondial.
Vom importa traverse de stejar pentru c.f.r.?
- Curentul**, 21 Febr.: Timbrarea manifestelor la încărcămintele materialelor Caps. (conform ord. circ. 83463 din Iunie 1936, art. 50 și 54 din legea vămilor); și cabotajul pe Dunăre.
- Curentul**, 22 Febr.: O dragă într'o pădure din jud. Lăpușna.
- Argus**, 23 Febr.: Ce-i trebuie agriculturii (conferința d-lui ministru Ionescu-Sișești, la Radio).

- Universul**, 23 Febr.: A. Corteanu: Proprietatea mijlocie.
Terminarea lucrărilor de reformă agrară, proiectul dir. cad.
- Buna Vestire**, 23 Febr.: Gr. Matei: Situația jalnică a muncitorilor români dela fabrica de chereslea „Șloim Kahane” din Teleiu (Năsăud). In atenția Ministerelor: Muncii și Agr. Domenii.
- N. Românesc**, 23 Febr.: D-l Gh. Ionescu-Sisești și noua Constituție, expunerea din conferința directorilor de serviciu; sporurile bugetare la materiale și personalul depart. Agriculturii.
Agricultura eliberată de politicianism.
Plugăria înaintea de orice. Lucrările de reformă agrară spre terminare.
- Argus**, 24 Febr.: Mai avem stocuri de stejar pentru export?; proiecte pentru importul de traverse.
- Vilitorul**, 24 Febr.: Combustibilii artificiali în economia modernă; lemnul gazelificat la motoare. Intensificarea culturii nucului, la Stat (Caps, Regim), Camere agricole și particulari. Lucrările Dir. Ameliorărilor pe Inspectorate. Decret lege pentru modificarea legii viticulturii.
- Ordinea**, 24 Febr.: Ing. I. Scutaru: Reorganizarea cadrelor administrative; după despoliticianizare. Unificarea ministerelor Agr. Domenii și Cooperăției.
- Argus**, 25 Febr.: Licității publice la ad-ția fondului bisericesc.
- Curentul**, 25 Febr.: Interzicerea pășunatului în păduri; hotăririle luate în conferința dela Domenii.
- Frontul**, 25 Febr.: Boeru Ion: Pășunatul în păduri și salvarea vitelor noastre; o problemă veșnic actuală și tot nerezolvată; pășunatul forestier.
- Ordinea**, 25 Febr.: Ing. I. Scutaru: Cooperatismul camuflat.
- Epoca**, 25 Febr.: Ing. A. D. Carabella: Ce-au realizat Agronomii în alte țări? Rolul științei în agricultură (confer. prof. C. Ionescu). Cheltueli de suprimat: mărirea palatului Ministerului Agr. și Domenii pentru toate serviciile pendinte. Abrogarea decret. lege 330 din 1938 de reorganizarea Cooperăției, făcut de d. Stan Ghișescu.
- Excelsior**, 26 Febr.: Problema rezervelor noastre forestiere: furnituri de traverse fag și stejar la CFR. rezervele de brad și cultura nucului; opinia Caps și Asoc. Ind. Forestieră. Criza de hârtie în Statele Unite. Rolul științei în agricultură, conf. prof. C. Jornescu.
- Curentul**, 26 Febr.: Mircea V. Plenescu: Dirijarea formării proprietăților agricole. Pronunțarea Curții de apel Cluj în procesul „Fondurilor grânicerești”, părătă Dir. Silv. Năsăud.
- Curentul**, 27 Febr.: Dragoș Vrânceanu: CAPIR și organizarea profesională. Noul administrator al CAPS-ului: ing. cons. silvic At. Nedelcovici.
- Universul**, 27 Febr. D-l Prof. G. Ionescu-Sisești, Ministrul Agr. Dom. și Cooper., despre nevoile agriculturii; indemnuri că-

tre plugărim; desființarea prestației o mare greșală; reforma agrară; drumurile. Să nu se mai agite ideea nouilor exproprieri. Probleme din economia noastră forestieră (prelegerea d-lui prof. M. Drăcea).

- Ordinea**, 27 Febr.: Ing. I. Scutaru: Stabilitatea proprietății agricole.
- Argus**, 27 Febr.: H. Brauner: Cronica lemnului, importul în Olanda, fabrici lăzi, importul via mare; nu poate fi vorba de noi cumpărături. Ziua „sădirii pomului” (fixată la 25 Martie de Dir. Vitic. și Horticulturii). Industria forestieră din Bucovina la grea răspântie (rolul Caps și ad-țlei fond. biser.).
- Curentul**, 28 Febr.: Proiectul decret-lege pentru modificarea legii de organizarea Cooperăției (nu s'a abrogat încă Decretul Stan Ghițescu). Licitații publice.
- Universul**, 28 Febr.: Un Ministru la locul lui. Ce crede d-l Prof. Ionescu-Sisești că-l trebuie agriculturii. Chr. Musceleanu: Sir Jagadis Bose, cercetări asupra sensibilității vegetalelor. Dela Academia de științe din România.
- Epoca**, 28 Febr.: Cezar Cristea (confer. d-lui Drăcea: Probleme esențiale din economia noastră forestieră, prel. II Univ. Ateneu). A. D. Carabella (crónica agr.). numărul și activitatea agronomilor în România. C. Cr.: Domeniul protecției pădurilor, ca știință și tehnică (confer. ing. dr. Grig. Eliescu).
- Dreptatea**, 1 Martie: Demostene Botez: „Eminamente Agricolă” (agricultura și petrolul nostru la 1914 și 1935, date statistice).
- Epoca**, 1 Martie: Horia Lupan, Em. Grințescu: organizarea gospodăriei plugarului. Știri agricole.
- Semnalul**, 1 Martie: Nevoile agriculturii (prof. Gh. Ionescu-Sisești). B. N. R. și problema creditului (I. Manolescu-Strunga). Autorizațiile de port-armă trebuie depuse spre verificare (agenții silvici sunt scutiți, depun însă declarații).

Cezar Cristea

SCOALA SUPERIOARĂ DE SILVICULTURĂ THARANDT

Programul prelegerilor ce se țin în semestrul de vară 1938.

- Bovendamm: Botanică sistematică partea II-a: Sistematica și plante staționale, 1 oră; Exerciții de determinare a plantelor staționale, 1 oră; Constituția și viața bacteriilor și ciupercilor, partea II-a, 1 oră.
- Dotterwich: Zoologie pentru forestieri, 4 ore.
- Gierisch: Biochimie, 1 oră.
- Grosskopf: Introducere în pedologie și stațiune colonială, partea II-a, 1 oră.

Huber: Botanică sistematică partea I-a: Specii forestiere, 3 ore; Excursii botanice; Conducerea lucrărilor științifice, 1/2 zi sau ziua întreagă.

Hugershoff: Matematică (capitole alese), 2 ore; Exerciții de măsurători, ziua întreagă; Exerciții de geodezie, 2 ore; Fotogrametrie 1 oră; Exerciții de fotogrametrie, 2—4 ore; Mijloacele matematice ale inginerului și biologului, partea II-a: Statistică și calculul corelațiilor, 2 ore.

Jeutsch: Introducerea în științele silvice, 3 ore, Exerciții la introducerea în științele silvice.

Mantel: Economie politică (în special politică agrară, socială și comercială), 4 ore; Drept german (Principiile dreptului) cu deosebită accentuare a dreptului public național socialist pentru studenți, 2 ore; Economie politică pentru studenți forestieri, 3 ore; Comerțul lemnului, 1 oră; Exerciții de politică forestieră, 1 oră.

Metzger: Popor și rasă, 1 oră.

Prell: Zoologie forestieră, partea I-a, 2 ore; Excursii zoologice, o jumătate de zi; Kolocvii zoologice. Introducere în lucrări științifice, o jumătate de zi sau o zi.

Röhrl: Protecția pădurilor, 2 ore; Amenajament, 2 ore; Aplicații la Amenajament, o jumătate de zi; Dendrometrie și Rentabilitate, 3 ore; Piscicultură, 1 oră.

Rubner: Silvicultură partea II-a, 3 ore; Lucrări practice de silvicultură, după masă; Exploatarea pădurilor, 4 ore.

Sachre: Soluri, partea I, 3 ore; Exerciții, excursii și demonstrație în legătură cu solurile, partea I, 2 ore; Stațiunea, 3 ore; Excursii în legătură cu stațiunea, după masă.

Schreiter: Geologie aplicată (inclusiv geologia Saxoniei), 2 ore; Excursii și aplicații de petrografie și geologie, 2 ore.

Schmuntzsch: Exerciții corporale, 4 ore.

v. Vetinghoff: Biologia și importanța păsărilor din păduri, 1 oră.

Wienhaus: Chimie organică, în special chimia plantelor, 3 ore; Laborator de chimie, 3 ore; Aplicații de chimie pentru plante coloniale, 3 ore; Indrumări la lucrări științifice în domeniul chimic al plantelor, ziua întreagă.

Se aduce la cunoștința cititorilor noștri că la Institutul de Cercetări și Experimentație Forestieră, se găsesc de vânzare următoarele publicațiuni din Seria IIa: Referate, Comunicări:

1. Georgescu C. C. Dr. și Badea M.: Dare de seamă asupra maladiilor criptogamice, de importanță economică, apărute în pădurile țării în anul 1933, 1935, 8°, pp. 43, lei 40.

2. Sburlan A. D. Dr.: Intrebuintarea lemnului in constructia strazilor si a șoselelor. Realizări și curente noi (Extras din Rev. Päd.) 1935, 8°, pp. 23, lei 20.
3. Heroiu Tr. Dr.: Utilajul unui birou modern (Extras din Buletinul IROM) 1935, 30/21, pp. 33, lei 40.
4. Petcuț M. și Cretzoiu P.: Contribuțiuni la cunoașterea florei dintre Dunăre și Carpații Sudici (Extras din Rev. Päd.) 1936, 8°, pp. 10, lei 20.
5. Sburlan A. D. Dr.: Trasarea jilipurilor și ulucelor (Extras din Rev. Päd.) 1936, 8°, pp. 15, lei 20.
6. Haralamb At. Dr. și Rădulescu A. Dr.: O plantație de pin silvestru la poalele podgoriei muntene (Extras din Rev. Päd.) 1936, 8°, pp. 15, lei 20.
7. Demetrescu I. C. Dr.: Legea din 20 Aprilie 1935, pentru pădurile de protecție (Extras din Rev. Päd.) 1936, 8°, pp. 41, lei 20.
8. Demetrescu I. C. Dr.: Nouile păduri și legile noastre silvice (Extras din Rev. Päd.) 1936, 8°, pp. 9, lei 20.
9. Petcuț M.: Lupta împotriva secetei. privită din punct de vedere silvic, 1937, 8°, pp. 15, lei 20.
10. Haralamb At. Dr.: Noul contribuțiuni la cunoașterea stațiunilor naturale de pin silvestru în Vrancea (Extras din Rev. Päd.) 1936, 8°, pp. 15, lei 20.
11. Drâmbă D. Dr.: Studiul torentului Valea lui Bogdan (Extras din Rev. Päd.) 1937, 8°, pp. 79, lei 20.
12. Petcuț M.: Semănături sau plantațiuni de stejar (Extras din Rev. Päd.) 1937, 8°, pp. 29, lei 20.
13. Heroiu Tr. Dr.: Cunoștințe de economie forestieră în școala românească (Extras din Rev. Päd.) 1937, 8°, pp. 15, lei 20.
14. Petcuț M.: Pădurile dela limita dintre Vlășia, Mostiștea și Bărăgan (Extras din Rev. Päd.) 1937, 8°, pp. 14, lei 20.
15. Haralamb At. Dr. și Cretzoiu P.: Hippophae rhamnoides L. pe litoralul românesc al Mării Negre (Extras din Rev. Päd.) 1937, 8°, pp. 10, lei 20.
16. Eliescu Gr. Dr.: Lithocolletis populifoliella Tr., un fluture vătămător frunzelor de plop (Extras din Rev. Päd.) 1937, 8°, pp. 7, lei 20.
17. Petcuț M. și Chiriță C.: Impăduririle în sprijinul agriculturii, din Sudul Basarabiei. 1937, 8°, pp. 35, lei 20.
18. Demetrescu I. C.: Consolidarea proprietății agricole din punct de vedere silvic (Raport prezentat la al 13-lea Congr. Agricol). 1937, 8°, pp. 21, lei 20.
19. Demetrescu I. C.: Capitalul în Economia forestieră (Extras din a 50-a Adunare Generală a Soc. „Progresul Silvic“), 1937, 8°, pp. 18, lei 20.
20. Haralamb At.: O stațiune de Pinus banatica Georg. et Ion. și Pinus silvestris L. pe valea Sohodoiului de Runc în Oltenia (Extras din Rev. Päd.) 1937, 8°, pp. 15, lei 20.

21. Pașcovski S.: Ciocănișurile și semințele forestiere (Extras din Rev. Păd.) 1937, 8°, pp. 14, lei 20.
22. Sabău V. Dr.: Organizarea producției lemnului în cadrul politicii forestiere naționale. 1938, 8°, pp. 102, lei 70.
23. Sabău V. Dr.: Politica de amenajare a pădurilor românești în lumina statisticii, 1938, 8°, pp. 42-17 tabele, lei 40.
24. Sburlan D. A. Dr.: Prelucrarea manuală și mecanică a traverselor în pădure (Extras din Rev. Păd.) 1937, 8°, pp. 24, lei 20.
25. Dinu V. Dr.: Politica forestieră. Evoluția și stadiul actual al doctrinei. Problema românească, 1938, 8°, pp. 61, lei 40.
26. Demetrescu I. C.: Despre sensul articolului 13 aliniat. G. din Codul nostru silvic în vigoare (Extras din Rev. Păd.) 1937, 8°, pp. 8, lei 20.

Lucrările se pot procura dela biblioteca ICEF, cu prețurile indicate în dreptul fiecăreia. În cazul când comanda se face prin poștă, se va adăoga la aceste prețuri o taxă de ambalaj și expediție de 10 lei de exemplar.

Doritorii se vor adresa Serviciului de bibliotecă al ICEF-ului din strada Clopotarii Vechi Nr. 1, București III.

M E R C U R I A L E

C.I.B.

Viena, 16 Martie 1938.

Comunicat de Presă

Buletinul lunar de Statistică și Informațiile Economice, publicate de C.I.B. anunță că piața internațională a lemnului, în Februarie, n'a fost uniformă. Situația pieței în țările westeuropene a fost mult influențată de publicarea listelor de prețuri rusești făcută la 12.II în Anglia. Acestea din urmă se prezentau pe o bază de prețuri corespunzând aproape prețurilor dela începutul anului precedent (adică un preț de bază de £ 15.00 pentru calitatea 3-a de lemn roșu de Arhanghel). Vânzările făcute de exportatorii nordici în Olanda, Franța și Belgia sunt încă puțin importante; asupra piețelor centrale și sudeuropene, situația era mereu fermă și Germania s'a prezentat în Februarie ca cumpărător de mărfuri de proveniență nordică și sudică europeană.

Exportul diferitelor țări este următorul:

Ianuarie 1938

Țara de origină	Exportul total in m ³	Din care export de cherestea de lemn moale și raboat	
		in m ³	in standarzi
Norvegia	13 648	6.910	1.479
Suedia	170.709	147.757	31.626
Finlanda	125.394	100.088	21.473
U. R. S. S.	32.420	25.462	5.450
Estonia	4.956	1.922	1.032
Letonia	7.443	36.315	7.773
Litania	13.176	10.212	2.186
Polonia	211.350	82.961	17.757
Cehoslovacia	195.230	35.451	7.802
Austria	140.206	47.809	10.233
Jugoslavia	101.568	54.616	11.690
România	97.168	39.964	8.554
Total	1.177.268	593.367	127.005

R E C E N Z I I

K. Salev:

Ajauurimusii meie okasmetsade ülestõõtamisel (*Zeistudien über die Aufarbeitung unserer Nadelwälder*).

Tartu (Estonia): Mitteilung der Forstwiss. Abteilung der Universität Tartu, No. 28, 1938, 192 pag. cu numeroase tabele, figuri și curbe în text și 3 fotografii în anexă.

Folosirea cât mai chibzuită și condiționarea cât mai bună a muncii, rămâne una din preocupările de competență ale conducătorului de întreprinderi și administrații. Este adevărat că s'au ridicat critici aspre împotriva acestei noi arte sau după unii, chiar știință, folosindu-se unele urmări negative, în special din punct de vedere social, ale pornirii de rapidă raționalizare a muncii (creșterea șomajului, etc.). Dar în acest caz, este vorba de o abuzivă utilizare unilaterală a foloaselor acestei arte din partea întreprinzătorului, iar nu o dreaptă împărțire a lor între acestea și lucrători, cum s'ar cuveni.

Oricum, așa zisa raționalizare a muncii, care s'a născut în fabrică, unde își și găsește cea mai largă aplicațiune, se impune în oarecare măsură și în exploatațiunea și administrațiunea forestieră. Deși condițiunile de lucru în pădure sunt

mai nepotrivite unei atari raționalizări, nu ne putem, totuși sustrage unor asemenea preocupări. Ne-o impune ambianța socială și economică și în special concurența celor ce o aplică.

Lucrarea de față reprezintă un exemplu de studii necesare pentru raționalizarea lucrului în exploatarea lemnului.

Tema ce și-a pus-o autorul este: urmărirea mersului lucrului în diverse condițiuni staționale; măsura în care suferă influențe diverșii factori; orientare asupra diverselor unelte de lucru. La exploatarea lemnului ține seama de următorii factori: 1) experiența (specializarea) lucrătorului; 2) felul uneltelor de lucru; 3) bonitatea stațiunii; 4) volumul diverselor sortimente de materiale; 5) organizarea lucrului; 6) influențele climatice (anotimpul, etc.).

După cum vedem, este vorba de o mulțime de factori, fiecare cu variațiunile sale multiple. Tema ar fi, deci, croită pentru niște proporții foarte cuprinzătoare. Totuși, o deosebită simplificare a lucrului rezultă, pe de altă parte, din aceia că împrejurările staționale (climă, sol, etc.), de constituție a pădurii (esențe, creșteri, etc.), etc., în Estonia, sunt cu mult mai uniforme, în toate

privințele, decât suntem noi obișnuiți în România. Aceste împrejurări elimină, sau cel puțin reduc la un mai restrâns număr variantele diverselor fețe ale problemei.

Metoda întrebuințată este — cum e ușor de închipuit — cea statistică, cu un număr de cercetări, spre a se elimina cazurile accidentale și a se pune în lumină specificul.

Rezultatele diverselor cercetări sunt expuse sub formă de tabele — foarte numeroase — și de curbe.

Deși lucrarea este scrisă în limba estoniană, ea conține și un rezumat în limba germană. Figurile și tabelele au explicațiunile și titlurile de asemenea în limba germană, încât poate fi înțeleasă de cel interesat.

Semnalarea acestei lucrări în cadrul Revistei noastre, s'a făcut spre a servi ca îndreptar în multe privințe pentru lucrări similare la noi și mai ales pentru a arăta pe ce baze își clădetse lumea în alte părți și chiar și într'o țărișoară așa de mică cum este Estonia, despre care noi nu suntem suficient orientați.

Ilie C. Demetrescu

Theodor Rădulescu:

Beiträge zur Kenntnis der Baumkrankheiten.

Contribuțiuni la cunoașterea maladiilor arborilor.

Extras din Revista „Fortswissenschaftliches Centralblatt“ No. 19, 20 și 21 din 1937, 35 pagini.

Lucrarea de față reprezintă teza cu care d-l Rădulescu și-a trecut examenul de doctorat la Universitatea din München în anul 1937. D-sa a studiat la amintita universitate,

secția silvică, pe care o absolveste în 1934 primind titlul de inginer silvic. Fiind animat de multă râvnă pentru studiu, infruntând de multe ori lipsuri materiale (deși sărac, a studiat pe cont propriu) care pe alții i-ar fi oprit în calea lor, d-l Rădulescu le învinge pe toate, ajungând ca o încununare a tuturor eforturilor făcute să-și ia diploma de doctor în științele silvice, specialitatea patologie.

Lucrarea d-lui Rădulescu cuprinde contribuțiuni la cunoașterea a trei maladii importante, dintre care, două de foarte mare actualitate, pentru practica silvică.

Prima contribuție se referă la maladia Cronartium ribicola, chestiune care a fost foarte mult dezbătută în Germania și America. Toată lumea se întreba dacă în fața acestei maladii, mai este rentabil să se cultive Pinus strobus sau nu. Au fost unii specialiști, în frunte cu Prof. Tubeuf, care au opinat pentru complectă părăsire a culturii, cel puțin timp de o revoluție, ca în acest fel să dispară ciuperca. De partea cealaltă, se cristalizează părerea că, deși Cronartium aduce stricăciuni însemnate arborilor, totuși, cultura lui strobus nu trebuie părăsită. Susținătorii acestei păreri sunt, Dr. Wappes și prof. Münch.

Prof. Münch, sub a cărui conducere, d-l Th. Rădulescu și-a făcut cercetările, a susținut că mersul boalei este destul de încet, încât arborii ce erau atacați de 30—40 ani, n'au suferit o imputinare a creșterilor. Pentru această susținere era nevoie de dovezi științifice. Prof. Münch a propus această chestiune spre a fi lămurită d-lui Rădulescu

În urma cercetărilor amănunțite în arboretele de *Pinus strobus*, atacate: d-sa găsește argumente pentru susținerea tezei Profesorului Münch. Astfel în arboretele din apropierea de München, d-sa a putut stabili că chiar dacă au fost atacați din tinerete, în stare de păriș, sau chiar mai tinere, tot au rămas până la starea de codru, multe exemplare sănătoase așa încât acoperișul coronamentelor s'a menținut. La vârste mai înaintate ale arboretelor pagubele sunt mai mici. Dacă un arbore este atacat, rana progresa foarte încet, încât zeci de ani poate arborele trăi mai departe. Să presupunem că un arbore este atacat la vârsta de 20 ani (la această vârstă, *strobus* are diam. terier de aproape 20 cm), cum boala avansează încet, arborele va putea ajunge la 50—60 ani, păstrându-și puterea de creștere pe toată această perioadă. La 60 ani, *Pinus strobus* ne dă lemn gros de 40—50 cm, propriu pentru foarte multe întrebuințări.

Viteza de avansare a rănii, d-l Rădulescu a găsit că este pe circumferință de 2—5 cm pe an. În lungul arborelui viteza de propagare a boalei este numai de 2 cm într'un an.

Cu aceste constatări problema culturii lui *Pinus strobus* intră de acum într'un stadiu nou. Urmează a fi reluată și extinsă. Vom avea în curând o reabilitare a acestei specii valoroase.

A doua contribuție se ocupă cu lămurirea a câtorva chestiuni în legătură cu boala ulmului (*Graphium ulmi* Schwarz, sau *Ceratostomella ulmi* Münch).

Boala aceasta, care face ravagii și la noi și despre care s'a mai scris în Rev. Pădurilor, este cauzată de

ciuperca *Ceratostomella ulmi*. Biologia acestei ciuperce nu este încă bine cunoscut. A surprins pe toată lumea, spune d-l Rădulescu, cum este posibil ca ciuperca să se răspândească cu așa de mare repeziune în ramuri și tulpină încât un arbore atacat să fie omorât în câțiva ani. Era deci de stabilit pe ce cale se răspândește ciuperca în corpul arborelui.

Pe baza cercetărilor făcute, d-l Rădulescu stabilește următoarele fapte importante pentru cunoașterea maladiei:

Ciuperca (Conidiile ei) se introduce prin rănilor produse la nervurile frunzelor. Odată conidiile intrate în curentul de sevă sunt purtate în toate părțile arborelui. Conidiile intrate în sevă rămân în inelul anual, nu poate trece în alt inel decât numai sub forma de micel. Cum micelul nu se poate forma totdeauna, ciuperca rămâne numai într'un inel anual (inelul anual ultim).

Un arbore poate fi bolnav fără ca să prezinte acele pete negre care erau socotite până acum ca un semn de recunoaștere a maladiei. De asemenea, a mai stabilit d-l Rădulescu, pe bază de experiențe că, ciuperca nu trăiește în vasele arborelui decât câteva săptămâni și de multe ori o infecție dacă a avut loc poate să nu fie ucigătoare.

Ultima chestiune, ce-a făcut obiectul cercetărilor d-lui Rădulescu, se referă la modul cum se comportă ciuperca care produce putregaiul albastru (*Ceratostomella pini*) în lemnul viu și în cel mort.

În anii 1907/908, Münch, pe vremea aceea asistent la prof. Tubeuf, găsește că pentru ca micelul ciupercei *Ceratostomella pini* să poată

pătrunde în lemn, este absolut necesar ca lemnul să-și piardă o parte din apă sa. El explică acest fapt în felul următor: Odată cu ieșirea apei din lemn se face loc liber, care insectul cu insectul se umple cu aer, inclusiv oxigen. Münch conchide atunci că ciuperca are nevoie de oxigen.

Făcând cercetări amănunțite de laborator, d-l Hădulescu găsește că, dacă lemnul, în cazul de față, de pin, posedă o mai mică cantitate de apă, mucezul ciupercei trăiește mai bine, în lemnul viu (concedat după tăiere) decât în cel mort (după ce a fost ținut 151 oră în autoclavă). Dacă din contră, conținutul de apă este mai mare, atunci mucezul trăiește mai bine în lemnul mort. Rezultă că, mucezul preferă celulele vii față de cele moarte. În cazul că spațiul liber pentru aer este mai mic, adică când lemnul este mai bogat în apă, atunci mucezul este concurat de celulele vii în privința oxigenului, din care cauză ciuperca trăiește mai greu.

Toate aceste rezultate îndreptătesc a trage concluzia că, teoria prof. Münch, referitoare la importanța ce o are cantitatea de apă, aerul și respirația lemnului, pentru viața ciupercei, își găsește o confirmare, încheie d-l Rădulescu, a creastă ultimă contribuție.

Judecând după râvna pe care d-l Rădulescu a depus-o la studiul de specializare, și după rezultatele obținute în lucrarea de față, ca o dovadă a serioasei pregătiri ce-a primit sub îndrumarea prof. Münch, suntem îndreptățiți a crede că acolo unde d-sa s'a încadrat pe baza pregătirii în acest domeniu, la serviciul de Protecția plantelor din Ministe-

rul de Agricultură și Domenii, va fi purtătorul spiritului de cercetător, dând la o parte birocratismul ce este încuibat la acest serviciu.

Anton V. Rădulescu

Dr. Ching-hsing Tsi:

„Der Einfluss der Temperatur auf die Keimung von Nadelholzsamen verschiedener Standortsrassen und Holzarten als Ausdruck erblicher Strukturunterschiede“. Provincial Forest Bureau, Sian, Shensi, China, 1933.

„Influența temperaturii asupra germinăției semințelor de rășinoase a diferitelor specii și rase staționale, ca expresie a diferenței ereditare de structură“. (Format 16,5 x 24,5 cm; 84 pagini, cu 3 hărți, 26 tabele și 54 planșe).

În urma dezvoltării unilaterale a agriculturii chineze și a înmulțirii extraordinare a populației, pădurile Chinei au fost aproape total distruse. Din date statistice rezultă că 70-80% din suprafața Imperiului Chinezesc e fără păduri. Cum e și normal, o problemă foarte importantă pentru acest Imperiu este împădurirea cel puțin a unei părți din această suprafață goală.

Foametea care bântue, aproape în fiecare an, prin uscăciune și inundații, o parte din țară, impune să se ia măsuri salvatoare urgente. Dintre aceste măsuri, problema împăduririlor trebuie să stea pe primul plan.

Pentru reușita lucrărilor de împădurire, trebuiesc luate în considerare în primul rând speciile indî-

gene. Cui însă în China aceste specii au fost distruse cu trecerea timpului, a trebuit să se păsească la introducerea speciilor exotice. Acestea nu se pot introduce decât după o prealabilă studiere a condițiilor staționale ale lor.

Conduc de considerentele de mai sus, autorul lucrării de față, studiază germinația semințelor a patru specii de conifere, și anume: *Pinus silvestris*, *Picea excelsa*, *Pinus massoniana* și *Larix dahurica*, din care primele două din Europa iar ultimele două din China.

Scopul urmărit de autor în experiențele sale este: influența temperaturii constante asupra puterii și energiei germinative la semințele diferitelor rase ale unei aceleiași specii.

Semințele întrebuițate pentru cercetări au proveniențe diferite, astfel:

Pinul silvestris, 19 proveniențe (9 din Vestul Europei, 8 din Estul Europei și 2 din Siberia de Vest).

Picea excelsa, 9 proveniențe (3 din Europa Centrală și 6 din Vestul Europei).

Pinus massoniana, 2 proveniențe (din Centrul și Sudul Chinei).

Larix dahurica, 2 proveniențe din Coreea de N.-E.

Arătând felul de alegere și manipulare a semințelor, pentru a înălțura cât mai mult influențele exterioare asupra germinației (în afară de cele pe care le pune el să lucreze), autorul descrie apoi tehnica amănunțită a experiențelor sale. Mai departe arată factorii cari influențează mărimea și greutatea seminței în interiorul aceleiași rase.

Înainte de-a trage anumite concluzii din experiențele sale, autorul

expune sumar teoria formării raseilor după Strohmayer și Münch. El arată că, în cursul experiențelor sale, poate să confirme în parte cele două teorii.

După lungi și laborioase experiențe autorul ajunge la următoarele concluzii mai principale:

1. Molidul cere în timpul germinației mai multă apă decât pinul.

2. Semințele din regiuni calde germinează mai bine la temperaturi mai înalte iar cele din regiuni rece, la temperaturi mai scăzute.

3. Temperaturile optime pentru germinație sunt: pentru *Picea excelsa* 18° C; *Pinus silvestris* 25° C; *Pinus massoniana* 25—30° C și *Larix dahurica* 20—25° C.

Temperaturile joase nu sunt dăunătoare germinației, atât timp cât ele nu întrec o anumită limită, care e totdeauna deasupra lui 0° C. Din contră, temperaturile ridicate sunt dăunătoare germinației. Semințele puse sub punctul nul inferior, nu suferă nimic, pe când cele puse deasupra punctului nul superior își pierd facultatea de-a germina.

3. Temperaturile variabile, cari imită în mare variațiile naturii, sunt mai favorabile germinatelor decât temperatura constantă, în ce privește procesul total de germinație. Nu se știe însă cari variațiuni ale temperaturii sunt cele mai favorabile.

Dr. Tsî își termină lucrarea de față, cu concluziile arătate mai sus, fără să arate cari dintre acestea sunt speciile cele mai indicate pentru reimpădurirea țării sale. Asupra germinației semințelor — spune autorul — mai este foarte mult de cercetat.

Ion Lupe

I N F O R M A Ț I U N I

Intocmirea unei statistici forestiere preocupă oficialitatea silvică de mai multe decenii. Cu toate acestea, încă nu putem spune că posedăm o statistică bună.

Să nu fie ea necesară? Nu se vede de toată lumea folosul pe care-l aduce? Să fie, în tot cazul, interesul atât de secundar încât să nu putem jertfi, flecare dintre noi, cele 2-3 zile, chiar o săptămână, pe care le-ar necesita adunarea corectă și conștiințioasă a datelor din cuprinsul flecărul ocol?

Poate că metoda după care se culeg datele are ceva de ameliorat. Vor fi simplificări de adus în tehnica întocmirii; vor fi procedee noi de introdus.

Revista se întreabă: cum se poate ajunge mai curând și mai sigur la o statistică utilă.

Colaboratorii noștri sunt rugați să-și exprime părerea în articole scurte. Cel ce a simțit, la un moment dat, nevoia unei statistici în lucrările sale să spună un cuvânt de îndemn pentru colegi. Cel ce s'a preocupat de tehnica adunării datelor să spună rezultatele experienței sale. Să se dea sugestii sub toate raporturile pentru rezolvarea unei probleme, pe care o socotim de importanță capitală pentru economia forestieră.

Problema se discută în numărul de pe Mai al revistei.

— D-l prof. V. N. Stinghe a fost delegat cu conducerea Icof-ului, în locul d-lui prof. M. Drăcea pe tot timpul cât D-sa va fi însărcinat cu atribuțiunea de Secretar general al Ministerului de Agricultură, Domenii și Cooperatie.

— D-nii ing. cons. silvic I. Piso din Direcția silvică Arad și ing. insp. silvic Gh. Teodorescu din Direcția silvică Iași, au fost puși în retragere din oficiu pentru a-și aranja drepțurile de pensie.

— D-nii Al. Algiu și ing. cons. silvic I. Moldovanu au fost repuși în comitetul de direcție al Casei Pă-

durilor Statului, în locul d-lor Dr. C. Deculescu și avocat Teodor Bănescu.

— D-nii prof. V. N. Stinghe, prof. Alex. Nasta, ing. cons. silvic An. Nedelcovici, dr. Ernest Grințescu și V. Ionescu-Darzew, au fost numiți în consiliul tehnic de pe lângă Direcția Cadastrului.

— D-l Ing. Aurel Constantinescu-Fălcu delat I.C.E.F. a obținut un concediu de studii de 2 ani, cu începere delat 1.IV a. c., pentru studii de perfecționare în străinătate (Germania).

REVISTA REVISTELOR

L'ARBRE, buletinul trimestrial al Soc. „Amis des arbres“.

Nr. 11, din toamnă și 12 din iarnă 1937 (Tomul II).

Sumarul primului număr: Crearea unui Comitet al apărării intereselor propr. forestiere în departamentul Charente; ad. g-rală a secției Auvergne, și a reuniunii pentru împădurirea coloniilor franceze; Muzeul de industria lemnului Paris de Demorlaine; Impozitul fonciar și exonerarea temporară a lemnului de Cam. Rosier; Aerologia și Silvicultura, un remarcabil studiu al d-lui Bernard Dubois; apoi: Concurs pentru amenajările alpine (silvo-pastorale), organizate de A.D.A.M. și Bibliografie din Franța și străinătate: Mexic, Italia (ar trebui să nu lipsim nici noi).

Celălalt număr (12) conține: Un apel către membrii din Paris și provincie pentru susținerea revistei și activitatea Societății „Amicii Arborilor“ (pe care am vrea să o vedem înființată și în România). Ur arbore rar: *Sassafras officinalis*, din fam. Laurințelor, de G. Durivault. Un studiu original și interesant: Pădurea, sursă de energie electrică, autorul fiind tânărul Laplandre, elev în I-iul an al Institutului național agronomic. și comuni-

cată de d-l Demorlaine, profesor de econ. forestieră dela Institut. Maladiile ulmului și remediile, de I. Demorlaine. Instrucțiuni, sfaturi asupra producerii plutei; și Concursul de afișe pentru protecția pădurilor contra incendiilor.

Asupra acestui subiect — veșnic actual — ne amintim de conferința și broșura d-lui Prof. D. Drămbă. totuși vom recunoaște că lucrurile stagnează și s'a făcut destul de puțin din partea oficialității, atât ca propagandă educativă, cât și ca remedii practice contra acestui flagel, analizat de noi silvicii și la „problemele zilei“ în „Rev. Pădurilor“ și „Viața forestieră“.

În rest: comunicările Centrului de documentare al Casei chimiei, Agenda Vermorel, un Vade-mecum al forestierilor publicat de Soc. forest Franche Comté și Provincia de Est. Remarcabilă prin fina dantelărie lirică: poezia d-lui Guy Dechenot: „La Muse forestière“.

Ing. Cezar Cristea.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE DE BELGIQUE

Nr. 1, 1938.

Le Dilserbosch (15 pag.).

Sfârșitul studiului privind încă pădurea Dilserbosch.

P. d'Huart:

Nos vrais carburants nationaux. Le bois et la houille (9 pag.).

Adevărații noștri carburanți: lemnul și cărbunele.

R. Misson:

Contribution à l'appréciation de la décroissance du pin sylvestre dans les cantons rédimés (3 pag.).

Contribuție la aprecierea descreșterii pinului silvestru în cantoanele recumpărate.

Dégats de neige (4 pag.).

Pagube provocate de zăpadă.

At. Har.

**FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT**

Caletul 21, 1 Noembrie 1937.

H. Goetz:

Die Bedeutung der russischen Ordnung im deutschen Wirtschaftswalde und der Streit um die Aufartung.

Importanța reglementării răsiste în pădurea cultivată germană și discuțiunea în jurul ameliorării speciei. (Articolul continuă).

Theodor Rădulescu:

Beiträge zur Kenntnis der Baumkrankheiten.

Contribuțiuni la cunoașterea boalelor arborilor.

(Vezi în acest număr la recenzii.)

Dr. Kurt Mantel:

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuția pădurilor și proprietatea forestieră în dreptul de reglementare al spațiului german. (Articolul continuă).

Caletul 22, 15.XI.1938.

H. Goetz:

Die Bedeutung der russischen Ordnung im deutschen Wirtschaftswalde und der Streit um die Aufartung.

Importanța reglementării răsiste în pădurea cultivată germană și discuțiunea în jurul ameliorării speciei. (Articolul continuă).

Dr. Kurt Mantel:

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuția pădurilor și proprietatea forestieră în dreptul de reglementare al spațiului german. (Articolul continuă).

Comunicări:

Das Türkische Forstgesetz vom 8 Februar 1937.

Legea silvică turcească din 8 Februarie 1937.

Caletul 23, 1.XII.1938.

H. Goetz:

Die Bedeutung der russischen Ordnung im deutschen Wirtschaftswalde und der Streit um die Aufartung.

Importanța reglementării răsiste în pădurea cultivată

germană și discuțiunea în jurul ameliorării speciei.

Ocupându-se de nevoia unei reglementări în ce privește rasele forestiere, autorul combate părerea prof. Schmidt care propunea pentru o îmbunătățire a raselor, determinarea raselor bune după gemulă.

Se accentuează mult asupra armoniei ce trebuie să existe între arbore, sol și climă. De asemenea noțiunea de rasă trebuie modificată, căci după părerea autorului nu mai corespunde timpului de azi.

Dr. Kurt Mantel:

Waldverbreitung und Woldelgentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuția pădurilor și proprietatea forestieră în dreptul de reglementare al spațiului german. (Articolul continuă).

Comunicări:

Legea silvică turcească din 8 Februarie 1937.

Caietul 24, 15 Decembrie 1937.

Max Woelfle:

Verhogerungserscheinungen.

Windverhältnisse bei Umströmung eines einzelstehenden Baumes.

Uscarea solului.

Influența vântului asupra unui arbore izolat.

Făcând măsurători asupra vântului în apropierea la mai mulți arbori izolați, autorul găsește că pentru a apăra solul de acțiunea sa este bine ca să prevenim uscarea so-

lului, păstrând arborii izolați și orice vegetație mică, gard viu, etc.

În caz că s'a produs o uscare a solului se recomandă imediat să se acopere porțiunea uscată cu o vegetație oarecare. Să se acopere cel puțin jumătate din suprafața uscată, cu pietre mari. Dacă nu sunt pietre la dispoziție se pot folosi chiar grămezile de material rezultate din exploatare. În acest ultim caz se pierde o parte din precipitațiuni, fiindcă nu ajung la sol.

Dr. Kurt Mantel:

Waldverbreitung und Waldeigentum im deutschen Raumplanungsrecht.

Distribuția pădurilor și proprietatea forestieră în dreptul de reglementare al spațiului german.

Făcând o analiză a dispozițiilor și legilor silvice care au dirijat soarta pădurilor germane până la începutul celui de-al treilea Reich, autorul ajunge la concluziile următoare.

1. În legiunile noi va trebui să se urmărească o precisă reglementare a procentului suprafețelor împădurite.

2. Să se asigure menținerea acelor păduri ce au influență asupra debitului apelor.

3. Să se păstreze o anumită suprafață împădurită pentru orașele și regiunile industriale.

4. Asigurarea aprovizionării cu lemn prin păstrarea raportului susținut și prin creeri de noi păduri.

5. Să se delimiteze suprafața păduroasă de cea agricolă.

6. Reglementarea raportului dintre pădure și industrie, dintre pădure și mine, dintre pădure și orașe.

Comunicări:

Legea silvică turcească din
8 Februar 1937.

Caietul 1, 1 Ianuarie 1938.

Prof. L. Fabricius:

Bodendeckung mit Pflanzenstoffen.

Acoperirea solului cu resturi de plante.

Pe soluri proaste, sărace, autorul a făcut câteva încercări în plantații tinere de molift și pin, acoperind solul cu iarbă neagră (*Calluna vulgaris*) și resturi de ramuri dela exploatare.

După aproape 9 ani de când a făcut această operație, rezultă că plantațiunile arată o creștere mult mai activă în înălțime decât alte plantații unde solul nu s'a acoperit

Wax Woelfle:

Hecken als Windschutzanlagen.

Perdele de protecție contra vântului.

În urma măsurătorilor făcute în legătură cu viteza vântului în spațiile unei perdele de mesteacăn, autorul găsește că pentru a obține o reducere a vitezei vântului până la 40%, se cere a se așeza perdelele perpendiculare pe direcția vântului dominant. Distanța între perdele ar fi de 200 la 250 m, când înălțimea perdelei este de 15 m. Între perdele este bine să se instaleze alte perdele mai mici (3,5—4 m înălțime) la distanță de 6 m între ele.

Hans Schwarz:

Die Waldböden Österreichs.

Solurile forestiere ale Austriei.

După ce ne arată care sunt fac-

torii ce au influență la formarea solului, autorul enumeră pe scurt ce soluri forestiere se întâlnesc în Austria.

Caietul 2, 15 Ianuarie 1938.

Die Vermehrung der Esumweide. (Salix alba).

Inmulțirea salciei albe. (Articolul continuă).

Max Woelfle:

Windschutzanlagen.

Plantații de protecție contra vântului. (Articolul continuă).

Ant. V. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE

Nr. 3, Martie 1938.

A. Engel:

La question des exotiques (7 pag.).
Problema esențelor exotice.

Mulți specialiști sunt contra introducerii esențelor exotice deși după părerea autorului nu au la baza afirmațiunilor date științifice sau empirice.

Marile schimbări suferite de flora în timpul epocilor istorice uneori provocate artificial de oameni, arată că exoticele se pot aclimatiza în regiuni unde mai înainte nu existau.

Elementele cari influențează aclimatizarea sunt: solul și clima, și față de acestea trebuie studiată puterea de acomodare a plantei.

A. Bourquin:

Quelques observations sur un phénomène accompagnant les poches résinifères du mélèze (5 pagini).

Câteva observațiuni asupra unui fenomen care însoțește pungile de rășină la larice.

Autorul arată că la larice (*Larix europaea*) se observă că înspre partea interioară a pungilor de rășină din duramen, lemnul are, pe o adâncime de 4-25 creșteri anuale o porțiune coiorată mai deschis cu limitele foarte nete și care se comportă ca și alburul. Cauza acestui fenomen este intrerupera razelor medulare prin formarea pungei de rășină și în acest mod oprirea duramenificării.

Aceiaș fenomen se observă și la *Larix Gmelini* și *Juniperus Virginiana*.

P. E. Farron:

Revision d'amenagement des forêts bourgeoisiiales de Porrentruy (4 pagini).

Revizuirea amenajamentului pădurilor comunale din Porrentruy.

Se arată cum s'a făcut revizuirea amenajamentului acestei păduri în suprafață de 267 ha care are 3 trupuri.

La urmă autorul face comentariul rezultatelor obținute în decada 1928-1936 prin aplicarea metodei controlului.

Dorin Comaniciu

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Band V, Heft 2 November 1937).

Generaldirektion der Österreichischen Bundesforste: Die neuen Trift-

anlagen in den Mürzforsten in der Nordsteiermark.

Nouile instalații de transport lemnului prin plutire în pădurea Mürz în Steiermark-ul de Nord.

Ținutul forestier la care se referă instalația respectivă are o suprafață de cca 13.000 ha, cu o posibilitate anuală de cca 55.000 unități (mc și steri). Lemnul de transportat este în marea sa majoritate format din butuci de rășinoase (molid în special) și în foarte mică măsură din lemn de foc (lobde de fag). Lungimea totală a instalației este de 46 km, urmărind în principial râul Mürz. Ea este compusă din mai multe timpuri de canale (bușteni, scânduri, zidărie, etc.) așezate direct pe pământ sau susținute prin diferite dispozitive. Capacitatea sa de transport este de circa 800 mc sau steri pe zi. Într-o parte ultimă se redă și partea financiară a chestiunii.

Specialiștii pot găsi foarte interesante sugestii și învățăminte în materie, cu atât mai mult cu cât austriacii au poate cea mai frumoasă tradiție de asemea construcțiuni.

Internationaler Forst-und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica internațională a economiei forestiere.

Un foarte interesant și variat material informativ asupra diverselor stări și fapte cu caracter forestier din diferite țări și ținuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

Cercul de studii forestiere

IV

GR. ELIESCU: DOMENIUL PROTECȚIEI PĂDURILOR. — CA ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

16 Februarie 1938

În introducerea conferinței se arată importanța studiilor de metodologie, cari au ca scop precizarea obiectului și metodei de cercetare al științelor. Se arată că și Protecția pădurilor are nevoie de a fi studiată din acest punct de vedere. În adevăr ea, așa cum e reprezentată în unele părți, cum ar fi de ex. cartea lui Fiess-Beck, Protecția pare a avea înfățișarea unei entomologii și zoologii forestiere (în Hess-Beck, 588 pagini) alături de o botanică forestieră (132 pag.) și de o protecție contra factorilor anorganici și om (447 pag.). Prin acest mod de tratare protecția își pierde obiectul, disolvându-se în alte științe. Acest lucru se datorește greșitei interpretări a obiectului protecției. Protecția n'are a se ocupa cu „cauzele” vătămărilor: insecte, ciuperci, vânturi, zăpezi, cari fac obiectul Zoologiei, Botanicei, Meteorologiei, ci după d-l Eliescu, cu condițiile în care aceste cauze pot deveni vătămătoare, cu contribuția pădurii (a elementelor ei: arbore, arboret, stațiune) în actul vătămării.

După această critică a actualei înfățișări a Protecției, se arată în ce constă obiectul protecției, cari sunt problemele ei și cum ar trebui tratată.

Se constată că un prim aspect al protecției este aspectul de tehnică. Tehnica protecționistă e ieșită din nevoia de a apăra pădurea și produsele ei, întocmai cum tehnica silviculturală (tehnica silvică) e ieșită din nevoia de a crește pădurea pentru ea și lemnul ei.

În această tehnică Protecția trebuie să fie studiată, nu după factorii cari vatămă, ci după metodele pe care mintea omenească le poate concepe în vederea împiedicării vătămărilor, sau a combaterii cauzelor vătămătoare. Aceste metode sunt: atragerea, prinderea, distrugerea cauzelor vătămătoare, izolarea lor, modificarea și distrugerea mediului în care cauzele vătămătoare acționează. Scopul Protecției ca tehnică e să

găsească pentru fiecare metodă procedeele tehnice ce trebuie să ducă la realizarea metodelor.

Dar pentru metoda modificării mediului, protecția are nevoie și de cercetări proprii în pădure. Ca să poată prescrie o metodă preventivă, trebuie să cunoască care e contribuția pădurii în vătămare. De aci aspectul de știință pură al Protecției pădurilor, în care protecția studiază pădurea, mediul, din punct de vedere al accidentelor: accidentalitatea. Protecția nu mai are deci în acest nou aspect ambiția vană de a înșira vătămarile și de a găsi un mijloc de combatere, ci de a putea prevedea cu ce procent de accidentalitate, cu ce probabilitate de reușită, lucrează cutare sau cutare tratament. O concluzie a acestui punct de vedere e că Protecția pădurilor nu trebuie studiată pe factori vătămători, pentru că factorii vătămători nu acționează izolați. Protecția trebuie studiată pe grupe de factori ecologici vătămători sau mai bine zis pe tipuri de păduri, fiindcă numai așa reies în evidență condițiunile în care acționează factorii vătămători împreună.

Al. Har.

V.

M. PETCUȚ: DISCUȚIUNI ÎN LEGĂTURĂ CU ESTIMAREA PATRIMONIULUI CAPS.

23 Februarie 1938.

Pornind de la considerațiunea că orice întreprindere care își propune să-și administreze rațional avutul trebuie să-și administreze rațional avutul trebuie să-și organizeze în așa fel administrația ca, în orice moment să-și dea seama de felul cum își fructifică fiecare din valorile ce stau la baza ei, conferențiarul își propune să analizeze o lucrare prin care se face evaluarea patrimoniului CAPS, spre a vedea cum fructifică capitalul dat în administrarea acestei instituții.

După ce enumără normele după care s'a executat această evaluare, examinând rezultate obținute, constată că valorile fondului — capitalul sol — sunt reprezentate prin cifre foarte mici.

Pentru explicația acestor rezultate, conferențiarul analizează două ipoteze:

sau cheltuielile de administrație sunt mari,

sau veniturile provenite din exploatarea pădurilor sunt mici.

Concluzia acestei analize duce la constatarea că și cheltuielile de ad-ție sunt mari și veniturile exploatărilor sunt mici.

Constatarea că cheltuielile de ad-ție ale CAPS. sunt mari la prima vedere, pare neexplicabilă, întrucât suprafața ocoalelor, în raport cu aceea a altor țări, este mult mai mare și lefurile personalului destul de mici. Comparate cu cheltuielile altor țări, cheltuielile noastre de ad-ție sunt totuși cu 20% mai mari.

Explicația acestei realități o găsește conferențiarul în următoarele împrejurări:

1. Moravurile țării și supralicitarea dintre oamenii politici de după războiu pe contul avutului țării;
2. Pădurile administrate de ocoale sunt alcătuite din trupuri mici și numeroase mult depărtate unele de altele;
3. Ad-ția ocoalelor nu este îndeajuns raționalizată; CAPS nu s'a fixat pentru niciunul din sistemele definite în practica țărilor cu experiență mai veche. Ocolul nostru a adoptat personalul tuturor sistemelor și atributele celui mai simplu dintre ele.

Cu privire la venituri, conferențiarul explică micimea lor cu elementele care urmează:

1. 20% din pădurile țării nu sunt puse în exploatare din lipsa de drumuri.
2. Se duce o politică neconformă cu interesele noastre, atunci când se pun în valoare pădurile neaccesibile.
3. Aceeași politică se duce și la vânzarea produselor.
4. Producția la hectar a unora din păduri, datorită unei gospodării extensive, este redusă.
5. Lemnul din pădure, datorită pășunatului, nu este de calitate superioară.
6. La vânzarea produselor nu se dă destulă atenție pieței locale care ar putea plăti prețuri foarte bune.

Pentru îndreptarea acestor rele, conferențiarul propune :

A. — Pentru scăderea cheltuielilor de ad-ție:

1. Consolidarea autorității și renunțarea la prea dese amnistii.
2. Comasarea proprietății forestiere și îndrumarea unei politici de cumpărări de masive de păduri prin emisiune de rentă.
3. Adoptarea unuia din sistemele de ad-ție fixate de doctrină cu personalul aferent.

B. — Pentru sporirea veniturilor se propune:

1. Deschiderea masivelor neaccesibile prin artere noi de comunicație.
2. Renunțarea la politica concesiunilor de păduri în vederea constituirii instalațiilor de transport și de debitare, politică care ne-a lăsat fără păduri fără să ne dea drumuri.
3. Vânzarea materialelor să nu se facă pe unități de produse forestiere scoase în depozite.
4. Sporirea producției la hectar printr'o gospodărie mai intensivă.
5. Oprirea pășunatului.
6. O mai mare atenție pieții locale.

VI

Ing. ȘT. BĂRBULESCU: ORGANIZAREA PĂȘUNATULUI

— O problemă de protejarea pădurilor —

2 Martie 1938

Arată daunerile aduse pădurii prin pășunat precum și valoarea inferioară a furajelor obținute din pădure. D-se constată că admiterea pășunatului în pădure, chiar numai dela caz la caz și în mod cu totul excepțional, așa cum preconizează actualul guvern, reprezintă un pericol tot așa de grav pentru pădure, căci din lipsa de organizare a pășunatului și neîngrijirea fânețelor, clima tot mai secetoasă provoacă lipsa de nutreț, deci motiv excepțional și totuși anual pentru admiterea pășunatului în pădurile de câmp, iar pășunatul în baltă și muguritul la sălcii sunt numai pretext pentru a duce vitele forțat în pădurile tot de câmp, căci suprafețele de pășunat și mugurit din baltă sunt și iarna și vara inundabile.

Ritmul actual al lucrărilor de regenerare, inuobilare și complectarea consistenței pădurilor, a extins starea „în regenerare” pe aproape toată suprafața pădurilor mai ales la câmp. Or în cazul admiterii pășunatului în pădure, vitele vor găsi nutrețul tocmai acolo unde nu poate fi permis.

Mai constată că tehnica culturii fânețelor și pășunilor este comună celor două specialități de cultura solului; dar pe când agronomilor li se pare sau o consideră ca o extensiune fără valoare, silvicultorilor le apare ca o tehnică specială și interesantă mai ales prin scopul urmărit: ameliorarea pășunilor pentru protejarea indirectă a pădurilor.

Conferențiarul este de părere ca Dir. Pășunilor să treacă dela Min. Internelor la Min. Agr. și Domenii și că personalul silvic să activeze direct în organizarea fondului pastoral: adică îngrijirea și administrarea suprafețelor date pentru pășune și fâneată. Propune chiar ca până la găsirea unei soluții mai practice, ad-torii de pășune, în majoritate conductori agricoli, să treacă sub conducerea organelor silvice iar efortile județene de pășune să se desființeze neavând nici un rost.

La discuție au luat parte:

D-l ing. agronom A. Tălășescu, expune o parte din lipsurile organizării pășunatului în cadrul Min. de Interne.

D-l ing. insp. g-ral silvic M. Petcuț, arată imposibilitatea corpului silvic de a se ocupa și de problemele de pășunat, căci are destul lucru cu cele silvice.

D-l ing. insp. g-ral silvic Andrei Boldescu, face o legătură între cuvintele pășune, eden și raiul biblic și apoi o comparație între improprietățile actuală făcută pe seama oamenilor și desorganizată prin politică și improprietățile dela 1864 făcută pe seama boilor și vacilor și desființată de oameni.

Societatea «Progresul Silvic»

A 52-a ADUNARE GENERALĂ

Consiliul Societății a hotărât să supună discuțiilor în Adunarea Generală din acest an, referate și comunicări asupra următoarelor chestiuni:

1. Exploatarea pădurilor pe bază de raport susținut.

Raportor: C. Horia Lazăr;

2. Creditul forestier.

Raportor: Dem. Grozescu.

Domnii membrii sunt rugați cu stăruință a-și prezenta comunicările Domniilor-lor asupra acestor importante și actuale probleme, la secretariatul Societății, până cel mai târziu la 1 Mai a. c. După această dată, nu vor mai putea fi luate în considerare de Domnii Raportori.

Comunicările vor trata numai câte o față bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă.

Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare, având cel mult 5 pagini de coală normalizată.

Secretarul Comisiunii Referatelor
ILIE C. DEMETRESCU

TABLOU DE CĂRȚILE INTRATE ÎN BIBLIOTECĂ
ÎN LUNILE IANUARIE, FEBRUARIE ȘI MARTIE 1938

În ceea ce privește periodicele, sunt notate în „Revista Pădurilor“
Nr. 2 din Februarie 1936, la pag. 242.

N. Deák: Forstkarten von Österreich.

H. Grumăzescu, lucrări de studii: Album de deseme.

- Exerciții de triangulație.
- Studii generale pentru punerea în exploatare a pădurii Statului Barboși-Ghermănești, Ilfov.
- Studiu pentru punerea în exploatare a pădurii Statului Brânzeasca-Ilfov.
- Studiu general pentru punerea în exploatare a pădurilor Statului Balta-Neagră, Ilfov.
- Proiect de casă (lucrare pentru diploma de absolvire 1898).
- Studiu pentru amenajamentul pădurilor din Savoia.
- Tablou de reducerea distanțelor.
- Triangulația pădurii Snagov-Țigănești-Ilfov.
- Triangulația M-ții Unguroia-Prahova.

C. Miculescu: Triangulație.

N. A. Iacobescu: Curs de Piscicultură.

- Geologie - Curs.
- Botanică - Curs.
- Zoologie și Botanică - Curs.

N. R. Danielescu: Drept și legislație silvică.

- Protecția pădurilor.
- Economia politică și administrația pădurilor.

Th. Gh. Petraru: Economia forestieră și tehnologia silvică.

N. Saegiu: Desemn - Curs.

- Căi de comunicație.
- Construcțiuni civile și forestiere.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor: Buletinul Comisiunii Monumentelor Naturii, 1937.

Rudolf Weber: Lehrbuch der Forsteinrichtung.

Friderich Judeich: Die Forsteinrichtung.

Karl Gayer: Der Waldbau.

V. N. Stinghie: Evoluția metodelor de amenajament.

Biolley E. H.: Amenajamentul pădurilor prin metoda experimentală și în special metoda Controlului (Trad. de Dr. G. Antonescu).

C. Jornescu: Dreptul agrar în România.

Institut International D'Agriculture: Enquête internationale sur la correction des torrents.

Cezar Cristea: Suveranul și armata, sunt marea nădejde a pădurilor (Extras din Rev. România Militară, Nr. 11, 1937).

- C. Hamangiu: Codul general al României, 1936. Partea II.
 R. Grahman: Der Sächsehe Landesgrundwasserdienst.
 Dr. W. Parthey: Die Lage der deutschen Holzwirtschaft nach dem Kriege.
 O. Brandt: Kann Deutschland seine Nutzholzbedarfs selber decken?
 H. Plauda: Das Ruchen von Brennhölzern.
 P. Salvat: En forêt.
 Bernhard: Grundlagen, Geschichte und Aufgaben der Forstwirtschaft in der Türkei.
 Dr. A. Herrmann: Lagerhaltung von Speraholz, Holzhalbfabrikaten möbln.
 II Congres International de Sylviculture 1936 Actes. Premier volume.
 II. Congres International de Sylviculture 1936: Actes. Deuxieme volume.
 II Congres International de Sylviculture 1936: Actes. Troisieme volume.
 — Technik und Preis der Papierfabrikation. Band I — 1.
 — — Band I — 2.
 — — Band III — 1.
 — — Band III — 2.
 Karl Escherich: Die Erforschung der Waldverderber.
 Konrad Frenzey: Andrees Haud-Atlas.
 Nicolae Caranfil: Cum renunțăm anual la miliarde.
 Sander Pierron: Histoir de la illustrée. Forêt de soignes. Tom. I.
 — Tom. II.
 — Catasto-Agraria 1929. VII, Fasc. 25.
 — Die Holzpreise in dem Bayerstaatsforsten 1928—1935.
 David Mitranz: The land et the peasant in Rumania.
 Rudolf Benini: Principi di statistica metodologica.
 Walter Seitz: Edelrassen des Waldes.
 Bruno Berkhahn: Die Handortsverschiebungen in der papierzeugenen Industrie Europas.
 Deidesheimer: Arbeitsauwersung für den Bau neuzeitlescher Holzstrasen.
 The Imperial Forestry Institute, Univ. Oxford: Tierteenth anual report 1936—37 and prospectus.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR
Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntele Râgla cu plaiul și Fundul Văii Robești, jud. Vâlcea, proprietatea Eugenia Al. Măciuceanu ș. a., în suprafață de 472 ha. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Sălacea, jud. Sălaj, proprietatea Capitulului româno-catolic din Oradea, în suprafață de 472 ha, 6000 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 40 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Luminos, jud. Trei Scaune, proprietatea Csș Maria ș. a., în suprafață de 53 ha, 7500 m.p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 60 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) T. Moșoiu.

No. 244086 din 29 Oct. 1937.

a) Amenajamentul pădurii I. G. Duca (Casim) Seria VI-a, jud. Caliacra, proprietatea Statului, în suprafață de 1162 ha 1400 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii Purani Sf. Gheorghe, seria XII-a, jud. Vlașca, proprietatea Statului, în suprafață de 401 ha 2000 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 35 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zăvoaiele și Ostroavele Cetate, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 177 ha 9200 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) D. R. Ioanțescu.
No. 8887 din 19 Ianuarie 1938

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea lui Ivan, jud. Muscel, proprietatea Ioan Bejan, în suprafață de 762 ha 3300 m.p. tratată în o serie de protecție cu exploatabilitatea fizică și o serie de codru cu tăiere rasă și revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Alioș, jud. Timiș-Torontal, proprietatea comunei Alioș, în suprafață de 444 ha 3700 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii După Vii și Runcu, jud. Sălaj, proprietatea composesoratului din Cehul Silvaniei, în suprafață de 235 ha 7700 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Roșcani, jud. Covurlui, proprietatea Moșt. Gh. Gheorghide, în suprafață de 205 ha. 8800 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) Prelipceanu.
No. 13324 din 25 Ianuarie 1938.

a) Amenajamentul pădurii Marghita, jud. Bihor, proprietatea composesoratului Marghita, în suprafață de 201 ha 3000 m.p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Brădetul și Hilul, județul Brașov, proprietatea Bis. Evangh. luth. din Vulcan, în suprafață de 194 ha 1275 m.p., tratată în o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția normală 90 ani și o serie de codru grădinări' cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii La Ruga, jud. Severin, proprietatea comunei Coșova, în suprafață de 161 ha 1400 m.p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Composesoratului Rus, jud. Someș, proprietatea Composesoratului Rus, în suprafață de 154 ha 8000 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Vancea, jud. Târnava Mică, proprietatea Satmary Iulia, în suprafață de 115 ha. 3400 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani cu întocmirea a noui planuri speciale după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al păd. Bordușelul și Zăvoiul dela Ialomița, jud. Ialomița, proprietatea D-tru M. Popescu, în suprafață de 57 ha 7350 m.p. tratată în 2 serii de crâng. cu revoluția normală 20 și 5 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Setul Părului, jud. Prahova, proprietatea Ion I. Feticu și P. Ionescu, în suprafață de 24 ha 2500 m.p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) V. T. Prelipceanu.
No. 13325 din 25 Ianuarie 1938.

a) Amenajamentul pădurii Văleni, jud. Someș, proprietatea Composesoratuului Văleni, în suprafață de 262 ha 1500 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Mașloc, jud. Timiș-Torontal, proprietatea comunei Mașloc, în suprafață de 252 ha 7900 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Revizuirea amenajamentului pădurii Fiscuț, jud. Timiș-Torontal, proprietatea comunei Fiscuț, în suprafață de 210 ha 4600 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dălmă, jud. Sălaj, proprietatea Tüzes Valentin ș. a., în suprafață de 67 ha. 1184 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Balta Viișoarei, lot. P. 4, jud. Teleorman, proprietatea M. H. Capră, în suprafață de 31 ha. 5646 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 12 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) D. R. Ioanițescu.

No. 21408 din 4 Februarie 1938.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Grozești, jud. Mehedinți, proprietatea Moșt. Gh. Gărdăreanu, în suprafață de 225 ha. Regimul crâng. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) D. R. Ioanițescu.

No. 24694 din 8 Februarie 1938.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor de protecție din ocolul silvic Ohaba Bistra jud. Severin, proprietatea Comunității de Avere Caransebeș, în suprafață de 761 ha. 2800 m.p. tratată în 5 serii regim și tratament codru grădinărit cu exploatabilitate fizică.

b) Amenajamentul pădurii Seica Marei jud. Târnava Mare, proprietatea comunei Seica Mare, în suprafață de 595 ha 1700 m.p., tratată în o serie de codru cu tăieri succesive, revoluția normală 105 ani, două serii de crâng cu revoluția 30 și 10 ani și una serie de protecție

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) D. R. Ioanițescu.

No. 24695 din 8 Februarie 1938.

a) Amenajamentul pădurii Perișor, Seria I-a, județul Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 812 ha 9400 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 35 ani.

b) Amenajamentul pădurii Criva Ruptura Seria IV-a Bujorul, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 459 ha 7600 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 40 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) D. R. Ioanițescu.

No. 24696 din 8 Februarie 1938.

a) **Revizuirea amenajamentului pădurilor de protecție din ocolul silvic Teregova, jud. Severin, proprietatea Comunității de Avere din Caransebeș, în suprafață de 5149 ha 9300 m.p. tratată în 23 serii de codru grădinărit cu vârsta exploatabilității 100 ani.**

b) **Regulamentul de exploatare al pădurii Călugărul, jud. Argeș, proprietatea Nae C. Popovici, în suprafață de 507 ha 8613 m.p. tratată în trei serii de codru cu tăieri rase și revoluția normală 65 ani (Seria I-a) și 90 ani (Seria 2 și 3) și una serie de protecție tratată în codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică.**

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 39336 din 22 Februarie 1938.

a) **Regulamentul de exploatare al pădurii Săritoarea Turii, jud. Trei Scaune, proprietatea Imeci Ghizela, în suprafață de 95 ha. 6100 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.**

b) **Regulamentul de exploatare al pădurii Coasta Frumoasă ș. a., jud. Argeș, proprietatea I. Rădulescu Poboran, în suprafață de 25 ha 2584 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 20 ani.**

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 54040 din 8 Martie 1938.

a) **Revizuirea amenajamentului pădurii Fundul Moldovei, jud. Câmpulung, proprietatea comunei Fundul Moldovei, în suprafață de 359 ha 7600 m.p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.**

b) **Regulamentul de exploatare al pădurii Vlângărești, jud. Olt, proprietatea Elena D. Cuculi, în suprafață de 157 ha. 1500 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.**

c) **Regulamentul de exploatarea al pădurii Valea Bezdeadului, jud. Dâmbovița, proprietatea Ilie Gh. Popescu, în suprafață de 20 ha 1315 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.**

d) **Regulamentul de exploatare al pădurii Fața Bezdeadului, jud. Dâmbovița, proprietatea Ion Teodorescu, în suprafață de 20 ha. 1315 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.**

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 54041 din 8 Martie 1938.

a) **Amenajamentul pădurii Smida, jud. Făgăraș, proprietatea Composesoratului familia Băcilă, în suprafață de 140 ha. 2800 m.p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 84 ani. Revizuirea după 21 ani.**

b) **Regulamentul de exploatare al pădurii Dămileni, jud. Dorohoi, proprietatea Vasile Beldianu, în suprafață de 38 ha 9700 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.**

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Lucieni jud. Muscel, proprietatea Ion N. Popescu, în suprafață de 21 ha. 9145 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 54042 din 8 Martie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Ciceu, jud. Someș, proprietatea comunei Reteag, în suprafață de 346 ha 4000 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Popricani, jud. Iași, proprietatea Epitropia Sf Spiridon, în suprafață de 203 ha 7200 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Podul Golumbului, jud. Someș, proprietatea Composesoratului din Căianul Mic, în suprafață de 62 ha. 8400 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 54043 din 8 Martie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii comunale Caporal Alexa, jud. Arad, proprietatea comunei Caporal Alexa, în suprafață de 307 ha. 3200 m.p. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția normală 105 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Piciorul Ploscarului și Sașa, jud. Someș, proprietatea Margareta Urany, în suprafață de 294 ha. 8700 m.p. tratată în o serie de crâng cu revoluția normală 20 ani și una serie de agrement. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Borviz și Păltinișului, jud. Mureș, proprietatea Biserișilor gr. cat. din Miercurea Ciuc și Buna Vestire din Brașov în condițiunile Jurnal. Consiliului de Miniștri No. 1751 din 1934, în suprafață de 37 ha. 4075 m.p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 54044 din 8 Martie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Spanțov, jud. Ilfov, proprietatea Fermei Spanțov (R.E.A.Z.), în suprafață de 198 ha. 5664 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Gherghelou, jud. Turda, proprietatea comunei Iara, în suprafață de 179 ha. 8843 m.p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Lunca, jud. Ialomița, proprietatea V. C. Ionescu, în suprafață de 34 ha. 1000 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 54045 din 8 Martie 1938.

---

a) Amenajamentul pădurii Paleologul, jud. Vlașca, proprietatea Radu M. Corbescu, în suprafața de 153 ha. 4000 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cireș, jud. Storojineț, proprietatea Stefania Mavrocordat, în suprafața de 49 ha 4200 m.p. Regim și tratament codru grădinărit. Vârsta exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Fundătura, jud. Odorhei, proprietatea Bis. ref. din Mureni, în suprafața de 29 ha. 7691 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea lui Ion Negru, jud. Muscel, proprietatea I. Mateescu, în suprafața de 28 ha. 6000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor. (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 56310 din 9 Martie 1938.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecărui.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eront sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

REVISTA PADURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1938 :

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Alimănișteanu Const.
Stinghe N. V.

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : Ionescu-Heroiu Tr.

Secretari : { Caragea N. N.
Haralamb At.

MEMBRII :

Bunescu M. C.

Lazăr H.

Butoi Al.

Luțescu V. Gh.

Comaniciu I.

Mînescu G.

Demetrescu C. I.

Nîstăsescu G.

Emanoil C. C.

Nedelcovici Ath.

Florescu P. M.

Priboianu N. V.

Georgescu P. C.

Sburlan A. D.

Grozescu D.

Simionescu I.

Ionescu I. A.

Vâlceanu E.

Cenzori : Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.

Cenzori supleanți : Teodorescu St., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
" " " " particulari	300 "
" " " " membrii Societății	200 "
" " " " conductori și brigadieri	75 "
Numărul	25 "

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

T E H N I C A ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

**Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră,
semănături directe și plantații.**

REVISTA

PADURILOR

APRILIE 1938

ANUL 50, — Nr. 4

ORGANUL SOCIETĂȚII
„PROGRESUL SILVIC”

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

SUMARUL :**Studii:**

- Defectele lemnului de salcâm . . . . . T. Secărescu
 Hibrizi între *Alnus glutinosa* (L.) Gaertn. și *A. incana*
 (L.) Mnch. . . . . S. Pașcovschi

Referate-Comentarii :

- Kidicările topografice speciale pentru studiul terenu-
 rilor în alunecare . . . . . D. S. Drâmbă
 Prețuri unitare la Casa Pădurilor . . . . . I. Lungu
 Prestația la păduri . . . . . H. Manole
 Cooperativele forestiere . . . . . Șt. Dumitrescu-Gârbovi

Problemele zilei:

- Inclavele în păduri
 Inclavele, sarcini ale exploatării forestiere . . . . . Ilie C. Demetrescu
 Ocupațiunile . . . . . V. P. Negulescu
 Inclavele din pădurile Statului . . . . . V. Ivăncianu și
 V. P. Negulescu
 Degajarea pădurilor de cutropiri . . . . . Ion Pető
 Problema inclavelor în pădurile Reșiței . . . . . F. Páll

Cronica:

- Serbarea sădirii arborilor . . . . . At. Har.
 Contribuții bibliografice . . . . . Cezar Cristea

Mercuriale:

- Cronica lemnului . . . . . V. C. Filip

Recenzii — Revista Revistelor — Cercul de studii forestiere — Societatea
 „Progresul Silvic” — Publicații

SOMMAIRE :

- Etudes:**
 Les défauts du bois de
 robinier . . . . . T. Secărescu
 Hybrides entre l'aune
 glutineux et l'aune
 blanc . . . . . S. Pașcovschi
Rapports—Commentaires:
 Levés topographiques
 spéciaux pour l'étude
 des terrains en glisse-
 ment . . . . . D. S. Drâmbă
 Les prix unitaires de
 l'Administration des
 forêts de l'Etat . . . . . I. Lungu
 La prestation en nature
 pour les forêts . . . . . H. Manole
 Les coopératives fores-
 tières . . . . . Șt. Dem.-Gârbovi
Problèmes à l'ordre du jour :
 Les enclaves
 Chronique — Mercuriales — Les li-
 vres — Revue des revues — Cercle
 d'études forestières — Soc. „Progresul
 Silvic” — Publications

INHALT:

- Abhandlungen:**
 Fehler des Akazienholzes T. Secărescu
 Bastarde zwischen *Alnus*
glutinosa (L.) Gaertn.
 und *A. incana* (L.)
 Mnch. . . . . S. Pașcovschi
Mitteilungen :
 Besondere topographi-
 sche Aufnahmen für
 das Studium ausrut-
 schender Böden . . . . . D. S. Drâmbă
 Ueber die einheitliche
 Preise der Staatsforst-
 verwaltungen . . . . . I. Lungu
 Arbeleistungen für
 den Wald . . . . . H. Manole
 Die Forstgenossenschaf-
 ten . . . . . Șt. Dumitrescu
Tagesfragen :
 Die Forstenklaven-
 frage.
 Chronik — Bücherschau — Die Zeit-
 schriftenschau.

12000 V. Colonei

Pin apicestru spânzâr pe Valea Săcuzii (caz. 10000)
Kiefer im Sadulul (Bez. Sibiu)
Pin sylvestris dans la vallée de Saco (Bez. Sibiu)

SUMARUL:

Studii

Bastardele termului de salcâm între *Alnus glutinosa* (L.) Gaertn. și *A. incana* (L.) Mich. . . . . **T. Secărescu**
S. Pasovschi

Referate-Comentarii:

Recherchile topografice speciale pentru stăruirea terenurilor în alunecare . . . . . **D. S. Drămba**
 Studiul unitate la Casa Pădurilor . . . . . **I. Lungu**
 Prezența la păduri . . . . . **H. Manole**
 Cooperativele forestiere . . . . . **St. Dumitrescu-Gârbovi**

Problemele zilei:

Inclavalele în păduri . . . . . **Ilie C. Demetrescu**
 Inclavale, sarcini ale exploatații forestiere . . . . . **V. P. Negulescu**
 Ocupanșii . . . . . **V. Teăncianu și**
 Inclavalele din pădurile Statului . . . . . **V. P. Negulescu**

Degajarea padurilor de cutropiri . . . . . **Ion Pețo**
 Problema inclavelor în pădurile Roșiei . . . . . **F. Pău**

Cronica:

Servarea sădrii arborilor . . . . . **At. Ilar**
 Contribuția bibliografică . . . . . **Căzar Cristea**

Mercuriale:

Produsul lemnului . . . . . **V. C. Filip**

Redacția -- Revista Revistelor -- **Centrul de studii forestiere** -- Societatea „Progresul Silvic” -- Publicații

SOMMAIRE:

Résumé

Les défaits du bois de salicorne . . . . . **T. Secărescu**
 Hybrides entre l'aulne glutineux et l'aulne blanc . . . . . **S. Pasovschi**

Rapports-Commentaires

Recherches topographiques spéciales pour l'étude des terrains en glissement . . . . . **D. S. Drămba**
 Les bois unitaires de la Casa Pădurilor . . . . . **I. Lungu**
 La présence au bois des coopératives forestières . . . . . **H. Manole**
 Les problèmes de la forêt: les défrichements, les coupes, les incendies . . . . . **St. Dumitrescu-Gârbovi**

Problèmes à l'ordre du jour: le bois, le charbon, le papier

INHALT:

Abhandlungen:

Fehler des Alazienholzes . . . . . **T. Secărescu**
 Bastarde zwischen Alnus glutinosa (L.) Gaertn. und A. incana (L.) Mich. . . . . **S. Pasovschi**

Mitteilungen:

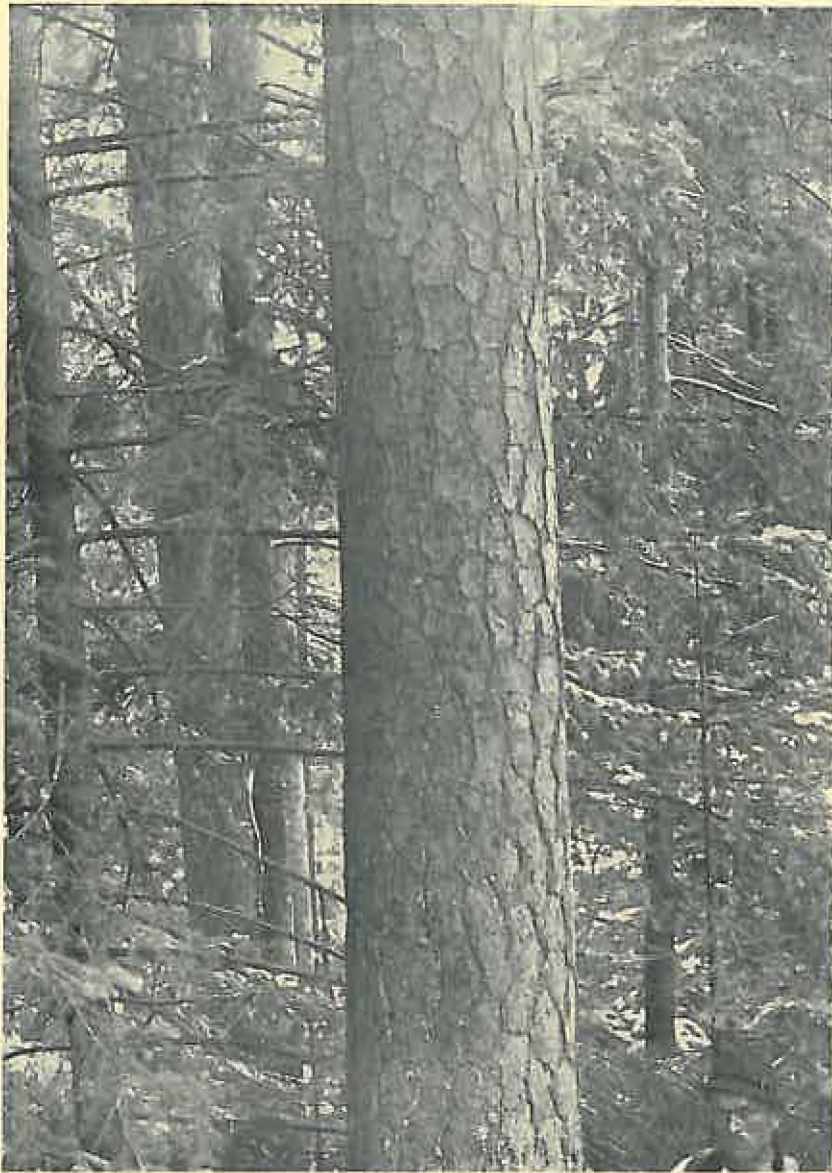
Besondere topographische Aufnahmen für das Studium ausruhsender Boden . . . . . **D. S. Drămba**
 Ueber die einheitliche Preise der Staatforstverwaltung . . . . . **I. Lungu**
 Arbeitsleistungen für den Wald . . . . . **H. Manole**
 Die Forstgenossenschaften . . . . . **St. Dumitrescu-Gârbovi**

Tagesfragen:

Die Forstsklavenfrage.

Chronik -- Bücherschau -- Die Zeitschriftenschau.

Chronik -- **Mercuriale** -- Les livraisons -- **Revue des revues** -- **Circle de revues forestieres** -- **Sec. „Progresul Silvic”** -- **Publications**

Clujen V. Clotoian

Pin silvestru spontan pe Valea Sadului (jud. Sibiu)

Kiefer im Sadulal (Bez. Sibiu)

Pin sylvestre dans la vallée de Sadul (dep. Sibiu)

Cliseu V. Colofan

Pin silvestru spontan pe Valea Sadului (jud. Sibiu)

Kiefer im Sadutul (Bez. Sibiu)

Pin sylvestre dans la vallée de Sadul (dep. Sibiu)

S T U D I I

DEFECTELE LEMNULUI DE SALCÂM

de Ing. T. SECĂRESCU

Calitățile tehnologice situează lemnul de salcâm printre lemnele de valoare. Pe măsură ce acest lemn va fi mai bine valorificat pe piața românească, problema înlăturării defectelor lemnului de salcâm se va pune cu mai multă intensitate. Dar pentru aceasta este necesară o cunoaștere a lor.

În cele ce urmează voi arăta câteva din defectele principale ale lemnului de salcâm în pădurile Piscu-Tunari și Nelma-Ivâncasa din Jud. Dolj, lucrare pe care am făcut-o din sugestiunea D-lui prof. M. Drăcea.

Pentru acest mic studiu m'am servit:

- 1) de materialul rezultat din exploatrările în curs,
  - 2) de arborii doborâți special pentru acest studiu,
  - 3) de observațiuni făcute asupra arborilor în picioare.
- Fotografiile anexate arată defectele pieselor colectate pe teren și aduse pentru studiu la Laboratorul de Botanică al Școalei Politehnice.

a) Răni de elagaj cicatrizate.

În masiv salcâmul are defectul de a nu se elaga perfect. Crăcile uscate rămân pe trunchiu încă multă vreme. După ce s'a produs elagajul natural, în cazul când craca a fost subțire, rana se vindecă complet în câțiva ani. În drep-

tul nodului inelele anuale sunt puțin deformate, în exterior coaja e puțin ridicată și brăzdată de crăpături (Foto 1).

Fig. 1. Răni de elagaj cicatrizate, la salcâm.
(Pădurea Piscu-Tunari, jud. Dolj).

b) Gâlme.

Aceste răni cicatrizate nu reduc valoarea lemnului, când se face cicatrizarea repede și când sporii ciupercilor nu pătrund în masa lemnului. Sunt cazuri frecvente când fără vreo rănire exterioară se nasc la extremitatea razelor medulare muguri adventivi și din aceștia crăci lacome, cari se usucă repede. Prin învăluirea acestor cuiburi de muguri adventivi se formează o serie de gâlme (Foto 2) cari prin mărirea lor fac inutilizabil trunchiul ca lemn de lucru. Salcâmi acoperiți de asemenea gâlme sunt foarte frecvenți în pădurea Ivăneasa. Acolo solul e foarte sărac și în multe locuri apa freatică apare la suprafața solului, ceace nu-i prieste salcâmului. Defectul

nu apare pe arborii sănătoși, e foarte frecvent însă pe arborii dominați și în arborețele deperisante.

Fig. 2. Gâlme și tulpini de salcâm.
(Pădurea Ivăneasa, jud. Dolj).

c) Infurcirea.

În tinerețe, lăstarul de salcâm crește foarte viguros în înălțime; așa, în primul an atinge 3—4 m. înălțime pe soluri fertile. Fiind format numai din alburn e ușor doborât de vânt sau în cel mai bun caz îi rupe vârful. Rezultatul este o creștere înfurcită. La punctul de inserție al celor două ramuri se observă totdeauna mai târziu un început de putregaiu ce a pătruns prin rana care nu se vindecă din cauza frecării celor două ramuri.

d) Putregaiul dela baza tulpinei.

Acest putregaiu apare numai la lăstari, drajonii nu sunt atacați. Suprafața tăeturii tulpinelor ce vor lăstări; nu poate să

se acoperă repede cu valuri de acoperire, așa încât e expusă infectării cu spori de ciuperci parazite. Lemnul atacat începe să putrezească și putrezirea se comunică atât lăstarilor cât și rădăcinilor. Lemnul putrezește complet și e transformat într'o pulbere roșie-brună (Foto 4, piesa 2). Din observațiunile făcute am dedus că acest putregaiu dela baza tulpinei nu se ridică în trunchiu decât cel mult până la 50—60 cm. deasupra solului, și nu are nicio legătură cu putregaiul ce apare la alte înălțimi în trunchiu.

Fig. 3. Putrezirea la baza tulpinii de salcâm.
1) Rană produsă de insolație.
2) Scorbură la baza tulpinii.

Piesa 2 (foto 3) are la capătul opus celui care se vede în fotografie putregaiu puțin și numai în centru.

Defectul e frecvent la lăstari. Drajonii nu au acest defect, pentru că nu există sursa de infecție — tăetura tulpinei. Piesa 1 din fig. 3 este tăiată dintr'un arbore atacat de insolație.

e) Putregaiul rădăcinei.

O serie de ciuperci pot produce putrezirea începând dela rădăcini, care se continuă în sus pe tulpină pe o înălțime de

circa 3—4 m. Fig. 5 ne arată secțiuni la diferite nivele ale tulpinei (secț. 3, fiind cea mai dela bază) în care se observă putrezirea inimei. Lemnul putred (A) este înconjurat, după câte se vede în secț. 2 din aceeași figură, de o zonă de protecție (B) închis colorată și lată de 2—3 inele anuale.

Fig. 4. Putrezire provocată de rănille de elagaj.

A. Lemn sănătos. B. Lemn putred. C. Partea internă a ramurei (nodul) putredă.

f) Putregaiul dela rănille de elagaj.

Putregaiul alb pornind dela rănille de elagaj e mult mai frecvent decât putregaiul roșu ce apare la baza tulpinei. Trunchiuri foarte frumoase, ce par complet sănătoase, la doborîre se constată că au putregai alb interior pe lungime de 1—2 m. Putregaiul poate apărea în acelaș trunchiu în 2. 3 locuri, totdeauna pornind dela un nod, sau uneori dela o rană.

Piesele din fotografia 4 arată cum pătrunde putregaiul prin noduri. Din cauza elagajului imperfect, ciotul C e rămas aderent de trunchiu; aici s'au fixat sporii ciupercilor aduși de vânt, atacul a început, nodul a putrezit și putregaiul a pătruns mai departe în tulpină. Putregaiul are tendința să înainteze în josul și spre centrul trunchiului; în sus înaintează puțin.

Putregaiul alb nu rezistă la încovoiere, piesele cari ar fi confecționate din trunchiuri cu duramentul putrezit, nu pot rezista la un efort mecanic mai important.

Dintre ciupercile pe care le-am găsit în arboretele de salcâm, determinate de D-l Profesor C. Georgescu, menționez pe cele mai frecvente.

Fomes rimosus (B) C. Ke. — Are o pălărie dreaptă de 10—40 cm acoperită cu o crustă cărămizie. Corp fructifer în consolă. Atacă numai salcâmul, și ar putea fi cauza putregaiului alb studiat mai sus.

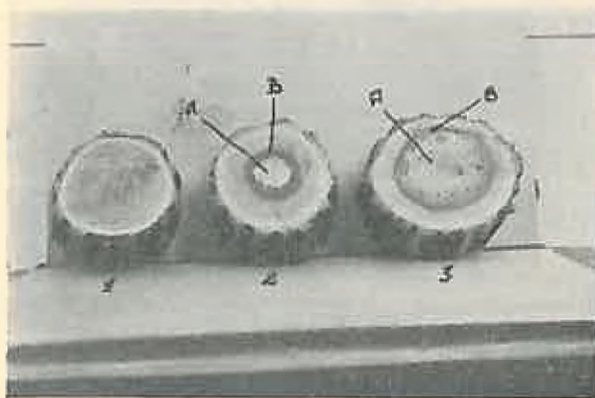

Fig. 5. Secțiuni transversale la diferite înălțimi. Salcâmul prezintă putregai la baza tulpinii.

Leptoporus robinophilus (Mur) Pil. — Aparat fructifer în console suprapuse. Pălărie cenușie lipsită de cuticulă. Intre carnea pălăriei și lungime este un strat care prin udare devine gelatinos.

Ungula fraxinea (Bull.). — Corp fructifer alungit lipit de trunchiu, brun deschis. Carne suberoasă lemnoasă, cu grăunte fin.

Auricularia Auricula Iudae (Bull). Himeniu unit, gri sau brun purpurescent. Hife gelatinoase. Vegetează tot anul saprofitic.

Dintre acestea cea mai răspândită este *Auricula Iudae* în special în pădurea Ivăneasa, unde se găsesc mulți arbori

deperisanți. E saprofită, se instalează după ce alte ciuperci parazite au produs putrezirea. Se găsește pe arbori sănătoși, dar prezența ei arată că există în acel punct un început de putregaiu. Dintre celelalte mai frecventă este *Fomes rimosus*, căutată de locuitori pentru iască.

Pleurotus stipticus (Bull.) Pil. Ciupercă cu pălăria ocră, prin uscare decolorându-se, reniformă, 2—3 cm. în diametru, cărnoasă-coriacee, întărindu-se prin uscare, cu marginea răsfrântă. O specie comună pe foioase, pe cari trăește saprofitic pe lemnul mort. Este periculoasă la lemnele debitate, depozitate în locuri nearisite, cărora le produce putrezire albă.

Fehler des Akazienholzes.

Les défauts du bois de robinier.

L'auteur expose les principaux défauts du bois de robinier des forêts Piscu-Tunari et Nelma Ivăneasa situées sur les sables mouvants de l'Olténie

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră.

HIBRIZI ÎNTRE ALNUS GLUTINOSA (L.) GAERTN.
ȘI A. INCANA (L.) MNCH.

de Ing. S. PAȘCOVSKI

Faptul, că cele două specii principale de anini se hibridizează între ele, este cunoscut de mult în literatura botanică.

Rig. 1. *Alnus intermedia* Call. în pădurea Aninoasa (Cislău, jud. Buzău).

S'au descris câteva forme diferite, sub care se pot prezenta hibrizii lor. Autorii, cari s'au ocupat mai amănunțit de acest

caz, au fost P. Ascherson și P. Graebner în vol. IV din „Synopsis der mitteleuropäischen Flora“ (Berlin, 1908-1913), precum și G. Beck, în „Flora von Niederoesterreich“, vol. I (Wien, 1890). Pentru România, nu găsim decât scurta mențiune a Prof. I. Prodan în „Flora pentru determinarea și descrierea plantelor ce cresc în România“, vol. I, pag. 266, în care se accentuează că hibridii la noi sunt puțin studiați.

Fig. 2. *Alnus intermedia* Call. (Aninoasa, Buzău).

În cursul cercetărilor mele floristice am avut ocazia să recoltez două forme ale acestui hibrid, în două localități diferite.

Prima este pădurea Aninoasa, în apropiere de Cislău, jud. Buzău. Aici, la punctul zis Poiana Nicovanului, se găsesc în abundență ambele specii paterne, formând un arboret des

în jurul poienii; mai mulți arbori izolați sunt răspândiți și prin poiană. Altitudinea locului este între 510—530 m. În ce privește hibridii am remarcat câteva exemplare. Cel mai dezvoltat este unul crescut izolat în poiană; are cca. 7 m. înălțime și pre-

Fig. 3. *Alnus ambigua* Call. (Gurghiu, Jud. Mureș).

zintă mai multe tulpini, groase până la 20 cm. diametru terier (fig. 1). Toți hibridii găsiți aici aparțin formei intermediară Callier (numită astfel de P. Ascherson & P. Graebner, op. cit., pag. 430—431; G. Beck, op. cit., pag. 263, îi zice *A. pubescens* Tausch. sau *A. hybrida* A. Br.). Ca aspect această

formă se aseamănă mai mult cu *A. glutinosa*; se poate totuși deosebi ușor prin: lujerii tineri păroși, partea inferioară a frunzei păroasă pe nervuri, vârful frunzei ascuțit ori cel mult obtuz (în loc de eșancrat ca la *A. glutinosa*), conurile laterale cu pețiolul mai scurt (fig. 2).

Alt punct, unde am semnalat acest hibrid, este Gurghiul, jud. Mureș. L-am găsit aici chiar lângă sat, pe malul apei Gurghiului, la alt. de cca. 420 m. Ambele specii paterne sunt și aici foarte abundente, hibrizi însă puțini, abia 2—3 exemplare; ating cca. 6—7 m. înălțime și 10—15 cm. diametru terrier. Apartin altei forme, anume *ambigua* Beck (*P. Acherison* & *P. Graebner*, op. cit., pag. 431; *G. Beck*, op. cit., pag. 263). Se aseamănă mai mult cu *A. incana*, chiar cu greu se poate deosebi de aceasta. Caracteristic este faptul că găsim conurile laterale pețiolate, cu un pețiol chiar ceva mai lung decât la forma hibridă precedentă; afară de această, frunzele par ceva mai rotunde decât la *A. incana* (fig. 3).

Hybrides entre l'aune glutineux et l'aune blanc.

Bastarde zwischen *Alnus glutinosa* (L.) Gaertn. und *A. incana* (L.) Mnch.

Verfasser beschreibt zwei von ihm gefundene Formen der Bastarden dieser beiden Arten.

Der erste wurde in Cislău, Distrikt Buzău, auf einer Höhe über Meeresspiegel von 510—530 m., beobachtet. Er gehört der Form *intermedia* Callier. Einige Exemplare wachsen in dem dichten, von den beiden Elternarten gebildeten, Bestand, sowie auch vereinzelt in einer anliegenden Waldlichtung. Der grösste Bastardbaum erreicht etwa 7 m. Höhe und hat mehrere Stämme, bis 20 cm. Durchmesser an Brusthöhe (fig. 1 u. 2).

Der zweite wurde in Gurghiu, Distrikt Mureș, neben den Gurghiubach, bei 420 Höhe, gesammelt. Dieser gehört der Form *ambigua* Beck (fig. 3). Dort wachsen nur 2—3 Exemplare dieser Form, die bis 6—7 m. Höhe und 10—15 cm. Brustdurchmesser gross sind.

REFERATE — COMENTARII

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentație forestieră

RIDICĂRILE TOPOGRAFICE SPECIALE PENTRU STUDIUL TERENURILOR ÎN ALUNECARE

de Dr. D. DRĂMBĂ
Ing. consilier silvic

CAP. III.

Ridicarea profilelor transversale.

Ridicarea profilelor transversale se poate face cu tacheometrul sau cu busola.

Instrumentul cel mai întrebuințat este tacheometrul Sanguet.

Față de greutatea, adesea foarte mari, de a străbate suprafața în alunecare, în special în părțile de la margini de unde începe alunecarea, se impune ca distanțele să se măsoare cu stadia (mira). Profilul transversal A B va fi considerat ca o drumuire atât în planimetrie cât și în altimetrie.

Deoarece toate punctele profilului transversal A B sunt în linie dreaptă, orientările se măsoară odată pentru totdeauna, fie prin metoda cu duble vizări la dreapta și la stânga, dela A la B, în cazul când se lucrează cu busola sau cu un tacheometru ordinar, fie, prin duble vize directe și inverse, dela punctul A spre un alt punct al profilului, situat la oarecare depărtare de A și în care va trebui să se staționeze în cursul ridicării profilului.

Fără îndoială că nu se va staționa în toate punctele profilului.

Se va fracționa profilul în mai multe porțiuni, la capetele cărora se va staționa, iar punctele intermediare, cuprinse între două stații, se vor ridica prin radiere.

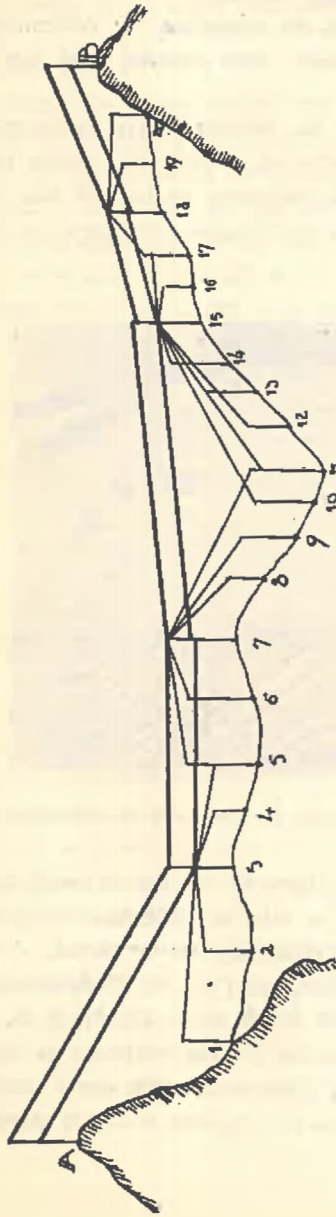

Fig. 5

Fig. 6.

Dacă se lucrează cu tacheometru Sanguet, atunci, va trebui neapărat să se staționeze în toate punctele principale ale drumuirei; dacă se lucrează cu busola sau cu tacheometrul ordinar se va putea lucra cu stații sărite.

Se va ține seamă neapărat de erorarea de colimație.

Pentru a se înțelege mai ușor cele expuse mai sus, dau aci alăturat două crochiuri.

Primul (fig. 5) se referă la ridicarea cu tacheometrul Sanguet prin metoda vizelor directe și inverse din stație în stație; al doilea (fig. 6) se referă la ridicarea cu busola sau cu tacheometrul ordinar, prin metoda cu vize la dreapta și la stânga și prin stații sărite.

Pichetarea unui profil transversal pe un teren în alunecare.

Crochiurile sunt făcute în ipoteza că vizele sunt date la înălțimea instrumentului, ceea ce este întotdeauna de preferat în vederea simplificării calcului diferențelor de nivel.

În cazul tacheometrului Sanguet (fig. 5), instrumentul se presupune că a fost pus succesiv în A, 3, 7, 15, 18 și B.

Liniile duble paralele arată vizele directe și inverse. Unele puncte ca 5, 11 și 17 au fost vizate din două stații vecine pentru a permite verificarea și a ușura căutarea greșelilor.

În cazul busolei și a tacheometrului ordinar (fig. 6) instrumentul a fost pus succesiv în stațiile 3, 9 și 15.

Linii groase indică vizele duble la dreapta și la stânga. Se poate alege, și în acest caz, câteva puncte pentru verificare.

Observație.

Ajutorul va avea totdeauna grijă să bată țărushi (sau să facă cruce de vopsea pe pietre) în toate punctele principale și în special la schimbările de pantă ale profilului. Dacă operatorul, venind în urmă cu ridicarea, găsește că nu sunt suficiente, va mai bate alți țărushi sau va mai face alte cruce, ceea ce îi va fi foarte ușor, întrucât se va cunoaște orientarea liniei.

Numerotarea țărushilor sau a pietrelor însemnate cu cruce de vopsea se va face chiar de operator, aceasta constituind la nevoie o operațiune distinctă de jalonare și de ridicarea profilului. Pentru a se evita confuziunile eventuale la birou, va trebui să se facă, pe teren, un crochiu detaliat, pe care se vor figura punctele în mișcare (în alunecare) în poziția lor adevărată.

CAP. IV.

Calculule relative la stabilirea profilelor transversale.

Punctele extreme A și B ale unui profil transversal fiind determinate prin lucrările precise de triangulație, urmează că se cunosc cu exactitate următoarele elemente:

1. Lungimea orizontală A B, redusă la altitudinea medie a celor două extremități A și B.
2. Altitudinea exactă a celor două puncte A și B și deci diferența lor de nivel exactă.

Toate compensările planimetrice și altimetrice ale punctelor profilului se sprijină pe aceste două elemente.

Suma lungimilor orizontale din stație în stație, va trebui să fie egală cu lungimea A B.

Eroarea admisibilă eventuală se va repartiza proporțional cu lungimile.

Diferențele de nivel parțiale din stație în stație, se vor calcula luându-se ca bază distanțele orizontale compensate, menționate mai sus; unghiurile de înclinare fiind de asemenea corectate cu erorile de colimație (dacă există), dată de dublele vizări.

Suma algebrică a diferențelor de nivel parțiale va trebui să fie egală cu diferența de nivel între A și B. Ecartul de închidere va fi repartizat proporțional cu lungimile. Formularele de carnet sunt cele obișnuite pentru planimetrie și altimetrie. Dealtfel fiecare operator îi poate aduce modificările care i se par mai lesnicioase, în raport cu modul în care este obișnuit să lucreze.

CAP. V.

Reperarea punctelor în alunecare.

Dela început trebuie să avem grijă ca punctele, a căror deplasare ne propunem să o urmărim în timp, să fie cuprinse în profilul transversal și deci ridicate ca toate celelalte puncte ale aceluși profil. Știm că, cunoscând coordonatele celor două puncte extreme ale profilului, putem ușor deduce, dacă nu cumva îl avem prin alt mijloc, azimutul sau orientarea profilului transversal.

Odată orientarea determinată, putem calcula coordonatele tuturor punctelor profilului și deci și a punctelor în alunecare.

După oarecare trecere de timp dela pichetarea punctelor în alunecare din profil și după ridicarea în plan a acestuia — de regulă după un an, — se ridică din nou profilul și se pichetează alte noi puncte în alunecare, alese de asemenea în linie dreaptă.

Punctele din anul precedent, și, dacă a fost cazul, punctele pichetate cu 2, 3 ani mai înainte, ocupă atunci alte poziții care nu mai sunt în linie dreaptă și care trebuiesc reperate.

Sie 1_{18} , 2_{38} , 3_{34} ,... punctele în alunecare, pichetate într'un

profil trasat acum, în anul 1938. Punctele anilor precedenți din acelaș profil, se vor găsi în 1₃₇, 2₃₇, 3₃₇,... 1₃₆, 2₃₆, 3₃₆... (fig. 7).

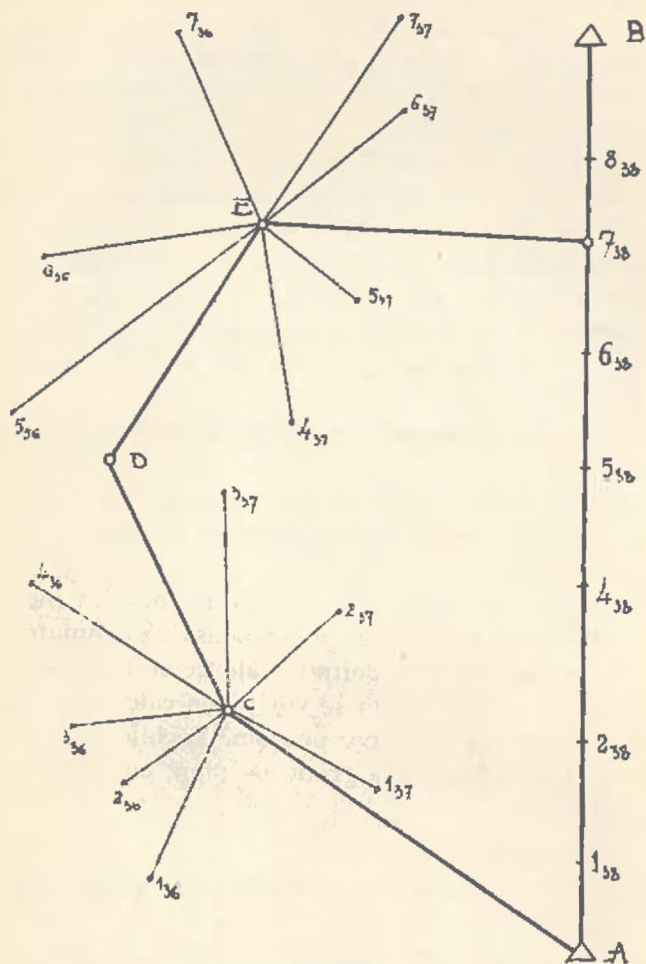

Fig. 7.

Cu ocazia ridicării noilor profile, se vor repera în acelaș timp și toate punctele în alunecare, din vechile profile. Aceste puncte vor putea fi raportate pe plan imediat, chiar numai cu ajutorul raportorului și a scării. Altitudinile lor se vor calcula

în carnetul ridicărei, luându-se, ca punct de plecare, altitudinile compensate ale punctelor din ultimul profil.

Cu toate acestea, dacă alunecarea este rapidă, sau, dacă punctele ce trebuiesc ridicate au fost pichetate cu mai mulți ani înainte, distanțele dintre stațiunile noului profil și vechile puncte s'ar putea să fie prea mari; unele din aceste puncte chiar să nu mai fi vizibile.

În asemenea caz, vom fi obligați să procedăm la o ridicare cu totul a parte, constând dintr'o drumuire frântă combinată cu radiere. Drumuirea va trebui să plece din punctul extrem A sau din oricare punct al noului profil, și va fi astfel condusă ca să cadă în punctul extrem B sau în oricare punct al noului profil. Cum ar fi de exemplu drumuirea A C D E 7₃₅ (fig. 7). Drumuirea se va executa cu busola sau cu tacheometrul obișnuit prin stații sărite.

Punctele în alunecare vor fi legate de vârfurile drumuirei prin radieri.

Dacă ridicarea s'a făcut cu tacheometrul Sanguet, va trebui să se staționeze în toate punctele drumuirei A C D E 7₃₅.

După ce se va compensa noul profil, atât în planimetrie cât și în altimetrie, se va trece la compensarea drumuirei frânte între pozițiile determinate definitiv ale celor două puncte extreme ale ei. În modul acesta se vor putea calcula coordonatele punctelor C D E și, apoi, fixa pe plan. Vechile puncte în alunecare vor fi apoi raportate grafic pe plan, cu ajutorul raportului și a scării.

Observații.

După aceleași principii se studiază și alunecarea ghetarilor.

CAP. VI.

Un exemplu concret de modul cum se face studiul topografic al alunecărei unui teren.

În Alpii francezi, cazurile de alunecări de terenuri sunt foarte dese. Pentru a nu cita decât pe cele mai importante, din

Torentul Planay, săpat de lava din 27 Aprilie 1924.
Alunecările sub satul S-te Foy.

acele pe care le-am vizitat în Savoia, menționez alunecarea versantului Encombres de pe teritoriul comunelor St. Martin-la-Porte și Beaune, care înglobează o suprafață de 3.000 hectare și terenul în alunecare de pe teritoriul comunei S-te Foy, care cuprinde o suprafață de aproape 280 hectare.

Lucrările de fixare, executate pe teritoriul acestei din urmă comune, le-am vizitat în două rânduri, la intervalul de 4 ani: prima dată, în anul 1931 și a doua oară, în 1935.

La Nord, terenul se limitează cu creasta separativă a basinelui Nant de St. Claude; la Sud, cu cătunele Montalbert și Détaillette; la Est își are obârșia la marginea pădurii comunale (cota 1700—1900) și se întinde la Vest, până la piciorul versantului, adică până în apa râului Isère (cota 900-1000 m.).

Acest versant are o pantă generală de 45%. Este brăzdat de mai multe ravene, dintre care cel mai de seamă este ravenul numit Planay.

Alunecarea nu este omogenă pe toată întinderea bazinului. O importanță deosebită prezintă în regiunea cuprinsă între Bataillette și Planay Dessus.

În genere aceste terenuri sunt constituite din sfărâmături de stânci (gresie) de diferite mărimi și din depozite glaciare mai moi, care joacă rolul unui burete gigantic, îmbibat în întregime cu apă, și pericolul constă în faptul că este așezat pe straturi plane de șisturi de huilă sercitoase, constituind niște suprafețe de alunecare, deasupra cărora masa umectată este în întregime în mișcare. În livezi și pe locurile desgolite, se constată dealtminteri numeroase crăpături de dislocare.

Pe de altă parte, această situație se agravează prin faptul că râul Isère curge la piciorul versantului, într'o albie devenită foarte strâmtă din cauza alunecării terenului. Din cauza naturii stâncoase a țărâmului opus, apele sunt asvârlite la piciorul versantului în alunecare, care, în felul acesta, este continuu mâncat de ape și cu atât mai intens, cu cât partea de jos a versantului este cu totul muiată și lipsită de coesiune.

Pericolul pentru comuna S-te Foy a apărut încă din anul 1897. Ravene noi începuseră să apară mai sus de comună, lava năvălea în case și pe terenurile cultivate și o crăpătură mare, ce apăruse mai jos de sat, amenința serios existența caselor.

Comuna a făcut apel la autoritățile centrale și Administrației Apelor și Pădurilor s'a însărcinat cu lucrările de corecțiune.

Vedere generală a versantului, străbătut de rețeaua de drenage. Urmele albe rectilinie sau regulat curbe, sunt drenuri; o mare parte este ascunsă în pădure. Rețeaua coboară până în apa Iserului.

Lucrările de corecțiune executate sunt de două feluri:

1. Drenarea masivă a versantului cu scopul de a asana terenul prin drenuri închise, drenuri descoperite, rigole pavate, guri de apă și adăpători.

2. Schimbarea albiei Iserului și deviarea lui printr'un tunel, pentru a suprima eroziunea la piciorul versantului. Totalul lucrărilor s'a ridicat la suma de 969.808 franci. Această sumă a fost în sarcina Statului, comuna fiind săracă și

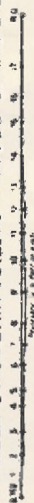
Tip de dren pavat în formă de V.

Tip de dren descoperit. Pietrele dela coronament au cea mai mare dimensiune perpendiculară și nu paralelă la ax.

PROFIELE DE ALUNECARE DELA S^{EE} FOY

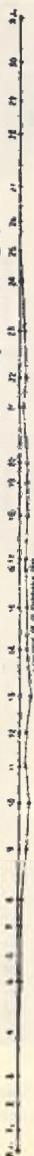
PROFILUL DELA ST. GUERIN (Stabilit în 1931) a 2^a chinziară a lui Mat

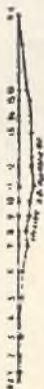
PROFILUL DELA PLANAY (Stabilit în 1931) a 2^a chinziară a lui Mat

PROFILUL DIN PLANUL DELA SUET (Stabilit în 1927 restabilit în 1931) a chinziară a lui Mat

PROFILUL DELA S^{EE} FOY (Stabilit în 1927 restabilit în 1931) a chinziară a lui Mat

Scara
1 cm = 1 m
0,5 cm = 0,5 m

Profilul	Altitudinea medie	Intervalul de timp între ridicări	Deplasarea medie	Deplasarea maximă	Observațiuni
1 din S-te Foy	985 m.	Mai 1931—Noembrie 1931 (6 luni) Noembrie 1931—Iunie 1932 (7 luni) Iunie 1932—Noembrie 1932 (5 luni) Aprilie 1933—Octombrie 1933 (6 luni) Noembrie 1932—Aprilie 1933 (5 luni)	25 cm. (media a 15 țăruși). 22 cm. (idem 16 țăruși) 0, cm. 93 (idem 16). 2 cm. 81 (idem 18) 1 cm. 06 (idem 15)	40 cm. 37 10 10 10	Deplasarea întregului profil. Deplasarea unei extremități a profilului. Idem. Nicio deplasare la extremitățile profilului. Deplasarea unei extremități a profilului.
2 din planul dela Suet.	1225 m.	Mai 1931—Noembrie 1931 (6 luni) Noembrie 1931—Noembrie 1932 (12 luni) Noembrie 1932—Octombrie 1933 (11 luni)	16 cm. 6 (media a 20 țăruși) 3 cm. 16 (idem 30) 0 cm. 53 (idem 30)	28 18 10	Nicio deplasare la cele două capete ale profilului. Idem. Idem.
3 din Planey	1550 m.	Mai 1931—Noembrie 1931 (6 luni) Noembrie 1931—Noembrie 1932 (12 luni) Noembrie 1932—Octombrie 1933 (11 luni)	7, cm. 3 (media a 19 țăruși) 7 cm. (idem 34) 0 cm. 60 (idem 34)	15 18 2	Nicio deplasare la extremitatea dreaptă a profilului. Idem. Nicio deplasare la cele două extremități ale profilului.
4 din St. Guerin	1860 m.	Mai 1931—Noembrie 1931 (6 luni) Noembrie 1931—Noembrie 1932 (12 luni) Noembrie 1932—Octombrie 1933 (11 luni)	5, cm. 4 (media a 12 țăruși) 0 cm. 8 (idem 12) nimic	8 2	Nicio deplasare la cele două extremități. Idem. Idem.

neputând contribui decât cu 500 franci ca subvenție de principiu. Lucrările s'au urmărit cu mai multe intensitate numai din anul 1924.

Ele au căpătat un nou imbold în anul 1931, când alunecările au început să amenințe siguranța comunei de reședință și a numeroaselor ei cătune precum și siguranța circulațiunii pe șoseaua națională zisă a Alpilor. Pe măsură ce se înainta cu lucrările și pentru a se verifica în ce măsură s'a oprit alunecarea terenului, s'a trasat, pe întreaga suprafață în alunecare, 4 profile transversale, care au fost legate de o triangulație desfășurată, în afara terenului în alunecare, prin ridicări topografice de planimetrie și altimetrie de mare precizie.

În 1935, am studiat la fața locului, cele 4 profile transversale, trasate pe terenul în alunecare la diferite altitudini, și care sunt reproduse pe planșa dela pag. 368.

Tabloul dela pag. 369, arată pentru o perioadă de aproape 2 ani și jumătate din Mai 1931 până la Octombrie 1933, importanța deplasărilor constatate.

Din examinarea acestui tablou rezultă că:

1. Din primăvara anului 1932, alunecarea pare să indice un timp de oprire.

2. Amplitudinea mișcării crește de sus în jos.

Am ținut să evidențiez, prin acest exemplu, importanța, pe care o au ridicările topografice relative la studiul terenurilor în alunecare, căci, după cum se vede, în această localitate, s'au executat lucrări de aproape 1.000.000 de franci (în medie 7.000.000 de lei) și singurul indiciu de eficacitatea lor nu a fost decât amplitudinea deplasării țăruișilor din profilele transversale, la determinarea căreia trebuie să se meargă, până la obținerea fracțiunilor de centimetru, după cum rezultă din tabloul de mai sus.^{*)}

*) În anul 1931, vizitând, cu Școala de Ape și Păduri din Nancy, profilele transversale trasate pe ghețarul Evettes (Savoia), unul din profesorii Școlii și-a scăpat bastonul în tundul unei prăpăstii, deschisă în masa ghețarului.

Acest exemplu invederează în deajuns că, în asemenea cercetări, se impun ridicări topografice de mare precizie și că toate îndrumările, expuse principial la începutul acestui studiu, trebuiesc urmate întocmai, ele fiind rezultatul experienței unor tehnicieni cari au lucrat mult și cu succes în asemenea regiuni dificile.

Besondere topographische Aufnahmen für das Studium ansrutschender Böden.

Levés topographiques spéciaux pour l'étude des terrains en glissement.

Le problème de la fixation des terrains en glissement est un de ceux que l'on rencontre le plus souvent dans les travaux concernant la correction des torrents et l'amélioration des terrains dégradés.

L'étude d'un glissement de terrain exige l'établissement préalable d'un plan topographique général comprenant non seulement la surface de la masse en mouvement mais aussi les surfaces voisines.

L'étendue des surfaces à lever étant généralement de plusieurs centaines d'hectares, on se trouve le plus souvent dans la nécessité de couvrir la zone inéressée d'un réseau assez serré de points trigonométriques, qui servent à appuyer les levés topographiques de tachymétrie et de nivellement.

Mais, en dehors de ces levés, ayant un caractère purement topographique, l'étude des glissements de terrain exige des opérations spéciales, beaucoup plus précises que les opérations topographiques et destinées à faire connaître le sens et la grandeur des déplacements des masses en mouvement et leurs variations de niveau.

L'auteur puisant une riche documentation dans les travaux de l'éminent forestier français feu M. Bernard, expose amplement toutes ces opérations spéciales, qui consistent essentiellement en nivellements ou profils en travers et en repèremment de points disposés à la surface du glissement. Ces opérations, dit l'auteur, sont appuyées sur des points

---

Cum, în genere, alunecarea ghețarului este aproape uniformă, inginerul silvic local, pe baza graficelor întocmite, referitoare la deplasările picheților (borne de piatră colorate) în anii anteriori, introducând în calcule lungimea ghețarului, ne-a precizat anul când bastonul va ajunge la capul ghețarului, unde, gheața topindu-se, bastonul ar fi putut fi găsit în aceeași bună stare.

Îmi reamintesc că era vorba să se aștepte cam vreo 20 de ani.

déterminés avec une grande précision, placés en terrain absolument immobile et généralement installés aux abords des masses en mouvement et sur chacune de leurs rives, de manière à former, deux à deux, des alignements approximativement perpendiculaires à la direction supposée du mouvement.

Comme conclusion, l'auteur illustre l'importance de ces levés topographiques spéciaux par les opérations entreprises à ce sujet pour l'étude des glissements des terrains de la Commune de S-te Foy (Savoie) et visités par lui sur les lieux même, en 1935.

PREȚURI UNITARE LA CASA PĂDURILOR

— Tarife și analize de prețuri —

de Ing. I. LUNGU

Scopul final al activității productive este vânzarea și realizarea unui beneficiu, cât mai mare. Acest scop îl urmărește și Statul în comercializarea produselor sale, cu corectivul că uneori ține seamă și de interesele generale, pe lângă interesul comercial.

La baza vânzărilor CAPS-ului, dat fiind felul produselor ce se comercializează, stau întotdeauna prețurile unitare.

Aceste prețuri sunt reglementate de legea cererii și a ofertei. Înainte însă ca produsele să ajungă să formeze obiectul unei tranzacții, ele trebuiesc estimate. Estimația are greutatea ei generale bine cunoscute; anume că oricât am vrea să fie de obiectivă, conține o parte de subiectivism. Acesta este cu atât mai mare cu cât informațiile ce stau la îndemână estimatorului sunt mai reduse. Altă greutate a estimației constă în faptul că ea are un caracter static și se controlează prin prețul oferit, care are caracter dinamic.

Fie că este vorba de o valoare de estimație, fie de un preț de vânzare, întrebarea care se pune este dacă această valoare sau acest preț este bun. Desigur niciodată nu trebuie pierdut din vedere că această calitate trebuie judecată în raport cu datele momentului în care s'a stabilit sau s'a oferit.

De multe ori însă critica unui preț se face posterior momentului în care a fost stabilit, sau oferit și de aci rezultă concluzia că la judecarea unui preț trebuie avut în vedere și ceea ce va urma, adică trebuie să prevedem. Prevederile în materie de comerț sunt destul de grele și pentru a le putea face cât mai

bune trebuie ca să existe la dispoziție cât mai multe informații utile și ușor de folosit.

Animația de pe piața lemnului începută odată cu ultima jumătate a anului 1936, a adus mari schimbări de prețuri în special pentru lemnul de lucru brut și industrializat, fără ca Statul să tragă toate foloasele convenite acestor urcări din cauza lipsei informațiilor arătate mai sus. Am putea spune că nu am fost suficient înarmați cu cele necesare pentru o asemenea mișcare pe piața lemnului.

În cele ce urmează îmi propun să analizez această chestiune și să văd concluziile ce se desprind; pentru o mai bună organizare în viitor. În acest scop găsesc necesară o privire amănunțită asupra felului cum a evoluat chestiunea tarifelor și analizelor de prețuri până la forma folosită astăzi de CAPS.

I. Tarifele produselor silvice din pădurile Statului.

Vânzările produselor Casei Pădurilor — în categorii mult mai puține decât astăzi — până la înființarea CAPS.-ului în anul 1930, se făceau pe baza tarifelor, iar actele de estimatie se întocmeau utilizându-se prețurile tarifare. Aceste tarife se întocmeau anual pe ocoale de către Șeful Ocolului și după ce se verificau de organele de control se înaintau Casei Pădurilor care le verifica și aproba, după care intrau în vigoare.

Asupra bazelor cari serveau la întocmirea acestor tarife n'am găsit prea multe lucruri scrise. Printre alte idei cari stăteau la baza lor era și aceea că lemnul este o materie primă al cărui preț trebuie să se facă în așa fel încât să înlesnească activitatea și necesitățile cetățenești. O legătură mai strânsă și directă între comerțul de lemne și tarifele de vânzare am impresia că nu se prea făcea. După cum în general o dovedește chiar structura tarifelor. Într'un număr nu prea vechiu al Revistei Pădurilor am găsit chiar un articol în care se propunea ca prețul lemnului de lucru într'un anumit loc să se stabilească cu ajutorul unor coeficienți din prețul lemnului de foc. Câtă diferență de concepție ne desparte astăzi de acest fel de gândire!

Tarifele se împărțeau în 4 capitole.

1. Lemn de lucru.
2. Lemn de foc.
3. Produse accesorii — arenzi terenuri, pășunat, diverse.
4. Pueți.

Pentru lemnul de lucru și de foc pădurile din fiecare ocol se împărțeau la una din cele patru categorii de valoare, în raport cu situația lor față de centrele de consumație, de drumurile existente pentru transport și de facilitatea exploatării.

Lemnul de lucru bușteni se clasa pe specii, iar înăuntrul fiecărei specii se făceau patru clase: inferioară, mijlocie, primă și specială; iar fiecare clasă se împărțea în categorii de diametre; la rândul lor categoriile de diametre se împărțeau în subcategorii de lungimi adică până la 4 m, de la 4—8 m, și peste 8 m.

Se mai făcea apoi o categorie de lemne de lucru speciale ca: nuele, araci, doage, șite, draniță, etc.

Capitolul lemnului de foc se împărțea în 5 categorii și anume: esențe tari, esențe tari și moi, foioase moi, rășinoase și diverse.

Produsele accesorii și pueții, având mai mică importanță, nu mai insist asupra diviziunii capitolelor respective.

Prețurile de vânzare, din tarife, pentru lemnul de lucru și de foc, se socoteau în picioare, sau tăiate și fasonate de cumpărător cu speșele sale. Pentru materialele ce s'ar fi exploatat în regie se prevedea că la aceste prețuri se vor mai adăuga cheltuelile de exploatare, pază și administrație.

Materialele estimate cu prețurile tarifare, în regulă generală se scoteau în vânzare prin licitație. Licitația controla estimatia.

Mai târziu s'au făcut vânzări pe prețul de estimatie la autorități și cooperative.

Se pune întrebarea: Care sunt avantajele și dezavantajele acestor tarife?

A v a n t a j e.

1. Dau posibilitatea organelor Direcțiilor Regionale și Administrației Centrale să știe în orice moment prețurile la o anumită unitate și într'un anumit punct pentru orice fel de produs existent acolo. Acest sistem servește un sistem de administrație cât de centralist.

2. Se poate face de organele centrale o coordonare a prețurilor pe toată țara.

3. Se poate urmări o oarecare politică a prețurilor pe toată țara.

4. Tarifele îmbrățișează totalitatea produselor ce se vând.

Desavantaje.

1. Tarifele nu țin suficient seamă de posibilitățile de desfacere pe centrele de consumație.

2. Valoarea nu este și în funcție de cantitatea ce se va exploata, de care depinde foarte mult, ținând seamă că la anumite exploatări sunt necesare mari cheltueli în investiții de exploatare, transport, industrializare și comercializare.

3. Nu se controlează amănunțit prețul chiar în momentul punerii parchetului în valoare.

4. Nu cuprind noțiunea că în cazul unei estimății prețul de vânzare al lemnului în pădure, în picioare, se calculează în raport cu instalațiile întreprinderii căreia îi convine cel mai mult să cumpere acel material.

5. Nu ține seamă de constatarea făcută și susținută de doctrinari în materie de comerțul lemnului, că vânzările prin tarife se pretează la vânzările în detaliu și în genere pentru materiale de valoare unitară mică.

6. Controlul estimațiilor prin licitație se dovedește în practică a nu fi întotdeauna destul de eficace. El poate fi real numai în cazul când se găsesc mai mulți amatori necartelați, sau înțeleși.

7. În sistemul de valorizare în care se prevede că pentru anumiți cumpărători, de ex. cooperativele, se pot face vânzări pe prețul de estimație, acest sistem de vânzare este direct inaplicabil, neexistând nici un control real al prețurilor de estimație.

Aceste numeroase desavantaje, cari depășesc cu mult avantajele, au dus cu ocazia introducerii exploatărilor în regie, în baza legilor din 1930 și 1934, la renunțarea completă de a se mai vinde pe bază de tarife fixate anual. Totodată s'au introdus analizele de prețuri cari se folosesc oridecâteori este vorba de stabilit o valoare.

Prin tarife a rămas să se fixeze prețurile numai pentru materiale industrializate și pentru pueți. Tarifele pentru chereștea se întocmesc de Direcția Comercială din CAPS. și se țin la curent cu situațiunea pieței, iar tarifele pentru pueți se întocmesc anual de Direcție și se aprobă de CAPS.

II. Analizele de prețuri.

Organizarea pe baze comerciale a Casei Pădurilor a transpus administrația din domeniul cultivatorului în foarte mare măsură în acela al comerțului. Este explicabil deci că și la întocmirea analizelor de prețuri s'a recurs la felul exact de a lucra al negustorului. Instrucțiuni principiale au fost date asupra întocmirii analizelor de prețuri, lămurind noțiunile de preț pe piața de desfacere principală, secundară și locală. Apoi s'au arătat cotele cu cari să se ia în calcul diferite cheltueli ca impozite, dobânzi, beneficii, etc. De asemenea noțiuni noi ca preț rentă, preț de regie prin cumpărător, preț de regie pentru materiale fasonate de stat și alte noțiuni ca: preț de cost, preț de vânzare, beneficiu de regie.

Mai târziu cu ocazia uniformizării tarifelor pentru vânzarea cherestelei s'au mai introdus și alte noțiuni, nefolosite până aci de CAPS., ca: preț de vânzare pe credit, scont, comision de vânzare și de încredere, primă de consum, preț de vânzare fob sau cif, comision de vânzare la export etc.

Câteva ani, până prin anul 1934, Administrația Centrală nu s'a preocupat de o uniformizare a procedurii de estimare.

Poate că erau prea multe lucruri de făcut cu ocazia comercializării și lipseau și organizațiuni similare în acest domeniu; deci aproape totul trebuia construit din nou. Analizele de prețuri se întocmeau de organele locale după formele pe care fiecare le credea mai bune, cu excepția unor Direcțiuni regionale — cari le-au uniformizat pe cât a fost cu putință.

Diferitele feluri de a se întocmi actele, necesitatea de a se completa vechile formulare ale actelor de punere în valoare în raport cu nouile cerințe și faptul de a se putea urmări mai ușor activitatea organelor locale și regionale, a dus la înființarea în anii 1933/1934 și a unor analize de prețuri tip, pe formulare de acte de punere în valoare nou introduse, cu denumirea de formularul C1.

Analizele de prețuri în chestiune sistematizează într-o măsură oarecare categoriile de cheltueli.

Formularele n'au avut însă de cât o scurtă viață.

În anul 1934 tot sub impulsul preocupărilor de mai sus s'a introdus formularul numit: Estimația, devizul de cheltueli, calculul rentabilității și analiza prețurilor unitare.

Ideile noi cu cari vin aceste formulare sunt:

Gruparea cheltuelilor în șase capitole principale, ca: exploatare, transport, industrializare, vânzare, administrație generală și diverse. Fiecare din aceste capitole le subîmparte până la cele mai mici categorii de cheltueli. Prin această divizare, cheltuelile ajung să fie repartizate în 26 categorii.

Se introduce de asemenea un grup nou de cheltueli, denumit administrație generală, care cuprinde: personalul bugetar, materiale, regenerarea, amortizarea clădirilor de ad-ție și asigurarea clădirilor de administrație. Drept consecință apare și un termen nou denumit renta netă, care reprezintă ceea ce se înțelegea mai înainte sub renta de antrepriză minus cheltuelile generale de administrație.

Sortimentele de materiale le standardizează în următoarele categorii:

Rășinoase: Araci, pari, construcții rurale, pari de mină, stâlpi de telegraf și telefon, piloți și material de poduri, traverse, doage, șite, șindrilă, lemne speciale de rezonanță, trunchi de cherestea, cherestea.

Foioase: Nuele, araci, pari, construcții rurale, pari de mină, stâlpi de telegraf și telefon, piloți și material de poduri, traverse, doage, șită, șindrilă, lemne speciale pentru furnir, trunchi de cherestea, cherestea.

Lemne de foc: Tari clasa I, tari clasa II, moi clasa I și II, grămezi crăci.

Materialele urmează a se estima în unul din următoarele 3 locuri de desfacere: loco pădure; sau ab depozit, ab vagon sau ab șlep stația de expediție; sau ab vagon sau șlep stația de destinație sau domiciliu.

Aceste acte urmau să se întocmească pentru fiecare parchet sau lot de către ocoale, iar Direcția să le verifice și să le aprobe. De asemenea Direcția urma să le centralizeze lunar și să le înainteze la CAPS. Complicatele și multele calcule cerute

de acest formular au făcut ca el să se poată introduce cu greu în serviciu; centralizarea apărând chiar ca imposibilă.

Totodată s'a făcut și greșala fundamentală de a nu se da formula de calculul rentei de antrepriză și regie, care era foarte bine arătată în primele instrucțiuni principale date cu ocazia introducerii analizelor de prețuri.

În general aceste analize de prețuri au însemnat un regres principal și anume au transpus pe estimatori din calitatea de negustori în aceea de funcționari birocrați sau contabili, cari au de făcut un tablou de nenumărate coloane și rânduri. Apoi standardizarea categoriilor de materiale, în grupele arătate, este o regresare, chiar față de tarifele de vânzare produselor cari s'au desființat în 1930. E destul să exemplific cu cazul unei păduri de stejar amestecat cu fag, care trebuie analizat în comun la grupa foioase.

Dar formularul mai avea și greutatea de tehnică aritmetică; foarte multe adunări trebuiau făcute pe orizontală, ceea ce era greu de făcut și isvor al multor greșeli.

În curând deci a și fost desființat și o parte din acest formular s'a înglobat în formularul de acte de punere în valoare unde se găsește astăzi.

Cu această ocazie s'a renunțat la împărțirea în categorii fixe a felurilor de materiale, rămânând ca estimatorul să stabilească singur sortimentele de materiale ce are în parchet.

De asemenea estimația în bani, devizul cheltuelilor și calculul rentabilității se face numai pe categorii mari de cheltueli ca: exploatare, transport, industrializare și vânzare, ceea ce ușurează vederea generală asupra actului. Totodată s'a desființat grupa de cheltueli de administrație generală cari în actuala structură a contabilității CAPS. nu se pot separa pe unități de exploatare, parchete, loturi și respectiv sortimente ce se analizează. Apoi s'a pus de acord grupul de cheltueli denumite „de exploatare” cu cerințele contabilității, la acest grup figurând cheltuelile cari se contabilizează la contul materiale de exploatat.

O ultimă modificare a acestui act făcută în anul în curs schimbă în analiza de preț și aranjamentul coloanelor de cheltueli în așa fel ca adunarea cheltuelilor să se poată face ușor pe verticală. Revine însă asupra cheltuelilor de administrație generală, pe care este drept însă că le reintroduce numai cu titlu informativ.

Voiu supune ultimul formular unei critici amănunțite, pentru a vedea cari sunt concluziile utile cari se desprind.

Nu mă voiu ocupa de partea matematică a acestor analize, deoarece pe aceasta voiu căuta s'o studiez mai deaproape într'un articol viitor.

În propunerile ce voiu face voiu căuta întotdeauna să leg concluziile cu ansamblul întocmirii actelor azi existente în serviciu.

III. Observațiuni asupra ultimului formular de analiză de prețuri.

O analiză de prețuri trebuie să conțină următoarele părți fundamentale:

- Prețul pe piața de desfacere.
- Cheltuelile de exploatare, industrializare și comercializare.
- Prețul de rentă — sau în pădure în picioare.

1. Primul punct trebuie să fie stabilirea pieții de desfacere și a prețului în această piață. Ori în analiza de preț, în cheștiunea aceasta, abia apare la capitolul denumit „Diverse“ litera E punctul 4.

2. Unitatea de măsură trebuie să fie bine precizată deci în capul tabloului să se adauge un rând orizontal în care să se scrie Lei/mc, Lei/mster etc. sau lei/. . . . urmând ca în locul indicat cu puncte să se completeze de estimator unitatea de volum. Așa cum lasă să se înțeleagă că este de complectat analiza, nu rezultă de nicăeri că prețurile sunt exprimate în lei.

3. Pentru ușurința calculului pentru fiecare sortiment trebuiau făcute 2 coloane. Una pentru valori parțiale și alta pentru totaluri parțiale pe grupe de lucrări, ca: exploatare, transport, industrializare, vânzare și diverse. Aceasta facilitează și o privire generală asupra analizei.

4. La anumite capitole, de exemplu: amortizarea investițiilor de transport, la transportul dela pădure la piața de desfacere și la capitolul cheltueli de administrație, etc. nu se cere

nici o indicație asupra modului cum s'au stabilit aceste sume pentru a exista un mijloc de control. De oarece aceasta nu este posibil să se uniformizeze ca tip de calculație, ar trebui ca analiza de prețuri să aibă o filă anexă pe care să se vadă toată desfășurarea calculelor.

De exemplu pentru:

a) Transporturi se va indica distanța de transportat și prețul în lei/mc. Km; lei/m. st.; Lei/tona Km. etc.

Pentru a avea cât mai mult material documentar la dispoziție, ar trebui ca în general la toate actele de cheltueli ce se fac pentru plăți de transporturi, în certificarea lucrării, organul gestionar să facă întotdeauna calculația la cât revin cheltuelile respective pe mc. Km.; m. st. Km.; tona Km. etc.

b) Amortizarea investițiilor. Aci se va arăta valoarea investițiilor, timpul în care urmează să se amortizeze, cantitățile de materiale asupra cărora se amortizează; de unde rezultă cota respectivă pe mc. trecută în analiza de preț în chestiune.

c) Cheltuelile de pază și administrație. Se va arăta suma globală ce urmează a se cheltui, specificată pe categorii de personal, cantitatea de material la care se repartizează și cota respectivă care revine pe mc. ster etc. de analiză.

5. Grupul de cheltueli denumit „Cheltueli de industrializare“ trebuie, în ce privește subdiviziunile, pus de acord cu subdiviziunile folosite astăzi de toate fabricile CAPS-ului și anume:

- a) Depozitul de bușteni
- b) Hala fabricii
- c) Depozitul de cherestea
- d) Hala mașinilor
- e) Materiale tehnice de uzină
- f) Personal.
- g) Cheltueli diverse.

Aceste cheltueli sunt cunoscute în administrația CAPS sub denumirea de cheltueli de debitare și pot fi ușor cunoscute pentru toate fabricile CAPS.-ului.

Cota de asigurări sociale este cuprinsă conform evidenței ce se ține astăzi, în cheltuelile arătate mai sus, așa în cât nu este nevoie de o trecere a lor într'o coloană specială.

Cheltuelile de asigurarea instalațiilor, amortizarea instalațiilor sancțiuni și asigurarea materialelor, s'ar putea cuprinde sub un singur titlu, denumit „Arenda fabricii“ care este mai ușor de evaluat și mai bine cunoscută, deoarece se încheie în mod curent transacții de arendarea fabricilor.

Aici bine înțeles trebuiesc avute în vedere cazurile în care în acel loc se găsesc instalații complet amortizate, chiar dacă ele nu aparțin CAPS.-ului și estimația trebuie făcută ținând seama că această cheltuială are valoarea zero.

Cheltuelile trecute în analiza de preț a CAPS.-ului, sub numele de cheltueli de pază și administrație sunt cuprinse la grupele f și g arătate mai sus.

În mod practic aş propune ca cheltuelile de industrializare în analiză să aibă numai următoarea clasificare:

- Cheltueli de debitare (sub înțelegându-se prin aceasta grupul de cheltueli enumerat mai sus sub a-g)
- Arenda fabricii (în înțelesul arătat mai sus)
- Dobânzi de . . . . % pe . . . . luni.

Pentru ușurința estimatorilor ar fi necesar să caute CAPS-ul a pune la dispoziția organelor sale exterioare, rezultatul lucrărilor sale în regie, în materie de cheltueli, comunicând lunar valoarea cheltuelilor de debitare pe fabrici, pe anul financiar în curs dela începutul anului până la finele lunii respective, cu următoarele explicațiuni suplimentare.

- cantitatea medie lunară debitată
- prețul mediu pe zi a lucrătorilor, calculat prin împărțirea totalului sumelor plătite lucrătorilor, inclusiv cota de asigurare, cu totalul zilelor lucrate.
- eventual, numărul zilelor lucrate, repartizate pe mc. debitat.

Cu aceste date este foarte ușor de judecat cuantumul cheltuelilor ce trebuiesc luat într'o analiză de prețuri, iar repartizarea pe categorii de lucrări în cuprinsul unei fabrici urmează să intereseze mai îndeaproape numai pe aceea cari se ocupă de fabricație.

6. Grupul de cheltueli denumit cheltueli de vânzare, cred de asemenea că trebuie să capete o explicație în cuprinsul aneizei arătate ca necesară a se introduce la punctul 4 de mai sus.

Astfel se vor explica remanipulările ce trebuiesc făcute, speșele de vânzare, distanțele de transport și cheltuelile pe unitatea de distanță, mărimea totală a chiriei depozitelor, cuantumul total al cheltuelilor de pază și administrație și repartizarea lor la unitate.

7. Ca observație generală asupra grupării cheltuelilor așa găsi necesară ca aceasta să nu se mai facă numai în 4 grupe mari, ci în 5 grupe și anume să fie clasificate în: cheltueli de exploatare, transport, industrializare, vânzare și diverse.

Grupa de diverse ar urma să conțină după mine cheltuelile de pază și administrație, dobânzile, precum și amortizarea investițiilor pe o durată mai lungă, — astăzi clasificate la grupele exploatare, transport, industrializare și vânzare.

Introducerea acestei grupe este justificată de faptul că atunci când prețul de rentă este foarte mic — cheltuelile de administrație, dobânzile și amortizamentele investițiilor de durată mai lungă — îl influențează foarte simțitor și din cauză că astăzi aceste cheltueli sunt repartizate în prea multe locuri, mai cu greu ne putem da seama cât este cuantumul lor total, luat în analiză.

De altfel în general divizarea cheltuelilor făcută în această analiză în prea multe părți poate fi izvorul unor greșeli de estimare mărină cota cheltuelilor în dauna rentei, fără a se putea observa prea ușor acest lucru.

În instrucțiunile anexă analizei, ar trebui precizat că, la actele a căror valoare nu întrece suma de 50.000 lei, analiza poate fi făcută și mai rezumativ, punându-se prețurile pe grupe de lucrări.

Din punctul de vedere al formei imprimatului, eu aș propune ca acesta să cuprindă 4 clase bine distincte, notate și prin litere de tipar mai groase și cu inițiale prescurtate astfel:

- a) **Prețul în piața de desfacere** notat cu . . . . . P
 b) **Cheltueli de exploatare, transport, industrializare, vânzare și diverse**, notate cu . . . . . K
 c) **Prețul de vânzare loco pădure în picioare.**
 — Renta de regie . . . . . R
 — Renta de antrepriză . . . . . r.
 d) **Formule întrebuințate la calculul rentei.**
 — Pentru Renta de regie . . . . ,R=O,...P—O,...K
 Pentru Renta de antrepriză . . . . r=O,...P—O,...K

— Cotele cu cari sunt socotite în aceste formule:

Impozitul agricol	%
. . . . .	%
Beneficiu la capitalul investit în exploatare	%
Dobânzi la prețul de rentă	%

Intr'un număr viitor al revistei, voi căuta să analizez diferitele norme și dispozițiuni principale cari au reglementat, sau reglementează în prezent prețurile la CAPS., pentru a vedea concluziile utile ce se desprind.

Ueber die einheitliche Preise der Staatsforstverwaltung.

Les prix unitaires de l'Administration des forêts de l'Etat.

A suivre. Le prochain numéro contiendra le résumé entier de cet article.

PRESTAȚIA LA PĂDURI

de HORIA MANOLE

Ceea ce face Italia fascistă, pentru pădurile ei, am auzit la congresul internațional din Budapesta, acum doi ani. Este păcat că nu putem să și vedem, la fața locului, minunile înfățișate. Și, nu știu dacă „Progresul silvic“ n'ar binemerita, din partea membrilor săi, organizând o excursie, în pădurile „făcute“ ale Italiei.

Dar „facerea“ acelor păduri este opera fasciilor, a tineretului italian, care a contribuit cu sutele de mii de brațe, pentru a pune din nou stăpânire pe solul național.

La noi, până acum câțiva ani, era în vigoare o lege a prestației pentru drumuri.

S'a socotit însă că ea nu mai corespunde timpurilor moderne și — astfel — a fost desființată acea lege, care — de bine de rău, permitea să se întrețină șoselele.

Prețuești un lucru atunci când nu-l mai ai. Așa cu șoselele și tot astfel cu pădurile.

Refacerea pădurilor dispărute, cu sutele de mii de hectare, este opera pe care o asemuiesc cu secarea mlaștinilor dela Littoria.

Ce nu s'a putut înfăptui pe timpul sclavilor, în decursul secolelor, a realizat un om care a știut ce vrea. Și fără să aibe la îndemână, oastea robilor fără drept de protestare; ci acum, în timpurile noastre, în numai câțiva ani, o imensă suprafață cu bălți — focare de paludism — a fost transformată în terenuri agricole.

Așa este de mare opera ce se cere înfăptuită, în munții românești. Dar o muncă de proporții biblice (căci replantarea sutelor de mii de hectare este o lucrare de vaste dimensiuni) nu se mai poate concepe, în epoca în care ne aflăm, fără fonduri uriașe. Și acestea — tocmai acestea — ne lipsesc.

Străduințele tuturor acelorora, care nu găsesc odihnă, în lupta pe care o duc, pentru a acoperi cât mai multă suprafață românească, cu pueți, vor trebui preamărite.

Dar, această bunăvoință, osârdie neîncetată, pentru restaurarea munților, este un „infinic mic“, în raport cu ceea ce este de reconstituit.

Și, încă, nu e totul. Plantațiile trebuie timp îndelungat întreținute.

Și întreținerea costă mult mai mult, decât plantația însăși.

De unde, atunci, imensitatea fondurilor reclamate, de o astfel de întreținere.

Din moment ce este dovedit, că munții trebuie reimpădurii, sub sancțiunea de a fi obligați să ne mutăm pe alt continent; din moment ce acest fapt este admis ca o necesitate, pentru nație, atunci se impune aplicarea aceluia faimos imperativ: „necesitatea nu cunoaște legi“.

Dacă la 1914 se putea vorbi astfel, azi — sub imperiul democrațiilor -- s'ar putea spune, că națiunea -- spre binele ei — simte necesitatea legii, care obligă la muncă de refacere.

În cazul nostru: prestația pentru restaurarea munților, prin împăduriri.

Între 17—20 ani, toți adolescenții să fie obligați la un minimum de zile — de pildă șase la număr — ce vor trebui prestate în interesul pădurilor. Firește, cei dela coline și munte vor fi afectați regiunilor muntoase, iar cei dela șes vor fi aplicați câmpiilor, bălților, etc.

Fiecare generație să contribuie la înființarea pădurilor, de care nu se vor putea dispensa, în decursul vieții. Să le înființeze și să le întrețină; să le păziască și să le îngrijească.

Pentru a da o imagine, despre opera gigantică, pe care o reclamă reimpădurirea țării, așa cum trebuie aceasta să fie

(adică să ajungă la un minimum de procent păduros, de 24%) voi arăta că pentru 100.000 de hectare este nevoie de trei sute milioane lei, numai pentru plantația propriu zisă! Intreținerea a 100.000 ha. pe timp de 12 ani, reclamă încă pe atât!!

Cine va da aceste sume și în cât timp?

Să nu se uite, însă, că suprafața reclamată de împăduriri este cu mult mai mare, decât o sută de mii de hectare.

Ce ușor au fost munții jefuiți și cât de greu vor fi îmbrăcați, la loc!

Dacă vor mai putea fi, vreodată, îmbrăcați!

Cum însă materialul de plantație (puieții) intervine, în calculele de cost pe hectar, cu un coeficient relativ mic, rămâne ca mâna de lucru să fie găsită, fără plată. Și aceasta nu o poate oferi, decât viitoarea lege a „prestației pădurilor“.

Dacă prestația drumurilor a fost găsită demodată și de factura evului mediu, cred că prestația, pentru refacerea pădurilor, este tot ce poate fi mai în nota timpului.

O țară cu mijloace atât de reduse, cum este a noastră (un om se hrănește cu douăzeci lei pe zi!) nu are și nu va avea niciodată, la îndemână, indicii monetari ai Președintelui Roosevelt, pentru a reface domeniile imense, devastate de cretinism, sau de iubirea de arginți.

De aceea, la noi, munca obligatorie, în scopul mai sus arătat; prestația manuală, în vederea reclădirii unui templu ultragiāt și masacrat — am numit pădurea — va deveni, și va trebui cât mai curând, o realitate.

După generația „maestrilor“ în distrugeri, să urmeze generația „constructorilor de păduri“.

Arbeitsleistung für den Wald.

La prestation en nature pour les forêts.

COOPERATIVELE FORESTIERE

de ȘT. DEMETRESCU-GĂRBOVI

Ing. insp. silvic

Sunt 12 ani de când, în paginile „Universului“, tratam acelaș subiect. Imi exprimam atunci convingerea că principial, cooperația trebuie acceptată ca unul din mijloacele puternice de întărire a poporului român. Cooperație, pe românește, însemnează dictonul: „unirea face puterea“ enunțat, în primele zile ale întemeierii României moderne, de către „Moș Ion Roată“ din vremea lui Vodă-Cuza. Arătam atunci câtă distanță era între principiu și faptă. Că, în materie de cooperație forestieră, principiul era numai un simplu pretext de „aranjarea intereselor personale și materiale ale diverșilor politicastrii locali printre cari enumeram unii preoți și învățători acoliți ai satrapilor politici regionali sau ei înșiși senatori ori deputați. Deși ideile mele de atunci constituiau o filipică destul de aspră, încălzită de tinerețea celor 28 ani ce aveam, fusesem destul de obiectiv astfel că, luat din „Universul“, articolul meu fusese reprodus în „Curierul Cooperației Sătești“.

Au trecut de atunci 12 ani și până mai eri, cu excepția unor cazuri izolate, lucrurile au rămas la fel. Principiul, pretext; realitatea (mai cu seamă în ultimii 3—4 ani), o frenetică goană a politicienilor după masivele forestiere ale Statului. În condițiuni oneroase, direct păgubitoare pentru bugetul Statului, cu regim de favoare, s'au trecut cooperativelor ad-hoc masive importante din cari, asupra românilor locali, ca și mai înainte, nu s'a resfrânt din sfântul principiu, decât munca trudnică de lucrători în pădure. Cunosoc cazuri când, pentru a se ajunge cu cooperativa în pădure s'a recurs, ca preliminar,

la acordarea unor islazuri. Rezultat dublu funest: islazul nu este astăzi islaz, localitatea nu mai are pădure, iar „cooperatorii“ în opinci au rămas tot ca atare.

Zilele de destindere pe cari le trăim azi mă determină să renunț a mai veni cu exemplificări și nume de persoane. Să aplicăm zicătoarea latinească: „de mortuis nihil nisi bene“. Cu o singură condițiune: să se revizuiască amănunțit situația tuturor cooperativelor cari în prezent exploatează pădurile Statului și să se desființeze sau să li se retragă favoarea celor cari ascund în dosul principiului câteva interese personale și locale cari, de multeori, nu sunt nici românești. D-l ministru Ionescu Sisești care, în ce privește justa și strânsa legătură între agricultură și pădure, se înscrie ca un mare precursor și restaurator al economiei forestiere în dreapta ei lumină, a exprimat și intențiunea de a da cooperației bazele ce îi sunt necesare pentru a se contopi cu principiul, încetând de a mai fi o odioasă firmă în special pentru pădure.

Corpul silvic așteaptă cu legitimă speranță ca programul anunțat să devină cât mai curând realitate.

Fără a fi adversari cooperației forestiere, cugetăm a exprima aci câteva desiderate:

a) Cooperatie forestieră cu capital românesc și numai capitalul românilor locali, din populația rurală.

b) Cooperatie forestieră numai acolo unde deocamdată Statul nu poate face singur regia.

c) Prețul de vânzare al lemnului să fie acela pe care Casa Pădurilor îl plătește Ministerului de Finanțe, fără nici o reducere (cooperatiunile sunt scutite de impozite). Sau, dacă se fac reduceri, acestea să fie recunoscute ca plăți făcute de C. A. P. C., Ministerului de Finanțe, dacă acest Minister va fi dispus să acorde gratuități ori ajutoare cooperativelor.

d) Regimul de gratuități făcute sub orice titlu și formă din pădurile Statului trebuiesc suprimate.

e) Casa Pădurilor Statului, cum s'a exprimat în discursul de recepție noul administrator general, d-l inginer consilier silvic A. Nedelcovici, va trebui să devină „o uzină model de producție a lemnului“. Pentru aceasta însă este nevoie de bani.

Iar aceștia nu pot fi decât dacă se dă posibilitate Casei Pădurilor să-și valorifice produsele sale în integrala și justa lor valoare.

Cooperativele forestiere conduse corect, dublate de cooperative de muncă, realizând un modest câștig comercial peste prețul real cu care li se va transmite lemnul, întemeiate cu capital și muncă românească, vor rezolva, ca niște colaboratori paraleli ai și cu Casa Pădurilor, adevărata operă de naționalizarea capitalului și muncii românești forestiere.

Die Forstgenossenschaften.

Les coopératives forestières.

PROBLEMELE ZILEI

INCLAVELE ÎN PĂDURI

INCLAVELE, SARCINI ALE EXPLOATĂRII FORESTIERE

de Ilie C. Demetrescu

Problema aceasta a mai fost atinsă incidental de semnatul acestor rânduri cu prilejul prezentării câte unui raport general la cel de al XIII-lea Congres Agricol din Martie 1937¹⁾ și deasemenea, la cea de a 51-a Adunare Generală a Societății „Progresul Silvic”²⁾. Stăruim, a fost atinsă numai incidental și anume ca unul dintre multele mijloace și căi de consolidare a proprietății forestiere. Punerea sa pe ordinea de zi, de către conducerea Revistei, ca problemă de sine stătătoare, corespunde într’adevăr unei nevoi reale a economiei noastre forestiere. Avem toate motivele să credem că ne aflăm la începutul unei ere de reconstrucție, după furia distrugătoare a democrației românești. Înălțurarea inclavelor din păduri este într’adevăr o foarte bine aleasă problemă a zilei.

Sub denumirea de origină latină, inclavă, ajunsă în limba noastră ca și în limba germană, engleză, etc., pe cale și în haină franceză, de enclavă (Enklave, enclave, etc.)³⁾, se pot înțelege două lucruri, cu conținut comun în oarecare măsură. Inclava presupune, în primul rând, o porțiune relativ mică de teren izolată, închisă, după cum o arată, de altfel și numele (Lat.: in clavis=cheie; inclavare). Ea poate fi, mai departe,

---

1) „Consolidarea proprietății agricole din punct de vedere forestier”. București: „Cartea Românească”, 1937, pag. 16.

2) „A 51-a Adunare Generală ținută în zilele de 30 și 31 Mai, 1 și 2 Iunie 1937”, București: Societatea „Progresul Silvic”, 1937, pag. 119 și 174.

3) Cu acest studiu, vom adopta expresia „inclavă”, fiind mai apropiată de forma sa primară și potrivitându-se totdeauna mai bine spiritului limbii noastre.

diferită de terenurile încunjurătoare numai prin natura folosinței, de exemplu: teren agricol, pășune, așezări omenești, etc., în mijlocul unei păduri, toate aparținând aceluiaș proprietar sau după apartinență, (inclava aparținând unui proprietar, iar terenurile încunjurătoare altuia sau altora proprietari) ori și prin una și prin alta.

În mod obișnuit, se înțelege prin inclavă: o porțiune relativ mică de teren prinsă în mijlocul unui teren sau între terenuri streine. În cele ce urmează, ne vom ocupa de inclava forestieră, care nu presupune neapărat deosebire de cultură, ci numai diferență de apartinență.

Existența de inclave în mijlocul unei păduri sau pe latura unei păduri, constituie, în generalitatea cazurilor, foarte neplăcute sarcini pentru exploatare.

În primul rând, un astfel de „cuiul lui Pepelea“ cere o servitute de ieșire, de trecere în sarcina pădurii încunjurătoare, servitute care — deși plătită — poate totuși să fie legată de anumite inconveniente. El poate constitui apoi, un loc prielnic pentru comiterea de delictе și izvor de sarcini directe și indirecte pentru rest. În orice caz, prezența unei inclave într'o pădure se traduce printr'o creștere mai mult sau mai puțin mare a cheltuielilor de gestiune și totdeauna printr'o oarecare scădere a producțiunii cantitativ și calitativ. Natura și greutatea acestor sarcini și inconveniente variază între foarte largi limite, cu felul proprietății și al folosinței inclavelor.

Nu este tot una pentru pădurea dimprejur dacă inclava este cultivată agricol, dacă este destinată ca fâneață sau pășune, dacă servește ca loc pentru așezări omenești (locuite, industrii, etc.) ori dacă este rezervată tot culturii forestiere. Apoi, în chipul cum se exercită fiecare dintre diferitele folosințe, poate să dea naștere la inconveniente mai mult sau mai puțin mari pentru rest. O șatră de țigani de pildă așezată într'o asemenea inclavă poate să reprezinte un adevărat flagel pentru pădure. Deasemenea, anumite industrii vătămătoare, pășunat cu capre, etc. Dar chiar o cultură forestieră inferioară și dezordonată (tăieri rase, executate brusc, etc.) poate pune în mare pericol arboretele învecinate. Folosirea inclavei ca loc de

fâneată sau pentru cultura agricolă, prezintă dimpotrivă un mai redus inconvenient pentru pădure.

Dacă proprietatea inclavei este colectivă sau măcar dacă folosința sa este cedată mai multor persoane, cum ar fi cazul unei pășuni comunale, se înțelege, că situația bunului înconjurător se prezintă mult înrăutățită. Într'un asemenea caz, stabilirea autorului eventualelor încălcări și vătămări și a responsabilităților decurgătoare este legată de mari greutăți, de mult mai mari greutăți, decât atunci când e vorba de un singur proprietar și de o singură folosință.

O situație analoagă cu inclavele propriu zise o au și intrândurile sau dinții de proprietate străină în perimetrul pădurii. În studiul de față, acestea vor fi privite ca și inclavele. Legislația forestieră austriacă, de pildă, tratează — după cum vom vedea mai departe — absolut la fel problema inclavelor propriu zise cu aceia a intrândurilor în perimetrul pădurii. Toate acestea sunt, de altfel, cuprinse și definite, în textul legilor respective, sub una și aceeași expresie: „ganz oder teilweise eingeschlossene fremde Grundstücke (Enklaven)“. Ceva mai mult, odată cu inclavele, legislația respectivă urmează absolut aceeași cale și în materie de rotunjire a limitelor pădurii. Însăși titulatura legii se referă în mod expres la ambele chestiuni. Astfel, atât legea imperiului (Reichsgesetz) din 7 Iunie 1883, cât și cele de aplicație ale diverselor țări ale Coroanei austriace (Mähren — 1884, Craina — 1887, Silezia — 1887, Kärnten — 1890, Salzburg — 1892, Galiția — 1899, etc.) conțin în titulatura lor expresia: Gesetz... „betreffend die Bereinigung des Waldlandes vom fremden Enklaven und die Arrondierung der Waldgrenzen“ (Lege... „privitor la eliberarea teritoriului pădurii de inclave străine și la rotunjirea limitelor pădurii“).

Se poate întâmpla, însă, uneori și inversul adică și, sau numai proprietatea unei inclave să aibe de suferit din cauza bunului înconjurător. Cazul este, însă, mai rar și oricum de proporții mai reduse.

Pentru înlăturarea sau cel puțin pentru ameliorarea situației neplăcute rezultate din prezența unei inclave într'o

pădure, sunt, fără îndoială, mai multe mijloace amiabile sau legale. Niciunul nu se poate însă compara cu dobândirea stăpânirii însăși a inclavei. Aceasta este mijlocul radical și cel mai ieftin. Chestiunea ar fi deci de ordine particulară. Proprietarul pădurii se va strădui să ajungă în posesiunea inclavei, fie prin cumpărare, fie prin schimb. Dar proprietarul acesteia din urmă va căuta, la rândul său, să speculeze situația sa privilegiată și dorința sau nevoia solicitatorului.

În asemenea împrejurări, intervenția Statului se poate face necesară, spre a înlesni tranzacțiuni într-o formă cât mai justă, fără specularea unei situațiuni privilegiate și prin nimic justificată. Serviciile pe care economia forestieră le așteaptă în această privință, au multă analogie cu cele rezultate din intervenția Statului pentru lichidarea drepturilor la produse forestiere în natură și în genere a servituțiilor. De altfel, existența de inclave se poate traduce cu așezarea de diverse servituți legale, dar mai ales ilegale în sarcina pădurii alăturate. Deci, înlăturarea inclavelor e tot una cu lichidarea tuturilor acestor servituți.

Preocupări din partea Statului pentru înlesnirea eliberării proprietății forestiere de inclave aflăm — după cum am mai arătat și mai sus — în legislația austriacă. Așa zisa „Reichsgesetz 7. Junie 1883, betreffend die Bereinigung des Waldlandes von fremden Enklaven und die Arrondierung der Waldgrenzen“, identifică, din punctul de vedere al tratamentului legal: inclavele propriu zise, dinții sau intrândurile, ca și orice nerotunjire a perimetrului pădurii. Contractele de schimb proiectate, între diverse părți în scopul înlăturării inclavelor sau rotunjirii limitelor pădurii se bucură, prin legea respectivă, de anumite înlesniri. Asistența și aprobarea unor astfel de contracte, cădeau în sarcina unor organe speciale și anume a Comisiunii Ministeriale și provinciale de Comasare, completată cu un consilier forestier (Forsttechniker). Invoirea necesară din partea oricărei autorități administrative sau tutelare (administrative oder Pflegeschäftsbehörde), a unui eventual coproprietar (Obereigentümer), sau a unor eventuali posesori de drepturi sau sarcini asupra bunului de schimbat, putea fi în-

locuită prin aprobarea uneia dintre autoritățile de mai sus, se înțelege cu despăgubiri corespunzătoare. Contractele ca și orice alte acte în legătură, erau scutite de timbfe și taxe directe (Stempel und unmittelbare Gebühren). Deasemenea erau scutite de taxe: transcrierile de proprietate, a drepturilor și sarcinilor (servituților) provocate de operațiunile de schimb respective.

În România problema aceasta a intervenției Statului pentru înlesnirea lichidării inclavelor propriu zise și pentru aranjarea unui perimetru regulat al pădurilor, nu s'a pus până la războiul cel mare. Felul cum evoluase proprietatea pământului rural la noi, până la acea epocă, nu creiase asemenea inclave. În ceea ce privește forma neregulată a perimetrului, chiar dacă ar fi fost necesară o oarecare intervenție, ea nu era atât de presantă, față de alte nevoi ale economiei noastre forestiere și față de stadiul relativ neevoluat al culturii și gospodăriei noastre.

În acești ultimi 20 de ani, Statul român nu numai că nu a contribuit cu nimic în bine sub acest raport, dar a creiat chiar, în mod artificial, o problemă a inclavelor forestiere de o acuitate extremă, mai ales pentru proprietatea sa însăși.

„Prin reforma noastră agrară, pare că s'a căutat într'adins să se facă cât mai grea viața exploatațiunilor forestiere și din acest punct de vedere. Poenile de orice fel din marginile pădurilor, cele peste 10 ha mărime din interiorul pădurilor, apoi porțiuni de pădure învecinate sau de legătură au fost expropriate și transformate în locuri de pășune. Inconveniente ce rezultă pentru restul de pădure învecinat sunt ușor de imaginat: delictе de pășunat, de incendiere, furt de lemne și alte produse forestiere, turburarea culturii pădurii și a vieții vânătorului, etc. Legile pentru constituirea de pășuni comunale¹⁾, au așezat în mod expres o întreagă serie de servituți de acces la pășunile din păduri, de trecere la adăpători, de adăpost, etc. Ceva mai mult, chiar pădurile învecinate cu locuri de pășuni externe, cum este cazul pășunilor alpine, sunt grevate de dreptul de refugiu al vitelor pe o adâncime, nici mai mult nici mai

---

1) În special legea din 28 Aprilie 1933 pentru completarea măsurilor necesare folosirii pășunilor comunale constituite din păduri.

puțin decât de 800 m. Aceiaș soartă o au și pădurile de luncă, de pe grinduri, etc. Câte pagube de ordin material atrage după sine o asemenea stare de lucruri și cât de mult ridică ea cheltuielile de pază și administrație, își poate oricine imagina! Dar abuzurile pe cari le ocazionaază asemenea dispozițiuni de lege, sub regimul votului universal!?"¹⁾.

Ceeace s'a făcut cu pășunea s'a urmat și în materie de locuri de cultură. Oriunde a voit atotputernicia electorului, s'a rupt sângeros din trupul pădurii, fără nicio considerațiune pentru efectele negative ce avea să încerce, chiar o cât de rudimentară economie forestieră, cum ar fi și a noastră.

În orice caz, astăzi sunt o mulțime de păduri, mai ales din proprietatea Statului, ca inclave și cu un perimetru sfârțicat până la absurd, prin chipul necugetat și barbar cum a fost condusă în unele privințe reforma agrară. Dăm un exemplu de asemenea păduri de Stat, victime ale „operei“ de reformă agrară²⁾.

Intervenția Statului pentru eliberarea economiei forestiere de asemenea inconveniente este incontestabil trebuitoare. După cum ne-am exprimat și altădată: „Odată reveniți la timpuri mai normale, va trebui să ne gândim cu grije și la această problemă a eliberării pădurilor de cătușele unor asemenea greutăți destul de serioase“³⁾. Și se pare că timpuri normale se ivesc la orizont și pentru mult încercata noastră economie forestieră. Un prilej favorabil îl constituie acțiunea de comasare a proprietății agricole. Iată cum și în această problemă, silvicultorii au un cuvânt de spus, incontestabil, numai spre o mai bună și lesnicioasă folosire a pământului Națiunii.

---

1) Vezi nota 1 dela pag. 394 de mai sus.

2) Un alt exemplu a fost dat în lucrarea dela nota 1.

3) Nota To. 2 dela pag. 394 de mai sus.

OCUPAȚIUNILE

de V. P. Negulescu

Una dintre cele mai delicate probleme de inclave ale pădurilor Statului, o formează așa numitele ocupațiuni din Banat, de a căror soluționare în bune condițiuni depinde existența domeniului păduros al Statului.

Prin ocupațiuni se înțeleg, în această parte a țării, cutropirile făcute de locuitorii comunelor vecine cu pădurile Statului, din cele trei ocoale: Berzeasca, Moldova Nouă și Orșova, dealungul Dunării, dela Baziaș până la Orșova, pe o lungime de circa 140 Km și pe o lățime de 8—12 Km. Aceste cutropiri au fost urmate de pășunat abuziv, în special cu caprele, de exploatare și de defrișeri, într'un cuvânt de devastarea pădurilor, cu scopul de a obține terenuri de pășunat, de fâneață și de cultură, cari s'au întins în foarte numeroase locuri în interiorul pădurilor, ca arhipelagurile pe întinsul oceanelor.

În cele mai multe din aceste ocupațiuni, locuitorii au ridicat colibe: „sălașe“.

Regiunea din sudul Banatului, în care se găsesc ocupațiunile, este săracă în terenuri agricole, foarte accidentată, cu numeroase văi și vâlcele strâmte, cu versanți în pante rezezi. Însăși valea Dunării, care ar fi putut oferi terenuri agricole, este îngustă, în parte cu maluri rezezi și stâncoase, lipsită deci de lunca binefăcătoare din restul țării. Așa că lipsa de terenuri agricole unită cu slăbiciuni de ordin administrativ, au permis apariția cutropirilor endemice, care au o vechime de peste 120 ani, ocupațiuni care se manifestă încă și astăzi, din cauza hotarelor nestabilite, însă desigur pe o scară mai mică.

Înainte de 1870, întreaga regiune era ocupată de pădurile Statului cu arborete seculare de stejar și fag, pe o suprafață de circa 140.000 ha, cu numele de „Codrul Impărătesc“. Aceste păduri erau grevate de numeroase servituți în folosul satelor vecine, pentru pășunat, folosință de lemne, folosință de apă pentru mori, etc.

Între aceste servituți cele mai importante au fost pentru pășunat, în vederea cărora locuitorii au căutat locurile cele mai bune, și prin diverse sacrificii, le-au moștenit din tată în fiu, s'au stabilit pe aceste terenuri, au făcut sălașe, au croit terenuri de pășune, fânează și cultură și astfel s'au născut ocupațiunile.

Cum servituțile și ocupațiunile aduceau mari neajunsuri administrației silvice, s'au reglementat în anul 1871, prin legea LIII, în modul următor:

a) Servituțile de pășunat și folosința de lemne s'au comasat în pășuni și păduri comunale, ce s'au dat din pădurile Statului, în apropierea comunelor, constituindu-se două comunități de avere grănicerești: româno-bănățeană (Reg. 13) cu reședința în Caransebeș și sârbo-bănățeană în Biserica Albă (Reg. 14).

b) Ocupațiunile neturburate în posesie până în anul 1820 au fost recunoscute ca proprietăți ale ocupanților, primele proprietăți particulare în interiorul pădurilor.

Cum vedem, prin această lege, pădurile Statului au fost degrevate de servituți, n'au fost însă scăpate de ocupațiuni, deoarece prin această rezolvare superficială, pe de o parte s'au creiat numeroși proprietari particulari în interiorul pădurilor, iar pe de altă parte ceilalți ocupanți nesoluționați — adică acei cu cutropiri turburate în posesie până în 1820 și acei cu ocupațiuni comise în anii 1820—1871 — n'au fost scoși din păduri, așa că toți acești ocupanți, legalizați sau nelegalizați au continuat cutropirile spre a-și mări proprietățile și au îndemnat și pe alți locuitori să intre în păduri și să facă alte ocupațiuni.

Intinderea ocupațiunilor se făcea încetul cu încetul, prin secuirea sau baterea coajei arborilor cu toporul, provocându-se uscarea lor în picioare, după care li se dădea foc primăvara sau toamna, în timpuri de secetă.

În perioada 1886—1914, administrația silvică a fostei Monarhii Austro-Ungare a căutat prin măsurători cadastrale, în-

tocmiri și revizuirii de amenajamente să comaseze pe ocupanți, însă nu s'a putut termina din cauza războiului european.

Locuitorii au profitat apoi de starea turbure a războiului din 1914—1918, dar mai ales de perioadele armistițiului și schimbării de administrație și și-au întins ocupațiunile atât ca suprafață, dar mai ales ca număr, în detrimentul pădurilor, încât în anul 1919, după război, toate pădurile erau presărate cu foarte numeroase ocupațiuni, unele mici de câte 300—500 mp. unde locuitorii ridicau adăposturi de vite, care pășunau în păduri, iar altele de câte 4—5 ha, cultivate cu cereale.

Prin art. 6 al. b din legea agrară pentru Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș, s'au expropriat în folosul ocupanților considerați embaticari, toate ocupațiunile anterioare anului 1914, așa că s'a legalizat altă serie de proprietari mici particulari în interiorul pădurilor. Cum vedem prin această lege, ca și prin cea din 1871 problema ocupanților s'a soluționat unilateral, cu desconsiderarea intereselor pădurilor, care continuă să fie victime atât a ocupanților legalizați până la 1914, cât și a celor nelegalizați dela 1914 la 1919.

Prin aceeași lege agrară, pădurile fostei comunități de avere sârbo-bănățeană s'au expropriat în folosul Statului, constituindu-se actualul ocol silvic Moldova Nouă. Tot prin aceeași lege, pentru nevoile de islazuri și păduri comunale, pentru împroprietăriri individuale și diverse interese obștești ale comunelor din sudul Banatului s'a expropriat suprafața de 19.420 ha din pădurile fostei comunități de avere sârbo-bănățeană și din pădurile Statului, în care suprafață se aflau și numeroase ocupațiuni.

După aplicarea reformei agrare, în pădurile statului au rămas nesoluționați 873 ocupanți cu 1252 ocupațiuni în suprafață de 623 ha, pentru a căror soluționare Caps-ul a luat măsuri de evacuarea lor, cu trimiterea în judecată a celor ce refuzau să plece și cu plantarea ocupațiunilor.

În anul 1932, din cauza oportunismului politic, cu preocupări pur electorale, în goana după voturi și cu neglijarea în-

tereselor economiei forestiere, administrația a sistat atât acțiunile judecătorești cât și plantarea.

Ocupațiunile, atât cele legalizate în anii 1871 și 1921 ca proprietăți particulare, pentru care nu avem o statistică exactă, cât și cele nelegalizate în suprafață de 623 ha., constituiesc cel mai mare pericol pentru existența acelor păduri, deoarece pe de o parte ocupanții continuă încă cu lărgirea lor, iar pe de altă parte ei comit foarte multe delictе de pășunat și furturi de lemne, cari prin numărul și întinderea mare a ocupanților duc la degradarea și dispariția pădurilor Statului în suprafață de 68.317 ha, printr'o quasi defrișare lentă și sigură.

În cele mai multe părți, prin natura solului superficial și prin pantele rezezi ale terenului, pădurile au caracter de protecție, așa că după dispariția lor, prin formare de ravene și torenți va veni pustiul și sărăcia.

Astăzi, oricine călătorește pe Dunăre dela Orșova la Baziaș, poate vedea în multe părți înfățișarea urâtă a pădurilor și formarea ponoarelor.

În afară de viitorul întunecat al acestor păduri, Statul are astăzi o serie de pagube enorme, care reduc rentabilitatea pădurilor:

a) Cheltueli mult mai mari de pază și de controlul pazei, deoarece pentru o pază mai atentă a pădurilor, trebuie să se mărească numărul pădurarilor și brigadierilor.

b) Veniturile pădurilor scăzute, cu aproape 50% din cât ar fi trebuit să dea, din cauza micșorării consistenței arboretelor, prin furturi de lemne și degradării solului prin pășunat.

c) Regenerările naturale și artificiale au procente mai mici de reușită din cauza delictelor.

d) Prin degradarea continuă a pădurilor, ele nu mai pot corespunde rolului de apărare națională, mai ales în această zonă de graniță, unde mai mult ca în alte regiuni se impune menținerea stării împădurite.

e) Ocupațiunile mai produc prejudicii de ordin moral și social, deoarece s'a constatat că majoritatea ocupanților sunt oameni înstăriți și îndrăzneți, care au terenuri agricole în satele vecine, dar care prin lăcomie au căutat să-și întindă proprie-

tăți în păduri, așa că restul populației (80—85% din totalul populației) privesc cu ochi răi pe ocupanți văzând cum se îmbogățesc pe cale imorală, încât în anul 1934 locuitorii din comuna Bigăr au dat foc recolțelor de pe ocupațiuni. În această ordine de idei, menționez că în anul 1920 mulți ocupanți săraci, de teama sancțiunilor, au părăsit ocupațiunile, așa că astăzi din cei 873 ocupanți, numai 80 sunt săraci, lipsiți de terenuri agricole.

Epidemia ocupațiunilor s'a întins în restul Banatului, în pădurile Statului, ale comunității de avere româno-bănățeană și particulare, precum și în celelalte provincii vecine cu Banatul, atât în timpul războiului 1914—1918, cât și în timpul armistițiului și schimbării de administrație.

În pădurile Statului, ocupațiuni importante mai avem în ocolul silvic Sudrigiu, de locuitorii comunei Tărcăița (Bihor) pe suprafața de 140 ha.

Această stare nenorocită pentru păduri, cu seria nesfârșită a prejudiciilor, trebuie să se curme prin singura soluție radicală: scoaterea ocupanților din păduri. Ori ce altă soluție nu va rezolva problema.

Soluția va fi definitivă și completă numai prin scoaterea din numeroasele locuri resfirate prin păduri atât a ocupanților nelegalizați cât și a celor legalizați în anii 1871 și 1921, așa că problema lor se poate desface în două părți, după natura ocupanților.

Cum am văzut mai sus, locuitorii din Sudul Banatului au primit prin reforma agrară pentru satisfacerea nevoilor lor suprafața de 19.420 ha din păduri. Locuitorii fostei comunități de avere sârbo-bănățean, rămași în țara noastră, reprezintă 22% din totalul membrilor acestei comunități (restul de 78% a rămas în statul Jugoslav). Cum prin reforma agrară ei au primit suprafața de 12.300 ha, ce reprezintă 56% din totalul pădurilor comunității, rezultă că le-a revenit cu 150% mai mult decât li se cuvenea din aceste păduri. De asemenea, locuitorii comunității de avere româno-bănățeană, pe lângă suprafețele primite prin Reforma agrară, mai posedă mari suprafețe de pădure, ca membri ai acestei comunități și anume: 10.830 ha

pădure și 1.580 ha poeni. Din acestea rezultă că nevoile locuitorilor au fost satisfăcute cu prisosință și nu mai există ca problemă socială, care să împiedice scoaterea ocupanților din păduri, cu excepția celor 80 locuitori săraci, cărora trebuie să li se vândă terenuri echivalente cu ocupațiunile până la maximum 1 ha, comasate la marginea pădurilor.

Prima parte a problemei ocupanților va comporta următoarele măsuri:

a) Reconstituirea hotarelor, cu fixarea de stâlpi și movile de hotar solide, ce trebuiesc conservate permanent.

b) Determinarea ocupanților nelegalizați.

c) Evacuarea ocupanților, cu vânzarea la prețul zilei, ocupanților săraci, de terenuri echivalente cu ocupațiile lor până la 1 ha în marginea pădurilor, camasare, printr'o lege specială, iar cei ce refuză să părăsească terenurile să fie dați în judecată pe cale de revendicare.

Partea a doua a problemei trebuie să se rezolve prin scoaterea ocupanților legalizați din păduri, tot pe baza unei legi, cărora urmează sau să li se cumpere terenurile ocupate pe prețul zilei sau să li se dea terenuri echivalente, fie la marginea pădurilor, comasați pe sate, fie în alte regiuni ale țării cu o justă despăgubire pentru gospodăriile ce le-au făcut în ocupațiunile respective.

Această lege are caracter de expropriere pentru utilitate publică, deoarece pădurile răspund la atâtea cerințe de interes general, prin foloasele materiale și imateriale în frunte cu rolul de apărare națională.

Cu scoaterea ocupanților din păduri, se va da liniștea atât de necesară acestor organisme vii și se va introduce respectul de proprietatea Statului în sufletul populației, așa cum vrea și noua Constituție.

pădure și 1.580 ha poeni. Din acestea rezultă că nevoile locuitorilor au fost satisfăcute cu prisosință și nu mai există ca problemă socială, care să împiedice scoaterea ocupanților din păduri, cu excepția celor 80 locuitori săraci, cărora trebuie să li se vândă terenuri echivalente cu ocupațiunile până la maximum 1 ha, comasate la marginea pădurilor.

Prima parte a problemei ocupanților va comporta următoarele măsuri:

a) Reconstituirea hotarelor, cu fixarea de stâlpi și motive de hotar solide, ce trebuiesc conservate permanent.

b) Determinarea ocupanților nelegalizați.

c) Evacuarea ocupanților, cu vânzarea la prețul zilei, ocupanților săraci, de terenuri echivalente cu ocupațiile lor până la 1 ha în marginea pădurilor, camasare, printr'o lege specială, iar cei ce refuză să părăsească terenurile să fie dați în judecată pe cale de revendicare.

Partea a doua a problemei trebuie să se rezolve prin scoaterea ocupanților legalizați din păduri, tot pe baza unei legi, cărora urmează sau să li se cumpere terenurile ocupate pe prețul zilei sau să li se dea terenuri echivalente, fie la marginea pădurilor, comasați pe sate, fie în alte regiuni ale țării cu o justă despăgubire pentru gospodăriile ce le-au făcut în ocupațiunile respective.

Această lege are caracter de expropriere pentru utilitate publică, deoarece pădurile răspund la atâtea cerințe de interes general, prin foloasele materiale și imateriale în frunte cu rolul de apărare națională.

Cu scoaterea ocupanților din păduri, se va da liniștea atât de necesară acestor organisme vii și se va introduce respectul de proprietatea Statului în sufletul populației, așa cum vrea și noua Constituție.

INCLAVELE DIN PĂDURILE STATULUI

de V. Ivăncianu și V. P. Negulescu

Statul a avut grijă să nu incomodeze pe proprietarii particulari prin administrarea și exploatarea bunurilor sale, dar n'a avut aceeaș preocupare de a nu fi el însuș incomod, de către diverși proprietari cari au inclave în proprietățile sale.

Intr'adevăr, prin legea pentru înstrăinarea bunurilor Statului și răscumpărarea embaticurilor, din 7 Aprilie 1889, se prevede la art. 6, al. 2 că guvernul este autorizat a vinde ca bunuri mici, între altele, „toate locurile înfundate în proprietăți străine, cu clădiri sau fără clădiri pe dânsese“.

Statul însă, nu și-a urmărit propriul său interes, căci ar fi trebuit să cumpere chiar în condițiuni mai grele, bunurile străine aflătoare pe proprietățile sale ca inclave. Nu numai atât, dar a transformat în proprietari pe toți embaticarii, gime, în folosul embaticarilor, „pământul folosit cu titlul de arendă, plătind o foarte mică dare anuală, denumită: embatic, besman, otașniță sau zecime. Astfel, prin art. 58 din legea sus citată s'a autorizat „răscumpărarea acestor embaticuri, plătinându-se de 20 ori data embaticară, sau de 40 ori după trecere de 5 ani dela promulgarea acestei legi.

Mai târziu, Statul a manifestat aceeaș lipsă de interes pentru proprietățile sale, căci prin legea agrară pentru vechiul regat din 17 Iulie 1921 (art. 7, al. d), s'a expropriat în întregime, în folosul embaticarilor, pământul folosit cu titlul de embatic, besman, locațiune ereditară, otașniță, fie că este acoperit cu plantațiuni, sădiri, clădiri, sau nu, fie că este situat în comunele rurale sau urbane“.

Evident, unele embaticuri au fost situate în afara perimetrului pădurilor, dar foarte multe erau în interior, deci inclave, pe cari Statul avea tot interesul să le recupereze și să le împădurească sau să le folosească pentru diverse nevoi ale serviciului.

Prin legea agrară pentru Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș din 30 Iulie 1921 (art. 6, al. b), s'a expropriat „pământul folosit prin embatic, plantat sau nu, (emphytensis),

precum și acel ținut de săteni cu arendă cel puțin 5 ani ne-întrerupt; dacă aceștia își vor fi construit pe ele case, șălașuri, mori de apă primitive (rustice), joagăre, sau vor fi făcut plan-țațiuni de vii, sau pomi roditori“.

Cum vedem, în Transilvania, Banat, Crișana și Mara-mureși exproprierea a depășit embaticurile, trecând și la alte categorii de terenuri, interioare pădurilor, între care cele mai importante sunt acele ocupațiuni endemice din Banat.

Prin aceste trei legi, din 7 Aprilie 1889, 17 Iulie 1921 și 30 Iulie 1921, s'a constituit astfel o serie nesfârșită de in-clave în pădurile Statului.

Ca și cum aceste inclave nu erau suficiente, s'a mai adăogat o altă serie de inclave, terenuri cari fiind expropriate pentru islazuri comunale, primejduesc pe o scară mai în-tinsă gospodăria silvică, întrucât în loc să fie folosite de câ-țiva locuitori, ele sunt folosite de sate întregi. Intr'adevăr, prin art. 23 din legea agrară pentru Vechiul Regat s'a expro-priat pentru pășuni comunale, în regiunile de munte și deal, poenile din păduri, mai mici de 20 ha. apropiate, precum și suprafețele intermediare dacă au fost două sau mai multe din aceste poeni depărtate între ele la maximum 200 m și între-rupte de grupuri mici de arbori. În mod samavolnic s'a ex-pro-priat chiar dacă era o singură poiană în interiorul pădu-rei, atât în regiuni de deal și munte, cât și în regiunea de câmpie.

Toate aceste inclave, create în pădurile Statului, aduc enorme neajunsuri economiei forestiere.

Pe deoparte stânjeniri în administrație prin mărirea cheltuelilor de pază, administrație, exploatare și regenerare.

Pe de altă parte, amenințând existența pădurilor, pășu-nat ilicit și furturi de lemne.

Dar și din punct de vedere petrolifer Statul a încercat pagube considerabile de pe urma embaticurilor din pădurile sale. Astfel, deși legea agrară a prevăzut că dreptul de exploa-tarea subsolului terenurilor expropriate aparține numai Sta-tului, totuși neconținând nicio dispozițiune precisă asupra sub-solului embaticurilor, posesorii acestora au înfrânt economia

legii și au concesionat subsolul acestor terenuri, concesiuni cari au fost ulterior consolidate de instanțele judecătorești.

Mai mult încă, în lipsa multor planuri și acte doveditoare a proprietății Statului, de organele Statului după cum a evidențiat instrucțiunea vestitelor fraude petrolifere, încurajate de lipsa unui cadastru minier, embaticarii se ofereau ca martori, unii pentru alții, dovedind că au fost și sunt proprietari, iar nu embaticari și că deci subsolul le aparține.

A trebuit să treacă mulți ani dela promulgarea legii agrare și să fie descoperite fraudele pentru ca Statul să legifereze interpretativ, că subsolul embaticului aparține Statului, întrucât embaticurile au fost expropriate în favoarea embaticarilor.

Până atunci însă, cele mai productive subsoluri ale embaticurilor concesionate și consolidate, au fost pierdute de Stat, ele constituind drepturi câștigate pentru societățile petrolifere concesionare, bine înțeles exceptând concesiunile făcute prin fraudă din plina proprietate a Statului.

Cum vedem, Statul a acționat împotriva intereselor sale, căci oricât de mare ar fi trebuit să fie solitudinea sa față de locuitorii cari au deținut cu arendă embaticuri sau alte terenuri, sau oricât de însemnate ar fi fost nevoile lor de islaz, socotim că mult mai mare era interesul său, de a nu avea inclave în pădurile sale, căci, ca orice organism viu, ele nu pot activa în bune condițiuni, dacă au corpuri străine în interior.

Pentru a reda vitalitatea cuvenită acestor păduri, Statul este chemat să rezolve complet și eroic scoaterea proprietarilor de inclave din păduri, printr'o lege de expropriere pentru cauză de utilitate publică. Pădurile, prin natura lor, aducând atât de însemnate foloase materiale economiei generale a Statului, cât și neprețuite foloase de ordin material, constituiesc desigur bunuri de utilitate publică. Este deci o datorie națională de a se proceda la asemenea exproprieri.

Desigur că nu este rațional a preconiza exproprieria proprietarilor de inclave cu suprafețe prea mari, depășind circa 40—50 ha. (Vetrele de sat date prin diverse legi sau orice alte terenuri), întrucât măsura exproprierii silite ar ocaziona se-

rioase perturbațiuni de ordin social. Totuș pentru asemenea inclave se impune a se proceda la delimitări mai precise și mai durabile: movile mari cu pietre, șanțuri și garduri mari etc. permanent întreținute. Exproprierea proprietarilor de inclave se poate face prin despăgubirea lor în natură, Statul dându-le în schimb în marginea pădurilor sale terenuri cari ar putea fi folosite pentru arătură, fâneață sau islaz, bineînțeles de valoare egală.

Acest schimb forțat putea fi folosit odată cu aplicațiunea reformei agrare, când Statul dispunea de numeroase terenuri libere, atât în marginea pădurilor, cât și pe moșiile expropriate.

Astăzi această posibilitate este extrem de redusă întrucât terenurile expropriate sunt distribuite sătenilor, iar poenile exterioare au fost parte expropriate prin legea I. O. V. iar restul, aproape în întregime împădurite într'un ritm accelerat de teama unor noi exproprieri.

Așa fiind, în prezent nu vedem altă posibilitate, decât o justă și prealabilă despăgubire în bani a proprietarilor de inclave, cărora nu li se va putea da în compensație terenuri în marginea pădurilor.

Discuțiunea găsirii mijloacelor financiare, socotim că iese din cadrul acestui articol.

În numeroasele ocaziuni, atât de dese în ultimii ani, domeniul forestier al Statului către care s'au îndreptat poftele oamenilor politici, doritori a-și satisface clientela de partid, a suferit prea mari și dureroase lovituri, cu grave repercursiuni asupra economiei generale, mai ales pentru viitor.

Chestiunea inclavelor din păduri constituie un exemplu trist și de neînchipuit cum Statul a legiferat în mod constant împotriva intereselor sale proprii, abandonând cu bună știință interesul general al conservării și ameliorării domeniului silvic.

Când este atât de elementar că oricât de slab și-ar gospodări un proprietar averea, totuși nu poate tolera „cuiul lui Pepelea” în casa sa (definiția mai populară a inclavei), ci caută cu orice mijloace să alunge pe indezirabilul personaj legendar care-i turbură liniștea casei la orice oră din zi și din noapte.

Credem că, mai ales acum, când obligațiunile politice au încetat, a sosit momentul ca Statul român să legifereze eroic și în conformitate cu interesele sale, în definitiv interesele tuturor, soluționând pentru totdeauna problema inclavelor care apasă destul de greu asupra gospodăriei silvice a Statului.

DEGAJAREA PĂDURILOR DE CUTROPİRİ

de Ioan Pető

În unele regiuni ale Ardealului și mai ales ale Banatului, în perimetrul pădurilor Statului se găsesc o mulțime de cutropiri, a căror existență nu numai că este foarte neplăcută, dar periclitează menținerea pădurilor.

Ce sunt aceste cutropiri, de către populație, numite ocupațiuni și care este origina lor?

În regiunile respective, agricultura având puține terenuri apte, s'au transformat în terenuri agricole porțiuni de pădure mai puțin înclinate ale văilor, precum și cele ale coamelor dealurilor. Astfel în perimetrul pădurilor s'au creat multe proprietăți particulare, ai căror proprietari nu s'au mulțumit cu întinderea lor inițială, ci au căutat să mărească aceasta, permanent în dauna pădurii, prin defrișarea porțiunilor învecinate. Împiedecarea acestor defrișări a fost foarte grea, fiind făcute sistematic și cu multă viclenie.

Procedeu urmărit a fost: cercuirea arborilor de pe marginea imobilului lor situate în perimetrul pădurii. Aceasta sub pretext că pământul lor este umbrit, din care cauză nu crește nimic pe locul lor, și deci sunt siliți a tăia arbori de pe marginele imobilului lor. Dar după ce au defrișat o zonă oarecare, au mutat încet semnele de hotar (dacă existau pe marginea zonei defrișate). Acest procedeu l'au repetat ori de câte ori au găsit împrejurări favorabile pentru operațiunea lor. Cea mai bună ocazie pentru ei era momentul schimbării personalului de pază: noul pădurar, nefiind orientat de situație și necunoscând bine limitele originale ale proprietăților particulare, țăranii au putut lucra în voe.

Impotriva acelorora cari au comis cercuiri, personalul de pază a fost neputincios, pentrucă o urmărire în justiție nu se putea face cu succes numai dacă erau prinși în flagrant delict ceea ce era aproape imposibil, întrucât delicvenții, manipulând cu cuțite sau barde ascuțite, nu făceau nici-un zgomot. Se înțelege dela sine că arborii de pe lângă un teren particular, au fost cercuiți numai de proprietarul acestui imobil, fiindcă numai el avea interes, ca arborii de pe lângă proprietatea lui se fie distruși. Această considerațiune nu era însă acceptată ca probă doveditoare de către justiție.

Statul a suferit pagubă nu numai prin pierderea terenului defrișat, pe care l-a cutropit proprietarul imobilului vecin, dar nici materialul lemnos al arborilor cercuiți nu s'a putut valoriza, pentrucă dacă s'ar fi ridicat, prin aceasta s'ar fi dat concursul cutropitorilor și s'ar fi accelerat defrișarea terenurilor respective.

Țăranii au putut cutropi samavolnic, fără sancțiuni, mai ales acolo unde nu s'a făcut măsurătoarea cadastrală, deci unde n'au existat planuri exacte. Justiția, în litigiile cu ei, a fost nevoită să judece având de bază numai schițele Cărții Funduare. Acestea însă erau întocmite fără scară, neservind decât pentru orientarea generală, adecă pentru a constata dacă țăranul cutropitor posedă vre-un imobil pe locul respectiv sau nu; întinderea însă exactă și dimensiunile laturilor imobilului litigios nu s'au putut fixa, cu exactitate. Deci instanțele de judecată au fost silite să judece aceste litigii exclusiv pe baza declarațiunilor martorilor, cari s'au recrutat tot din țăranii cutropitori, mărturisind reciproc unii pentru alții.

Astfel proprietarii imobilelor situate în perimetrul pădurii au majorat încet terenul lor din suprafața păduroasă.

Văzând însă ceilalți țărani că consătenii lor cari au imobile așezate în pădure, cutropesc liber din pădurea Statului, și-au ales și ei în pădure câte un loc pe care l-au găsit corespunzător pentru agricultură și l-au defrișat. Acei cari s'au hotărât mai târziu la cutropire, nemai găsind suprafețe șese, sau cu pantă mai dulce, au cutropit porțiunile mai înclinate, având chiar 30—35 grade.

În felul acesta porțiuni întregi de pădure au fost complet distruse.

Marea majoritate a acestor cutropiri s'a făcut în timpurile turburi de după terminarea războiului mondial; s'au continuat însă și după reluarea pazei și administrații pădurilor, fiindcă țărani au văzut că pot face cutropiri în mod absolut samovolnic fără nici o sancțiune. Cei cari au fost dați în judecată pentru delict silvice comise în legătură cu cutropirea, dacă eventual au fost condamnați, au fost apoi amnistiați. Cutropirea însă nu s'a putut urmări, pe baza codului silvic, întrucât el nu conține nici o dispozițiune în această privință. Anume când s'a întocmit codul silvic nu s'a gândit nimeni că vor veni timpuri, când țărani nu se vor mulțumi numai cu tăierea arborilor, și că își vor însuși chiar solul forestier.

Codul penal în vigoare în Ardeal și Banat a prevăzut sancțiuni față de acei cari cutropesc samovolnic, cu forța, imobilele altora, însă aceste fapte s'au urmărit numai pe baza reclamații părților lezate. Deci în fiecare caz a fost necesară autorizația pentru dare în judecată din partea Casei Pădurilor, acest fapt îngreunând mult chestiunea, astfel că nu s'a făcut uz din aplicarea codului penal.

Cutropirile fiind permanent continuate, chiar și după împrăștierea țăranilor cu terenurile agricole prin aplicarea legii de reforma agrară, s'a hotărât darea cutropitorilor în judecată prin acțiuni civile. S'au ridicat în plan toate cutropirile. Numărul lor este peste o mie. După ce s'au întocmit planurile, avocaturile Statului competente au intentat procesele, pe care judecătorii respective le-au și pus pe rol fixându-se termenele pentru dezbateri, unele din ele au și fost chiar judecate.

Dați în judecată și unii de ei fiind chiar condamnați, cutropitorii au început să părăsească ocupațiunile.

Dar, când ne bucuram că am reușit să salvăm pădurile Statului de defrișări și cutropiri, au întervenit politicianii și au obținut o decizie ministerială, prin care toate procesele contra cutropitorilor s'au sistat.

Urmarea acestei măsuri a fost ca țărani care au părăsit ocupațiunile, le-au reluat, iar acei care le-au ținut, continuă să le mărească prin defrișarea mai departe a pădurii.

Ce măsură ar trebui luată pentru îndreptarea situații dezastruoase?

În primul rând, cutropitorii ar trebui somați să părăsească benevol terenurile ocupate, la finele anului economic după ce au ridicat recolta anului în curs. Acei care satisfac această cerere, ar trebui să fie asigurați că vor fi absolviți de orice urmărire. Față de acei care nu vor retroceda terenurile cutropite, ar trebui să se continue cu toate rigoarea procesele intentate.

Urmărirea cutropitorilor și recăștigarea terenurilor răpitate silviculturii este justificată din punct de vedere național, și nu este contrară considerațiilor de ordin social. Anume porțiunile de păduri, în care s'au făcut cutropiri sunt declarate ca necesare pentru apărarea națională, iar pe de altă parte aceste păduri, fiind așezate în valea Dunării, reprezintă pentru silvicultura română o notă rea dând ocaziune numeroșilor călători străini de pe valea Dunării să-și formeze o părere defavorabilă, văzând pădurile pline cu defrișări, chiar pe porțiuni cu pantă însemnată.

Contra sistărei cutropirilor nu se poate argumenta că aceste terenuri defrișate au servit pentru îmbunătățirea situații țăranilor nevoiași și lipsiți de pământ agricol; aceasta pentru faptul că cei mai mulți cutropitori sunt tocmai țărani bogați, dintre cari cei mai mulți posedă 10—50 hectare de pământ arabil.

După ce s'a curățit pădurea de cutropiri ar trebui să urmeze liberarea pădurii de celelalte proprietăți particulare prin arondarea lor într'un singur trup pe un loc corespunzător.

Numai dacă pădurile Statului vor fi degajate de proprietățile streine, situate în perimetrul lor, vor servi exclusiv scopului căruia îi sunt destinate.

PROBLEMA INCLAVELOR ÎN PĂDURILE REȘITEI

de Ing. F. Păli

Efectul cel mai grav al proprietăților străine împrăștiate în mijlocul unui trup de pădure este îngreunarea pazei eficace a pădurii și formarea de adevărate cuiburi de infrafracțiuni contra integrității pădurii.

Marea întindere a cantonului de pază încredințat unui pădurar — șapte sute de hectare în medie — ne arată că o pază bună nu se poate face altfel, decât prin restrângerea sau oprirea completă a pătrunderii în pădure, concentrând controlul la arterele de circulație — drumurile — și escludând toate elementele străine ce n'au ce căuta în pădure.

Ce poate să facă însă pădurarul, dacă prin diferitele părți ale cantonului său, au drept legal de intrare fel de fel de elemente care, în jurul sălașelor, fac ei o gospodărie silvică aparte, privind pădurea ca un bun propriu al lor? Cioate nejustificate, pădure brăcuită, plantațiuni și goluri pășunate, incendii, încălcări de hotar, mutări de movile, ocupații, pretenția de a trece cu vitele la isvoarele de apă din pădure. un complex cumplit de necazuri, de gâlcevi, de procese: iată urmările neplăcute ale inclavelor.

E firesc deci, că fiecare proprietar de pădure să tindă să scape de aceste centre de distrugere. În străinătate, de mult timp s'a dat și încontinuu se dă mare atenție acestei probleme, trecându-se chiar și prin amenajamente un plan special de răscumpărarea inclavelor și arondarea proprietății forestiere.

În privința inclavelor, pădurile Uzinelor de Fier și Domeniilor din Reșița (U. D. R.) sunt într'o situație destul de gravă.

Regorma Agrară a împărătesei Maria Terezia — *Urbanium Banaticum*, dela sfârșitul secolului XVIII — a făcut deja mulți ocupanți proprietari, dându-le în proprietate așa zisele „terenuri industriale“ (*Industrial gründe*), adică micile livezi și fânețe înfundate în păduri, cultivate și folosite oarecare timp de o familie. Antecesoara Societății U. D. R. a răscumpărat înainte de războiul mondial multe din ele.

A agravat însă situația, Reforma Agrară din zilele noastre, care a creiat o mulțime de inclave noi în interiorul pădurilor U. D. R., chiar și prin nerespectarea prevederilor Legii Reformei Agrare.

Zelul exagerat, sentimentalismul și nepriceperea în chestiuni economice a organelor de aplicare a Legii R. A., neînțelegerea față de marea proprietate și admiterea prin lege a inadmisibilului „Cui al lui Pepelea” și „Păduche în cojoc” a făcut de s'au expropriat poieni înfundate într'un complex mare de mii de hectare de pădure — situate în fundul văilor înguste, mocirloase. S'a expropriat, de exemplu, între multe alte, o poiană, lungă de aproape 1 Km. și lată de 20—30 m., având o suprafață totală de 1,80 ha. (!) pe când Legea R. A. prevedea, ca suprafață minimă expropriabilă, 10 jug. cad. În jurul acestei poieni a trebuit să fie ridicate 26 movile de hotar, pentru desmembrarea proprietăților, ceea ce a cauzat atâtea cheltueli încât, poiana respectivă, nici în 100 de ani nu va aduce atât folos. Actualmente, poiana stă nefolosită și așteaptă să fie răscumpărată.

O soluțiune este răscumpărarea sau schimbarea inclavelor înfundate, cu sacrificii — plătindu-se multiplul prețului normal, sau dându-se în schimb dublul suprafeței la marginea pădurei — și împădurirea lor cu specii potrivite. Societatea U. D. R. de mai mulți ani încearcă această metodă, dar nu este posibil să se corecteze tot răul cauzat, pentru că e greu să convingă partea adversă. Fiecare împroprietar își evaluează dreptul său, conform tuturor avantajilor pe care i le dă imposibilitatea de a se păzi moșia proprietarului inițial, — și răscumpărarea sau schimbul devine imposibil.

La terenuri expropriate în favoarea comunelor, nu poate fi vorba de cât de schimb. Problema este mai grea, dacă inclavele s'au împărțit ca loturi individuale între cei îndreptățiți. În astfel de cazuri, numai pe calea înțelegerii comune se poate ajunge la un rezultat indestulător, ceea ce este peste putință — cum s'a arătat mai sus.

Ar fi de examinat, dacă noile „Instrucțiuni privitoare la pregătirea, organizarea și aplicarea lucrărilor de comasare proprietăților agricole”, aprobate de Min. Agr. și Dom. sub

deciz. nr. 32.792 din 18 Febr. 1938 și publicate în Monit. Of. Nr. 51/1938, n'ar putea forma baza îndepărtării inclavelor din păduri.

Dar credem că numai o lege specială ar putea impune scoaterea inclavelor la marginea pădurilor — pentru buna separare a proprietăților.

Pentru ideile încă în curs, menținerea poenilor ca atare este periculoasă.

Die Forstenklavenfrage.

Les enclaves.

En Roumanie, le problème des enclaves dans les forêts présente aujourd'hui une gravité exceptionnelle, car les récentes lois de réforme agraire ont permis l'expropriation de tous les vides ayant plus de 10 ha. Devenues propriétés privées, leur existence dans le milieu de la forêt crée à celle-ci de nombreux inconvénients: facilite les délits, les incendies, oblige à des servitudes d'accès, provoque des perturbations dans la culture et l'exploitation de la forêt et fait des difficultés au gibier.

C'est pour cela que la Revue a mis en discussion ce problème et a reçu cinq articles.

Le premier (Mr. Demetresco) envisage le problème en général et montre ce qu'on a fait à l'étranger pour les liquider. Le deuxième et le quatrième (Mr. V. Negulesco et Mr. Pető) s'occupent des enclaves d'une nature particulière qui existent dans les forêts de Banat. Dans le troisième, Mr. Ivăncianu et Negulesco, envisageant les enclaves situées dans les forêts de l'Etat, accentuent sur les dommages souffertes par l'Etat dans la région pétrolifère. Enfin, dans le dernier article, Mr. Páll expose la situation du domaine forestier de la Soc. Reșița à ce point de vue.

Constatant les pertes de matériaux, les dépenses plus grandes de l'Administration et de l'exploitation, la décroissance de la production — en quantité et qualité, tous les cinq auteurs sont d'avis qu'il faut trouver, le plus vite possible, la solution d'éliminer ces enclaves: par des achats à l'amiable, par des échanges, ou alors par expropriation.

C R O N I C A

SERBAREA SĂDIRII ARBORILOR

Pornită mai întâiu de forestieri, ea a ajuns acum să fie însușită de mai toată suflarea românească: școlari, străjari, premilitari, militari.

Ca și în anii precedenți, s'a pornit deci, odală cu primăvara, să se sădească arborii dătători de bogăție.

Dacă, din punct de vedere al rezultatelor materiale, această acțiune dă naștere la critici, ea nefăcându-se totdeauna după planuri bine studiate, fără continuitate și uneori fără viitor, totuși ideia forestieră are mult de câștigat. Cei 700 de școlari-străjari care s'au avântat în primăvara acestui an pe râpele cu aspect hidos ale Prahovei la Cămpina, nu vor fi făcut, fără îndoială, mare lucru. Cât sunt de păgubitoare, cât sunt de nefolositoare și câtă rușine constituie aceste râpi pentru județul Prahova și Țara Românească, sunt însă sigur că au convins pe toți. Este, repet, un câștig. Un mare câștig. Dealtfel, nu știu dacă, până acum, în gândul inițiatorilor și organizatorilor, s'a scontat mai mult.

Că se va tinde și vom ajunge să avem de la aceste mâini tinerești și realizări serioase pe teren, nu trebuie să ne îndoim.

Nădăjduim ceva mai mult; odată cu ele se vor antrena la o astfel de acțiune și cei mai vârstnici. Exemplul de mai jos întărește acest gând.

Un cărturar, care a avut prilejul să aibă dese relațiuni cu silvicultorii, s'a gândit că ar putea să schimbe fața islazului din satul său natal, dacă ar creia pe el perdele de protecție plantând arbori.

A luat deci contact cu sătenii și a ajuns ușor să-i convingă. Avea totuși credința că, pentru început, puțini vor răspunde inițiativei sale. Mare i-a fost însă surprinderea și bucuria când, în ziua fixată, de Buna Vestire a anului acesta, mai bine de 300 săteni au ieșit pe islaz, cu pluguri și sape să planteze arborii pentru perdele. Și s'a făcut treabă bună, căci lucrările au fost organizate și supravegheate de doi pricepuți și inimoși silvicultori din Direcția silvică Craiova.

Un exemplu deci care mă îndeamnă să cred că multe lucruri de nădejde se pot face, atunci când este bună înțelegere, pricepere și hotărâre la lucru.

O acțiune demnă de relevat.

„Asociația bănățeană pentru protecția naturii” a pornit cu nădejde la drum. Acțiunea sa este mult înlesnită de sollicitudinea ce i se acordă de către Municipiul Timișoara, care i-a pus la dispoziția coloanele „Buletinului Municipiului Timișoara”. Se cuvine deci laude și Municipiului pentru colțul „Pitorescul Bănățean”.

Pe linia activității sale, „Asociația bănățeană...” a făcut să se publice, pe 7 coloane din Nr. 1/938 al Buletinului amintit, un articol al d-lui inginer P. Zaharia, în care se tratează despre „Foloasele pădurii și nenorocirile pricinuite de despăduriri”.

Deasemenea, prin intermediul Camerei de Agricultură a județului Timiș-Torontal, se publică un apel în legătură cu ocrotirea păsărelelor folositoare (4 pagini). Acesta a precedat o acțiune în această direcție, oarecum originală, a Asociației, care a constatat în organizarea unui „pom de răciun” pentru păsărele, angajând la această faptă pe toți elevii școalelor din Timișoara. O conferință explicativă a precedat „pomul”. În apelul publicat, se arată:

imensele foloase pe care le are agricultura cu ramurile ei anexe de pe urma acestor păsărele,

cauzele împușinării și dispariției păsărelelor folositoare, măsurile de ocrotire.

Acțiunea „Asociației Bănățene” și a instituțiilor ce o sprijină se cere cât mai mult menționată pentru a se putea vedea imitată de cât mai multe alte asociații și instituții.

Protecția nucului.

În seria măsurilor luate pentru împiedicarea tăierii nucului este și aceea luată de Administrația Căilor Ferate, de a nu se admite la transportul pe C. F. R. lemnul de nuc, dacă nu este însoțit de un certificat eliberat de serviciile agricole sau silvice, pe baza autorizației de tăiere, dată de Ministerul de Agricultură și Domenii.

Certificatul este valabil numai o lună de zile, trebuind să poarte și viza notarului comunei de unde pornește transportul.

Exportul de nuc este interzis. Face excepție numai cel ce se adresează uzinelor de armament Zbrojowka din Brno (Cehoslovacia), având fixate ca stație de frontieră — Halmei și Orășeni.

Furnirul de nuc nu este socotit material brut, deci este liber de transport pe C. F. R. fără certificat.

Înlesniri pentru Moși.

Printre măsurile luate în vederea înlesnirii vieții Moșilor este și acordarea de reduceri la taxele de transport pe C. F. R.

Calea ferată română a luat de curând măsura să acorde 60% reducere din tariful de transport de călători pentru grupuri de cel puțin

cinci muncitori forestieri, agricoli și ciubărari, dela stațiile situate pe liniile Turda-Abrud, Gurahonț-Brad de pe linia Alba Iulia-Zlatna, Călățele de pe linia Călățele-Huedin, Vascău-Beiuș-Uilac de pe linia Vascău-Oradia și Sâmbășag-Rogoz-Dobrești în Bihor, până la stațiile de pe întreg cuprinsul țării sau înapoi.

Pentru a putea beneficia de aceste reduceri, aceștia trebuie să se identifice cu legitimații eliberate de notariatele comunale, vizate de prefecturile județelor Cluj, Turda, Alba, Arad, Hunedoara, Bihor, de care depind comunele aferente liniilor amintite mai sus.

Conferințe.

În ciclul de conferințe organizat de Societatea de agricultură, în ziua de 31 Martie a. c., a conferențiat d-l C. Garoflid, agricultor și fost ministru, despre „Rolul proprietății mijlocii”.

Constată că proprietatea mare nu mai există și că greșesc aceia care susțin această.

Proprietatea mică se fărâmitează tot mai mult. Aceasta va ajunge să cultive numai porumb care, poate, nu va îndestula nici nevoile satelor.

Suntem țara cu cel mai mare procent de populație rurală pe Km², (83 loc.) neîntrecându-ne decât Bulgaria. Ce ne facem cu surplusul? A ne gândi la o nouă expropriere a moșiilor ce au mai rămas, nu este o soluție. Dar chiar presupunând că aceasta s'ar face, va avea odată un sfârșit. Și cu toate acestea lumea nu va fi satisfăcută.

Conferențiarul crede că proprietatea agricolă mijlocie constituie un deuseu important pentru mâna agricolă disponibilă. Pe asemenea moșii activitatea este intensivă și poate deveni și mai intensivă. În această ordine de idei, d-sa compară cheltuiala pe care o necesită un ha. de teren agricol proprietate mijlocie cu un ha. din proprietatea mică. Prima cere cu mult mai multă cheltuială.

Rezolvarea problemei surplusului de populație rurală constituie pentru pădurea românească o chestiune de viață și de moarte. Numai găsind un deuseu în alte părți: în industrie, în proprietatea mijlocie, în meșteșugărie, în intensificarea culturilor, putem să salvăm și bruma de păduri ce ne-au mai rămas.

Socotesc însă că pe lângă cele pomenite, intensificarea exploatărilor în pădure constituie deasemenea un mijloc de a folosi permanent mâna disponibilă de lucru.

Se înțelege că în această ordine de idei, sunt multe de făcut. Așa spre pildă, deschiderea drumurilor este o condiție indispensabilă. Din lipsa lor, unele masive forestiere se exploatează extensiv, iar altele rămân încă inaccesibile. Ele cer însă bani mulți și se întâmplă ca o bună parte din masivele forestiere încă neexploatate să nu prezinte o prea mare valoare, în comparație cu cheltuielile de exploatare ce-ar necesita. Și pădurea așteaptă până ce condițiunile vor deveni mai favorabile.

Într-o asemenea situație se găsesc unele masive forestiere din munții Lotrului Lumea însă, necunoscătoare a acestor dificultăți, prinde să se jeluiască, cum face de exemplu d-l Al. Iacobescu în Curentul de la 2 Aprilie. Zice că, în timp ce populația suferă din lipsă de lemne, păduri „în întindere ce nu-și are capăt dincolo de plaiuri” cad în putreziciune, neexploatate „din pricină că nimeni nu-și dă seama de câtă bogăție se înconjoară culmile negre ale Carpaților”.

Desigur că d-l Iacobescu este unul din aceia cari, necunoscând realitatea, judecă lucrurile pe deasupra și ca atare se înșeală în constatarea pe care le face, dar cari scrise în ziare, pot face și pe alții, tot așa de necunoscători ca dânsul, să creadă că în adevăr se găsesc în fața unor incapacități și risipitori de averi publice.

Nu avem decât de regretat, dar și datorită de a căuta să folosim aceleași cai, pentru luminarea opiniei publice.

În provincie.

Ecouri din provincie ne vin uneori desul de rar. Vor fi de sigur multe manifestări, în domeniul activității noastre, demne de relevat, dar prin faptul că ele nu ne sunt comunicate rămân cunoscute numai într'un cadru limitat.

Întâmplător am aflat, de pildă, de o conferință ținută la 3 Aprilie a. c. de colegul nostru d-l Ing. Șt. Demetrescu-Gârbovi. Ea a fost ținută sub auspiciile vrednicei Societăți „Astra”, în sala de festivități a liceului „Al. Odobescu” din orașul Bistrița jud. Năsăud. Conferința intitulată „Pădurile, Țara și Neamul” a fost ascultată cu un viu interes de un numeros public, reprezentând toate clasele sociale.

Căi noi.

Aflăm că de curând, colegi, cari nu mai activează în cadrul de stat al Corpului Silvic (pensionari și liberi profesioniști), au pus bazele unei Societăți, intitulată „Inginerii silvici asociați”. Ea și-a propus ca scop lucrativ următoarele:

1. Exploatarea de păduri.
2. Cumpărări și vânzări de materiale lemnoase brute și fasonate.
3. Ridicări în plan, hotărnicii, amenajări de păduri.
4. Expertize silvice.
5. Contencios, etc

Este, după știința cronicarului ce semnează aceste rânduri, a doua încercare de acest fel.

Prima își fixase, este drept, un câmp de activitate mai limitat. Se ocupa numai de exploatarea. A activat înainte de 1930.

Societatea de azi pornește sub alte auspicii. Inginerii silvici au o experiență în domeniul exploatarea pădurilor, cu nimic mai pe jos de aceea a societăților particulare de exploatare. Deaceia socotim că Societatea „Inginerilor silvici asociați” va activa în plin și cu succes.

Își are sediul în București, Parcul Dorobanți Str. A, Nr. 35.

Iată deci o nouă cale care ne poate duce spre naționalizarea întreprinderilor forestiere.

Al. Har.

INZESTRAREA MĂNĂSTIRILOR CU PĂDURI

Aprilie ne aduce vestea modificării legii pentru inzestrarea mănăstirilor. Se publică și tabloul mănăstirilor înzestrate cu suprafața atribuită fiecăreia.

Se vor preda deci curând, de organele silvice, suprafețele ce se vor defalca din trupul pădurilor Statului, fie în petețute mici după Mănăstiri, schituri, deci nevoi locale, în raza Ocoalelor silvice, fie pe Eparhii, cum ar fi mai logic, păstrând unitățile economice silvice. — dat fiindcă nouile instituții înzestrate sunt numai beneficiare sau au în uzufruct „perpetua și deplina folosință” a acestor suprafețe de păduri și terenuri.

Ca organ tutelar suprem este Eforia compusă din I. P. Sf. Patriarh și Miniștrii dela resortul: Agriculturii, Domenii și Cultelor. Eforia funcționează pe lângă Patriarhie, având și un inginer insp. g-1 silvic detașat. Acesta, în baza delegațiilor speciale, va controla regulat modul de exploatare și administrarea veniturilor; actele de anchete vor fi însă supuse examinării Eforiei.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor are dreptul de control asupra lucrărilor ce se referă la administrația — tehnică silvică, respectându-se art. 19 Cod. silvic. Pădurile se pot exploata și în regie proprie. De 2 ori pe an vor fi, obligator, controlate de către organul silvic delegat. Amenajamentele ce se vor întocmi, vor fixa normele de tehnica administrației și cultura pădurilor.

Cele 17 unități: 4 Arhiepiscopii și 13 Episcopii au primit în ordine: Arh. București 4388 ha; Arh. Iașilor 3175 ha; Arh. Sibiu-Alba Iulia 1100 ha și Arh. Chișinău 1000 ha; iar Episcopiile: Râmnic N. Severin 3200 ha, Dunărea de jos 1400 ha, Argeș 900 ha, Caransebeș 550. Huși 480 ha, Hotin 436, Arad 400, Buzău 361 ha, Roman 310 ha, trei a câte 300 ha: Maramureș, Cluj, Oradia și Ep. Constanța cu 200 ha, total însumând: 18.800 ha pădure. Astfel s'a modificat legea din 20 Martie 1937. M-rea Neamțu-Secu nu intră în această categorie, ea având lege specială.

Cezar Gr. Cristea

CONTRIBUȚII BIBLIOGRAFICE

Presa forestieră, pe luna Martie 1938

- Prezentul, 2 Martie: Un nou program de politică forestieră. Instalarea noului administrator al C. A. P. S
- Curentul, Cuvântul, Universul, 2 Martie: Un nou program de politică forestieră. Instarea noului administrator al C. A. P. S.

- Curierul silvic**, (pe Februarie): Răsplata Silvicilor, D-l Prof. M. Drăcea Secretar general la Agricultură și Domenii. **Silvestru**: Încă un mare susținător: I. Simionescu, ne părăsește.
- Viitorul**, 2 Martie: **Al. Cazaban**: In vizită la un crescător de păstrăvi.
- Prezentul**, 2 Martie: Tendințele autarhice italiene în producția de celuloză. Exportul de lemn cehoslovac în 1937.
- Argus**, 3 Martie: Ing. silvic Ioan G. Dumitrescu: Problema traverșelor pentru C. F. R. și a Stejarului în România. **H. Brauner**: Cronica lemnului, piața în Elveția. Contingentare, ameliorări. S'a oprit exportul de stejar, hotărârea d-lui Ministru Sisești, măsuri pentru aprovizionarea pieței interne.
- Viata Bărăganului**, No. 4 Febr.-Martie. Ing. silvic Cezar Cristea: O lacrimă târzie pentru camaradul agr. Gr. Popescu-Ialomița: Marea Enciclopedie agricolă (recenzie).
- Ordinea**, 3 Martie: Exploatarea râurilor de munte este liberă.
- Curentul**, 4 Martie: **Pamfil Șeicaru**: Mai presus de toate: agricultura.
- Argus**, 4 Martie: Producția de grâu poate spori cu sută la sută, vite bune: exploatarea pădurilor nu s'a făcut în condiții normale. Expunerea d-lui Ministru Sisești în Consiliul Agriculturii.
- Prezentul**, 4 Martie: Lucrările Consiliului superior al Agriculturii — programul agricol.
- Cuvântul**, 4 Martie: Programul agricol al guvernului, expozeul d-lui Ministru Ionescu-Sisești.
- Dreptatea**, 4 Martie: **Demostene Botez**: Creșterea vitelor.. adevărate. Agricultura. Creditul și Cooperația.
- Viitorul**, 4 Martie: Eri s'a deschis I-a sesiune a Consiliului Superior al Agriculturii.
- Curentul**, 5 Martie: **Al. G. Tutoveanu**: Desbaterile Consiliului Superior al Agriculturii, ziua II-a.
- Universul**, 6 Martie: **A. Corteanu**: Probleme agrare și sociale-rurale.
- Domeniul forestier Fărășești al A. S. R. Principesa Elisabeta (3187 ha). trecută proprietatea Statului, în schimbul pădurei Siet Iersig 705 ha.
  - Pășunatul în păduri interzis cu desăvârșire.
  - Lucrările „Consiliului superior al agriculturii”, obligativitatea asigurării școalele, plantații, etc. (Ziua a III-a).
- Neamul Românesc**, 6 Martie: Desbaterile consiliului superior al agriculturii; Nu se mai numesc funcționari noui. Un mic parlament agricol. Impăduriri pe scară întinsă (dispozițiile Ministerului). Reorganizarea Cooperației.
- Timpul**, 6 Martie: „Timpul vânătorilor”: **Al. Balteș**: Protecția pasărilor migratoare; bibliografie; Nouile permise de vânătoare, în ce epoci se poate vâna; Verificarea permiselor de port-armă.

- Lucrările Consiliului Superior al Agriculturii.
  - Se reglementează circulația materialului lemnos, — Avizul Consiliului legislativ.
- Prezentul, 6 Martie: Lucrările Consiliului Superior al Agriculturii: Criza viticulturii, desființarea impozitului agricol, control fito-sanitar, irigațiile, problema zootehnică (iZua II-a).
- Curentul, 6 Martie: Al. G. T.: Desbaterea problemelor agricole — proiectul de buget al Departamentului Agriculturii.
- Argus, 6 Martie: Al. Corleanu (art. de fond): Agricultura.
- Al. Petroviel: Necesitatea cruțării pădurilor și intensificării culturilor de plante textile.
- Universul, 7 Martie: Desbaterile Consiliului Superior al Agriculturii (Ziua IV-a).
- Dela C. F. R.: lemne de foc pentru pensionarii ceferiști, desființarea Comisiilor de disciplină.
- Curentul, 8 Martie: Administrarea averii grănicerești (dr. I. Teicu, comisar al guvernului).
- Universul, 8 Martie: O vânătoare în codrii Bucovinei.
- Munții și văile noastre (conferința dela Ateneu a prof. I. Simionescu).
  - Estimarea patrimoniului C. A. P. S. (conferința Ing. M. Petcu).
- Neamul Românesc, 9 Martie: Distrugerea pădurilor (grave des-tăinuiri în Consiliul Superior al Agriculturii).
- Ordinea, 9 Martie: Improprietărirea Scriitorilor; Conferința dela C. A. P. S., Sosirea a 70 vagoane lemene de foc; Noul administrator al C. A. P. S.-ului.
- Curentul, 10 Martie: Pamfil Șelcaru (art. fond): Comisiuni și este-nirea traiului.
- Lupta împotriva secetei, conferința ing. agr. A. Frunzănescu.
- Viitorul, 10 Martie: Prin munții și văile noastre, de Prof. I. Simio-nescu.
- Viitorul, 11 Martie: V. G. Bărcă: Statul și proprietatea rurală, o gravă problemă actuală.
- Universul, 11 Martie: R. Seișanu: Gospodăriile țărănești — o sta-tistică îngrijorătoare.
- O nouă organizare a „CAPS”-ului și bugetul.
  - Trecerea direcției pășunilor la Ministerul Agriculturii.
  - Prof. Cezar Partheniu: Statul și Cooperația.
- Excelsior, 12 Martie: (Cronica lemnului): Noua politică forestieră, campania de export, piața internă.
- Curentul, 12 Martie: Cadastrul și consolidarea juridică a proprietății.
- Argus, 12 Martie: Plata materialului lemnos furnizat de CAPS mini-sterelor (compensarea sumelor datorate Casei pădurilor).

- Semnalul, 12 Martie:** Modificarea legii Regiilor Autonome (Textul Decretului).
- Restanțele altor departamente față de CAPS, dispozițiile Min. Finanțe.
- Universul, 13 Martie:** **Dr. Miron Cristea**, prim ministru: Pastorală I. P. S. Patriarh, la începerea Primăverii.
- Problema pășunatului în pădure; Consfătuirea dela Min. Agric., hotărârile luate.
  - **Adrian Maniu:** Agricultură la birou (Un „om rău“ d-l Ionescu Sisești, ce nu face politică).
- Semnalul, 13 Martie:** **Jean Ionescu:** Franța și Coloniile ei nu mai sunt debușee pentru cheresteaua românească (Rusia, Jugoslavia și țările nordice concurenți).
- Dreptatea, 13 Martie:** Creșterea vitelor și posibilitățile de pășunat.
- Prezentul, 13 Martie:** Creșterea vitelor și insuficiența posibilităților de pășune.
- Curentul, 13 Martie:** **M. V. Pienescu:** Înțelesul nou al proprietății.
- Programul muncii de folos obștească. Licitații silvice.
  - Insuficiența pășunilor pentru vite (conferința dela Domenii).
  - Textul Proiect decret-lege al: trecerii Dir. Pădurilor dela Interne la Agricultură.
- Universul, 14 Martie:** **A. Corteanu:** Țară de porumb.
- Epoca, 15 Martie:** Pășunatul în păduri (Conferința ing. Șt. Bărbulescu la Cercul de Studii forestiere).
- Viitorul, 15 Martie:** **M. Voinea:** Refacerea Creditului, Institutul național de Credit agricol.
- Buna Vestire, 15 Martie:** Mănăstirile noastre și pădurile.
- Ultimul termen pentru ridicarea lemnului cu bonuri, la C. F. R.
- Viața Bărăganului, 15 Martie:** **Cezar Cristea:** Ogor, stepă și pădure.
- Prezentul, 16 Martie:** P.: 38 ani de criză agricolă?; N. N. Mat.: Statutul modern al muncii în Franța.
- Neamul Românesc, 16 Martie:** O altă panama, procesul fraudelor pădurii din Ciuc și Făgăraș la Curtea de Apel.
- Epoca, 16 Martie:** Ing. agr. **A. D. Carabella:** Marea proprietate rurală de azi, rolul ei social, economic, tehnic și cultural.
- Viitorul, 16 Martie:** (art. fond): Proprietatea agricolă și exproprierea.
- **Ion Guriță (Tutova):** Problema drumurilor.
  - Restricții la transportul lemnului de nuc. Două primejdii economice: micșorarea resurselor de petrol și reducerea exportului de produse forestiere.
- Curentul, 17 Martie:** Modificarea legii pentru înzestrarea Mănăstirilor cu păduri și terenuri.
- Argus, 17 Martie:** **Marc:** Regiunea inundabilă a Dunărei (câmp de activitate).

- Curentul, 18 Martie, Colțul forestier: Ing. Cezar Cristea, Sădirea pomilor și arborilor.
- Semnalul, 18 Martie: Tr. Rădulescu: Vânătoarea e lux, sau sport? (ce spune d-l M. Sadoveanu).
- Străjerii și ziua „Sădirei pomilor“.
  - Judecarea infractorilor la legea patrimoniului public se va face cu precădere, prin complete speciale.
- Ordinea, 18 Martie: Ion Scutaru: Consolidare economică și promovare națională.
- Argus, 18 Martie: A. Tălbășescu: (Cronica agricolă): Lupta împotriva secetei, plantațiunile.
- Viitorul, 18 Martie: Străjerii și „Ziua sădirei pomilor“.
- Cum vor fi administrate averile mănăstirești? (Controlul Patriarhiei și Min. Culte).
- Universul, 18 Martie: Modificarea legii de organizare a Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina.
- E. Grințescu: Grija pentru agricultură.
  - D. R. Ioanițescu: Bugetul Ministerului Agriculturii (Cuvânt în Consiliul Superior al Agriculturii).
- Excelsior, 19 Martie: (Cronica lemnului): Perspectivele exportului de produse forestiere, cu Anglia, Germania și Ungaria.
- Buna Vestire, 19 Martie: Const. Pintilie: Cum se jefuesc pădurile Ciucului? (Cazul Muntelui „Beneș“ com. Tulgheș).
- Universul, 20 Martie: Defrișarea pădurilor (1.089.398 ha.) un mare pericol național.
- Reorganizarea Serv. Centrale și exterioare a M. Agr. Dom.
- Viitorul, 20 Martie: Adunarea generală ordinară a Asoc. Medicilor veterinari din România.
- Reorganizarea Serviciilor Ministerului Agriculturii
  - Dir. pășunilor dela Interne, a revenit la Min. de Domenii.
- Neamul Românesc, 20 Martie: Munții Vrancei vor fi împăduriți.
- Mai puțină scripturistică și mai multă practică, la Agricultură.
  - Ziua sădirii pomilor și „Straja Țării“.
- Prezentul, 20 Martie: G. Tudorică (art. fond): Agricultură „teoretică“.
- Intensificarea activității Ministerului Agriculturii (îndrumarea personalului).
- Curentul, 20 Martie: Ion Dimitrescu: Păraele primăverii.
- Dragoș Vrânceanu: Muncitorii în întreprinderile forestiere.
  - Străjerii și sădirea pomilor.
  - Păduri de protecție.
- Universul, 21 Martie: Adunarea generală a Asoc. Medicilor Veterinari.
- Curentul, 21 Martie: Al. G. Tutoveanu: Congresul medicilor veterinari.
- Direcția pășunilor a fost trecută la Min. Agr. Domenii. Îngrijirea pășunilor comunale.

- Cuvântul, 21 Martie: Naționalizarea valorificării lemnului (Conferința Ing. V. C. Filip).
- Decretul lege de trecerea dir. pășunilor la Min. Agriculturii.
- Congresul medicilor veterinari privește realitatea în față; Moțiunea.
- Porunca Vremii, 22 Martie: Pădurea Andronache loc de recreație — parc pentru Bucureșteni.
- Ordinea, 22 Martie: Ion Scutaru: Inapoi la brazdă!
- Epoca, 22 Martie: Naționalizarea valorificării lemnului (Conferința Ing. V. C. Filip).
- Curentul, 23 Martie: (Colț forestier): Cezar Cristea: Relații între exploatarea agricolă și cea forestieră (colaborarea d-lor Ministru Ionescu-Sișești și M. Drăcea ca Secretar general la Domenii).
- Organizarea corporativă a agriculturii în Portugalia.
- Ordinea, 23 Martie: Ion Scutaru: Pentru agricultorul țaran.
- Turcia cumpără lemn special pentru chibrituri, din România.
- Curentul, 24 Martie: Dragoș Vrânceanu: Parcul „Lunei Bucureștilor”. Conferințe forestiere.
- I. Dobrescu (pag. Invățătorului): Cu prilejul sărbării „Sădirii pomilor”.
- M. P. Florescu: Serbarea arborilor și „Pădurea Sacră” dela Mărășești.
- Incendiu formidabil la pădurile belgiene (Ardeni).
- Comitetul Soc. Elevilor ing. silvici.
- Argus, 24 Martie: H. Brauner: Cronica lemnului; piața în Jugoslavia, Germania și Italia.
- Prezentul, 24 Martie: Franța refuză cheresteaua din Austria.
- Cuvântul, 24 Martie: Dispoziții generale cu privire la sărbătorirea „Sădirii Pomilor”.
- Neamul Românesc, 24 Martie: Fl. Stănescu Gîghera: Bucovina înstrăinată.
- Viitorul, 24 Martie: Cum vor sărbători străjerii ziua „Sădirii pomilor”.
- Curentul, 24 Martie: Incedii: pădurea de stejar a Statului Arhangelhelul-Cetățuia (Vâlcea).
- Cuvântul, 25 Martie: Șt. Demetrescu-Gârbovi: Pădurile, informații silvice.
- Universul, 25 Martie: (Art. fond): Noțiunea de lucru (în toiu Sădirii pomilor).
- Prof. E. Grințescu: Sfaturi pentru plantarea pomilor.
- Pentru ridicarea Stațiunilor noastre balneo-climatice — problema pădurilor din jur. (Inițiativa Ministerului Sănătății).
- Buna Vestire, 25 Martie: Cristofor Dancu: Mănăstirile noastre, „trândăvia” călugărilor ce se roagă și tale brazi pentru iarnă. Cadavrele munților și pădurilor noastre.

Curentul, 26 Martie: M. S. Regele membru de onoare al organizației germane vânătoarești.

— Centru internațional de silvicultură la Berlin.

Curentul, 27 Martie: I. Efstate: Activitatea economică în porturile dunărene: navlul în scădere; Germania și Anglia; Situația exportului de cherestea. Inginerii și echipele atelierelor C. F. R. în cadrul Fundețiilor regale.

Universul, 27 Martie: Adrian Maniu: Dela sădirea pomilor, la păstrarea lor!

— Declararea pād. și pășuni împādurate din jud. Dorohoi, ca pāduri de protecție pentru apārarea naționālă.

Prezentul, 27 Martie: Tāieri de pāduri pentru islazuri comunale (Jurn. Cons. Miniștri), — pentru jud.: Argeș, Muscel, Severin, Tecuci, Neamț, Trei Scavne, Prahova.

Gazeta Municipală, 27 Martie: Parcul „Lunei Bucureștilor” Dragoș Vrānceanu (dupā „Curentul”).

— Inginer. Ț.: Cetātenii și tāerea pomilor pe Bd Lascar Cărtăgiu.

Universul, 28 Martie: Mīrcea D. Rādulescu: Cāntecul „Sādirii pomilor”.

— Cum vor fi defalcate terenurile C. A. P. S. și P. A. R. I. D.-ului, coordonate cu cadastrul, in ce privește aplicarea reformei agrare și contestațiunilor.

Prezentul, 28 Martie: Virgil Madgearu (art. fond): Despre Regiile Autonome.

— Exportul de cherestea din România, dupā Anschluss: pierderea debușeului german, — situația speicală din Bucovina.

Viitorul, 29 Martie: Sārbātorirea sādirei pomilor, la Velodrom, de către Primāria S. I galben.

Dreptatea, 29 Martie: Virgil Madgearu: Despre Regiile Autonome.

— V. T.: Exportul de cherestea din Bucovina grav lovit, prin evenimentele din Austria (Anschluss). Dezideratele exportatorilor Bucovineni.

Ordinea, 30 Martie: Ing. Ion Scutaru: Program de refacere agricolă.

Curentul, 31 Martie: „Straja țării” și serbarea „Zilei Arborilor”; Primāvara în pādure; Vacanțe la Șc. politehnică București.

Universul, 31 Martie: Amenajarea și regenerarea pādurilor (informații).

— Programul „Sādirei pomilor” și Straja Țării.

Viitorul, 31 Martie: Modificarea legii pentru înzestrarea Mānāștirilor cu pāduri și terenuri agricole — (Ce mānāștiri au fost înzestrate).

Universul, 1 Aprilie: Prof. E. Grințescu: Comasarea; Cum s'a stimulat cultura plantelor de nutreț.

— Organizarea serbării „Zilei Arborilor“ la Brănești, de Soc. elevii ing. silvici.

— Modificarea legii pentru Inzestrarea Mănăstirilor: Tabloul Mănăstirilor și Schiturilor, cu suprafața atribuită.

Rev. România Aeriană pe Febr.-Martie No. 3: Ing. Cezar Cristea: Apărarea pasivă, războiul și pădurile.

Ing. Cezar Cristea

M E R C U R I A L E

CRONICA LEMNULUI

Spre o normalizare a pieței internaționale a lemnului

Sub imperiul unor eventuale complicații internaționale, țările importatoare au acumulat în anul 1937 stocuri masive de lemnărie, a căror lichidare este întârziată din cauza fenomenului de subconsum.

Anglia, Egiptul, Franța, Belgia, Olanda și Grecia mai au și astăzi ceva stocuri de lemnărie, pe cari nu le desfac decât cu mai mare greutate decât în anul precedent.

La existența unor stocuri de lemnărie, se adaugă impresia generală că prețurile din anul trecut au să scadă — deși între timp, cheltuielile de exploatare s'au mărit considerabil, din care cauză importatorii se abțin de a face angajamente propriu zise.

Sezonul vânzărilor de primăvară va începe în mod fatal cu întârziere de cel puțin două luni, adică în luna Mai a. c.

Până atunci, exportatorii din toate țările, și în special cei din Europa Centrală, fac toate eforturile ca prețurile să nu fie scăzute.

Scăderea prețurilor lemnului alb și roșu din bazinul baltic, arătat în cronica precedentă, nu poate constitui un criteriu de bază pentru piața iugoslavă sau românească, deoarece creșterea prețurilor din anul trecut a fost disproporționată în raport cu conjunctura generală.

Informatorul C. I. B.-ului (No. 1 din 10 Martie 1938) și Timber Trade Journal and Saw Mill Advertiser din Londra, înregistrează o animație tot mai pronunțată în comerțul internațional al lemnului.

Se prevede chiar o bună conjunctură a lemnului după sărbătorile Paștilor, când nu se va mai vorbi de stocuri de materiale rămase din anul trecut.

Suedezii au vândut până la 1 Martie 50% din cotă, Finlandezii 70% și Rușii 60%.

Cehoslovacii, Polonezii și cu noi, avem cele mai puține angajamente, ce nu vor întârzi să se mărească chiar brusc, în câteva săptămâni.

Țările importatoare și în special Germania, au nevoie de aproape aceleași cantități de lemnărie ca și în anul precedent.

Oferta este mai mică decât în anul 1937.

Fiecare țară consumă o cantitate oarecare de lemnărie, indiferent că o plătește cu un preț mai mare sau mai mic.

Esențialul în politica generală a prețurilor, constă tocmai în a regla oferta de lemnărie în raport cu consumul total și probabil al fiecărei țări importatoare.

ETEC-ul (European Timber Exportes Convention), organul internațional care stabilește ce cantități de lemnărie să exporte anual fiecare țară, a ținut seama de fenomenul conjunctural ce se desfășoară în acest an și a redus cantitățile de rășinoase ce pot exporta în acest an țările exportatoare din Europa.

În scopul de a evidenția reducerea exportului european de rășinoase, dăm mai jos cantitățile de cherestea de rășinoase exportate în anii 1934, 1935, 1936 și 1937 precum și cantitățile maxime ce pot fi exportate în anul 1938:

Nr. crt.	Țara exportatoare	1934	1935	1936	1937	1938
		mii standarzi cubici				
1	Suedia	874	714	816	810	738
2	Finlanda	1.046	985	1.036	962	903
3	U. R. S. S.	1.019	1.088	1.003	908	900
4	Polonia	331	266	313	342	276
5	Cehoslovacia	98	68	63	105	80
6	Austria	247	266	220	309	—
7	Jugoslavia	171	156	90	190	143
8	România	270	268	261	258	228
9	Norvegia	29	23	27	25	25
10	Estonia	72	42	34	53	53
11	Letonia	149	114	117	127	110
12	Lituania	28	43	39	33	38
		4.336	4.035	4.051	4.100	3.729

Dacă scădem cota Austriei, al cărei export de lemnărie este prohibit prin alipirea la Reichul german, rezultă că exportul european de cherestea de rășinoase va atinge în anul 1938 maximum 3.494.000 Sdt.

Consumul european de lemnărie nefiind influențat atât de defavorabil, pentru a scădea cu mai mult de 5%, rezultă că oferta europeană de lemnărie, redusă cu cca. 18%, va deveni mult inferioară cererilor externe, din care cauză, prevedem pentru a doua jumătate a anului 1938 o piață mai bună lemnului european.

În anul 1938, vom asista la o evoluție a comerțului european de lemnărie inversă decât în anul precedent, adică: în primul semestru avem un export mic și prețuri scăzute, iar în semestrul al doilea un export mare și prețuri majorate.

Perspectivile pieței lemnului românesc după alipirea Austriei la Germania.

Austria a deținut până la 11 Martie a. c. locul al 7-lea între cele 12 țări exportatoare de lemnărie din Europa, exportând anual două-trei milioane m³ lemnărie.

Prin alipirea la Germania, Austria încetează de a mai exporta lemnul său, pe care îl va trimite în Bavaria și Germania centrală.

Pădurile Austriei ocupă o suprafață de 3 milioane hectare, adică 37% din suprafața totală a țării, sau 1/3 din suprafața împădurită a Germaniei.

Alipirea Austriei nu va provoca reducerea importului de lemnărie al Germaniei cu 33%, adică în raport cu cantitățile ce le produce din fosta Austrie, deoarece în același timp, nevoile Germaniei în lemn de construcție și lemn brut pentru pastă și fabricarea textilelor artificiale se va mări simțitor.

După calculele d-lui Ing. I. Dumitrescu — directorul Asoc. Industriilor Forestiere, Germania va proceda la reducerea importului de rășinoase din Cehoslovacia și Jugoslavia, cari au lemn similar ca cel din Austria, și va căuta să importe aceleași cantități de lemnărie din România, deoarece noi livrăm calități pe cari nu le are Austria.

Este probabil, că în 1938, exportul cherestei noastre de rășinoase în Germania nu va scădea sub 155.000 m³, cât am exportat în anul 1937.

Austria, încetând de a mai fi un furnizor de lemnărie al piețelor cunoscute ca de bușee per excelentiam pentru lemnul românesc, poziția noastră s'a întărit considerabil.

Pentru a aprecia în ce măsură poziția lemnului nostru poate fi întărită, dăm mai jos cantitățile de cherestea de rășinoase exportate de Austria în ultimii 4 ani, pe țări de destinație (în m. c.):

	1934	1935	1936	1937
Franța	114.220	45.730	62.772	92.948
Germania	109.018	84.754	69.748	134.830
Ungaria	294.466	267.596	295.528	316.344
Italia	583.676	788.022	541.120	715.816
Grecia	1.738	14.538	17.472	72.076
Alte țări	51.860	44.458	52.812	53.586
	1.154.978	1.245.098	1.029.450	1.445.690

Franța, Ungaria, Italia și Grecia, al căror consum de lemnărie nu a scăzut, vor căuta să se aprovizioneze din România, Jugoslavia și în parte din Cehoslovacia.

Perspectivile pieții lemnului românesc se detinesc a fi cât se poate de bune:

— Ungaria a mărit deja contingentul de rășinoase din România la 12.000 vagoane, adică cu 2.000 vagoane mai mult decât în anul trecut și va accepta și prețuri mai mari.

— Italia ne asigură un import până la 100.000 m³.

— Franța, va conveni în cele din urmă să acorde lemnului românesc tariful preferențial de care au beneficiat mărfurile austriace.

— Grecia, care a făcut o experiență dureroasă cu lemnul estin din Austria, revine la lemnul românesc, unicul în Europa prin calitatea și structura lui.

În fața perspectivelor ce ni s'au deschis, menținerea prețurilor actuale la lemnărie de rășinoase, apare ca fiind corespunzătoare conjuncturii viitoare a lemnului românesc.

Politica orientărilor pentru scăderea prețurilor.

Până la anul 1934, când Asociația Industriilor Forestiere a organizat controlul prețurilor și al calității lemnului ce se exportă, importatorii și intermediarii din Grecia, Siria și Egipt au putut lucra nestingheriți în țara noastră, speculând ignoranța și desbinarea fabricanților de lemnărie

În lunile Noiembrie—Februarie, importatorii arătau fabricanților că se prevăd cereri mari pentru anul următor; aceștia angajau mai mult lemn, produceau mai multă cherestea.

În perioada angajamentelor (Februarie—Martie), reprezentanții importatorilor arătau fabricanților telegramele ce anunțau că Egiptul, Grecia sau Siria nu mai au nevoie de lemnărie, și cumpărau lemnul nostru la prețuri tot mai mici.

În anii 1934—1937, prețurile au crescut treptat-treptat, și fabricanții au rătat mai multă coeziune, având de urmat instrucțiunile ce primeau dela U. G. I. R.

Importatorii din Siria și Egipt, profitând de acalmia generală a pieții lemnului din acest an, au înțeles să reediteze vechea politică pentru comprimarea prețurilor.

Deși cheltuielile de exploatare s'au mărit, deși transportul pe C. F. R. s'a majorat cu 25—45%, reprezentanții importatorilor din Siria și Egipt, cari cumpără marfa cu lei, direct dela fabricanții de cherestea, au hotărât să nu mai cumpere nici o cantitate de lemnărie până când fabricanții noștri nu vor reduce prețurile cu cel puțin 200 lei/m³.

Situația generală a lemnului nostru devenind dintr'odată destul de favorabilă, nu vedem cum vor putea importatorii orientali să impună politica lor nefastă.

O singură firmă, și aceasta este o cooperativă forestieră, a vândut o mică partidă de cherestea pentru Egipt cu prețul de 1450 lei/m³ fob Ga'ati, deși prețul real este 1650 lei/m³.

Trebue să se ia măsuri pentru apărarea comerțului și industriei noastre forestiere, și să se interzică tuturor nechemașilor cu pașapoarte să mai vină în țară și să cumpere marfa cu lei, deoarece ruinează producția forestieră și avuția noastră națională.

Prețurile din anul trecut nu pot fi reduse.

Producția forestieră, din cauza măsurilor de control luate de Direcția Regimului Silvic și dată fiind atmosfera de nesiguranță din ultimele trei luni, a scăzut mult.

Stocurile de cherestea sunt mai mici decât în anul trecut pe această vreme.

Credem că în curând cererea va depăși oferta noastră, cu diferența că sezonul va începe cu câteva luni mai târziu.

Semnalăm că piața navlurilor maritime a scăzut mult față de anul trecut. Este necesar ca diferența de navlu să fie bonificată exportatorilor, astfel încât să se poată ridica prețurile fob, pentru a se acoperi majorarea de fracht care este de 60—80 lei/m³ (2—3 sh.).

Credem că în lunile Iunie—Iulie să se poată impune importatorilor de a suporta diferența de fracht, așa cum o suportă astăzi importatorii din Ungaria.

Piața internă.

Piața internă este în așteptarea comenzilor pentru construcții.

Prețurile sunt staționare, însă prezintă o tendință de fermitate, datorită faptului că producția noastră forestieră este diminuată față de anul trecut.

Se scontează o campanie de construcții destul de mare.

La lemnele de foc se constată o ușoară urcare, care va deveni mai pronunțată în apropierea sezonului aprovizionărilor mari din August.

Pretutindeni se afirmă că stocurile de lemne de foc, fasonate în această iarnă, vor fi inferioare nevoilor cu cel puțin 30—40%, din cauză că nu s'au mai făcut tăeri în delict, de când atâtea păduri au fost declarate ca fiind necesare pentru apărarea națională.

Ținem să remarcăm că în anul curent Casa Pădurilor Statului, prin măsurile energice luate la timp, va putea să aprovizioneze autoritățile și depozitele sale dela Giurgiu, Călărași, Brăila, Galați și Ismail.

Casa Pădurilor Statului suprimând vânzările lemnelor de foc către particulari, dă posibilitate depozitelor sale să se desvolte, și realizează în sfârșit comandamentele comerciale silvice, oreconizate de noi în cronicile anterioare.

Plaja lemnelor de foc va fi în acest an mai bună decât în 1937.

Vasile C. Filip

R E C E N Z I I

Statistique Forestière de la Letonie et Activité du Département des Forêts du 1. IV. 1935 au 31. III. 1936. — 196 pag. Riga, 1937.

Pădurile statului leton sunt gospodărite de Direcția Pădurilor, înglobată în Ministerul Agriculturii. Din rezumatul francez și tablourile statistice publicate în limbile letonă și franceză (98 pagini, în total) ce cuprind „Darea de Seamă” privitoare la anul financiar 1 Aprilie 1935—31 Martie 1936, găsim o bogată documentare asupra administrației și valorificării domeniului forestier public din Letonia.

Suprafața terenurilor domeniiale aflate sub administrația Direcției Pădurilor este de 1.736.876 ha., din care:

1.387.914 (79,9%) terenuri forestiere
56.178 (3,2%) terenuri agricole
292.784 (16,9%) terenuri improductive.

Din suprafața afectată culturii forestiere, 1.318.529 ha. sunt împădurite, iar cele 56.178 ha. terenuri agricole — fânețe și terenuri arabile — sunt date în folosință personalului Direcției Pădurilor. Din cauza situației geografice, pădurile statului leton prezintă următoarea compoziție:

52,4% pinus silvestris, 24,5% picea excelsa, 3,9% populus tremula, 15,0% betula verrucosa și pubescens și 4,2% diverse.

Găsim interesant să dăm și creșterile anuale înregistrate la ha.:

arboretele de pin	2,3 m ³
arboretele de molid	4,3 „
arboretele de mesteacăn	3,0 „
arboretele de plop	4,2 „
arboretele de anin	2,7 „

Direcția Pădurilor are următoarea structură centrală: 1) Serviciul Administrației, 2) Serviciul Amenajărilor, 3) Serviciul Economiei Forestiere, 4) Serviciul Exploatărilor, și 5) Biroul Contabilității.

Serviciul exterior se face prin 75 inspectorate, 374 ocoale silvice și 2607 cantoane de pază. Suprafața medie a unui inspectorat este de 23.183 ha., a unui ocol de 4.649 ha. și a unui canton de 666 ha. Personalul Direcției Pădurilor Statului leton se compunea la 1 Aprilie 1936 din: 75 inspectori forestieri, 413 silvicultori, 70 stagiați, 76 comptabili, 77 impiegați și 2.670 pădurari.

Pentru pregătirea personalului silvic există la Universitatea din Riga o facultate de silvicultură, precum și trei școli inferioare în alte centre provinciale. În plus, pentru perso-

nalul inferior sunt organizate și cursuri suplimentare. Tot de Direcția Pădurilor depind Stațiunea de Cercetări Forestiere și Muzeul de Silvicultură.

În anul 1935-36, s'a tăiat din pădurile Statului leton 6.266.344 m³, din care 3.648.807 m³ (58,2%) lemn de lucru. Modalitatea exploataării în regie găsește și în Letonia aplicare pe o scară destul de întinsă. Astfel, din volumul tăiat în 1935-36, 2.003.558 m³ au fost exploatați în regie. Pe baza unei legi speciale, materialele lemnoase rezultate din pădurile Statului sunt — în cea mai mare parte — livrate la prețuri reduse sau gratuit. În anul 1935-36 au fost vândute la prețul pieței numai 22% din totalul exploatat, adică 1.383.214 m³.

În cadrul activității sale comerciale, Direcția Pădurilor Statului leton posedă și două fabrici de cherestea, și anume la Riga și la Ventse pils.

În domeniul culturii pădurilor, se pare că Direcția Pădurilor letone face o silvicultură destul de avansată. În anul 1935-36, a împădurit artificial 12.317 ha. și a regenerat natural 11.340 ha. Trebuie să notăm aici că Direcția Pădurilor a instituit controlul semințelor ce utilizează în pepiniere și la împădurire. Pentru favorizarea terenurilor improductive, susnumita Direcție organizează „ziua arborelui” și pune la dispoziția celor interesați, în mod gratuit, sămânța și puieți, acordând de asemenea și premii celor cari fac împăduriri reușite.

Amenajarea pădurilor Statului leton este aproape terminată. Cele câteva zeci de mii de

hectare restante vor fi amenajate în curând. În anul 1935-36, au fost utilizați în acest scop 21 amenajști și 22 topometri.

Din tabloul rezumativ de la pag. 165, referitor la exportul general rezultă poziția însemnată pe care o ocupă lemnul în viața economică a Letoniei. Astfel, în 1935, exportul produselor lemnoase a fost de 25,5% din total, în afară de lemnul de placaj (9,8%), hârtia și cartonul (2,2%), celuloza (0,3%), etc.

Gh. I. Ionescu

Arnold Gerlai, Dipl. Forstingenieur.

„Kelmphysiologische Untersuchungen mit Verwendung künstlicher Lichtquellen“; Fächter der Röttig — Romwalter Druckerei, Sopron 1937.

„Cercetări fiziologice asupra germinăției cu întrebuințarea izvoarelor de lumină artificială“.

(Format 20,5X25,5 cm, 110 pagini, cu 28 tabele și 59 planșe).

Lucrarea de față e o disertație ținută de Ing. A. Gerlai în ziua de 23 Iunie 1937, în fața Senatului Școlii de silvicultură din Eberswalde.

Autorul studiază influența izvoarelor de lumină de intensitate mare asupra semințelor de molid (*Picea excelsa*) și pin (*Pinus silvestris*), cu scopul de-a preciza: dacă germinăția semințelor, de diferite proveniențe, prezintă proprietăți precise de deosebire a raselor climatice și dacă aceste proprietăți precise de deosebire a raselor climatice și dacă aceste proprietăți pot fi întrebuințate pentru diagnoza raselor.

Pentru cercetările sale, autorul întrebunțează nouă proveniențe de pin și unsprezece proveniențe de molid din: Europa Centrală, Vestul Europei și Sudul Scandinaviei. El consideră ca o greșală fundamentală în alegerea semințelor, faptul că un alt cercetător (Tsi) alege pentru cercetările sale semințele cele mai închise la culoare.

După ce arată felul de recoitare a semințelor de studiat și influențele stării în care se află semințele (climă de coacere, îngheț și manipulare), asupra germinației; autorul expune metodele de experimentație și rezultatele obținute.

Pentru a avea rezultate comparabile între ele și cu ale altor autori, cari s'au ocupat cu astfel de studii, cercetările sunt împărțite în două părți:

1. Un șir de experiențe se fac în germinatorul normal la lumina difuză a zilei, pentru trei trepte de temperatură (10° C, 25° C și 52° C).

2. Al doilea șir de experiențe la lumina lămpii Wolfram (1500 W, 8800 Lux) pentru aceleași trepte de temperatură și o experiență la lampa de cristal de Quarț cu vapori de mercur, pentru studiul acțiunii razelor ultraviolete asupra germinației. Aceasta din urmă o face numai pentru temperatura optimă de germinație.

Cercetările s'au făcut pe o perioadă de timp de două luni.

În timpul acestor experiențe, autorul găsește unele rezultate diametral opuse celor găsite de un predecesor al lui (Tsi), cu privire la rasele de regiuni calde și referitoare la cantitatea de apă necesară pen-

tru germinația semințelor de pin și molid.

În acelaș timp cu cercetările de mai sus, autorul face și experiențe privitoare la absorbția apei și germinația (puterea și energia germinativă) semințelor diferit colorate. Rezultatele acestor cercetări arată deosebiri tranșante.

Un alt șir de experiențe e făcut cu scopul de a vedea influența fermenturilor catalazici asupra germinației.

Din rezultatele experiențelor de mai sus, autorul trage următoarele concluzii mai principale:

1. În mersul germinației nu se poate constata o deosebire între rasele din ținuturi calde și cele din ținuturi reci.

2. Lumina de intensitate mare nu aduce vătămări puterii de germinație a semințelor. Ea cauzează numai o lenevire a germinației prin radiațiunile calorice.

3. Radiațiunile ultraviolete nu au nici o acțiune asupra puterii germinative a semințelor, în schimb sunt foarte dăunătoare asupra plantulelor, arătând o vătămare mai mare asupra pueților de molid.

4. În mersul germinației nu se arată comportări specifice diferitelor rase climatice, deci germinația nu poate servi la diagnoza raselor.

Ca lucrare de știință cartea D-lui A. Gerlai reprezintă un pas înainte în studiul semințelor forestiere, rămânând viitorului să constate: dacă unele excepții în mersul germinației, sunt datorite stării seminței (cum spune autorul) sau sunt o caracteristică a rasei.

Ion Lupe

Cercul de studii forestiere

VII.

ING. VASILE C. FILIP: Naționalizarea valorificării lemnului.

9. III. 1938

Industria forestieră din România s'a dezvoltat independent de capacitatea de producție a pădurilor, care în cazul exploatărilor raționale este egală cu creșterea anuală a capitalului lemnos.

Fabricile de cherestea cele mai mari din Europa, au fost instalate în regiunile cele mai bogate în păduri de rășinoase, cărora li s'au adoptat exploatățile economice pe un timp de 20—30 ani și nu revoluții de 100—120 ani și au transformat în cimitire regiunile Vrancea, Lotru, Bistrița, Tarcău, Buzău, Mureș, Olt, Bihor, Bistricioara, etc.

Dela 1887, când a început să se desvolte industria lemnului și până astăzi, exploatățile forestiere au fost conduse după capacitatea de debitare a fabricelor de cherestea, desconsiderându-se posibilitatea de producție a pădurilor.

În aproape 6 decenii, patrimoniul forestier a pierdut peste 30% din întinderea sa, în profitul exclusiv al străinilor, deoarece pădurile țării noastre au fost mai mult devastate decât exploatare.

Autorii campaniei pentru distrugerea pădurilor sunt:

- capitalurile internaționale,
- politicianismul veros și
- lipsa unei conștiințe forestiere, ignorându-se rolul pădurii în economia națională.

Rolul cel mare în ruinarea avuțiilor noastre forestiere îl dețin capitalurile investite în exploatarea și industrializarea lemnului, care au un caracter internațional.

În general capitalurile străine angajate în exploatățile și industria forestieră, se ridică la 88% (3.085 milioane) în timp ce capitalurile românești sunt numai 12% (151 milioane lei).

Aceste cifre explică de ce exploatățile forestiere din România au fost conduse după procedee coloniale, constituind un monopol al capitalurilor străine, care au ca deviză maximum de venituri.

Este nevoie pentru salvagardarea pădurilor rămase, de a se naționaliza capitalurile, iar elementele străine să fie înlocuite cu români.

Trecând la producția pădurilor diferitelor categorii de proprietari, d-l Ing. Vasile Filip constată că statul, comunele, posesoratele și fondurile dețin 60% din pădurile țării, pădurile particulare având restul de 40%. Producția normală a tuturor pădurilor din România este de cca 17 milioane m³ lemne de foc și lucru, formată din 75% foioase și 25% rășinoase.

Singure pădurile Statului, ale Fondurilor și instituțiilor publice au fost exploatate în mod rațional, în vederea asigurării menținerii constante a producției forestiere.

În schimb, pădurile particulare, posesorale, comunale și moșnenești au fost exploatate de străini prin specularea ignoranței proprietarilor și forțarea codului silvic și a dispozițiilor ministeriale.

Din această cauză, în perioada 1923—34, s'au exploatat anual 20—26 milioane m³ lemnărie, ceea ce a creat situația de astăzi, când lipsa lemnului începe să se simtă tot mai mult.

Exportul și comerțul de lemnărie constând din cca 75% rășinoase și restul foioase, adică invers față de posibilitatea de producție a pădurilor, a fost acoperit prin exploatarea de decimare a pădurilor de rășinoase din care s'au exploatat anual 3—4 posibilități anuale.

Situația actuală nu mai poate continua, deoarece am ajuns să avem cei mult 17—18% păduri, când în mod normal trebuie să avem 28% păduri.

Exploatarea forestieră trebuie normalizată în sensul de a nu se mai tăia decât posibilitățile normale, ceea ce echivalează cu reducerea producției lemnului de rășinoase la aproape jumătate.

În cadrul raționalizării exploatarea forestieră d-l Ing. Filip preconizează revizuirea tuturor fabricelor de cherestea, ce au fost înființate fără nici o autorizație și să nu mai funcționeze decât atâtea gate care pot tăia cantitatea de material ce s'ar mai putea exploata anual, urmând să fie stabilite pentru fiecare vale sau bazin de exploatare.

Pentru a ajunge la formulele ce asigură raționalizarea valorificării lemnului, conferențiarul analizează evoluția exploatarea pădurilor Statului și ale instituțiilor publice, constatând următoarele:

1. În perioada 1880—1918 pădurile au fost concesionate societăților internaționale, la prețuri extrem de reduse.

2. După război, instituțiile publice au început să adopte exploatarea în regie proprie, care tind să se generalizeze.

3. Unicul sistem de valorificare este regia proprie, care se adaptează repede la toate fazele de evoluție economică și asigură venituri înalte față de antrepriză. Prin regie se asanează viața economică și socială a regiunilor de munte. Prin regie se pătrunde pe piețele consumatoare de lemnărie din străinătate și se obțin prețurile cele mai bune.

Exportul forestier al României constată d-l Ing. V. Filip este deținut în majoritate de elemente străine, societăți internaționale, importatori, intermediari și manipulanți de lemnărie din porturi, ceea ce nu

se întâlnește în nici o altă țară, unde exportul este în mâna producătorilor forestieri.

Elementele străine, ce dețin majoritatea exportului nostru forestier, realizează beneficiile cele mai mari, prin specularea ignoranței noastre și a conjuncturii generale.

Situația actuală, când lemnul deținut în majoritate de instituțiile publice este vândut la prețurile de foame ce le oferă elementele străine, nu mai poate fi tolerată, deoarece constituie o rușine și o jicnire a demnității noastre naționale.

În scopul realizării: 1. celor mai mari câștiguri din exploatarea posibilităților pădurilor din România, 2. naționalizării industriei și comerțului forestier, 3. adaptării exploatărilor raționale și 4. realizării politicii lemnului dictată de interesele economice forestiere naționale se impune:

- 1) organizarea proprietarilor de păduri într'un sindicat forestier,
- 2) dezvoltarea exploatărilor cu ajutorul cooperativelor de muncă,
- 3) industrializarea și comercializarea lemnului în fabrici proprii,
- 4) crearea CAPS-ului totalitar, care să dicteze adevărata politică a exploatărilor și industrializării lemnului potrivit intereselor românești.

Până la organizarea generală a tuturor proprietarilor de păduri, d-l Ing. V. Filip propune înființarea blocului românesc al lemnului, a cărui activitate să conștă din:

- 1) biroul conjuncturii lemnului
- 2) biroul vânzărilor comune pentru export și piața internă
- 3) institutul de credit forestier.

În cadrul blocului românesc se cere înființarea unui depozit de manipulație pentru mărfurile ce trimit la Galați CAPS-ul, Cooperativele forestiere și Fondul Bisericesc. Dacă noi furnizăm brațele necesare în fabrici, transporturi și la vapoare, să avem dreptul de a dispune de plus valoarea ce rezultă din industrializarea și comercializarea lemnului.

Ne cerem dreptul, închee d. Ing. Filip conferința, de-a avea cuvântul hotărâtor în economia noastră forestieră.

Au luat parte la discuții d-nii: prof. Drăcea, Ivanovici, Comanici, Zeicu, Grozescu, Dinu și Anton Gorcea.

VIII.

ING. TH. RĂDULESCU: Organizarea Serviciului de Protecția Plantelor în România.

16. III. 1938

În introducere, conferențiarul arată importanța generală, economică și socială a protecției plantelor, care asigură și ajută la mărirea și îmbunătățirea producției naționale prin apărarea culturilor de dușmanii ce le amenință.

Stăruie apoi, asupra importanței speciale ce o are pentru silvicultori — administratorii și păzitorii celei mai măndre părți din domeniul vegetal — pădurea.

Prin exemple și datele statistice ale realizărilor protecției plantelor în diferitele state: America, Germania ș. a., dovedește că protecția plantelor este o problemă de rentabilitate care îndreptățește luarea măsurilor de protecție.

Protecția plantelor are, ca și medicina, o parte științifică și alta practică.

Partea practică este combaterea maladiilor și insectelor vătămătoare, iar cea științifică aparținând fitopatologiei, se ocupă cu studiul posibilităților de prevenire, evitare și combatere a dușmanilor.

Conferențiarul insistă asupra necesității întocmirii unei statistici a pagubelor suferite la diferitele produse vegetale, pentru a se putea învedera și mai bine necesitatea protecției plantelor, precum și stabilirea timpului apariției maladiilor și insectelor cu caracter periodic.

Având în vedere rolul general al acestei activități, ea nu poate fi instituită și condusă decât de stat, care prin instituțiile lui respective poate susține experimentările și cercetările pentru obținerea metodelor de combatere, și a rentabilității lor.

Se subliniază importanța raselor la speciile forestiere, ca elementul viitor de luptă al protecției în silvicultură. D-l Rădulescu vorbește apoi de organizarea fitopatologică a României a secțiunilor fitopatologice și laboratoarelor din diferitele institute (I. C. E. F. și I. C. A. R.).

Trece apoi la expunerea de motive care au determinat înființarea serviciilor de Protecția Plantelor în diferite țări.

Străduința de unificare a măsurilor luate de Serviciile diferitelor state și-a găsit expresia în „Convențiunea internațională pentru Protecția vegetatelor“ încheiată între reprezentanții a 46 de state, la Roma în 1929.

Pe lângă măsurile interne se specifică în convenția de mai sus că: „este o datorie de onoare, a tuturor țărilor, să impiedice exportul oricărei plante bolnave, care poate amenința țara importatoare!“

Din astfel de considerente, precum și din necesitatea practică a fost înființat și în România, Serviciul de Protecția Plantelor din Ministerul de Agricultură și Domenii în anul 1933, cu programul general următor:

1. Propaganda pentru educarea cultivatorilor, în scopul de a-i convinge să-și apere culturile de dușmani,
2. Controlul fitosanitar al culturilor,
3. Controlul fitosanitar al produselor vegetale de import și export,
4. Popularizarea cunoștințelor privitoare la boalele și dușmanii vegetalelor.

Trece la întocmirea serviciului și nevoile lui, la realizările Serviciului de Protecția Plantelor. În personalul acestui serviciu fac parte un ing. insp. silvic și 2 ing. silvici ca referenți.

Șefi de birouri, după această lege nu pot ajunge inginerii silvici nici odată! Această curioasă lacună constituie o lezare și o nedreptate. După studiul legilor de asigurarea poliției fitosanitare a controlului și tuturor măsurilor de protecție, precum și acelor care privesc direct silvicultura, conferențiarul cere conlucrarea Serviciului de Protecția Plantelor cu Protecția Pădurilor, fiind vorba de o completare reciprocă, de real folos întregului Departament și economiei generale.

D-l Rădulescu încheie, exprimând credința că această ramură de activitate: „Protecția Plantelor“ — își va găsi înțelegere și susținători printre toți acei care sunt însărcinați cu determinarea, administrarea și îmbunătățirea plantelor, silvicultori, agricultori, horticultori, botaniști, naturaliști, etc., pentru a ridica producția națională, de care depinde standarul economic și al civilizației țării întregite.

La discuția ce a urmat, D-l Prof. Dr. C. Georgescu, a adus interesante precizări și sugestii.

IX.

Ing. ATANASE HARALAMB: Pădure și gol alpin.

23. III. 1938

În regiunile muntoase pădurea nu urcă până pe crestele cele mai înalte. Din cauza unui ansamblu de factori naturali, pădurea cedează locul mai întâi asociațiilor de plante lemnoase pitice, apoi celor erbacee.

Privind altitudinal, există deci deasupra pădurilor o zonă naturală de vegetație erbacee, cunoscută sub numele de zonă alpină. La noi, în vorbirea populară, această zonă este cunoscută sub numele de gol alpin sau gol de munte.

Trecerea, însă, de la pădure la golul alpin nu se face brusc ci progresiv. Din această cauză între pădure și golul alpin este o legătură foarte strânsă, ceea ce face ca cele 2 mari asociații vegetale să formeze împreună un tot inseparabil.

Existența acestor zone erbacee a făcut ca din timpuri foarte vechi ele să fie utilizate ca pășuni de vară pentru vitele locuitorilor de la poalele munților.

În felul acesta se desfășoară vara în golurile de munte o activitate pastorală din cele mai intense.

Conferențiarul arată cât de strâns este legată economia pastorală din golurile de munte de prezența pădurii. Admițând că separația

dintre pădure și golul alpin ar fi cu puțință, economia pastorală n'ar putea dăinui fără sprijinul pădurii.

Legătura aceasta strânsă — fizică și economică — dintre pădure și golul alpin impune și din punct de vedere administrativ o conducere unică.

S'ar greși deci dacă s'ar încerca să se facă altfel.

X.

ING. VALERIU DINU: „Politica forestieră națională“.

30. III. 1938

Evoluția economiei forestiere a fost condiționată în fiecare țară de factorii naturali, de populație și destinele sale schimbătoare.

Cu excepții neînsemnate, toate țările lumii au parcurs același drum în ceea ce privește gospodărirea pădurilor, evoluând cu intensități diferite prin următoarele etape: a) Folosința neregulată a pădurilor, sau etapa lemnului — adică durata de timp cât interesul este circumscris la „produs“, fără să existe nici o preocupare relativ la pădurea propriu zisă, b) Exploatarea industrială a pădurilor, epoca de nestânjenită dominare a „capitalismului“ forestier, stimulat de concepțiile economice „liberaliste“ și c) Folosința continuă sau etapa economiei forestiere, bazată pe cunoștințe științifice de cultură și valorificarea rațională a pădurilor.

O delimitare indirectă a etapelor de evoluție face scriitorul german Schenck, prin următoarele trei genuri de politică forestieră manifestate în decursul timpului: a) Politică forestieră destructivă, b) Politică forestieră conservatoare și c) Politică forestieră constructivă.

Evident că aceste trei tipuri încadrează aproape numai etapele b) și c) din prima clasificare, deoarece e greu să se creadă că în lunga evoluție a pădurilor sub regimul „folosinței neregulate“ au existat preocupări de politică forestieră.

În epoca noastră se petrece fenomenul de covârșitoare importanță al cristalizării economiilor forestiere naționale. Celor trei etape, de evoluție a economiei forestiere, mai sus menționate, li se adaugă astfel o a patra, pe care literatura germană o numește: „Stadiul organic național economic, al economiei forestiere bazate pe continuitate“.

Această etapă, începută în Germania odată cu regimul politic al național-socialismului, poate fi identificată în Italia Mussoliniană și chiar în Statele Unite ale Americii.

Considerată doctrinar etapa politicii forestiere naționale se caracterizează prin: 1. Subordonarea țelurilor urmărite de proprietarul forestier, rosturilor mari pe care pădurea le îndeplinește față de totalitatea națională, permanentă și

2. Concepția organică a pădurii, ca fiind o comunitate naturală de viață.

Subordonarea întregii economii forestiere a unei țări aceluiași țel unic și etern: națiunea, elimină numeroasele categorii de interese corespunzătoare formelor de proprietate și detronează din poziția dominantă de până acum, vechiul principiu al „rentabilității”.

Toate categoriile de proprietate forestieră, stat, particulară, comunală, instituții, etc., sunt încadrate în noul sistem național de politică forestieră, cu obligații comune, după împlinirea cărora proprietatea poate satisface interesele proprii.

Principiile axiale de realizare a celor mai sus enunțate sunt: continuitatea și randamentul economic maxim.

Conferențiarul examinează pe larg consecințele ce decurg din această modificare a concepțiilor față de economia forestieră, insistând asupra obiectivelor care trebuiesc atinse pentru a face ca economia forestieră națională să corespundă rosturilor ei moderne.

Preocupările politicii forestiere naționale se concentrează asupra următoarelor obiective: asigurarea situației economice a proprietarului, ridicarea productivității forestiere, asigurarea continuității, folosirea cât mai bună a materialului produs și repartitia justă a producției forestiere.

După o examinare documentată a tuturor acestor obiective, conferențiarul desbate problema organizării administrative, care să coordoneze și să realizeze influențarea sectoarelor componente. În concluzie, insistă asupra independenței și unității organice a economiei forestiere, căreia îi trebuiesc reunite domeniile acum izolate administrativ: vânătoarea, piscicultura în apele de munte, protecția naturii și economia lemnului.

Numai astfel se poate trece la crearea unei organizații puternice și autoritare care să răspundă în fața națiunii de împlinirea rațională, metodică, a rosturilor ce politica forestieră modernă i le-a aplicat.

La discuțiuni, D-I Prof. V. Stinghe, a făcut judicioase observațiuni critice și sugestii.

XI.

Ing. Dr. V. SABĂU: Statistica forestieră.

6 Aprilie a. c.

În lumea complicată a fenomenelor colective, omul a simțit dela început nevoia de a creia lumină și a descoperi raporturi de cauzalitate. Asemenea descoperiri nu se puteau face printr'o observație comună sau izolată, întrucât fenomenele colective, numite și sociale sau de masă, se petrec într'un ansamblu atât de complex și variat, încât

spiritul omului nu posedă facultatea de a identifica reguli sau norme de producere a lor fără a nu recurge la mijloace științifice de investigație.

Auxiliarul care permite omului să pătrundă misterul după care se produc fenomenele sociale și să prezinte mersul acestor fenomene complexe într'o formă simplă și accesibilă inteligenții omenești, este statistica.

Acest rol, disciplina statistică îl îndeplinește cu ajutorul a două funcțiuni: una descriptivă, adică observând metodic modul de reproducere a fenomenelor în masă și alta analitică, adică grupând aceste fenomene după natura și modul de dispersare a lor în timp și spațiu.

După această definiție a obiectului și a naturii observațiunii statistice, conferențiarul analizează activitatea statistică forestieră din trecut și constată că această activitate nu s'a desfășurat în cadrele definite mai sus. Ca dovadă, d-sa invoacă înseși studiile numerice întocmite, care, în loc să fie statistici, sunt mai de grabă niște cataloage sau cadastre de păduri, și în care nu există decât foarte modeste tendințe de a grupa elementele după caracterele lor comune. Cu alte cuvinte, statisticile din trecut nu îndeplinesc funcțiunea analitică a metodei numerice de observare.

După ce subliniază o altă serie de insuficiențe a statisticilor forestiere din trecut, conferențiarul arată, în partea a treia a comunicării sale, principiile care ar trebui să stea la baza unei statistici silvice ca această lucrare să se mențină în cadrele fixate de doctrina statistică.

O activitate numerică, spre a se putea menține în limitele impuse de știință, presupune o investigație sistematică și o precizare din punct de vedere metodologic, a următoarelor patru noțiuni:

1. Obiectul cercetărilor numerice; 2. elementele sau unitățile componente ale obiectului statistice; 3. particularitățile sau însușirile acestor elemente; 4. metoda de observație sau investigație ce trebuiește adoptată la culegerea și prelucrarea datelor.

Dată fiind complexitatea sau diversitatea obiectului statistice forestiere, — adică a suprafețelor supuse regimului silvic, — conferențiarul propune să se facă mai întâiu o clasificare a acestor suprafețe după scopurile ce deservesc în:

I. Terenuri împădurite: a) păduri de raport; b) de producție; c) monumente naturale și parcuri; d) pășuni împădurite; e) păduri degradate, tufărișuri, etc.

II. Terenuri despădurite: a) necesare exploatărilor; b) ce urmează a se împăduri; c) improductive.

Ca unități de numărătoare statistică, se propun unitățile economice sau tehnice silvice recunoscute ca atare de doctrina silvică.

Având în vedere problemele ce are de rezolvat în mod curent

o statistică forestieră, se propune ca, în ce privește particularitățile unităților statistice, să se observe și studieze domeniul forestier sub aspectele: juridice și administrative, ale exploataării, ale amenajării, ale regimelor și tratamentelor aplicate, ale vârstelor, speciilor, ale tipurilor de arborete, factorilor staționali, a distribuției geografice a pădurilor, a creșterilor, capacității normale de producție, etc.

În vederea studierii acestor elemente variate și complexe, conferențiarul propune, ca metodă de adunare a datelor numerice, să se adopte un chestionar pe care să-l completeze la fața locului organele Serviciului Central de statistică cu concursul agenților exteriori.

O astfel de anchetă numerică reclamă însă o reorganizare a serviciilor statistice din cadrul celor trei administrații centrale, dotarea lor cu personal competent, material și fonduri suficiente.

Ca încheiere, conferențiarul își exprimă încrederea că s'ar putea întocmi la noi o statistică forestieră impecabilă, chiar adoptând toate principiile științifice de organizare preconizate mai sus. După d-sa, precizia unei statistici nu depinde numai de perfecțiunea metodelor statistice de investigație, ci și de gradul de organizare administrativă și în genere de gradul în care găsim aplicațiile în pădurile noastre metodelor științifice de silvicultură.

O statistică forestieră nu este și nu poate fi decât oglinda fidelă, reflexul natural al stărilor în care se află domeniul silvic național. Atâta vreme cât pădurile nu sunt toate ridicate în plan, studiile de exploatare se bazează adesea pe evaluări, iar uzanțele administrative nu sunt raționalizate sau tipizate, este o utopie a crede în putința creerii unei statistici silvice desăvârșite.

La problemele zilei, în numărul pe Iunie, se va discuta:

Controlul circulației lemnului ca mijloc pentru stăvilirea tăierilor abuzive.

Problema aceasta este atât de importantă, încât va găsi în curând o sancționare prin Decret Lege. Inginerii silvici, cu experiența lor pot aduce contribuții însemnate în a face ca această lege să fie cât mai eficientă în aplicare. Odată cu controlul lemnului, n'ar trebui instituit și un control al fabricilor de cherestea, ce nu dispun de păduri care să le justifice existența?

Intrebări ca acestea sunt încă multe care se pot pune și care așteaptă răspuns pentru ca gospodărirea pădurilor să se poată face cât mai conservativ.

Societatea «Progresul Silvic»

A 52-a ADUNARE GENERALĂ

Consiliul Societății a hotărât să supună discuțiilor în Adunarea Generală din acest an, referate și comunicări asupra următoarelor chestiuni :

1. Exploatarea pădurilor pe bază de raport susținut.

Raportor: C. Horia Lazăr;

2. Creditul forestier.

Raportor: Dem. Grozescu.

Domnii membri sunt rugați cu stăruință a-și prezenta urgent comunicările Domniilor-lor asupra acestor importante și actuale probleme, la secretariatul Societății.

Comunicările vor trata numai câte o față bine definită a problemelor respective, într'o cât mai concisă formă.

Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare, având cel mult 5 pagini de coală normalizată.

Secretarul Comisiunii Referatelor
ILIE C. DEMETRESCU

REVISTA REVISTELOR

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 3, 1 Februarie 1938.

Windschutzanlagen.

Plantații de protecție contra vântului.

În urma măsurătorilor asupra vitezei vântului în spatele a mai multe perdele de protecție situate la 800 m. altitudine, se ajunge la concluzia că, perdelele constituite din foioase sunt mai recomandabile pentru regiune decât moliftul care suferă mult din cauza intemperțiilor (chi-ciură, zăpadă, etc.).

Rudolph Hofmann:

Die Vermehrung der Baumweide (Salix alba).

Inmulțirea sălciei albe.

Inmulțirea din sămânță a sălciei nu se practică în silvicultură decât foarte rar, din cauza dificultăților ce întâmpină sămânța la germinat. După observații și cercetări, autorul ne dă o metodă simplă pentru germinarea semintelor.

Se amănajează pe marginea unui râu un pat din nisip mai mare, care să fie totdeauna umed, fără ca să fie inundat. Patul de nisip este bine să fie în pantă pentru ca să fie por-

ționi cu grade diferite de umiditate.

Autorul se ocupă și de înmulțirea pe cale de butași mici și mari (de grosimea și mărimea unui par), stabilind următoarele reguli: Către partea externă a butașului mugurii să fie distanțați pentru ca să iasă afară numai un lăstar. Butași buni se obțin din partea de mijloc a nuelor, aici mugurii sunt mai rari.

Tăetura să se facă perpendicular pe axa butașului.

Butași mari (pari) este bine să fie cât mai subțiri. Cicatrizarea rănei dela partea exterioară a butașului se face mai repede dacă sunt muguri mai mulți în acel loc.

Lăstarii inutili să nu se înlăture prea de timpuriu.

Se recomandă ca butașii mari să se îngroape în loc de a fi înfipti.

Comunicări.

Max Dingler.

Zehn Jahre forstzoologische Abteilung and der Universität Giessen.

Zece ani ai secției de zoologie forestieră dela Universitatea din Giessen.

Caietul 4, 15 Februarie 1938.

Ernst Rohmeder.

Die forstliche Pflanzenzüchtung.

Ameliorarea plantelor forestiere.

Lemnul a devenit o materie primă de primul ordin pentru foarte multe industrializări. A trecut timpul când lemnul era bun numai pentru lucru și construcție; astăzi, din el se face alcool, benzină, mătase artificială, zahăr, nutreț... etc.

Acestea toate sunt motive ca să se pornească la sporirea producției prin îmbunătățirea diferitelor rase. Autorul arată căile de urmat în lucrările de ameliorare a raselor.

Dr. E. Wimmer.

Ein Beitrag zur Tannenlausfrage.

O contribuție la problema păduchelului bradului. (Dreyfusia nüsslini).

În Germania și țările vecine, face adevărate ravagii în pădurile de brad, acest păduche. Combaterea lui nu trebuie să se facă prin măsuri curative ci mai mult preventive. Fiindcă la apariția și înmulțirea acestui parazit, contribuie mult condițiile staționale nefavorabile, va trebui să se caute a se da mai multă grijă culturii în stațiuni potrivite cerințelor bradului.

Dr. H. Weck:

Eine einfache Formel zur überschlässlichen Ermittlung eines Gesamterdbolzniebsatzes in Kiefernrevieren.

O formulă simplă pentru determinarea expeditivă a

posibilității lemnului plin în ocoalele cu pin.

O formulă simplă pentru determinarea expeditivă a posibilității lemnului plin în ocoalele cu pin.

Pentru pădurile de pin cu revoluție între 100 și 130, autorul dă formula 400 cu care se calculează aproximativ și rapid, procentul creșterii la exploatabilitate.

Comunicări.

Dr. Max Dingler.

Zehn Jahre forstzoologische Abtelling an der Universität Giessen.

Zece ani ai secției de zoologie forestieră dela Universitatea din Giessen.

Ant. V. Răd.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Caietul 4, Aprilie 1938.

A. Engel.

La question des exotiques.

Problema esențelor exotice (9 pag.).

(Urmare și sfârșit).

Comparația care se face între lemnul exoticelor introduse de 50—60 ani și a speciilor cari sunt în flora unei regiuni nu este concludentă.

Autorul descrie comportarea câtorva specii exotice și anume: douglasul, cedrul, Abies grandis, Pinus strobus, salcâmul, platanul, nucul comun și american.

Afirmația că exoticele aduc insecte și ciuperci cari atacă apoi celelalte specii din flora locală este nefondată.

Un exemplu de introducere a exoticeilor pe scară întinsă îl dă Anglia care și-a populat cu astfel de esențe suprafețe întinse.

S. Aubert.

Les sorblers à la montagne.

Speciile de sorbi de la munte (3 pag.).

Autorul face descrierea sorbilor din masivul muntos Jura cari sunt: Sorbul păsăresc, *Sorbus aria* Crantz (allisier) și *Sorbus chamaemespilus* Crantz (allisier nain).

Toate aceste specii sunt pionieri ai pădurei și deaceia trebuiesc privite cu simpatie de silvicultori.

Ing. D. Comaniciu

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 11 Noembrie, 1937.

P. Harlé.

Les forêts de chêne pedunculé de la vallée de l'Adour.

Pădurile de stejar pedunculat din valea Adour, — tratament și producție.

Descrierea pădurilor de stejar din valea Adour-ului, tratamentul ce se aplică și studiul creșterilor prin sondaje.

Leon Schaeffer:

Les reboisements de la plaine hongroise.

Reîmpăduririle din câmpia ungară.

Condițiunile de vegetație din câmpia ungară. Clima, solul, asociațiile vegetale și metodele de împădurire.

Conférence internationale d'utilisation du bois.

Conferința internațională a utilizării lemnului.

Rapoartele susținute la conferința internațională a utilizării lemnului ce a avut loc la Paris la 26—28 Iulie 1937.

Réaumur initiateur de l'expérimentation forestière.

Reaumur inițiatorul experimentației forestiere.

În memoriile sale fizicianul Reaumur spune că numeroase probleme forestiere pot fi rezolvate prin experimentația forestieră, a cărei inițiator a fost.

No. 12, Decembrie.

M. J. Demorlaine.

Régénération des forêts de promenade.

Regenerarea parcurilor.

Pentru ca regenerarea să nu fie prejudiciată se propune plantarea cu arbori de talie mare și subarbuști, care formând un masiv dens favorizează crearea humusului și regenerarea naturală. Deasemenea se preconizează izolarea porțiunilor regenerate prin garduri.

Tournée de la société des amis et anciens élèves de l'école nationale des eaux et forêts en 1937.

Excursia societății amicilor și foștilor elevi ai școlii naționale de ape și păduri în 1937.

Excursia anuală care în 1937 s'a făcut în pădurile din Retz.

Renoux:

Le châtaignier du Japon au pays basque.

Castanul de Japonia în țările basce.

Rezultatele favorabile obținute în aceste regiuni cu castanul de Japonia, care rezistă la maladii, climă, sol, etc.

Paul Buffault:

Le V congrès de la vie intellectuelle des provinces du Centre.

Al V-lea congres al vieții intelectuale din provinciile centrale.

Lucrările și discuțiile ce au avut loc la acest congres.

H. Perrin.

La situation forestière de la France d'après la statistique agricole de 1927.

Situația forestieră a Franței după statistica agricolă din 1927.

Suprafața pădurilor Franței, natură de proprietari, regim, producție și industria forestieră.

Pierre Buffault.

Les richesses forestières de l'Alsace.

Bogățiile forestiere ale Alsaciei.

Congrès de la technique du bois.
Congresul tehnicii lemnului.

Raportul grupei a III asupra utilizării lemnului.

Gr. V.

**SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT
FÜR FORSTWESEN.**

Caietul 1. Ianuarie 1938.

C. Albisetti:

Die Entwässerung im Dienste der Forstwirtschaft.

Drenajul în serviciul economiei forestiere (18 pag.).

Problema drenajului în pădure a fost pusă în Elveția încă din anul 1864 de prof. Kopp. în Winterthur. De atunci importanța ei a crescut în așa fel că în anul 1936 cheltuielile cu acest fel de lucrări au ajuns la 3,2% din cheltuielile făcute pentru corecția terenurilor.

Autorul împarte chestiunea în trei capitole:

I. Drenajul umed la împădurirea anumitor suprafețe din regiunea de la origina terenurilor.

Face descrierea câtorva lucrări de drenaje executate arătând cauzele rezultatelor slabe la unele din ele precum și primele concluziuni ce s'au dedus din executarea lucrărilor.

II. Directive pentru drenaje viitoare (operațiunile ce trebuiesc executate).

a) Stabilirea gradului de umiditate și a capacității în apă a solului din regiunea care trebuie drenată.

b) Proiectarea rețelei de drenaj:

1. Alegerea canalelor principale.

2. Desimea canalelor secundare.

3. Profilul șanțurilor.

4. Panta.

c) Alegerea esențelor cari vor fi plantate, în funcție de cerințele stațiunii și a condițiilor locale.

III. Drenajul în pădure.

Von Mauritz Carlgru, Erik Lundh, Edvin Nylom, Einar Hedulff, Gustaf Lundberg und Nils Schager.

Serienprüfung von Geräten zur Astung lebender Bäume.

Incercări în serie a uneltelor pentru elagarea artificială a arborilor (tăierea crăcilor arborilor în picioare) (8 pag.).

Se arată rezultatele încercărilor făcute în Suedia cu 22 de unelte din cari 8 erau ferăstrae iar restul aparate de tăiat sau smuls. Se arată lungimile cele mai favorabile a cozilor instrumentelor pentru diferite înălțimi a crăcilor cari trebuiesc elagate.

Caietul 2, Februarie 1938.

S. Seger.

Die neue Holzbrücke über die Zulgebelschlucht bei Steffisburg.

Noul pod de lemn peste râul Zul în Steffisburg. (5 pag.).

Podul are deschiderea de 30 m. Partea carosabilă a podului are lățimea de 7,50 m iar deoparte și de alta sunt făcute trotoare pentru pietoni. Podul are acoperiș acoperit cu țigă făcut în stilul vechiu Bernez.

Pentru construirea podului sau întrebuințat 210 m³ lemn de construcție impregnat.

Iosif Leuthard.

Handwerklicher Massivmöbelbau in unserer Zeit.

Construcții de mână de mobile masive în vremea noastră (9 pag.).

O problemă importantă care a fost în general neglijată în timpurile moderne este favorizarea lucrului manual.

În industria mobilelor imediat după războiu a început construirea mobilelor în serie după anumite modele pe cari meseriași le înprumau de la fabricile mari. Mobilele aceste erau făcute în general din placaj cari sunt mai slabe decât cele masive spre cari ar trebui să tindă industria mobilelor.

Caietul 3, Martie 1938.

G. Haug.

Das Haus aus unserem Holz.

Casa construită din lemnul nostru (6 pag.).

Autorul face o descriere a diferitelor secțiuni a expoziției care arată întrebuințarea lemnului elvețian în construcția caselor insistând asupra modului de utilizare a lui în diferitele părți ale unei case cât și pentru mobilierul din casă.

Prof M. Düggel.

Beitrag zur Kenntnis der physikalischen, chemischen und biologischen Beschaffenheit der Boden in den Olivienhaie von Alassio.

Contribuțiuni la cunoașterea calităților fizice, chimice și biologice din dumbrăvile de măsline din Alassio (9 pag.).

Autorul dă rezultatele unei cercetări de laborator a 30 de probe de pământ luate din regiunea Alassio situată între Genua și Nissa. Probele au fost luate din dumbrăvile de măsline din acea regiune după o perioadă de secetă de 4½ luni când toate plantele erau uscate în afară de măsline cari nu prezentau simptome că ar suferi. La analiza solului s'au făcut mai mult cercetări biologice.

Ing. D. Comaniciu

**ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-
WIRTSCHAFT.**

Bard V, Heft 3 (Dezember, 1937).

Franz Heske, Prof., Dr., Ing.:

**Ziele und Wege der tropischen
Waldwirtschaft.**Scop și căi ale economiei
forestiere tropicale.

Secătuirea multora dintre rezervele naturale de lemn, face să se îndrepte cu crescând interes ochii marilor consumatori din această neprețuită materie primă, către pădurea tropicală.

În timpurile moderne, exploatarea acelor păduri nu mai poate fi turburată sub forma colonială. Astăzi se impun din ce în ce mai mult principiile de silvicultură și exploatare europeană adoptate — bine înțeles — la condițiunile specifice ale regiunilor tropicale.

Articolul de față — prezentat de altfel ca referat la Congresul Internațional de silvicultură dela Budapesta — expune pe scurt problemele capitale de diferite naturi ale acelei economii (Rezumat în limba franceză).

Ernst Polchan, Forstassessor:

Die Walder Algeriens.

Pădurile algeriene.

Cuprinde descrierea pădurilor, a administrației silvice și a economiei forestiere în sens larg a țării.

**Internationaler Forst- und Holz-
wirtschaftsbericht.**

Cronica forestieră internațională.

Ni se împărtășesc multe știri și date asupra economiei forestiere din diferite țări și regiuni ale lumii

Ilie C. Demetrescu

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR
Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Mărgineni, jud. Prahova, proprietatea Vasile Georgescu, în suprafață de 106 ha. 6200 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Dealul Pustii, județul Someș, proprietatea Composesoratului Nireș, în suprafață de 96 ha 8900 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Racova-Hrabușna, județul Rădăuți, proprietatea Marla Hij, născ. Hladciuc, în suprafață de 78 ha. 2900 m.p. Regim și tratament codru grădinări. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Crasna Putnei, județul Storojinet, proprietatea comunei Crasna Putnei, în suprafață de 57 ha. 1148 m.p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Hliboca Pohar, județul Rădăuți, proprietatea Andrei și Irina Hostiuc, în suprafață de 30 ha. 6272 m.p. Regim și tratament codru grădinărit. Termenul exploatabilității 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Tatorardei, jud. Alba, proprietatea Moșten. Albert Silvasi, în suprafață de 30 ha. 6300 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Ciret, jud. Someș, proprietatea comunei Agrișul de Sus, în suprafață de 20 ha, 3100 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Siseștii.
No. 56311 din 9 Martie 1938.

a) Amenajamentul pădurii Husueri, jud. Someș, proprietatea comunei Sântioana, în suprafață de 135 ha. 7800 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Făget, jud. Someș, proprietatea comunei Fizeșul Gherlei, în suprafață de 99 ha. 4200 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Buzalic, jud. Someș, proprietatea comunei Mânăstirea, în suprafață de 84 ha. 9300 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Ciret, jud. Someș, proprietatea comunei Mălin, în suprafață de 77 ha. 9300 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cotioaja, jud. Someș, proprietatea comunei Uri, în suprafață de 52 ha. 2800 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Preval, jud. Tecuci, proprietatea Desirée D. Vretos, în suprafață de 46 ha. 3500 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 6 ani. Revizuirea după 6 ani.

g) Amenajamentul pădurii Fânașele Tămășanului, La Cotropina, jud. Someș, proprietatea comunei Valea Ungureșului, în suprafață de 33 ha. 6300 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Mândrești lot. II, jud. Tecuci, proprietatea Elisabeta R. Rosetti, în suprafață de 32 ha. 8600 m.p. Regim crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Mândrești lot. I, jud. Tecuci, proprietatea Radu R. Rosetti, în suprafață de 30 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Siseștii.
No. 56313 din 9 Martie 1938.

a) Amenajamentul pădurii Gherghelou, jud. Someș, proprietatea comunei Sânmărtin, în suprafață de 126 ha. 2400 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Jilava, jud. Ifov, proprietatea Alexandrina Gh. Florescu, în suprafață de 58 ha. 8200 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ruginoașă, jud. Năsăud, proprietatea comunei Sicu Sfântul, în suprafață de 45 ha. 6600 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Pădurea Rară, jud. Someș, proprietatea comunei Salașin, în suprafață de 43 ha. 9300 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Balaciul de Jos, jud. Ialomița, proprietatea Lucia Bratzu, în suprafață de 35 ha. 5200 m. p. Două serii de crâng simplu cu revoluția normală 1 și 8 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Oveșteni, jud. Someș, proprietatea comunei Cutca, în suprafață de 34 ha. 5300 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Grindu Penciu, jud. Vlașca, proprietatea Asoc. de ameliorațiuni funciare Malul Roșu, Băneasa, Goștin, în suprafață de 31 ha. 3384 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 3 ani.

h) Amenajamentul pădurii Hașbadiu La Tăușor, jud. Alba, proprietatea Isidor Grunfeld, în suprafață de 26 ha. 1800 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 56.309 din 9 Martie 1938.

a) Amenajamentul pădurii Dobric, jud. Someș, proprietatea Văd. Weer Gheorghe, în suprafață de 162 ha. 8300 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Ticău, jud. Sălaj, proprietatea Maximilian Degenfeld, în suprafață de 121 ha. 8700 m. p. tratată în o serie de cadru cu tăeri succesive și revoluția normală 80 ani, una serie de crâng simplu cu revoluția normală 30 ani și una serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pădurea Mare Pădurea Oilor, jud. Sălaj, proprietatea Văd. Sigismund Peci, în suprafață de 74 ha. 7000 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Milic, jud. Storojineț, proprietatea Samuel Herer, în suprafață de 68 ha. 0957 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Milic, jud. Storojineț, proprietatea Hain și David Bildver, în suprafață de 47 ha. 8550 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Vimuș, jud. Cernăuți, proprietatea Nathan Offenberger, în suprafață de 23 ha. 4700 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 56.312 din 9 Martie 1938.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Făgeanca și Valea lui Dan, jud. Muscel, proprietatea Ion Prislopeanu, în suprafață de 171 ha. 4800 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea în anul 1945.

b) Amenajamentul pădurii Nagoreni, jud. Hotin, proprietatea Obștei satului Nagoreni, în suprafață de 76 ha. 2880 m. p. constituită

în 2 serii de crâng cu revoluția normală de 15 și 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Planul special al tăerilor de ameliorare pentru pădurea Zăbăvoaia, jud. Dâmbovița, proprietatea Gh. Georgescu, în suprafață de 30,5000 ha. făcând parte integrantă din regulamentul de exploatare aprobat prin Dec. Ministerială No. 245.020/931 publicată în Monitorul Oficial No. 280/931.

d) Amenajamentul pădurii Gorun, jud. Târnava Mică, proprietatea comunei Nandea, în suprafață de 21 ha. 2900 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajarea pădurii Careda, jud. Vlașca, proprietatea Richard Scepkez, în suprafață de 20 ha. 7158 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.

No. 62.935 din 15 Martie 1938.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Capul Câmpului, jud. Câmpulung, proprietatea Obștei Capul Câmpului, în suprafață de 300 ha. 1000 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bodăești, jud. Dolj, proprietatea Fundației Culturale I. C. Michail, în suprafață de 236 ha. 6000 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Stirbățul, jud. Prahova, proprietatea Al. I. Zissu, în suprafață de 116 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Poenița, jud. Muscel, proprietatea Ana Prislopeanu, în suprafață de 103 ha. 0700 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cete, jud. Sălaj, proprietatea Composesoratului Cete, în suprafață de 96 ha. 2945 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoaiele de pe râul Ialomița ș. a., jud. Dâmbovița, proprietatea Anastasia N. Ghiță ș. a., în suprafață de 70 ha. 6210 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

g) Amenajamentul pădurii comunei Silea, județul Târnava Mică, proprietatea comunei Silea, în suprafață de 48 ha. 6800 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.

No. 62.936 din 15 Martie 1938.

a) Amenajamentul pădurii Mușa Mică, Furul Mic și Purcelul, jud. Buzău și R. Sărat, proprietatea Statului, în suprafață de 4110 ha. 5500 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Berlești-Popești, Cornețel și Ciunga, jud. Ialomița, proprietatea Statului, în suprafață de 891 ha.

5200 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zăvoiul Bistriței, seria VIII-a, pud. Bacău, proprietatea Statului, în suprafața de 67 ha. 0320 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. Revizuirea după 9 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 62.837 din 15 Martie 1938.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Mijloc, județul Mureș, proprietatea I. I. Weichert, în suprafața de 1175 ha. 1500 m. p. tratată în două serii de codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Secu Scurtului, jud. Mureș, proprietatea Iuliu Frohlich ș. a., în suprafața de 805 ha. 3800 m. p. tratată în două serii de codru cu tăeri rase și revoluția normală 90 ani și una serie de codru cu tăeri succesive și revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Secu Paltinului, jud. Mureș, proprietatea S. Roman și S. Nenișor, în suprafața de 717 ha. 9000 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Mătăeni și Zăvoiul Crivina Ialomiței, jud. Dâmbovița, proprietatea Gh. M. Corbescu, în suprafața de 135 ha. 0300 m. p. tratată în două serii. Regim și tratament crâng simplu cu revoluția normală 10 și 25 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Drăgănești, lot. I, jud. Vlașca, proprietatea Florica D. Vetra, în suprafața de 65 ha. 0430 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 75.375 din 24 Martie 1938.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eront sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

REVISTA PADURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1938 :

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Alimănișteanu Const.
Stinghe N. V.

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : Ionescu-Heroiu Tr.

Secretari : { Caragea N. N.
Haralamb At.

MEMBRII :

Bunescu M. C.

Butoi Al.

Comaniciu I.

Demetrescu C. I.

Emanoil C. C.

Florescu P. M.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu I. A.

Lazăr H.

Luțescu V. Gh.

Minescu G.

Năstăsescu G.

Nedelcovici Ath.

Priboianu N. V.

Sburlan A. D.

Simionescu I.

Vâlceanu E.

Cenzori : Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.

Cenzori supleanți : Teodorescu St., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadierei	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

T E H N I C A ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

REVISTA

PADURILOR

M A I 1938

ANUL 50, — Nr. 5

ORGANUL SOCIETĂȚII
„PROGRESUL SILVIC”

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA :

SUMARUL :

Studii:

Vehicule cu roți pneumatice pentru transportul lemnelor cu tracțiunea animală . . . . . D. A. Sburlan

Referate — Comentarii :

Prețuri unitare la Casa Pădurilor (II) . . . . . I. Lungu
 Corecțiuni de torenți pe Valea Prahovei . . . . . At. Haralamb
 Fișa de activitate . . . . . V. P. Negulescu

Problemele zilei:

Statistica noastră forestieră . . . . . Gh. Ionescu
 Putem întocmi acum o statistică bună a pădurilor ? Z. Przemetchii
 Anchetă asupra statisticeii . . . . . C. Ivanovici
 Elementele unei statistici relativ la protecția pădurilor Gr. Eliescu
 Statistica forestieră . . . . . Valeriu Dinu

Cronica:

Năzuințe . . . . . At. Har.
 Contribuțiuni bibliografice . . . . . Cezar Cristea

Mercuriale:

Consecințele Anschluss-ului din punct de vedere forestier . . . . . Gh. Ionescu

**Informațiuni — Recenzii — Revista revistelor — Societatea „Progresul Silvic” —
 Necrolog — Publicații.**

SOMMAIRE :

Études:

Véhicules à roues pneumatiques pour le transport du bois par la traction animale . . . . . D. A. Sburlan

Rapports—Commentaires:

Les prix unitaires de l'Administration des forêts de l'Etat (II) . . . . . I. Lungu
 Correction de torrents dans la Vallée de Prahova . . . . . At. Haralamb
 La fiche d'activité . . . . . V. P. Negulescu

Problèmes à l'ordre du jour:

La statistique forestière.

Chronique—Mercuriales—Les livres—Revue des revues — Informations — Société „Progresul-Silvic” — Nécrologie — Publications.

INHALT:

Abhandlungen:

Die Lösung der Frage über die Verwendung von Fuhrwerken mit luftgummibereiften Rädern, für Tierzugkraft, zwecks Langholztransport . . . . . D. A. Sburlan

Mitteilungen :

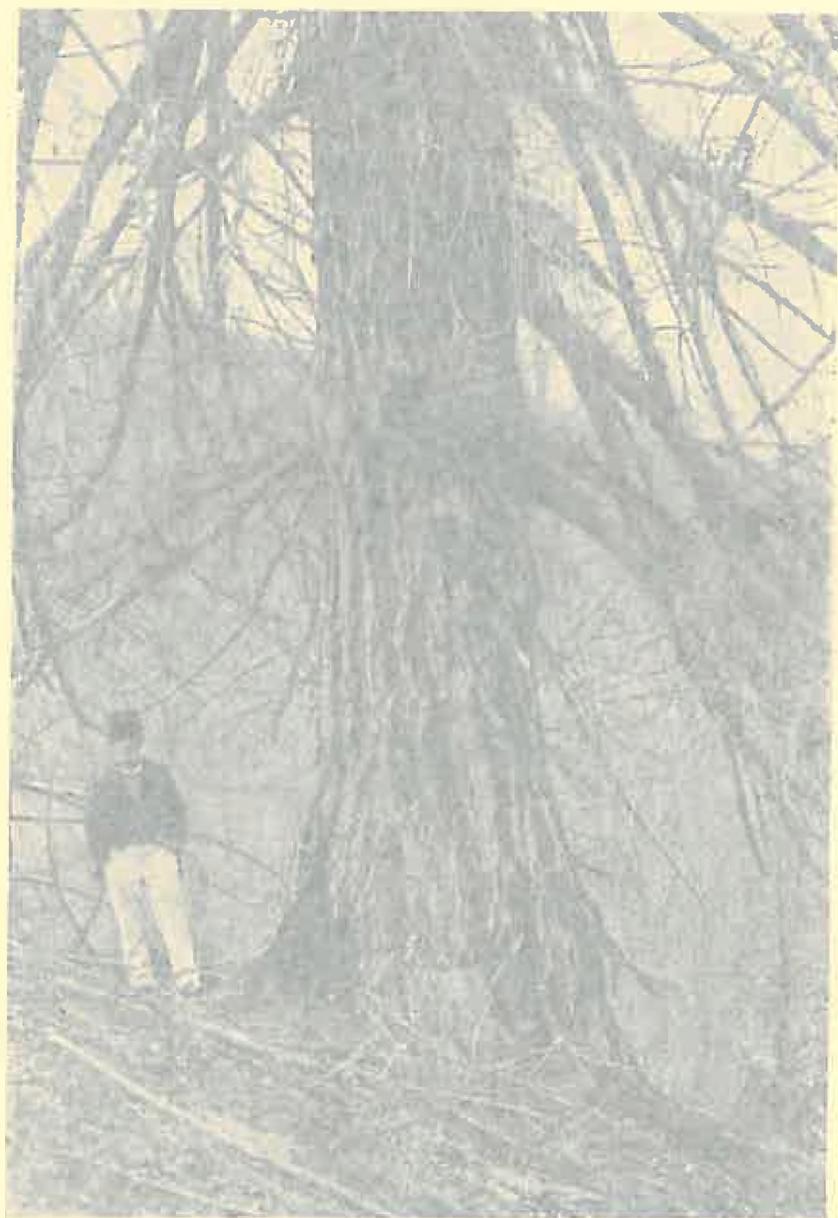
Ueber die einheitlichen Preise der Staatsforstverwaltung (II) . . . . . I. Lungu
 Wildbachabwehrarbeiten im Prahovatal . . . . . At. Haralamb
 Tätigkeitzettel . . . . . V. P. Negulescu

Tagesfragen :

Rumänische Forststatistik

Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Nachruf — Verein „Progresul-Silvic”

Căminul, 1939

Larice bătrân (179 cm ☉) în Curmătura-Mălăii (basinul Lotrului).
Vieux mélèze (179 cm ☉) dans la Curmătura-Mălăii (basin de Lotru:
Carpates Méridionales).

Alte Lärche (179 cm ☉) aus Curmătura-Mălăii (Lotrubecken
Mittelkarpathen).

SUMARUL:

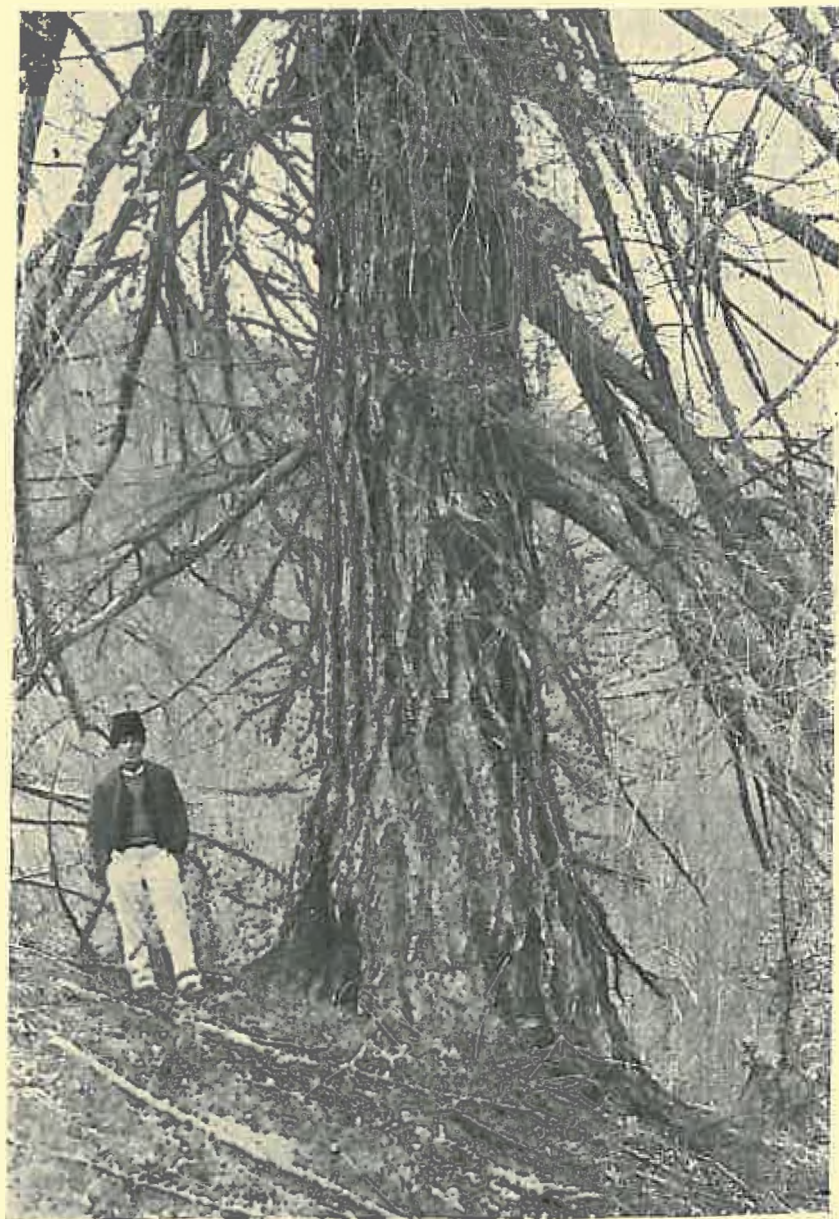
Studii:	
Vehicule cu roți pneumatice pentru transportul lezinelor cu tracțiunea animală	D. A. Sburian
Referate — Comentarii:	
Proșuri unitare la Casa Pădurilor (II)	I. Lungu
Corecțiuni de torenți pe Valea Prahovei	At. Haralamb
Plan de activitate	V. P. Negulescu
Problemele zilei:	
Statistica noastră forestieră	Gh. Ionescu
Putem întocmi acum o statistică bună a pădurilor?	Z. Przemetchii
Anchetă asupra statisticii	C. Ivanovici
Elementele unei statistici relativ la protecția pădurilor	Gr. Eliescu
Statistica forestieră	Valeriu Dinu
Cronica:	
Năzuințe	At. Har.
Contribuțiuni bibliografice	Osuar Cristea
Mercuriale:	
Conviciunile „Anschluss-ului” din punct de vedere forestier	Gh. Ionescu
Informațiuni — Recenzii — Revista revistelor — Societatea „Progresul Silvii” — Necrolog — Publicații.	

SOMMAIRE :

Etudes:	
Vehicules à roues pneumatiques pour le transport du bois par la traction animale	D. A. Sburian
Rapports — Commentaires:	
Les proșuri unitaires de la Casa Pădurilor (II)	I. Lungu
Corrections de torrents en la Vallée de Prahova	At. Haralamb
Le plan d'activité	V. P. Negulescu
Problemes du jour:	
La statistique forestière	Gh. Ionescu
Pouvons-nous maintenant dresser une bonne statistique forestière?	Z. Przemetchii
Enquête sur la statistique	C. Ivanovici
Les éléments d'une statistique relative à la protection des forêts	Gr. Eliescu
La statistique forestière	Valeriu Dinu
Chronique:	
Nous le souhaitons	At. Har.
Contributions bibliographiques	Osuar Cristea
Mercures:	
Les convictions „Anschluss-ului” du point de vue forestier	Gh. Ionescu
Informations — Revues — Revue des revues — Société „Progresul Silvii” — Necrolog — Publications.	

INHALT:

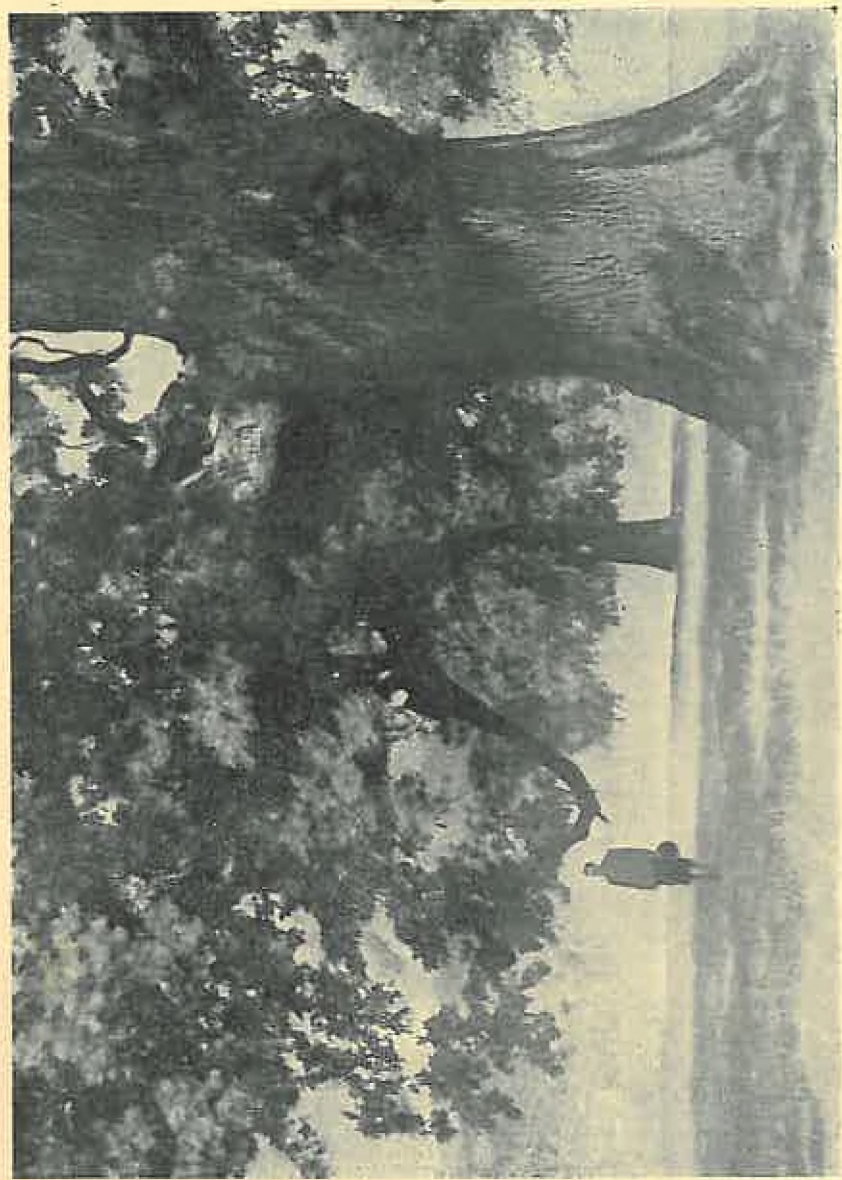
Abhandlungen:	
Die Lösung der Frage über die Verwendung von Fuhrwerken mit luftgummibereiften Rädern, für Tierzugkraft, zwecks Langholztransport	D. A. Sburian
Mitteilungen :	
Ueber die einheitlichen Preise der Staatsforstverwaltung (II)	I. Lungu
Wildbachabschrambungen im Prahovatal	At. Haralamb
Tätigkeitszettel	V. P. Negulescu
Tagesfragen :	
Rumänische Forststatistik	Gh. Ionescu
Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Necrolog — Verein „Progresul Silvii”	

Chişeu 1. 10pc

Larice bătrân (173 cm ⊕) în Curmătura-Mălâii (basinul Lotrului).
Vieux mélèze (173 cm ⊕) dans la Curmătura-Mălâii (bassin de Lotru;
Carpathes Méridionales).

Alte Lärche (173 cm ⊕) aus Curmătura-Mălâii (Lotrubecken,
Mittelkarpathen).

Cișcu Ing. E. Păll

Stejarul dela Buza Turcului. Ocolul silvic Bocșa-Română al Soc. Reșița.
Le vieux chêne de Buza Turcului. Cantonement forestier de Bocșa-Română de la Soc. Reșița.
Die Eiche von Buza Turcului. Forstbezirk Bocșa-Rorjână, (Gesellschaft Reschitza).

S T U D I I

Din lucrările Institutului de Cercetări și experimentație forestieră.

VEHICULE CU ROȚI PNEUMATICE PENTRU TRACȚIUNEA ANIMALĂ

de D. A. SBURLAN

1. INTRODUCERE

În cunoscuta sa lucrare „Der isolierte Staat“ economistul v. Thünen susținea pe bună dreptate, că între diferitele ramuri de cultură a pământului, păduri ar trebui să i-se rezerve locurile cele mai apropiate de centrele de consum, de oarece ea produce mărfuri grele și ieftine, ce nu suportă transportul la distanțe mari.

Nevoia de pământ pentru agricultură și dezvoltarea mijloacelor de comunicații au dus însă, după cum se știe, la o altă repartitie în spațiu a diverselor ramuri de producție. Pentru satisfacerea unor trebuințe mai urgente, care reclamau terenurile cele mai ușor accesibile, pădurea a fost tolerată doar în locurile cele mai greu accesibile, slab locuite sau lipsite de drumuri și în orice caz, depărtate de piețele de desfacere.

Aceste împrejurări n'au rămas însă fără ecou asupra costului producției lemnului și asupra rentabilității forestiere.

Spre a învedera, ce importanță are transportul lemnului pentru economia silvică, dăm mai jos (după Windirsch, 7) repartizarea cheltuielilor de producție în Germania și Austria, țări cu o bogată rețea de drumuri, în anul 1931 :

Exploatare, fasonare, scoatere, în Germania 26%; în Austria 26%

Transport	„ 26%;	„ 27%
Cultură, amenajament	„ 11%;	„ 3%
Administrație, diverse	„ 37%;	„ 44%

Aceste cifre arată, că gospodăriile forestiere ale celor două țări menționate, investesc anual mai bine de $\frac{1}{4}$ din sumele de care dispun, în transporturi, aceste cheltuieli constituind unul din posturile cele mai importante ale bugetelor lor.

În țări cu drumuri mai puține și mai rău întreținute, cum e cazul țării noastre, proporția cheltuielilor pentru transport este desigur mai importantă și credem că nu e nevoie să fie dovedită cu cifre statistice. Ca să cităm un caz foarte cunoscut, amintim că vagonul de lemne de foc pornia în iarna 1937/38 din pădurile Carpaților cu o valoare de 2000—3000 lei, spre a ajunge pe piețele de desfacere din câmpia Dunării, la peste 8000 lei. În multe cazuri dela noi, transportul reprezintă mai bine de 80% din prețul de vânzare, iar rentabilitatea exploatărilor noastre forestiere este într'o covârșitoare proporție dependentă, de modul cum sunt organizate transporturile.

Considerațiile de mai sus ne lămuresc, pentru ce economia forestieră din toate țările a fost și este atentă și interesată la toate realizările tehnice, care urmăresc raționalizarea și ieftinirea transportului. Rând pe rând au fost încercate, în acest scop, căile ferate înguste, funicularele, autovehiculele și s'a reușit în multe cazuri, să se găsească soluțiuni satisfăcătoare acestei importante probleme. În vreme însă, ce tehnicienii trecutului erau preocupați să aducă noilor mijloace de transport tot mai multe perfecționări, transportul cu carele de povară, trase de animale, a fost părăsit vechilor sale tradiții și procedee, aceleași de zeci și sute de ani.

În ciuda acestei părăsiri, transportul cu carul a rămas pentru multe regiuni forestiere, nu numai mijlocul cel mai răspândit, dar și cel mai adecvat împrejurărilor economice și organizației gospodăriei silvice locale.

În adevăr, după cum se știe, exploatările de păduri au în general un caracter sezonier. La câmpie și la dealuri aceste lucrări se practică mai mult iarna. În acest anotimp, populația rurală poate găsi în lucrul la pădure un plasament convenabil pentru brațele sale de muncă și pentru o parte din inventarul de care dispune: căruțe și animale pentru transporturi, într'o epocă, în care activitatea pe câmp încetează aproape cu totul.

Multe gospodării țărănești din regiunile bogate în păduri nici n'ar fi rentabile, fără adaosul de câștig, pe care îl pot avea din fasonarea și transportul lemnelor.

A introduce în astfel de regiuni mijloace mecanice de exploatare

și transport ar însemna să condamnăm populația locală la somaj și să dăm ocazia la mișcări sociale îndreptățite.

Pe de altă parte, gospodăria forestieră, care are de luptat cu atâtea greutăți și sarcini proprii, nu poate privi indiferentă, cum cea mai mare parte din încasările sale sunt cheltuite pentru transportul produselor pădurărești. „Ea nu poate, periclitându-și propria-i existență, să se gândească numai la interesele altora“ (7).

Trebuie deci căutată și găsită limita, până unde preocupările de modernizare a transporturilor sunt întemeiate, fără a cauza neajunsuri populației locale.

În Germania bunăoară, transportul lemnului cu caii se practică actualmente pe distanțe de cel mult 3—5 km. La distanțe mai mari el devine neeconomic, nerentabil și nici proprietarii animalelor nu se deplasează bucuroși peste 10 km.

O diagramă a costului transportului pe șosele, întocmită în 1934 de „Ausschuss f. d. Technik i. d. Forstwirtschaft“ (A.T.F.) arată, că în Germania transportul lemnului cu carele țărănești este cu aprox. 100% mai ieftin, chiar pe distanțe scurte, decât cel făcut cu alte vehicule moderne: camioane de cai cu bandaje pneumatice, tractoare cu remorci sau auto-camioane (7).

Explicația rezidă în faptul, că vehiculele agricole cu roți șinuite și osii cu paliere lisse au o capacitate de încărcare mică și reclamă o forță de tracțiune mult mai însemnată, din cauza frecărilor mai mari a lagărelor și bandajelor lor.

2. PERFECTIONAREA VEHICULELOR PENTRU TRACȚIUNEA ANIMALĂ

a) Studiul rezistențelor la înaintare. Un vehicul tras de animale pe o șosea are de învins următoarele rezistențe, ce se opun înaintării sale :

1. Rezistența datorită frecării osiei în bucsă, R_1
2. Rezistența la rostogolire a bandajului roții pe drum, R_2
3. Rezistența datorită aerului, R_a , și
4. Rezistența datorită urcușurilor sau rampelor, R_p

Toate aceste rezistențe se exprimă de ordinari, ca și forța de tracțiune, în kg raportate la greutatea totală a vehiculului în tone.

1. Rezistența datorită frecării interioare a osiei în bucsă depinde de diametrul (sau raza) roții și al osiei, precum și de greutatea

ce apasă pe roată. Valoarea ei este dată de expresia: $R_1 = f_1 \cdot Q \cdot \frac{r}{R}$

în care f_1 este coef. de frecare al oțelului uns pe fontă (în mediu $f_1 = 0,08$); Q este greutatea totală a vehiculului în tone, r = raza osiei și R = raza roții vehiculului în metri.

Luând de ex.: $\frac{r}{R} = \frac{0,03}{0,5} = 0,06$, aflăm $R_1 = 0,08 \cdot 0,06 \cdot Q$ sau $F_1 = 0,005 Q = f'Q$

Relația de mai sus arată, că oșile subțiri și roțile înalte micșorează frecările interioare. Din motive lesne de înțeles, nici grosimea oșiei nu poate fi redusă prea mult și nici raza roților nu poate fi sporită oricât; în consecință, valoarea coef. f' nu poate fi coborâtă sub 4—5‰.

2. Rezistența la rostogolire R_r ia naștere din apăsarea pe care o exercită roțile vehiculului pe drum, printr'o porțiune din obada lor. Mărimea acestei presiuni depinde de sarcina Q , de diametrul roții și de calitatea drumului și se exprimă prin relația: $R_r = \mu Q$, în care coeficientul μ este dat sub formă de fracție ordinară (1/20) sau zecimală (0,05).

Valorile medii ale acestui coeficient, pentru diverse categorii de drumuri, sunt următoarele (după Heeb-Kölmel, Strassenbau, 1934):

Drumuri naturale nisipoase sau prăfuite, μ	$\mu = 1/5$
„ noroioase	$\mu = 1/3$
„ uscate	$\mu = 1/20$
„ pietruite, cu pietriș proaspăt așternut	$\mu = 1/10$
„ „ „ „ bătut	$\mu = 1/35$
„ „ „ „ rău întreținute	$\mu = 1/20$
„ pavate cu calupuri mari	$\mu = 1/50$
„ asfaltate	$\mu = 1/100$

3. Rezistența datorită aerului este dată de expresia: $R_a = c.F.V^2$ în care c este un coeficient, care depinde de forma vehiculului și are valoarea medie $c = 0,005$; $F =$ suprafața frontală (lovită) a vehiculului și $V =$ viteza acestuia în km/oră.

Ținând seama de viteasa redusă, pe care o ating vehiculele cu tracțiune animală pe șosele obișnuite, valoarea acestei rezistențe poate fi neglijată.

4. Rezistența datorită rampelor este dată de relația cunoscută:

$$R_p = (Q + G) \operatorname{tg} \alpha = (Q + G) p$$

în care $Q =$ greut. totală a vehiculului, $G =$ greut. animalelor de tracțiune și $p = \operatorname{tg} \alpha$ și care trebuie învinsă prin forța de tracțiune este deci

$$\begin{aligned} R_{\text{tot}} &= (f' + \mu) Q, \text{ pe drumuri horizontale} \\ &= (f' + \mu) Q + (Q + G) p, \text{ pe drumuri în rampă și} \\ &= (f' + \mu) Q - (Q + G) p, \text{ pe drumuri în pantă.} \end{aligned}$$

Forța de tracțiune trebuie să fie, bineînțeles, mai mare decât această rezistență totală: $F \geq R_{\text{tot}}$.

b) Perfecționări. De mult timp s'a observat, că roțile cu bandaje metalice, din cauza obezilor înguste ce au, se înfundă adânc în platforma șoselelor („taie drumul“), ceea ce se traduce printr'o sporire însemnată a rezistenței la înaintare. S'a căutat o înlăturare a acestui inconvenient prin prescrierea unei lățimi minime a acestor obezi, dar ordonanțele autorităților în chestiune nu sunt respectate, pentrucă obezile late sunt mai scumpe și roțile respective mai grele.

De asemenea, s'a constatat, că roțile cu diametrul mare

înaltă platforma vehiculelor și îngreuiază încărcarea acestora, iar cele mici cauzează, după am văzut, o mărire a rezistenței la tracțiune, mai ales pe drumurile aspre.

Îi revine constructorului de căruțe și trăsură Graupmann¹⁾ din Mannheim meritul de a fi utilizat cel dintâi, roți pneumatice la vehiculele grele pentru tracțiunea animală. El a construit și primele camioane pentru transportul lemnului lungi și prin perfecționări succesive a realizat vehiculul, astăzi atât de cunoscut și răspândit în Germania sub numele de „Graguwa”. Actualmente circulă pe șoselele tuturor țărilor apusene, milioane de asemenea vehicule moderne, în serviciul tuturor ramurilor de producțiune, inclusiv cea forestieră. În ce privește transportul lemnului, experiențele au arătat, că obada unui car cu roate de lemn șinuite, intră mai adânc în platforma drumurilor, decât un bandaj pneumatic. Cum drumurile forestiere sunt aproape exclusiv drumuri naturale sau cel mult împietruite, dar necilindrate, pagubele cauzate acestora de roțile cu bandaje rigide sunt mult mai mari și ca atare și cheltuielile de întreținere sunt mai însemnate.

Roțile pneumatice își creiază pe drumurile neconsolidate, nisipoase, numai o urmă, pe care pot circula apoi toate vehiculele următoare și care poate fi folosită fără inconvenient, în toată perioada de transport, făgașul astfel creat având fundul neted și tare.

Carele cu roți rigide își creiază făgașuri neregulate, înguste și adânci, care dau naștere și la frecări laterale pe pereții obezilor. Ca să evite acest lucru, care se traduce printr'o sporire însemnată a efortului animalelor, vizitiul croiește pentru fiecare cursă un drum nou, astfel că la sfârșit, întreaga platformă a drumului apare ca arată cu plugul.

În afară de aceasta, roata pneumatică prezintă particularitatea, că dacă întâlnește în drumul său un obstacol rigid, nu prea înalt (o piatră, o rădăcină), ea îl trece fără șoc, mai ales dacă presiunea aerului în cameră nu este prea mare. Cu drept cuvânt se spune, că pneurile „înghit” obstacolele.

La vehiculele cu bandaje rigide, pentru ca roțile să treacă

---

1) În București asemenea vehicule erau utilizate și înainte de război (trăsurile „muscalilor”).

peste asemenea obstacole, animalele trebuie să depună un efort mai mare, care cu vremea le obosește; apoi, încărcătura este sdruncinată și poate deplasată, iar vehiculul se uzează mai repede.

Dar perfecționările aduse vehiculelor pentru tracțiunea animală au urmărit să micșoreze și celelalte rezistențe, ce se opun înaintării lor pe șosele. În prima linie, s'a căutat, să se reducă frecările interioare ale osiilor în bușă, prin folosirea rulmenților.

Experiențele au arătat, că prin utilizarea palierelor cu rulouri sau cu bile, coeficientul de frecare al osiei scade la aprox. $1/30$ din valoarea ce o are la palierele lisse obișnuite (după Hütte). Pe lângă aceasta, frecarea la pornire (demaraj) este aproape egală cu aceea din timpul mersului, ceea ce este foarte important, iar cheltuielile de întreținere (ungere) ale acestor paliere sunt mult mai mici.

În fine, s'a căutat să se amelioreze dispozitivele de înțorcere a osiei dinainte și a celei dinapoi în curbele pronunțate, să se anihileze bătăile verticale ale scaunului și oscilațiile oiștei și să se perfecționeze dispozitivele de frânare.

c) Rezultate obținute. Cele mai vechi experiențe cu vehiculele moderne pentru transportul lemnului par a fi cele făcute în 1933/34 de ad-ția silvică austriacă a Statului, la Ebensee. Prof. Hauska (3) relatează, că s'au experimentat două tipuri de camioane cu bandaje de cauciuc :

Unul din ele avea 2 perechi de roți, toate cu frâne, cu o capacitate de încărcare de 5 tone. Platforma pentru lemne de foc, de $1,80 \times 5$ m. avea racoanțe frontale și lanțuri de legătură iar cadrul vehiculului era din oțel. În acest camion s'au putut încărca 7,5 steri lemne tari și 11,5 moi, față de circa 4,5 tari și 5,5 moi, ce se puteau încărca pe un car agricol tras de 2 cai.

Rezultate și mai bune a dat un vehicul cu bandaje pneumatice, care avea cadrul de lemn și deci o greutate proprie simțitor redusă. Cu acesta s'au putut transporta, pe acelaș drum, 9 steri lemn de foc, tari și 13 moi, respectiv 9 m^3 bușteni de molift.

Stațiunea pentru încercarea mașinilor dela Hochschule für Bodenkultur din Viena (Prof. Gröger) experimentând în 1935 un vehicul cu bandaje pneumatice și cu paliere cu rulouri, având o greutate proprie de 1100 kg și o capacitate de încărcare de 4000 kg (deci o greutate totală de 5,1 tone) a constatat, că pe o șosea împietruită, în stare de între-

ținere mediocră, economia de forță de tracțiune a fost de 68,1% (după Hillgarter, 4).

Încercări și mai interesante (6) au fost făcute în 1936 de către o comisiune specială belgiană, însărcinată de Societatea centrală forestieră să experimenteze noile vehicule cu bandaje pneumatice. S'au studiat comparativ: un vehicul cu bandaje de fier pe roți de lemn (car agricol); unul cu bandaje de cauciuc plin și cu paliere lisse; un al treilea, cu bandaje de cauciuc plin și cu paliere cu rulouri și în fine un vehicul având bandaje pneumatice și cuzineți cu rulouri conice S.K.F.

Experiențele au fost făcute pe drumuri de naturi diferite și cu rampe variabile: I. pe un drum forestier norocos, cu fâgăse, lungimea 50 m, pantă 0,155%; II. pe un drum defundat, tip macadam, cu șgură, uscat, lungimea 35,35 m cu 6,285% rampă și 66,90 m cu rampă de 6,483%; III. idem, noroios, lungimea 34 m, rampă de 1,576% și IV. drum din șgură indesată, relativ uscat, lungimea 46 m, rampă de 3,029%.

Forța de tracțiune necesară a fost înregistrată cu un dinamometru Schaeffer-Budenberg, care printr'un reductor, putea înregistra până la 3000 kg, vehiculele fiind remorcate de un tractor.

Fiecare vehicul a parcurs succesiv aceleși drumuri, cu încărcături aprox. egale, variind între 5,2 și 5,7 tone.

Rezultatele au fost exprimate, calculându-se coeficientul de tracțiune în kg/tonă și ținând seama de diferențele de viteză, cu care au mers diferitele vehicule.

Valoarea coef. de tracțiune e dată de relația: $f = \frac{F + Q.p}{Q}$

în care Q este sarcina totală în tone, p=rampa (panta) în miimi și F=forța de tracțiune în kg.

Rezultatele sunt consemnate în următorul tablou rezumativ:

Nr. cot.	Felul vehiculului folosit	Lățimea bandaj. cm.	Valoarea coef. de tracțiune f. pentru drumurile tip:			
			I	II	III	IV
1	Cu bandaje metalice	10,5	160,5	88,1	110,5	100,8
2	" " cauc. plin, paliere lisse .	30,0	118,8	53,2	—	65,4
3	" " " " cu rulouri	29,0	103,0	45,9	61,6	59,2
4	" pneuri rulm. SKF { pres. 3,5 atm.	20,0	74,3	—	45,4	52,4
		20,0	73,8	42,8	61,4	49,3

Cifrele de mai sus arată, că folosirea roților cu bandaje pneumatice este avantajoasă pe orice drum. Pe cele noroioase este indicat să se ia o presiune redusă a aerului în cameră, deoarece prin această se lățește banda de rulaj a roților și se micșorează comprimarea pe cm² a solului umed.

Experiențele belgiene au arătat, că vehiculele cu pneuri umplute la 3,5 atm. și cu rulmenți S.K.F. realizează o reducere a forței motrice:

de minimum 48% și de max. 58,9% față de carele cu bandaje metalice.

de minimum 19,4% și de max. 37,5% față de vehiculele cu bandaje de cauciuc plin și paliere lisse, și

de minimum 6,6% și de max. 27,9% față de vehiculele cu bandaje de cauciuc plin și rulmenți.

Alte experiențe au arătat de asemenea, că starea de întreținere a drumului influențează considerabil asupra randamentului noilor vehicule, utilizarea lor fiind mai puțin avantajoasă pe drumurile moi, acoperite cu noroi argilos, acesta lipindu-se de bandaje și îngreunându-le mersul.

Se înțelege dela sine, că pe drumuri în rampă folosirea vehiculelor astfel perfecționate nu mai prezintă toate avantajele menționate. La un asemenea vehicul, ce urcă o rampă, cea mai mare parte din forța de tracțiune este utilizată, nu spre a învinge rezistențele datorite frecărilor, ci pentru ridicarea poverii pe diferența de nivel dintre capetele rampei.

Formula rezistenței totale la un drum în rampă:

$$R_{tot} = (f + \mu) Q + (Q + G) p$$

arată, că pentru drumurile cu o rampă mai mare de 3—4%, rezistența rampei depășește pe aceea datorită frecării și rostogolirii și asupra ei nu se poate influența prin nici o perfecționare adusă vehiculului.

Fig 1. — Prospectele unei firme („Hofherr-Schrantz“) producătoare de vehicule cu bandaje pneumatice.

Cu toate acestea, la un astfel de vehicul, animalele depun eforturi mult mai mici și mai uniforme pentru tracțiune, pe porțiunile orizontale ale drumurilor și în acest chip ajung mai odihnite la piciorul rampelor și le urcă deci mai ușor.

În rezumat, prin folosirea palierelor cu rulmenți, prin utilizarea bandajelor pneumatice și prin perfecționarea dispozitivelor de înscriere în curbă și a frânelor, se obține o reducere a forței de tracțiune, ce trece adesea de 50%.

Cu drept cuvânt constructorii respectivi pot afirma, în prospectele lor, că prin folosirea acestor vehicule se realizează o economie de 50% în forța de tracțiune sau se poate face o încărcătură dublă („Halbe Zugkraft, oder doppelte Last“).

3. Descrierea noilor vehicule.

Condițiile unui vehicul modern pentru transportul lemnului sunt următoarele:

1. Să aibă o greutate proprie redusă și o capacitate de încărcare cât mai mare,
2. Încărcarea să se facă ușor și să aibă stabilitate în timpul mer-sului,
3. Să necesite o forță de tracțiune cât mai redusă,
4. Să se înscrie ușor în curbe și să aibă frâne puternice,
5. Să aibă cât mai multe utilizări, ca să se poată amortiza repede.

În cele ce urmează, vom da o descriere a acestor vehicule, spre a se vedea măsura, în care s'au putut satisface condițiile de mai sus.

a) Osiile și roțile sunt construite în general după principiile celor de la automobile. Osiile se fac din oțel cu secțiunea patrată, foarte elastic, spre a amortiza șocurile puternice. Palierele au de ordinul rulmenți tronc-conici, oblici, cu un mers tot așa de ușor, ca și cele cu bile, dar mai rezistenți la compresiune și la șoc. Cutiile rulourilor sunt închise cu inele și etupaje în labirint, spre a împiedica pătrunderea prafului sau curgerea unsorii. Roțile au discul din oțel presat și sunt demontabile (fig. 2). Bandajele se aplică pe genți solide și au dimensiuni anume calculate, spre a rezista presiunii la care sunt supuse și a se deplasa ușor.

Presiunea aerului în camere variază între 2,75 și 4,75 atm., după diametrul bandajelor și după starea drumului, pe vreme umedă și pe șosele aspre fiind mai avantajoase presiunile mici (sub 4 atm.).

2. Scheletul vehiculului (fig. 3) este construit de ordinul din țevi rotunde ori patrute de oțel, sau din fier profilat, mai rar din lemn. Inima vehiculului este combinată în formă de

telescop, din țevi de diametre diferite, permițând lungirea după voie a carului, la lemnele de foc (între 2 și 5 m), iar la transportul trunchilor lungi, desfacerea ușoară a celor două osii. Prin dispoziția oscilantă a osiei dinapoi pe inimă, se asigură o mai bună stabilitate a încărcăturii, precum și buna adaptare la forma terenului.

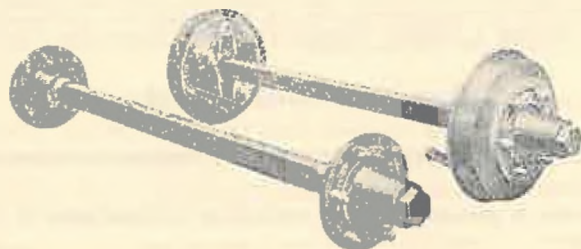

Fig. 2. — Osii cu roți demontabile cu frână (dreapta) sau fără frână (stânga) (Hofherr-Schranitz).

Încărcătura se rezimă pe 2—4 scaune orizontale așezate la o distanță și înălțime convenabilă pentru ca încărcarea și descărcarea să se poată face ușor.

Pentru lemnele de foc se construiește o platformă specială (vezi fig. 4), punându-se la capetele cadrului țepușe verticale, care fixează lemnele și le opresc să se deplaseze în timpul mersului.

Când sunt de transportat poveri mari, de ex. trunchi lungi de arbori groși se pot utiliza vehicule speciale cu 6 roți (fig. 5). Pe asemenea camioane se pot încărca până la aprox. 7 tone, greutatea proprie fiind de 1, 2 tone.

Greutatea proprie a vehicului este de cea mai mare importanță pentru transporturile forestiere, deoarece vehiculele goale au adesea de urcat pante mari, către locurile de încărcare, în pădure.

Pentru acest motiv, vehiculele cu 6 roți, cari au o greutate proprie așa de însemnată, au dat în general rezultate mai puțin bune decât cele cu 4 roți. Prin dimensionarea corespunzătoare a osiilor și scheletului lor, s'a reușit a se fabrica și vehicule cu 4 roți cu o capacitate de încărcare de 6—7 tone, dar cu o greutate proprie de numai 850—900 kg. (Zellinger-Linz).

3. Încărcarea lesnicioasă joacă un rol de seamă în

manipularea materialelor grele și deci în rentabilitatea transporturilor. La cele mai multe vehicule cu bandaje pneumatice pentru trunchi lungi și lemne de foc, înălțimea scaunelor sau a platformei de încărcare nu depășește 1,05 m.

De o importanță tot atât de mare este și stabilitatea încărcăturii în timpul acestei operații și a transportului. La carele agricole, după cum se știe, scheletul vehiculului este serios sdrun-

Fig. 3. -- Vehicul pentru trunchi lungi (Hofherr-Schranz).

cinat când se așează buștenii grei, precum și în mers. Spre a se ameliora acest neajuns, pe baza experiențelor făcute, la noile vehicule se așează câte un reazim pe fiecare osie și unul intermediar (v. fig. 3) sau chiar câte două pe fiecare osie.

Stabilitatea laterală a vehiculului este asigurată prin aceea, că roților li se lasă un joc foarte mic pe osii. Grație ace-

Fig. 4. — Camion pentru lemne de foc (Zellinger-Linz).

stei dispoziții, vehiculul poate trece prin curbe cât de pronunțate, chiar când e încărcat cu trunchi lungi, fără a fi amenințat să se răstoarne.

4. Intoarcerea (convergența) vehiculelor ce transportă trunchi lungi, la trecerea prin curbe, este o problemă destul de dificilă. După cum se știe, la carele agricole osia dinapoi e fixă

pe inimă, iar roțile acestei osii descriu în curbe un alt drum (mai scurt), decât cele dinainte.

Fig. 5. — Vehicul cu 6 roți
(Damisch, St. Pölten).

Vizitiului, care conduce asemenea vehicul, își cere o mare destoinicie, spre a menține toate cele 4 roți ale acestuia, precum și animalele de tracțiune, pe platforma drumului. Dificultatea de a înscrie în curbe asemenea vehicule a condus, pe de o parte la supra-lărgirea drumurilor în curbă, iar pe de alta la limitarea lungimii trunchilor ce se pot transporta cu aceste care.

La vehiculele moderne convergența osiei dinainte este asigurată, în mod ireproșabil, printr'un scaun rotitor circular, cu diametru mare (fig. 6), alcătuit ca și la auto-vehicule din 2 părți, perfect centrate și strungite. Grație acestui dispozitiv întoarcerea camionului se face ușor, cu un efort neînsemnat, iar pericolul răsturnării este înlăturat, chiar dacă încărcătura nu e simetrică.

În fine „bătaia“ scaunului rotitor și oscilația verticală a oiștei sunt reduse la minimum, chiar pe drumurile cele mai rău întreținute.

În afară de aceasta, vehiculele de construcție nouă posedă mijlocul de a așeza și osia dinapoi după direcția razei, când drumul e în curbă. Această convergență a osiei posterioare („starzen“) a fost realizată de firmele constructoare cu ajutorul unor cabluri, ce se înfășoară pe câte un mosor, prin învârtirea unor volanți sau a unor manivele, așezate sub scaunul vizitiului (v. fig. 6).

Fig. 6. — Osia dinainte
cu dispozitivele de înscriere
în curbă și frânele („Hofherr-
Schranz“).

5. Frânarea joacă la aceste vehicule un rol foarte în-

semnat, deoarece pe ele se încarcă adesea poveri de peste 5—6 tone, iar drumurile forestiere au pante pronunțate. Pe asemenea drumuri, vehiculele folosite trebuie să aibă frâne puternice pe toate roțile; pe drumuri de câmpie ajung și numai frâne pe o singură osie (cea dinainte, fig. 1).

Frânele în chestiune sunt construite cu saboți interiori de 50—60 mm lățime, ce apasă pe tambure conice de diametru mare (400—500 mm). Saboții sunt prevăzuți cu o cămașă demontabilă și cu dispozitive speciale pentru uniformizarea presiunii.

Unele modele noi (Zellinger) au saboții astfel construiți, încât cămașa lor poate fi schimbată fără a demonta roțile, chiar de oameni ne-specialiști.

Aceste frâne sunt acționate prin pârghii și cabluri, care se pun în funcțiune prin apăsarea cu piciorul pe o pedală sau prin învârtirea unei manivele (când vizitiul merge pe jos, alături de vehicul).

Pentru vizitiu, unele din aceste vehicule au un scaun exterior, plasat pe o consolă pe osia dinainte, ca la unele mașini agricole.

La osia dinapoi este montată uneori o „piedică pentru rampe“, care evită alunecarea înapoi a vehiculelor, când se opresc animalele pentru a se odihni pe rampele mari și prelungite.

6. Intreținerea acestor vehicule moderne este extrem de simplă și ieftină și se rezumă la ungerea diverselor paliere și la controlul presiunii în camerele pneumatice. Acest control se face în câteva minute, cu ajutorul unui manometru special, iar ungerea palierelor exterioare este ușurată prin utilizarea unor pompe speciale.

În fine lagărele cu bile ale roților se ung cel mult odată pe an.

Ceva mai scumpă este schimbarea saboților frânelor, operație care se face în mediu la 2 ani odată, acest termen depinzând bine înțeles de pantele drumurilor pe care sunt folosite vehiculele. Costul lor se ridică la 1200—1300 lei, după calitate și lățime.

Alte cheltuieli de întreținere nu se mai ivesc, decât excepțional. Scheletul metalic al cadrului și modul cum acesta e alcătuit, fac ca reparațiunile să fie necesare numai în cazuri de accidente. În aceste cazuri se pot transporta la atelierele de specialitate doar părțile mai rău avariate, vehiculul permițând demontarea lor până la cele mai mici detalii.

Cât despre cheltuiala prin uzarea bandajelor de cauciuc, aceasta aproape că nici nu vine în considerație. Experiențele făcute timp de 8 ani în Austria au arătat, că bandajele unui asemenea vehicul se uza-

seră în acest interval pe o grosime mai mică de 50% din grosimea inițială.

Lucrul este dealtfel explicabil, dacă ținem seama, că la aceste vehicule forța de tracțiune se exercită direct asupra osiilor, nu asupra bandajelor, ca la automobile.

Se poate deci pretinde, fără exagerare, că în afară de cazuri excepționale (pane, accidente), bandajele vehiculelor pentru tracțiune animală au o durabilitate egală cu durata naturală a cauciucului, care, după cum se știe, după 10—12 ani devine sfărâmițos, chiar dacă nu s'a uzat complet.

7. Posibilități de utilizare. La cumpărarea unui vehicul modern, care este simțitor mai scump decât unul obișnuit, cu roți de lemn șinuite, trebuie urmărit ca acesta să fie întrebuințat pentru cât mai multe scopuri, astfel ca folosirea lui să fie continuă și amortizarea să fie posibilă într'un termen cât mai scurt.

Un camion pentru trunchi lungi poate fi utilizat și pentru transportul buștenilor de gater, chereștelei, etc., scurtând după caz distanța între osii, potrivit lungimii materialului ce se încarcă pe el. Deasemenea, prin aplicarea unor scaune speciale, cu țepușe frontale, se poate folosi acest vehicul și pentru căratul lemnului de foc, de celuloză, etc. În fine, prin așezarea unei platforme, camionul poate fi întrebuințat pentru transportul oricăror produse forestiere sau agricole, adică poate sta în serviciul unor gospodării mixte, în tot timpul anului.

8. Din nefericire, costul acestor vehicule, atât de comode de întrebuințat și de avantajoase pentru drumuri, cari actualmente circulă în număr așa de mare pe șoselele țărilor bogate din apusul Europei, revine încă prea urcat pentru condițiile economice de la noi.

După o ofertă austriacă din Februarie a. c., prețul unui vehicul cu o greutate totală (greutatea proprie + încărcătura) de 2, 3 tone era de aproximativ 1100 Schillingi, iar a unuia de 8 tone de aproximativ 2000 Schillingi. Dacă proporția prețurilor se menține și azi și dacă noul Reich mai acordă reducerea de aproximativ 25% la mărfurile exportate, prețurile de mai sus ar reveni la circa 35.000 lei pentru primul vehicul și de 70.000 lei pentru cel de-al doilea.

9. De câtva timp au început să se ivească și pe drumurile noastre asemenea vehicule.

În Capitală ele sunt utilizate, deocamdată pe o scară restrânsă, la transporturile de cărămidă, apă gazoasă, etc.. Multe din aceste vehicule sunt construite de ateliere indigene, folosind axe și roți de la automobilele uzate.

4. Concluziuni.

Ținând seama de cele arătate, putem rezuma avantajele utilizării vehiculelor cu bandaje pneumatice în transporturile forestiere, în modul următor:

1. Prin folosirea bandajelor pneumatice se micșorează rezistența la înaintare a vehiculelor, se amortizează șocurile și se cruță platforma drumurilor.

2. Utilizarea palierelor cu rulmenți aduce o scădere a forței de tracțiune, ce poate trece chiar de 50% din aceea necesară la vehiculele cu paliere lisse.

3. Se reduc cheltuelile de întreținere ale vehiculului, acesta fiind mai puțin supus la șocuri.

4. Se sporește siguranța transporturilor, grație dispozitivelor perfecționate pentru înscrierea în curbe și frânelor mai puternice.

5. Se pot lungi distanțele de transport cu caii, ca urmare a mersului mai lesnicios și mai rapid al acestora.

6. Avantajele expuse mai sus se traduc printr'o sporire a încărcăturilor cu 50%, pentru aceeaș forță de tracțiune și printr'o reducere a cheltuelilor (inclusiv amortizarea) de circa 30% (după Windirsch, 7).

Ținând seama apoi, de proprietatea ce au vehiculele cu camere de aer, de a cruța platforma drumurilor, precum și de a nu face șgomot și praf, utilizarea lor este foarte indicată în orașe pentru transporturile de lemne de foc la domiciliile cumpărătorilor. Deasemenea ar trebui folosite pentru transporturile de lemne, ce parcurg o parte din rețeaua de șosele asfaltate, căreia vehiculele cu roți șinuite îi aduc atâtea stricăciuni.

Pe drumuri noroioase, rău întreținute, avantajele utilizării acestor vehicule perfecționate se reduc considerabil. În asemenea cazuri trebuie procedat mai întâi la o ameliorare a drumurilor și numai după aceea la modernizarea vehiculelor.

Literatură:

1. Ebner Dr. A.: Vorversuche mit neueren Geräten zum Ausrücken von Stammholz, Fw. Centralblatt 58, 618—632, 1936.
2. Glück K.: Luftbereifter Pferdewagen und Holzgas-Lastauto, Wiener Allg. F.- u. J. Ztg. 34, 75—76 și 80—81, 1936.

3. Hauska Dr. Leo, Prof.: Das forstliche Bringungswesen Oesterreichs, Budapest, 1936.
4. Hillgartner Fr.: Kritische Betrachtungen über den neuzeitlichen luftgummibereiften Pferdewagen und dessen Verwendungsmöglichkeiten im Forstbetriebe, Wiener Allg. F. u. J. Ztg. 54, 151—152 și 155—158, 1936.
5. Idem: Halbe Zugkraft oder doppelte Last, in acelaș loc, 54, 161—162, 1936.
6. Les transports sur pneumatiques en forêt, Bull. de la Soc. Centrale forestière de Belgique Oct. 1937 (fără indicarea autorului).
7. Windirsch, Dr. J.: Beiträge zum forstlichen Transportwesen in Deutschland mit besonderer Berücksichtigung der Strassenfahrzeuge. Ztschr. f. Weltforstwirtschaft, V, 4, 1938.

Prospecte:

Următoarele firme de specialitate au binevoit a-mi pune la dispoziție prospecte și a-mi da informațiuni:

1. Hofherr-Schranitz — Clayton — Shuttleworth, Wien XXI, prin reprezentanța pentru România, Bächer — Clayton — Melichar, S. A. R., Str. Armenească 10, București I.
  2. Jon. Zellingei — Linz, Spezialfabrik für Nutzwagen, Linz-Donau, Goethestr. 22.
  3. K. E. Damisch, Fabrik luftbereifter Pferdewagen, St. Pölten.
- Această din urmă firmă s'a oferit a trimite un vehicul de probă, la preț scăzut.

Vehicules à roues pneumatiques pour le transport du bois par la traction animale.

Les transports du bois avec de véhicules par la traction animale jouent dans l'économie forestière roumaine un rôle tout à fait remarquable. Les exploitations des bois de la plaine et des petites collines du pays ont un caractère saisonier, les travaux d'abatage, façonnage, vidange et transport étant faits par la main d'oeuvre et par les attelages paysans pendant l'hiver. A cette époque le labourage des champs cesse presque entièrement et les travaux dans la forêt assurent la prospérité de beaucoup d'exploitations agricoles des régions boisées.

Et pourtant, cet ancien moyen de transport coûte, même à courtes distances, bien plus cher qu'autres véhicules modernes, comme les autocamions, les tracteurs à remorque etc.

L'auteur décrit les nouveaux véhicules à traction animale, construits en Autriche, Allemagne et d'autres pays, pour le transport des troncs d'arbre très longs et du bois de chauffage. Ces véhicules ont un

squelette métallique, des bandages à pneus et des roulements à galets ou SKF, puis des dispositifs perfectionnés pour assurer la convergence des essieux dans les courbes de la route et pour le freinage énergétique sur 2 ou 4 roues.

Après un exposé critique des essais faits à l'étranger sur les avantages qu'offre l'utilisation de ces véhicules modernes pour le transport du bois, l'auteur arrive à la conclusion que:

1. L'emploi des bandages à pneus réduit l'effort de traction et cause des dégâts moins importants aux routes et aux semis.

2. L'utilisation des roulements donne une économie de la force motrice, qui va jusqu'à 50%. augmentant de cette façon les charges utiles à double.

3. Ces véhicules réclament des frais d'entretien moins importants, augmentent la sûreté des transports et les distances de livraison par la traction animale.

4. Par ces faits, les frais de transport se réduisent de 30% en comparaison des véhicules à bandages métalliques.

L'auteur recommande l'utilisation de ces véhicules modernes surtout pour le transport du bois de chauffage dans les villes, ensuite pour les transport qui se font sur les routes asphaltées pendant les derniers ans.

REFERATE — COMENTARII

PREȚURI UNITARE LA CASA PĂDURILOR

-- Norme și dispozițiuni pentru reglementarea lor —

de Inginer I. LUNGU

Intr'un articol din numărul trecut al revistei, am arătat felul cum se stabileau prețurile unitare la Casa Pădurilor prin tarife și apoi am dat detalii asupra analizelor de prețuri folosite în serviciu, începând cu anul 1930.

În afara celor arătate acolo, dela înființarea CAPS.-ului până astăzi, s'au mai dat o serie de norme și dispozițiuni privind, fie prețurile pe piața de desfacere, fie valoarea loco pădure a produselor CAPS.-ului. Privind acestea în ansamblu lor însă, nu găsim în ele spiritul unei politici a prețurilor și o evoluție normală.

Aceasta poate și în urma faptului că odată cu desființarea tarifelor avute de fosta Casa Pădurilor, problema prețurilor unitare nu a mai fost urmărită de un serviciu care ar fi trebuit să existe la CAPS. pentru tarife, așa cum are orice mare instituție comercială.

Să analizăm în mod cronologic dispozițiunile și normele în chestiune pentru a vedea concluziile ce se desprind.

Prețul plafon pentru rășinoase.

La începutul anului 1931 -- adică într'o perioadă de plină criză pe piața lemnului — au fost introduse analizele de prețuri.

Rezultatul a fost că sub influența spiritului care stăpânea piața și deci a informațiilor ce puteau să aibă estimatorii

CAPS.-ului, prețurile unitare pe picior, ce erau stabilite în special pentru lemnul de lucru, erau foarte mici. Astfel în mod destul de curent se găseau prețuri de 25—65 lei/mc. lemnul rotund de rășinoase. Cu aceste prețuri gospodăria pădurilor ar fi mers către faliment.

Aceasta face ca în toamna anului 1931 Casa Pădurilor să introducă prețul plafon de 80 lei/mc. de rășinoase. Sub acest preț nu se puteau face estimări. Acest preț plafon, precum însăși ideea în sine, este primit cu critici foarte severe atât din partea cumpărătorilor, cât și din partea estimatorilor C. A. P. S.-ului.

CAPS-ul s'a menținut însă pe punctul său de vedere un timp destul de îndelungat și astăzi judecând chestiunea vedem că avea dreptate. Era firesc ca proprietarul care avea o marfă de vânzare, ce nu se deteriora dacă mai aștepta câțiva ani cu desfacerea ei, să zică „nu vând decât dacă mi se asigură un preț rentabil“. Precum tot de înțeles este, că atunci, când în valoarea unui produs pe piața de desfacere, prețul materiei brute intră cu abia 1/4, vânzătorul materiei brute să pretindă ca restul cheltuelilor de 3/4 să fie și ele comprimate în așa fel încât industriașul sau negustorul să poată plăti celui ce desface materia primă un preț acceptabil.

Trebue, în calitate de estimatori să fim convinși că un industriaș de cherestea care nu-și găsește rentabilitate de a lucra cu 80 lei/mc. preț la tulpină, chiar dacă i se va vinde lemnul cu 65—70 lei mc. nu va putea exista.

Aplicarea prețului plafon a avut însă și un rezultat rău, căci mulți estimatori s'au obișnuit cu el și au început a-l considera ca un preț mediu, iar la întocmirea analizelor de prețuri, căutau să ajungă la prețuri aproape de prețul plafon.

Prețuri pentru lemnele de foc date la autorități.

Incepând cu anul 1931 CAPS.-ul a fost încredințat cu livrarea lemnului de foc pentru autorități. Prețurile la început s'au fixat de organele regionale sau locale CAPS. de comun acord cu organele autorităților respective.

Ulterior s'au fixat prețuri de comun acord între CAPS.

și oficiul central de licitații, pentru a se ajunge în anul 1933 la forma folosită și astăzi, anume că toate prețurile lemnului de foc, pentru autorități, după ce se stabilesc de CAPS. de comun acord cu Oficiul central de licitații, se publică prin Monitorul Oficial pe localități, sub formă de tarif.

Acest fel de a lucra cred că ar fi util de folosit și în normalizarea întocmirii analizelor de prețuri.

Prețuri pentru vânzarea cherestelei.

La începutul activității CAPS.-ului prețul de vânzarea cherestelei se fixa prin tarife stabilite pentru fiecare fabrică.

Incepând cu anul 1934 s'a produs o schimbare fundamentală de organizare a tarifelor și anume, sub influența cartelului firmelor mari pentru vânzarea cherestelei, s'au introdus tarifele folosite de acesta cari prevăd prețuri loco gara de destinație a cumpărătorilor. În mare, țara este împărțită în 9 regiuni și anume: 1) Basarabia și Bucovina, 2) Moldova, 3) București, 4) Oltenia, 5) Muntenia, 6) Dobrogea, 7) Banat, 8) Ardealul de Nord și 9) Ardealul de Sud. Fiecare regiune își are tariful ei, iar prețurile diferitelor localități se stabilesc cu o chee arătată în tariful respectiv, numită lista parităților.

Acest fel de tarife au avantaje necontestate, au însă dezavantajul că noi nefăcând parte din cartel, interesele noastre n'au mers totdeauna exact paralel cu ale cartelului și din această cauză uneori am suferit. Afară de aceasta din motive de combaterea speculei nu întotdeauna am fost lăsați de Ministerul de Agricultură și Domenii să ne mișcăm cu prețurile paralel cu urcarea pieții cherestelei. Nu s'a ținut seama că noi nu suntem unul din factorii cei mai principali cari o influențăm, și nici de covârșitoarea influență a pieții externe. Astfel în toamna anului 1936 noi n'am urcat tarifele la timp, negustorii au cumpărat dela noi cu prețuri mici și au vândut cu prețuri mari. Consumatorii au primit marfă tot cu preț mare, iar beneficiul în loc să meargă la CAPS. a mers la negustori.

Tarifele dirijate pe toată țara au avut însă bunul rol că ne-au dat posibilitatea ca din actele estimative ale producției cherestelei să ne putem ușor da seama de prețul mediu de vânzarea cherestelei în diferite localități din țară.

Tarifele pentru vânzarea cherestelei de stejar și fag la început, s'au făcut independent pentru fiecare fabrică; mai

În urmă s'au coordonat pentru toate fabricile ținându-se seamă de poziția fabricelor față de centrele principale de desfacere și de calitatea lemnului brut din care rezultă acele produse.

În ce privește vânzările pentru piața externă ele s'au ghidat începând cu anul 1933 de normele fixate de Ugir pentru întreg exportul țării.

Informațiuni comerciale

În anul 1933 a luat ființă la Galați Reprezentanța Comercială CAPS, căreia, deși din spirit centralist, nu i s'a atribuit rolul ce trebuia să-l aibă, nu-i putem neglija însemnătatea.

Reprezentanța și-a înțeles dela început rolul, trimitând periodic administrației centrale rapoarte informative asupra pieței, pe cari mai târziu le-a trimis în copie și Direcțiilor Regionale. La timpul său acestea le-au comunicat organelor în subordine.

O greutate însă ce au întâmpinat în special organele locale, depe teren, la folosirea acestor date, precum și la folosirea acestor date, precum și la folosirea tarifelor minimale ale Ugirului, pentru informație, este că aceste prețuri nu erau prelucrate la posibilitatea lor de folosire.

Astfel ar fi fost necesară o transformare a prețurilor în lei, arătarea valorii fobului sau cifului, scontul, comisionul etc... pentru ca scăzând acestea împreună cu costul transportului, să se poată obține ușor prețul în stația de încărcare. De asemenea ar fi necesar să se arate influența ce o au diferitele prețuri asupra prețului mediu de vânzarea cherestei, care în special interesează pe șeful de Ocol sau inspectorul de control în vederea estimățiilor.

În ultimele rapoarte informative Reprezentanța a mai dat unele din datele de mai sus, totuși credem că ar mai fi încă lucruri de completat pentru a ușura informația, în special a organelor, cari au mai puțin de lucrat cu exportul, direct.

Prețuri de vânzarea lemnului brut stabilite direct din prețul mediu de vânzarea cherestei.

Anul 1933 aduce o inovație în ce privește prețul lemnului brut vândut Cooperativelor, care în unele cazuri a costat destul de mult CAPS-ul.

Anume prețul lemnului brut se ia drept o cotă parte (de

ex. într'un caz 11,3%) din prețul mediu de vânzarea cherestelei, plus o cotă de 15% din beneficiul net.

Prețul mediu de vânzarea cherestelei se ia după cel realizat de Cooperativă în anul precedent, iar asupra gestiunii Cooperativei CAPS-ul nu are nici un drept de control atât asupra cuantumului prețului de vânzare, cât și asupra cheltuielilor.

CAPS-ul are drept să controleze numai înregistrările contabile, ceea ce echivalează cu un control nul.

În baza unor asemenea contracte astăzi CAPS-ul vinde lemnul brut cu 78 lei mc, plus 2 până la 4 lei mc. cota de 15% din beneficiul net, când în realitate ar trebui să obțină la tulpină în locurile respective 180—250 lei mc. brut.

Prețuri pentru vânzarea lemnului brut de stejar.

CAPS-ul în calitate de mare proprietar de lemn brut de stejar, care-și dă seama de scăderea din ce în ce a posibilităților de stejar de exploatat și de creșterea corespunzătoare de preț, a căutat să reglementeze la mijlocul anului 1936, aceste prețuri în tot cuprinsul țării, stabilind printr'un tarif, — prețurile de vânzare pe dimensiuni și calități, la stațiile de încărcare. Deși chestiunea sorturilor de material prevăzute în aceste tarife n'a fost suficient studiată, totuși putem spune că normalizarea bazelor de întocmirea analizelor de prețuri, indicându-se prețul ab stația de încărcare cea mai apropiată, reprezintă un mod de a vedea înaintat.

Ultimele norme date de CAPS referitor la stabilirea prețului la tulpină.

Jumătatea a doua a anului 1936, în urma schimbării conjuncturei pieței externe, a adus schimbări mari de prețuri pentru produsele lemnoase și în țara noastră, în special pentru lemnul de lucru.

Modul de organizare al CAPS-ului cu această ocazie s'a dovedit a nu fi suficient de bine pus la punct pentru a se trage maximum de foloase. Anume înțeleg prin aceasta că atât acei cari estimau, cât și cei cari vindeau, nu aveau la îndemână

suficiente informații pentru a ridica, fie prețurile la tulpină, fie prețurile de vânzare în ritmul urcării pieții. Aș caracteriza această situație cu aceea ce numim la un cântar, sensibilitate spre diferență de exactitate.

La începutul lunii Ianuarie a anului curent odată cu dispozițiunea de a se revizui estimațiile tuturor materialelor, s'au dat și instrucțiunile menite să pună la zi chestiunea prețurilor unitare din estimație.

Voiu căuta să analizez aceste instrucțiuni prin prisma întregii probleme a analizelor de prețuri.

Din punct de vedere principal aceste instrucțiuni au desavantajul că nu-și precizează delă început obiectul, adică dacă ele au rostul să normalizeze prețul de vânzare al materialelor gata fasonate și aflate în depozite sau prețul de vânzare la tulpină. De asemenea nu țin seamă și nu fac aproape de loc legătură cu trecutul.

Să analizăm pe rând :

În mare, instrucțiunile se împarte în 3 capitole.

a) Lemnul de stejar cu subdiviziunile lemn rotund și cherestea.

b) Lemnul de rășinoase cu subdiviziunile lemn rotund și cherestea

c) Dispozițiuni generale pentru vânzarea cherestelei.

O primă lipsă se vede în aceste instrucțiuni în faptul că nu se ocupă de loc cu lemnul de foc în general, apoi cu lemnul de lucru de alte esențe ca fag, teu, plop, anin, frasin, etc.

În ce privește lemnul de stejar, după o judicioasă studiere a claselor de stejar se fixează și prețurile minimale ab stația de expediție considerându-se pretul pentru același sortiment egal în orice stație din cuprinsul țării, fie că materialul respectiv provine dintr'un ocol îndepărtat, fără o piață de consumație aproape, cum ar fi de exemplu Roznovul, fie dintr'un ocol apropiat Bucureștiului cum ar fi Gruiu sau Tigănești. Această lipsă face să fie întunecată întreaga parte bună a stabilirii prețurilor de clasă.

De altfel, clasificarea în prea multe categorii, face pe estimator să se ghideze mai greu în alegerea unui preț mediu din aceste prețuri. În cazul unei vânzări, fiind vorba de prețuri minimale fixe pentru materiale cari nu mai pot întârzia cu desfacerea, fiindcă sunt fasonate și expuse deprecierei, leagă prea mult pe vânzător, în stațiile situate prea izolat, față de centrele principale de consumație.

Sistemul acesta de prețuri se pretează foarte bine pentru mărfuri monopolizate, ceea ce nu prea e cazul aici, deși în subsidiar cam acestea se înțeleg.

Chestiunea prețurilor cherestelei de stejar este lăsată pe seama unor tarife care vor apărea,

Și pentru lemnul de rășinoase, instrucțiunile au lipsuri. După o analiză a chestiunii rămâi cu convingerea că s'ar urmări numai stabilirea unor prețuri de rentă pentru materialele ce se industrializează în regie proprie în fabricile CAPS.-ului.

Dar în acest caz nu se înțelege ce rost au prețurile de rentă pentru antrepriză.

Dacă n'ar fi vorba de niște prețuri medii ci de unele de plafon, atunci am înțelege că pentru bazinele cari alimentează fabricile respective s'au fixat prețurile de rentă plafon respective. Ce poate să înțeleagă estimatorul din aceste prețuri medii dacă nu-i sunt cel puțin indicate prețurile pe piața de desfacere dela care s'a pornit în analiză și nici cheltuelile de exploatare, transport, industrializare și comercializare?

Pentru lemnul rotund de rășinoase care nu este bun de fabrică, instrucțiunile sunt și mai vagi, spunând că el se stabilește dela caz la caz de Casa Pădurilor.

Capitolul Dispozițiuni generale pentru vânzarea cherestei se mărginește la a centraliza toate vânzările de cherestea în mâinele Centralei CAPS.

În luna Aprilie 1937 în complectarea ordinului de mai sus s'a dat un ordin pentru normalizarea prețurilor piloților, care reprezintă de fapt numai o majorare a vechiului tarif.

Un ultim ordin din luna Decembrie 1937 reglementează din nou prețurile stejarului majorându-le față de cele de mai sus.

Totodată noul tarif se extinde și la buștenii de salcâm, frasin, platin, teiu, anin și plop, stabilind prețurile acestora în raport cu cele ale stejarului, după caz, prin majorare sau micșorare cu o anumită sumă.

Comitetul de Direcție cu ocazia aprobării acestor tarife sesizând partea slabă a lor, a făcut următoarele rezerve:

a) Ele se introduc numai cu titlu de încercare pe timp de 3 luni, în care timp organele exterioare să-și facă observațiunile necesare.

b) Antrage atenția asupra posibilității de variație a prețurilor dela localitate la localitate, chiar când acestea sunt vecine și arată că trebuie să ne ferim de sistemul comod al prețurilor uniforme și unice pentru localități cât mai întinse.

Față cu toate cele arătate mai sus să vedem acum cari sunt concluziunile cari se desprind:

Concluziuni.

Din cele arătate mai sus rezultă că administrația CAPS. trebuie să se preocupe mai de aproape de dirijarea și uniformizarea prețurilor unitare fie de estimație, fie de vânzare, urmând să le coordoneze în așa fel în cât din punct de vedere principial nimic să nu se poată imputa. Lucrarea nu este ușoară ținând seama că este vorba de actele de comerț în care CAPS-ul nu are în întregime cuvântul, deși este cel mai mare producător din țară.

Analizele de prețuri trebuesc în această reorganizare păstrate ca fiind singurele mijloace de a putea stabili într'un anumit punct și la un anumit timp valoarea cea mai apropiată a materialelor.

Punerea tuturor informațiilor la îndemâna estimatorilor și a organelor de vânzare, pentru a putea lucra în deplină cunoștință de cauză și folosind toate rezultatele exploatărilor și comercializărilor ce se fac de diferitele organe ale CAPS.-ului, constituie un imperativ.

În domeniul prețurilor chestiunea trebuie îndrumată pe 3 planuri și anume: al prețului de vânzare în piața de desfacere, al cheltuelilor, al prețului la tulpină.

Pe planul prețului de vânzare în piața de desfacere, este necesar a se indica, nu prețuri minimale, ci prețuri medii pentru a se putea da o oarecare posibilitate de mișcare estimatorului după caz, totuși însă având o bază sigură dela care pornește.

Ar fi necesar să se emită lunar sau bilunar liste de prețuri medii calculate în felul cum se uzitează astăzi la vânzarea cherestelei de rășinoase la intern pe centre principale de desfacere, cu o listă a parităților.

Pentru fiecare Direcție Regională ar trebui să se facă un studiu comercial al centrelor de vânzare și centrelor de consumație. Aceasta bine înțeles referitor la toate categoriile de produse și la tot felul de esențe. Datele ce se comunică să fie în așa fel studiate și date de organele centrale în cât ele să poată fi folosite foarte ușor de organele locale.

Pe planul cheltuelilor să se uniformizeze modurile de stabilire cum s'a arătat la Cap. III al articolului nostru „Ta-

rife și analize de prețuri" publicat în numărul trecut al revistei. Să se facă formulare bine studiate, care întotdeauna să se miște pe linia de evoluție a politicii tarifare. De asemenea să se comunice anumite date medii pe tot CAPS.-ul ca cheltueli de debitare, arenze de fabrici, cost transport pe linii ferate calculate pe tona Km. etc.

Pe planul prețului la tulpină.

Pornind dela principiul că „nu vând decât dacă-mi convine" să se mențină anumite prețuri de plafon inferior.

Executarea unui asemenea plan, ținând seamă de toată experiența trecutului nu este posibil decât dacă în Centrala CAPS. se înființează un serviciu al tarifelor, independent de organele încredințate cu vânzarea și dotat cu personal bine cunoscător în domeniul comerțului lemnului, cu practică îndelungată în calculații de prețuri și care să cunoască bine și chestiunile de industrializare, fără de cari cunoștințe nu se poate mișca nimeni în domeniul prețurilor lemnului de lucru.

O ultimă concluzie: Schimbarea dela sistemul actual la noul sistem trebuie să se facă pe cale de evoluție și nu de revoluție și în cursul realizării scopului urmărit să se țină mereu seama de greutatea întâmpinate.

Altfel, toată schimbarea, în loc să fie o îmbunătățire, ar inserna încă una din măsurile centralizatoare care paralizează activitatea organelor exterioare.

Ueber die einheitliche Preise der Staatsforstverwaltung.

Les prix unitaires de l'Administration des forêts de l'Etat.

En deux articles successifs, l'auteur montre d'abord la structure, les avantages et les désavantages des tarifs des prix de vente employés jusqu'à présent par l'Administration des forêts domaniales.

En continuant il soumet à un ample examen les analyses des prix que la même Administration utilise comme base pour la fixation des prix.

Ensuite, il cherche à tirer des conclusions pratiques en vue d'aboutir à un procédé standard d'estimation et à une coordination des prix sur tout le territoire du pays.

CORECȚIUNI DE TORENȚI PE VALEA PRAHOVEI

de AT. HARALAMB

Partea din basinul râului Prahova, cuprinsă între Câmpina și Sinaia, este cunoscută drept una din regiunile cu mulți torenți în plină activitate.

Faptul că de-alungul acestei văi se află una din cele mai importante și circulante artere de comunicație, a făcut ca, mai înaintea multor altor regiuni, poate și mai grav atacate de eroziune, să atragă asupra-i atențiunea atât a oamenilor de știință, cât și a autorităților, de a o studia și de a lua măsuri de îndreptare.

Astfel, încă din anul 1886, silviculorul P. S. Antonescu-Remuși, publică un studiu privind „Cauzele și remediile în necurilor și depunerilor“ din această regiune.

Ad-ția Căilor Ferate, în urma nenumăratelor pagube provocate de acești torenți și mai ales după marea viitură din 1905, se hotărăște să execute o serie de lucrări de corecțiune (baraje) în câțiva dintre cei mai periculoși.

De curând, Direcțiunea Regimului Silvic și apoi Direcțiunea Ameliorării terenurilor degradate, a luat în studiu și problema refacerii acestei regiuni, stabilind un prim perimetru pe teritoriul comunei Comarnic.

Pentru cei cu preocupări în acest domeniu de activitate, cercetarea regiunii și a lucrărilor deja executate, prezintă un deosebit interes, putând trage multe învățăminte.

În cele de mai jos, ne permitem să deprimem câteva observațiuni rezultate din vizitarea atât a lucrărilor vechi, executate de C.F.R., cât și a celor recent întreprinse de Direcțiunea Regimului Silvic.

A. — Lucrări executate de Căile Ferate.

Această administrație a executat, așa cum am amintit mai sus, o serie de baraje de-alungul celor mai de seamă torenți situați între Sinaia și Comarnic, atât pe dreapta cât și pe stânga Prahovei. Atenția acestei Administrații s'a îndreptat însă în special asupra torentului Valea lui Bogdan, care provoca cele mai multe pagube.

Cliseu At. Haralamb

Fig. 1. — Torentul Valea lui Bogdan. Baraj râu încastrat. O aripă ruptă; cealaltă amenințată.

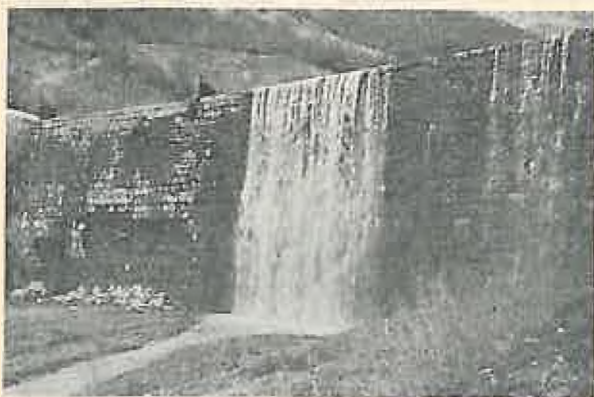
Barajele, executate din piatră cioplită cu mortar, sunt de tip mare, rectilinii și uneori curbilinii, fără cuvetă. Pentru a da o idee de mărimea lor, menționăm că primul baraj din Valea lui Bogdan (cel mai mare dintre toate) are 12 m înălțime și mai bine de 70 m lungime. Sunt baraje zise de reținere, destinate să acumuleze în spatele lor materialele săpate și transportate de apele mari ale torenților.

Căile Ferate s'au mărginit însă numai la executarea aces-

tor baraje și nimic mai mult; ba ceva mai mult, nici acestea n'au fost făcute în număr suficient.

Datorită mărimii și așezării favorabile a unora dintre ele, s'a putut reține în spatele lor cantități foarte mari de materiale de transport.

Cliseu Triflucscu

Fig. 2. — În apropiere de Comarnic, surpări într'un baraj executat de C. F. R.

Intrucât nu s'au luat măsuri ca atât prin lucrări de artă, cât mai ales prin împăduriri și regazonări să se suprimă răul la origina lui — în bazinele de recepție ale torenților, — aceste baraje, cu toată mărimea lor, nu puteau să aibă decât un efect limitat. În scurt timp, capacitatea lor de reținere a fost atinsă. Din acel moment, materialele provenite din bazinele de recepție, unde torenții activau nestingheriți, erau transportate în Prahova. Măsura luată de Administrația Căilor Ferate de a suprainălța, în câteva rânduri, unele din aceste baraje, nu putea să ducă la alt rezultat. Din contră putea să puie în primejdie stabilitatea barajelor.

Iată deci cum numai lucrările de artă, ele singure, nu sunt capabile să suprimă răul, dacă nu sunt însoțite de lucrări de împădurire și de regazonare.

Nu se poate, se înțelege, tăgădui că aceste baraje, în afară de materialele reținute, acolo unde au fost executate în număr suficient, au fixat fundul torenților, dând în același timp și

stabilitate malurilor. Dar acest rezultat putea fi obținut tot așa de bine cu baraje de tip mai mic sau numai cu simple praguri. În plus, acestea ar fi costat mult mai puțin, iar în caz de ruptură nu ar fi prezentat pericolele marilor baraje. Ruperea unui baraj mic nu se face cu nimic simțită, iar reconstruirea sau repararea lui se execută cu mult mai multă ușurință decât în cazul unuia mare și costă, se înțelege, mult mai puțin.

Un alt fapt, demn de relevat. Puține din aceste baraje nu prezintă stricăciuni. Ceva mai mult, unele sunt complet distruse. Un astfel de caz se întâlnește în torentul care se găsește pe dreapta Prahovei, cam în fața gării Comarnic. Este

Clăcaș Trăneșu

Fig. 3. — Baraj de piatră cu mortar executat de Regimul Silvic în perimetrul Comarnic.

știut că orice lucrare, oricât de bine ar fi făcută, și din oricât de bun material, cu vremea se uzează, se deteriorează chiar, dacă nu este întreținută. Supravegherea și întreținerea lucrărilor de plină desfășurare. Deaceea, atunci când este vorba de lucrări de corecțiune sunt cu atât mai imperios cerute, cu cât ele sunt puse să lupte împotriva forțelor distrugătoare ale naturii în corecțiune de torenți, se cere ca imediat ce s'a produs undeva o slăbire sau o ruptură, să se întărească, să se repare fără întârziere. Altfel stricăciunea se mărește cu o repeziciune vimitoare, punând în pericol de distrugere întreaga lucrare.

În cazul barajelor de cari ne ocupăm, a mai întârzia, însemnează a expune unei complete distrugerii lucrări cari au costat zeci de milioane de lei.

Dar neglijarea acestor lucrări și nerepararea stricăciunilor, mai este condamnabilă și din alt punct de vedere.

Cine a văzut barajele din torentul Valea lui Bogdan, poate să-și dea imediat seama de cantitatea imensă de materiale de transport acumulate în spatele lor. Ruperea lor, sau numai a unuia dintre ele, în momentul unor ploi generale abundente, sau a unor ploi torențiale excepționale, va provoca un adevărat dezastru.

Cliseu Al. Ha.

Fig. 4. — Mici praguri de piatră uscată în perimetrul Comarnic.

Aceste baraje mai sunt amenințate cu distrugerea și din anumite insuficiențe de construcție. Astfel, din cauza puținei lor încastrări în malurile torenților, apele atacând în aceste părți, amenință cu desvelirea și distrugerea aripilor, fapt care va aduce după sine distrugerea întregii lucrări. Anumite breșe de acest fel s'au și produs.

Deasemenea, din cauza necompletării lucrărilor, unele baraje sunt săpate de apă la temelie în aval, situație care necesită lucrări complimentare: baraje intermediare, contrabaraje sau radiere.

Ce rămâne de făcut, în situația de azi ?

1. Acolo unde lucrările de corecțiune nu au fost distruse.

să fie ținute în bună stare, făcându-li-se imediat reparațiunile necesare. De asemenea, să se completeze numărul lor.

2. Să se lucreze neapărat în bazinele de recepție, făcându-se corecțiuni, împăduriri și reînierbări.

B. — Lucrările Regimului Silvic.

Anul 1930 ne-a adus, în sfârșit, legea pe baza căreia să se poată porni cu nădejde lupta pentru refacerea terenurilor degradate. Direcția Regimului Silvic din Ministerul de Agricul-

Cliseu .I Measines

Fig. 5. — Praguri de piatră uscată și drenaje într'un torent important din Savoia franceză.

tură și Domenii a fost însărcinată cu aplicarea dispozițiunilor acestei legi. Ulterior această sarcină a fost trecută Direcției Ameliorării terenurilor degradate și a administrării pădurilor particulare administrate de Stat, din același Minister.

Disponând de fonduri puține, organele silvice au pornit totuși la lucru, întocmind proiectele de ameliorare prevăzute de lege. În basinul Prahovei au întocmit proiectul „perimetrului“ Comarnic, iar de curând au și început executarea lucrărilor. Ele nu sunt încă terminate. Lipsa fondurilor pare a fi o piedică serioasă în desăvârșirea lor.

Cercetarea puținelor lucrări deja executate în perimetrul Comarnic, nu este lipsită totuși de învățăminte.

Lucrările de corecțiune. Deocamdată s'au construit câteva baraje (cinci, dacă nu mă înșel), din piatră cu mortar. Piatra, negăsindu-se la fața locului, a fost adusă din altă parte.

De remarcat că și organele silvice au construit tot baraje mari; nu însă din cele de reținere. Acestea nu sunt, se înțelege, de mărimea celor construite de Calea Ferată, căci și situația este cu totul diferită.

Barajele — bine executate — sunt rectilinii și au cuvetă.

Ținând însă seamă de micimea aparatului torențial unde s'a lucrat, precum și de faptul că organele silvice, nu angajează lucrări parțiale ca cele dela C. F. R., ci au ca țintă finală împădurirea, socotim că pragurile ar fi fost suficiente pentru a putea obține rezultatele voite.

S'au făcut, este drept, de probă, în niște ogașe și 2—3 praguri din piatră fără mortar (praguri din piatră uscată, cum li se mai spune), folosindu-se piatra găsită la fața locului.

Curând însă s'au stricat. Era și natural să se strice, căci pietrele nu erau cu mult mai mari decât o cărămidă. Ori este știut că în asemenea cazuri se folosesc întotdeauna blocuri mari, cioplite și aranjate cu deosebită grijă, cari abia pot fi urnite din loc de 1—2 oameni.

Pietrele întrebuințate în pragurile construite la Comarnic trebuiau fixate — cel puțin în partea de sus a pragului — cu mortar, sau folosite mai bine în gabioane. Se știe că gabioanele, acolo unde au fost încercate, au dat rezultate bune. În alte părți Regimul Silvic a făcut frumoase lucrări de această natură.

Ar fi fost bine credem să se fi făcut și lucrări de lemn. Sunt împrejurări unde putem avea lemnul la îndemână, costul lucrărilor de acest fel găsindu-se sub al celor din piatră. Nu trebuie să scăpăm din vedere că în anumite țări, ca Franța și Italia, dacă s'a întrebuințat aproape cu exclusivitate piatra, aceasta s'a făcut pentru motivele că o găseau chiar în albia și malurile torenților și pentru că lucrau în regiuni unde nu era lemn.

b) Lucrările de împădurire. Odată cu lucrările de corecțiune, în perimetrul dela Comarnic s'au început și cele de împădurire. În acest scop s'a folosit în special pinul silvestru sprijinit de gărdulețe pe coastele goale prea înclinate. Lucrările sunt promițătoare de rezultate frumoase.

S'a plantat însă și unde nu trebuia și anume pe suprafețe de teren în alunecare, situații destul de obișnuite în această regiune. În asemenea cazuri ar trebui să se facă, în prealabil lucrări de drenarea terenului, care să-i asigure mai întâiu stabilitatea și numai după aceea să se împădurească. Numai împădurirea singură nu poate da rezultate, mai ales când în acest scop se folosesc specii rășinoase.

În ce privește speciile de întrebuințat pentru stăpânirea acestor terenuri, socotim că este cazul să se folosească cât mai mult foioasele (arbori și arbuști). Cătina albă (*Hippophaië rhamnoides* L.) trebuie să se impuie atențiunii noastre, ea fiind indicată și de natură, drept specie de primă împădurire.

În sfârșit, o altă măsură, atât curativă cât și preventivă, în aceste terenuri așa de expuse alunecărilor, este interzicerea culturilor agricole cari necesită mobilizarea solului. Se pot întâlni aci locuri unde solul este mobilizat pe suprafețe destul de mari. Să se sfătuiască populația să folosească terenurile mai ales ca fâneață și numai în mod excepțional ca livadă; în niciun caz pentru altfel de culturi agricole.

Pentru a încheia, este de dorit ca lucrările odată pornite să fie executate în totalitatea lor, în cât mai scurt timp cu putință. Numai făcând deodată toate lucrările prevăzute, putem să obținem rezultatele scontate. Lucrările parțiale, executate în timp lung, reușesc mai totdeauna să compromită ideea de restaurarea terenurilor degradate. Ministerul de Agricultură și Domenii trebuie deci să acorde fondurile necesare pentru ca să se ducă la bun sfârșit lucrările proiectate.

Wildbachverbauung im Prahovatal.**Correction de torrents dans la vallée de Prahova.**

La vallée de Prahova est bien connue par ses dangereux torrents.

Depuis longtemps l'Administration des chemins de fer y a fait construire une série de grands barrages de retenue. Mais elle n'a rien entrepris pour supprimer le mal à son origine.

Une investigation concernant ces torrents, montre une fois de plus que seuls les travaux d'art n'arrivent jamais à des résultats définitifs, et qu'ils doivent toujours être accompagnés de reboisements.

Récemment, le Service forestier, à la suite d'une loi spéciale votée en 1930, a commencé une action complète de restauration.

L'auteur du présent article montre quelques observations sur les travaux exécutés ou en cours d'exécution.

FIȘA DE ACTIVITATE

de V. P. NEGULESCU

Suntem în perioada dinamismului creator, când lucrările de creație apar pe primul plan al preocupărilor conducătorilor din țările civilizate, care caută și antrenează eforturile colective și astfel ne oferă minuni de creație în toate domeniile de activitate.

Acest dinamism trebuie dezvoltat și în țara noastră, cu atât mai mult, cu cât avem o țară tânără, care reclamă multă, foarte multă muncă constructivă în toate ramurile de activitate, din care unele sunt abia la început și pe care le știm cu toții.

Munca creatoare n'a dat rezultate optime în Administrația noastră de Stat, deoarece criteriul de selecționare și promovare în această administrație, nu s'a bazat totdeauna pe evidențierea acestei munci, așa că n'a existat stimulentele muncii. Dinamica muncii constructive, nu se va dezvolta, lucrări superioare nu se vor obține până când această muncă nu va fi evidențiată și stimulată.

Elementul cel mai propriu pentru evidențierea muncii este fișa de activitate, fișa muncii constructive, în care să se noteze lucrările de creație realizate, desigur bine reușite și în mărimi apreciabile.

Actuala foaie calificativă oarecum potrivită pentru calificarea funcționarului administrativ, apare cu totul insuficientă pentru funcționarul de creație (inginer, arhitect, etc.), deoarece prin ea nu se poate evidenția munca constructivă desfășurată.

Dacă uneori notarea în foaia calificativă este subiectivă,

neavând suficiente elemente de precizie, notarea în fișa de activitate va fi numai obiectivă, bazându-se pe date certe.

Fișa de activitate trebuie să facă parte integrantă din cazierul de serviciu al funcționarului de creație și să însoțească foaia calificativă, fără de care să nu se dea calificarea respectivă.

Dintre administrațiile de Stat unde trebuie să se desfășoare multă energie constructivă și dela care economia națională așteaptă realizări importante, avem: Administrația Casei Pădurilor Statului, Direcția Ameliorărilor și Pădurilor Particulare Administrate de Stat și Direcția Regimului Silvic. Dacă avem în vedere natura preocupărilor acestor Direcții, dinamismul creator trebuie să desvolte în special în primele două administrații, atât pentru vindecarea rănilor provocate de politicianismul nefast din trecut, cât mai ales pentru obținerea unei gospodării forestiere raționale.

Pentru evidențierea cât mai obiectivă a realizărilor de creație ale inginerului silvic, se impune introducerea fișei de activitate și în administrațiile silvice de Stat.

Lucrările ce urmează să se noteze în fișa de activitate sunt:

- a) Ridicări în plan. Amenajări definitive.
- b) Regenerări naturale prin sămânță (arborete cu specii de elită). Regenerări artificiale. Ameliorări de terenuri degradate. Pepiniere.
- c) Operațiuni culturale.
- d) Construcțiuni de fabrici, case de reședință, cantoane, etc.
- e) Construcțiuni de drumuri, poduri, căi ferate silvice, jilipuri, funiculare, etc.
- f) Corecțiuni de ravene și torenți.
- g) Lucrări diverse pentru protecția pădurilor.

Lucrările ce se vor trece în fișă, vor trebui să aibă mărimi apreciable, așa că urmează să se stabilească — mărimea limită a lucrărilor la fiecare categorie, sub care să nu se noteze în această fișă.

Constatarea lucrărilor realizate, ce urmează a se trece în fișă, trebuie să se facă de un organ superior și anume de

inspectorul general de control, la anumite perioade și în special înaintea termenelor de prezentare a inginerului respectiv în fața comisiilor de înaintare.

Pentru obținerea stimulentului, fișa de activitate trebuie să apară în toate ocaziile de evidențierea muncii:

a) La acordarea premiilor, gratificațiilor, etc.

b) În fața comisiilor de înaintări.

c) În momentul de selecționare și numire în posturile de conducere.

Selecționarea și numirea în posturile de conducere, se impune a se face pe baza fișei de activitate, deoarece realizarea lucrărilor de creație arată pe deoparte dotarea inginerului cu cunoștințe tehnice temeinice și energie creatoare, iar pe de altă parte, arată calitatea de șef capabil, lucrările creației făcându-se de inginerul respectiv ajutat de personalul în subordine, pe care a știut să-l câștige prin pregătire și prin pătrunderea spiritului de muncă.

Introducerea fișei de activitate, nu va îngreuna serviciul, deoarece întocmirea ei este o lucrare simplă, și nici nu poate nemulțumi elementele active, prin garanția de obiectivitate, cu care completează notarea inginerului silvic, așa că având în vedere foloasele ce vor decurge pentru administrațiile silvice de Stat, se impune folosirea fișei.

Fișa de activitate va reduce vorbăria și paperaseria în administrația de Stat și va introduce dinamismul creator, cu care se va obține un randament superior al muncii.

Fișa de activitate va fi cheia progresului silvic.

Tätigkeitzettel.

La fiche d'activité.

L'auteur croit qu'à la base de toute sélection et promotion dans le Service doit se trouver le travail de création. Par conséquence il propose d'établir pour chaque ingénieur forestier une fiche d'activité où ils devront être inscrits tous les travaux de création réalisés dans son domaine d'activité.

PROBLEMELE ZILEI

STATISTICA FORESTIERĂ

STATISTICA NOASTRĂ FORESTIERĂ

de Gb. I. Ionescu

O examinare cât de sumară a publicațiilor noastre statistice apărute până acum ne arată că aceste lucrări n'au fost privite și nici executate cu seriozitate. Statistica pădurilor din 1922 s'a dovedit că prezintă atâtea greșeli și inexactități, încât datele ce conține au fost de la început considerate ca inutibile. Modificările masive suferite de patrimoniul forestier al țării, în urma legiurilor agrare survenite ulterior, a făcut ca întreaga lucrare statistică din 1922 să nu mai prezinte nici un interes.

Dar desconsiderarea de care se bucură statistica în rândurile oficialităților și majorității corpului silvic, continuă, din nefericire, și astăzi.

Unele din actualele servicii statistice de pe lângă instituțiile noastre forestiere figurează numai cu numele — pentru salvarea prestigiului instituțiilor respective; altele sunt încadrate de un personal improvizat, fără o pregătire specială sau atașament de această disciplină. Serviciul statistic a fost situat — și se poate spune că încă este — pe acelaș plan „de importanță” cu arhiva.

Rezultatul acestor stări de lucruri se reflectă în materialul statistic forestier de care dispunem.

În adevăr, oricine are astăzi nevoie de date statistice privitoare la păduri constată că sunt vechi, incomplete și diferite de la o instituție silvică la alta, și de la o zi, la alta. De ase-

Din „Buletinul Statistic pe anul 1934 „al Casei Pădurilor

menea, în studiile bazate pe material statistic se întâlnesc aceleași nepotriviri.

Fără gânduri de critică, ci numai spre a contribui la evidențierea necesității remedierii stării actuale, relev câteva greșeli intolerabile

Din „Buletinul Statistic pe anul 1934 al Casei Pădurilor Statului“ (pag. 24) rezultă că „totalul pădurilor“ din România este de 6.336.468 ha. — fără a se preciza, dacă în această cifră sunt cuprinse și golurile de munte și poienile. Urmărind cifrele ce se dau, pe aceeași pagină, pe categorii de proprietari, găsim că România posedă:

păduri	6.376.462 ha
goluri, poeni, etc.	519.322 „
Total	<u>6.895.784 ha</u>

Admițând că sub „totalul pădurilor“ se dă suprafața împădurită, constatăm o diferență la acest capitol — înregistrată pe aceeași pagină — de numai 39.994 ha. (6.376.462 — 6.336.468).

În același an, după „Activitatea Direcțiunii Regimului Silvic“, publicată în „Buletinul Informativ al Ministerului Agr. și Domeniilor“, suprafața totală a pădurilor ar fi de 6.856.426 ha, adică cu 39.358 ha. mai puțin decât se arăta în „Buletinul Statistic pe anul 1934“ al CAPS-ului.

Dar „Buletinul Statistic pe anul 1935“ al CAPS-ului (pag. 23) ne aduce o surpriză dureroasă (!) și anume că suprafața totală afectată culturii forestiere — inclusiv goluri, poieni, etc. — a scăzut la 6.336.468 ha., adică exact la cifra pe care, în 1934, același „Buletin Statistic“ o dădea, într'o primă versiune, drept suprafață a pădurilor propriu zise. Ediția anului 1936 păstrează cifra de 6.336.468 ha., cu mențiunea prudentă de „circa“, însă fără altă indicație (pag. 16).

După „Buletinul Statistic pe 1935“ editat de CAPS, suprafața pădurilor ar fi:

suprafața împădurită	5.828.485 ha
poieni și goluri	507.983 „
total:	<u>6.336.468 ha</u>

Diferența de 559.316 ha. dintre suprafețele pădurilor (inclusiv poieni și goluri) din 1934 și 1935 ar proveni — comparând cifrele pe categorii de proprietari — din modificările suferite de patrimoniul forestier al Statului și, mai ales, dintr'o reducere de 513.278 ha. pe care pădurile particulare ar fi suferit-o între 1934 și 1935. (Celelalte categorii de proprietari își păstrează în cei doi ani, aceleași poziții). Astfel, în edițiile „Buletinului Statistic CAPS“ privitoare la 1934 și 1935 se dau următoarele suprafețe, pentru pădurile particulare:

	1934	1935	1934—1935
pădure,	ha. 1.927.949	1.415.771	—512.178
poieni, goluri,	„ 205.900	204.800	— 1.100
Total, ha.	2.133.849	1.620.571	—513.278

Cum în anii 1934 și 1935 — după știința noastră — pădurile n'au suferit amputări care să însumeze peste jumătate milion hectare, socotim că la mijloc este o eroare de dimensiuni neuzitate chiar în câmpul statisticii noastre forestiere, în jurul căreia planează atâtea legende asupra sistemelor „de fabricarea“ suprafețelor, claselor de vârstă, etc.

Confuzia ce creiază în spirite, erori de natura celor semnalate ilustrează cu prisosință situația gravă în care se află statistica forestieră în România și urgenta nevoie de îndreptare.

Problema normalizării exploatării pădurilor țării, care se pune azi cu atâta insistență autorităților silvice, nu se poate concepe fără a se alcătui în prealabil o statistică reală a pădurilor românești, fiindcă este unanim admis că statistica constituie „instrumentul economiei planificate în sensul cel mai larg“ *). Și pădurile reprezintă, prin excelență, cea dintâi și cea mai tipică avuție care se pretează la dirijare și planificare.

Noua statistică a pădurilor românești trebuie să se des-

---

*) W. Breisky: Die Weltlage der Statistik (pag. 3) Wien, Edit. J. Springer, 1930.

volte în condițiuni de natură a evita repetarea greșelilor din trecut. În primul rând, se impune să poarte un gir capabil a-i asigura recalificarea în cercurile noastre. Apoi, culegerea datelor trebuie să se facă după norme uniforme, ținându-se seama de mijloacele pe care le au la îndemână organele silvice exterioare. Trebuie, de asemenea, să se asigure o prelucrarea ireproșabilă a materialului cules, spre a se înlocui scepticismul cu care au fost și sunt primite publicațiile statistice de până acum.

După părerea noastră, autoritatea indicată să dea României statistica posibilităților sale forestiere, este Institutul de Cercetări și Experimentări Forestiere.

Pregătirea temeinică pe care o posedă în domeniul statisticii un număr dintre colegii noștri de la I. C. E. F. și autoritatea necontestată a conducerii Institutului creiază condițiunile optime pentru elaborarea statisticii pădurilor românești.

Spre a se înlesni colaborarea organelor exterioare pendinte de diferite instituții silvice, și spre a se realiza colaborarea tuturor conducătorilor oficiali, propunem înființarea „Consiliului Statisticii Forestiere“.

PUTEM INTOCMI ACUM O STATISTICĂ BUNĂ A PĂDURILOR ?

de Z. Przemetchii.

Nu voi vorbi despre importanța statisticii în economia forestieră, nici de obiectele de studiu cu care se ocupă statistica. Importanța statisticii este evidentă și nu se poate admite conducerea unei rașionale gospodării într'o ramură așa de importantă din bogăția națională, fără cunoașterea exactă a obiectului gospodăriei, fără cunoașterea inventarului, adică suprafața pădurilor, repartiția lor după proprietate, după natura și compoziția arboretelor, producția arboretelor, în cantitate și calitate.

Scăderea suprafeței păduroase și creșterea valorii lemnului ne impune aplicarea metodelor științifice în cultura și exploatarea arboretelor existente, în afară de măsură de constrângere în folosința acestui bun al naturii. Se impune deci

necesitatea de a cunoaște ce a mai rămas din bogățiile de altă dată așa de nemilos reduse. Se impune adică întocmirea unei statistici forestiere reale și pe cât posibil detaliate.

Statistica, ca orice lucrare serioasă, necesită date adunate după o metodă unică, care să excludă elementul subiectiv.

Vom face aci o mică cercetare a situației, spre a vedea dacă dispunem în momentul de față de elementele necesare pentru întocmirea unei adevărate statistici forestiere.

Suprafața exactă a pădurilor se calculează pe baza planurilor existente. Or, nu toate pădurile noastre sunt ridicate în plan.

Suprafața ocupată de diferitele specii se pot stabili având la dispoziție descrierea detaliată și reală a arboretelor.

Or, nu toate pădurile sunt amenajate, iar descrierea parcelară la multe amenajamente lasă mult de dorit.

Găsim deseori cazuri când arborete care diferă după compoziție, natură și vârstă, sunt încadrate într'o singură parcelă.

Cum se poate utiliza o descriere parcelară unde arboretele de molid, de brad-fag, de fag și de gorun sunt trecute în aceeași parcelă, descrisă ca un arboret format din 0,2 molid, 0,2 brad, 0,4 fag, 0,1 gorun și 0,1 diverse?

Sau vorbind de proporția speciilor raportată la suprafață, găsim că întâia parcelă mare de 150 ha, cu compoziția descrisă mai sus, molidul ocupă 30 ha, bradul 30 ha, fagul 60 ha, gorunul 15 ha și diverse 15 ha ?

Putem oare conta pe date astfel întocmite, care sunt cu totul fictive ?

Natura pădurilor sau, mai precis, tipurile de păduri, de care sunt strict legate producția, cantitatea produselor lemnoase și regenerarea arboretelor, de asemenea încă nu sunt complet studiate, fiind în legătură strânsă cu ridicarea pădurilor în plan, parcelarea și descrierea detaliată a arboretelor.

În astfel de condițiuni, a întreprinde întocmirea unei statistici forestiere, folosindu-ne de materialele existente, ar însemna pierdere de timp și cheltueli fără mult folos.

Avem nevoie de statistică — incontestabil. Însă pentru aceasta este de făcut un rând de operații de lungă durată pentru ocuparea materialului necesar.

Înainte de toate trebuie să se facă ridicarea în plan a tuturor pădurilor cu descrierea detaliată a arboretelor.

Când vom avea suprafața exactă a pădurilor și arboretelor, a diferitelor tipuri de pădure, când vom avea repartitia arboretelor după clase de fertilitate, care nu sunt stabilite până acuma, atunci va fi momentul oportun pentru întocmirea statistice forestiere.

È nevoie însă de muncă rațională, de fonduri și de timp.

Graba strică treaba. La statistica pădurilor această zicală se potrivește ca nicăeri mai bine.

ASUPRA STATISTICEI FORESTIERE

de C. Ivanovici
inginer consilier silvic

Prin noua lege de organizare a Ministerului de Agricultură și Domenii s'a înființat Serviciul Politice economice, statistice și mobilizării forestiere, a cărui menire este să se ocupe de chestiuni care privesc dirijarea economiei forestiere a întregii țări, întocmirea statistice forestiere, cum și organizarea personalului și a producției forestiere în caz de război.

Probleme mari și extrem de importante ca: determinarea consumului țării (autorități, armată, apărarea țării, C. F. R. etc.), reglementarea și adaptarea industriilor la capacitatea de producție a țării (învers de cum a fost până acum), românizarea industriei forestiere, ordonarea exportului, credit forestier, asociațiunea marilor proprietari (Stat, Fond, Bistrița, Caransebeș), noua cooperatie forestieră sunt la ordinea zilei și așteaptă o grabnică rezolvare.

Prin depășirea posibilităților normale, prin lipsa unor metode de cultură adaptate la condițiunile naturale, specifice localităților, și prin neaplicarea promptă și strictă a dispozițiilor preventive și coercitive a codului silvic, vom ajunge în mai puțin de zece ani la lichidarea lemnului de lucru, cum și la imposibilitatea de a mai putea aproviziona cu lemne de foc piața internă. De altmintrelea au și apărut primele simptome în iarna aceasta, când populația Capitalei a rămas sur-

prinsă de lipsa de lemene iar organele silvice n'au putut lămuri publicului nici până în prezent această chestiune.

Pentru a putea oriența exploatarea forestieră, pentru a cultiva și ameliora pădurile, într'un cuvânt pentru a putea organiza producția forestieră națională, trebuie mai întâi să știm, care este posibilitatea normală de exploatare a pădurilor și care sunt cantitățile de lemne care se taie efectiv spre a putea ști în mod precis cauza și a se determina consecințele, ca apoi în mod științific și nu pe simple păreri și aprecieri, să propunem și să luăm măsurile necesare la restabilirea echilibrului dintre producție și consumație.

Dar pentru tratarea și rezolvarea unor asemenea probleme avem nevoie mai întâi de anumite date statistice culese în mod sigur, obiectiv, cu stăruință și sinceritate, astfel ca problema economiei silvice să fie tratată pe date reale și sigure și să poată fi privită cu încredere de toți.

Avem dar nevoie ca oficiul statistic care este la baza problemelor economice, să fie bine organizat, să poată răspunde prompt și sigur la toate datele ce interesează, în mod urgent și atât de arzător, economia noastră silvică.

Modul cum a fost concepută, organizată și pusă în executare statistica din 1935 a dus la rezultatul că nici astăzi nu putem ști și suntem încă foarte departe de a avea răspunsul complet pentru toată țara, măcar la o întrebare din toate cele 119 întrebări, care formează un complex statistic de care sunt legate toate chestiunile.

Sunt ocoale care n'au răspuns de loc, altele care n'au răspuns decât într'o foarte mică măsură și nu se găsește după 3 ani nici un ocol care să fi răspuns pentru toate pădurile din ocolul său. În fine, se pare că ocoalele, convinse de imposibilitatea și inutilitatea multor date din chestionarele acestei statistici, au și abandonat-o cu toate ordinele date.

Se îndreptățește astfel critica din 1935 pe care d-l inginer Sabău, specialist în lucrări statistice, a făcut-o în Revista Pădurilor.

Mulți șefi de Ocoale consideră această statistică ca o povară, ca un lucru de prisos, plictisitor. Aceasta din cauză că fiind preocupați mai mult de lucrări de amenajare, operațiuni

culturale, plantațiuni, lucrări de gestiunea exploatărilor, -- stăruiesc mai mult în acțiuni individuale unde activitatea și priceperea ies mai bine în relief și mai puțin în lucrările de statistică unde se cere o activitate comună pentru a duce la un rezultat general apreciabil.

Ne trebuie dar o statistică rațională și un serviciu general de statistică care să răspundă prompt tuturor nevoilor.

Dar prin aceasta trebuie ca în exterior întreg personalul să aibă acel animus de luptător care să știe totodată că munca și sacrificiile făcute servesc cauzei comune.

Iar la centru ordinele date să fie precise, raționalizate după puterea de lucru și posibilitățile șefului de Ocol sau a executanților.

Este dela sine înțeles că o ridicare statistică generală a țării exactă merită deplasări și muncă în plus peste lucrările curente ale ocoalelor. Se socotește până la 1 leu de hectar, cheltuielile necesare.

De buna organizare a serviciului statisticeii, depinde o politică economică forestieră înțeleaptă și rațională, care să dea rezultate fericite pe care, cât mai curând, le așteptăm.

ELEMENTELE UNEI STATISTICI

RELATIVE LA PROTECȚIA PĂDURII

de GR. ELIESCU

Sub numele de statistică forestieră se înțelege mai totdeauna statistica proprietății forestiere, sau statistica comerțului lemnului sau, mai puțin, a producției forestiere, mai niciodată, statistica relativă la fenomenele ecologice din pădure.

Lucru este întrucâtva explicabil, deoarece în primul rând nevoile economice cer o asemenea statistică și numai pe ultimul plan apare, din nevoi culturale, și o statistică a fenomenelor ecologice, fie folositoare, fie vătămătoare pădurilor.

De aceea s'ar putea ca acest articol să fie considerat nu tocmai la locul lui, la problemele zilei din acest număr al Revistei pădurilor.

Părerea noastră este că statistica relativă la protecția pădurilor, ca și oricare altă statistică legată de fenomene ce au loc în pădure, face parte din statistica forestieră, cu toată înfățișarea ei de cercetare științifică. Iată de ce.

Statistica nu e o știință prin ea însăși și ca atare nu poate fi urmărită în totalul ei de un singur cercetător. Ea constituie o metodă de cercetare în fiecare disciplină științifică, în parte.

Nu există astăzi știință sau ramură de știință și, în legătură cu științele, activități omenești sau, în general, activități ale organismelor vii, în cari metoda statistică să nu fie utilizată în cercetare.

Iată de ce, credem că, statistica forestieră nu e una, ci un complex de statistici, atâtea câte discipline și ramuri sunt în științele și activitățile forestiere.

Iată de ce „statistica forestieră“ nu poate fi lucrată în bloc, și ori de câte ori se va încerca tratarea ei în bloc, nu va da rezultate.

Această considerațiune ne duce la concluzia că activitatea statistică trebuie să fie descentralizată. Fiecare serviciu, de orice natură ar fi el, ar trebui să fie statistica corespunzătoare.

Credem că o asemenea organizație ar da rezultate mai bune, fiindcă numai serviciile de specialitate vor fi mai în măsură să ceară datele necesare, nu inutile, cerute în necunoștință de cauză și fără un scop bine determinat; iar pe de altă parte vor fi în măsură să le obțină mai ușor din însăși lucrările serviciului respectiv.

O centralizare a datelor s'ar putea face apoi foarte ușor.

Pentru aceleași considerente credem că utilizarea numai a termenului de „statistică forestieră“ este pretențioasă, acest termen având un conținut mult mai larg de cât în general arată o asemenea statistică. Credem că mai nemerit ar fi utilizarea termenilor de statistică a pădurilor, a comerțului lemnului, a proprietății forestiere, a tipurilor de arborete etc.

O statistică relativă la protecția pădurii este de o extremă necesitate pentru facerea amenajamentelor. Acestea nu sunt altceva decât reglementări pentru viitor. Ele trebuie să se bazeze în primul rând pe observările din trecut.

Deoarece fenomenele vătămătoare pădurii sunt accidentale, statistica și activitatea statistică trebuie să fie permanentă.

Idealul ar fi ca orice fenomen protecționist să fie observat și înregistrat.

Aceasta este problema cea mai importantă pentru statistica protecționistă. Cum trebuie organizată aceasta este însă o problemă aparte.

Aci voi arăta elementele absolut necesare ale unei statistici care trebuie să răspundă la fenomene destul de variate. Atacurile sunt cauzate atât de organisme cât și de factori anorganici. Fiecare factor vătămător are în sine ceva caracteristic, de care statistica trebuie să țină seamă.

Iată care credem că sunt aceste elemente necesare unei statistici de protecția pădurii:

1. Numele pădurii, pepinierei, locului unde a avut loc fenomenul vătămător.

2. Situația locului: altitudine, expoziție, și configurația terenului.

3. Arboretul: Specii și repartiția lor, vârsta și repartiția lor, consistență, tratament.

4. Datele relative la durata vătămării, și prima observație.

5. Factorul vătămător.

6. Vătămarea: specia atacată, descrierea pe scurt, suprafața atacată, numărul arborilor sau metrii cubi atacați. Repartiția atacului, intensitatea, direcția vătămării.

7. Observațiuni și antecedente: atacuri anterioare, pășunat etc. etc.

8. O schiță sumară de pe harta forestieră (harta care ar trebui făcută, căci nu există încă și care ar trebui introdusă, în toate ad-țiile silvice).

Aceste elemente pot fi strânse într'un tablou formând un registru în care se trec fenomenele observate.

Statistica relativă la protecția pădurii trebuie completată cu o statistică a combaterilor. Aceasta constituie însă o problemă aparte.

STATISTICA FORESTIERĂ

de Dr. VALERIU DINU

Numeroasele probleme, pe care o economie forestieră în plină desfășurare le pune celor chemați să realizeze cu fapta lor progresul ce viitorimea e îndreptățită să aștepte dela generația actuală, au găsit pe rând ecou în paginile acestei reviste. Din tot ceea ce, propus ca temă, a fost tratat până acum, fără îndoială că problema statisticii forestiere merită o subliniere specială.

Evoluția țării românești — cu ritmul ei accelerat — diversitatea domeniilor de viață economică și socială care se cereau delimitate, încadrate administrativ și coordonate politic, ambianța politică internațională ca și spiritul nostru latin, au concurat laolaltă spre a nu îngădui decât realizările ce stau astăzi mărturie. Oricât ar fi de critic orientat, observatorul trebuie să recunoască totuși un capital însemnat de mândrie națională în toate sectoarele vieții de stat.

Economia forestieră românească atât de tânără încă, față de similarele ei din Europa, a parcurs într'un timp extrem de scurt etape lungi de secole. Desigur e încă mult de făcut. Dar acum, când pare că toate puhoalele ce turburau progresul au fost domolite, e timpul să pășim la o activitate chibzuită și îndrumată cu nădejdie, de care, de astă dată, numai noi vom fi răspunzători față de neam și țară. Răspunderea istorică ce ne incumbă, obligă ca la alegerea problemelor ce voim să atacăm să avem în față nu numai țelul precis pe care-l urmărim, ci și planul general al dirijării economiei naționale.

Ori, baza tuturor influențării omenești în domeniul silvicultural, subjugat intereselor naționale durabile, o constituie cunoașterea perfectă a stării de fapt și a capacității de produc-

ție și dezvoltare a economiei forestiere. Nu e suficient să fii orientat asupra problemelor ce trebuiesc rezolvate, ci trebuie să poți verifica întru cât și în ce direcție urmează a fi exercitată influențarea, pentru a rezolva problemele.

Cunoașterea numeroaselor aspecte ale vieții forestiere dintr-o țară, ca și a capacității economice a domeniului pădurăresc, nu pot fi mijlocite decât de o bună statistică forestieră. Nu intenționăm să insistăm aici asupra întrebărilor cruciale la care statistica forestieră trebuie să poată răspunde. În scurta noastră activitate publicistică de până acum am avut repetate ocazii să discutăm atât lipsurile statistice noastre forestiere cât și principiile aceleia care trebuie realizată. Am arătat astfel că „statistica este baza pe care se poate clădi studiul și speculația științifică, ea e oglinda realității și prin aceasta pivotul însăși al oricărei orientări durabile“¹⁾. În ceea ce privește statistica viitorului am militat pentru un material documentar, pe baza căruia să se poată trage concluzii valabile și o cât mai completă orientare în structura intimă a economiei noastre forestiere. Tipuri de pădure, regiuni forestiere, și clase de vârstă, detaliate pe categorii de proprietate, pe regime și tratamente, iată ceea ce trebuie să cunoaștem spre a putea determina creșterile și capitalul lemnos real al domeniului nostru forestier. Ne-am oprit deasemeni asupra acelei probleme de importanță național economică, pe care o reprezintă „contribuția domeniului silvic la utilizarea muncii românești“.

Nu mai târziu de anul trecut, examinând amplu „premisele forestiere“ ale unei eventuale doctrine de politică forestieră națională a trebuit să conchidem că: „Ceea ce astăzi noi considerăm elemente statistice forestiere este un amalgam de cifre obținute la origine pe cale deductivă, iar nu ca rezultat al unei ridicări statistice propriu zise“²⁾.

Vor arăta, desigur, colegii noștri, care sunt nepotrivirile și lipsurile cele mai recent identificate în materialul pe care nevoia ne-a obligat să-l etichetăm cu numele de statistică. A

1) Vezi „Viața Forestieră“: Probleme de actualitate ale politicii forestiere românești (Nov. 1933).

2) „Politica Forestieră“ — Evoluția și stadiul actual al doctrinei — Problema românească. (Lucrare ICEF. p. 44).

insista pe această temă, astăzi, când se pare că există conjunctura unei înoini, ar fi inutil. Deaceia, limităm această contribuție la exprimarea unui deziderat:

Să trecem cât mai neîntârziat la pregătirea unei ridicări statistice sub formă de anchetă forestieră.

Structura acesteia a fost expusă congresului internațional de silvicultură din Budapesta în 1936 de către colegul V. Sa-bău, iar problemele în legătură cu personalul și obiectivele principale ale anchetei sunt subliniate în lucrarea noastră mai sus amintită.

Pornind dela noțiuni a căror conținut să fie precis și colectând numai elemente uniforme, prima noastră anchetă forestieră urmează să fixeze: 1) Caracteristicile juridice ale proprietății, 2) Condițiile economice ale unității forestiere, 3) Caracteristicile cantitative, 4) Caracteristicile calitative, 5) Sistemul economic de exploatare, 6) Esențele forestiere, 7) Clasele de vârste, 8) Bonitatea solului, 9) Creșterile anuale, 10) Volumul anual exploatabil și sortimentele ce-l compun, 10) Rezerva lemnoasă.

Detaliată după criteriile internațional recunoscute, grupele de mai sus vor constitui elementele reale ale economiei noastre forestiere comparabile celor din statisticele străine.

Paralele cu structura intimă a domeniului forestier existent, ancheta ar trebui să urmărească și stabilirea tuturor suprafețelor foste sau apte a deveni domenii de producție națională prin cultura forestieră.

Scriam în lucrarea noastră: „Intr'o țară bine gospodărită, harta completă a tuturor terenurilor degradate, inculte și a celor destinate greșit altor scopuri, dar utilizabile rentabil numai prin cultura forestieră, este o necesitate. Numai pe baza ei se pot face prevederile bugetare impuse de o acțiune susținută, care obligă la o eșalonare a investițiilor în vederea normalizării, utilizării solului național, pe de o parte, și a valorificării tuturor suprafețelor ce astăzi pătează harta țării cu improductivitatea lor“.

Dacă dezideratul repetat de noi, în acest cadru de probleme desbătute de Revista Pădurilor, va găsi înțelegerea și

sprijinul celor chemați să hotărască, atunci credem că anul 1940 va putea rămâne o piatră de hotar în istoria economiei forestiere românești.

Noi îl dorim: anul primei anchete și punctul de plecare al statisticii forestiere românești.

Forststatistik.

La statistique forestière.

L'établissement d'une bonne statistique préoccupe depuis longtemps l'Administration forestière roumaine. Pourtant on ne peut pas dire que nous en avons une assez bonne.

Pour y apporter une contribution, la revue a ouvert une enquête et a reçu, dans ce but, cinq articles.

Tous les cinq auteurs sont d'accord que nous avons besoin d'une meilleure statistique.

Toutefois, Mr. Przemetzki croit que dans la situation d'aujourd'hui, nous n'avons pas à la disposition les éléments nécessaires. Il nous faut en préalable les relevements des plans de toutes les forêts, avec la description des peuplements.

Mr. Dinu, au contraire, est d'avis d'entamer toute de suite une enquête la-dessus et il en indique ses éléments constitutifs. En même temps, il demande d'établir l'étendue de tous les terrains capables d'être mise en valeur par la voie de reboisement.

Mrs Ionesco et Ivanovici se montrent les partisans d'un seul Service de statistique appartenant à toutes les Administrations forestières existantes. D'après Mr. Ionescu ce Service doit être mis sous l'autorité de l'Institut de recherches et d'expériences forestières. Pour faciliter la collaboration des organes extérieurs des diverses Administrations, il propose la création d'un Conseil de la statistique forestière.

Mr. Eliesco présente une toute autre opinion. Il conteste à la statistique un caractère unique. Par conséquent elle ne peut pas être établie, en totalité, par un seul service. La statistique constitue seulement une méthode de recherche dans le domaine de chaque discipline. Donc elle ne peut être travaillée en bloc. Elle doit être descentralisée.

Puis Mr. Eliesco montre les éléments de la statistique concernant la protection des forêts.

C R O N I C A

N Ă Z U I N Ț E

În seara zilei de 9 Mai, d-l G. Ionescu-Sisești, ministrul agriculturii și domeniilor, a făcut o expunere în legătură cu situația agriculturii. După ce a arătat că starea semănăturilor este îmbucurătoare, d-sa s'a ocupat de acțiunea întreprinsă de minister pentru a îndruma agricultura noastră cu toate anexele ei pe calea raționalizării. A arătat apoi activitatea de ordin forestier a tuturor direcțiilor și Case autonome pendinte de minister.

Vom lăsa deoparte latura forestieră a expunerii d-lui ministru al agriculturii și vom releva, în cele de mai jos, așa cum de altfel am mai făcut-o și altă dată, acțiunea care privește problema hrănirii vitelor, căci de buna ei rezolvare depinde în bună măsură soarta pădurilor.

În expunerea sa, d-l Sisești a arătat atât activitatea de îmbunătățire a islazurilor comunale, cât și aceea de îndrumare a sătenilor pentru cultivarea a cât mai multe plante de nutreț.

La această acțiune a ministerului, trebuie să contribuim și noi silvicultorii, atât cu vorba cât și cu fapta. Cât mai multe culturi de plante de nutreț, însemnează salvarea pădurilor: iată ceea ce nu trebuie să uităm niciodată.

Indemnul nostru la scris, în această privință, n'ar fi poate atât de mare, dacă n'am ști că mulți din colegii noștri lucrează cu râvnă în această privință. De curând, mergând într'o regiune de sub munte, am putut să constat stăruința unui coleg în această ordine de idei. „Cărașii care cară lemne din pădurile Ocolului ce conduc, au vitele cele mai bune din regiune“, îmi spunea colegul. Secretul? Ori de câte ori le făcea plata transporturilor, le dădea și un sac de țărâțe, pe care-l plăteau cu preț de cost. A adus în acest scop, dela o moară din capitala județului, vagoane de țărâțe. Și lumea a fost, și mai ales este azi când a ieșit din iarnă, foarte mulțumită. Dar nu numai atât. „Nu mă las până ce nu-i voiu desvâța de a cultiva aici porumb, care nu-și are rost în regiune, și nu vor pune plante de nutreț“, mi-a adăugat. Pentru moment a pus el o bucată bună de loc cu sfeclă de nutreț și a dat și la câțiva din cărașii mai luminați, să facă la fel. Rezultatul culturii făcută de ei va servi astfel de pildă și celorlalți.

Iată dar un exemplu demn de laudă și de imitat. Eu am socotit de datoria mea să-l relev.

Oierii și pășunatul în păduri

Măsura luată de guvern ca în materie de pășunat în pădure, să se aplice legea a adus „neliniște și multă dezamăgire în rândurile mai ales ale oierilor“. Citim aceasta în articolul: „S'a oprit pășunatul în păduri“, publicat în numărul pe Aprilie al revistei „Stâna“, organul de publicitate al oierilor din țara noastră, de d-l N. Muntean, directorul revistei și președintele „Uniunii oierilor din toată țara“.

Angajând discuție în jurul motivării acestei măsuri, d-sa încearcă să deplaseze discuția pe alt plan. „Toporul n'a avut niciun amestec, n'a contribuit cu nimic la nimicirea pădurilor“. „Trebuia găsit un țap ispășitor“ zice d-l Muntean. Nu numai că pășunatul nu aduce nici un rău pădurilor, dar chiar le ajută, adaugă autorul articolului menționat. „Pădurilor, poienilor și tăieturilor neplantate nu le strică nimic, ci din contră“. „Plantațiilor tinere, năpădite de buruieni, chiar dacă le dăunează în oarecare măsură prin călcarea unui număr mic de puieți, le face bine, degajându-le de iarba ce le înăbușe și de insectele care „se cuibăresc în ea“.

Numai că motivele cari privesc această măsură sunt altele. Noi le-am spus și scris de atâtea ori. Cred că le știe și d-l Muntean, nu se poate să nu le știe. Dar dacă le-ar spune, cum ar mai putea susține necesitatea pășunatului în păduri?

În continuare, arată că cei ce au luat această măsură nu s'au gândit la consecințele economice ce decurg din ea, urmări, cari „pentru oieri, oierit și economia generală națională nu se pot prevedea“. Dacă măsura va fi întocmai executată, spune d-l Muntean, „zeci de mii de familii oierești se vor distruge și sute, dacă nu mii, de comune curat românești se vor desființa, vor dispărea. Prin măsura luată se risipește ceea ce cu greu s'a adunat și se distruge ceea ce s'a păstrat cu sfințenie prin veacuri de suferinți. Desființează elementul cel mai tipic al rasei noastre...“. Iar ca încununare adaogă că se îndoiește că ceea ce se va pierde va fi recompensat prin „problematicul plus de păduri care vor crește în lipsa oilor“.

Dacă ar fi adevărată afirmația că oprind pășunatul în păduri, desființăm oieritul, atunci însemnează că ne găsim în fața unei anomalii economice. Ne găsim în fața unei economii ce s'a dezvoltat, trăește și vrea să continue să trăiască și mai departe în detrimentul alteia, în detrimentul pădurii. Ori dacă aceasta a putut fi îngăduită până acum când țara noastră era socotită a fi bogată în păduri, ea nu mai poate fi tolerată, căci este știut că domeniul actual păduros al nostru, în întinderea și în starea în care se găsește, nu mai poate face față nici nevoilor noastre de lemn, dar să mai și exportăm. Să fie însă adevărată afirmația d-lui N. Muntean?!

Lăsăm să discutăm cu alt prilej afirmația asupra căreia ne-am exprimat îndoiala.

În ce privește „problematicul plus de păduri“ la care

face aluzie d-l Muntean, ne grăbim să-l asigurăm că pădurea nu cere pentru ea teritoriile altor economii. Ea nu vrea nimic dela alții. Nu vrea deci terenurile destinate ca pășune și nici din cele agricole. Ea cere, pur și simplu, ca la ea acasă, pe teritoriul ce-i este afectat, să fie lăsată în pace, să nu mai fie turburată în dezvoltarea ei. Numai așa poate da maximum de producție lemnoasă și poate face față nevoilor de lemn. Atât cere și nimic mai mult. Credem că are dreptul la aceasta și nu înțelegem de ce alții se supără și se alarmează, ridicându-se împotriva drepturilor ei legitime. Dar pentru a-și atinge scopul ei, înlăturarea pășunatului din pădure este una din condiții.

Pe viitor numărul vitelor, deci și al oilor, trebuie să fie în funcție numai de posibilitățile de hrană ale terenurilor de pășune. Asupra acestora trebuie să se îndrepte atenția tuturor (așa cum se tot spune) și deci și a oierilor.

De altfel și d-l Muntean o amintește în ultimă instanță. „Să se studieze puțința de a mări capacitatea actualelor goluri de munte prin îmbunătățirea continuă a pășunilor pe cari le formează. Să se stărpească cu plan jneapănul și jipul“.

Acestea formează dealtfel și obiectul preocupărilor organelor silvice, care nu sunt, după cum se tot încearcă să se acrediteze pe seama lor, lipsite de interes pentru cauza oieritului. Cât despre pădure ea va continua să vie în sprijinul oieritului cu ceea ce trebuie să dea lemn, adăpost, adăpat și câteodată și pășune, dar aceasta numai accidental, nu permanent și nici obligator.

Ceva despre „parcurile naționale“ din Canada.

D-l Ing. Aurel Comșa, inspectorul general al vânătoarei a ținut la 8 Mai a.c., sub auspiciile Societății Regale Române de Geografie, o conferință, în aula Fundației Regale Carol I, relevând „momente“ din viața parcurilor naționale din Canada.

După ce arată ce sunt și care este rostul acestor parcuri naționale, d-sa face istoricul câtorva din cele cari există în Statele Unite și Canada. Auditorul a putut afla că în aceste imense țări, unde situația demografică este de așa natură încât permite să se lucreze și în această privință „americânește“, un parc are o întindere cât de două ori județul Ilfov, iar altul cât jumătate din Ardeal.

Conferința a fost completată cu rularea a patru filme cinematografice, puse la dispoziția conferențiarului de către Ministerul de Interne Canadian, de care țin parcurile naționale. S'a putut vedea astfel ceva din viața celor 6000 bizoni aflați într'unul din parcuri, apoi cerbi canadieni, elani, urși, porci spinoși etc.

Ceeace au făcut americanii pentru păstrarea unora din monumentele naturii, trebuie să fie un îndemn pentru toată lumea. De altfel mai în fiecare țară s'au rezervat în acest scop teritorii de mărimi îngăduite de situația fiecăreia.

Și la noi se lucrează în acest sens. Pe lângă alte câteva porțiuni de păduri și fânețe declarate ca monumente naturale, două au întinderi mai de seamă: parcul Căpriana din Basarabia care are circa 2000 ha, și parcul Retezat.

Paza acestor parcuri și monumente este dată în seama noastră a silvicilor. Să căutăm să ne dăm toată silința să păstrăm intacte și să ferim de stricăciuni și încălcări aceste rarități ale pământului românesc, căci numai așa ele își pot atinge scopul pentru care au fost rezervate.

At. Har.

CONTRIBUȚII BIBLIOGRAFICE

Presa forestieră, pe luna Aprilie 1938

- Vocea, (Galați), 27 Martie (art. fond): Ing. V. C. Filip: Ziua sădirii arborilor.
- Acțiunea (Galați), 28 Martie (art. fond): Ing. V. C. Filip: Închinare pădurii, cu prilejul Serbării Sădirii arborilor.
- Vocea (Galați), 29 Martie: V. C. Filip: Centura verde a Galaților: parcul demobilizaților, plantația Amiral Rosca și plantarea coastelor dinspre Brateș.
- Curentul, 2 Aprilie: Al. Iacobescu: Bogății căzute în putreziciune. pădurile din valea Lotru-Parângu.
- Reglementarea titlului de inginer. Programul sădirii arborilor la București. Ședința consiliului Soc. ing. cadastrali „Sintec“.
- Au ars 20 ha pădure în jud. Dâmbovița (propr. Becheru, com. Dragomirești). Inițierea Ministerului economiei naționale în care trece B. N. R., Min. Ind. Comerț și Cooperatia.
- Prezentul, 2 Aprilie (art. fond): Dr. Marin Mihut: Islazurile Comunale.
- Neamul Românesc, 2 Aprilie (art. fond): Sădirea pomilor, rezultate materiale — renașterea pădurilor devastate; educația morală a fineretului și acțiunea semnificativă a inginerilor silvici.
- Excelsior, 2 Aprilie: (Cronica lemnului): Exportul forestier în primele luni ale anului 1938; tratativele cu Italia și Ungaria;
- piața noastră internă.
- Industria lemnului: o ramură prosperă, echilibru între producție și desfacere.
- Universul, 3 Aprilie: (art. fond): Recordul delictelor silvice.
- Ministerul Agriculturii și Domenii întocmește o statistică a pădurilor.
- Producțiunea fânețelor și altor ramuri de activitate agricolă, pe 1937.

- Serbarea sădirii arborelui la Regimentul 2 Artilerie, General Manu din București.
- Curentul, 3 Aprilie: (Pagina „Straja Țării“): Străjerii și Sădirea pomilor.
- Porunca Vremii, 3 Aprilie: Nichifor Crainic: Si ceva vânt peste oropsitele păduri: înzestrarea Mânăstirilor.
- Ordinea, 3 Aprilie: Ion Scutaru: Ministerul economiei naționale.
- Serbarea sădirii pomilor (în Sect. 2 Negru, Capitală).
- Curentul, 4 Aprilie: Sărbătorirea sădirii arborilor în Capitală.
- Cuvântul, 4 Aprilie: Impozitul proporțional de 7 la sută, la exploatarea de păduri. (Dispozițiunile Ministerului de Finanțe).
- Porunca Vremii, 4 Aprilie: I. P. Prundeni (art. fond): S'au sădit pomi... la Puscicul și în țară.
- Măria Sa Marele Voevod Mihai, la impresionanta serbare străjerească a sădirii pomilor.
- Curentul, 5 Aprilie: Al. G. Tutoveanu: Breslașii pădurii au prăznuit la Brănești — în prezenta d-lui Secretar General M. Drăcea — sădirea arborilor.
- Ing. Vasile C. Filip: Spre normalizarea pieței internaționale a lemnului.
- Buna Vestire, 5 Aprilie: Ion Băleanu: Dumbrața verde — Copiii și sădirea pomilor.
- Universul, 5 Aprilie: Serbarea sădirii arborelui la Brănești. (Și la Periș, Poenari, Urziceni, Bufta).
- Incendiu în pădurea Răzoarele-Sinaia. G. Scrioșteanu: Situația vânătorului de sezon.
- Manifestație străjerească la Ploești pentru sădirea pomilor la fosta expoziție.
- Din țară; Câmpina: Munca de folos obștească — la plantații silvice și serbarea pomilor.
- „Satul“ (Rev.) Nr. special închinat pomilor: Colaborează personalitățile: I. P. S. S. Patriarhul Miron, Prof. N. Iorga, Min. G. Ionescu-Sisești, Arhim. I. Scriban, I. Agârbiceanu, V. Militaru, I. C. Teodorescu, T. C. Ionescu Pașcani, Andrei Udrea ș. a. Iar dintre silvicultori: Prof. M. Drăcea, M. Rădulescu, Tr. I. Heroiu, Cezar Cristea și „Moș Neculai“.
- Viitorul, 5 Aprilie: M. S. Marele Voevod Mihai la Serbarea Străjerească a sădirii pomilor în pădurea Pusciculului.
- I. Băncilescu: 70 ani dela înproprietărirea țăranilor grăniceri bănățeni. Istoricul Comunității de avere din Jud. Caraș-Severin.
- Fabrica din Zărnești exportă celuloză.
- Neamul Românesc, 5 Aprilie: Dim. Cantemir, din „Descrierea Moldovei“ — pădurile vestite — stejărișurile Cotnari și Tigheciu.
- Refacerea pădurilor noastre.

- Prezentul**, 6 Aprilie: Situația exportului nostru de produse forestiere. (Hotărârile din ședința Asociației Industriei forestiere (Expunerile d-lor Ing. N. Costinescu, I. Dumitrescu, Petre Ioan, At. Nedelcovici, Laurențiu Oanea ș. a.).
- Curentul**, 6 Aprilie (Pagina lui A. Dragoș): Sădirea pomilor în imagini.. politice.
- Al. G. Tutoveanu: O acțiune nouă pentru ocrotirea pădurilor: planul silvic de primăvară — împădurirea terenurilor degradate, îndrumarea exploatărilor și propaganda.
- Universul**, 7 Aprilie (art. fond): Irigațiile.
- Politica forestieră națională, conferința d-lui Dr. Valeriu Dinu, la Cercul de studii forestiere.
- Curentul**, 7 Aprilie: M. V. Pienescu: Cooperatie și Corporatism.
- Buna Vestire**, 7 Aprilie: Politica forestieră Națională, (conferința Ing. Dr. Valeriu Dinu).
- Porunca Vremii**, 7 Aprilie: Vasile Militaru: Pomii (poezie).
- Serbarea sădirii pomilor la Slatina.
- Epoca**, 7 Aprilie: Măria Sa Voevodul Mihai la lucru în pădure.
- Universul**, 8 Aprilie: A. Corteanu: Viața satelor.
- Prof. E. Grințescu: Pentru plantarea pomilor.
- Serbarea sădirii pomilor roditori în Com. Ștefănești (Ilfov).
- Prezentul**, 9 Aprilie: Dr. Marin Mihuț: Mai sunt necesare islazurile comunale?
- Curentul**, 9 Aprilie: M. V. Pienescu (art. fond): Nuclee de viață nouă: Constituția nouă și regimul Corporatist. Inițierea Ministerului Economiei Naționale.
- Epoca**, 9 Aprilie: Dela „Cercul Ieșenilor“ Conferința Prof. Galinescu: Păduri și livezi în muzica noastră populară
- Ordinea**, 10 Aprilie: Ing. Ion Scutaru: Coordonarea factorilor economiei de producție (Ministerul Economiei Naționale).
- Cuvântul**, 11 Aprilie: Pădure și gol alpin, Conferința d-lui Dr. Ing. At. Haralamb, la Cercul de studii forestiere.
- Porunca Vremii**, 11 Aprilie: I. P. Prundeni: Gorunul lui Horia.
- Timpul**, 11 Aprilie: „Timpul Vânătorilor“: Al. Baltes: De ce s'au schimbat soroacele de vânătoare.
- Protecția Caprei negre — constituirea Corpului de poliție.
- Curentul**, 12 Aprilie: „Păduri și gol alpin“, conferința Ing. Dr. Atanase Haralamb.
- Universul**, 12 Aprilie: Din țară: Voinești (Dâmbovița). Foc la pădure; Târgoviște, Serbarea sădirii pomilor la Ibrianu și vânătoarești.
- Viitorul**, 12 Aprilie: I. T.: Serbarea sădirii pomilor la Cernăuți.
- Buna Vestire**, 12 Aprilie: Radu Gyt: Primăvară pădureață.
- Argus**, 14 Aprilie: Reluarea negocierilor comerciale între România și Ungaria. Vânzarea lemnului românesc, modificarea acordului de plăți.

- Prezentul**, 14 Aprilie: Ing. Ioan G. Dumitrescu: Aprovizionarea Capitalei cu lemne de foc; măsuri ce trebuie luate; facilitarea transporturilor.
- Curentul**, 16 Aprilie: Intrunirea Eforiei Mănăstirei Neamț și a Eforiei Mănăstirilor inzestrate.
- Universul**, 16 Aprilie: Nic. Mareș: Demagogia și Agricultura.
- Ordinea**, 16 Aprilie: Ion Scutaru, Purificarea Cooperăției.
- Prezentul**, 17 Aprilie: Lg.: Prime la exportul de cherestea, comunicatul oficial a delegației economice.
- Prețurile principalelor produse de export românești, pe piața franceză în 7 Aprilie.
- „Viața Bărganului”**, No. 8, 15 Aprilie: Ing. Cezar Cristea: Glasul codrului — treburi pădurărești în luna Aprilie.
- Ziua sădirii pomilor la Călărași, ing. agr. Al. Stănescu.
- Curentul**, 17 Aprilie: Extrem de agitată ședință a „Regnei”.
- Hotărârile delegației economice a guvernului (pentru petrol și lemne).
- Neamul Românesc**, 19 Aprilie: I. Agârbiceanu: Cuvinte pentru Codru.
- Epoca**, 19 Aprilie: Ing. Cezar Cristea: Ogor și pădure, colaborări și nădejdi: Min. Ionescu Sisești și Secr. Gl. M. Drăcea.
- Viitorul**, 20 Aprilie: Reprezentanți Soc. petrolifere și forestiere la Min. Economiei Naționale.
- Curentul**, 21 Aprilie, (art. fond): Pamfil Șeicaru: Birocrație agrară: (caprele și devastarea pădurilor, agronomii la teren).
- Aprovizionarea C. F. R. cu traverse (Conferința dela Domenii reprez. Caps. și Cfr., Miniștrii de resort).
- Folosirea apelor în cadrul valorificării bogățiilor naționale (Conferința Ing. prof. Gr. Vasilescu).
- Universul**, 21 Aprilie: Neajunsurile noului regim de export al lemnului; exportatorii sunt dezavantajați; iar fagul înlăturat dela primă.
- Neamul Românesc**, 21 Aprilie: Ing. M. Burculeț: Serbarea sădirii arborelui, dela Mănăstirea Căldărușani.
- Universul**, 22 Aprilie: Pădurea împietrită — în Arizona America.
- Organizarea exportului produselor forestiere.
- C. A. P. S.-ul va aproviziona cu traverse C. F. R.
- Serbarea sădirii arborelui, la Căldărușani.
- I. Mihalache: Noua structură a proprietății agricole.
- Curentul**, 22 Aprilie: Al. G. Tutov: Aprovizionarea Căilor Ferate cu material lemnos — traverse și lemn de foc: Convenția și acordul cu Caps.
- Lucrările Comisiilor speciale pentru încurajarea și organizarea exportului lemnului și altor produse.
- Neamul Românesc**, 22 Aprilie: Serbarea sădirii pomilor la Câmpulung (Bucovina).

- Curierul silvic, pe Aprilie: N. Cristea-Bibicești: D-l Prof. M. Drăcea, Omul și opera sa.
După un an de activitate. Sădirea Arborilor.
- Universul, 23 Aprilie: Folosirea apelor, în cadrul valorificării bogățiilor naționale (Conferința prof. ing. Gr. Vasilescu).
- Curentul, 23 Aprilie: Prof. V. N. Stinghe: Silvicultura rațională.
- Prezentul, 23 Aprilie: Conferința conducătorilor Intreprinderilor Statului și instituții cu bugete speciale (Expunerea d-lui M. Cancicov, Min. finanțelor).
- Argus, 23 Aprilie: Ing. Gh. I. Ionescu: Problema aprovizionării Capitalei cu lemne de foc, trebuie deslegată gospodărește.
- Curentul, 24 Aprilie: Numărul festiv — cu 3 pagini consacrate „Pădurilor noastre” (la 1 an de apariție al „Colțului forestier”).
- I. P. S. Patriarh Dr. Miron: Despre păduri — în Pastorală Primăverii.
  - Ministrul Ionescu-Sisești: Un program în sprijinul Silviculturii.
  - T. Mândru: Câmpul și pădurea — „Crezul forestier”.
  - Ing. Dr. At. Haralamb: Coastele surpătoare sunt ruina și rușinea țării.
  - C. Cr.: Realizările de ordin tehnic ale C. A. P. S. pe ultimii 6 ani.
  - Dem. Grozescu: Pădurile în ridicarea economiei satelor.
  - I. Comaniciu: Pădurile și noul spirit al vremii.
  - Rugăciunea pădurii, Cuvinte Regale, Maxime închinare arborilor și pomilor; de C. Cristea D. Dr.: Codul forestier francez.
  - Prof. univ. ing. C. Sfințescu: Silvicultura urbanistică.
  - Ing. Dr. Valeriu Dinu: Politica noastră forestieră.
  - Ing. V. C. Filip: „Curentul” în slujba pădurilor țării; tribuna forestieră națională și datoria noastră.
  - Theo Maioreșcu: „In lumea vânătorilor”, ce nu ne este permis și totuși facem?!
- Timpul, 24 Aprilie: Drumuri de vacanță (Of. Naț. Turism).
- Mari înfăptuiri vânătoarești: Delta, lipsa confortului; expozițiile dela Berlin și Paris.
- Curentul, 28 Aprilie: Pag. Pădurilor noastre.
- Ing. Andrei Ionescu: Pădurea bun permanent al Națiunii.
  - Ing. Cons. Horia Lazăr: La o aniversare.
  - Ing. Agr. A. D. Carabella: După 20 de ani.
  - Ing. Cons. M. P. Florescu: La o răspântie.
  - Ing. Cezar Cristea: Ce a însemnat „Colțul forestier”. Bilanț activ: 1 an de existență și propagandă.
  - Ing. Alg. Tut: At. Nedelcovici: Programul de valorificare al pădurilor Statului.
  - Pamfil Șeicaru: Drama despăduririlor.

- Prof. G. D. Mugur: Arborii — Cuvinte festive.
- Ing. Șt. Bărbulescu: Pădure — inundații, secetă.
- Al. Vlahuță: Varia (C. Cr.).
- Universul, 28 Aprilie: Activitatea agro-silvică a Camerei de agricultură Fălciu.
- Activitatea agro-silvică a Camerei de agricultură Fălciu.
- Argus, 28 Aprilie: Prime de export la produsele forestiere 15 și 10 la sută.
- Limpezirea situației proprietății imobiliare: Decretul lege pentru unificarea și generalizarea regimului cărților funciare.
- Neamul Românesc, 28 Aprilie: Primejdia devastării pădurilor
- Timpul, 28 Aprilie: „Timpul vânătorilor”: Al. Baltes; Setterul englez; căinii noștri — revista chinologică; Revistele străine, la St. Hubert. 20.000 lei o capră neagră împușcată prin branconaj.
- Prezentul, 29 Aprilie: Un credit de 80 milioane pentru „prime de export” la produsele forestiere (Decret Regal).
- Argus, 29 Aprilie: Revizuirea tuturor tarifelor de produse forestiere (Asoc. Ind. forest. România).
- Curentul, 29 Aprilie: Prime economice pentru exportul de cherestea; după ce criterii se vor acorda.
- Universul, 29 Aprilie: Exportul produselor forestiere.
- Ocrotirea păsărilor din Delta Dunării.
- Curentul, 30 Aprilie: Theo Maiorescu: „In lumea vânătorilor” — probleme vânătoarești actuale; Se organizează Delta.
- Prezentul, 30 Aprilie, (art. fond): Const. I. Untaru: Să nu distrugem pădurile.
- Posibilitățile exportului de lemn în Palestina; România principala furnizoare de lemn. Construcție și lăzi. Germania intensifică importul de lemn din Jugoslavia.
- Acțiunea Camerei de agricultură Constanța, program silvico-pomicol.
- Argus, 30 Aprilie: A. Tălășescu: Cronică agricolă, nuci pe islazuri.
- H. Brauner: Cronică lemnului; Importul din Elveția, prețul lemnului, activitatea de construcții.
- Viitorul, 1 Maiu: Mijloacele și programul de lucru ale Ministerului Agriculturii și Domeniilor, expozeul către Presă a! D-lui Prof. Gh. Ionescu-Sisești.
- Bul. A.G.I.R., Nr. 3 pe Martie: Ing. N. N. Tănăsescu: Politica forestieră franceză.

Ing. Cezar Cristea

M E R C U R I A L E

CONSECINȚELE ANSCHLUSS-ULUI DIN PUNCT DE VEDERE FORESTIER

de Gh. I. Ionescu

Austria fiind o țară cu o producție lemnoasă excedentară, în timp ce Germania importa anual circa 10 milioane m.c. pentru acoperirea consumului său, este neîndoios că, în urma Anschluss-ului, lemnul austriac va conta în viitor foarte puțin în comerțul forestier european. Cele 3 mil. m.c. lemnărie care constituia exportul Austriei în trecut, vor fi absorbite — în cea mai mare parte — de nevoile Reich-ului.

Faptul acesta e plin de consecințe pentru economia românească, întrucât lemnul nostru era concurat, pe cele mai de seamă debușuri ale sale, de lemnul austriac. De aceea, apare ca interesantă examinarea problemei Anschluss-ului și din acest punct de vedere.

Suprafața pădurilor din Austria era de 3. 137.185 ha, fiind compusă din 2.619.223 ha rășinoase și 517.962 ha foioase. Producția lor depășind consumul intern, Austria exporta, în anii din urmă, circa 3 mil. m.c. de lemnărie brută și prelucrată.

În 1937, exportul austriac s'a prezentat astfel :

lemn de lucru și construcție, rășinoase	3.037.660 m.c.
lemn de lucru și construcție, foioase	29.451 m.c.
lemn de foc	61.581 m.c.
Total:	<u>3.128.692 m.c.</u>

Exportul forestier austriac consta din rășinoase — peste 97% — principalele sortimente fiind: cheresteaua, lemnul rotund pentru fabrică și lemnul de celuloză.

Modul în care au fost plasate sortimentele de mai sus, în 1937, pe debușurile ce ne interesează, se poate urmări din tabelul de mai jos:

Debușeuri	Rășinoase		
	Lemn rotund pentru fabrică	lemn de celuloză	Cherestea
	m e t r i c u b i		
Germania	363.399	322.567	134.830
Elveția	75.927	151.246	24.428
Ungaria	138.674	22.384	316.344
Italia	169.802	107.218	715.816
Grecia	—	—	72.076
Franța	—	—	92.948
Alte țări	6.603	59.481	89.172
Total	754.405	602.896	1.445.600

Din aceste cifre, se poate trage o primă concluzie, și anume că Germania a fost și în trecut, unul din cele mai de seamă debușeuri ale exportului forestier austriac.

Din examinarea statisticii comerțului forestier european, constatăm că lemnul românesc avea de înfruntat concurența lemnului austriac în sectorul cherestelei de rășinoase, în: Ungaria, Germania, Italia și Grecia. Măsura în care se desfășura această concurență și repercusiunile dispariției sau comprimării exportului cherestelei austriace se pot deduce din cifrele ce dăm mai departe, privitor la importul respectiv al Germaniei, Ungariei, Italiei și Greciei în 1937, pe țările furnizoare :

Țări de proveniență	Cherestea de rășinoase			
	Germania	Ungaria	Italia	Grecia
	m e t r i c u b i			
România	155.240	199.158	8.106	66.732
Austria	134.830	316.344	715.816	72.076
Jugoslavia	104.404	34.856	232.811	51.757
Cehoslovacia	340.512	33.973	—	—
Polonia	85.634	2.803	—	—
U. R. S. S.	252.583	—	—	24.229
Finlanda	547.346	—	1.355	29.313
Suedia	383.262	—	1.285	6.451
Alte țări	—	—	—	—
Total:	2.205.295	587.134	960.036	250.558

Din cercetarea evoluției exportului, rezultă că, în ultimii ani, cheresteaua românească a suferit pagube, de pe urma concurenței cherestelei austriace, în Ungaria — ca efect al regimului preferențial de care se bucura — și în Grecia, unde dela 4.000 m.c. în 1934, a ajuns la 72.076 m.c. în 1937, depășindu-ne pe noi cu circa 6 mii m.c. În 1936 și 1937, exportul cherestelei de rășinoase din România și Austria în Grecia, s'a prezintat astfel :

	1936	1937	±
România, m.c.	136.728	66.732	— 69.996
Austria, m.c.	17.472	72.076	+ 54.604

După cum se vede, în timp ce România a înregistrat o pierdere de 69.996 m.c. în 1937, față de 1936, Austria și-a sporit exportul cu 54.604 m.c.

Din statistica importului de cherestea al Greciei din 1936 și 1937, rezultă că mărirea volumului exportat de Austria s'a făcut în detrimentul intereselor românești.

În Italia, scăderea exportului nostru de cherestea se explică prin aceea că raporturile comerciale româno-italiene, sdruncinate de aplicarea sancțiunilor, n'au fost încă normalizate.

Din primele măsuri luate de guvernul german după încorporarea Austriei, se poate trage concluzia că producția lemnului austriac va fi utilizată în interiorul Germaniei. Pe linia politicei sale de autarhie, Germania va căuta să folosească cât mai mult din cele 3 mil. m.c. lemnărie care constituiau în trecut exportul austriac, spre a reduce volumul de 10 mil. m.c., cu care economia germană era până azi tributară străinătății.

Scăzând exportul lemnului austriac, Ungaria va căuta să-și acopere deficitul din celelalte țări furnizoare, limitrofe, și anume: România, Cehoslovacia și Jugoslavia.

Sporirea importului din Cehoslovacia este îngreuiat prin aceea că plusul eventual ar trebui acoperit printr'un import cehoslovac de cereale unguștești, ceea ce în condițiile actuale este imposibil.

Pentru Jugoslavia, piața ungară nu mai prezintă interes, din momentul în care va rămâne un gol mare pe piața italiană, prin restrângerea exportului austriac. Urmează deci, ca o concluzie logică, că lemnul românesc va fi solicitat pe piața Ungariei și că, în viitor, exportul nostru forestier în această țară va crește.

În noua conjunctură politică, avantajele de care se bucura lemnul austriac pe piața italiană vor înceta, iar — pe de altă parte — lemnul austriac fiind integrat în economia germană, exportul acestui produs în Italia va fi dacă nu suprimat, în orice caz mult redus. Ca urmare, Italia își va adapta politica comercială astfel ca să-și acopere trebuințele consumului său cu lemn de alte proveniențe. De

această situație, va profita în primul rând Jugoslavia, mai ales că raporturile sale actuale cu Italia sunt bune. În ce privește România, este de așteptat că, prin încheierea acordului comercial ce se tratează acum la Roma, exportul nostru forestier să-și redobândească cel puțin poziția anterioară anului 1935.

Eforturile făcute în ultimii ani de Austria de a pătrunde cu lemnul său în Grecia vor înceta complet, iar România — ajutată și de recenta convenție comercială — își va recuceri postul de prim furnizor al pieței grecești a lemnului.

Prin aportul producției pădurilor austriace, reducându-se importul de lemn al Germaniei, s'ar părea că exportul nostru ar putea fi influențat în mod defavorabil. Considerând, însă, calitatea lemnului nostru și puternicile legături comerciale dintre noi și Germania, credem că volumul exportului nostru de rășinoase nu va avea nimic de suferit.

În concluzie, reducerea exportului de lemn austriac, ca efect al Anschluss-ului, creează avantaje exportului lemnului românesc pe o seamă de debuseuri. Acest fapt prezintă o deosebită importanță, mai ales când pe unele debuseuri firești ale lemnului românesc — Egipt, Siria, Palestina — exportul nostru este în scădere.

R E C E N Z I I

Prof. Dr. Gh. Nedici:

Curs de vânătoare — III. Ocrotirea vânatului mare.

(Buc. Editura Sc. Politehnice, 1937).

În curând se vor împlini 15 ani de la intrarea în Politehnică a primei serii de viitori ingineri, care coincide cu debutul ca profesor de vânătoare a d-lui Consilier Gh. Nedici.

În scurta lui existență în cadrul învățământului politehnic, cursul de „Vânătoare și Piscicultură” a realizat progrese importante, care merită a fi cunoscute lumii noastre forestiere.

Dela noțiunile cu caracter general, care nu depășeau cadrul redus al unei „introduceri în domeniul vânătoresc”, cursul a evoluat treptat până la stadiul complex de astăzi, care integrează în el toate disciplinele cinegetice.

Titularul catedrei a publicat succesiv „Distrușterea răpitoarelor prin otrăvă”, „Hrana vânatului util în timpul iernii” și „Ocrotirea vânatului mic” (ultimele în editura Cartea Românească), punând astfel la îndemâna studenților și lumii vânătoarești primul ciclu de lucrări moderne.

Spiritul nou introdus la conducere-

rea secției silvice a îngăduit progresele cunoscute, care în ceea ce privește catedra de vânătoare au făcut posibilă editarea în 1936 a „Cursului de istoria vânătoarei”, lucrare voluminoasă (880 pg.) și de importanță fundamentală, asupra căreia vom reveni cu altă ocazie.

Anul trecut teascurile Școlii Politehnice au editat noua lucrare „Ocrotirea vânatului mare”, despre care voim să menționăm aici câteva observații. După cum se arată în introducere, acest curs studiază principiile fundamentale în ocrotirea vânatului mare, completând astfel lucrarea tipărită cu zece ani în urmă „Ocrotirea vânatului mic”. Materia organizată în 10 capitole tratează succesiv:

1) Terenul potrivit ocrotirii vânatului mare. Aici, după generalitățile privind: întinderea, forma, calitatea solului, clima, etc., adică ceea ce noi cunoaștem în silvicultură sub numele „stațiune”, sunt descrise inconvenientele ce decurg din pășunat, nevoia de liniște cât mai puțin turburată, precum și flora terenului. Un scurt examen ne lămurește ce teren convine fiecăruia din speciile de vânat mare util: cerb,

lopătar, căprioară, capra neagră, te-traoni și dropie.

2) Despre terenul de arendă, e al doilea capitol care stabilește legătura dintre durata arendării terenului de ocrotire și timpul necesar dezvoltării complete a vânatului.

3) Despre buna înțelegere dintre arendași și proprietar și 4) Pazitorii de vânat, sunt două capitole scurte, cuprinzând indicații generale. 5) Despre braconieri tratează pe larg: braconajul cu lațul, cu capcane, arme, otrăvuri. Capitolul următor 6) Răpitoarele vânatului mare util, sistematizează o materie cu deosebire interesantă pentru cei cari sunt chemați să activeze în domeniul ocrotirii vânatului. Urmează cap. 7) Pagubele cauzate de vânatul mare, silviculturii, agriculturii și crescătorilor de vite. Aici autorul tratează separat fiecare specie importantă și analizează pagubele și foloasele ce acesta le aduce.

Desigur că materia cea mai interesantă este cuprinsă în cap. 8) Cum trebuie să vânam în interesul ocrotirii vânatului mare? Plecând de la principiul că „vânatul mare nu se vânează pentru carnea lui ci pentru trofee“, autorul justifică dispozițiile legii și ne orientează în domeniul selecționării cu arma a vânatului. Urmează tratarea problemelor: Cu ce armă de glonț să vânam? Cum să vânam? Ascunzăturile artificiale pentru vânatoarea la pândă, gropile, observatoarele înalte, etc. cap. 9) Lovitura, tratează o sumă de cunoștințe necesare vânatului pentru a ști care sunt centrele importante din organismul ani-

malului unde lovitura are efect mortal; deasemeni reflexele animalului împușcat și ce trebuie să deducă din ele vânatul. urma de sânge, etc.

Ultimul capitol tratează: „Urmărirea vânatului mare“.

Din această scurtă enumerare se poate obține o suficientă orientare asupra materiei cuprinse în ultima lucrare a D-lui prof Nedici, pe care secția silvică o pune acum la dispoziția lumii vânătoarești.

Dr. Valeriu Dinu

L'économie alpestre française.

Bulletin de la Fédération française d'économie alpestre. 1937 (anul 17), 122 pag.

Cu alt prilej am scris în coloanele acestei reviste despre activitatea rodnică a societăților de propagandă — silvice și silvo-pastorale din Franța. Printre acestea, Federația franceză de economie alpină se găsește în loc de frunte.

Arătam atunci că printre mijloacele folosite pentru atingerea scopurilor Federației este și editarea unui Buletin.

Fără să-și cruțe mijloacele, Federația publică de 17 ani acest buletin intitulat „Economia alpină franceză“.

Ca și până acum, el cuprinde datele de seamă ale juriilor constituite pentru cercetarea gospodăriilor înscrise la concursurile inițiate de Federație, din care se poate vedea starea de dezvoltare a economiei forestiere sau pastorale din regiunile cercetate, progresele realizate, deziideratele de împlinit. Interesante articole, în care se tratează chestiuni generale, sau speciale, în legătură

cu țelurile urmărite de Federație. vin apoi să completeze Buletinul, care isbutește să se facă mereu interesant și atrăgător.

Buletinul din anul 1937 ne aduce în plus vestea sporirii forțelor Asociației: o nouă secție vine să i se afilieze. Aceasta are să activeze în departamentul Ardeche și anume în munții Cevennes, aflați în bordura sud-estică a Masivului Central. În această regiune, secția nou înființată are mult de lucru, atât în domeniul pastoral, cât și în cel forestier.

Astăzi când și la noi se pune tot mai insistent problema pastorală, reamintirea activității Federației franceze de economie alpină, trebuie să constituie un indemn la lucru.

At. Har.

Topografie Lesu V. Ceskoslovensko Republica. Castdruha: Rachovsko-Topographie der Wälder in der Tschchoslovak Republick. Zweiter Teil: Rachover Gebiet. Autor Gustav Vincent; Din lucrările Institutului de Cercetări forestiere din Brno. 110 pag. în limba cehă cu un rezumat de 50 pag. în limba germană, cu 36 tablouri, 40 figuri în text și numeroase diagrame și grafice.

1. Această carte cuprinde al doilea volum apărut din „Topografia pădurilor în republica cehoslovacă”, din care primul volum cuprinde regiunea Munților Tatra.

2. Socot interesant să prezint silvicultorilor români această carte pentru că ea caracterizează minunat de bine străduința oficialităților cehe de a-și crea o știință silvică a lor, o terminologie

a lor, o politică forestieră a lor.

3. Topografia pădurilor cuprinde descrierea condițiilor staționale, a esențelor, a productivității precum și a tuturor problemelor ce se pot prezenta într-o regiune din punct de vedere forestier. În prefață d-nii ing. Konsel și G. Vincent accentuează importanța acestei lucrări astfel: „Noi o repetăm, de aceea că scopul Topografiei Pădurilor este compararea: 1) a condițiilor de producție ca bază a posibilității pădurilor din punct de vedere forestier; 2) a creșterii lemnoase ca rezultat al compunerii actuale și a schimbării pădurilor din punct de vedere forestier în diferite regiuni”.

Și în altă parte: „Studiile de Topografie forestieră nu urmăresc să întregască cunoștințele de șt. naturale ci de știință forestieră

4. Cu aceste directive bine trasate, cartea aduce o contribuție foarte prețioasă asupra cunoașterii pădurilor din Maramureșul Cehoslovac atât din punct de vedere aplicativ forestier cât și din punct de vedere pur științific.

Aceste date sunt importante și pentru noi intrucât condițiile staționale sunt același ca și în Maramureșul românesc:

Capitolele cele mai principale sunt:

I. Răspândirea pădurilor vertical (limita de sus și de jos); Răspândirea pădurilor orizontal.

II. Clima.

III. Poziția.

IV. Solul.

V. Specii.

VI. Creșterea molidului.

5. În special ultimele două capi-

tole sunt de o importanță științifică și practică însemnată, arătând o atenție specială laricelui și mai ales molidului care e specia predominantă în această regiune.

Cu privire la molid autorul determină creșterile acestei specii la diferite înălțimi determinând constantele pentru formula de creștere în înălțime:

$$I = I_{\max} (A - Ae^{-cH})$$

care corespunde cel mai bine pentru molidul de aici.

De asemenea dă diferite diagrame reprezentând curbele înălțimilor la diferite vârste și diferite înălțimi.

6. În privința relațiilor dintre înălțimea medie a arboretelor, fertilitate și pătura erbacee, autorul împreună cu d-l Prof. Bayer (care scrie un capitol special: Beitrag zur Frage der Standortsbonitierung mittels der Bodenflora — Contribuție la problema stabilirii bonității stațiunii cu ajutorul păturii erbacee), dovedesc prin cercetările făcute în aceste păduri că între pă-

tura erbacee și bonitatea solului nu există o relație strânsă, ci acelaș tip de pădure stabilit după Cajander nu corespunde la o anumită fertilitate ci o noțiune mult mai imprecisă, astfel că înălțimea medie prezintă o scară mult mai sigură fiind un factor direct de producțiune, pe când flora e unul lateral.

Aceste cercetări, cari cuprind măsurători exacte asupra variației păturii erbacee dela 820—1300 m înălțime, dau astfel dreptate afirmațiilor lui Rubner, Blancmeister și Merz cari nu au văzut decât o relație imprecisă între pătura erbacee și bonitatea solului și vor să pue pe primul plan întrebarea pe care și-o face d-l Prof. Konšel din Brno care se întreabă „dacă nu cumva înălțimea medie a arboretului nu ar prezenta o punte de unire între Silvicultură și tipurile lui Cajander, exprimând ceva mult mai precis decât noțiunile mult mai complicate de subtip, asociație și facies”.

Rachov, 12 Aprilie 1938.

Ing. M. I. Prodau

I N F O R M A Ț I U N I

SORTAREA MATERIALELOR exploatate este una din problemele capitale ale unei îngrijite administrații. Alegându-se cu îngrijire lemnul care poate fi întrebuințat în construcțiile rurale și valorificându-l ca atare, în loc de a-l da pur și simplu pentru foc; sortând deosebit speciile care pot avea întrebuințare industrială, fie oricât de primitivă, s'a găsit adeseori formula fericită pentru ridicarea veniturilor la unele Ocoale.

Măsura însă trebuie extinsă și adâncită. Pentru aceasta, desigur, ar constitui un îndemn experiențele fericite făcute în diferitele Ocoale publicându-le în coloanele de pe Iulie și August ale revistei noastre, care se deschide pentru acest subiect.

Așteptăm dar sugestii, detalii, îndemnuri și critici obiective.

— Direcțiunea Pășunilor din Ministerul de Interne a trecut la Ministerul Agriculturii și Domeniilor, pe ziua de 1.IV. a. c.

— D-l Ing. insp. g-l silvic Stelian Calotescu a fost numit director al regionalei silvice București, pe ziua de 1.IV.1938.

— În Administrația Casei Pădurilor Statului s'a făcut următoarea mișcare: d-l Ing. St. Rubțov dela Ocolul silvic Pogoanele, la Ocolul silvic T.-Severin; D-l Ing. V. Tomescu din Centrală, la Ocolul silvic Pogoanele; d-l Ing. D. Coban din Direcția București, la Ocolul silvic Mitreni; d-l Ing. I. D. Popescu dela Ocolul silvic Mitreni, șef al Depozitelor de

lemn din Capitală; d-l Ing. C. Ra-chieru dela Depozitele de lemn din Capitală, inspector de control la Direcția București.

— D-l Ing. Mircea Romulus de la Ocolul Căiuți a fost transferat la I. C. E. F.

— Congresul de chimia lemnului, care urma să aibă loc în primele zile ale lunii Iulie a. c. a fost amânat la o dată ce se va anunța din timp.

— Deasemenea s'a amânat pentru toamnă cea de a 4-a conferință internațională de utilizarea lemnului. Locul și data acestei conferințe vor fi anunțate din timp.

— Lucrările celui de al 3-a Congres internațional de Carbon carburant, care s'a ținut la Roma, anul trecut, vor apare în cursul acestei luni, în patru volume cu un total de 1600 pagini. Costul lor este de 120 lire italiene. Se pot comanda la: „Reale Automobile Club d'Italia“, Ufficio Tecnico, via Po. 14, Roma.

— Cu prilejul sărbătoririi zilei de 10 Mai prin Decretul Regal Nr. 1835 și 1836, (Mon. Of. Nr. 106/938) s'au acordat decorațiuni următorilor ingineri silvici din diferite administrațiuni:

Steaua României:

În gradul de Comandor: D-nilor M. Drăcea și I. Comanici.

În grad de Ofițer: d-lui An. Nedelcovici.

În grad de Cavaler: d-lor M. Fiera, Tr. Heroiu, M. Rădulescu.

Coroana României:

În grad de Comandor: d-lui D. Grozescu.

În grad de Ofițer: d-lor I. Florescu, Gh. Minescu, St. Stănescu, E. Vâlceanu, I. Zeicu.

În grad de Cavaler: d-lor Gr. V. Andreescu, I. Andrei, C. Arghiriade, A. Haralamb, M. Burculeț, C. Ceaușu, I. Chirvăsuță, C. Chiriță, Gh. Stan Ciobanu, V. Ciolofan, Em. Demetrescu, I. Dobrescu, C. Dragu, Vencu Georgescu, M. Grecu, D. Ionescu, Al. Ivănescu, V. Mârza, Ion Niculescu, Iulian Niculescu, P. Niculescu, S. Pașcovschi, C. Popescu, Anton Rădulescu, V. Sabău, Gh. Vasiliu.

Tot cu prilejul zilei de 10 Mai a. c. s'a acordat:

Crucea „Serviciului Credincios“, următorilor brigadierii silvici:

Cl. III: d-lor N. Cota, Anghel Mîcu.

Mediă Serviciului Credincios:

Cl. III: d-lor C. Chiriacescu, brigadier silvic, G. Fotica brigadier, Gr. Iordăchescu brigadier, I. Ladanu brigadier, Suciu Florian brigadier, Gh. Sandu brigadier, Gh. Cișmaș, S. O. Frățilă, Ion Mircea, Iuliu Stan, Drăcea Gh.

Pădurari: I. Avram, M. Badea, V. Chilut, M. Beizadea D. Bulduș, P. C. Cojoaca, Alexei Florian, Gr. Ilieși, Moraru Ion, Mitrică Serghie, Ilie Șerban.

Prin Decretul Regal Nr. 1780 din 6.V.938 (Mon. Of. Nr. 110/938) s'a acordat d-lui Ing. Z. Spârchez „Meritul Agricol“ în grad de „Cavaler“, pentru activitate rodnică desfășurată în domeniul silviculturii.

— În primăvara anului acesta, în intervalul 1—15 Aprilie, dr. Ing. C. Smighelschi, șeful ocolului silvic Bistrița (Năsăud), a organizat, în cuprinsul acestui ocol, un număr de 7 serbări pentru sădirea arborelui.

La acestea au participat circa 1580 străjeri, 109 premilitari și 48 învățători.

S'au plantat 40.000 pueți și butași din diferite specii forestiere, pe o suprafață de 8 ha. de râpi și pășuni degradate.

Colaboratorii „Revistei Pădurilor“ sunt rugați să ne trimită articole cât mai scurte. Astfel, pentru „Studii“ și „Referate Comentarii“ acestea nu trebuie să depășească 6—7 pagini de coală; iar pentru „Problemele zilei“ 4—5 pagini.

REVISTA REVISTELOR

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 2/1938.

A. Poskin:

La forêt (16 pag.).

Pădurea.

Autorul se ocupă de pădure ca entitate biologică, menținându-se în generalități și inspirându-se în acest scop din ideile moderne.

În acest scop examinează:

a) mediul, adică atmosfera și solul, cu influențele respective-climatice și edafice

b) grupările vegetale

c) acțiunile biotice diverse determinate de plantele și animalele cari găesc hrana lor în această asociație vegetală (pădurea), precum și de foc și om.

În toată această privire de ansamblu, autorul a căutat să scoată în relief „importanța primordială a științelor biologice în studiul și cultura rațională a pădurii“.

La sfârșit dă un tablou bibliografic.

G. Delevoy:

Le Dilserbosch (10 pag.).

Se dă urmarea și sfârșitul observațiilor autorului asupra pădurii care poartă numele de mai sus.

R. Misson:

Dégats de neige dans les pessières de Haute-Ardenne (4 pag.).

Pagubele cauzate de zăpadă pădurilor de rășinoase din Haute Ardenne.

Ca o completare a unor observațiuni asemănătoare, privitoare la aceeași regiune și publicate de d-l Quoirière în Nr. 1/1938 al acestei reviste, autorul semnalează observațiunile sale asupra acestui fenomen.

Nr. 3/938.

Meunissier:

Les noyers (17 pag.).

Nucii.

Cuprinsul unei conferințe ținută de autor. E vorba de cultivarea nucilor de rase alese, cari ajung să dea nuci de bună calitate și dela o vârstă mică a lor.

A. H.:

Les progrès les plus récents dans la détermination du pouvoir germinatif des graines. (10 pag.).

Cele mai noi progrese în materie de determinarea puterii germinative a semințelor.

Se ocupă în special de metodele: Hasegawa și Eidmann

Fr. Houins:

Quelques insectes attaquant les bois ouvrés. (10 pag.)

Câteva insecte din cele care atacă lemnul lucrat.

Lyctus linearis G. (*canaliculatus* F.), *L. Brunneus* S., *Anobius*, *Hylotrupes Bajulus* L., *Cryocephalus Rusticus* L. Lupta împotriva lor (mijloace preventive și curative).

Ab. B.:

Le prix des bois indigènes (9 pag.).

Prețul lemnului indigen.

At. Har.

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF

Caetul 4, Ianuarie 1938.
Studii.

Roland Runkel:

**Die Bedeutung der stofflichen
Holzforschung für die Deckung des
Faserholzbedarf.**

Valoarea cercetării tehnologice a lemnului pentru acoperirea nevoii de fibre de lemn.

Pentru acoperirea nevoilor mereu crescânde de fibre lemnoase nu sunt de ajuns măsurile luate de a mări producția pădurilor sau de a reglementa întrebuințarea lemnului. Singur studiul aprofundat al lemnului poate deschide noi căi de transformare a lemnului astfel ca prin reducerea pierderilor care azi se ridică la cifre foarte mari, să se realizeze o însemnată economisire a lemnului.

N. Pallay:

Über die Holzhärteprüfung.

Asupra încercării durității lemnului.

Rezultatele încercărilor la duritate nu au dat criterii de calificare a lemnului, fiindcă toate metodele nu au fost încă adaptate perfect condițiilor speciale ce le impune structura lemnului. Un procedeu cu rezultate mai bune este cel elaborat de prof. Krippel. În articolul acesta se dau rezultatele experiențelor comparative după metodele Janka, Brinell și Krippel.

Robert Schlüter și Friedrich Fessel:

**Toleranzen und Pasosystem in der
Holzbearbeitung.**

Toleranțe și sisteme de ajustare în prelucrarea lemnului.

În prelucrarea lemnului nu s'a simțit nevoia precizării toleranțelor și a unor sisteme de ajustare până când industria lemnului nu a trecut la fabricate mai fine și în special la lucrul în serie.

Lucrarea aceasta este de o deosebită importanță prin faptul că pentru prima dată aduce o încercare de creare a acestor norme în prelucrarea lemnului. De remarcat este faptul că autorii — conducători în industria mare a lemnului — scriu acest articol după ani de verificare practică, încât rezultatele pot fi mult mai sigure aplicate în practică.

M. Klar:

**Derzeitiger Stand der Holzverkohlungs-
technik.**

Stadiul actual al tehnicii carbonizării lemnului.

Industriei de carbonarea lemnului

i se prevăzuse un foarte apropiat sfârșit din cauza concurenței fabricilor care obțineau aceleași produse prin sinteze la un preț extraordinar de redus. Metode noi de lucru adaptate nouilor progrese științifice au salvat această industrie în ultimii ani. Descrierea întregului proces al carbonizării lemnului și a obținerii diferitelor produse derivate este dată pe larg și clar în acest articol.

Mici comunicări.

- Economia lemnului în Germania.
- Comerțul exterior cu mătase și lână vegetală.
- Norme noi: Furnire și plăci de contra placaj.
- Proiect de norme pentru rindele.
- Prelucrarea soluțiilor ce rămân dela fabricarea celulozei-sulfit.
- Lâna din pește.
- Un procedeu suedez de fabricare a benzinei și uleiurilor de uns din lemn.
- Zaharificarea lemnului.
- Inima roșie la traversele de fag.
- Frânghie din deșeurile de lemn.
- Cronica celui de al 6-lea congres al lemnului la Berlin.

REVISTA PATENTELOR

Referate asupra literaturii

În caetul acesta sunt cuprinse 81 referate.

Recenzii.

K. St. G. Cartwright: The causes of stain and decay in imported timber.

C. J. Chaplin and E. H. Nevard:

Strength tests of structural timbers. Part III.

H. Finkbeiner: Hochleistungs = Gaserzeuger für Fahrzeugbetrieb und ortsfeste Kleinanlagen.

E. Wölkel: Kunstseiden- und Zellwollarten.

N. A. Richardson: Wood preservatives.

K. G. Bateson: Methods of kiln operation.

Stoy und Fonrobert: Holz-Nagelbau.

Blankenstein: Holzbearbeitung. Bd 3. Leimen von Holz.

H. Stolper: Bauen in Holz. Blockbau, Fachwerk, Plattenbau und Hallenbau.

L. Rödler: Der Holztreppenbau.

G. Bahnmann: Die Herstellung und Verwendung von imprägniertem Holzpflaster.

Caetul 5, Februarie 1938.

Studii:

A. Kräss:

Anfall und Verwertung von Holzabfällen.

Producerea și valorificarea deșeurilor de lemn.

Atâta timp cât lemn a fost de ajuns nu s'a gândit nimeni la valorificarea pe scară mare a deșeurilor lemnului. Nevoia de lemn simțită mai ales de țările importatoare care caută să-și reducă la minimum posibil cifra importului, cum este Germania, a făcut ca în ultimii ani să se îndrepte cu toată vigoarea atenția industriilor și asupra acestui material fără valoare până acum. Cifra deșeurilor este în adevăr înspăimântătoare. Germania socotește 10.800.000 mc. lemn anual pierdut pe această cale. Articolul cuprinde de-

scrierea căilor de valorificare a de-seurilor prin întrebuințare la fabricarea brichetelor de ars, a materiilor artificiale, îngrășăminte, zahăr din lemn, etc. Este un foarte interesant articol.

H. Simons:

Die russischen Holzbau-Vorschriften.

Prescripțiunile rusești pentru construcțiile în lemn.

Studiu critic al normelor rusești pentru construcțiile în lemn.

F. Hartmann:

Die Festigkeit von geleimten Läschenverbindungen aus Holz.

Rezistența legăturilor cu platbande din lemn prin în-cleire.

Se dă un sistem de calcul mai precis al acestui sistem de legătură, după care dimensiunile platbandei se pot micșora oferind totuși aceeași siguranță.

W. Lüty:

Drahtleimfilm „Tegowiro“.

Filmul de clei cu rețea de sârmă „Tegowiro“.

Pentru fabricarea plăcilor de placaj se întrebuințază foi de clei foarte subțiri ca filmul. Acestea se pun între foile de lemn și lipirea se face sub presiune și căldură. Pentru a nu fi nevoie de încălzirea lemnului și cleiului s'a făcut un film de clei în care se cuprinde și o rețea fină de sârmă. Aceasta se încălzește prin acțiunea unui curent electric și în cca 3 min. se efectuează lipirea. Descrierea proprietăților acestui clei, și a modului său de întrebuințare sunt făcute în acest articol.

M. Esterer:

Zeitgemässe Sägewerktechnik.

Technica modernă a fabricilor de cherestea.

Se descrie amănunțit gaterul rapid, fierăstrăul dublu de refecat și instalațiile de transport anexe. Se discută în special condițiunile de funcționare și bună păstrare.

Mici comunicări.

Valorificarea lemnului în cadrul planului de patru ani.

Norme noi.

Lână din ace de rășinoase.

Pavajul din lemn în Belgia.

Acoperirea nevoilor de traverse ale căilor ferate germane în 1937.

Fabricarea butoaielor.

Economisirea lemnului la fabricarea butoaielor de bere.

Prezervarea lemnului și sublimatul.

REVISTA PATENTELOR

Referate asupra literaturii.

Sun cuprinse 115 referate.

Recenzii.

ÖKW: Holzgasgeneratoren.

J. Seger: Brandversuche an Holztauten.

N. Ghelmezii.

SILVA, 1937.

Nr. 29.

Künanz (Herrmann):

End- und Vornutzungsnachweis oder Gesamtnutzungsnachweis?

Produse finale și intermediare sau produs total?

La cadrul regulat, ținerea separată a evidenței produselor din rărituri și a produselor finale, prezintă oare-

care avantaje, atâta timp cât răriturile, prin intensitatea lor, nu reduc prea mult din materialul lemnos. Cu cât răriturile se fac mai forte și cu cât pădurea se apropie mai mult de grădinărit, avantajele evidenței separate a produselor devin discutabile, și, pentru verificarea raportului susținut, chiar avantajoasă inventarierea în bloc.

Autorul găsește, că atâta timp cât se va lucra în păduri regulate este bine să se țină evidența separat pe produse principale și intermediare.

Nr. 30.

Sieber (Philipp):

Die forstliche Buchführung als Grundlage der Leistungs- und Erfolgsprüfung.

Contabilitatea forestieră ca bază de verificare a producției și venitului.

E vorba de importanța înregistrării produselor lemnoase. Posibilitatea în codrul grădinărit se poate fixa cu oarecare siguranță numai pe baza unei bune și îndelungi înregistrări a materialului lemnos exploatat.

Nr. 31.

V. Dieterich:

Verpflichtungen der Forstwirtschaft gegenüber dem Vierjahresplan (II). Dauerwald und Vierjahresplan.

Indatoririle economiei forestiere față de planul de patru ani. II. „Dauerwald“ (pădurea permanentă) și planul de patru ani.

„Dauerwald“ și „Vorratswirtschaft“ sunt două noțiuni curent folosite de silvicultorii nemți. Ele ar caracteriza pe de o parte constituția

și pe de alta măsurile de cultură cele mai bune pentru o pădure. Dieterich arată, în lumina situației economice actuale din Germania, că „Dauerwald“ a fost prea unilateral înțeles, și se întreabă dacă nu ar fi timpul să se renunțe la acest termen; iar „Vorratswirtschaft“ ar trebui să aibe cu totul un alt înțeles decât cel care i se dă azi. Prin „Vorratswirtschaft“ se înțelege obișnuit o măsură tehnică de îngrijirea arboretelor. În realitate ar trebui să se înțeleagă felul de a dispune de capitalul lemnos și de produsele lemnoase. În legătură cu aceste două noțiuni își arată părerile asupra măsurilor practice, în vederea realizării planului de 4 ani, așa încât pădurea și generațiile viitoare să sufere cât mai puțin de pe urma recoltării plusului de 50% din posibilitatea reală, impus de starea economică critică de azi.

Nr. 32.

Karl Eckstein:

Auf neuen Wegen der Schädlingsbekämpfung.

Pe noi drumuri de combaterea agenților vătămători (din pădure).

E vorba de o măsură de luptă în contra nonei și Lymantria dispar, prin ademenirea și prinderea bărbătușilor.

Oswald, Hans:

Gedanken über Grundfragen der forstlichen Zielsetzung.

Gânduri asupra unor probleme fundamentale de fixarea principiilor conducătoare în gospodăria forestieră.

Acest articol este primul dintr-o serie pe care autorul o anunță. To-

ful nu va fi decât o redactare în rezumat a ideilor fostului prof. E. Ostwald. Aici, după ce arată deosebirea dintre economia forestieră a unui stat importator de lemn și aceea a unui stat exportator, cu privire la principiile de gospodărie conducătoare, autorul insistă asupra raportului dintre interesele unui stat importator și economia sa forestieră.

Nr. 33.

Prof. Dr. Wittich:

Der Einfluss der Holzart auf den Humuszustand.

Influența esenței asupra humusului.

Influența esențelor și amestecului lor asupra humusului este diferită, după stațiune. O aceeași esență influențează într-un fel pe un sol sărac, și altfel pe un sol bogat. În raport cu o aceeași stațiune se poate stabili, în general, o scară a esențelor, în privința influenței lor asupra humusului. Recepte general valabile însă nu se pot da. Nici amestecul de esențe nu trebuie să se facă oricum. Unui amestec recunoscut ca bun, i se mai poate adăuga însă o esență numai în cazul când aceasta influențează în bine descompunerea litierii.

Vegetația ierbace joacă un rol important.

Nr. 34—35.

V. Dieterich:

Wichtige Kennziffern der Europäischen Holzwirtschaftsgeographie.

Cifre caracteristice pentru geografia europeană a economiei lemnului.

Exportul mondial de lemn se ridică la aprox. 50 mil. mc. Din această cantitate 35—39 mil. repre-

zintă exportul european. Restul revine Canadei și Statelor Unite.

După ce se arată — în 4 tablouri — și se discută cifrele caracteristice pentru producția de lemn a țărilor europene și Americii de Nord (suprafața păduroasă, procent, suprafa. păd. pe cap de locuitor și procentul resp., Capital lemnos, creșterea anuală, cantitatea exportată de țările exportatoare și importată de cele importatoare, etc), se prezintă în alte 5 tablouri și se discută cifrele caracteristice privitoare la comerțul fiecărei țări.

Pentru cine vrea să-și facă o imagine a configurației economiei lemnului și vrea să cunoască poziția României, studiul acestor cifre este pretios.

Nr. 36.

Hans Ostwald:

Gedanken über Grundfragen der Holzbedarfsdeckung.

Gânduri asupra unor chestiuni fundamentale de satisfacerea trebuințelor de lemn. (vezi Nr. 32).

Pentru ca o țară importatoare de lemn să profite cât mai mult din producția proprie trebuie să-și bazeze această producție pe nevoile pieții interne. De aceea fixarea principiilor de gospodărie trebuie să se facă pe baza unei exacte cercetări a pieții și pe baza studiului pădurilor. Pe de altă parte statul este interesat să-și îndrepteze producția spre sortimentele de mai mare importanță pentru viața sa. Se înțelege astfel că fixarea principiilor de gospodărie revine statului.

Dacă revoluția se fixează după nevoile pieții, atunci atât teoria celei mai mari rente a solului cât și

teoria celei mai mari rente forestiere sunt de prisos.

Pentru a se putea fixa principiul de gospodărie este nevoie de table de producție unitare.

Nr. 37—38.

H. Zimmerle:

Eln Versuch mit Besenginster (Sarrothamnus scoparius).

O experiență cu Sarrothamnus scoparius.

Odată cu niște experiențe pe care Institutul de cercetări forestiere din Württemberg le-a întreprins în 1928, pentru a vedea cum se comportă lupinul față de îngrășăminte, a făcut experiențe și cu Sarrothamnus. Rezultatele experiențelor făcute cu Sarrothamnus nu au părut la început destul de satisfăcătoare pentru a fi publicate. Avându-se în vedere, că astăzi, în epoca planului de 4 ani, această plantă prezintă din ce în ce mai mare importanță ca plantă textilă, se publică acum condițiile, metoda și rezultatele culturii constatate între 1928 și 1932.

Nr. 39.

Prof. Dieterich:

Forstwirtschaft und Vierjahresplan. (III). Die Kosten- und Preisgestaltung der Forstwirtschaft im Zeichen des Vierjahresplan.

Economia forestieră și planul de 4 ani (III). Cheltuelile și prețul în economia forestieră sub semnul planului de 4 ani.

Economia forestieră, fie ea particulară sau de stat, trebuie să fie pusă în situația de a rezista în timpuri grele și să fie în stare să dea mereu produse mari, corespunzătoare cerințelor variate și crescân-

de ale economiei naționale. Acesta trebuie să fie principiul de bază al economiei forestiere germane. El însă cere o sporire a cheltuelilor: solul trebuie îmbunătățit, regenerarea asigurată, să se creieze drumuri, să se creieze siguranță complexelor de păduri uniforme, curățiri la vreme etc. Legiuitorul, la fixarea impozitelor, trebuie să aibă în vedere să nu împiedece investițiile în pădure când acestea se fac în interesul producției.

Dar atunci când proprietarul de păduri i se cer atâtea cheltueli se înțelege că și prețului lemnului trebuie să i se asigure un nivel corespunzător.

Nr. 40.

Dr. Eichhorn:

Im Banne der Formel.

Sub presiunea Formulei.

Ceva despre valoarea formulelor în amenajament.

Dieterich:

Deutschlands Aussenhandel in Papierholz, Zellstoff und Papier.

Exportul și importul german de lemn de hârtie, celuloză și hârtie.

Se arată cantitatea importată și exportată, valoarea respectivă, între 1926 și 1937.

Dr. E. Buchholz:

Der Papierholzhandel und die Papier und Zellstoffindustrie der Ud SSR.

Comerțul de lemn de hârtie și industria hârtiei și celulozei în URSS.

În Rusia, industria hârtiei este de 10 ori mai mare decât înainte de războiu. Cu 95 de fabrici de hârtie cât are Rusia azi aproape a ajuns

să satisfacă cererea internă. Numai hârtie de calitate superioară mai este nevoită să importe (3200 t. în 1936). Noui fabrici continuă a se construi.

Nr. 41, 46, 51, 52/53.

Koch:

33 Mitgliederversammlung des Deutschen Forstvereins.

A 33-a adunare a Asociației Silvicultorilor Germani.

Raport asupra desbaterilor și redarea ideilor tuturor lucrărilor prezentate.

Nr. 42.

Krausen, Edgar, Dr.:

Vom Forstgericht Neuötting.

Tribunalul forestier Neuötting.

În vechea Baviere, înainte de 1879, șeful de ocol avea dreptul să pedepsească (să judece) cazurile de delict silvic, și încălcări și să execute toate dispozițiile de poliție forestieră. În Neuötting drepturile acestea erau mult mai întinse. Se face un studiu istoric al cazului Neuötting.

Nr. 43.

D. Fehér:

Der periodische Kreislauf des Phosphors und des Kaliums in den Waldböden.

Ciclul periodic al fosforului și potasiului în solurile forestiere.

Cercetările întreprinse au putut dovedi că între variația sărurilor de fosfor și potasiu și variația activității microbiana există o relație. Cantitatea de săruri este în funcție de activitatea microbiană.

Nr. 44-45.

Dr. E. Münch:

Entstehungsursachen und Wirkung des Druck- und Zugholzes der Bäume.

Cauzele și efectul lemnului de compresiune și de tracțiune la arbore.

Un arbore înclinat sau culcat de o cauză oarecare caută să-și ridice iarăși vârful în direcțiune verticală. Se produce o indoire a trunchiului, provocată, la rășinoase, de o creștere mai puternică și o presiune a țesuturilor nouă ce se formează în partea dinspre pământ a trunchiului (creșterea în partea opusă fiind foarte redusă) iar la foioase invers: de o creștere mai accentuată în partea de deasupra a trunchiului, care exercită însă o tracțiune asupra vârfului. Țesuturile acestea constituesc la rășinoase așa numitul lemn de compresiune, iar la foioase lemnul de tracțiune. Se arată care sunt efectele (neplăcute) ale acestor țesuturi și se insistă asupra fenomenului de ridicarea vârfului trunchiurilor înclinate (și ramurilor).

No. 47, 48.

Dr. V. Dieterich:

Wirtschaftliche Standortskunde als Grundlage einer neuzeitlichen Gestaltung der forstlichen Wirtschaftslehre.

Studiul condițiilor economice ale stațiunii ca bază a unei moderne economii forestiere.

Fiecare stațiune își are caracterile sale proprii cărora trebuie să li se adapteze și metodele tehnice de cultură forestieră și organizarea economică. De asemenea politica fo-

restieră trebuie să se bazeze numai pe o bună cunoaștere a condițiilor economice ale stațiunii.

Nr. 49.

Dr. Wiedemann:

Über die Stetigkeit und Unstetigkeit des Waldwesens.

Despre continuitatea și discontinuitatea (ființei) pădurii.

Puterea de viață a pădurii este condiționată de mai mulți factori legați de coronament, de aer și de sol. Acești factori suferă variații naturale mult mai mari decât acelea pe cari intervențiile omului le poate provoca. Variațiile influențează creșterea. Așa fiind, se înțelege că nu e de prea mare importanță dacă se revine cu răriturile la 2, 4 sau 6 ani.

Nr. 50.

Dr. V. Dieterich:

An die Leser und Mitarbeiter.

Către cititori și colaboratori.

Dieterich, redactorul revistei, anunță că apariția revistei „Silva“ va înceta cu acest an.

Dr. G. Baader:

Zur Theorie der Ertragsregelung.

Contribuție la teoria reglementării produsului.

Concepția modernă de economie forestieră păstrează principiul permanenței ca fundamental. Condițiile se formulează însă mai simplu decât le formula C. Heyer pentru pădurea normală. Acestea ar fi:

1. O deosebită îngrijire și activare a creșterii.

2. O potrivită structură a pădurii (în raport cu diametrul).

3. Ordine în spațiu.

Silvicultura trebuie să se adapteze stațiunii. Orice calcul al revoluției bazat pe o formulă este exclusiv. Posibilitatea trebuie să fie și o expresie a tratamentului pădurii și de aceea e bine ca în codrul regulat să se fixeze separat pe produse principale și intermediare.

Se dă o grupare a metodelor de amenajament în raport cu concepția de permanență care a stat la baza lor:

1. Raport susținut în produse lemnoase.

2. Permanența producției lemnoase.

3. Rentă egală (în bani).

No. 5253.

Dr. R. Trendelenburg:

Wuchs- und Holzuntersuchungen an Japanischer Lärche (Larix leptolepis).

Cercetări asupra creșterii și lemnului de *Larix leptolepis*.

Cultura de *Larix leptolepis* a dat într-o regiune din Württemberg rezultate foarte bune. Autorul a cercetat mai de aproape calitățile acestei esențe pentru a vedea dacă se poate sau nu încuraja cultura ei. Rezultatul cercetărilor se prezintă în mai multe tablouri și diagrame. Aci se mărginește numai la prezentarea rezultatelor asupra creșterii, asupra greutateii lemnului, și asupra creșterii în substanță lemnoasă.

(Date comparative).

Cu acest număr, „Silva“ și-a în-

cetat apariția. Redactorul, V. Dieterich, aruncă o ultimă privire, într'un articol „cuvânt de încheiere” asupra trecutului, și fixează obligațiile prezentului.

N. R.

**ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORST-
WIRTSCHAFT.**

Band V, Heft 4 (Januar 1938).

Sven Petrini, Generalsekretär:

Internationaler Verband Forstlicher Forschungsanstalten.

Uniunea internațională a Institutelor de Cercetări forestiere.

Ni se arată evoluția și organizația actuală a acestei instituțiuni, ca și problemele ce au preocupat-o și o preocupă astăzi.

Articolul — prevăzut și cu un rezumat în limba franceză — este cu atât mai interesant, cu cât este scris de însuși secretarul general al Uniunii, o cunoscută personalitate în cercurile forestiere internaționale.

Josef Windirsch, Ing., Dr.:

Beiträge zum forstlichen Transportwesen in Deutschland, bei besonderer Berücksichtigung der Strassenfahrzeuge.

Contribuțiuni la chestiunea transportului forestier în Germania, cu specială considerare a vehiculelor de șosele.

Studiul cuprinde următoarele puncte: 1) Însemnătatea economică a transportului forestier; 2) Probleme sociale legate de chestiunea transporturilor forestiere; 3) Cercetări asupra laturei tehnice și de rentabilitate a vehiculelor pentru șosele; 4) Principii asupra punerii în exploatare a pădurii.

Punctul 3 găsește o deosebită atenție din partea autorului.

**Internationaler Forst- und Holz-
wirtschaftsbericht.**

Cronica forestieră internațională.

Conține un prețios material asupra stărilor și mișcării forestiere din diverse țări și regiuni ale lumii.

Hie C. Dem.

Societatea «Progresul Silvic»

CONVOCARE

În conformitate cu art. 21 din statute, membrii Societății „Progresul Silvic”, sunt convocați în adunarea generală ordinară pentru ziua de 25 Mai crt., la sediul Societății din București, Bul. Take Ionescu 31, orele 11 dimineața.

Dacă la această dată nu se întrunește numărul de membri prevăzut de statute, adunarea generală, se va ține irevocabil în ziua de 2 Iunie 1938, ora 11 dimineața, în acelaș loc, cu orice număr de membri, fără o nouă convocare.

Programul adunării generale este următorul:

Ziua I-a — 2 Iunie 1938.

- 1) Cuvântarea de deschidere a D-lui Președinte al Societății.
- 2) Cuvântările invitaților.
- 3) Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul cenzorilor pe 1937.
- 4) Aprobarea bilanțului și contului de venituri și cheltuieli, încheiate la 31 Decembrie 1937 și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea pe 1937.
- 5) Aprobarea bugetului pe 1938.
- 6) Alegerea președintelui Societății pe 4 ani, în locul D-lui M. D. Drăcea, al cărui mandat expiră, conform art. 26 din statute.

7) Alegerea a 6 membri în Consiliul de Administrație pe 4 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1939, conform art. 28, alin. 5, din statute, în locul D-lor: C. P. Georgescu, C. Alimănișteanu, D. Grozescu, Al. Butoi, G. Minescu și At. Haralamb, al căror mandat expiră la 31 Decembrie 1938.

8) Alegerea pentru 1938 a 3 cenzeni titulari și 3 cenzeni supleanți, în locul D-lor: Gh. Ionescu, Gh. Chercea, Em. Pallade și St. Teodorescu, Gh. Constantinescu, St. Georgescu.

Ziua a II-a — 3 Iunie 1938.

1) Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemei: Exploatarea pădurilor pe bază de raport susținut.

Raportor: C. Horia Lazăr.

Ziua a III-a — 4 Iunie 1938.

1) Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemei: Creditul forestier.

Raportor: Dem. Grozescu.

Ziua a IV-a — 5 Iunie 1938.

Excursiune de o zi la Giurgiu, cu o scurtă vizitare a orașului Rusciuk.

Consiliul de Administrație

BILANȚUL

ACTIV

Soc. „Progresul Silvic” încheiat

CONTURI	1036	1937
<i>Activ Disponibil</i>		
Casa numerar	87.625	34.359
Banca Centrală Cooperativă (CEACS 1936)	270.990	804.000
<i>Activ realizabil</i>		
Efecte publice proprii	118.987	152.078
Debitori diverși	111.523	102.491
Medalia P. Antonescu	21.050	21.050
Restanțe cotizații membrii	235.680	195.820
Restanțe abon. Rev. Pădurilor	193.710	207.495
C. A. P. S.	209.715	209.715
Cărți depozit editură	76.999	181.694
Debitori dubioși	23.180	23.180
Insigne	7.431	6.731
<i>Activ imobilizaț</i>		
a) Imobile:		
1. Imobil București	16.368.649	16.368.649
2. „ vila Sylva Govora	16.684.555	16.684.555
3. „ Carmen Sylva	244.199	244.449
4. „ colonia Blăstra	20.857	21.357
5. Teren Băile Herculane	10.287	10.848
6. „ Pălăniș	9.103	9.703
7. „ Cumpăna	—	2.919
b) Mobilier:		
1. Mobilier București	685.013	621.226
2. „ Govora	2.545.864	2.292.975
3. „ Carmen Sylva	289.700	262.291
c) Biblioteca	1.195.660	1.292.961
Diverse conturi	307	67.000
Total lei	39.411.034	39.817.556

CONTURI DE

<i>Efecte publice donate</i>		
a) M. T. Moșandrei valoarea nom.	1.000.000	1.000.000
b) V. A. Gulescu	5.000	5.000
c) C. G. Dissescu	1.000	1.000
Efecte publice proprii val. nom.	238.600	238.600
	1.244.600	1.244.600
Total general	40.655.634	41.062.156

Președinte,

M. DRACEA

 Cenzori : { Gh. Ionescu
 Gh. Chercea
 Em. Palladi

GENERAL

la 31 Decembrie 1937

PASIV

CONTURI	1936	1937
<i>Pasiv nec exigibil</i>		
Fondul social	34.898.462	34.898.462
„ „ statutar	1.357.280	1.611.089
„ pentru amortizm. imobile	1.886.792	2.012.826
„ de asigurare	—	30.000
<i>Pasiv exigibil</i>		
Subscriitorii cămin	206.813	211.494
C. E. A. C. S.	—	1.788
<i>Fonduri culturale</i>		
a) Fond. G. Crăciunescu	10.000	10.000
b) „ C-tin Dissescu	8.000	8.000
c) Veniț fond Moșandrei	158.722	171.245
d) „ fond V. Goleșcu	6.153	6.595
<i>Fond prevedere</i>		
a) Cotizații restante	235.680	195.820
b) Abonamente restante	193.710	207.495
c) Fond construcție C. Sylva	301.596	301.596
d) Fond creanțe dubioase	23.180	23.180
<i>Diverse conturi</i>		
a) C. Dumitrescu Vergu	10.000	10.000
b) Garanții	2.000	2.000
c) Chiria CAPS 1938	109.761	109.761
d) Abonamente 1938	1.320	3.035
e) Cotizații 1938	1.565	3.170
Total lei	39.411.034	39.817.556

ORDINE

<i>Donațiuni</i>		
a) M. T. Moșandrei	1.000.000	1.000.000
b) V. A. Goleșcu	5.000	5.000
c) C. G. Dissescu	1.000	1.000
Subscrieri diverse imprumuturi	238.600	238.600
	1.244.600	1.244.600
Total general	40.655.634	41.062.156

Casier.
Marin Rădulescu

Contabil,
N. Paia

C O N

DE VENITURI ȘI CHELTUELI ÎNCHEIAT

VENITURI

Nr. ordin.	Natura Veniturilor	1936	1937
1	<i>Chirii.</i>		
a.	Chiria C. A. P. S.	1.800.000	1.800.000
b.	„ Sala de festivități	63.100	60.600
c.	„ Căminului	56.650	60.731
d.	„ Bufet	25.200	25.200
e.	„ C. E. A. C. S.	10.000	10.000
f.	„ vila Sylva din Govora	625.220	549.903
g.	„ vila din Carmen Sylva	64.932	66.447
h.	„ Casa din colonia Bistra	—	5.081
2	<i>Revista Pădurilor.</i>		
a.	Publicațiuni de amenajamente	103.700	87.581
b.	Abonamente restante	70.033	110.095
c.	„ curente	99.918	114.112
3	<i>Taxe statutare.</i>		
a.	Cotizații restante	—	125.180
b.	„ curente	—	127.129
c.	Taxe de înscriere	—	1.500
4	<i>Diverse.</i>		
a.	Cupoane efecte publice proprii	12.461	10.437
b.	Venituri neprevăzute	1.060	13.288
c.	Diferențe de curs efecte publice	—	33.091
	Total lei	2.932.274	3.200.375

Președinte.
Prof. M. DRACEA

Cenzori : { Gh. Ionescu
Gh. Chercea
Em. Palladi

T U L

LA 31 DECEMBRIE 1937

CHELTUELI

Nr. ordin.	Natura Cheltuelilor	1936	1937
1	<i>Cheltueli generale</i>		
a.	Cheltueli de ad-tie, intretinere, lumina	123.136	139.022
b.	Salarii, gratificatii	297.713	328.917
c.	Ajutoare	36.570	37.000
d.	Reparatii imobil	8.158	290
e.	„ mobilier	1.950	2.500
f.	Asigurare imobil	7.014	6.712
g.	Cheltueli neprevazute	64.952	38.059
2	Impozite imobil Bucuresti	246.086	326.359
3	Dobanzi	31.292	12.409
4	<i>Cheltueli activitate culturala</i>		
a.	Revista Padurilor	454.735	458.563
b.	Adunarea Generala	180.505	259.613
c.	Conferinte	5.538	9.241
d.	Misiuni de studii	20.000	24.000
e.	Premii pentru lucrari pe teren	—	29.000
f.	Propaganda forestiera	137.835	150.180
g.	Subventii diverse	165.000	218.500
5	<i>Vila Sylva Govora</i>		
a.	Cheltueli de administratie	31.242	40.193
b.	„ „ exploatare	144.390	127.148
c.	Imbunatatiri, reparatii	145.629	65.497
d.	Impozite	59.169	54.031
6	<i>Vila din Carmen Sylva</i>		
a.	Cheltueli de administratie	21.046	31.453
b.	„ „ exploatare	31.643	31.122
c.	Reparatii	37.102	42.549
d.	Impozite	13.473	5.230
		2.264.018	2.437.590
7	<i>Repartizarea excedentului</i>		
a.	Fond social statutar (cotiz. rest.)	—	125.180
a.	„ „ „ (cotiz. cor.)	—	127.129
a.	„ „ „ taxe de inscriere	—	1.500
b.	Amor. mob. Buc. 10% asupra 690.251	76.112	69.025
b.	„ „ Govora 10% „ 2.547.749	282.873	254.774
b.	„ „ Carmen Sylva 291.434	32.188	29.143
c.	Amortiz. creante dubioase	31.945	—
c.	imobile	245.138	126.034
	Fond de asigurare	—	30.000
	Total lei	2.932.274	3.200.375

Casier,

Marin Rădulescu

Contabil,

N. Paia

PROCES-VERBAL Nr. 1

Ședința de Luni 31 Ianuarie 1938

Membrii prezenți domnii: Al. Butoi, N. N. Caragea, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, Dem. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, Ath. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu, Marin Rădulescu, D. A. Sburlan, V. N. Stinghe și I. Comanicu.

Ședința se deschide la orele 21,30 sub președinția d-lui M. D. Drăcea, președinte, având următoarea

Ordine de zi:

- 1) Constituirea biroului Societății pe anul 1938.
- 2) Cooptarea de noi membri în Consiliul de Administrație.
- 3) Desemnarea Redactorului-Șef la Revista Pădurilor.
- 4) Fixarea taxelor statutare.
- 5) Constituirea secțiilor.
- 6) Desemnarea diverselor comisiuni și delegațiuni.
- 7) Diverse — Administrative.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, d-l președinte M. Drăcea salută membrii Consiliului și în deosebi pe noii veniți în sânul său, potrivit prevederilor din noule statute. Evenimente deosebit de importante se conturează la orizontul vieții publice, care pretind Consiliului, în forma sa cea nouă, dispoziții de muncă și sacrificii intensificate. D-sa mai ține să remarce conferința ținută de d-l M. P. Florescu în seara zilei de 30 Ianuarie la Ateneul Român. Conferențiarul a arătat cu competență sacrificiile pe cari pădurile le-au făcut, le fac și probabil că vor mai fi silite să le facă.

Cooptarea de noi membri în Consiliul de Administrație.

Cercetându-se arhiva Societății se constată că d-nii M. P. Florescu și V. N. Stinghe au făcut parte din Consiliul de Administrație al Societății peste 16 ani în șir. Îndeplinind astfel greaua condiție fixată de statute, Consiliul îi declară membrii de drept.

D-l Președinte felicită pe primii doi membri de drept, relevând activitatea fructuoasă desfășurată de d-lor, cu devotament neclintit, în interesul Societății. Domniile lor intră în a doua etapă din viața Societății cu o aureolă, care poate să fie model și pe care o dorește multora dintre tinerii membri.

D-l M. P. Florescu mulțumește mișcat pentru cuvintele de recunoștință ce i se adresează. D-sa face un istoric al participației sale în viața Societății, reamintind multe momente de abnegație și entuziasm care cinstesc generațiile precedente din conducerea Societății.

D-l V. N. Stinghe mulțumește și d-sa pentru cuvintele ce i s'au adresat, asigurând că și în calitatea de membru de drept va activa la fel ca și în calitatea de membru ales.

Luându-se în considerare prevederile statutare, — referitor la membrii de drept, șefi de autorități administrative silvice, — se constată că îndeplinesc această condițiune, d-nii: I. Comaniciu, Președintele Consiliului Tehnic al Pădurilor, M. D. Drăcea, Directorul Institutului de Cercetări Forestiere, I. Simionescu, Administratorul Casei Pădurilor Statului, C. Horia Lazăr, Directorul Regimului Silvic și Dem. Grozescu, Directorul Ameliorării Terenurilor degradate.

D-1 I. Comaniciu lămurește calitatea sa de Președinte al Consiliului Tehnic al Pădurilor, în conformitate cu prevederile categorice ale Legii pentru administrarea pădurilor. Asigură Consiliul că se va strădui să conlucreze în iubire și armonie la opera Consiliului, cu mențiunea că va avea înainte de toate ca normă de conduită: conservarea, regenerarea și ameliorarea pădurilor.

D-1 Președinte remarcă, în referire la concepția de silvicultor a d-lui Comaniciu, că toți membrii Consiliului, desigur și ai Societății, se află pe aceeași linie de conduită. Acesta a fost dealtfel spiritul statutelor.

D-1 M. Drăcea arată că d-sa deține un loc în Consiliu prin alegerea ca președinte, în afară de cei 21 membri aleși, astfel că nu este cazul de optare.

D-1 Horia Lazăr consideră o cinste de a fi ales al Adunării Generale și socotește că are datoria de a îndeplini un mandat. În consecință, d-sa optează pentru calitatea de membru ales.

D-1 Dem. Grozescu, reprezentând acelaș punct de vedere, ca și d-l Horia Lazăr, optează pentru calitatea de membru ales.

Ne mai ridicându-se nici o obiecțiune. Consiliul ia act de cele de mai sus.

Prin transformările suferite, se constată că rămân două locuri vacante în Consiliul Societății. Pentru ocuparea lor se deschid discuțiunile

D-1 Președinte propune ca la această ocupare a locurilor libere să se țină seama de două condițiuni:

- a) Membrii devotați idealurilor Societății;
- b) Reprezentarea tuturor „claselor de vârstă”.

D-1 V. N. Stînghe arată că, tocmai pentru împlinirea principiilor enunțate de d-l Președinte este necesar să se aleagă doi tineri.

D-1 Dem. Grozescu reprezintă punctul de vedere că, ar fi bine ca în Consiliu să fie reprezentate și persoane ce nu activează în serviciile Statului; apoi, proprietari particulari de păduri, chiar dacă aceștia ar avea numai calitate de consiler fără vot deliberativ. Recunoaște și necesitatea de a aduce și forțe tinere pentru noua etapă de muncă intensificată.

Punându-se la vot secret cooptarea a doi membri în Consiliu, întrunesc cele mai multe voturi d-nii **Mircea Manoilescu** și **Atanasie Haralamb**.

Constituirea biroului Societății pe anul 1938

Înainte de a se începe discuțiunile asupra acestui punct, d-l Președinte aduce mulțumiri vechiului Comitet. Un cuvânt deosebit se cuvine d-lui C. Alimănișteanu, pentru sprijinul dat Societății.

D-l N. Caragea, citind un memoriu, arată cât de important este postul de Secretar General și de cât prestigiu trebuie să se bucure persoana ce-l va ocupa, spre a fi la înălțimea marilor secretari generali din trecutul societății. D-sa propune pentru acest post pe d-l Dem. Grozescu.

D-l I. Comanicu pledează pentru soluția Secretarului General de carieră retribuit, așa cum este și în alte părți. Cei doi Secretari pot fi aleși din sânul Consiliului.

D-l Dem. Grozescu recunoaște, în principiu, superioritatea soluției propusă de d-l I. Comanicu; traducerea sa în practică este, totuși, legată de serioase dificultăți. Declară că, fiind foarte ocupat, d-sa nu poate să-și mai ia noul sarcini.

D-l V. N. Stînghe: Într'adevăr, propunerea d-lui Comanicu este foarte interesantă; crede, totuși, că aflarea unei persoane care să fie complet sustrasă dela activitatea sa pentru funcțiunea permanentă de Secretar General ar fi cu neputință. Cea mai practică deslegare a problemei, vorbitorul, o vede în alegerea d-lui Grozescu, pentru postul respectiv, dar fiind tactul și inima puse de d-sa în susținerea intereselor Societății până în prezent. Prin această propunere, vorbitorul nu înțelege să aducă absolut nici o imputare d-lui Heroiu, fostul Secretar General. Locul înalt pe care d-l Grozescu îl deține și relațiile d-sale l-ar pune în poziție să satisfacă mai bine multiplele nevoi ale Societății.

D-l Nedelcovici este de opinia d-lui Comanicu, până la a se putea ajunge la un Secretar de carieră, să se acorde o mică retribuție Secretarului General și Secretarilor.

D-l A. Ionescu: Postul de Secretar General este un post de mare răspundere și de multă muncă. Se raliază și d-sa la propunerea generală de a fi ales d-l Grozescu.

D-l Președinte: Un simț al proporțiunilor îl obligă să spună că se exagerează în oarecare măsură. Roagă a se remarca activitatea d-lui Heroiu, care a muncit, a avut prestigiu, a corespuns, împlinind condițiunile cerute de d-l Cragea. În principiu, d-sa este de părere ca Secretarul General să fie ales și lăsat să-și indice singur colaboratorii.

D-l D. Grozescu apreciază în cel mai înalt grad greaua sarcină a Secretarului General, mai ales sub nouile statute, deoarece crede că d-sa nu va putea împlini această sarcină, date fiind ocupațiile sale multiple. Este de părere ca d-l Heroiu să accepte iarăși sarcina de Secretar General.

Se pune la vot alegerea Comitetului de Direcție. În urma rezultatului votului secret, se declară aleși:

Vicepreședinți: D-nii V. N. Stinghe și C. Alimănișteanu.

Secretar General: D-l Traian I. Heroiu.

Casier: d-l Marin Rădulescu, și

Secretari: d-nii N. N. Caragea și Ath. Haralamb.

3) **Desemnarea Redactorului-Șef la Revista Pădurilor.**

Este ales prin aclamații fără contra-candidat, d-l V. N. Stinghe.

4) **Fixarea taxelor statutare.**

După discuțiunea deschisă, Consiliul aprobă următoarele taxe:

Inscrierea: 100 lei; Cotizația: 240 lei anual, și abonamentul la Revista Pădurilor: 200 lei anual.

6) **Desemnarea diverselor comisiuni și delegațiuni.**

Comisiunea CAPIR pe 1938:

Se hotărăște ca să se mențină și pe 1938 acciaș comisiune și anume:

Titulari:	Supleanți:
M. Drăcea	C. M. Bunescu
Gh. Năstăsescu	G. Mănescu
D. Grozescu	D. A. Sburian
M. P. Florescu	V. N. Priboianu
Horia Lazăr	N. N. Caragea

7) **Diverse — Administrative.**

D-l A. Ionescu atrage atențiunea asupra lucrărilor referitoare la normalizarea, armonizarea salariilor și a proiectului-lege al Copului Technic. Societatea are datoria să-și spună cuvântul, Cere a se pune chestiunea pe viitoarea ordine de zi a Consiliului.

Consiliul numește pe d-l A. Ionescu ca referent.

Secțiunile Consiliului, constituite în mod provizoriu, se vor întruni Joi 3 Februarie 1938, spre definitivare.

Ședința se ridică la orele 24.

Presedinte, M. Drăcea.

Secretar General, Tr. Heroiu.

PROCES-VERBAL Nr. 2

Ședința de Luni 14 Februarie 1938

Membri prezenți domnii: C. M. Bunescu, Al. Butoi, N. N. Caragea, M. Drăcea, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei I. Ionescu, H. Lazăr, G. Mănescu, At. Nedelcovici, V. N. Priboianu, G. Năstăsescu, M. Rădulescu, V. N. Stinghe, Eugen Vâlceanu și I. Comanicu.

Ședința se deschide la orele 21,15 sub președinția domnului Prof. M. D. Drăcea, președinte, având următoarea

Ordine de zi :

- 1) Discuțiuni asupra problemelor urgente de politică forestieră.
- 2) Discuțiuni cu privire la întocmirea regulamentelor prevăzute de Statute
- 3) Diverse delegațiuni și comisiuni pe anul 1938.
- 4) Diverse — Administrative.
- 5) Comunicări.

Se citește procesul-verbal al ședinței și se aprobă.

Se completează votul ședinței trecute, ca d-l Mircea Manoiilescu să fie ales în locul d-lui M. P. Florescu pe 1 an și d-l At. Haralamb pe 1 an în locul d-lui Stinghe

D-l M. P. Florescu aduce la cunoștință că d-l Ministru Sisești a dat locul înalt de Secretar General colegului Drăcea. E un vechiu d-ziderat al nostru, e un pas spre idealul nostru de a avea un subsecretariat al pădurilor. E o zi importantă pentru noi și Societatea noastră, care se simte onorată de această alegere.

D-l N. N. Caragea constată că alegerea d-lui Drăcea e un eveniment. D-sa a avut totdeauna chemarea să fie un deschizător de drumuri noi. În noua misiune de Secretar General ce i s'a încredințat, d-sa este chemat să deschidă și să netezească drumul spre acel subsecretariat de Stat al pădurilor, pentru care luptăm de atâta timp. Socotim că pentru d-l Prof. Drăcea noua funcțiune este mai puțin o înaltă demnitate și mai mult o sarcină în plus. De acolo, d-sa trebuie să contribuie cu perseverență la acea armonie a corpului nostru și la realizarea conlucrării tuturor instituțiilor noastre silvice.

D-l M. Drăcea: A fost un alt deschizător de drumuri: d-l C. P. Georgescu. Își dă seama că e o sarcină grea. I s'a dat asigurări că postul de Secretar General va fi un post de un mai mare prestigiu decât până acum.

A primit acest post ca nefiind legat de politică, în slujba intereselor pădurii și pentru a merge spre un subsecretariat de Stat. Să ne ameliorăm, să ne adaptăm la noua situație, să soluționăm repede problemele ce ni se pun.

Sperăm să ridicăm prestigiul ideii de silvicultură, să deschidă drumuri mai bune, mai înalte celor ce vin. Să ne ajute Dumnezeu !

D-l C. P. Georgescu: Din 1930 nimeni nu s'a mai animat de postul de consilier ministerial silvic, pentru că nu era bine plătit.

De atunci de când a plecat d-sa a început să meargă rău în corp.

Îl onorează pe d-l Sisești că a făcut alegerea în persoana d-lui Drăcea. Pe d-l Drăcea, pentru ceia ce va face, nu pentru locul ce-l va ocupa, care e mai mic decât cel de director general, pe care l-a ocupat.

D-l Președinte citește cererea mai multor membri din Societate, de a se convoca o adunare generală extraordinară pentru a se discuta asupra chestiunilor urgente de politică forestieră la ordinea zilei.

D-l Stinghe întreabă dacă cererea mai este actuală ?

D-1 Secretar General dă explicații asupra cererii. E drept că chestiunile puse în cerere nu mai sunt urgente, dar sunt importante. D-sa arată din moțiunile a 4 adunări generale precedente, problemele mai importante, ce trebuie discutate.

D-1 M. Drăcea: trebuie să discutăm ce va trebui să trecem în Constituție și în administrația locală.

D-1 D. Grozescu: e totuși o chestie urgentă actuală a Decretului-lege de trecere a Casei Pădurilor la Ministerul Cooperăției. În acel Decret se prevedea dreptul Ministrului de a desființa cooperativele și asociațiile de moșneni, obștiile. E bine să discutăm această problemă a colectivităților forestiere, care s'ar putea specula de alții.

D-1 V. N. Stînghe: trebuie să stabilim întâiu asupra cererii: convocăm sau nu o adunare generală? Să nu banalizăm soluția grea a adunării generale.

Măsurile luate de fostul guvern se vor ridica fără intervenția Adunării Generale Biroul Societății să facă diligențe în această chestiune.

D-1 G. Minescu: Cooperăția n'are niciun amestec în cererea celor 50 de membri. Proiectul de lege al guvernului trecut era o aberație, dădea dreptul să disolve obștiile vechi, composesoratele și comunitățile de avere.

D-1 C. P. Georgescu: Chestiunea trebuie discutată chiar dacă guvernul a căzut. Consiliul trebuie să sancționeze coadele de topor, cei cari au dat concurs fostului guvern, ca să ia măsurile grave de care vorbim.

D-1 Andrei Ionescu: Eu văd în cerere conștiința forestieră care s'a ridicat la nevoie. Trebuie neapărat abrogat Decretul-lege al fostului guvern, să nu rămână în picioare unele măsuri din fostul Decret.

D-1 E. Vâlceanu: trebuie să cerem și reintegrarea personalului deplasat dela locul lui.

D-1 I. Comaniciu: D-nii Miniștri lucrează cu directorii de serviciu, de aceea e foarte greu să protestezi împotriva unui ordin circular semnat de unul de-ai noștri. Acuz pe cei ce nu se opun Miniștrilor, ca să depășească legea. Să ne opunem la crăci, dar să ne opunem și la pășunatul în pădure.

D-1 A. Nedelcovici: Admir sinceritatea d-lui Comaniciu. Protestăm numai în anumite ocazii și nu cu aceeași vehemență. Pășunatul s'a practicat mereu după războiu și nu s'a protestat cu tot atâta vehemență.

Nu știu din ce considerente a pornit ordinea circulară relativ la crăci. Se zice că populația rurală nu-și mai putea vinde produsele, din cauza reacțiunii evreilor și atunci n'avea cu ce să-și plătească lemnele. În multe părți ale țării s'au produs atacuri de speculatorii politici. S'a supus cazul Ministerului Cooperăției, care a dispus să se dea altă circulară pentru restrângerea primului ordin circular.

Chestiunea s'a semnalat d-lui Ministru Sisești și este în curs de soluționare.

S'a revenit asupra măsurilor luate împotriva personalului.

D-l Comaniciu: Cineva a spus că noi ne-am sesizat de reducerea de 40% la crăci, la țărani. De ce nu ne-am sesizat și de alte reduceri făcute la cooperative, etc. ?

Această chestiune n'o putem discuta prea tare.

D-l H. Lazăr: se aduc acuzațiuni celor ce contrasemnează ordinele Miniștrilor și nu se opun la ordinele lor. În chestia pășunatului, cu toate congresele și moțiunile noastre, miniștrii au făcut acelaș lucru. Dela 1930 până azi s'a reușit a se micșora suprafețele de pădure pășunabile. Treptat vom reduce pășunatul. Depinde de individ, de conștiință și energia celui ce aplică ordinele. Nu putem ajunge la rezultat cu măsuri radicale, cari pot duce la rezultate contrarii.

D-l M. Drăcea: Chestia discutată e foarte greu de rezumat. Știm că din diferite considerente, guvernul recurge la unele măsuri. Nu e cazul convocării unei adunări generale.

Guvernul actual vrea să scape de presiunea electoralului. Rămâne ceva permanent, ce trebuie spus, că am constatat că prea adeseori s'a făcut din păduri un obiect de tranzacții.

Să relevăm: repetatele amnistii.

D-l H. Lazăr: a explicat foștilor Miniștri pagubele și primejdiile delictelor și atunci s'a redus la 10% din amendă și numai la populația săracă. E cea mai favorabilă amnistie, pentru noi silvicultorii, atunci când Ministerul aprobă tranzacții în care se plătesc 1%.

D-l M. Drăcea: să facem o întâmpinare de principiu asupra decretului lege al amnistiiilor și pentru anularea decretului-lege pentru înființarea Ministerului Cooperăției și în general să nu se mai facă din pădure obiect de tranzacție.

Ce să introducem în Constituție ?

Să se desființeze art. 133 din Constituție;

Nu se mai poate micșora actuala suprafață a domeniului păduros al țării sub nici un motiv;

Indivizibilitatea pădurilor.

D-l C. P. Georgescu cere ca chestiunea să se studieze urgent de secția respectivă și să facem propuneri precise.

D-l Sînghe convine să nu se mai divizeze: pădurile moșnenești, composestate, etc.; dar un proprietar mare să nu-și poată împărți o pădure de 2.000 ha de ex. să n'o poată diviza la 2 copii? Trebuie să ne stabilim la un minim, care să nu se mai divizeze.

D-l C. P. Georgescu propune ca în Constituție să se treacă un articol ca toate pădurile și cele particulare, să se exploateze cu amenajament nu cu regulamente de exploatare, adică să se introducă continuitatea exploatării.

D-l A. Ionescu: să se treacă în Constituție necesitatea pădurilor de protecție și apărare națională.

Chestiunea se trece la secția economică.

D-l M. Drăcea: ce avem de spus în chestia legii administrației locale, care se lucrează acum ?

D-I I. Comanclu e de părere că inginerii silvici să nu facă numai estimăția ci să țină și licitația.

Se stabilesc comisțiile:

a) Comisia Govora d-nii: C. P. Georgescu, D. Grozescu și N. N. Caragea;

b) Comisia Carmen-Sylva d-nii: Gh. V. Luțescu și Al. Butoi.

Comitetul va lucra în fiecare Marți la orele 16 (4 după amiază).

Se aprobă cumpărarea a 5 bilete de bal A.G.I.R., în totală 2500 lei.

Se aprobă sala pentru adunarea generală a Asoc. Ing. C.F.R. ce se va ține Duminică 6 Martie a. c. cu plata cheltuielii de regie.

Se aprobă sala d-lui ing. Gh. Avram, pentru nunta fiicei sale la 20 Februarie a. c. cu plata cheltuelilor de regie.

Se citește cererea d-lui D. Drâmbă pentru suspendarea art. din legea de organizarea Ministerului Agriculturii prin care s'a micșorat limita de vârstă la consilierii silvici.

D-I I. Comanclu, propune să se încerce pe cale administrativă.

Se delegă d-nul A. Ionescu să studieze chestiunea.

Ședința se ridică la orele 24.

Președinte, **M. Drăcea**.

Secretar General, **Tr. Heroiu**.

PROCES-VERBAL Nr. 3

Ședința de Luni 7 Martie 1938

Membri prezenți domni: C. Alimănișteanu, C. M. Bunescu, N. N. Caragea, C. C. Emanoil, D. Grozescu, H. Lazăr, G. Mînescu, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, V. N. Stinghe, Eug. Vâlceanu, I. Comanclu, Mircea Manoilescu, Ath. Haralamb.

Ședința se deschide la orele 21,15 sub președinția d-lui Prof. M. D. Drăcea, președintele Societății, având următoarea

Ordine de zi:

- 1) Proiectul de buget pe anul 1938.
- 2) Probleme de discutat la Adunarea Generală din 1938.
- 3) Procesul Corani.
- 4) Activitatea secțiunilor și Comitetului de Direcție.
- 5) Diverse — Administrative.
- 6) Comunicări.

D-l Președinte M. Drăca: salută pe d-l C. Alimănișteanu, cum și pe noii membri, cooptați în sânul Consiliului: Mircea Manoilescu și Ath. Haralamb.

D-sa anunță că în noua Constituție, intrată în vigoare, va schimba felul de lucru, acordându-ne și nouă silvicultorilor oarecare libertate.

D-sa anunță că s'a trimis M. Sale Regelui următoarea telegramă, pe care Consiliul o aprobă:

„M. SALE REGELUI CAROL II

Palatul Regal

Loco

Cu prilejul noiei așezări dată Țării de iubitul ei Suveran, care nu precupețește nimic spre a o vede cât mai strălucitoare, Societatea „Progresul Silvic“, în numele celor peste 1000 ingineri silvici, slujitori devotați ai pădurilor, podoaba neprețuită a pământului românesc, reînnoiește devotamentul ei neclintit către Regele Țării și Președintele ei de onoare și îl asigură că inginerii silvici sunt la posturile lor hotărâți de a asigura triumful desăvârșit al înălțării patrimoniului forestier, pe noua temelie creiată pentru propășirea Țării și Neamului.

Președintele Societății „Progresul Silvic“

Profesor Marin D. Drăcea“

D-1 Mircea Manolescu, arată că este profund emoționat și măgult pentru cinstea ce i s'a făcut prin cooptarea sa în Consiliu.

D-1 At. Haralamb, la rândul său, mulțumeste Consiliului pentru marea cinste ce i s'a făcut de a fi cooptat într'uzul din cele două locuri libere în Consiliu. Declara ca va munci din tot sufletul pentru Societate

Se trece președinția ședinții d-lui C. Alimănișteanu.

D-1 Secretar General Tr. Heroiu: citește procesul-verbal din 31.I.1938, care se aprobă fără modificări, iar procesului-verbal din 14.II.1938 i se aduc câteva completări.

Se intervertește ordinea de zi, luându-se în discuție punctul 6:

6) Comunicări:

Consiliul hotărăște ca Adunarea generală extraordinară nu mai este necesară a se ține.

D-1 M. Drăcea anunță că a apărut decretul de dizolvarea Ministerului Cooperăției, iar în Comisia interdirectorială ce s'a ținut ia Minister s'a atacat problema Cooperăției.

D-1 D. Grozescu: cere ca delegații cari să compună comisia Gavora să fie aleși din sânul secțiunii economico-administrativă, iar d-sa să fie înlocuit din comisiune.

Se intră în ordinea de zi.

1) Proiectul de buget pe anul 1938.

D-1 Casier M. Rădulescu citește proiectul de buget pe noul an 1938.

Iau cuvântul d-nii: Grozescu și Caragea, după care ivindu-se diferențe de cifre, se hotărăște ca proiectul să fie discutat în ședința viitoare în continuare, iar până atunci o comisie compusă din d-nii: D. Grozescu, E. Vâlceanu, M. Rădulescu, N. Caragea și M. Manolescu să studieze acest proiect.

3) Procesul Corani.

D-1 Grozescu dă relații situației procesului dela Vila Sylva, în urma convorbirilor avute cu d-1 Corani și cere ca Consiliul să hotărască

dacă e de părere să se ceară avizul, nu avocatului nostru, ci d-lui avocat Meitani, din Ministerul de Domenii.

Consiliul aprobă propunerea d-lui Grozescu de a interveni la avizul d-lui Meitani.

4) Activitatea Secțiunilor și Comitetului de Direcție.

Se cere să se fixeze de către membrii secțiunilor zilele când pot să activeze și să țină ședințele, aceasta pentru ca să nu se mai facă convocări zadarnice.

D-l Grozescu rezumă ce s'au rezolvat de Secțiunea II profesională și că această Secțiune își ține ședința în fiecare Luni la orele 2,30. indiferent dacă are sau nu ședință Consiliul.

Pentru ca să se facă efectiv aceste rezolvări s'a hotărît cooptarea unui număr de membri din afara Consiliului.

În ședința viitoare, D-l Grozescu va face propuneri scrise.

Consiliul ratifică lucrările rezolvate de Comitetul de Direcție în ședința sa din 22.II.1938.

5) Diverse.

D-l M. Drăcea anunță că Ministerul a aprobat cererea Societății noastre de a i se vinde 3 ha. teren pentru construirea unui sanatoriu la Amara (Ialomița), pentru brigadieri și pădurari, cu prețul de 24.000 lei.

Se delegă d-nii C. Emanoil și G. Minescu pentru a urgenta întocmirea contractului de vânzare-cumpărare și a depune un proiect de construcție a sanatoriului.

D-l M. Drăcea anunță că Vineri 4.III.1938 a avut loc la Minister o conferință la care a participat și d-l Ministru Sisești discutându-se problema „Pășunatului”.

Ședința se ridică la orele 21.

Vicepreședinte, V. N. Stinghe.

Secretar General, Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL Nr. 4

Ședința din 21 Martie 1938

Preeznanți domnii: Bunescu M. C., Butoi Al., Caragea N. N., Drăcea M., Demetrescu C. I., Emanoil C., Florescu P. M., Grozescu Dem., Heroiu Tr., Lazăr Horia, Nedelcovici Atanasie, Rădulescu Marin, Sburlan D., Stinghe N. V., Comanicu I., Manoilescu Mircea, Haralamb Ath.

Ședința se deschide la orele 21 sub președinția d-lui Prof. M. D. Drăcea, președinte, cu următoarea

Ordine de zi:

- 1) Proiectul de buget pe anul 1938.
- 2) Problema de discutat la Adunarea generală din 1938.
- 3) Procesul cu Gh. Corani,

- 4) Activitatea secțiilor și comitetului de Direcție.
- 5) Diverse — Administrative.
- 6) Comunicări.

Se citește procesul-verbal al ședinței din 7 Martie 1938 și se aprobă. D-l Secretar General Tr. Heroiu citește demisiunea d-lui C. P. Georgescu din Comisia Govora.

Consiliul în unanimitate respinge demisiunea și roagă pe d-l C. P. Georgescu să dea mai departe contribuția d-sale de muncă și pricepere pentru administrarea vilei din Govora.

Se citește telegrama de răspuns a M. Sale Regelui la urările trimise de Societate cu prilejul noii Constituții, cu următorul cuprins: „Vii multumiri pentru felicitările exprimate cu ocazia promulgării Constituției. Carol R.”.

Se intră în ordinea de zi.

1) **Bugetul pe 1938.** Comisia bugetară prezintă bugetul pe 1938. Iau cuvântul d-nii: N. Caragea, D. Sburian, D. Grozescu.

Consiliul aprobă proiectul așa cum s'a alcătuit de comisia numită în acest scop, adică cu un total de 5.020.703 lei la venituri și 5.020.703 lei la cheltuieli.

2) **Adunarea Generală 1938.** D-l Secretar General Tr. Heroiu citește subiectele discutate în cursul anilor 1927—1937.

După ample discuțiuni la care iau parte și fac propuneri d-nii: At. Haralamb, Mircea Manoilescu, Tr. Heroiu, M. P. Florescu, I. Comaniciu, Horia Lazăr, C. M. Bunescu, At. Nedelcovici, V. N. Stinghe, D. Grozescu, V. N. Priboianu, Consiliul hotărăște:

a) să se pună în discuțiune la Adunarea generală 2 subiecte și anume: 1) Exploatarea pădurilor pe bază de raport susținut; 2) Creditul Forestier. Se desemnează ca raportori d-nii: Horia Lazăr, pentru prima problemă și Dem. Grozescu pentru a doua; iar d-l Ilie C. Demetrescu, ca Secretar, urmând să se ocupe de precizarea diferitelor laturi ale problemelor ce urmează a se discuta, de publicarea lor și de organizarea desbaterilor.

3) **Procesul Gh. Corani.**

D-l D. Grozescu referă supra stadiului în care se află procesul cu Ing. Gh. Corani, arătând că nu s'a putut lua încă avizul d-lui avocat Meitani.

Consiliul autorită Comisia Govora să găsească soluția cea mai potrivită pentru apărarea intereselor Societății, fie făcând o transacție fie continuând procesul la Casație.

Cu acest prilej se delegă în comisia Govora și d-l C. C. Emanoil, astfel comisia Govora va fi formată din d-nii C. P. Georgescu, D. Grozescu, N. N. Caragea și C. C. Emanoil.

4) Se citește procesul-verbal din 15.III.1938 al Comitetului de Direcție și se ratifică hotărârile luate. Apoi:

a) Cererea d-lui Alex. Ciurmacenco, pentru mărirea salariului se amână:

b) Intervenția d-lui Ing. D. Drămbă, în legătură cu subiectele de discutat la Adunarea Generală din a. c., se clasează, întrucât Consiliul s'a fixat asupra altor subiecte.

c) Se aprobă Societății AVIS un avans de 25.000 lei din subvenția pe 1938.

5) **Activitatea Secției a II-a profesională.**

D-I D. Grozescu, face o dare de seamă asupra problemelor discutate în secție.

D-I C. C. Emanoil, citește procesul-verbal din 14 Martie 1938 al lucrărilor trecute și soluționate de secție:

a) Capir, chestionarul referitor la românizarea profesiunilor intelectuale, circulara No. 9 din 1938.

b) Intervenția inginerilor silvici dela Reșița (Jl Nr. 1058 din 1937).

c) Intervenția inginerului A. Schmidt (Jl. No. 539 din 1937).

d) Situația personalului anchetat pentru învinuiri de abateri dela îndatoriri.

e) Echivalarea salariilor inginerilor silvici cu cele ale inginerilor dela Ministerul Lucrărilor Publice.

f) Chestiunea numirii inginerilor ca Directori ai Constabilității la Direcțiile Comerciale și Economice.

Consiliul aprobă hotărârile luate de secție.

Consiliul hotărăște apoi să se repete intervenția făcută de Societate în chestiunea respectării legii noastre de organizare față de legea de organizare a Ministerului.

6) **Activitatea secției a III-a.**

D-I I. Comanleu citește procesul-verbal din 17 Februarie 1938 al acestei secțiuni asupra problemelor discutate:

a) Ce să introducem în Constituție.

b) Problema păstrării suprafeței actuale a pădurilor țării.

c) Secțiunea rămâne la formula de a nu se mai face alte exprișări și defrișări de păduri.

Consiliul aprobă hotărârile luate de secție.

7) **Diverse — Administrative.**

D-I Traian Heroiu depune două dosare cuprinzând cheltuelile făcute în anii 1936 și 1937 la capitolul propaganda forestieră.

Consiliul le aprobă.

Ședința se ridică la orele 24.

Vicepreședinte, V. N. Stinghe.

Secretar General, Tr. Herolu.

N E C R O L O G

---

† Ing. CONSTANTIN PEPA

consilier silvic în retragere al Comunității de Avere din Caransebeș

A trecut la veșnicie, după o muncă forestieră rodnică de 40 ani, la frumoasa vârstă de 70 ani. A închis ochii pentru totdeauna încet, ca o lumânare, care își răspândește căldura și razele luminoase, până ce se stinge cîmpă cu cîmpă, așa cum l'a caracterizat și activitatea sa desfășurată pentru binele codrului românesc. Constantin Pepa, înzestrat cu spirit fin și cultură generală, cunoștințe

de specialitate, cu suflet nobil, cu sentimentul camaraderiei și ținută demnă românească și în timpuri de grea încercare, a câștigat aprecierea tuturor, cu care a ajuns în atingere, în serviciu, în relații oficiale sau în viața socială de toate zilele.

Ne-a părăsit după scurte și grele suferințe, în ziua de 10 Maiu a. c., chiar atunci, când mulțimea era cuprinsă de farmecul praznicului național, iar șuvoaiele pâraelor, care se trudeau la vale de pe versanții Muntelui-Mic și al Tarcului, arena de activitate forestieră a decedatului în cei 30 ani, ca șef al Ocolului silvic Caransebeș — aduceau vestea că crestele munților s'au desghețat și așteaptă numai brațele de muncă a le împodobi cu multă-multă pădure nouă.

Pentru un silvicultor, moartea e mai grozavă primăvara, știind că atunci, când pretutîndenea țâșnește viața, numai el, cel concrescut

cu natura, nu se mai bucură de podoaba vegetației proaspete, pentru care a muncit.

Și așa i-a fost soarta aceluia, pe care noi cu ochii înlăcrimați, cuprinși de durere, dar cu gândul revederii, l'am însoțit la locul de veci în necropola Caransebeșului, unde zac osemintele și ale altor camarazi adormiți în Domnul.

Noi îi păstrăm o pioasă aducere aminte și îi perpetuăm năzuințele de care era condus în preocupările sale forestiere, ceea ce constituie cel mai valoros prinos al recunoștinței camaraderești.

Inchinăm memoriei lui tradiționala ramură de brad, ca simbol al serviciului credincios pentru pădure, instituție și colegi. Lumina veșnică să-l cuprindă în dragostea ei.

În veci pomenirea lui!

Caransebeș, la 20 Mai 1938.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor:

Asupra raportului Domnului Director al Direcțiunei Regimului Silvic;

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. V din legea modificatoare la codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

a) Amenajamentul pădurii Gînta, jud. Bihor, proprietatea comunei Gînta, în suprafață de 143 ha. 9500 m. p. Regimul crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 20 ani cu întocmirea a noi planuri speciale după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cârjanul, jud. Muscel, proprietatea Suzana R. Negulici, în suprafață de 76 ha. 1300 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Coasta Frâncului s. a., jud. Someș, proprietatea Dioseghi Sigismund, în suprafață de 57 ha. 3100 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Poenița, jud. Someș, proprietatea Eugen Hirsch, în suprafață de 53 ha. 4200 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Coasta Isvorului, jud. Someș, proprietatea Ioan Bătinaș, în suprafață de 30 ha. 2800 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 76.826 din 28 Martie 1938.

a) Amenajamentul pădurii Hotarul I și II, jud. Ciuc, proprietatea Composesoratului Dănești, în suprafață de 4951 ha. 8700 m. p. tratată în 2 serii de exploatare. Regimul și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Stejerime, jud. Târnava Mică, proprietatea Alfred Ambrozie, în suprafață de 31 ha. 9500 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 76.827 din 28 Martie 1938.

a) Amenajamentul pădurii Olănești, jud. Vâlcea, proprietatea Obștei moștenilor Olănești, în suprafață de 3911 ha. 2500 m. p. constituită în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția normală 100 ani și una serie de protecție tratată în codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Stăncești-Dedulești ș. a., jud. Prahova, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 427 ha. 5500 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Dosul Râpilor, jud. Hunedoara, proprietatea Bisericii gr. cat. din Bonțoiul de Jos, în suprafață de 42 ha. 3456 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. Ionescu-Sisești.
No. 86.797 din 5 Aprilie 1938.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Huluba, jud. Muscel, proprietatea Consuei Bursănescu, în suprafață de 427 ha. 2600 m.p., tratată în o serie de codru cu tăeri rase și revoluția normală 60 ani și una serie de codru grădinărit cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Balotești, jud. Ilfov, proprietatea Marla Bibescu, în suprafață de 230 ha. 2678 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii Picioarul Cutilor, jud. Ciuc, proprietatea Anton și Ștefan Lucaci, în suprafață de 230 ha. 2400 m.p. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Poiju, jud. Brașov, proprietatea Francisc Beldi, în suprafață de 195 ha. 2100 m. p. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Pantelimon, jud. Vlasca, proprietatea Obștei de cumpărare Pantelimon, în suprafață de 100 ha. 9570 m.p. Regim crâng. Revoluția normală 16 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Răutul Sarchii, jud. Sălaj, proprietatea comunei Domnii, în suprafață de 92 ha. 0382 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Orbeni Dealul, jud. Fuzna, proprietatea Eugen P. Buzdugan, în suprafață de 52 ha. 6772 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești.
Nr. 95813 din 12 Apr. 1938.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Valea Lungă, jud. Prahova, proprietatea Moșten. Gr. Cantacuzino, în suprafață de 905 ha. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 17 ani. Exploatarea se va face numai cu avizul Tribunalului pe toată durata sequestrului instituit.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Edera de Sus, jud.

Prahova, proprietatea Moșten. Gr. Cantacuzino, în suprafață de 801 ha. 2500 m.p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani. Revizuirea după 13 ani. Exploatarea se va face numai cu avizul Tribunalului, pe toată durata sequestrului instituit.

No. 103977 din 1 8Aprilie 1938.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) G. I. Sisești.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor: pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urma cu arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eroni sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Amenajamentul (Regul. de expl.) nerevizuit la termen de parte este nul și neavenit.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1938 :

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Alimănișteanu Const.
Stinghe N. V.

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : Ionescu-Heroiu Tr.

Secretari : { Caragea N. N.
Haralamb At.

MEMBRII :

Bunescu M. C.

Butoi Al.

Comaniciu I.

Demetrescu C. I.

Emanoil C. C.

Florescu P. M.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu I. A.

Lazăr H.

Luțescu V. Gh.

Minescu G.

Năstăsescu G.

Nedelcovici Ath.

Priboianu N. V.

Sburlan A. D.

Simionescu I.

Vâlceanu E.

Cenzori : Ionescu Gh., Chercea Gh., Pallade E.

Cenzori supleanți : Teodorescu St., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
" " " " particulari	300 "
" " " " membrii Societății	200 "
" " " " conductori și brigadieri	75 "
Numărul	25 "

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T :

I. SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE NOASTRE

78 pagini, 20 lei

D-nii ingineri silvici sunt rugați să dea concursul pentru ca această broșură să fie răspândită în cercuri cât mai largi.

II. SERIA B. — INDRUMĂRI :

Z. PRZEMETSCHI și GR. VASILESCU

T E H N I C A ÎMPĂDURIRILOR

(SEMINȚE, PEPINIERE, ÎMPĂDURIRI)

166 pagini, 60 lei

Foarte utilă tuturor celor cari fac lucrări de pepinieră, semănături directe și plantații.

